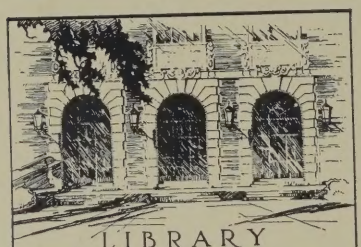

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

327.05
POL
v.12-13

327.03
POL

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 1 | Warszawa, dnia 30 stycznia 1930 roku | Rok XII

THE LIBRARY OF THE
MAY 30 1930
UNIVERSITY OF ILLINOIS

1.

G.M.O.179.

OKÓLNIK
W SPRAWIE EGZAMINU DYPLOMATYCZNO-KONSULARNEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej rozporządzenie Rady Ministrów z 8 listopada 1929 o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 81 z 1929, poz. 605).

Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie okólniki, dotyczące egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, zamieszczone w Dz. Urz. M. S. Z. z 1923 i 1924 r.

Za Ministra

(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 9/I 1930.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
Z DNIA 8 LISTOPADA 1929 R.
SŁUŻBIE PRZYGOTOWAWCZEJ KANDYDATÓW NA STANOWISKA SŁUŻBOWE I-EJ KATEGORJI W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH I O EGZAMINIE DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYM.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska służbowe I kategorji w dziale Ministerstwa Spraw Zagranicznych winni złożyć przed dopuszczeniem do służby przygotowawczej, przewidzianej w art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej, egzamin wstępny, po odbyciu zaś służby przygotowawczej egzamin dyplomatyczno-konsularny.

Egzaminy składane będą przed komisją egzaminacyjną, którą powoła Minister Spraw Zagranicznych, a która funkcjonować będzie jedynie w centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

§ 2. Do egzaminu wstępnego dopuszczeni być mogą kandydaci, odpowiadający warunkom, określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem odbycia wyższych studjów prawniczych, ekonomicznych, filozoficznych, ekonomiczno-handlowych lub społeczno-politycznych i zakończenia ich przepisanemi egzaminami w jednej ze szkół, które w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 64, poz. 629) uznane zostały za zakłady naukowe wyższe.

§ 3. Celem egzaminu wstępnego jest zbadanie ogólnego poziomu wykształcenia i uzdolnienia kandydata. Egzamin wstępny składa się: z egzaminu z języka francuskiego, który ma stwierdzić całkowitą znajomość tego języka w mowie i piśmie, z wypracowaniami i colloquium na temat współczesnych zagadnień politycznych, ekonomicznych, społecznych lub naukowych.

§ 4. Kandydat, po zdaniu egzaminu wstępnego, może być dopuszczony do służby przygotowawczej, którą odbywa w przeciągu co najmniej roku w Ministerstwie Spraw Zagranicznych przy uposażeniu X st. sł. Zakres i przebieg tej służby reguluje Minister Spraw Zagranicznych.

W razie ujemnego wyniku lub niedostatecznego przebiegu służby przygotowawczej Minister może przedłużyć służbę tylko o 1 rok; jeżeli zaś ponownie ocena wyniku i przebiegu służby wypadnie ujemnie dla kandydata, należy go ze służby zwolnić.

Ocenę o wyniku i przebiegu służby przygotowawczej wydaje komisja kwalifikacyjna na podstawie opinji przełożonych kandydata.

§ 5. Po ukończeniu służby przygotowawczej z wynikiem zadowalającym, kandydat winien się poddać egzaminowi dyplomatyczno konsularnemu przed komisją egzaminacyjną.

O dopuszczeniu do egzaminu decyduje komisja kwalifikacyjna.

W razie niepoddania się egzaminowi dyplomatyczno-konsularnemu kandydat nie może być mianowany na stanowisko I kategorji.

§ 6. Celem egzaminu dyplomatyczno konsularnego jest sprawdzenie umysłowego poziomu i uzdolnienia kandydata do służby na stanowiska I kategorji w dziale służby Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Egzamin składa się z następujących przedmiotów:

1) język angielski lub niemiecki lub, zamiast jednego z powyższych dwa inne języki obce poza językiem francuskim,

2) historja (nowożytna) dyplomacji,

3) geografja polityczna i gospodarcza,

4) ekonomika Polski i świata,

5) prawo międzynarodowe prywatne,

POL
v.12-13

6) prawo międzynarodowe publiczne,

7) organizacja polskich władz i urzędów ze szczególnem uwzględnieniem prawa i praktyki konsularnej.

Egzamin z niektórych przedmiotów może być składany na piśmie według życzenia komisji egzaminacyjnej. Kandydat obowiązany jest do zdania w języku francuskim części egzaminu z prawa międzynarodowego publicznego i prywatnego albo części egzaminu z historji dyplomacji; w innym języku obcym—jednego z przedmiotów ekonomicznych.

Kandydat może być zwolniony przez komisję egzaminacyjną z jednego lub więcej przedmiotów egzaminu w razie, jeżeli ukończy dodatkowo (podług § 2) szkołę specjalną, krajową lub zagraniczną, której świadectwo stwierdza zdanie tych przedmiotów.

§ 7. Rezultat egzaminu dyplomatyczno-konsularnego określa się jako:

a) dobry z odznaczeniem,

b) dobry,

c) dostateczny,

d) niedostateczny.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja egzaminacyjna wyznacza termin powtórnego egzaminu; termin ten jednakże nie może przekraczać roku.

W razie ujemnego rezultatu powtórnego egzaminu kandydat nie może być mianowany na stanowisko I kategorji.

§ 8. Minister Spraw Zagranicznych wyda instrukcję dla komisji egzaminacyjnej wraz ze szczegółowym programem egzaminów.

§ 9. Urzędnicy, mianowani do odwołania (prowizoryczni) w razie zamiaru mianowania ich na stałe, mogą być przez Ministra Spraw Zagranicznych zwolnieni od egzaminu wstępnego i od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużyli co najmniej 1 rok w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, winni jednak poddać się egzaminowi dyplomatyczno-konsularnemu.

Urzędnicy, o których mowa w poprzednim ustępie, zajmujący stanowiska od VI st. sł. wzwyż oraz urzędnicy mianowani na stałe, którzy w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 marca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 31, poz. 190) obowiązani byli do złożenia egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, a egzaminu tego nie zdali, mogą być w wyjątkowych wypadkach zwolnieni od całego lub części egzaminu dyplomatyczno-konsularnego przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

Przepisy powyższe stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych oraz do urzędników II kategorji w razie ich przejścia do kategorji I.

§ 10. Obowiązkowi składania egzaminów, przewidzianych niniejszem rozporządzeniem, podlegają zasadniczo również osoby, przecho-

1146189

dzące do służby Ministerstwa Spraw Zagranicznych z innego działu zarządu państwowego i innego rodzaju służby państwowej.

Minister Spraw Zagranicznych władny jest zwolnić je — jeżeli chodzi o stanowiska od VI st. sł. wzwyż — od egzaminu wstępnego. Rada Ministrów zaś może na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych zwolnić w wyjątkowych wypadkach takie osoby również od całego lub części egzaminu dyplomatyczno-konsularnego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 7 marca 1923 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 31, poz. 190).

Prezes Rady Ministrów
(—) Świtalski

Minister Spraw Zagranicznych
(—) August Zaleski.

2.

A.II.R.C.44149.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZALICZEK NA UPOSAŻENIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości dwa okólniki p. Prezesa Rady Ministrów w sprawie zaliczek na uposażenie.

Za Ministra
(—) W. Jędrzejewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 10/XII 1929.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 8492.
Zaliczki na uposażenie.

Warszawa, dn. 18 maja 1928

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r., o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 38, poz. 370) oraz na zasadzie art. 6. § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. Ust. Rz. P. Nr.134, poz. 1107) zarządzam w porozumieniu z panem Ministrem Skarbu, co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielone zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowymi, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia) października 1923 r., sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, którzy zostali akwalifikowani na oficerów zawodowych oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaczki te, które: a) pozostają w stanie nieczynnym lub w stanie rozpoządzalności, b) są zawieszone w pełnieniu służby, c) pozostają na urlole bezpłatnym oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie ydatków, spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią ych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie powiązany; na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wyadku utraty niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związaych z zawarciem związku małżeńskiego przez proszącego, jego dzieci ubne, uprawnione, przysposobione oraz pasierbów, w wypadkach poiększenia się rodziny, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszea pracy naukowej jak również na koszty nabycia własnego mieszkania. wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na le konsumpcyjne, jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę i t. p.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednim ustępie, gą być udzielane zaliczki wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerva Skarbu, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczelne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od owodnienia.

IV. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w złotych do wysokości, przekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Za podstawę obliczania przyjmuje się uposażenie, przysługujące na adzie art. 3, 4, 37 ust. 1; 47 ust. 1; 48 ust. 2; 49 ust. 2; 54 ust. 1; 62 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjojuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) art. 4, 5, 8, 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sęw w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokurato- (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107), przy uwzględnieniu postanowień 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum etowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz.

Ust. Rz. P. Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w czynnej służbie (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 7, poz. 42). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka, udzielona na cele konsumpcyjne, nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej w wysokości, nieprzekraczającej jedno-miesięcznego uposażenia, następuje nie więcej niż w 6-ciu ratach, zalicz-ki, udzielonej w wysokości nieprzekraczającej dwumiesięcznego upo-sażenia, nie więcej niż w 12, zwrot zaś zaliczki, w wymiarze wyższym nie więcej niż 24 bezpośrednio po sobie następujących rat miesięcz-nych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia następującego miesiąca po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczk może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzac naczelnych, służy tymże władzom, z wyjątkiem kierowników tych wład którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zal czek osobom, pełniącym służbę przy władzach i urzędach niższyc instancyj, służy władzom, podległym bezpośrednio władzy naczelne z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki wład naczelna.

W wypadkach, gdy chodzi o udzielenie zaliczki przed spłatą poł wy zaliczki poprzedniej, przyznawanie zaliczek należy zawsze do wł dzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego należy z ległe raty zaliczki potrącić w całości lub zażądać zwrotu zalicz w całości.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższe tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majął zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek uposa nia obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z d 21 listopada 1923 r. L. 1220/DB/8, uzupełnionego okólnikami Ministerst Skarbu z dnia 4 lutego 1925 r. L.4376/DB/I oraz z dnia 24 listop 1927 r. L. D. III.2665/I z tą zmianą, że kwoty umorzone obciążać wi kredyty na uposażenie.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązku wła asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. Nr. 544 w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów
w z. *(—) K. Bartel.*

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 19329
W sprawie zaliczek na uposażenie.

Warszawa, dn. 7 grudnia 1928 r.

OKÓLNIK Nr. 57.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie.

Uzupełniając okólnik z dnia 11 maja 1928 r. L.8492 w sprawie zaliczek na uposażenie, zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane osobom, uprawnionym do ich otrzymania, w myśl ustępu pierwszego punktu okólnika także wtedy, jeżeli osoby te pozostają na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po ukończeniu urlopu.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być przyznana do wysokości, nieprzekraczającej sześciomiesięcznego uposażenia. Jeżeli zaliczka, udzielona na ten cel, przekracza trzymiesięczne uposażenie, wymagana jest uprzednio zgoda Ministerstwa Skarbu.

Prezes Rady Ministrów
(—) K. Bartel.

3.

M.O.9309.

OKÓLNIK

W SPRAWIE RACHUNKÓW KOSZTÓW PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH.

Celem należytego uregulowania sprawy podróży służbowych i zabiegania na przyszłość wszelkim nieporozumieniom, które wynikają nieprzestrzegania porządku kierowania wniosków w sprawie projekto-

wanej podróży służbowej na właściwą drogę, zarządzam niniejszym co następuje:

1. Podróż służbowa może być zarządzona tylko na podstawie wniosku właściwego dyrektora departamentu, uzgodnionego z Dyrektorem Departamentu Administracyjnego pod względem możności budżetowych.

2. W ten sposób przygotowany wniosek przechodzi do G.M.O., gdzie na tej podstawie dany urzędnik otrzymuje urzędowe pismo, polecające mu odbycie podróży służbowej. Dopiero to pismo staje się podstawą do likwidacji kosztów podróży przez Rachubę Centrali (analogicznie jak w sprawach nominacyjnych lub przydziału).

3. W piśmie G.M.O. winno być wskazane:

a) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby wyjeżdżającej,

b) skąd i dokąd podróż ma być odbyta,

c) ile dni diet (podróż i pobyt zagranicą) należy uwzględnić w zaliczce,

d) w jakim celu następuje wyjazd (rokowania międzynarodowe, podróż inspekcyjna, w celu spotkania lub towarzyszenia komuś i t. p.),

e) komu i gdzie wypłacić zaliczkę,

f) podpis Ministra lub Podsekretarza Stanu.

4. Dla uniknięcia pośpiechu i ewentualnej niemożności wypłacenia zaliczki na podróż w należnym terminie, wniosek na wypłatę zaliczki winien być zgłoszony do Dyrektora Departamentu Administracyjnego przynajmniej na trzy dni przed terminem wypłacenia zaliczki w Kasie M. S. Z. lub przekazania jej poza Warszawę lub zagranicę.

5. W razie przyznania diet reprezentacyjnych, piśmienna decyzja na to Pana Ministra Spraw Zagranicznych lub Pana Podsekretarza Stanu winna być dołączona do wnioska Naczelnika Wydziału o wypłacenie zaliczki.

6. Koszt podróży, która nie uzyskała uprzednio sankcji władzy w trybie wyżej ustalonym, podlegać będzie pokryciu przez tę osobę, która spowodowała odbycie tej podróży.

7. W razach wyjątkowych poza normalnym przebiegiem sprawy w myśl powyższych zasad dla przyśpieszenia sprawy czynniki decydujące porozumiewają się ze sobą telefonicznie.

8. Przepisy niniejszego okólnika dotyczą wszystkich podróży służbowych, tak z kraju zagranicę, jako też z placówki do kraju lub innego urzędu.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 9/I 1930.

4.

.I.14311.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WIADOMOŚCI O SZKOLNICTWIE ZAGRANICZNEM.

Anulując okólnik z 28.I.1923 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 4, poz. 48), linisterstwo Spraw Zagranicznych prosi urzędy konsularne o regularne ezpośrednie przesyłanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświe-enia Publicznego materjałów (projektów, ankiet, spisów wykładów, rogramów, planów nauk, statutów uczelni nowopowstających i t. p.), otyczących zagranicznych szkół wyższych, zawodowych i ogólnokształ-ących oraz w miarę możności wszelkich informacyj o odnośnych pro-ktach programowo-organizacyjnych, wreszcie o stałe sygnalizowanie ażniejszych zmian zamierzonych lub dokonanych w szkolnictwie da-ego kraju.

Odpisy sprawozdań należy nadsyłać do Ministerstwa Spraw Zagra-cznych, Wydział Historyczno-Naukowy.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

arszawa, 23/XII 1929.

5.

I.R.C.30841.

OKÓLNIK

W SPRAWIE CZĘŚCIOWEJ ZMIANY § XI PRZEPISÓW O STOSOWANIU INSTRUKCJI DLA KASY M. S. Z.

W § XI okólnika w sprawie stosowania instrukcji dla Kasy M. S. Z. . Urz. M. S. Z. Nr. 2 z 1928, poz. 16) wprowadza się zmiany nastę-ące:

ustępie 2-im

zamiast słów:

raca rzeczoną kartę do wydziału lub referatu, z którego ona po-dzi",

eży pomieścić:

raca rzeczoną kartę do Rachuby Centrali",

w ostatnim ustępie 4-ym

zamiast słów:

„Po załatwieniu Rachuba Centrali obowiązana jest zwrócić kartę służ bową, polecającą wydanie sumy lub depozytu temu wydziałowi lub refe ratowi, który ją nadesłał",

należy pomieścić:

„Karta służbowa, na której podstawie nastąpiła wypłata sumy lub wy danie depozytu, pozostaje w aktach Rachuby Centrali".

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) *K. Rościszewski*

Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 23/I 1930.

6.

G.M.O.489.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA POSELSTWA RZ. P. W WASZYNGTONIE NA AMBASADĘ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że r zasadzie uchwały Rady Ministrów z dn. 20 stycznia 1930 r. Poselstw Rz. P. w Waszyngtonie przemianowane zostało na Ambasadę.

Warszawa, 25/I 1930.

7.

G.M.O.334.

RUCH SŁUŻBOWY

W GRUDNIU 1929 ROKU W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Skirmunt Konstanty — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny I Rz. P. przy Rządzie Królewsko-Brytańskim w III st. sł.—Ambasador Rz. P. przy Jego Królewskiej Mości Królu Wielkiej Bryta w III st. sł.

Ciechanowiecki Jerzy — Tytularny Sekretarz Poselstwa I kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Budapeszcie — Sekretarzem Poselstwa I kl. w VI st. sł. od 1 stycznia 1930.

Dr. Grabowiecki Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. z równoczesnym przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Teheranie od 1 marca 1930.

Wszelaki Jan — Sekretarz Ambasady w VI st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Londynie — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. od 1 stycznia 1930.

Dr. Drobniak Tadeusz — Referendarz Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VIII st. sł. — Referendarzem Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Maliński Mieczysław — Referendarz w VII st. sł. — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Poselstwie Rz. P. w Kairze od 1 stycznia 1930.

Marlewski Józef — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Młodowski Władysław — Księgowy w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Szczecinie — upoważnienie do używania tytułu Sekretarza Konsularnego I kl.

Nieślakówna Helena — Asesor w VIII st. sł. — Asesorem w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Pułasiewicz Edward — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Essen — upoważnienie do używania tytułu Wicekonsula II kl. na czas przydziału do Konsulatu Rz. P. w Essen.

Dr. Weyers Józef — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Dr. Wehr Witold — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Prendyszyński Kazimierz — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Leningradzie — upoważnienie do używania tytułu Wicekonsula II kl. na czas przydziału do Konsulatu w Leningradzie.

Rozdowska Wanda — Skarbnik w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Zurychu — Asesorem w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Rygowarówna Olga — Sekretarka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Komorski Jan — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Kwiecińska Janina — Sekretarka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Kozłowska Hieronima — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Ossowiczowa Wanda — Sekretarka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Puciatówna Wanda — urzędniczka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Raszyk Leopold — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — Asesorem w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Rosińska Marja — Sekretarka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Śmigielska Marja — Sekretarka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Wizówna Marja — Sekretarka w IX st. sł. — Asesorem w VIII st. sł od 1 stycznia 1930.

Zaleski Ksawery — Tytularny Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Londynie — upoważniony do używania tytułu Attaché Ambasady.

Zawadzka Eugenja — Sekretarka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Bernatowicz Marja — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Bruss Jan — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł od 1 stycznia 1930.

Frentzlowa Zofja — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Jarmołowicz Marja — Regestrator w X st. st. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Krzyczkowska Aniela — pracowniczka kontraktowa — Adjuntem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Michalik Władysław — Rachmistrz w IX st. sł. na służbie prowizorycznej — prowizorycznym Kontrolerem w IX st. sł. od 30 grudnia 1929.

Piędzicka Adela — Regestrator w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Trusinowski Bolesław — Sekretarz w IX st. sł. — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. z równoczesnym przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie od 1 stycznia 1930 r.

aczyński Stefan — Kontroler w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

ekrecka Marja — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Vojciechowska Jadwiga — Regestrator w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

ijączkowska Marja — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

yszewski Władysław — Sekretarz w X st. sł. — Sekretarzem w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

R Z E N I E S I E N I:

browolski Tadeusz — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Tallinnie — przeniesiony do etatyzowanego Konsulatu Honorowego Rz. P. w Luksemburgu.

ank Roman — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Frankfurcie — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza (prowizorycznie) od 31 stycznia 1930.

zarski Roman — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lyonie — przydzielony do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Charkowie od 1 stycznia 1930.

czyński Jan — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Lille od 1 lutego 1930.

ścicki Józef — prowizoryczny Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bernie — przeniesiony do centrali od 31 grudnia 1929, z równoczesną nominacją na prowizorycznego Referendarza w VII st. sł.

Dr. Mikucki Adam — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Lyonie od 1 lutego 1930.

Dr. Wysocki Stefan — prowizoryczny Tytularny Wicekonsul II kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. we Wrocławiu — przydzielony do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Frankfurcie n/M. od 1 lutego 1930.

8.

G.M.O.9389.

SPROSTOWANIE.

W Dzienniku Urzędowym Nr. 5 pod Nr. 265, przy nazwisku Kraczkiewicz Karol, podano tytuł: „prowizoryczny Attaché Poselstwa", zamiast „Attaché Poselstwa"; pod Nr. 446 zaś, przy nazwisku Pietrasińsk Władysław, podano tytuł „Attaché Ambasady", zamiast „Attaché Konsularny", co się niniejszem prostuje.

E Ś Ć: 1. Okólnik w sprawie egzaminu dyplomatyczno-konsularnego. — 2. Okólnik w sprawie zaliczek na uposażenie. — 3. Okólnik w sprawie rachunków kosztów podróży służbowych. — 4. Okólnik w sprawie wiadomości o szkolnictwie zagranicznem. — 5. Okólnik w sprawie częściowej zmiany § XI przepisów o stosowaniu instrukcji dla Kasy M. S. Z. — 6. Komunikat w sprawie przemianowania Poselstwa Rz. P. w Waszyngtonie na Ambasadę. — 7. Ruch służbowy w grudniu 1929 roku w centrali i w urzędach podległych M. S. Z. — 8. Sprostowanie.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15

POL

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2	Warszawa, dnia 15 marca 1930 roku	Rok XII

THE LIBRARY OF THE
DEC 10 193
UNIVERSITY OF ILLINOIS

9.

.M.O.443.

ROZPORZĄDZENIE
W SPRAWIE PIECZĘCI URZĘDOWYCH.

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 13.XII. 927 o godłach i barwach państwowych oraz o odznakach, chorągwiach pieczęciach (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 115, poz. 980) i z 20.VI.1928 o pieęciach urzędowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 593), chcąc uregulować sprawę zastosowania nowych pieczęci z ostatecznym terminem do 3.III.1930, zarządzam niniejszem co następuje:

Napisy na pieczęciach urzędowych ustala się:

Ambasada Polska w ....., Poselstwo Polskie w ....., Delegacja Polska w ....., Komisarz Generalny Polski w Gdańsku, Konsulat Generalny Polski w ....., Konsulat Polski w ....., Wicekonsulat Polski w ....., Agencja Konsularna Polska w ....., przyem mogą być zastosowane odpowiednie skróty, jeżeli nazwa danego rzędu jest za długa i natrafia się z tego powodu na techniczne trudności pomieszczenia ich w całości na pieczęci.

Każdy urząd zagraniczny otrzyma z centrali M. S. Z. po jednej eczęci do laku i do tuszu i po jednej pieczęci do wytłaczania, oprócz ydziałów konsularnych, mieszczących się w jednych lokalach z polstwami, z tem, że na specjalną umotywowaną prośbę może otrzymać dodatkowe egzemplarze w ramach bezwzględnej potrzeby. Wydziały onsularne przy urzędach dyplomatycznych otrzymują od M. S. Z. obno pieczęcie. Za prawidłowe używanie i przechowywanie pieczęci kasie żelaznej odpowiadać będą kierownicy urzędów.

Zasadniczo Ministerstwo poleca używać do pieczęci tuszowych rwy czarnej.

Wszystkie kancelarje departamentów i wydziałów centrali M. S. Z. rzymują po jednym egzemplarzu pieczęci do laku: następujące zaś eczęć do tuszu: Gabinet Ministra (G.M.) w dwóch egzemplarzach, z któch jeden otrzymuje Wydział Osobowy (G.M.O.), Dyrekcja Departa-

mentu Politycznego (D.D.P.) w dwóch egzemplarzach, Dyrekcja Departamentu Konsularnego (D.D.K.) w trzech egzemplarzach, Dyrekcja Departamentu Administracyjnego (D.D.A.) w czterech egzemplarzach i ponadto jedną pieczęć do wytłaczania. Ponadto otrzymują pieczęcie do wytłaczania — dwie Gabinet Ministra (jedna dla Wydziału Osobowego) oraz Wydział Traktatowy.

Centralę M. S. Z. obowiązuje pieczęć z napisem: „Ministerstwo Spraw Zagranicznych".

Po otrzymaniu nowych pieczęci wszystkie dawne muszą być wycofane niezwłocznie i odesłane do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego (A.II.G.). Terminem ostatecznym zwrotu pieczęci będzie dla centrali okres czasu dwu tygodni, od dnia ogłoszenia niniejszego okólnika; dla urzędów zagranicznych w Europie — 4 tygodnie, a dla urzędów zagranicznych w krajach zamorskich 6 tygodni.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że pieczęć do wytłaczania należy używać w możliwie szerokim zakresie, ze specjalnem uwzględnieniem wypadków, w których zastosowanie jej może zapobiec nadużyciom.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z 17.X.1922 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 26, poz. 211).

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 19/II 1930.

10.

P.V.2831.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZESTRZEGANIA TERMINU NADSYŁANIA DO WYDZIAŁU TRAKTATOWEGO WNIOSKÓW O PRZYGOTOWANIE PEŁNOMOCNICTW DO ZAWIERANIA UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH I DO WZIĘCIA UDZIAŁU W MIĘDZYNARODOWYCH ZJAZDACH I KONFERENCJACH.

Stwierdzone zostało, że poszczególne wydziały Ministerstwa Spraw Zagranicznych nadsyłają do Wydziału Traktatowego wnioski w sprawie przygotowania wspomnianych wyżej pełnomocnictw w ostatniej chwili przed datą rozpoczęcia rokowań lub obrad konferencji, skutkiem czego pełnomocnictwa te nie mogą być doręczone delegatom Rządu we właściwym terminie, ponieważ brakuje już czasu na uzyskanie na tych dokumentach kontrasygnatur Pana Ministra, Pana Prezesa Rady Ministrów, a zwłaszcza na otrzymanie podpisu Pana Prezydenta Rzeczypospo

tej i pieczęci państwowej. W związku z tem delegaci otrzymują pełno-
ıocnictwa z opóźnieniem.

Brak choćby chwilowy pełnomocnictw stawia delegatów przy ro-
ɔwaniach i obradach w przykrą sytuację wobec obcych rządów; z dru-
.ej zaś strony nie może nie wywoływać ujemnego wrażenia o sprawno-
:i naszego aparatu wewnętrzno-administracyjnego. Poza tem, opóźnie-
e dostarczenia pełnomocnictw powoduje konieczność bądź przesyłania
h, w braku kurjera, drogą pocztową, bądź też zastąpienia ich chwilo-
o depeszami szyfrowemi, co naraża Skarb na zbędne i trudne do
ıprawiedliwienia koszty.

Wobec powyższego, polecam ściśle przestrzegać, aby wnioski po-
czególnych wydziałów Ministerstwa Spraw Zagranicznych o przygoto-
ınie wspomnianych pełnomocnictw były nadsyłane do Wydziału Traktaı-
wego co najmniej na 8—10 dni przed datą doręczenia pełnomocnictw
:legatom i w związku z tem ponownie przypominam opublikowaną
Nr. 10-ym Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych
30/X 1928, poz. 77 instrukcję dla pełnomocników Rządu, upoważnio-
'ch do zawierania umów z obcemi państwami.

Za Ministra

(—) *A. Wysocki*

Podsekretarz Stanu.

ırszawa, 11/II 1930.

11.

I.K.Z.916.

OKÓLNIK

V SPRAWIE KSIĄG INWENTARZA, MATERJAŁÓW, JAZD SAMOCHODOWYCH I KATALOGÓW BIBLJOTECZNYCH.

Niektóre urzędy zagraniczne nie uporządkowały dotychczas swego
nu inwentarza i swych bibljotek i nie posiadają należycie prowadzo-
:h książek inwentarzowych i katalogów bibljotecznych. Pewna zaś
ść tych urzędów nie wykonała zarządzenia M. S. Z., zawartego
punkcie „j" okólnika M. S. Z. Nr. 34 z 9.III.1928 i nie nadesłała
ychczas do Ministerstwa uzupełnień spisu, zawierających zmiany
nwentarzu za ubiegłe okresy budżetowe.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca:

1) Aby te urzędy, które stanu posiadanego inwentarza jeszcze
uporządkowały i odpowiednio prowadzonych książek inwentarzowych
ıtalogów bibljotecznych nie posiadają, ułożyły niezwłocznie dokładne

spisy inwentarza oraz bibljoteki i nadesłały je w odpisie do Mini sterstwa.

Przy zaprowadzaniu nowych książek inwentarzowych i przepisy waniu do nich pozycyj z dawnych książek należy w nowej książce po woływać się na pozycję dawnej.

2) Aby nienadesłane jeszcze do Ministerstwa uzupełnienia tyc spisów za ubiegłe okresy były niezwłocznie Ministerstwu dostarczone

Przestrzegając treść okólnika M. S. Z. Nr. 253 z 22.XII.1919 („Zbió przepisów konsularnych" część I, poz. 166, str. 439) należy prz inwentaryzacji mebli i sprzętów umieszczać według jednego system blaszki metalowe w miejscu mało widocznem z wytłoczonemi na nich nazwą urzędu, numerem i pozycji księgi inwentarzowej, przycze przedmioty cenniejsze powinny w rubryce „Uwagi" posiadać krótk charakterystykę (meble — gatunek drzewa, styl; dywany — kolor, wy miary, gatunek; obrazy — treść, nazwisko malarza, wymiary; kryształy porcelany, bronzy — styl, nazwę fabryki, autora i t. p.).

Spisy inwentarza i katalogi bibljoteczne oraz ich odpisy powinn być pisane na blankietach według wzoru M. S. Z. z wypełnienie wszystkich rubryk; katalogi — układane z zastosowaniem się do treś okólnika M. S. Z. Nr.A.I.1636 z 15.XI.1927 („Zbiór przepisów konsu larnych" część I, poz. 115, str. 305).

Odpisy, nadsyłane do M. S. Z., powinny być opatrzone podpise kierownika urzędu oraz datą.

Poza tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca zaprowadz następujące księgi:

1) księgę materjałów, do której byłby zapisywany kontami jedn kowych lub zbliżonych do siebie materjałów przychód, rozchód or cena lub wartość:

a) przedmiotów i materjałów użytku kancelaryjnego;

b) przedmiotów, ulegających łatwemu lub prędkiemu zużyc (ręczniki, szczotki, wycieraczki, dywaniki do nóg i t. d.);

c) przedmioty małowartościowe (popielniczki, szklanki, zwyk noże, widelce i t. d.);

2) księgę materjałów opałowych i pędnych (przychód, rozchó cena kupna);

3) księgę akcesorjów samochodowych.

Wykonanie zarządzenia niniejszego polecam specjalnej uwad pp. Kierowników urzędów zagranicznych.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 1/II 1930.

12.

.M.O.1094.

OKÓLNIK

W SPRAWIE SKUMULOWANYCH URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH.

W związku z napływającemi podaniami urzędników o przyznawanie łuższych urlopów wypoczynkowych z tytułu niewyzyskania ich całości lub częściowo w latach poprzednich, wyjaśniam co następuje:

1) Do skorzystania z postanowień ustępu 3, art. 37 ustawy o pań-wowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 21 z 1922, poz. 164), rzewidujących możliwość kumulowania urlopów wypoczynkowych, rzysługuje prawo jedynie tym urzędnikom Ministerstwa Spraw Zagra-icznych, którym władza przełożona lub służbowa wyraźnie (na piśmie) dmówiła w latach poprzednich tego urlopu lub skróciła jego czas ważnych i niecierpiących zwłoki względów służbowych.

2) Każdy urzędnik, ubiegający się o dłuższy wymiar urlopu wy-oczynkowego z tego tytułu, winien przedstawić władzy, przyznającej lopy wypoczynkowe, odnośne pismo (centrali M. S. Z. lub jednego urzędów podległych), którem odmówiono mu urlopu wypoczynkowego b skrócono jego czas w latach poprzednich.

Jeżeli władzą, przyznającą urlop wypoczynkowy, jest ta, która dmówiła urzędnikowi urlopu lub skróciła jego czas, wystarczy powo-nie się przez urzędnika na datę i numer decyzji władzy.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

arszawa, 24/II 1930.

13.

M.O.361.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W BRAILE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że dniem 1.III. r. b. zwija się Konsulat Honorowy Rz. P. w Braile.

Agendy rzeczonego Konsulatu przejmie Konsulat Rz. P. w Galacu.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

rszawa, 3/III 1930.

14.

G.M.O.874.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NOWEGO PODZIAŁU ADMINISTRACYJNEGO KRÓLESTWA JUGOSŁAWJI.

W związku z nowym podziałem administracyjnym Królestwa Jugosławji na banowiny, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniże nowy podział kompetencji Wydziału Konsularnego przy Poselstwi w Belgradzie, Konsulatu Generalnego w Zagrzebiu i Konsulatu Honorowego w Banja Luce, a mianowicie:

I. Konsulat Generalny Rz. P. w Zagrzebiu:

banowiny: 1) dravska z siedzibą w Lublanie,
2) savska „ „ „ Zagrzebiu,
3) vrbaska „ „ „ Banja Luce (okrąg Konsulatu Honorowego w Banja Luce)
4) primorska „ „ „ Splicie,
5) drinska „ „ „ Serajewie.

II. Konsulat Honorowy Rz. P. w Banja Luce:

wymieniona pod 3) banowina Vrbaska z siedzibą w Banja Luce:

IV. Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Belgradzie

banowiny: 6) zetska z siedzibą w Cetynji,
7) dunavska „ „ „ Nowym Sadzie,
8) morawska „ „ „ Niŝu,
9) vardarska „ „ „ Skoplju,
10) wyłączona z banowin samodzielna jednostka administracyjna: miasto Belgrad wraz z miastami Zemunie i Pancevem.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 3/III 1930.

15.

III.1044.

OKÓLNIK

SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ Z TYTUŁU WYŻSZYCH STUDJÓW
A SŁUCHACZY WYŻSZEJ SZKOŁY PRZĘDZALNICTWA I TKACTWA W MILUZIE,
WYŻSZEJ SZKOŁY WIEDZY JUDAISTYCZNEJ W BERLINIE,
SZKOŁY INŻYNIERJI CYWILNEJ, SZTUK I RZEMIOSŁ W GANDAWIE
I KRÓLEWSKO-WŁOSKIEGO WYŻSZEGO INSTYTUTU NAUK HANDLOWYCH
I EKONOMICZNYCH WE FLORENCJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Ministerstwo yznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznało Wyższą Szkołę zędzalnictwa i Tkactwa w Miluzie (École Supérieure de Filature et Tissage à Mulhouse), Wyższą Szkołę Wiedzy Judaistycznej w Berlinie ochschule für die Wissenschaft des Judentums), Szkołę Inżynierji wilnej, Sztuk i Rzemiosł w Gandawie (École du Génie Civil et des ts et Manufactures) oraz Królewsko-Włoski Wyższy Instytut Nauk ndlowych i Ekonomicznych we Florencji (Regio Istituto Superiore di enze Economiche e Commerciali a Firenze) za uczelnie wyższe i rów-zędne z wyższemi uczelniami krajowemi z tem, że słuchaczom tych elni przysługuje prawo do odraczania służby wojskowej na podsta- rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicz-o z 26 marca 1926 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 34, poz. 315).

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

szawa, 28/I 1930.

16.

.21672.

OKOLNIK

W SPRAWIE PASZPORTÓW KRÓTKOTERMINOWYCH
NA WJAZD DO POLSKI DLA OSÓB BEZPAŃSTWOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości poniższe ądzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych, Biura Uzupełnień Nr. 8182/ Org. z 18.XI.1929 w powyższej sprawie do wszystkich D. O. K., dniony z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem w Zagranicznych.

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

zawa, 6/II 1929.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Biuro Uzupełnień
L. 8182/Pob.Org.
R. 302. Paszporty krótkoterminowe na wjazd do Polski — postępowanie z osobami bezpaństwowemi.

Warszawa, dn. 18 listopada 1929 r.

Urzędy Konsularne Rz. P. zagranicą żądają przy wydawaniu pa-szportów krótkoterminowych od zainteresowanych osób dowodów oby-watelstwa polskiego. Obowiązujące dla tych urzędów instrukcje przewi-dują, że w braku innych dowodów można książeczkę wojskową uważa-za wystarczający dowód obywatelstwa polskiego.

Zważywszy, że książeczki wojskowe są wydawane również osobom nieposiadającym obywatelstwa polskiego, na podstawie art. 8 ustaw o powszechnym obowiązku wojskowym z powodu niemożności udowod-nienia obywatelstwa obcego, należy w tym stosunku do takich osó w książeczkach wojskowych uwidocznić brak obywatelstwa polskiego.

W tym celu powiatowe władze administracji ogólnej otrzymaj zarządzenie z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, aby w regestrach spisach i listach poborowych wyraźnie zaznaczony był brak obywatel-stwa polskiego u tych osób, które do regestrów czy też spisów lu list poborowych zostały wpisane na podstawie art. 8 ustawy.

Powiatowi komendanci uzupełnień obowiązani są adnotacje uwidocznić czerwonym atramentem w głównych księgach ewidencyjnyc (aneksach) i zeszytach ewidencyjnych w rubryce „Nazwisko i imiona (nad nazwiskiem) w sposób następujący: „Nie posiada obywatelstw polskiego".

Na podstawie zastrzeżenia o braku obywatelstwa polskiego, uwidoc-nionego w zeszycie ewidencyjnym, powinna formacja przy wystawi-niu książeczek wojskowych umieścić w rubryce „Nazwisko i imiona (nad nazwiskiem) analogiczną adnotację: „Nie posiada obywatelstw polskiego".

Identyczny wpis ma być umieszczony również w zaświadczenia wojskowych, wydawanych osobom, zaliczonym przy poborze do posp litego ruszenia oraz w zaświadczeniach wojskowych, wydawanych p borowym kat. A, przeniesionym do rezerwy bez odbycia czynnej służ wojskowej.

W razie uzyskania później przez te osoby obywatelstwa polskie powinien właściwy powiatowy komendant uzupełnień skreślić zastr żenie o braku obywatelstwa polskiego w głównej księdze ewidencyj i w zeszycie ewidencyjnym, o ile zainteresowana osoba przedsta w P. K. U. dowód nadania obywatelstwa polskiego ewentualnie jeż powiatowy komendant uzupełnień otrzymał w tej sprawie urzędo zawiadomienie.

Skreślenie zastrzeżenia w głównej księdze ewidencyjnej i zeszycie videncyjnym należy omówić w odpowiedniem miejscu, podając datę podstawę skreślenia (L. dz. P. K. U.).

W razie skreślenia zastrzeżenia należy zainteresowanemu wydać ırzędu nowy wojskowy dowód osobisty (książeczka wojskowa, zaświadenie wojskowe). Poprzedni dowód (z zastrzeżeniem) ma być odebrany niszczony protokólarnie przez spalenie w obecności oficera, a proół spalenia ma być złożony do archiwum pod odpowiednią L. dz.

W odniesieniu do osób, których brak obywatelstwa polskiego vierdzą władze administracji ogólnej po wydaniu im książeczek wojowych (zaświadczenia), powiatowi komendanci uzupełnień powinni po viadomieniu ich o tem zamieścić dodatkowo odnośną wzmiankę książeczkach (zaświadczeniach) wojskowych i innych dokumentach idencyjnych.

Jeżeli osoba, nie posiadająca obywatelstwa polskiego, ubiega się aszport zagraniczny i przedstawi władzom administracji ogólnej wojwy dowód osobisty (książeczka wojskowa, zaświadczenie wojskowe), zawierający zastrzeżenia o braku obywatelstwa polskiego, wóws władza administracji ogólnej obowiązana jest spowodować umiezenie tego zastrzeżenia przez właściwego powiatowego komendanta pełnień.

W razie powzięcia przez urzędy konsularne jakichkolwiek wątpliści, dotyczących obywatelstwa osoby, ubiegającej się o paszport na zd do Polski, a legitymującej się jedynie książeczką wojskową ewennie zaświadczeniem wojskowem, urzędy te będą obowiązane wyja- powstałe wątpliwości drogą porozumienia się z właściwą powiaą władzą administracji ogólnej w kraju.

Proszę Pana Generała o polecenie podania powyższego podległym K. U. do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Szef Biura Uzupełnień
(—) Zabdyr płk.

17.

2594.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEWOZU ZWŁOK.

W sprawie przewozu zwłok z zagranicy do Polski i przez Polskę zytem obowiązuje rozporządzenie ministra zdrowia publicznego . 6 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 42, poz. 257) w brzmieniu, spro-

stowanem przez obwieszczenie z 19 lipca 1920 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 57 z 1920, poz. 360) oraz rozporządzeniem tegoż ministra z 26 kwietnia 1921 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39, poz. 242).

Czynności urzędów konsularnych w tej sprawie obejmują:

a) wystawienie pozwolenia na przewóz zwłok do Polski wraz z odpisem, potrzebnym dla urzędu celnego,

b) opieczętowanie trumny.

Ad a) Pozwolenie należy wystawić według załączonego wzoru na zasadzie następujących dokumentów:

1) aktu zejścia osoby zmarłej, wystawionego przez właściwe władze miejscowe;

2) zezwolenia na przewóz zwłok do Polski, wydanego przez władze polskie;

3) zezwolenia władz państwa, z którego terytorjum zwłoki mają być wywiezione, jak również państw, przez których terytorjum przejść mają zwłoki do granicy Polski; w razie przewozu zwłok przez Polskę tranzytem należy zażądać zezwolenia władz państwa sąsiedniego na wwóz zwłok z Polski na terytorjum tego państwa, celem uniknięcia możliwości zatrzymania zwłok na granicy polskiej; o posiadaniu takiej zgody należy zrobić odpowiednią adnotację w aktach sprawy;

4) zaświadczenia urzędowego lekarza, stwierdzającego przyczynę śmierci, z którego wynikać winno, że śmierć nie nastąpiła z powodu choroby epidemicznej lub zaraźliwej, o ile od daty śmierci nie upłynął termin roczny oraz że przewóz zwłok nie budzi żadnych innych wątpliwości pod względem sanitarnym;

5) zaświadczenia władz lokalnych o właściwem opakowaniu zwłok (trumna metalowa, szczelnie zalutowana, złożona do trumny drewnianej z twardego drzewa i umieszczona w pace drewnianej).

Celem uzyskania pozwolenia na przewóz zwłok ustala się następujący tryb postępowania.

1) Urząd konsularny Rz. P., otrzymawszy podanie strony o pozwolenie na przewóz zwłok, przesyła to podanie wraz ze swą opinją bezpośrednio do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej tego okręgu do którego zwłoki mają być dostawione, w razie zaś przewozu zwłok tranzytem przez terytorjum Polski, do Komisarjatu Rządu w Warszawie.

2) Jeżeli osoba zainteresowana zwraca się o zezwolenie na przewóz zwłok bezpośrednio do tej władzy (województwo lub Komisarjat Rządu) władza ta, opatrzywszy podanie swą zgodą, przesyła je właściwemu urzędowi konsularnemu Rz. P.

O ile chodzi o terytorjum W. M. Gdańska, to urzędy kompetentne winny zwracać się do Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku.

Powyższy tryb postępowania może być przeprowadzony również w drodze telegraficznej na koszt petenta z zapłaconą odpowiedzią.

Ad b) Opieczętowanie trumny przez upoważnionego funkcjonarjuza urzędu konsularnego nastąpić winno: albo na miejscu ekshumacji, lbo w lokalu, z ktorego ma nastąpić eksportacja zwłok, albo wreszcie, ile miejsce, z którego zwłoki mają być transportowane, leży w znaczej odległości od siedziby urzędu konsularnego i wyjazd tam upoważionej osoby wywołaćby mógł komplikacje w normalnem urzędowaniu,— wagonie kolejowym, podczas przewozu zwłok przez siedzibę urzędu onsularnego.

Pieczęcie winny być nałożone na wierzchnią trumnę, której zwłoki o przybyciu na miejsce przeznaczenia będą pochowane. W razie trudości, mogących powstać przy stosowaniu tego przepisu, zwłaszcza jeeli pieczęcie mają być nałożone w siedzibie urzędu konsularnego podzas przewozu zwłok, za wierzchnią trumnę uważać można pakę, w któej trumna jest przewożona.

Przez nałożenie pieczęci urząd konsularny stwierdza, że zachowane ostały przepisy obowiązujące przy opakowaniu i przewozie zwłok. ednocześnie, o ile to jest możliwe, urząd konsularny winien się upewić, że opieczętowana trumna zawiera rzeczywiście zwłoki, na których rzewiezienie wystawił pozwolenie. Następnie urząd konsularny winien wrócić uwagę osób zainteresowanych, że przesyłka podlega jeszcze a granicy Rz. P. odprawie celnej.

Za wystawienie pozwolenia na przewóz zwłok oraz za nałożenie ieczęci, następnie tytułem diet urzędnika, wyjeżdżającego do opieczęowania trumny i ewentualnego asystowania przy ekshumacji zwłok, ależy pobierać opłaty zgodnie z poz. 51 i 68 taryfy opłat konsularych, ogłoszonej w Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1928, poz. 54. Również należy pobierać rzeczywiste wydatki urzędnika, wyjeżdżającego o opieczętowania trumny czy też ekshumacji zwłok, w myśl § 3 rzepisów o podróżach służbowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z 1927, oz. 67), w którym to wypadku odnośna kwota winna być uwidoczniona ksiądze Dziennik-Główna na rachunku wydatków rzeczowych.

Równocześnie tracą moc obowiązującą okólniki:

z 17 kwietnia	1923	Dz.Urz.M.S.Z.		Nr. 7,	poz.	76
„ 22 lutego	1924	„	„	Nr. 2	„	24
„ 15 kwietnia	1928	„	„	Nr. 6	„	46
„ 31 maja	1929	„	„	Nr. 6	„	48.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

arszawa, 28/II 1930.

KONSULAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

w .....

Nr. .....

POZWOLENIE

NA PRZEWÓZ ZWŁOK Z ZAGRANICY DO POLSKI.

Na mocy art. 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. Ust. Nr. 42 z 1920, poz. 257) oraz po otrzymaniu zgody Pana Wojewody w .....
z dn. ..... Nr. ..... zezwala się Pan .....
zamieszkałe ..... w .....
na przewiezienie zwłok .....
..... lat .....
zawód .....
zmarłe ..... dn. .....
w .....
na .....
(rozpoznanie lekarza według urzędowego świadectwa zgonu) z .....
..... do Polski
i pochowanie ich na cmentarzu
w .....

Zwłoki mają być złożone w .....
.....
i przewiezione drogą .....
do .....

CONSULAT
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à .....

Nr. .....

PERMIS

DE TRANSPORT DES DÉPOUILLES MORTELLES DE L'ÉTRANGER EN POLOGNE.

Conformément à l'art. 7 du décret du Ministre de la Santé publique sur les permis de transport et d'exhumation des corps des défunts (J. des L. Nr. 42 de 1920, texte 257) et après avoir reçu le consentement de M. le Voïévode
de ..... du .....
Nr. ..... il est permis
à M. .....
.....
domicilié .....
à .....
de transporter le corps du défunt
.....
âgé ..... profession
décédé ..... le .....
à .....
à la suite de .....
(constatation du médecin d'après le certificat officiel du décès)
de .....
en Pologne et de l'enterrer au cimetière à .....

Les dépouilles mortelles doivent être enfermées dans .....
et transportées par la voie .....
de .....

kąd drogą .....

lo .....

astępnie na cmentarz w .....

.....

dzie mają być pochowane bez twierania trumny i naruszenia ieczęci urzędowych.

Zwłokom towarzyszy .....

tóre .....

a okazaniem niniejszego pozwo-enia zechcą właściwe władze życzyć potrzebnej pomocy urzę-owej.

Pozwolenie niniejsze jest ważne o dn. ..... 193 ..... r.

płatę konsularną w sumie ..... obrano.

(pieczęć konsularna)

(—) .....

Konsul Rz. P.

Zaświadczam, że zwłoki zostały pakowane zgodnie z niniejszem ozwoleniem.*)

(—) .....

*) Przewóz zwłok może nastąpić do-iero po uzyskaniu podpisu właściwego karza urzędowego pod powyższem za-viadczeniem.

à .....

de là par le chemin de .....

à .....

et ensuite au cimetière à .....

où elles doivent être enterrées sans ouvrir le cercueil et sans toucher aux sceaux officiels.

Le corps est accompagné par les personnes suivantes .....

.....

auxquelles après présentation de ce permis les autorités compétentes voudront bien donner leur assistance officielle.

Le présent permis est valable jusqu'au ..... 193 ..... .

Tarif perçu .....

(—) .....

Je certifie que le corps a été enfermé d'accord avec le permis.*)

(—) .....

*) Le transport des dépouilles mortelles ne peut avoir lieu que lorsque le médecin officiel compétent aura apposé sa signature sur le certificat.

18.

K.III.26347.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH OD PODAŃ WNOSZONYCH PRZEZ KONSULATY PAŃSTW OBCYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości i przestrzegania pismo okólne Ministerstwa Skarbu Nr. D.V.1168/6/29.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 28/II 1930.

MINISTERSTWO SKARBU
L.D.V.1168/6/29.
Opłaty stemplowe od podań, wnoszonych przez konsulaty państw obcych.

Warszawa, dn. 4 lutego 1930 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, do Kancelarji Sejmu, do Kancelarji Senatu, do Najwyższej Izby Kontroli, do Prezydjum Rady Ministrów oraz do wszystkich Ministerstw.

Do

wszystkich Ministerstwu Skarbu podległych Urzędów i Zarządów przedsiębiorstw państwowych.

Ustawa z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98, poz. 570) przyznaje w art. 144 (punkcie 6) osobiste uwolnienie „państwom obcym — z zastrzeżeniem wzajemności" — w zakresie opłat stemplowych od podań.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że na mocy powyższego przepisu są wolne od opłaty stemplowej w szczególności podania, wnoszone przez konsulaty państw obcych, a mianowicie także wtedy, gdy dotyczą spraw poszczególnych obywateli tego państwa, które reprezentuje dany konsulat.

Powyższe zasady opierają się na założeniu, że państwa obce stosują analogiczne uwolnienie w stosunku do polskich konsulatów zagranicą. Atoli urząd, do którego wniósł podanie konsulat, nie ma wdawać się w dochodzenia, czy dane państwo obce stosuje wzajemność

vobec Polski, lecz ma oprzeć się na założeniu, że taka wzajemność stnieje, a zatem traktować podanie, jako wolne od opłaty stemplowej.) ileby się okazało, że w poszczególnych państwach obcych stosowane ą zasady odmienne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadomi o tem Iinisterstwo Skarbu, które za pośrednictwem władz centralnych postara ię o dojście tej informacji do wszystkich urzędów państwowych. Doiero od chwili otrzymania takiej informacji urzędy państwowe powinny o podań, wnoszonych przez konsulaty państwa, którego tyczy się owo awiadomienie, stosować art. 152 ustawy o opłatach stemplowych, myśl którego załatwienie podania jest uzależnione od uprzedniego iszczenia opłaty, lub ma nastąpić przy równoczesnem zażądaniu odatkowego uiszczenia opłaty.

Ministerstwo Skarbu uprasza te władze centralne, które wydają ziennik Urzędowy o zamieszczenie w tym Dzienniku niniejszego pisma ólnego.

Dyrektor Departamentu
W. Koszko.

19.

III.25547.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZESYŁANIA RAPORTÓW EKONOMICZNYCH RADCY EKONOMICZNEMU M. S. Z.

Rozszerzając plan rozsyłania sprawozdań, wymieniony w § 4, ust. 1 strukcji o sprawozdaniach ekonomicznych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 1.IX.1929), Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza niniejszym, niezależnie od przewidzianego tam rozdzielnika, należy wszystkie ażniejsze raporty w sprawach ekonomicznych przesyłać do Radcy onomicznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

rszawa, 28/I 1930.

20.

I.O.458.

KOMUNIKAT

SPRAWIE REAKTYWOWANIA KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W KATANJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że zwity z dniem 10.IV.1929 Konsulat Honorowy Rz. P. w Katanji został chomiony.

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) A. Roman
Naczelnik Wydziału.

rszawa, 1/III 1930.

21.

G.M.O.879.

RUCH SŁUŻBOWY

W STYCZNIU 1930 ROKU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Kubisz Józef — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pittsburgu — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 stycznia 1930.

Hulanicki Witold — prowizoryczny Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Londynie — prowizorycznym Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lutego 1930.

Głuski Stanisław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Rio de Janeiro — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Królewcu od 15 lutego 1930.

Kunicki Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Wrocławiu od 1 marca 1930.

Wilkoszewski Jan — Kontroler w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Kukliński Wacław — Pomocnik Referenta w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Dr. Synowiecki Adam — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Charkowie od 1 marca 1930.

Fąferek Stefan — urzędnik w X st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Siebertówna Małgorzata — b. urzędniczka etatowa, pracowniczka kontraktowa w Biurze Komisarza Generalnego w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lutego 1930.

Lemański Kazimierz — pracownik kontraktowy w Biurze Komisarza Generalnego w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w X st. sł. od 1 lutego 1930.

PRZENIESIENI:

Zaniewski Henryk — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 28 lutego 1930 z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł.

Czudowski Michał — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Strassburgu od 1 marca 1930.

Kałuski Antoni — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Delegaturze Rz. P. w Charbinie — przeniesiony do centrali od 31 stycznia 1930 z równoczesną nominacją na Asesora w VIII st. sł.

Łagowska Aniela — Regestrator w IX st. sł. — przydzielona do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 lutego 1930.

Niedźwiecki Edward — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. — przydzielony do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Tallinnie od 1 marca 1930.

Pachnowski Wojciech — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Dyneburgu — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 marca 1930.

Rzachno Wiktor — Adjunkt Konsularny w IX st. sł. — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu od 1 marca 1930 z upoważnieniem do używania tytułu Sekretarza Konsularnego II kl.

Thrząszczewska Hanna — Sekretarz Konsularny w X st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — przeniesiona do centrali od 31 stycznia 1930 z równoczesną nominacją na Sekretarza w X st. sł.

22.

M.O.765.

SPROSTOWANIE.

W I-ej części „Zbioru przepisów konsularnych" na str. 55 został ylnie podany okrąg Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie; miast wydrukowanego tekstu winno być:

„Obszar Związku Afryki Południowej i Terytorjum Mandatowego ryki Południowo-Zachodniej".

arszawa, 10/II 1930.

TREŚĆ: 9. Rozporządzenie w sprawie pieczęci urzędowych. — 10. Okólnik w sprawi przestrzegania terminu nadsyłania do Wydziału Traktatowego wniosków o przygotowanie pełnomocnictw do zawierania umów międzynarodowyc i do wzięcia udziału w międzynarodowych zjazdach i konferencjach.—11. Okó nik w sprawie ksiąg inwentarza, materjałów, jazd samochodowych i katalo gów bibljotecznych. — 12. Okólnik w sprawie skumulowanych urlopó wypoczynkowych. — 13. Komunikat w sprawie Konsulatu Honorowego Rz. I w Braile. — 14. Komunikat w sprawie nowego podziału administracyjneg Królestwa Jugosławji. — 15. Okólnik w sprawie odroczeń służby wojsko wej z tytułu wyższych studjów dla słuchaczy Wyższej Szkoły Przędzalnictw i Tkactwa w Miluzie, Wyższej Szkoły Wiedzy Judaistycznej w Berlinie. Szkoł Inżynierji Cywilnej, Sztuki i Rzemiosł w Gandawie i Królewsko-Włoskieg Wyższego Instytutu Nauk Handlowych i Ekonomicznych we Florencji. - 16. Okólnik w sprawie paszportów krótkoterminowych na wjazd do Polski dl osób bezpaństwowych. — 17. Okólnik w sprawie przewozu zwłok. — 18. Okó nik w sprawie opłat stemplowych od podań, wnoszonych przez konsulat państw obcych. — 19. Okólnik w sprawie przesyłania raportów ekonomic nych Radcy Ekonomicznemu M. S. Z. — 20. Komunikat w sprawie reaktyw wania Konsulatu Honorowego Rz. P. w Katanji.—21. Ruch służbowy w styc niu 1930 roku w centrali i w urzędach podległych M. S. Z. — 22. Sprost wanie.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15

27.03
POL

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 | Warszawa, dnia 12 czerwca 1930 roku | Rok XII

THE LIBRARY OF THE
DEC 10 1930
UNIVERSITY OF ILLINOIS

L.O.1636.

23.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE EGZAMINATORÓW KOMISJI DO EGZAMINU DYPLOMATYCZNO-KONSULARNEGO.

W wykonaniu art. 1, ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 8 listo-da 1929 o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służ-we I-ej kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz o egza-nie dyplomatyczno-konsularnym, zarządzam skład Komisji Egza-nacyjnej w liczbie 5 członków, z których jeden będzie pełnił obo-ązki przewodniczącego Komisji, jeden zastępcy przewodniczącego misji, jeden — sekretarza.

Członkiem Komisji Egzaminacyjnej może być każdy urzędnik I-ej egorji centrali M. S. Z. od VI st. sł. wzwyż, powołany do pełnienia h obowiązków przez Ministra Spraw Zagranicznych, przyczem zawsze skład Komisji Egzaminacyjnej winien wchodzić Naczelnik Wydziału toryczno-Naukowego i Naczelnik Wydziału Osobowego.

Egzaminatorów powołuje Minister Spraw Zagranicznych na wniosek misji Egzaminacyjnej.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

rszawa, 31/III 1930.

O.1873.

24.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KONSULATU RZ. P. W LUKSEMBURGU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, iż niem 1 marca 1930 r. Konsulat Honorowy Rz. P. w Luksemburgu ał etatyzowany.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

szawa, 5/IV 1930

25.

G M O.1850.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODPISYWANIA PISM.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina niniejszym Urzędom zagranicznym art. 6 i 7 okólnika z dnia 23.XI.1921 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5, poz. 46) w sprawie podpisywania pism, wychodzących z urzędów zagranicznych.

Pisma, przychodzące z urzędów zagranicznych, podpisywane są przez zastępców wprost w ich imieniu, a nie jak być powinno: „Za Posła", „Za Konsula" i t. p., poczem dopiero winien nastąpić podpis i pieczątka z odbitem nazwiskiem podpisującego wraz z pełnym tytułem służbowym każdego urzędnika, mającego prawo podpisu w jego zastępstwie (okólnik Nr. 33—G.M.O.1162 z 9.III.1928).

Równocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca, by nie tylko w korespondencji urzędowej centrali i urzędów zagranicznych Rz. P., ale również na wszystkich pismach służbowych urzędników M. S. Z. w ich sprawach osobistych dodawane było za podpisem ich stanowisko służbowe, przewidziane w tabeli stanowisk.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 30/IV 1930.

26.

G.M.O.2283.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY OKRĘGÓW URZĘDÓW RZ. P.

Przywracając stan istniejący w 1923 przed zniesieniem Konsulatu Rz. P. w Winnipegu (reaktywowanym 27.VIII.1928 r.), Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości, że okręgi Kenora, Rainy River i Thunder Bay zostają wyłączone z prowincji Ontario, wchodzącej w skład okręgu Konsulatu Generalnego Rz. P. w Montrealu i włączone do okręgu Konsulatu Rz. P. w Winnipegu.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że wyspa New Foundland, przynależna dotychczas kompetencyjnie do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Londynie, przydzielona zostaje do kompetencji Konsulatu Generalnego Rz. P. w Montrealu.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 30/IV 1930.

27.

G.K.790.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WIZ MIĘDZY POLSKĄ I AUSTRJĄ NA PASZPORTACH DYPLOMATYCZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że mo- umowy, jaką zawarło z Rządem austrjackim, zostają wzajemnie znie- one od dnia 1 maja 1930 r. wizy na paszportach dyplomatycznych lskich i austrjackich.

Za Ministra
(--) W. Jędrzejewicz
Dyrektor Departamentu.

arszawa, 6/III 1930.

28.

II.718.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WZORÓW NOWYCH KSIĄŻECZEK WOJSKOWYCH I ZAŚWIADCZEŃ WOJSKOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Minister- vem Spraw Wojskowych komunikuje, iż od terminu poboru rocz- go 1908 zostały wprowadzone dokumenty wojskowe nowego wzoru, nianowicie: książeczka wojskowa nowego wzoru oraz zaświadczenie jskowe nowego wzoru koloru zielonego, niebieskiego i różowego. niana starych nastąpi przy wydawaniu duplikatów.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia przytem, że doku- nty te są wydawane następującym kategorjom osób:

1. Książeczki wojskowe otrzymują osoby, które odbywały woj- wą służbę czynną (obowiązkową lub ochotniczą) i przeniesione zo- ły następnie (bez względu na okres odbytej służby wojskowej) do erwy lub pospolitego ruszenia, lub zupełnie zwolnione od powszech- o obowiązku wojskowego wskutek otrzymania kategorji „E".

2. Zaświadczenia koloru zielonego otrzymują:

a) poborowi, którzy zostają przeniesieni z nadkontyngensu bez- rednio do rezerwy na podstawie art. 73 (ustęp ostatni) ustawy o po- echnym obowiązku wojskowym;

b) osoby, które stają do poboru, po przekroczeniu wieku po- owego, a które przy poborze uzyskują wprawdzie kat. „A", lecz utek obowiązujących rozkazów M. S. Wojsk. zostają przenoszone rezerwy bez odbywania służby czynnej.

3. Zaświadczenie wojskowe koloru niebieskiego wydaje s poborowym, zaliczonym przy poborze do pospolitego ruszenia z br nią:

a) wskutek zakwalifikowania ich do kat. „C" na podstaw art. 38 (lit. c) ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej;

b) wskutek zastosowania do nich art. 7 (ustęp 4) lub art. (ustęp 2), albo art. 43 (ustęp 3) ustawy o powszechnym obowiązl służby wojskowej.

4. Zaświadczenia wojskowe koloru różowego są dla pobor wych, zaliczonych przy poborze do pospolitego ruszenia bez bron

a) wskutek zakwalifikowania ich do kat. „D" na podstaw art. 38 (lit. d) ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej;

b) wskutek zastosowania do nich art. 55 ustawy o powszec nym obowiązku służby wojskowej.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Warszawa, 28/II 1930. Dyrektor Departamentu.

29.

K.III.26590.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UWOLNIENIA ŚWIADECTW OD OPŁAT STEMPLOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomo pismo okólne Ministerstwa Skarbu Nr. D.V.10610/6/28 z dnia 17.II.1930

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Warszawa, 15/III 1930. Dyrektor Departamentu.

MINISTERSTWO SKARBU
L.D.V.10610/6/28.

Warszawa, dn. 17 lutego 193

. . . . . .

(Art. 142, 154, 158 i 160). Uwolnienie od opłaty, przewidziane w pu cie 1 art. 160 ust. o opł. stempl., tyczy się tylko świadectw, wydan na skutek podań, wymienionych w punktach 1—24 art. 142 lub na sku

niosku ustnego, który — gdyby był ujęty w formę pisemną — byłby olny od opłaty w myśl jednego z owych 24 punktów art. 142; innemi owy: świadectwo jest wolne od opłaty na mocy punktu 1 art. 160, żeli już z jego treści wynika, że ono dotyczy sprawy, wymienionej jednym z owych 24 punktów art. 142.

W szczególności więc: w związku z punktem 3 art. 142 są wolne l opłaty świadectwa, stwierdzające, że ktoś należy do wojska, że służ- wojskową odbył, że został uznany za niezdolnego do służby woj- owej; w związku z punktem 5 art. 142 są wolne od opłaty np. de- ety nominacyjne, legitymacje urzędnicze. Natomiast świadectwo, nie wierdzające stosunku danej jednostki do Państwa w zakresie służby ojskowej lub cywilnej, lecz tylko ustalające okoliczności faktyczne, od órych istnienia zależy załatwienie sprawy, wchodzącej w zakres pań- wowej służby cywilnej lub wojskowej, nie jest wolne od opłaty stem- owej. Jakkolwiek więc np. podanie o posadę w urzędzie państwo- ym jest wolne od opłaty na mocy punktu 5 art. 142, to jednak nie wolne od opłaty, lecz podlegają opłacie w wysokości 3 zł, przewi- ianej w art. 154, dołączone do takiego podania: świadectwo moral- ości oraz świadectwo obywatelstwa polskiego.

Z powyższego wynika, że również nie są wolne od opłaty poda- a o wydanie takich świadectw, z których treści nie wynika, że do- czą spraw, wymienionych w punktach 1—24 art. 142, np. o wydanie iadectwa moralności lub świadectwa obywatelstwa, choćby w podaniu znaczono, że świadectwo ma być załączone do podania, wymienionego jednym z owych 24 punktów.

Tezy powyższe wynikają w szczególności stąd, że ust. o opł. stempl. przewiduje żadnych środków kontroli, zapobiegających użyciu świa- ctw, o których mowa do celów innych, niż te, którym miały służyć dług oznajmienia osoby, starającej się o świadectwo.

Poświadczenie własnoręczności podpisu (lub znaku ręcznego), ieszczonego na podaniu lub innem piśmie, tyczącem się jednej ze raw, wymienionych w punktach 1—24 art. 142, jest na mocy punktu rt. 160 wolne od opłaty, przewidzianej w art. 158, np. uwierzytel- nie podpisu, umieszczonego na zeznaniu celem wymiaru podatku dkowego (art. 142 punkt 1) lub na obligu, sporządzonym w ramach nocy kredytowej, przewidzianej w punkcie 9 art. 142. Poświadcze- bowiem takie stanowi nierozdzielną całość z pismem, na którem t umieszczone, a wobec tego — gdy pismo to mieści się w ramach któw 1 — 24 art. 142 — nie ulega wątpliwości, że również owo po- adczenie posiada warunki uwolnienia od opłaty.

. . . . . .

(—) W. Koszko

Dyrektor Departamentu.

30.

K.III.1663

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODAŃ O NADANIE OBYWATELSTWA.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministe stwem Spraw Wewnętrznych zarządza następujące uzupełnienie okóln ka z dnia 31. I. 1927 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 2, poz. 18):

5a) Podanie o nadanie obywatelstwa należy skierować bezp średnio do właściwej władzy administracji ogólnej II insta cji, a do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za pośrednictwe Ministerstwa Spraw Zagranicznych jedynie w wypadkac braku władzy właściwej, z uwagi na ostatni pobyt w kraj miejsce przynależności gminnej (zapisu do ksiąg ludności) lu miejsce urodzenia petenta ewentualnie jego rodziców.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Warszawa, 24/III 1930. Dyrektor Departamentu

31.

K.I.2375.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ULG KOLEJOWYCH DLA STUDENTÓW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Minist stwem Komunikacji podaje do wiadomości co następuje:

Studenci wyższych zakładów naukowych zagranicznych (uniwers tetów, politechnik, akademij górniczych, agronomicznych, muzyczny i duchownych, wyższych szkół handlowych i t. p.) niezależnie od i obywatelstwa, mogą otrzymywać w urzędach konsularnych Rz. P. z świadczenia na 50% ulgi od opłat normalnych przy przejazdach polsk mi kolejami państwowemi w wagonach klasy II i III pociągów pośpie nych i osobowych, zgodnie z postanowieniami „Taryfy osobowej i b gażowej polskich kolei państwowych, część II" (Dziennik Taryf i Z rządzeń Kolejowych Nr. 12 z 1928, poz. 90).

Natomiast nie mogą korzystać z powyższych ulg uczniowie szk średnich i niższych, wolni słuchacze szkół wyższych, ani też stude

ɔywatele polscy, nieposiadający paszportu ulgowego, udzielonego celach naukowych.

Prawo do ulgowego przejazdu przysługuje na okres feryj świątecz-ych Bożego Narodzenia, Wielkiej Nocy oraz wakacyj letnich na prze-rzeni od właściwej stacji pogranicznej do dowolnej stacji kolei pol-ich (lub do innej stacji granicznej) i z powrotem do tejże stacji anicznej lub, na żądanie, do innej, raz jeden na każdy z okresów wy-ienionych feryj, a więc najwyżej trzy razy w roku szkolnym. Studen-m zaś, którzy już zdali egzamin przed terminem rozpoczęcia feryj let-ch, można wydawać zaświadczenia w okresie wcześniejszym. Studen-którzy powracają na stałe do kraju, mogą otrzymać ulgę tylko na dróż do kraju.

Udzielenie ulgi na przejazd w obydwie strony, nie jest zależne od ·minu ważności paszportu, ani od tego, czy ważny jest on na ponow-wyjazd z kraju.

Celem otrzymania ulgi należy przedstawić w urzędzie konsularnym . P. każdorazowo zaświadczenie, stwierdzające odbywanie studjów ez petenta oraz okres trwania feryj.

Urzędy konsularne wydają zaświadczenia bezpłatnie, na oryginalnych ·mularzach, które są do nabycia w firmie „Książnica Atlas" w War-wie, ul. Nowy-Świat 59 (po cenie zł 2 za 100 egzemplarzy). Na nkiecie zaświadczenia w rubryce „zaświadczenie ważne" należy wpi-vać czas ważności feryj lub ewentualnie okres krótszy (od dnia ... dnia ... ...), a w wypadku udzielenia ulgi tylko w jedną stronę, na-y skreślić słowa „z powrotem". W miejscu, przeznaczonem na pie-ć zakładu naukowego, należy postawić pieczęć urzędu.

Zaświadczenia należy zaopatrywać w bieżące numery, prowadzić ɜłą ich ewidencję oraz dołączać do pozostałych grzbietów dokumenty, ·rawiedliwiające przyznanie ulgi.

Urzędy konsularne winny zwracać uwagę, iż zaświadczenia po-ny być okazywane kolejowym organom kontrolnym łącznie z bile-. kolejowym oraz legitymacją (matrykułą) danej uczelni ewentualnie ıdeksem lub paszportem.

Równocześnie znosi się okólnik Nr. 46 z dnia 19.III.1929 (Dz. . M. S. Z. Nr. 11, poz. 95).

Za Ministra:

(—) *J. Łukasiewicz*

Dyrektor Departamentu.

szawa, 25/III 1930.

32.

K.III.27388.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYKAZU BANKÓW PAŃSTWOWYCH, BANKÓW AKCYJNYCH ORAZ DOMÓW BANKOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej zestawion przez Ministerstwo Skarbu spis banków państwowych, banków akcy nych oraz domów bankowych, jako też wykaz centrali i oddziałów Ba ku Polskiego.

W spisie nie zostały uwzględnione banki spółdzielcze oraz kom nalne kasy oszczędności, jako nieposiadające większego znaczenia d zagranicy.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Warszawa, 2/IV 1930. Dyrektor Departamentu.

WYKAZ

BANKÓW I ICH ODDZIAŁÓW (BEZ ODDZIAŁÓW MIEJSKICH) ORAZ WIĘKSZYCH DOMÓW BANKOWYCH.

SPIS BANKÓW PAŃSTWOWYCH.

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI.

Centrala w Warszawie,

Oddziały:

Kraków, Katowice,
Poznań, Wilno.

PAŃSTWOWY BANK ROLNY.

Centrala w Warszawie,

Oddziały:

Warszawa, Lublin,
Poznań, Kielce,
Grudziądz, filja w Gdyni, Łuck,
Kraków, Pińsk,
Lwów, Wilno.

BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO.

Centrala w Warszawie,

Oddziały:

Biała (Bielsko),
Białystok,
Bydgoszcz,
Drohobycz,
Gdynia,
Katowice,
Kołomyja,
Kraków,
Lublin,
Lwów,
Łódź,
Łuck,
Poznań,
Przemyśl,
Radom,
Równe,
Stanisławów,
Tarnów,
Wilno,
Włocławek.

BANK POLSKI.

Centrala w Warszawie,

Oddziały:

Baranowicze,
Białystok,
Bielsko,
Brześć n/Bugiem,
Bydgoszcz,
Chojnice,
Częstochowa,
Drohobycz,
Gdynia,
Gniezno,
Grodno,
Grudziądz,
Inowrocław,
Jarosław,
Jasło,
Kalisz,
Katowice,
Kielce,
Kołomyja,
Kraków,
Królewska Huta,
Leszno,
Lidzbark,
Lublin,
Lwów,
Łomża,
Łódź,
Łuck,
Nowy Sącz,
Ostrów,
Pińsk,
Piotrków,
Płock,
Poznań,
Przemyśl,
Radom,
Równe,
Rybnik,
Rzeszów,
Siedlce,
Sosnowiec,
Stanisławów,
Starogard,
Suwałki,
Tarnopol,
Tarnów,
Tczew,
Tomaszów Maz.
Toruń,
Wilno,
Włocławek,
Zamość.

WYKAZ

BANKÓW PRYWATNYCH (AKCYJNYCH) I ICH ODDZIAŁÓW
(BEZ ODDZIAŁÓW MIEJSKICH) ORAZ WIĘKSZYCH DOMÓW BANKOWYCH.

WARSZAWA.

Centrale:

Bank Amerykański w Polsce S. A. — ul. Królewska 3
Angielsko-Polski S. A. — „ Krak. - Przedm. 47/49

Bank dla Handlu i Przemysłu S. A.	—	„	Traugutta 6
„ dla Spółdzielni S. A.	—	„	Senatorska 32
„ Dyskontowy Warszawski S. A.	—	„	Fredry 8
„ Handlowy w Warszawie S. A.	—	„	Traugutta 7/9
„ Międzynarodowy S. A.	—	„	Trębacka 4
„ Przemysłowców Polskich S. A.	—	„	Zgoda 7
„ Towarzystw Spółdzielczych S. A.	—	„	Jasna 1
„ Zachodni S. A.	—	„	Fredry 6
„ Ziemiański	—	„	Kredytowa 1
Polski Akcyjny Bank Komercyjny S. A.	—	„	Al. Jerozolimskie 36
Polski Bank Komunalny S. A.	—	„	Pl. Napoleona 7
Powszechny Bank Depozytowy S. A.	—	„	Długa 48
Powszechny Bank Kredytowy S. A.	—	„	Marszałkowska 149
Szwajcarsko-Polski Bank Kapitalizacyjny S. A.	—	„	Mazowiecka 7
Bank „Polska Kasa Opieki" S. A.	—	„	Jasna 9

Oddziały:

Bank Cukrownictwa S. A. w Poznaniu	—	ul.	Krak.-Przedm. 55
Banque Franco-Polonaise S. A.	—	„	Czackiego 4
Bank Handlowo-Przemysłowy w Łodzi S. A.	—	„	Królewska 23
Bank Handlowy w Łodzi S. A.	—	„	Kredytowa 6
Bank Kwilecki, Potocki i S-ka w Poznaniu S. A.	—	„	Krak.-Przedm. 9
Bank Małopolski S. A. w Krakowie	—	„	Marszałkowska 154
Bank Przemysłowców S. A. w Poznaniu	—	„	Trębacka 2
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. w Poznaniu	—	„	Jasna 8
Łódzki Bank Depozytowy S. A.	—	„	Żabia 9
Polski Bank Przemysłowy S. A. we Lwowie	—	„	Senatorska 42
Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A.	—	„	Zgoda 11
Poznański Bank Ziemian S. A. Poznań	—	„	Mazowiecka 1
Wileński Prywatny Bank Handlowy S. A.	—	„	Marszałkowska 130
Wileński Bank Ziemski S. A.	—	„	„ „
Ziemski Bank Kredytowy S. A. Lwów	—	„	„ 151
Dom Bankowy D. M. Szereszowski	—	„	pl. Żel. Bramy 1

BARANOWICZE.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

BĘDZIN.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

BIELSKO (ŚLĄSK).

entrale:

Śląski Bank Eskontowy S. A.
Śląski Zakład Kredytowy S. A.

ddziały:

Bank Małopolski S. A. w Krakowie
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. w Poznaniu
Powszechny Bank Kredytowy S. A. w Warszawie
Powszechny Bank Związkowy S. A.

BORYSŁAW.

Bank Dyskontowy Warszawski S. A.
Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów

BRZEŚĆ n/BUGIEM.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

BYDGOSZCZ.

ntrala:

Bank M. Stadthagen S. A.

działy:

Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. w Poznaniu
Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu S. A. w Poznaniu

CHEŁM (LUBELSKI).

Bank Handlowy w Łodzi S. A.

CIECHANÓW.

Bank Ziemiański Warszawa

CIESZYN.

Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A. Lwów
Śląski Bank Eskontowy S. A. Bielsko
Śląski Zakład Kredytowy S. A. „
Ziemski Bank Kredytowy S. A. Lwów

CZĘSTOCHOWA.

Banque Franco-Polonaise S. A.
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Śląski S. A. Katowice
Bank Ziemiański Warszawa

DROHOBYCZ.

Bank Dyskontowy Warszawski S. A.
Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów
Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A. Lwów

GDYNIA.

Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów

GORLICE.

Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów

GRUDZIĄDZ.

Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań
Danziger Privat Actienbank
Poznański Bank Ziemian S. A.

HRUBIESZÓW.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Ziemiański Warszawa

INOWROCŁAW.

Bank Kwilecki, Potocki i S-ka S. A. Poznań
Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu S. A. Poznań

KALISZ

Centrala:

Bank Ziemi Kaliskiej S. A.

Oddziały:

Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Przemysłowców S. A. Poznań
Bank Ziemiański Warszawa

KATOWICE.

Centrale:

Agrar- und Kommerzbank S. A.
Bank Śląski S. A.
Międzynarodowy Bank Handlowy S. A.

Oddziały:

Banque Franco-Polonaise S. A.
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Kwilecki, Potocki i S-ka S. A. Poznań
Bank Przemysłowców S. A. Poznań
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań
Darmstädter und Nationalbank
Deutsche Bank und Discontogesellschaft
Dresdner Bank
Oberschlesische Discontobank S. A.
Polski Bank Handlowy S. A.
Śląski Zakład Kredytowy S. A. Bielsko

KIELCE.

Bank Handlowy w Łodzi S. A.
Bank Ziemiański Warszawa
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań

KOŁO.

Bank Ziemiański Warszawa

KONIN.

Bank Ziemiański Warszawa

KOWEL.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

KRAKÓW.

Centrale:

Bank Komercjalny S. A.
Bank Małopolski S. A.

Oddziały:

Akcyjny Bank Hipoteczny S. A. Lwów
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Zachodni S. A. Warszawa
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań
Polski Bank Handlowy S. A. Poznań
Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów
Powszechny Bank Kredytowy S. A. Warszawa
Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A. Lwów
Śląski Bank Eskontowy S. A. Bielsko
Ziemski Bank Kredytowy S. A. Lwów
Dom Bankowy A. Holzer

KROSNO.

Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów

KRÓLEWSKA HUTA

Centrale:

Górnośląski Bank Związkowy S. A.
Oberschlesische Discontobank S. A.

Oddział:

Dresdner Bank

KUTNO.

Bank Ziemiański Warszawa

LIDA.

Wileński Prywatny Bank Handlowy S. A.

LUBLIN.

Bank Handlowy w Łodzi S. A.
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Ziemiański Warszawa
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań

LWÓW.

Centrale:

Akcyjny Bank Hipoteczny S. A.
Bank Naftowy S. A.
Polski Bank Przemysłowy S. A.
Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A.
Ziemski Bank Kredytowy S. A.
Ziemski Bank Hipoteczny S. A.

Oddziały:

Bank Cukrownictwa S. A. Poznań
Bank Dyskontowy Warszawski S. A.
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Komercjalny S. A. Kraków
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań
Łódzki Bank Depozytowy S. A.
Powszechny Bank Kredytowy S. A. Warszawa
Bank Małopolski S. A. Kraków

ŁÓDŹ.

Centrale:

Bank Handlowo-Przemysłowy S. A. w Łodzi
Bank Handlowy w Łodzi S. A.

Bank Polskich Kupców i Przemysłowców Chrześcijan S. A.
Bank Spółek Niemieckich w Polsce S. A.
Łódzki Bank Depozytowy S. A.

Oddziały:

Bank Dyskontowy Warszawski S. A.
Banque Franco-Polonaise S. A.
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Małopolski S. A. Kraków
Bank Przemysłowców S. A. Poznań
Bank Zachodni S. A. Warszawa
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A.
Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów
Gdański Bank Handlowo-Przemysłowy Gdańsk

ŁOMŻA.

Bank Ziemiański Warszawa

ŁUCK.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

MŁAWA.

Bank Ziemiański Warszawa

MYSŁOWICE.

Bank Śląski S. A. Katowice

OPATÓW.

Bank Ziemiański Warszawa

OSTROWIEC.

Bank Handlowy w Łodzi

OSTRÓW POZNAŃSKI.

Bank Kwilecki, Potocki i S-ka S. A. Poznań
Polski Bank Handlowy S. A. Poznań

PIOTRKÓW.

Bank Ziemiański Warszawa
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań

PŁOCK.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Ziemiański Warszawa

POZNAŃ.

Centrale:

Bank Cukrownictwa S. A.
Bank Kwilecki, Potocki i S-ka S. A.
Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego
Bank Przemysłowców S. A.
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A.
Komunalny Bank Kredytowy
Polski Bank Handlowy S. A.
Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu S. A.
Poznański Bank Ziemian S. A.

Oddziały:

Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Zachodni S. A. Warszawa
Danziger Privat Actienbank
Dom Bankowy „Bank Kratochwill i Pernaczyński"

PRZEMYŚL.

Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A. Lwów

RADOM.

Bank Handlowy w Łodzi S. A.
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Ziemiański Warszawa
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań

RADOMSK.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Ziemiański Warszawa

RAWA MAZOWIECKA.

Bank Ziemiański Warszawa

RAWICZ.

Polski Bank Handlowy S. A. Poznań
Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu S. A. Poznań

RÓWNE.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

RYBNIK.

Bank Przemysłowców S. A. Poznań

SIEDLCE.

Bank Ziemiański Warszawa

SKOCZÓW.

Śląski Bank Eskontowy S. A. Bielsko

SŁUPCA.

Bank Ziemi Kaliskiej S. A. Kalisz

SOSNOWIEC.

Bank Handlowo-Przemysłowy S. A. w Łodzi
Bank Handlowy w Warszawie S. A.
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań

STANISŁAWÓW.

Akcyjny Bank Hipoteczny S. A. Lwów
Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A. Lwów
Ziemski Bank Hipoteczny S. A. Lwów

STAROGARD.

Danziger Privat Actienbank
Pomorski Bank Rolniczy S. A. Toruń

STOŁPCE.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

STRYJ.

Polski Bank Przemysłowy S. A. Lwów

SUWAŁKI.

Wileński Prywatny Bank Handlowy S. A. Wilno

TARNOPOL.

Akcyjny Bank Hipoteczny S. A. Lwów

TARNÓW.

Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A. Lwów

TARNOWSKIE GÓRY.

Dresdner Bank

TCZEW.

Polski Bank Handlowy S. A. Poznań
Pomorski Bank Rolniczy S. A. Toruń
Danziger Privat Actienbank

TOMASZÓW MAZOWIECKI.

Bank Handlowy w Warszawie S. A.

TORUŃ.

Pomorski Bank Rolniczy S. A. (Centrala)

Bank Kwilecki, Potocki i S-ka S. A. Poznań (Oddział)
Bank Przemysłowców S. A. Poznań „
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań „

WIELUŃ.

Bank Ziemiański Warszawa
Bank Ziemi Kaliskiej S. A. Kalisz

WILNO.

Wileński Bank Ziemski S. A. (Centrala)
Wileński Prywatny Bank Handlowy S. A. „

Bank Handlowy w Warszawie S. A. (Oddział)
Bank Towarzystw Spółdzielczych S. A. Warszawa „
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A. Poznań „
Dom Bankowy T. Bunimowicz „

WŁOCŁAWEK.

Bank Handlowo-Przemysłowy we Włocławku S. A. (Centrala
Bank Kujawski S. A. „

Bank Handlowy w Warszawie S. A. (Oddział)

WŁOSZCZOWA.

Bank Ziemiański Warszawa

ZAMOŚĆ.

Bank Handlowy w Łodzi S. A.
Bank Ziemiański Warszawa.

33.

.I.2858.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZWROTU PRZEZROCZY, WYPOŻYCZONYCH PRZEZ POLSKIE TOWARZYSTWO KRAJOZNAWCZE.

Według informacyj, jakie Ministerstwo Spraw Zagranicznych otrzy-ało od Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, z 2418 przezroczy, osiadanych przez Centralę Przezroczy wspomnianego Towarzystwa, 107 zostało rozpożyczonych do celów propagandowych, głównie za ośrednictwem urzędów zagranicznych Rz. P. Przezroczy tych do tej ory nie zwrócono, pomimo tego, iż niektóre z seryj przezroczy poży-ono jeszcze w 1927 r. Z tego powodu działalność Centrali Przezroczy st prawie całkowicie sparaliżowana.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca się do rzędów, które pożyczały lub pośredniczyły w pożyczaniu przezroczy których spis M. S. Z. posiada, z prośbą o niezwłoczny ich zwrot do olskiego Towarzystwa Krajoznawczego.

Oprócz tego Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca na przy-łość uwagę wszystkich urzędów na konieczność szybkiego zwracania ypożyczonych przezroczy.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

arszawa, 17/IV 1930.

34.

II.R.C.34827.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY PRZEPISÓW O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA, ODBYWANE POZA GRANICAMI PAŃSTWA.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i stoso-ania niżej zamieszczone rozporządzenie Rady Ministrów z 29 marca 30 w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służ-we, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza anicami Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 25 z 1930, poz. 224).

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) K. Rościszewski

Naczelnik Wydziału.

arszawa, 24/IV 1930.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 29 MARCA 1930 R.

W SPRAWIE ZMIANY PRZEPISÓW O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA, ODBYWANE POZA GRANICAMI PAŃSTWA.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o upo sażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116 poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeni sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz proku ratorów (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje

§ 1. § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarju szów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. Ust Rz. P. Nr. 101, poz. 711) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Rad Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 579 otrzymuje następujące brzmienie:

„Diety ustala się jak następuje:

a) dla Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, ministrów i pre zesa Najwyższej Izby Kontroli bez względu na państwo zagraniczn — dol. am. 50.

b) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w ar 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116, poz 924), wojskowych zawodowych oraz wojskowych, wymienionyc w art. 111, 112 i 113 wspomnianej ustawy, zależnie od grupy upo sażenia i państwa zagranicznego:

1. Azja z wyjątkiem obszaru, wchodzącego w skład Turc i Związku Socjalistycznych Republik Rad, Afryka, Ameryk Australja.

Grupa uposażenia	II —	IV	dol.	am.	18,—
„ „	V —	VI	„	„	15,—
„ „	VII —	IX	„	„	11,—
„ „	X —	XII	„	„	6,—
„ „	XIII —	XVI	„	„	5,—

2. Wielka Brytanja.

Grupa uposażenia	II —	IV	dol.	am.	14,—
„ „	V —	VI	„	„	11,—
„ „	VII —	IX	„	„	8,—
„ „	X —	XII	„	„	5,—
„ „	XIII —	XVI	„	„	4,—

3. Turcja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	13,—
„ „	V — VI	„	„	10,—
„ „	VII — IX	„	„	7,—
„ „	X — XII	„	„	4,—
„ „	XIII — XVI	„	„	3,—

4. Danja, Holandja, Norwegja, Szwecja, Hiszpanja, Portugalja i Litwa.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	12,—
„ „	V — VI	„	„	9,—
„ „	VII — IX	„	„	7,—
„ „	X — XII	„	„	4,—
„ „	XIII — XVI	„	„	3,—

5. Związek Socjalistycznych Republik Rad.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	11,—
„ „	V — VI	„	„	8,—
„ „	VII — IX	„	„	6,—
„ „	X — XII	„	„	4,—
„ „	XIII — XVI	„	„	3,—

6. Szwajcarja, Włochy i Francja.

Grupa uposażenia	II — IV	fr.	szw.	40,—
„ „	V — VI	„	„	35,—
„ „	VII — IX	„	„	27,—
„ „	X — XII	„	„	18,—
„ „	XIII — XVI	„	„	13,—

7. Austrja, Belgja, Bułgarja, Finlandja, Grecja, Jugosławja, Łotwa, Rumunja i Węgry.

Grupa uposażenia	II — IV	fr.	szw.	35,—
„ „	V — VI	„	„	30,—
„ „	VII — IX	„	„	23,—
„ „	X — XII	„	„	14,—
„ „	XIII — XVI	„	„	9,—

8. Estonja.

Grupa uposażenia	II — IV	fr.	szw.	30,—
„ „	V — VI	„	„	25,—
„ „	VII — IX	„	„	18,—
„ „	X — XII	„	„	11,—
„ „	XIII — XVI	„	„	8,—

9. Niemcy.

Grupa uposażenia	II — IV	mk.	niem.	35,—
„ „	V — VI	„	„	30,—
„ „	VII — IX	„	„	23,—
„ „	X — XII	„	„	14,—
„ „	XIII — XVI	„	„	9,—

10. Czechosłowacja.

Grupa uposażenia	II — IV	k.	cz.	200,—
„ „	V — VI	„	„	170,—
„ „	VII — IX	„	„	120,—
„ „	X — XII	„	„	75,—
„ „	XIII — XVI	„	„	60,—.

Diety płatne są według uznania przełożonej władzy funkcjo narjusza albo w walutach wyżej wyszczególnionych, albo też w wa lucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz lub w któryı zatrzymuje się po drodze dłużej aniżeli 24 godziny, według prze ciętnego kursu dolara amerykańskiego lub franka szwajcarskieg (zależnie od tego, w jakiej walucie wyznaczona jest dieta w ninie szem rozporządzeniu) w dniu, poprzedzającym rozpoczęcie podróż na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Prz podróżach dłużej trwających oraz delegacjach (odkomenderowaniach przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie die następuje według kursu dolara lub franka szwajcarskiego z ostat niego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

Gdy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, ustal się diety przy podróżach służbowych do państw, wymienionyc w punktach 1 i 2:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am.	25,—
„ IV i V „ „	„ „	20,—

przy podróżach służbowych do państw, wymienionych w punktac 3, 4 i 5:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am.	20,—
„ IV i V „ „	„ „	15,—

oraz przy podróżach służbowych do państw, wymienionych w wszystkich pozostałych punktach:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am.	15,—
„ IV i V „ „	„ „	10,—.

O tem, czy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny decyduje Minister Spraw Zagranicznych.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do Genewy podwyższa się diety, określone w punkcie 6 (Szwajcarja), o 70%. Przy odbywanych tamże tego rodzaju podróżach, trwających dłużej, niż miesiąc (z wyjątkiem podróży na Zgromadzenie Ligi Narodów), Minister Spraw Zagranicznych orzeka uprzednio, czy delegowanym funkcjonarjuszom przyznane zostają diety zwykłe, czy też podwyższone o 70%.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do innych krajów poza Szwajcarją może być przyznany procentowy dodatek do diet, obowiązujących dla danego kraju. Wysokość tego dodatku określi Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych w każdym poszczególnym wypadku, stosownie do zachodzącej potrzeby".

§ 2. Po ust. 5 § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 wrzeia 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 101, poz. 711) dodaje się po lit. d) nowy tęp o następującej treści:

„Ust. 5 niniejszego paragrafu ma analogiczne zastosowanie do osób, pobierających uposażenie według VII grupy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach, nie posiadających wagonów sypialnych II klasy, może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym".

§ 3. § 13 b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 25 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 101, poz. 711), ustanowiony § 10 rozporząenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, z. 579), uzupełnia się przez dodanie ust. 2 o następującej treści:

„Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych policji państwowej".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwiet- 1930 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Mini- ów z dnia 12 lipca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 78, poz. 691) dnia 31 maja 1929 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39, poz. 338).

Prezes Rady Ministrów

(—) K. Bartel

Kierownik Ministerstwa Skarbu

(—) Ignacy Matuszewski.

35.

K.I.3771.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KOMPLETU STEMPLI URZĘDÓW KONSULARNYCH.

Nawiązując do rozporządzenia z 19.II.1930 (Dz. Urz. Nr. poz. 9 — tekst 353-a „Zbioru") w sprawie pieczęci urzędowych, Ministe stwo Spraw Zagranicznych ustala następujący komplet stempli urz dów konsularnych Rz. P.:

a) do spraw prawnych:

1)	poświadczenie podpisu osoby urzędowej	w/g. wzoru Nr. 1 załącznika
2)	poświadczenie podpisu osoby prywatnej	„ „ Nr. 2 „
3)	poświadczenie zgodności odpisu	„ „ Nr. 3 „
4)	poświadczenie zgodności przekładu	„ „ Nr. 4 „
5)	poświadczenie okazania dokumentu	„ „ Nr. 5 „

b) do świadectw pochodzenia towarów.

6)	wiza na towary, podlegające zniżkom konwencyjnym lub specjalnym autonomicznym	w/g. wzoru Nr. 3	rozp. z dn. 20.X 1928 r. (Dz. U Nr. 12, poz. 9 tekst 186 „Zbioru
7)	wiza na towary, zakazane przy przywozie z Niemiec	„ „ Nr. 4	
8)	wiza na analizy towarów	„ „ Nr. 5	

Nadmienia się, że opracowywana jest nowa instrukcja o wizowan świadectw pochodzenia towarów, przewidująca inne wzory stemp

c) do wezwań do pracy:

9) wiza na wydanie paszportu emigracyjnego w/g. okólnika z 17.III.1928 (Dz. Urz. Nr. 4, poz. 32) i w/g. wzoru Nr. 6 załącznika;

d) do paszportów polskich:

adnotacja o zastrzeżonem porozumieniu	w/g. § 3	instr. paszp. z 5.VI. 1928 Nr. K.III.a.2220.
adnotacja o utracie ważności w kraju	„ § 19	
wiza wyjazdowa z kraju	„ § 20	
adnotacja o wydaniu paszportu	„ § 47	
	i wzoru Nr. 7 załącznika	
przedłużenie paszportu	w/g. wzoru Nr. 8 „	
adnotacja o udzielonej zapomodze	„ „ Nr. 9 „	
adnotacja o repatrjacji	„ „ Nr. 10 „	
uzupełnienie str. 4-ej paszportu w języku miejscowym	„ tekstu str. 3-ej paszportu;	

e) do paszportów obcych:

wiza pobytowa terminowa	w/g. wzoru Nr. 1	rozp. z 8.XI. 1929 (Dz. Ust. Nr. 76 z 1929 poz.575,—tekst 280 „Zbioru")
„ „ do odwołania	„ „ Nr. 2	
„ „ zbiorowa	„ „ Nr. 7	
„ przejazdowa	„ „ Nr. 8	
„ „ zbiorowa	„ „ Nr. 9	
„ osiedleńcza	„ „ Nr. 14	
„ dyplomatyczna [1])	„ „ Nr. 11 załącznika	
„ służbowa [1])	„ „ Nr. 12 „	
adnotacja o obowiązku meldunkowym w/g. okólnika Nr. 36 z 1928 oraz	„ „ Nr. 13 „	

f) do książeczek wojskowych:

adnotacja o meldunku w/g. wzoru Nr. 14 załącznika

g) ogólne i kancelaryjne:

nazwa urzędu po polsku	w/g. wzoru Nr. 15 załącznika
„ „ francuska lub w języku miejscowym	„ „ Nr. 16 „

[1]) Tylko dla urzędów konsularnych, nie znajdujących się w miejscu siedziby du dyplomatycznego.

30)	nazwisko i tytuł kierownika po polsku	w/g. wzoru	Nr. 17	załącznika
31)	nazwisko i tytuł kierownika po francusku lub w języku miejscowym	„ „	Nr. 18	„
32)	nazwisko i tytuł urzędnika upoważnionego do podpisu po polsku	„ „	Nr. 19	„
33)	nazwisko i tytuł urzędnika upoważnionego do podpisu po francusku lub w języku miejscowym	„ „	Nr. 20	„
34)	adnotacja o wejściu wpływu	„ „	Nr. 21	„
35)	adnotacja o pobranej opłacie	„ „	Nr. 22	„
36)	adnotacja o zakredytowanej opłacie	„ „	Nr. 23	„
37)	adnotacja o zwolnieniu od opłaty	„ „	Nr. 24	„

38) „Pilne”
39) „Poufne”
40) „Tajne”
41) „Kurjerem”
42) „Recommandé” lub odpowiedni wyraz w języku miejscowym
43) „Nieważne”.

Urzędy konsularne etatowe zamawiają stemple przez centralę M. S. (Referat Gospodarczy) według przepisanego wzoru.

Urzędy konsularne honorowe otrzymują z centrali stemple, w mienione pod Nr. Nr. 28—31, 34, 35, 37—39, 43, a w razie udzielen im specjalnych upoważnień w myśl punktu 8 okólnika z 10.X 1923 (Dz. Urz. Nr. 16, poz. 196 — tekst 8 „Zbioru”) również potrzeb stemple, wymienione pod Nr. Nr. 1—8.

O ile ze względów technicznych w urzędzie konsularnym zacho potrzeba używania dwu lub więcej egzemplarzy stempla tego same rodzaju, to wszystkie egzemplarze powinny być jednakowe.

Do dnia 1 lipca r. b. urzędy konsularne etatowe i honorowe n deślą odbitki używanych stempli w porządku niniejszego okólni przyczem ewentualnie używane dodatkowe stemple, nieprzewidzia niniejszym okólnikiem, należy umieścić na końcu zestawienia, podaj przy każdym z nich powody używania go.

Posiadane stemple nieużywane należy zniszczyć celem zapobieżen pomyłkom lub nadużyciom.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

J. Gorzechowski

Warszawa, 24/IV 1930. Naczelnik Wydziału.

łącznik.

ór Nr. 1.

Nr. ..... Pobrano fr. ..... (T. O. K. poz. 57, 58[1])
Stwierdzam własnoręczność podpisu p. .....
.....
autentyczność pieczęci urzędowej .....
..... oraz zgodność aktu z prawem miejscowem.
Paryż, dn. ..... 193..... r.

ór Nr. 2.

Nr. ..... Pobrano fr. ..... (T. O. K. poz. 17)
Stwierdzam własnoręczność podpisu p. .....
..... zamieszkałego
w ..... osobiście mi znanego[1])
legitymującego się:
.....
Lille, dn. ..... 193..... r.

ór Nr. 3.

Nr. ..... Pobrano fr. ..... (T. O. K. poz. 14)
Stwierdzam zgodność odpisu z oryginałem
Paryż, dn. ..... 193..... r.

ór Nr. 4.

Nr. ..... Pobrano fr. ..... (T. O. K. poz. 15)
Stwierdzam zgodność przekładu na język .....
z oryginałem, sporządzonym w języku .....
Paryż, dn. ..... 193..... r.

ór Nr. 5.

Nr. ..... Pobrano Rs. ..... $ ..... (T. O. K. poz. 18)
KONSULAT R. P. w KURYTYBIE
stwierdza okazanie mu niniejszego dokumentu
dn. ..... 193..... r.

r Nr. 6.

Ważne do uzyskania paszportu emigracyjnego
Nr. ..... dn. ..... 193..... r.
KONSULAT GENERALNY R. P. W BERLINIE.

r Nr. 7.

Na podstawie niniejszego dokumentu
wydano dn. ..... 193..... r.
paszport krótkoterminowy - normalny. [1])
KONSULAT R. P. W WIEDNIU.

r Nr. 8.

Nr. ..... Pobrano $ ..... (T. O. K. poz. 48)
Ważność niniejszego paszportu przedłużono
La validité du présent passeport est prolongée
do dnia ..... 193..... r.
jusqu'au ..... 193.....
KONSULAT GENERALNY R. P. W CHICAGO
dn. ..... 193..... r.

[1]) Niewłaściwe czy niepotrzebne pozycje lub słowa należy skreślać.

Wzór Nr. 9.

Otrzymał ... w dn. ..... 193 ..... r.
M. niem. ..... tytułem zapomogi bezzwrotnej
i bilet do .....

KONSULAT R. P. W WROCŁAWIU.

Wzór Nr. 10.

Nr. ..... dn. ..... 193 ..... r.
Repatrjowan ..... w myśl pisma .....
.....
z dn. ..... 193 ..... r. Nr. .....
do .....
Odstawion ..... przez władze niemieckie do .....
.....

KONSULAT GENERALNY R. P. W FRANKFURCIE.

Wzór Nr. 11.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Essen
WIZA DYPLOMATYCZNA Nr. .....
ważna do dn. ..... (.....) 193 ..... r.
na ..... krotny ..... jazd przez
..... do ..... i z powrotem.
Essen, dn. ..... 193 ..... r.

Wzór Nr. 12.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Lipsku
WIZA SŁUŻBOWA Nr. .....
ważna do dn. ..... (.....) 193 ..... r.
na ..... krotny ..... jazd przez
..... do ..... i z powrotem.
Lipsk, dn. ..... 193 ..... r.

Wzór Nr. 13.

Po przyjeździe do Polski należy w ciągu 24 godzin zameldować się we właściwym urzędzie meldunkowym.

Wzór Nr. 14.

Za/Wy meldowany dn. ..... 193 ..... r.
KONSULAT GENERALNY R. P. W LONDYNIE.

Wzór Nr. 15.

POSELSTWO R. P.
W MOSKWIE
WYDZIAŁ KONSULARNY

Wzór Nr. 16.

CONSULAT GÉNÉRAL
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE
À CHICAGO

Wzór Nr. 17.

Dr. Józef Kamiński
Konsul R. P.

Wzór Nr. 18.

Jean Wiśniewicz
Consul de Pologne.

Wzór Nr. 19.

Za Konsula R. P.
Wacław Wasilewski
Wicekonsul

Wzór Nr. 20.

Pour le Consul Général de Pologne
Adam Jasiński
Consul

ór Nr. 21.

KONSULAT GENERALNY R. P.
W MONACHJUM

Nr. .....

Weszło dn. ...../..... 193.... r.

Załączników .....

Gotówki .....

Przedm. wart.

r Nr. 22.

KONSULAT R. P.
W LYONIE

Nr. .....

Dn. ...../..... 193.... r.

T.O.K. poz. .....

Ust. stempl. art. .....

Pobrano fr. .....

r Nr 23.

KONSULAT R. P.
W ESSEN

Nr. .....

Dn. ...../..... 193.... r.

Z opłaty fr. .....

w/g. poz. ..... T.O.K.

zakredytowano fr. .....

z powodu chwilowej
niemożności zapłaty

Nr. 24.

Wolne od opłaty
w/g. § ..... rozp. o T.O.K.
art. ..... ust. stempl.

36.

K.I.2379.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAŚWIADCZEŃ O ZNAJDOWANIU SIĘ SAMOCHODU ZAGRANIC

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministe stwem Skarbu podaje do wiadomości, co następuje:

Na zasadzie § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z 24 czerwc 1926 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 69, poz. 404) w sprawie ruchu samoch dowego, w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem z 9 kwietn 1929 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 30, poz. 290), w wypadku zgubienia try tyku urzędy konsularne wydają zaświadczenia, stwierdzające, iż przedst wiony im samochód lub motocykl znajduje się poza obszarem celnym Rz.

Zaświadczenie winno zawierać następujące dane o pojeździe:

1) imię i nazwisko właściciela,
2) adres właściciela,
3) rodzaj (samochód, motocykl),
4) marka,
5) numer fabryczny motoru,
6) numer fabryczny podwozia,
7) numer policyjny (regestracyjny
8) karoserja: forma i kolor,
9) waga pojazdu w kg,
10) wartość pojazdu.

Za powyższe zaświadczenia winna być pobierana opłata w wys kości ustalonej na zł 50.— (poz. 59 T. O. K.)

Za Ministra
J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 30/IV 1930.

37.

K.II.23723.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚWIADECTW ZDOLNOŚCI DO ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA DLA OPTANTÓW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że Mi sterstwo Spraw Wewnętrznych wyznaczyło na stałe Miejski Urząd Be pieczeństwa i Porządku Publicznego w Poznaniu, jako władzę powoła do wystawiania świadectw zdolności do zawarcia małżeństwa, dla osó które nigdy na obszarze Państwa Polskiego nie zamieszkiwały, a któ na zasadzie art. 91 traktatu wersalskiego optowały na rzecz obyw telstwa polskiego.

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) J. Gorzechowski
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 19/IV 1930.

38.

M.O.1377.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KART UBEZPIECZENIOWYCH.

W porozumieniu z Zakładem Ubezpieczenia Pracowników Umysło-ch Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że urzędy zagra-zne Rz. P. mogą same uskuteczniać poprawki płac podstawowych kartach ubezpieczeniowych swoich pracowników.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) A. Roman

rszawa, 7/III 1930. Naczelnik Wydziału.

39.

M.O.2230.

UZUPEŁNIENIE

DO ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE PIECZĘCI URZĘDOWYCH.

W ustępie 4-ym rozporządzenia w sprawie pieczęci urzędowych . Urz. M. S. Z. Nr. 2 z 1930, poz. 9) po słowach: „(D. D. P. w dwóch emplarzach", następują słowa: „Protokół Dyplomatyczny (P. D.) w jed-n egzemplarzu", a po słowach „(jedna dla Wydziału Osobowego)" no być „jedną Protokół Dyplomatyczny (P. D.)".

(—) Antoni Roman

szawa, 10/IV 1930. Naczelnik Wydziału.

40.

O.2416.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEKSZTAŁCENIA WYDZIAŁÓW KONSULARNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym co na-uje:

1) Wydział Konsularny Rz. P. w Konstantynopolu przekształcony ał na Konsulat Generalny II kl.

2) Wydział Konsularny Rz. P. w Budapeszcie na Konsulat II kl. i

3) Wydział Konsularny Rz. P. w Rzymie na Konsulat II kl.

Za Ministra

(—) Miszke

szawa, 11/IV 1930. w. z. Naczelnika Wydziału.

41.

G.M.O.2511.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH, PODLEGŁYCH M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niżej do wiadomo nowe adresy następujących urzędów:

1) Poselstwa w Angorze: Turquie. Ankara. Kavakli Dere;

2) Kancelarja Poselstwa w Buenos Aires: Argentine. Buenos Air Rodriguez Pena 2012;

3) Wydziału Konsularnego Poselstwa w Buenos Aires: Argenti Buenos Aires. Rodriguez Pena 2010;

4) Konsulatu Generalnego w Dublinie: État Libre d'Irlande. D blin. 45, Raglan Road (po angielsku: Consulate General of the Rep blic of Poland. Irish Free State. Dublin. 45, Raglan Road);

5) Konsulatu w Luksemburgu: Grand Duché de Luxembou Luxembourg-Ville. 6, rue du Marché aux Herbes.

42.

G.M.O.1522.

RUCH SŁUŻBOWY

W LUTYM 1930 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Filipowicz Tytus — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II w IV st. sł. przy Rządzie Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn nej w Waszyngtonie — Ambasadorem Rz. P. przy Prezyden Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w III st. sł.

Charwat Franciszek — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomo III kl. w V st. sł. przy Rządzie Republiki Finlandzkiej w Helsi forsie — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym II w IV st. sł.

Jędrzejewicz Wacław — Naczelnik Wydziału (do odwołania) w V st. sł Dyrektorem Departamentu w IV st. sł.

Makowski Juljan — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Naczelnik Wydziału w IV st. sł.

Schätzel Tadeusz — Radca Ambasady w V st. sł. (do odwołania) w Am sadzie Rz. P. w Paryżu — Posłem Nadzwyczajnym i Ministr Pełnomocnym II kl. w IV st. sł.

ɔman Antoni — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — tymczasowe powierzenie z dniem 13.I.1930 funkcyj Radcy Ekonomicznego w M. S. Z. z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku Naczelnika Wydziału Osobowego.

ɛchnicki Tadeusz — Radca Ministerjalny (do odwołania) w V st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. od 1 lutego 1930.

ɾ. Łepkowski Stanisław — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Waszyngtonie — Radcą Ambasady w V st. sł.

ɛbłowski Adam — Radca Poselstwa I kl. (do odwołania) w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Charkowie — Radcą Poselstwa I kl. w V st. sł. od 1 lutego 1930.

chocki Kazimierz — Radca Ministerjalny (do odwołania) w V st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. od 1 lutego 1930.

epietowski Leonard — Naczelnik Rachuby w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lutego 1930.

ɔjarski Michał — Referendarz (do odwołania) w VII st. sł. — Sekretarzem Poselstwa II kl. (prowizorycznie) w VII st. sł. od 1 kwietnia 1930 r., z jednoczesnym przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Rio de Janeiro.

udowski Michał — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. od 1 marca 1930 r. w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu.

ɔiatkowski Jan — Naczelnik Kancelarji w VII st. sł. — Asesorem w VII st. sł. od 1 lutego 1930.

doski Wiktor — Tytularny Sekretarz Poselstwa I kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Waszyngtonie — upoważniony do używania tytułu Sekretarza Ambasady przez czas przydziału.

oński Witold — bezpłatny praktykant — Referendarzem w VIII st. sł., od 1 marca 1930.

thaus Rudolf — prowizoryczny Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pradze — Sekretarzem Konsularnym I kl. st. sł. od 1 marca 1930.

ɔsnowski Wacław — Referendarzem (prowizorycznie) w VII st. sł. w VIII od 1 marca 1930.

R Z E N I E S I E N I:

ɛcki Zdzisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl. w IV st. sł. przy Rządzie cesarsko-japońskim w Tokjo — przeniesiony w stan rozporządzalności od 31 marca 1930.

naszewski Zygmunt — Sekretarz Konsularny II klasy w IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Użhorodzie — przeniesiony do centrali 31 marca 1930 z równoczesną nominacją na Sekretarza w IX st. sł.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Bernatowicz Kazimierz — Asesor w VIII st. sł. przeniesiony w st nieczynny od 28 lutego 1930.

43.

G.M.O.2418.

RUCH SŁUŻBOWY.

W MARCU 1930 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Dr. Lubaczewski Tadeusz — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik K sulatu Rz. P. w Pradze — Konsulem I kl. w VI st. sł. od 1 kwi nia 1930.

Łopatto Walerjan — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Wydzi Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Angorze — Konsulem Gener nym II kl. w VI st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsul Generalnego Rz. P. w Konstantynopolu, od 1 kwietnia 1930.

Smykiewicz Marjan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsul nym w VIII st. sł. z jednoczesnym przydziałem do Konsulatu P. w Tuluzie od 1 kwietnia 1930.

Kulisiewicz Edward — Sekretarz w IX st. sł. — Sekretarzem Konsul nym II kl. w IX st. sł. od 1 maja 1930 z równoczesnym przyd łem do Konsulatu Rz. P. w Lille.

Czaykowski Kazimierz — pracownik kontraktowy w Konsulacie Rz. w Lille — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. (prow rycznie) od 1 kwietnia 1930 z równoczesnym przydziałem do K sulatu Rz. P. w Leningradzie.

Gutkowski Jerzy — Konsulem Honorowym Rz. P. w Katanji.

PRZENIESIENI:

Rogalski Mieczysław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Po stwie Rz. P. w Bukareszcie — przeniesiony do centrali M. S od 15 kwietnia 1930 z równoczesną nominacją na Referend w VII st. sł.

Semiczek Marjan — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w K sulacie Rz. P. w Lille — przydzielony do Biura Radcy do Sp Emigracyjnych w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu od 1 maja 1930

erusz Kowalski Tadeusz — Prowizoryczny Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie — przydzielony do centrali M. S. Z. od 31 maja 1930 z równoczesną nominacją na prowizorycznego Referendarza w VIII st. sł.

ielski Stanisław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Kapsztadzie — przedzielony do Konsulatu Rz. P. w Brukseli od 1 maja 1930 r. z upoważnieniem do używania nadal tytułu Wicekonsula II kl.

zyk Leopold — Asesor w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Czerniowcach od 1 maja 1930.

nbas Marjan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Galacu - przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Morawskiej Ostrawie od 1 maja 1930.

rowska Marta — Regestrator w IX st. sł. — przydzielona do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 kwietnia 1930.

szecki Hipolit — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Czerniowcach — przydzielony od 1 maja 1930 do Konsulatu Rz. P. w Galacu.

kowski Michał — urzędnik IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Leningradzie — przydzielony do centrali M. S. Z. od 31 marca 1930 z równoczesną nominacją na Adjunkta Kancelaryjnego w IX st. sł.

kutisówna Marja — Regestrator w X st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — przydzielona do centrali M. S. Z. od 1 kwietnia 1930.

ytowicz Włodzimierz — prowizoryczny Adjunkt Kancelaryjny, w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie — przydzielony do centrali M. S. Z. od 31 marca 1930.

OLNIENI I PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

irski Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 kwietnia 1930

owolska Zofja—Sekretarz w IX st sł. w stanie nieczynnym - przeniesiona w stan spoczynku od 31 marca 1930.

owska Marja - Regestrator w X st. sł. w stanie nieczynnym — zwolniona ze służby w M. S. Z. od 31 marca 1930.

aszewska Matylda — Regestrator w X st. sł. w stanie nieczynnym — zwolniona ze służby M. S. Z. od 31 marca 1930 r.

off Michał — Konsul Honorowy Rz. P. w Braile — zwolniony ze stanowiska Konsula Honorowego Rz. P. od 3 marca 1930.

YJĘCI NA SŁUŻBĘ PRZYGOTOWAWCZĄ (PRAKTYKĘ):

Figlarewicz Aleksander — pracownik kontraktowy — przyjęty na służbę przygotowawczą (praktykę) w X st. sł. od 1 kwietnia 1930.

44.

G.M.O.2332.

SPROSTOWANIE

Do Dziennika Urz. M. S. Z. Nr. 12 z 1929 r. wkradły się następ
jące omyłki, a mianowicie:

1) na stronie 231, przy słowach: Wielka Brytanja, winno b
Ambasada, a nie Poselstwo;
2) na str. 232, przy słowie: Włochy, winno być Ambasada, a
Poselstwo;
3) na str. 252, poz. 105, po słowie: Bruksela, słowo „Generaln
wykreśla się.

TREŚĆ: 23. Zarządzenie w sprawie egzaminatorów Komisji do egzaminu dy
matyczno-konsularnego. — 24. Komunikat w sprawie konsulatu Rz.
w Luksemburgu. — 25. Okólnik w sprawie podpisywania pism.
26. Komunikat w sprawie zmiany okręgów urzędów Rz. P. — 27. Ol
nik w sprawie wiz między Polską i Austrją na paszportach dyplo
tycznych. — 28. Okólnik w sprawie wzorów nowych książeczek woj
wych i zaświadczeń wojskowych. — 29. Okólnik w sprawie uwolnienia ś
dectw od opłat stemplowych. — 30. Okólnik w sprawie podań o n
nie obywatelstwa. — 31. Okólnik w sprawie ulg kolejowych dla
dentów. — 32. Komunikat w sprawie wykazu banków państwow
banków akcyjnych oraz domów bankowych. — 33. Okólnik w spra
zwrotu przezroczy, wypożyczonych przez Polskie Towarzystwo Kr
znawcze. — 34. Okólnik w sprawie zmiany przepisów o należnośc
za podróże, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbyw
poza granicami Państwa. — 35. Okólnik w sprawie kompletu ste
urzędów konsularnych. — 36. Okólnik w sprawie zaświadczeń o z
dowaniu się samochodu zagranicą. — 37. Okólnik w sprawie świad
zdolności do zawarcia małżeństwa dla optantów. — 38. Komun
w sprawie kart ubezpieczeniowych. — 39. Uzupełnienie do rozpo
dzenia w sprawie pieczęci urzędowych. — 40. Komunikat w spr
przekształcenia Wydziałów Konsularnych. — 41. Komunikat w spr
zmiany adresów urzędów zagranicznych, podległych M. S. Z. — 42. R
służbowy w lutym 1930 w centrali i w urzędach podległych M. S. Z
43. Ruch służbowy w marcu 1930 w centrali i w urzędach podleg
M. S. Z. — 44. Sprostowanie.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15

POL

)ZIENNIK URZĘDOWY

INISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

ZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

4 | Warszawa, dnia 10 lipca 1930 roku | Rok XII

UNIVERSI

45.

.O.3373.

A K T

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZ. P. W REYKJAVIKU.

1) Niniejszym ustanawia się Konsulat Honorowy Rz. P. w Reyviku.

2) Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Reykjaviku obejmuje spę Islandję.

3) Konsulat Honorowy Rz. P. w Reykjaviku podlega służbowo działowi Konsularnemu przy Poselstwie Rz. P. w Kopenhadze.

4) Konsulat Honorowy Rz. P. w Reykjaviku zaliczony zostaje do nsulatów Honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia, i zas jego działania określony zostaje zgodnie z okólnikiem Nr. K.I.14743 0 grudnia 1923 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16, poz. 196).

Za Ministra

(—) A. Wysocki

szawa, 4/VI 1930.

Podsekretarz Stanu.

46.

O.3022.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE OKRĘGU KONSULATU RZ. P. W TULUZIE.

W związku z utworzeniem z dniem 1 kwietnia 1930 Konsulatu P. w Tuluzie, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej) okrąg kompetencyjny, a mianowicie:

Departament Dordogne, wyłączony z okręgu Konsulatu Honor wego Rz. P. w Bordeaux, a Departamenty Aveyron, Hérault, Lot-e Garonne, Lot, Tarn, Tarn-et-Garonne, Gers, Hautes-Pyrénées, Aud Haute-Garonne, Ariège i Pyrénées-Orientales z okręgu Konsulatu Rz. w Marsylji.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa 4/VI 1930.

47.

G.M.O.3549.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA WICEKONSULATU RZ. P. W HEERLEN.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym

1) że z dniem 1 czerwca 1930 Wicekonsulat Honorowy Rz. w Heerlen przemianowany został na Konsulat Honorowy Rz. P.

2) okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Heerlen powiększo został częścią terytorjum, przynależnego dotychczas do Konsulatu Rz. w Roterdamie, obejmującego następujące gminy: Aarle-Rixtel, Ast Bakel c. a. (cum annexibus), Beek en Donk, Bergeijk, Best, Bladel, B kel c. a., Deurne, Dommelen, Eersel, Eindhoven, Geldrop, Gemert, Hee Helmond, Hoogeloon c. a., Leende, Lierop, Lieshout, Luyksgestel, Ma heeze, Mierlo, Nunen c. a., Reusel, Riethoven, Someren, Son c. a., St hout, Valkenswaard, Veldhoven, Veessem c. a., Vlierden Waalre i W terhoven.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 13/VI 1930

48.

G.M.O.3218.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY OKRĘGÓW KONSULATÓW RZ. P. W ESSEN I W FRANKFURCIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, w związku z likwidacją Agencji Konsularnej Rz. P. w Kolonji z dn 1 kwietnia 1930 r. okrąg Konsulatu Rz. P. w Essen powiększy

rytorjalnie o okrąg byłego Konsulatu Rz. P. w Kolonji, a obecnie ompetencyjnie przydzielony do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Frankrcie, a mianowicie o:

1) regencję Aachen,
2) regencję Köln
3) i następujące powiaty regencji Düsseldorf: Solingen, Reinheid, Lennep i Grevenbroich.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

arszawa, 13/VI 1930.

49.

I.2398.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OTWARCIA ODDZIAŁÓW P. K. O. ZAGRANICĄ.

Powołując się na okólnik w sprawie popierania działalności Poczwej Kasy Oszczędności z 21 lipca 1928 (Dz. Urz. Nr. 3, poz. 61), inisterstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że w celu ułatwienia igracji polskiej przekazywania pieniędzy do kraju Pocztowa Kasa szczędności otworzyła pod własną firmą i w brzmieniu polskiem konta następujących zagranicznych urzędach czekowo-pocztowych:

ustrja	Österreichische Postsparkasse	Wien	K.Nr.79.500
lgja	Office des chèques postaux	Bruxelles	K.Nr.244.200
echosłowacja	Postovni Urad Sekovy	Praha	K.Nr.89.600
nja	Postgirokontoret	Köbehavn	K.Nr.14.972
ancja	Bureau des chèques postaux	Paris	K.Nr.600.12
landja	Bestuur Postscheque—En Girodienst	Gravenhage	K.Nr.146.510
gosławja	Postanska Stedionica	Belgrade	K.Nr.65.049
twa	Latvijas Pasts, Pasta Ceks	Riga	K.Nr.4.030
emcy	Postscheckamt	Berlin	K.Nr.11.000
wajcarja	Office des chèques postaux	Berne	K. Nr.III.6.500
wecja	Postgirokontoret	Stockholm	K.Nr.4.312
ochy	Ufficio dei Conti Correnti Postali	Roma	K.Nr.1.10110

Na konta te można wpłacać dowolne kwoty zapomocą blankietów lawczych, t. zw. czystych, t. j. bez nadruku firmy i numeru konktóre można nabywać we wszystkich urzędach pocztowych o łnośch krajów lub też zapomocą blankietów nadawczych z wydrukowaną firmą Pocztowej Kasy Oszczędności, numerem jej konta i ewentuie polskim tekstem w miejscu na korespondencję pomiędzy nadawcą

a właścicielem konta. Blankiety te należy zamawiać bezpośredni w P. K. O. w Warszawie.

O dopisaniu na jedno z zagranicznych kont P. K. O. kwot, wpła conych w walucie zagranicznej w powyższy sposób, zawiadamiaj P. K. O. poszczególne urzędy czekowo-pocztowe wyciągami kontowem do których dołączają odcinki dowodów wpłaty, na których nadawc zagraniczny wypisał cel wpłaty.

Na takim odcinku może być podane np.: „celem

1) otwarcia konta oszczędnościowego lub czekowego dla (wymie nić dokładnie imię, nazwisko i adres),

2) dopisania na konto czekowe lub oszczędnościowe (Nr. kont i jego brzmienie),

3) przekazania do kraju pod adresem (imię, nazwisko, miejsco wość, poczta)".

Kwoty te, wpłacone w obcej walucie, P. K. O. przerachowuje we dług urzędowego kursu „kupna" giełdy warszawskiej z dnia, poprz dzającego przerachowanie, t. j. z reguły dnia, poprzedzającego otrzy manie zagranicznego wyciągu kontowego, poczem następuje ostateczn wykonanie zlecenia nadawcy.

Prowizja P. K. O. od przekazów z zagranicy do adresatów kraj wych, nie posiadających kont w P. K. O., do kwoty zł 150 wynosi 45 gr szy, a powyżej tej kwoty — 3‰ (pro mille) sumy przekazywanej pl 5 groszy za blankiet przekazowy.

Za dopisy na konta czekowe i oszczędnościowe potrąca się tyl własne, zresztą drobne koszty, płacone przez P. K. O. zagraniczny urzędom czekowo-pocztowym, minimum groszy 30 od pozycji.

Z zagranicznych kont Pocztowej Kasy Oszczędności mogą korz stać urzędy konsularne, pośredniczące w przekazywaniu oszczędnoś emigrantów.

W tym wypadku najwygodniej byłoby, aby odnośny konsul łączył drobne kwoty w jedną sumę, którą wpłacałby na zagranicz konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności, a do Biura Przekazó Zagranicznych P. K. O. w Warszawie przesyłał bezpośrednio tylko w kaz z podaniem poszczególnych wpłat, nadawców i adresatów. Dysp zycje te muszą być dokładnie i wyraźnie wypisane.

Zagraniczne konta P. K. O. mogłyby służyć i dla wszystkich inny operacyj przekazowych pomiędzy krajem i mieszkańcami odnośnych państ

Wreszcie M. S. Z. zwraca uwagę na wprowadzenie przelewów mi dzynarodowych pomiędzy Polską a Austrją, Czechosłowacją, Franc i Holandją, co stanowi najtańszy sposób przekazywania pienięd z jednego kraju do drugiego.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 14/IV 1930.

50.

.II.28203.

KOMUNIKAT

SPRAWIE RAPORTÓW O ZAGRANICZNYCH ŚRODKACH KOMUNIKACYJNYCH.

Nawiązując do § 3 ustęp 3 h instrukcji w sprawie sprawozdań ekomicznych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1929, poz. 60, tekst 173 „Zbioru"), Misterstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia podległe mu urzędy zagrazne (Turcji, Palestyny, Rumunji, Bułgarji, Jugosławji, Włoch, Czechowacji, Węgier, Austrji, Francji, Rosji Sowieckiej, Niemiec i Szwajrji), iż — niezależnie od sprecyzowanych w ustępie tym tematów rawozdań w zakresie zagranicznych środków komunikacyjnych — nisterstwo Komunikacji kładzie specjalny nacisk na otrzymywanie Turcji, Palestyny, Rumunji, Bułgarji, Jugosławji, Włoch, Czechosłocji, Węgier, Austrji, Francji, Rosji Sowieckiej, Niemiec i Szwajcarji ormacyj, które dotyczą projektów i budowy nowych linij kolewych, dróg wodnych, żeglugi morskiej i rzecznej, prawa przeozowego i regulaminów przewozowych, polityki taryfowej ogólności, a specjalnie taryf wewnętrznych, tranzytowych, taryf kominowanych lądowo-rzecznych i morskich, taryf przedsiębiorstw okrężvych rzecznych i morskich, konkurencji z linjami Polskich lei Państwowych, urządzeń handlowych większych stacyj złowych, portów, organizacji przewozów drobnicowych, wagonoch i t. p.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

rszawa, 10/V 1930.

51.

183.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA RAPORTÓW EMIGRACYJNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdza, że liczne urzędy P. nie nadsyłają ani do Ministerstwa, ani do Urzędu Emigracyjnego znych czy kwartalnych raportów emigracyjnych, które wszyscy radvie emigracyjni i urzędy konsularne winny nadsyłać na zasadzie lników M. S. Z. Nr. K.III.b.3571 z 4 czerwca 1926 (Dz. Urz. M. S. Z. 5 z 1926, poz. 56) oraz Nr. K.III.b.34 z 7 marca 1927 (Dz. Urz. M. S. Z. 3 z 1927, poz. 30.

Ponieważ takie nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów jes niedopuszczalne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaznacza, że w ra zie dalszego nienadsyłania raportów emigracyjnych w terminach prze pisowych, urzędnicy, winni zaniedbania przepisów, zawartych w wyże wymienionych okólnikach, pociągnięci będą do odpowiedzialności. Mi nisterstwo poleca nadesłanie sprawozdań zaległych w możliwie krótkin czasie i usprawiedliwienie zaszłej zwłoki.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 30/V 1930.

52.

K.III.29832.

OKÓLNIK

W SPRAWIE „MONOGRAFJI TOWAROWEJ".

W porozumieniu z Państwowym Instytutem Eksportowym Mini sterstwo Spraw Zagranicznych wprowadza niniejszym podany poniże schemat raportu o możliwości zbytu towaru czyli „monografji towaro wej", będącej rozwinięciem kategorji raportów specjalnych, przewidzia nych w rozdziale III instrukcji w sprawie czynności gospodarczyc urzędów konsularnych (Dz. Urz. Nr. 7 z 1929, poz. 60 — tekst Nr. 17 „Zbioru")[1].

Celem schematu tego jest nietyle nałożenie na urzędy zagraniczn Rz. P. sztywnej formy opracowania wymienionego na wstępie temat ile raczej ułatwienie im właściwego ujęcia jego przez poddanie wiąże cych się z nim kwestyj w pewnym ustalonym zgóry jednolitym porząd ku myślowym, zapewniającym z jednej strony odpowiedź na wszystki interesujące polskiego eksportera pytania, z drugiej zaś ułatwiającym wyzyskanie raportu przez zainteresowane sfery krajowe.

Tematy podane w schemacie nie obejmują zakresu sprawozdani w zupełności, choćby dlatego, że na poszczególnych rynkach istnie mogą zupełnie specyficzne, nie dające się przewidzieć warunki. Szere kwestyj jest wspólny dla różnych towarów i w poszczególnych mono grafjach może się powtarzać, czego dla jasności nie należy unika Obszerność i szczegółowość niektórych punktów nie powinna być ro zumiana, jako wskazówka, że monografja towarowa ma być pracą ob szerną — przeciwnie, praktyka wykazuje, że wystarcza tu najzupełni parę, najwyżej kilkanaście stron pisma maszynowego. Terenem geogra

[1]) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział V, p. 1.

znym może być państwo, okrąg konsularny, jego część lub nawet asto, zależy to od właściwości rynku.

Pożądane byłoby posiadanie monografij towarowych dla wszystkich skich towarów eksportowych i wszystkich w grę wchodzących rynw. W praktyce monografje poświęcać należy raczej tym towarom, re nie są na dany rynek wprowadzone, a mają perspektywę po temu.

Inicjatywa do sporządzania monografji może wyjść z kraju, zasadzo jednak winien ją przejąć urząd zagraniczny, posiadając z reguły ęcej wiadomości o zdolności eksportowej Polski, niż urzędy krajowe ɔotrzebach kraju urzędowania. Nie powinny istnieć obawy, że temat ıże się błahym, w związku z nikłością obrotów dotychczasowych lub ewidywanej zdolności eksportowej kraju.

Dla uniknięcia pracy bezprzedmiotowej wskazane jest zgłaszać P. I. E. sam zamiar opracowania monografji na dany temat, choćby vet bez podania żadnych bliższych szczegółów. Należy żądać przyı od P. I. E. wypowiedzenia się co do zasadniczej celowości opracoıia, a w wypadku pozytywnym, również wszelkich informacyj o odnej produkcji polskiej, jej zasadniczych i aktualnych możliwościach portowych, sposobie dostaw i warunkach finansowych, jakie może fiarować i t. p. Wskazówki takie, otrzymane z P. I. E., winny zaniczo ułatwić pracę urzędom zagranicznym, orjentując je bliżej rów- co do usług, jakie monografja ma oddać. System ten pozwala dzy innemi uniknąć krzyżowania się pracy dwu urzędów na ten ı temat oraz umożliwia sprecyzowanie planu pracy dla każdego invidualnego wypadku.

Wiadomości potrzebne do sporządzenia monografji towarowej wyowo można czerpać z publikacyj, źródłem zasadniczem winni być cy-importerzy danej branży. Rozmowa z osobami takiemi jest lna, konsul bowiem w wyjątkowym tylko wypadku rozporządzać e znajomością fachową branży; uprzednie uzyskanie fachowych innacyj z kraju, pozwala na udzielenie pewnych wiadomości interloɔrowi, oczywiście przychylnie go tem nastrajając.

Sporządzenie kompletnej monografji towarowej nie powinno być żane za zamknięcie prac nad danym tematem. Przeciwnie, monoja taka winna być stale uzupełniana i aktualizowana raportami ącemi, na których należy zaznaczyć, iż odnoszą się do danej moafji; w miarę potrzeby należy żądać uzupełniających informacyj nież od P. I. E. Z chwilą, gdy zgromadzi się większa ilość zmian upełnień, należy sporządzić nową monografję, mogącą być nawet zęści dosłownem powtórzeniem starej.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Dyrektor Departamentu.

ızawa, 3/VI 1930.

Załącznik

SCHEMAT RAPORTU O MOŻLIWOŚCI ZBYTU TOWARU
(„MONOGRAFJA TOWAROWA")

1. **Charakterystyka rynku.** Wysokość zapotrzebowania, jeg rodzaje (bezpośrednia konsumcja — przetwarzanie — reeksport). Sposó pokrywania zapotrzebowania przez produkcję wewnętrzną lub impo (cyfry statystyczne, ilość, wartość, kraje pochodzenia towaru). P szczególne rynki zbytu w okręgu urzędu.

2. **Charakterystyka odbiorcy** (konsumenta, przetwórcy, kupc importującego) ze szczególnem uwzględnieniem napozór małoznacznyc wymagań odnośnie opakowania, konfekcjonowania, szczegółów przygo towania towaru i t. p. Obserwowana ewolucja w tym względzie, możl wości przystosowania się zapotrzebowania do swoistych cech towa polskiego, ewentualnie potrzeba zmienienia tych cech.

3. **Cła,** wysokość stawki, sposób taryfikowania, formalnoś i opłaty dodatkowe (statystyczne, podatki komunalne i t. p.), ulgi ko wencyjne. Przepisy fitopatologiczne, weterynaryjne i pokrewne. Prz pisy, dotyczące świadectw pochodzenia, faktur i konosamentów kons larnych i t. p.

4. **Ceny miejscowe** (o ile możności dokładna kalkulacja i skła niki ceny).

5. **Transport,** drogi najdogodniejsze dla Polski, koszty, spos kalkulacji (cif, fob, i t. p.). Formalności związane z przewozem. Opakowani

6. **Marki** już wprowadzone, uważane za najlepsze, znajdują upodobanie u klienteli (podstawa konkurencji i środki walki z ni

7. **Środki propagandy,** mającej na celu wprowadzenie produk polskiego nieznanego na rynku lub zwiększenia jego sprzedaży (rekl ma). Braki lub wady zauważone w towarze polskim lub jego opakowani

8. **Pora** zakupów.

9. **Szczegółowe warunki** (opakowanie, ciężar, rozmiary, znak wanie, standaryzacja, język handlowy, uzanse handlowe, właściwe danego rynku i towaru, a nieuwzględnione w punktach poprzednic Uwzględnić tu wypada najróżnorodniejsze zwyczaje, dotyczące bą kwalifikacji towaru, bądź sposobu manipulowania nim, częstokroć pr kupców polskich nieznane lub negliżowane, a przecież wpływające trwałość i korzystność tranzakcji. Rady praktyczne i t. p.

10. **Warunki płatności, dostawy, kredyty.**

11. **Obserwacje** co do dokonywanych już tranzakcyj towar polskim, ewentualnie pośrednictwo obce przy jego nabywaniu, skons towane braki odnośnie samego towaru lub manipulowania nim.

12. Firmy, mogące się podjąć importu z Polski hurtownic agenci, reprezentanci i t. p. (Każda cytowana firma winna być popa informacją o jej solidności).

53.

I.K.Z.3987.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT EMERYTALNYCH W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszym w tablicach, łączonych do okólnika Nr. 18 z 13.III.1929 (Dz. Urz. Nr. 3, poz. — tekst 143 „Zbioru") w sprawie opłat emerytalnych w urzędach granicznych poczynić następujące zmiany:

Tablica Nr.	2	gr.	upos.	VI	zamiast	13.90	winno być	13.89
„	3	„	„	X	„	6.64	„ „	6.78
„	4	„	„	VI	„	16.20	„ „	16.21
„	„	„	„	XVI	„	4.99	„ „	5.00
„	„	„	„	XIII	„	6.35	„ „	6.33
„	„	„	„	XVI	„	6.04	„ „	6.05
„	„	„	„	XI	„	8.08	„ „	8.09

Ponadto tablice Nr. 7 i 8 wymienionego powyżej okólnika należy tąpić załączonemi przy niniejszym tablicami.

Obliczanie opłat emerytalnych według zmienionych stawek należy sować od dnia pierwszego miesiąca, następującego po otrzymaniu ez urząd zagraniczny niniejszego okólnika.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) *K. Rościszewski*

szawa 24/V 1930.

Naczelnik Wydziału.

TABLICA Nr. 7

Nadwyżka, jaką awansowani do wyższego szczebla winni opłacać miesięcznie na emeryturę w ciągu roku poza normalną składką przed awansem, w złotych polskich.

Przy awansie ze szczebla do szczebla / grupy	A	B	C	D	E	F
II	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
III	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
IV	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
V	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
VI	B-16.66	C-16.66	D-16.66	E-16.66	F-16.66	G-16.66
VII	B-13.33	C-13.33	D-13.33	E-13.33	F-13.33	G-13.33
VIII	B- 8.88	C- 8.88	D- 8.88	E- 8.88	F- 8.88	G- 8.88
IX	B- 6.66	C- 6.66	D- 6.66	E- 6.66	F- 6.66	G- 6.66
X	B- 4.44	C- 4.44	D- 4.44	E- 4.44	F- 4.44	G- 4.44
XI	B- 4.44	C- 4.44	D- 4.44	E- 4.44	F- 4.44	G- 4.44
XII	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XIII	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XIV	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XV	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XVI	B- 2.22	C- 2.22	D- 2.22	E- 2.22	F- 2.22	G- 2.22

TABLICA Nr. 8

Nadwyżka, jaką awansowani do wyższej grupy winni opłacić na emeryturę w ciągu roku poza normalną składką przed awansem, w złotych polskich.

Przy awansie ze szczebla / grupy do grupy w szczeblu		A	B	C	D	E	F	G
II	I	A-88.84	A-66.63	A-44.42				
III	II	A-88.84	A-66.63	A-44.42	A-22.21			
IV	III	A-88.84	A-66.63	A-44.42	A-22.21	B-22.21		
V	IV	A-66.63	A-44.42	A-22.21	A-22.21	C-22.21	D-22.21	
VI	V	A-66.63	A-49.97	A-33.31	A-16.66	B-22.21	B- 5.55	
VII	VI	A-44.42	A-31.09	A-17.77	A- 4.44	B- 7.77	C-11.10	
VIII	VII	A-26.65	A-17.77	A- 8.88	B-13.33	B- 4.44	C- 8.88	
IX	VIII	A-19.99	A-13.33	A- 6.66	B- 8.88	B- 2.22	C- 4.44	
X	IX	A-13.33	A- 8.88	A- 4.44	B- 6.66	B- 2.22	C- 4.44	D- 6.66
XI	X	A-13.33	A- 8.88	A- 4.44	B- 4.44	C- 4.44	D- 4.44	E- 4.44
XII	XI	A- 6.66	A- 3.33	B- 4.44	B- 1.11	C- 2.22	D- 3.33	E- 4.44
XIII	XII	A- 6.66	A- 3.33	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33
XIV	XIII	A- 6.66	A- 3.33	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33
XV	XIV	A- 6.66	A- 3.33	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33
XVI	XV	A- 4.44	A- 2.22	B- 3.33	B- 1.11	C- 2.22	D- 3.33	D- 1.11

54.

).4252.

KOMUNIKAT

SPRAWIE TYMCZASOWEGO ADRESU KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W KAPSZTADZIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że do u odwołania adres Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie następujący:

Consulate General for Poland
P. O. Box 2707
Capetown (South Africa).

w z. Naczelnika Wydziału
(—) Z. Miszke.

zawa, 25/VI 1930.

55.

.3825.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH PODLEGŁYCH M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej nowe adresy ępujących urzędów:

1) Konsulatu Rz. P. w São Paulo: Brésil. São Paulo. Rua Barao apetininga Nr. 18, Sala 512;

2) Poselstwa Rz. P. w Belgradzie: Yougoslavie. Belgrade. Krun- 52;

3) Konsulatu Generalnego Rz P. w Meksyku: Mexico D. F., Ave- Oaxaca 15.

awa, 11/VI 1930.

56.

3147.

RUCH SŁUŻBOWY

KWIETNIU 1930 R. W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

ANOWANI:

nan Władysław — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — Radcą Ambasady w V st. sł. od 3 kwietnia 1930.

Rozwadowski Eugenjusz — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. — Rad Ministerjalnym w V st. sł. od 27 marca 1930.

Adamek Józef — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Konsulem II w VI st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Kon łatu Rz. P. w Zurychu.

Kobylański Tadeusz — Radca Poselstwa II kl. do odwołania w VI st. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — Radcą Poselstwa II w VI st. sł. od 1 marca 1930.

Himmelstjerna Mikołaj Samson —Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsu cie Generalnym Rz. P. w Monachjum — Konsulem I kl. w VI st. w Konsulacie Rz. P. w Hamburgu od 16 lipca 1930.

Matusiński Jerzy — prowizoryczny Referendarz w VII st. sł. — p wizorycznym Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 maja 19

Rusiecki Bartłomiej — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Ge ralnym Rz. P. w Frankfurcie, Kierownik Agencji Konsular w Kolonji — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. w Essen od 1 kwietnia 1930.

Dr. Zawada Filip — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsul Rz. P. w Essen — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsula Rz. P. w Tuluzie od 1 kwietnia 1930.

Tomaszewski Jerzy — Radca Ambasady w V st. sł., Kierownik W działu Konsularnego Ambasady Rz. P. w Rzymie — do cent M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalno od 30 września 1930.

Zieliński Stanisław — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierow Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie — do centrali M. S. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 ja 1930.

Czaplicki Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. Kierownik Konsulatu Rz. w Zurychu — do centrali M. S. Z. od 30 czerwca 1930.

Komarnicki Tytus — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Amba dzie Rz. P. przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie — do cent M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w st. sł. od 31 maja 1930.

Dr. Namysłowski Władysław — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierow Konsulatu Rz. P. w Hamburgu — do centrali M. S. Z. z rów czesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 15 ca 1930.

Zażuliński Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsul Generalnym Rz. P. w Dublinie — przydzielony do Konsulatu neralnego w Chicago od 1 lipca 1930.

cielski Stanisław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Kapsztadzie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VIII st. sł. od 31 maja 1930.

zeniowski Jerzy — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VIII st. sł. od 31 maja 1930.

rachanianc Czesława — urzędniczka w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — do centrali M. S. Z. od 31 maja 1930.

lski Władysław — pracownik kontraktowy — prowizorycznym Referendarzem w VII st. sł. od 1 kwietnia 1930.

edrich Juljusz — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. z tytułem Attaché Poselstwa w Poselstwie Rz. P. w Pradze — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

bocki Jan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Marsylji — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

ubski Zbigniew — prowizoryczny Asesor w VIII st. sł. — prowizorycznym Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Brukseli od 15 lipca 1930.

naszewski Jan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Ambasady w VIII st. sł. z przydziałem do Ambasady Rz. P. w Waszyngtonie od 1 czerwca 1930.

rski Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku — upoważnienie do używania tytułu Wicekonsula II kl.

dzicki Roman — pracownik kontraktowy w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Referendarzem Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w VIII st. sł. od 1-go maja 1930.

ski Stefan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z równoczesnym przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Bukareszcie od 1 czerwca 1930.

łocki Hipolit — Adjunkt Kancelaryjny do odwołania w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — Skarbnikiem w IX st. sł. od 1 maja 1930.

zet René — Konsulem Honorowym Rz. P. w Lizbonie od 16 kwietnia 1930.

Z E N I E S I E N I:

Sas Hubicki Otton — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego w Medjolanie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. od 1 sierpnia 1930.

Karszo Siedlewski Jan — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. w Po stwie Rz. P. w Pradze — do centrali M. S. Z. z równoczesną minacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. od 30 czerwca 19

ZWOLNIENI I PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Niezbrzycki Antoni Ryszard — prowizoryczny Sekretarz Konsula II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — zwolni na własne żądanie ze służby w M. S. Z. od 30 kwietnia 1930.

Lorenowicz Eustachy — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesi w stan nieczynny od 30 kwietnia 1930.

57.

G.M.O.4028.

RUCH SŁUŻBOWY

W MAJU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICA

MIANOWANI:

Arciszewski Mirosław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomo Rz. P. III kl. w V st. sł. przy Rządzie Republiki Łotewskiej w dze — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym II w IV st. sł.

Tarnowski Adam — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Posłem Nadz czajnym i Ministrem Pełnomocnym III kl. w V st. sł. przy Rzą Królewsko-Bułgarskim.

Dr. Gorzechowski Józef — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Konsu Generalnym II klasy w V st. sł. z równoczesnem powierzen kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Medjolanie 1 października 1930.

Dr. Rościszewski Karol — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Ko lem Generalnym II kl. w V st. sł. z powierzeniem kierownic Konsulatu Rz. P. w Rzymie od 1 listopada 1930.

Babiński Mieczysław — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz w Kijowie — Konsulem I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz w Dyneburgu od 16 lipca 1930.

Dr. Jażdżewski Antoni — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Ra Poselstwa II kl. w VI st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz w Tokjo od 1 września 1930.

Hładki Zygmunt — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 czerwca 1

Uzdowski Marjan Witosław — prowizoryczny Konsul II kl. w V sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Kiszyniowie, — Konsulem I w VI st. sł. od 1 czerwca 1930.

ćwilichowski Stanisław — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 maja 1930.

glarewicz Aleksander — urzędnik na służbie przygotowawczej (praktykant) — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

aczyński Feliks Szczęsny — prowizorycznym Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

eniewicz Hieronim — pracownik kontraktowy (praktykant) — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

nówna Jadwiga — pracowniczka kontraktowa — Asesorem w VII st. sł. od 1 czerwca 1930.

. Łęcki Zdzisław — praktykant bezpłatny — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

łęczyński Jan — pracownik kontraktowy (praktykant) — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

llakówna Gabrjela — prowizoryczny Asesor w VIII st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 czerwca 1930.

miątkowski Stefan — Sekretarz w IX st. sł. — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

embicki Kazimierz — bezpłatny praktykant — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

. Wagner Jan — pracownik kontraktowy — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

dhorska Magdalena — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 czerwca 1930.

dziewiczowa Jadwiga — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 czerwca 1930.

miątkowska Zofja — pracowniczka kontraktowa — Regestratorem w X st. sł. od 1 czerwca 1930.

isson Hjalti — Konsulem Honorowym Rz. P. w Reykjaviku od 31 maja 1930.

RZENIESIENI:

Sas Hubicki Otton — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Medjolanie — do centrali M. S. Z. od 1 września 1930.

ierzbiński Michał — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu — powierzenie z dniem 16 lipca 1930 kierownictwa Wicekonsulatu Rz. P. w Użhorodzie.

Fryling Jan — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł., Chargé d'Affaires Rz. P. w Tokjo — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 30 września 1930 r. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł.

ujewski Wincenty — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — przeniesiony od 15 lipca 1930 do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VII st. sł.

Dr. Zawadowski Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Użhorodzie — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 16 lipca 1930 z zachowaniem tytułu Wicekonsula II klasy.

Frąckiewiczówna Janina — Regestrator w IX st. sł. — przydzielona do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 czerwca 1930.

Jachnis Michał — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Koszycach — przydzielony od 1 sierpnia 1930 do Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu.

Szachno Wiktor — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł., z tytułem Sekretarza Konsularnego II kl., w Konsulacie Rz. P. w Dyneburgu — przydzielony od 1 sierpnia 1930 do Konsulatu Rz. P. w Koszycach.

ZWOLNIENI:

Nazarko Franciszek — prowizoryczny Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie — zwolniony ze służby w M. S. Z. od 31 sierpnia 1930.

58.

G.M.O.3214.

SPROSTOWANIE

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z. NR. 12 Z 1929 R.

Str. 251 — Adres Ambasady Rz. P. w Waszyngtonie powinien być w następującej formie i porządku: 2640, 16-th Street, N. W. Washington D. C.

Str. 267 — Chicago 111, zamiast Chicago III.

Warszawa, 1/V 1930.

TREŚĆ: 45. Akt, ustanawiający Konsulat Honorowy Rz. P. w Reykjaviku — 46. Komunikat w sprawie okręgu Konsulatu Rz. P. w Tuluzie. — 47. Komunikat w sprawie przemianowania Wicekonsulatu Rz. P. w Heerlen. — 48. Komunikat w sprawie zmiany okręgów Konsulatów Rz. P. w Essen i w Frankfurcie. — 49. Okólnik w sprawie otwarcia oddziałów P. K. O. zagranicą. — 50. Komunikat w sprawie raportów o zagranicznych środkach komunikacyjnych. — 51. Okólnik w sprawie nadsyłania raportów emigracyjnych. — 52. Okólnik w sprawie „monografji towarowej". — 53. Okólnik w sprawie opłat emerytalnych w urzędach zagranicznych. — 54. Komunikat w sprawie tymczasowego adresu Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie. — 55. Komunikat w sprawie zmiany adresów urzędów zagranicznych, podległych M. S. Z. — 56. Ruch służbowy w kwietniu 1930 w centrali i urzędach podległych M. S. Z. — 57. Ruch służbowy w maju 1930 w centrali i w urzędach podległych M. S. Z. zagranicą. — 58. Sprostowanie.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15

D.O S
L

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

6 | Warszawa, dnia 30 października 1930 roku | Rok XII

THE LIBRARY OF THE
JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

85.

SPIS URZĘDNIKÓW ETATOWYCH MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH
WEDŁUG STANU Z DNIA 1 PAŹDZIERNIKA 1930
(w porządku alfabetycznym).

L.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
	Adamek Józef	Konsul II kl.	I	VI	Zurych
	Adamkiewicz Jerzy Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Lipsk
	Adamkiewicz Włodzimierz Dr.	Radca Ministerjalny	I	V	P. II
	Alberti (Fiedler) Stefan	Radca Ministerjalny	I	VI	P. II
	Andrycz Czesław	Radca Ministerjalny	I	V	Z. C.
	Arciszewski Mirosław	Poseł II kl.	I	IV	Ryga
	Babiński Leon	Radca Prawny	I	V	R. P.
	Babiński Mieczysław	Konsul I kl.	I	VI	Dyneburg
	Babiński Wacław Dr.	Poseł II kl.	I	IV	Belgrad
	Bader Karol Dr.	Poseł II kl.	I	IV	Wiedeń
	Badowski Henryk	Rejestrator	III	IX	K. G.

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydzi
12	Badyńska Janina	Sekretarz	II	IX	P. VI
13	Balicki Klemens	Naczelnik Rachuby	II	VI	A. II. K.
14	Baliński Stanisław	prow. Wicekonsul II kl.	I	VII	Charbin
15	Banasiński Eugenjusz Dr.	prow. Attaché Poselstwa, Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VIII	Tokjo
16	Baranowski Władysław	Poseł III kl.	I	V	Z. C.
17	Barszczewska Irena	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. VI
18	Bartel Ludwik Stefan	Attaché Konsularny	I	VIII	Bratisla
19	Barthel de Weydenthal Jerzy	Radca Poselstwa I kl. i Delegat Pełnomocny Rz. P.	I	V	Szangh
20	Battaglia Roman	Referendarz	I	VIII	Paryż
21	Benis Adam	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
22	Bernatowiczówna Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. G.
23	Bertoni Karol Dr.	Minister Pełnomocny i Dyrektor Departamentu	I	III	M. K.
24	Białokur Wacław	prow. Attaché Konsularny	I	VIII	Ełk
25	Biega Bolesław	Radca Ministerjalny	I	VI	P. II
26	Bieliński Michał	Asesor	II	VIII	K. III
27	Bielski Sarjusz Tomasz	Radca Ministerjalny	I	VI	D. D.
28	Bierowski Tadeusz Dr.	Referendarz Biura Komisarza Generalnego	I	VII	Gdańs
29	Biliński Tadeusz	Konsul Generalny II kl.	I	V	Antwe
30	Błaszkiewicz Tadeusz	Radca Ministerjalny	I	VI	A. II.
31	Błaszkiewiczowa Zofja	Sekretarz	II	IX	D. D.
32	Bociański Jan	prow. Referendarz	I	VIII	Z. C.

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Boczkowska Marja	Rejestrator	III	IX	Jerozolima
Bodeński Lesław Dr.	Referendarz	I	VIII	P. IV
Bogdańska Janina	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	M. K. O.
Bogucka Amelja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. R. C.
Bojarski Michał	prow. Sekretarz Poselstwa II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VII	Rio de Janeiro
Bombas Marjan	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Użhorod
Borkowski Tadeusz	Konsul II kl.	I	VI	Paryż
Bratkowski Stefan Janusz	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
Brodzki Łodzia Jan Dr.	Konsul I kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VI	Helsingfors
Bruss Jan	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Berlin
Brzeziński Franciszek	Radca Ministerjalny	I	VI	K. II
Brzeziński Tadeusz Dr.	Konsul I kl.	I	VI	Lille
Brzuska Józef	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Morawska Ostrawa
Buczyński Romuald	Sekretarz Tłumacz	I	VIII	Angora
Burzyński Ksawery	Asesor	II	VII	A. I
Buynowski Tadeusz	Wicekonsul I kl.	I	VII	Buffalo
Bylinianka Helena	Rejestrator	III	IX	P. VII
Byszewski Jan Lech	Konsul II kl.	I	VI	Nowy Jork
Castellaz Edward	Asesor	II	VII	A. I
Celińska Zofja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	K. I

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przy-
53	Chałupczyński Mieczysław	Sekretarz Poselstwa I kl.	I	VI	Berlin
54	Charwat Franciszek	Poseł II kl.	I	IV	Helsin
55	Chądzyński Stanisław	Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Z. C.
56	Chełmicki Zdzisław Dr.	Wicekonsul I kl.	I	VII	Nowy
57	Chełmirski Jan	Konsul I kl.	I	VI	Wiede
58	Chęciński Tadeusz	Wicekonsul I kl.	I	VII	Ełk
59	Chiczewski Feliks	Konsul I kl.	I	VI	Bruks
60	Chłapowski Alfred Dr.	Ambasador	I	III	Paryż
61	Chmieliński Jan	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Paryż
62	Chmurski Maciej	Naczelnik Kancelarji	III	IX	Paryż
63	Chodosowska Wiktorja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. II
64	Chotkowska Władysława	Rejestrator	III	IX	P. II
65	Chromecki Marjusz	Naczelnik Rachuby	II	VI	A. II.
66	Chromecki Tadeusz Dr.	Attaché Poselstwa	I	VIII	Moskv
67	Chrzanowski Leon	Naczelnik Wydziału	I	V	P. VI
68	Chrząszczewska Hanna	Sekretarz	II	X	Rzym tyka
69	Chyliński Mieczysław	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Budap
70	Cichocki Stanisław	prow. Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Lyon
71	Ciechanowski Jan	Poseł II kl.	I	IV	Z. C.

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Czamański Stanisław	Radca Ministerjalny	I	VI	P. IV
Czaplicki Jan	Konsul I kl.	I	VI	Z. C.
Czapliński Emil	Radca Ministerjalny	I	VI	K. I
Czaykowski Kazimierz	prow. Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Leningrad
Czaykowski Włodzimierz	Referendarz	I	VII	Z. C.
Czekierski Witold	Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Leningrad
Czerwiński Ludomir	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Mińsk
Czerwiński Paweł	Referendarz	I	VII	S. M.
Czosnowski Leon	Referendarz	I	VII	P. III
Czosnowski Wacław	prow. Referendarz	I	VII	P. VI
Czudowski Michał	Wicekonsul I kl.	I	VII	Strassburg
Czwartacki Eustachy	Wicekonsul II kl.	I	VII	Triest
Czyżewski Edward	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Tabryz
Czyżyk Konstanty	Wicekonsul II kl.	I	VII	Morawska Ostrawa
Dalbor Tadeusz Dr.	Radca Emigracyjny	I	V	Paryż
Daniłowski Władysław	prow. Sekretarz	II	IX	P. VI
Daszkiewicz Korybut Robert	Attaché Konsularny	I	VIII	Paryż
D'Auguste Leonard	Radca Ministerjalny	I	VI	K. III
Dąbrowolska Halina	Rejestrator	III	IX	K. III

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przyd
91	Dąbrowska Kazimiera	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. VII
92	Dąbrowska Marta	Rejestrator	III	IX	Kijów
93	Dąbrowska Zofja	Rejestrator	III	IX	D. D.
94	Dąbrowski Junosza Alfred Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	K. I
95	Dąbrowski Wiesław	Attaché Konsularny	I	VIII	Paryż
96	Dembiński Konrad	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. G.
97	Dembiński Ludwik	Sekretarz Poselstwa II kl.	I	VII	Bukar
98	Dereziński Jan	Konsul I kl.	I	VI	Medjol
99	Dernałowicz Doria Władysław	Referendarz	I	VII	P. IV
100	Dębicki Kazimierz Roman	Radca Ministerjalny	I	VI	P. I
101	Dębowski Karol	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Lille
102	Dobrowolska Alicja	Asesor	II	VIII	R. E.
103	Dobrowolski Tadeusz	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Luksemburg
104	Dobrzyńska Kazimiera	Rejestrator	III	IX	P. III
105	Dobrzyński Feliks	Sekretarz	II	IX	K. G.
106	Dobrzyński Wacław Tadeusz	Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny z tytułem Konsula Generalnego II kl.	I	V	Dublin
107	Domański Stefan	Referendarz	I	VIII	K. I
108	Domaszewski Zygmunt	Sekretarz	II	IX	K. G.

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Dostal Wacław	Asesor	II	VIII	K. III
Dowmont Edward	prow. Skarbnik	II	VIII	R. F. S.
Downarowicz Kazimierz	Konsul II kl.	I	VI	Kurytyba
Drobniak Tadeusz Dr.	Referendarz Biura Komisarza Generalnego	I	VII	Gdańsk
Dromlewiczowa Stefanja	Rejestrator	III	IX	P. IV
Drouet Anna	Rejestrator	III	IX	A. II. K. Z.
Drymmer Wiktor Tomir	prow. Radca Ministerjalny	I	VI	P. VI
Dubicz Penther Karol	prow. Radca Ministerjalny	I	VI	P. III
Dunajecki Aleksander	Radca Ministerjalny	I	V	A. II. K. Z.
Dygat Stanisław	Radca Ministerjalny	I	VI	P. I
Dzieduszycki Juljusz	Radca Poselstwa I kl. Chargé d'Affaires	I	V	Kair
Dziemieszkiewiczówna Irena	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. I
Elmer Benedykt Dr.	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Z. C.
Englisch Zygfryd	Referendarz	I	VIII	K. II
Eska Stanisław	Naczelnik Wydziału	I	V	A. I
Fąferek Stefan	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Gdańsk
Fedewicz Michał	Naczelnik Kancelarji	III	VII	G. M. O.
Feniger Samuel Dr.	Konsul II kl.	I	VI	Berlin
Ferenzowicz Zofja	Rejestrator	III	X	K. III
Ficki Zygmunt Feliks	prow. Referendarz	I	VII	P. IV
Figlarewicz Aleksander Dr.	Referendarz	I	VIII	K. I

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przy
130	Figwer Kazimierz	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Byto
131	Filipowicz Tytus	Ambasador	I	III	Wasz
132	Fionkiewicz Tomasz	prow. Księgowy z tytułem Sekretarza Konsularnego II kl.	II	VIII	Char
133	Frank Roman	prow. Referendarz	I	VIII	P. V
134	Frankowski Feliks	Radca Ambasady I kl.	I	V	Pary
135	Frąckiewiczówna Janina	Rejestrator	III	IX	Kijó
136	Frenkiel Aharon	prow. Referendarz	I	VII	P. V
137	Frentzlowa Zofja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II.
138	Friedrich Juljusz	Attaché Poselstwa	I	VIII	Prag
139	Fryling Jan Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
140	Fuksiewicz Bernard	Wicekonsul I kl.	I	VII	Pary
141	Gajdziński Maksymiljan	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Miń
142	Galas Konstanty	Wicekonsul II kl.	I	VII	Lille
143	Gawinowa Janina	Rejestrator	III	IX	K. I
144	Gawroński Jan	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Ango
145	Gawroński Wacław Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Berli
146	Gieburowski Józef	Konsul II kl	I	VI	Olszt
147	Giertych Jędrzej	Referendarz	I	VIII	K. I
148	Gluza Józef	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Wroc
149	Głębocki Jan	Attaché Konsularny z tytułem Wicekonsula II kl.	I	VIII	Tuluz
150	Głuski Stanisław	Wicekonsul I kl.	I	VII	Króle

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Gorzechowski Józef Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Medjolan
Gosiewski Tadeusz	Sekretarz Ambasady II kl.	I	VII	Rzym Kwirynał
Górski Feliks	Asesor	II	VIII	A. I
Góyska Alina	Skarbnik	II	IX	Gdańsk
Grabińska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. VI
Grabiński Mieczysław	Konsul I kl.	I	VI	Czerniowce
Grabowiecki Jan Dr.	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Teheran
Grabowska Helena	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
Grabowska Walerja	Asesor	II	VII	G. M.
Grabowski Tadeusz Stanisław Dr.	Poseł II kl.	I	IV	Rio de Janeiro
Grendyszyński Kazimierz	prow. Attaché Konsularny z tytułem Wicekonsula II kl.	I	VIII	Piła
Gruja Józef	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Konstantynopol
Gruszecki Hipolit	tyt. Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Galac
Gruszka Sylwester Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Frankfurt n/M.
Grzegorzewski Stanisław	Kontroler	II	IX	Morawska Ostrawa
Grzeszkowiak Roman	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Frankfurt n/M.
Grześkowiak Sylwester	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	Bytom
Grzybowski Wacław Dr.	Poseł II kl.	I	IV	Praga
Gulińska Zofja	Asesor	II	VIII	P. VI
Günthner Władysław Dr.	Naczelnik Wydziału	I	V	P. IV

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydz
171	Gwiazdoski Tadeusz	Radca Poselstwa I kl.	I	V	Genew
172	Haczyński Feliks	prow. Referendarz	I	VIII	P. VI
173	Hempel Stanisław	Poseł III kl.	I	V	Tehera
174	Henzel Marjan Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	P. VII
175	Himmelstjerna Samson Mikołaj	Konsul I kl.	I	VI	Hambu
176	Hładki Zygmunt	Radca Ministerjalny	I	VI	P. VI
177	Hłasko Hubert	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Lipawa
178	Hołówko Tadeusz	Naczelnik Wydziału	I	V	P. III
179	Hubicka Hanna	Referendarz	I	VII	K. I
180	Hubicki Sas Otton Dr.	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	V	K. II
181	Hulanicki Witold	prow. Konsul II kl.	I	VI	Londyn
182	Hulpowska Alina	Rejestrator	III	IX	A. I
183	Hummlowa Janina	Asesor	II	VII	A. II. D
184	Huzarski Roman	Wicekonsul II kl.	I	VII	Charkó
185	Iberszerówna Helena	Rejestrator	III	X	K. III
186	Iłłakowiczówna Kazimiera	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
187	Imienińska Hanna	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. VI
188	Iwanowski Aleksander	Asesor	II	VIII	K. G. K
189	Jabłońska Janina	Naczelnik Rachuby	II	VI	G. M. C
190	Jachimowicz Aleksander	Wicekonsul I kl.	I	VII	Antwerj
191	Jachnis Michał	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Dynebu

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Jackowski Tadeusz Dr.	Poseł II kl.	I	IV	Bruksela
Jakubski Zbigniew	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Attaché Konsularnego	II	VIII	Bruksela
Janikowski Stanisław	Radca Ambasady	I	V	Rzym Watykan
Jankowski Henryk	Konsul II kl.	I	VI	Kijów
Jankowski Piotr	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. G.
Jankowski Tadeusz Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	P. III
Januszewski Tadeusz	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Moskwa
Jarczyński Jan	Wicekonsul I kl.	I	VII	Lille
Jarmołowiczówna Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. D.
Jarocki Tadeusz	Asesor	II	VIII	P. I
Jaśkiewicz Teofil	Radca Ministerjalny	I	VI	G. M. O.
Jaśkiewiczowa Zofja	Asesor	II	VIII	K. II
Jaworska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. II
Jazdowska Wanda	Asesor	II	VIII	Zurych
Jażdżewski Antoni Dr.	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Tokjo
Jeleński Konstanty	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Bukareszt
Jeziorski Leopold	Księgowy	II	VII	A. II. Ks.
Jędrzejewicz Wacław	Dyrektor Departamentu	I	IV	D. D. A.
Jędrzejewiczowa Regina	Asesor	II	VII	Z. C.
Jugowarówna Olga	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. I
Jurjewicz Paweł	Poseł III kl	I	V	Ateny

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przy
213	Kaczkowski Jan Paweł	Konsul Generalny II kl.	I	V	Roter
214	Kaleński Edmund	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Wicekonsula II kl.	II	VII	Chic
215	Kałuski Antoni	Asesor	II	VIII	P. III
216	Kałużyńska Halina	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	P. IV
217	Kaplita Eugenjusz	Asesor	II	VII	A. II
218	Karachanjancowa Czesława	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
219	Karczewska Zdzisława	Rejestrator	III	X	G. M
220	Karczewski Jan	Konsul I kl.	I	VI	Pary
221	Karowski Kazimierz	Adjunkt Kancelaryjny	III	X	Piła
222	Karwicka Dunin Elżbieta	Rejestrator	III	IX	P. II
223	Kasperowiczówna Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	X	Gene
224	Kastory Wanda	Asesor	II	VIII	P. VI
225	Katerla Kazimierz	Asesor	II	VII	R. F.
226	Kermenić Oswald	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
227	Kętrzyński Stanisław	Poseł II kl.	I	IV	Haga
228	Kicki Władysław	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	São
229	Kieniewicz Hieronim	Referendarz	I	VIII	P. II
230	Kijeński Tadeusz	Wicekonsul I kl.	I	VII	Czer
231	Kipa Emil Dr.	Radca Ministerjalny	I	V	P. V
232	Kisielnicki Józef	Referendarz	I	VII	Z. C
233	Kisielnicki Witold	Sekretarz Poselstwa II kl.	I	VII	Berli

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Klimecki Leon Piotr	Radca Poselstwa II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VI	Sofja
Klimpel Zdzisław	Referendarz	I	VIII	P. II
Kluczyński Piotr	Konsul II kl.	I	VI	Lyon
Knaflewski Janusz	Konsul II kl.	I	VI	Kiszyniów
Knoll Roman	Poseł I kl.	I	III	Berlin
Knoll Wacław	Referendarz	I	VIII	D. D. P.
Kobylański Tadeusz	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Bukareszt
Kobyliński Jan	Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Moskwa
Kochanowska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
Kolankowski Witold	Konsul II kl.	I	VI	Ryga
Kołodziejczak Ignacy	Skarbnik	II	VIII	Berlin
Komarnicki Tytus Dr.	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Haga
Komierowski Kazimierz	Konsul Generalny II kl.	I	V	Londyn
Komierowski Ludomir	Asesor z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl.	II	VII	Rzym Kwirynał
Komornicka Helena	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. B.
Komorski Jan	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	Gdańsk
Konarska Janina	Rejestrator	III	IX	P. IV
Kondracka Marja	Rejestrator	III	IX	K. G.
Konówna Jadwiga	Asesor	II	VII	A. II. R. C.
Koppens Leon	Sekretarz Poselstwa I kl.	I	VI	Praga
Korewo Bolesław	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	Londyn

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przyd
255	Koreywo Celina	Rejestrator	III	IX	P. III
256	Korsak Witold Adam	Sekretarz Poselstwa II kl.	I	VII	Praga
257	Korsak Witold Ryszard	Sekretarz Poselstwa II kl. z tytułem Sekretarza Poselstwa I kl.	I	VII	Wiede
258	Kosina Stanisław Dr.	Wicekonsul II kl.	I	VII	Kwidz
259	Kossow Marjan	Radca Ministerjalny	I	VI	P. VI
260	Kossowski Józef	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Medjol
261	Kostiuk Eugenjusz	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Paryż
262	Kostrzewski Stanisław	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Chark
263	Kościałkowski Zyndram Wacław	prow. Referendarz	I	VIII	A. I
264	Kotarski Zygmunt	Radca Ministerjalny	I	VI	A. II.
265	Kotas Rudolf	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Królew
266	Kowalewski Przemysław	Konsul II kl.	I	VI	Królew
267	Kowalewski Stanisław	prow. Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Szczec
268	Kowalski Wierusz Tadeusz	prow. Referendarz	I	VIII	P. II
269	Kownacki Juljusz	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Londyn
270	Kozłowska Hieronima	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	G. M.
271	Kozłowska Jadwiga	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
272	Kozłowski Władysław	Konsul I kl.	I	VI	Detroit
273	Kożuchowski Władysław	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Mińsk
274	Kraczkiewicz Karol	Referendarz	I	VIII	S. G.

p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
5	Krajewski Wincenty	Wicekonsul II kl.	I	VII	Marsylja
6	Kraskowska Aniela	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. VI.
7	Krasowska Stefanja	Asesor	II	VIII	Bytom
8	Kretkowska Barbara	Rejestrator	III	IX	Kair
9	Kropiwnicka Marja	Naczelnik Kancelarji	III	VII	P. I.
0	Król Jan	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Kurytyba
1	Kruczkiewicz Adam Dr.	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	VI	G. M. O.
2	Kruszyński Janusz Dr.	Attaché Poselstwa z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl.	I	VIII	Angora
3	Krysiński Jan Dr.	prow. Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Szanghaj
4	Krzemieńska Walentyna	Rejestrator	III	IX	P. II
5	Krzewska Marja	Asesor	II	VIII	P. VI
6	Krzyczkowska Aniela	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
7	Krzyczkowska Helena	Sekretarz	II	IX	Londyn
8	Krzyształowicz Turbia Natalja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Paryż
9	Kubasiewiczówna Jadwiga	Księgowy	II	VIII	A. II. R. C.
0	Kubisz Józef	Konsul II kl.	I	VI	Pittsburg
1	Kudlińska Marja	Rejestrator	III	IX	P. II
2	Kukliński Wacław	Księgowy	II	VII	A. II. R. C.
3	Kula Alfons	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Strassburg

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przy
294	Kulikowski Edward Dr.	Attaché Poselstwa	I	VIII	Gene
295	Kulisiewicz Edward	Sekretarz Konsularny II kl	II	IX	Lille
296	Kulski Władysław Dr.	prow. Referendarz	I	VII	P. I
297	Kunicki Tadeusz	Wicekonsul I kl.	I	VII	Wroc
298	Kurkówna Marja	Rejestrator	III	IX	A. I
299	Kurnikowski Zdzisław Dr.	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	V	K. III
300	Kwapiszewski Michał	Konsul Generalny II kl.	I	V	Kapsz
301	Kwiatkowski Jan	Asesor	II	VII	G. M.
302	Kwiatkowski Włodzimierz	Konsul Generalny II kl.	I	V	Z. C.
303	Kwiecień Roman	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Wicekonsula II kl.	II	VII	Bruks
304	Kwiecińska Izabela	Asesor	II	VIII	K. III
305	Kwiecińska Janina	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. I
306	Lacher Roman	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Winni
307	Lalicki Stefan	Naczelnik Biura Komisarza Generalnego	I	V	Gdańs
308	Landowa Zofja	Naczelnik Kancelarji	III	VII	K. G.
309	Langer Bronisław	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	A. II.
310	Laskowska Amelja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
311	Laskowska Janina	Rejestrator	III	IX	P. I
312	Lasocki Jerzy	Radca Ministerjalny	I	VI	Refera mac
313	Lechnicki Tadeusz	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	V	P. II
314	Lechowski Jerzy	Konsul II kl.	I	VI	Szczec

.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
	Le Clerq Edmée	Rejestrator	III	IX	P. II
	Lehrowa Stefanja	Asesor	II	VIII	P. V
	Leitgeber Bolesław	Sekretarz Poselstwa II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VII	Kopenhaga
	Lemański Kazimierz	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Gdańsk
	Leszner Tadeusz	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Moskwa
	Libicki Konrad	Poseł III kl.	I	V	Tallinn
	Liczbiński Zygmunt	Wicekonsul I kl. z tytułem Konsula II kl.	I	VII	Ełk
	Lipaczyński Linda Czesław	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Detroit
	Lipski Józef	Naczelnik Wydziału	I	V	P. II
	Lisiecki Tadeusz	Asesor	II	VII	A. I
	Lisiewiczowa Regina	prow. Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Paryż
	Litauer Stefan Dr.	prow. Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
	Lochschmid Józef	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	Praga
	Lubaczewski Tadeusz Dr.	Konsul I kl.	I	VI	Praga
	Lubomirski Stefan	Sekretarz Poselstwa II kl. z tytułem Sekretarza Poselstwa I kl.	I	VII	Budapeszt
	Łaciński Wacław	Radca Ministerjalny	I	VI	P. I.
	Ładoś Aleksander	Konsul Generalny II kl.	I	V	Monachjum
	Łagowska Aniela	Rejestrator	III	IX	Kijów
	Łagowska Marja	prow. Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Berlin

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przyd
334	Łapicki Michał	Radca Ministerjalny	I	VI	P. V
335	Łazarski Otmar	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Budap
336	Łazarski Roman Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Zagrze
337	Łączyńska Aniela	Asesor	II	VIII	P. VI
338	Łebiński Tadeusz	prow. Referendarz	I	VII	Paryż
339	Łepkowski Stanisław Dr.	Radca Ambasady	I	V	Waszyn
340	Łęcki Wacław	Wicekonsul I kl.	I	VII	Chicag
341	Łęcki Zdzisław Dr.	Referendarz	I	VIII	K. II
342	Łopatto Walerjan	Konsul Generalny II kl. i Radca Handlowy	I	VI	Konsta nopo
343	Łoś Jan Stanisław Dr.	Radca Ministerjalny	I	V	Z. C.
344	Łuba Jarosław	prow. Attaché Konsularny	I	VIII	Bukare
345	Łubieński Michał	Radca Ministerjalny	I	VI	P. III
346	Łukasiewicz Juljusz	Dyrektor Departamentu	I	IV	D. D. K
347	Łukasiewicz Krzysztof	Adjunkt Kancelaryjny	III	X	Galac
348	Łukaszewicz Stanisław	Wicekonsul I kl.	I	VII	Berlin
349	Łuszczewska Zofja	Rejestrator	III	IX	Rzym-K rynał
350	Machczyńska Antonina	Skarbnik	II	VIII	R. F. S
351	Mach Lech	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Budape
352	Maciejowski Zdzisław	Referendarz	I	VII	Z. C.
353	Makowska Zofja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. VII
354	Makowski Juljan Dr.	Naczelnik Wydziału	I	IV	P. V

.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	Sł. sł.	Przydział
	Maksymowicz Stanisław	Radca Biura Komisarza Generalnego	I	VI	Gdańsk
	Malczewski Leszek	Radca Poselstwa II kl. i Chargé d'Affaires	I	VI	Oslo
	Maleszka Franciszek	Adjunkt Kancelaryjny	III	X	Essen
	Malhomme Henryk	Sekretarz Poselstwa II kl. z tytułem Sekretarza Poselstwa I kl.	I	VII	Belgrad
	Malhomme Leon	Konsul Generalny II kl.	I	V	Bytom
	Maliński Mieczysław	Sekretarz Poselstwa II kl. z tytułem Wicekonsula II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VII	Kair
	Małachowski Stanisław	Radca Ministerjalny	I	VI	P. IV
	Małęczyński Jan	Referendarz	I	VIII	K. III
	Małkowski Michał	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Berlin
	Mantuszewski Walery Feliks	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	K. G.
	Mańkowska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. V
	Marchlewski Mieczysław Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Nowy Jork
	Marchwiński Andrzej	Referendarz	I	VIII	P. I
	Marcinkowski Jan	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Zagrzeb
	Marczewska Bronisława	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P VI
	Markowski Antoni	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Sztokholm
	Markowski Stefan	Radca Ministerjalny	I	V	Z. C.
	Markowski Władysław	Wicekonsul I kl.	I	VII	Roterdam

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydzi
373	Marlewski Józef	Referendarz	I	VII	P. I
374	Marski Zdzisław	Konsul II kl.	I	VI	Bratisl
375	Marynowski Tadeusz	Konsul II kl.	I	VI	Buffalo
376	Marzecki Tomasz	Wicekonsul II kl.	I	VII	Moskw
377	Massalski Stanisław	Sekretarz Poselstwa II kl.	I	VII	Waszyn
378	Matusiński Jerzy	prow. Radca Ministerjalny	I	VI	G. M.
379	Matuszewski Ignacy	Poseł II kl.	I	IV	Budape
380	Mazur Tadeusz	Referendarz	I	VIII	P. IV
381	Mazurkiewicz Roman	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	VI	K. I
382	Mazurkiewicz Władysław	Poseł III kl.	I	V	Buenos A
383	Merdinger Zygmunt	Konsul Generalny II kl.	I	VI	Meksyk
384	Michaeli Karol Henryk	Asesor	II	VII	G. M. O
385	Michalik Władysław	prow. Kontroler	II	IX	A. II. R.
386	Michałowska Jadwiga	Rejestrator	III	IX	P. D.
387	Michałowski Zygmunt	Poseł II kl.	I	IV	Kopenh
388	Mieczysławski Friedman Witold	prow. Sekretarz	II	IX	P. VI
389	Mierzwińska Jadwiga	Rejestrator	III	IX	K. I
390	Mierzyński Władysław	Wicekonsul II kl.	I	VII	Kwidzy
391	Mikucki Adam Dr.	Konsul II kl.	I	VI	Lyon
392	Millak Stanisław	Naczelnik Wydziału	I	VI	K. II

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Millakówna Gabrjela	Asesor	II	VIII	K. I
Miller Paweł	Kontroler	II	VIII	A. II. B.
Mincerowa Marja	Rejestrator	III	IX	P. III
Miszke Zbigniew	Konsul I kl.	I	VI	Monachjum
Młodowski Władysław	tyt. Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Szczecin
Moc Aleksander	Wicekonsul I kl.	I	VII	Bytom
Modzelewski Jan	Poseł II kl.	I	IV	Bern
Morawska Helena	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. VII
Morawski Edward	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
Morawski Tomasz	Konsul Generalny II kl.	I	V	Wiedeń
Morawski Dzierżykraj Kajetan	Podsekretarz Stanu, Członek Górnośląskiej Komisji Mieszanej	I	III	Katowice
Morstin Paweł	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Genewa
Mostowski Zygmunt	Konsul Generalny II kl.	I	V	Tyflis
Mościcki Henryk Prof.	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	VI	P. VII
Mościcki Józef	prow. Referendarz	I	VII	Z. C.
Mościcki Michał	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
Moszczyńska Helena	Asesor	II	VIII	K I
Mühlstein Anatol	Radca Poselstwa I kl.	I	V	Bruksela
Mycielski Kazimierz Dr.	Referendarz	I	VIII	Katowice
Mycielski Stanisław	Referendarz	I	VIII	Z. C.
Namysłowski Władysław Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	K. I

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydzi
414	Naszyńska Żelisława	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Bukaresz
415	Nebelska Zofja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	D. D. P.
416	Neuman Edward	Konsul II kl.	I	VI	Wiedeń
417	Neuman Władysław	Radca Ambasady	I	V	Paryż
418	Nieduszyński Tadeusz Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	K. III
419	Niedźwiecki Edward	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Tallinn
420	Niemojewski Michał	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Strassbu
421	Niesiołowska Helena	Rejestrator	III	IX	K. II
422	Nowicki Zygmunt	Księgowy	II	VII	Gdańsk
423	Nowocieniowa Janina	Rejestrator	III	IX	A. II. R.
424	Nowomiejski Eugenjusz	Kontroler	II	VIII	A. II. G.
425	Obrębski Witold	Naczelnik Wydziału	I	VI	K. III
426	Ochocka Helena	Naczelnik Kancelarji	III	VII	G. M.
427	Ocetkiewicz Artur	Konsul II kl.	I	VI	Pittsbur
428	Ogniewski Kasper Dr.	Referendarz	I	VIII	G. M. O.
429	Okoński Witold	Referendarz	I	VIII	K. III
430	Okólski Bolesław	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. G.
431	Olechowski Gustaw	Konsul I kl.	I	VI	Montrea
432	Olszowski Kazimierz	Ambasador	I	III	Angora
433	Oraczewski Stanisław	Konsul II kl.	I	VI	Tyflis
434	Orłowski Leon	Radca Ministerjalny	I	VI	P. I

p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
35	Ossowiczowa Wanda	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. II
36	Ostrowski Krystyn	Referendarz	I	VII	Z. C.
37	Pacowski Edward	Księgowy	II	VIII	Wiedeń
38	Pajączkowski Edward	Księgowy	II	VII	A. II. B.
39	Pankiewicz Michał	prow. Radca do Spraw Emigracyjnych	I	VI	Buenos Aires
40	Papée Kazimierz Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Królewiec
41	Parisot Aleksandra	Asesor	II	VIII	K. G. K.
42	Paszkiewicz Marjan	prow. Attaché Konsularny	I	VIII	Madryt
43	Patek Stanisław	Poseł I kl.	I	III	Moskwa
44	Pawlica Jan	Radca Ministerjalny	I	VI	P. IV
45	Pawłowicz Mieczysław	Księgowy	II	VII	A. II. R. C.
46	Pawłowiczówna Zofja	Rejestrator	III	IX	K. II
47	Pawłowski Tadeusz	Radca Ministerjalny	I	VI	K. G.
48	Pazurzanka Marja	Rejestrator	III	IX	A. II. K. Z.
49	Perkowski Tadeusz	Referendarz	I	VII	P. III
50	Perłowski Jan	Poseł II kl.	I	IV	Madryt
51	Petersenówna Janina	Rejestrator	III	IX	A. II. Ks.
52	Pfajfrówna Marja	Rejestrator	III	X	Tyflis
53	Piechocki Jan	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Essen
54	Pieczarkowska Hanna	Sekretarz	II	IX	P. D.
55	Pieniężny Władysław	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Olsztyn

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydz
456	Pieślakówna Helena	Asesor	II	VII	A. II.
457	Pietrasiński Władysław	Attaché Konsularny	I	VIII	Rzym ryna
458	Pietrow Roman	prow. Intendent	III	VIII	A. II.
459	Piędzicka Adela	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. I
460	Pijanowski Henryk	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Montre
461	Pindor Karol	Radca Ministerjalny	I	V	Z. C.
462	Piotrowska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. G.
463	Platerówna-Broel Ludwika	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Oslo
464	Podhorska Henryka	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. D.
465	Podhorska Magdalena	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. VI
466	Podhorska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. I
467	Podgórska Marja	Rejestrator	III	IX	Mińsk
468	Podoski Wiktor	Sekretarz Poselstwa II kl. z tytułem Sekretarza Ambasady	I	VII	Waszyn
469	Pogonowski Jerzy Dr.	Referendarz	I	VIII	P. VII
470	Pogorzelska Marja	Kontroler	II	IX	Lening
471	Pogorzelski Jan	Księgowy	II	VIII	Nowy
472	Pol Wiktor Stefan	Konsul II kl.	I	VI	Tabryz
473	Połońska Marja	Rejestrator	III	X	K. II
474	Pomian Hajdukiewicz Alf Karol	Konsul I kl.	I	VI	Lipawt
475	Poniński Alfred	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Moskw

p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
6	Potocki Józef	Radca Ambasady	I	V	Londyn
7	Potulicki Michał	Tyt. Sekretarz Poselstwa I kl.	I	VII	Z. C.
8	Potworowski Gustaw	Sekretarz Ambasady I kl.	I	VI	Paryż
9	Poznański Karol Dr.	Konsul Generalny II kl. z tytułem Konsula Generalnego I kl.	I	V	Paryż
0	Próchnicka Zofja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	A. II. R. C.
1	Prusinowski Bolesław	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Berlin
2	Przesmycki Wacław	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
3	Przezdziecki Rajnold	Radca Ministerjalny, Zastępca Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego	I	VI	P. D.
4	Przezdziecki Stefan	Ambasador	I	III	Rzym Kwirynał
5	Przychodzka Irena	Asesor	II	VIII	D. D. A.
6	Ptaszycki Stanisław	Konsul II kl.	I	VI	Berlin
7	Ptaszyński Stanisław	prow. Referendarz	I	VIII	G. M.
8	Puciatówna Wanda	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	K. III
9	Putryński Romuald	Wicekonsul II kl.	I	VII	Zurych
0	Raczyński Antoni	Rejestrator	III	IX	A. II. R. C.
1	Raczyński Edward Dr.	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	V	P. III
2	Raczyński Stefan	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Strassburg
3	Raczyński Tadeusz Dr.	Attaché Konsularny	I	VIII	Nowy Jork
4	Radowski Bronisław Dr.	Konsul I kl.	I	VI	Z. C.
5	Rapf Jan Jerzy	Wicekonsul I kl.	I	VII	Olsztyn

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przyd
496	Raszyk Leopold	Asesor	II	VIII	Czern
497	Rathaus Rudolf	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Praga
498	Raugiewiczowa Janina	Rejestrator	III	IX	Lenin
499	Rembiszewski Leon	Konsul I kl.	I	VI	Lipsk
500	Ripa Karol Dr.	Konsul I kl.	I	VI	Morav Ostr
501	Rittner Edward Dr.	Radca Biura Komisarza Generalnego	I	VI	Gdań
502	Rodkiewiczowa Franciszka	Księgowy	II	VII	A. II
503	Rodziewicz Aleksander	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	K. G.
504	Rodziewiczowa Jadwiga	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. G.
505	Rodziewiczowa Marja	Rejestrator	III	IX	G. M.
506	Rogalski Mieczysław	Referendarz	I	VII	K. II
507	Rolski Juljan	Księgowy	II	VII	A. II.
508	Roman Antoni	Naczelnik Wydziału	I	V	G. M.
509	Romański Stanisław	prow. Sekretarz	II	IX	R. E.
510	Romer Karol Dr.	Dyrektor Protokółu Dyplomatycznego	I	V	P. D.
511	Romer Tadeusz	Radca Ambasady	I	V	Rzym ryn
512	Rosicki Stefan Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
513	Rosińska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. II
514	Rosmański Stanisław	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Wicekonsula II kl.	II	VII	Morav Ostra
515	Rosset Stanisław	Tyt. Sekretarz Poselstwa I kl., Kierownik Wydziału Konsulanego	I	VII	Ateny

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Rościszewski Karol Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Rzym
Rozmysłowski Ludwik	Referendarz	I	VII	K. G. K.
Rozwadowski Jordan Eugenjusz	Konsul Generalny II kl.	I	V	Triest
Rozwadowski Jordan Konstanty	Poseł II kl.	I	IV	Sztokholm
Rożniatowski Stanisław	Asesor	II	VII	A. II. G.
Różycki Leon	Konsul II kl.	I	VI	Leningrad
Rudzki Kazimierz	Sekretarz	II	IX	P. V
Rusiecki Bartłomiej	Konsul II kl.	I	VI	Essen
Ruśkiewicz Teodor	Księgowy	II	VIII	Madryt
Rybicki Stanisław	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VII	Ryga
Ryniewicz Stefan	prow. Attaché Konsularny, Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VIII	Bern
Rzeszotarski Alfons	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Berlin
Rzewuski Adam	Radca Ministerjalny	I	VI	P. III
Rzewuski Jan	Konsul I kl.	I	VI	Bukareszt
Rzyszczewski Roman	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
Sachnowski Wojciech	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Kijów
Sakowski Juljusz	Referendarz	I	VIII	K. II
Samborski Bohdan	Konsul II kl.	I	VI	Strassburg
Sąchocki Kazimierz	Radca Ministerjalny	I	V	Z. C.

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydzi
535	Schätzel Tadeusz	Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl.	I	IV	Paryż
536	Schifmiller Stanisław	Naczelnik Kancelarji	III	IX	Belgrad
537	Schimitzek Stanisław Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	D. D. P.
538	Schneider Fryderyk	Asesor	II	VII	K. G.
539	Schneidrówna Wanda	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. IV
540	Sekrecka Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. II
541	Semiczek Marjan	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Paryż
542	Sędzielowski Mieczysław	Attaché Konsularny	I	VIII	Kwidzyn
543	Sidorowicz Władysław	Sekretarz Poselstwa II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VII	Belgrad
544	Siebertówna Małgorzata	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Gdańsk
545	Siedlewski Karszo Jan	Radca Ministerjalny	I	V	Z. C.
546	Siemiątkowska Zofja	Rejestrator	III	X	P. II
547	Siemiątkowski Stefan	Referendarz	I	VIII	P. III
548	Siemieński Stefan	Sekretarz Konsularny II kl. z tytułem Attaché Poselstwa	II	IX	Buenos A
549	Siemiradzki Leon	Attaché Poselstwa z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl.	I	VIII	Rzym W tykan
550	Sieprawska Aniela	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. B.
551	Skirmunt Konstanty	Ambasador	I	III	Londyn
552	Skiwski Wiktor	Attaché Ambasady z tytułem Sekretarza Ambasady II kl.	I	VIII	Paryż
553	Sklenarz Leopold Dr.	Wicekonsul II kl.	I	VII	Praga

p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
54	Skowroński Edward Dr.	Referendarz	I	VII	G. M. O.
55	Skowroński Tadeusz Dr.	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Bern
56	Skórkowski Juljusz	Referendarz	I	VIII	K. III
57	Skrzyński Władysław	Ambasador	I	III	Rzym Watykan
58	Skrzypkówna Bronisława	Sekretarz	II	IX	Jerozolima
59	Sławińska Eugenja	Rejestrator	III	IX	K. III
60	Słomińska Marja	Rejestrator	III	IX	K. III
61	Smułkowski Władysław	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Gdańsk
62	Smykiewicz Józef	Księgowy	II	VIII	Moskwa
63	Smykiewicz Marjan	Attaché Konsularny	I	VIII	Marsylja
64	Sobolewska Natalja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	A. II. B.
65	Sokal Franciszek	Poseł I kl.	I	III	Genewa
66	Sokolnicki Henryk	Radca Ministerjalny	I	VI	P. II
67	Sokolnicki Michał Dr.	Naczelnik Wydziału	I	V	P. VII
68	Sokołowski Władysław Dr.	Radca Ministerjalny, Kierownik Wydziału	I		P. I
69	Sroka Emil	Referendarz	I	VIII	K. II
70	Staliński Jan	Radca Ministerjalny	I	VI	P. II
71	Staniewicz Roman Dr.	Naczelnik Wydziału	I	VI	K. I
72	Stankowski Wiktor	Asesor	II	VIII	Gdańsk
73	Stanowski Jerzy	Asesor	II	VII	K. I
74	Starzewski Jan Dr.	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	VI	P. IV

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydz
575	Staszkowska Anna	Rejestrator	III	IX	A. II. R
576	Statkowski Jerzy	Wicekonsul II kl.	I	VII	Jerozoli
577	Stebelski Henryk	prow. Referendarz	I	VIII	R. E.
578	Stebłowski Adam	Radca Poselstwa I kl., Kierownik Konsulatu Generalnego	I	V	Charków
579	Stefaniak Franciszek	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Sztokho
580	Stempowski Jeremi	Sekretarz Poselstwa II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VII	Buenos A
581	Sterczyński Stanisław	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Paryż
582	Stojowski Władysław	Radca Ministerjalny	I	VI	A. I
583	Strakosz Paweł	Konsul II kl.	I	VI	Budapes
584	Strasburger Henryk Dr.	Komisarz Generalny	I	III	Gdańsk
585	Straszewski Michał Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Montrea
586	Strawińska Aurora	Rejestrator	III	X	K. III
587	Strawińska Marja	Asesor	II	VIII	K. II
588	Strzałecki Witold	Radca Ministerjalny	I	VI	P
589	Strzembosz Jan	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	VI	P. I
590	Surowiński Stanisław	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. K
591	Suski Zygmunt	Rejestrator	III	X	Moskwa
592	Swolkień Władysław	Wicekonsul II kl.	I	VII	Wiedeń
593	Symonolewicz Konstanty	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Mińsk
594	Synowiecki Adam Dr.	Attaché Konsularny	I	VIII	Charków
595	Szachno Wiktor	Adjunkt Kancelaryjny z tytułem Sekretarza Konsularnego II kl.	III	IX	Koszyce

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Szczeniowski Jerzy	Referendarz	I	VIII	P.
Szczepański Aleksander Dr.	Konsul Generalny II kl.	I	V	Z. C.
Szczerbiński Zdzisław	Sekretarz Poselstwa I kl.	I	VI	Bruksela
Szellerówna Marja	Asesor	II	VIII	A. I
Szembek Jan	Poseł II kl.	I	IV	Bukareszt
Szepietowski Leonard	Naczelnik Wydziału	I	VI	A. II
Szlifierska Józefa	Rejestrator	III	IX	K. I
Szostak Eugenjusz	Asesor	II	VIII	K. II
Szpakowska Natalja	Rejestrator	III	IX	Z. C.
Sztark Heljodor	Radca Ministerjalny	I	VI	A. II. B.
Szubartowicz Stefan	Asesor	II	VII	A. I
Szubertówna Zofja	Rejestrator	III	IX	Nowy Jork
Szumlakowski Marjan	Dyrektor Gabinetu Ministra	I	V	G. M.
Szurówna Aleksandra	Rejestrator	III	IX	K. II
Szwarcenberg Czerny Kazimierz Dr.	Konsul II kl.	I	VI	Piła
Szygowski Juljusz Dr.	prow. Attaché Konsularny	I	VIII	Meksyk
Szymańska Wincentyna	Rejestrator	III	X	Z. C.
Szytkowa Helena	Rejestrator	III	X	K. III
Śliżewski Wacław	Kontroler	II	VIII	A. II. K. Z.
Śmigielska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. III
Śmigielski Jerzy	prow. Sekretarz Poselstwa I kl.	I	VI	Ryga

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
617	Śniegocki Zygmunt	Asesor	II	VII	K. III
618	Świerzbiński Antoni	Konsul I kl.	I	VI	Galac
619	Świerzbiński Michał	Konsul II kl.	I	VI	Użhorod
620	Świętochowski Stanisław	prow. Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Lille
621	Świrski Michał	Konsul II kl.	I	VI	São Paul
622	Świstacka Anna	Rejestrator	III	X	K. I
623	Tabaczyński Stefan	Wicekonsul II kl.	I	VII	Hamburg
624	Tabor Wojciech Dr.	Radca Ministerjalny	I	VI	K. I
625	Tańska Cecylja	Rejestrator	III	X	K. II
626	Tarnowski Adam	Poseł III kl.	I	V	Sofja
627	Tarnowski Jerzy	Radca Poselstwa II kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VI	Madryt
628	Taylor Jan	Radca Ministerjalny, Zastępca Naczelnika Wydziału	I	VI	P. V
629	Tomaszewski Jan	Attaché Ambasady	I	VIII	Waszyngt
630	Tomaszewski Jerzy	Radca Ambasady	I	V	Z. C.
631	Trawiński Jacek	Sekretarz Konsularny II kl.	II	IX	Londyn
632	Trembicki Kazimierz	Referendarz	I	VIII	P. V
633	Trochimowski Jerzy	Asystent Rachunkowy	II	X	Konstantinopol
634	Trojanowski Michał	Asesor	II	VIII	Gdańsk
635	Tułasiewicz Edward	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Wicesula II kl.	II	VII	Essen
636	Turkiewicz Marjan	Asesor	II	VII	A. II. R.

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Uzdowski Marjan Witosław	Konsul II kl.	I	VI	Kiszyniów
Vetulani Zygmunt	Radca Handlowy	I	VI	Bukareszt
Wagner Jan Dr.	Referendarz	I	VIII	P. VI
Warchałowski Jerzy	Sekretarz Poselstwa I kl.	I	VI	Helsingfors
Wasilewski Leon	Poseł II kl.	I	IV	Z. C.
Wątróbska Feliksa	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	G. M.
Wdziękoński Aleksy	Wicekonsul I kl. z tytułem Konsula II kl.	I	VII	Wrocław
Weese Eugenjusz	prow. Referendarz	I	VII	P. III
Wegnerowicz Roman	Konsul II kl.	I	VI	Marsylja
Wehr Witold Dr.	Referendarz	I	VII	P. D.
Wejtko Józef	Attaché Poselstwa z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl.	I	VIII	Sztokholm
Weyers Józef Dr.	Referendarz	I	VII	P. II
Wielowieyski Henryk	Wicekonsul II kl.	I	VII	Koszyce
Wielowieyski Józef	Poseł II kl.	I	IV	Z. C.
Wierciochowska Irena	Rejestrator	III	IX	P. I
Wierski Zygmunt	Attaché Konsularny z tytułem Wicekonsula II kl.	I	VIII	Lipsk
Wilkoszewski Jan	Księgowy	II	VII	A. II. K. Z.
Wilkoszewski Marjan	Radca Ministerjalny	I	VI	K III
Wisłocki Mieczysław	Asesor	II	VIII	K. II
Witkowski Michał	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. K. Z.
Wize Zofja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	A. I

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
658	Wizówna Marja	Asesor	II	VIII	G. M. O.
659	Wodzicki Roman Dr.	Referendarz Biura Komisarza Generalnego	I	VIII	Gdańsk
660	Wojciechowska Jadwiga	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. II
661	Wojeńska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. K.
662	Wojtkowski Bolesław	prow. Attaché Konsularny	I	VIII	Leningrad
663	Wolska Edyta	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	K. III
664	Wołodkowicz Józef	Sekretarz Poselstwa I kl., Kierownik Wydziału Konsularnego	I	VI	Tallinn
665	Wołowski Wojciech	Radca Ministerjalny	I	VI	Z C.
666	Woroniecki Korybut Henryk	Radca Ministerjalny	I	VI	K. III
667	Wortmanowa Marja	Asesor	II	VII	P. V
668	Woytkowski Lubicz Tadeusz	Radca Ministerjalny	I	VI	P. VI
669	Wójcikowski Józef	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	A. II. Dr.
670	Wróbel Marjan	Sekretarz Konsularny I kl.	II	VIII	Nowy Jork
671	Wszelaki Jan	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Londyn
672	Wysocki Alfred Dr.	Podsekretarz Stanu	I	III	
673	Wysocki Odrowąż Stanisław Stefan Dr.	prow. Attaché Konsularny z tytułem Wicekonsula II kl.	I	VIII	Frankfurt n/M
674	Wyszyński Bronisław	prow. Referendarz	I	VII	P. II
675	Wyszyński Kazimierz	Radca Poselstwa I kl.	I	V	Berlin
676	Wyszyński Zygmunt	Attaché Konsularny	I	VIII	Bytom
677	Zabiełło Stanisław	Attaché Poselstwa	I	VIII	Moskwa

Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydział
Zabłocki Hipolit	Skarbnik	II	IX	Nowy Jork
Zabłocki Leon	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Wicekonsula II kl.	II	VIII	Szczecin
Zajączkowska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	P. IV
Zaleski August	Minister Spraw Zagranicznych	I	II	
Zaleski Ksawery	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Attaché Ambasady	II	VIII	Londyn
Zaleski Stefan	Attaché Poselstwa	I	VIII	Bukareszt
Zaleski Szczęsny	Radca Poselstwa II kl.	I	VI	Berlin
Zaleski Władysław Józef Dr.	Referendarz	I	VII	P. I
Zalewski Ksawery	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Tyflis
Zalewski Stanisław	Radca Ministerjalny	I	VI	Z. C.
Załęski Maciej	Attaché Poselstwa	I	VIII	Moskwa
Zaniewski Henryk	Radca Ministerjalny	I	VI	P. III
Zarański Józef	Referendarz	I	VII	P. III
Zatwardowiczowa Jadwiga	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	A. II. G.
Zawada Filip Dr.	Konsul II kl.	I	VI	Tuluza
Zawadowski Zygmunt Dr.	Attaché Konsularny z tytułem Wicekonsula II kl.	I	VIII	Kijów
Zawadzka Eugenja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	K. I
Zawisza Aleksander	Radca Ministerjalny	I	VI	P. V
Zażuliński Tadeusz	Wicekonsul I kl.	I	VII	Chicago
Zbyszewski Tytus	Konsul Generalny II kl.	I	V	Jerozolima

Nr. p.	Nazwisko i imię	Tytuł	Kat.	St. sł.	Przydz
698	Zbyszewski Wacław Dr.	Attaché Konsularny	I	VIII	Nowy J
699	Zbyszewski Władysław	Sekretarz	II	IX	A. II. (
700	Zdanowicz Zbigniew	Kontroler	II	VIII	Moskw
701	Zdanowska Janina	Rejestrator	III	IX	A. II. I
702	Zdzitowiecki Wincenty	Sekretarz Konsularny I kl. z tytułem Wicekonsula II kl.	II	VII	Wieder
703	Zembrzuska Leonja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	P. III
704	Zembrzuski Władysław	Sekretarz Konsularny II kl.	II	X	Sofja
705	Zgórska Eugenja	Adjunkt Kancelaryjny	III	VIII	K. I
706	Zgud Stefan	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	Bukare
707	Zieliński Stanisław	Konsul Generalny II kl.	I	V	Z. C.
708	Zieleziński Adam	Radca Poselstwa I kl. i Konsul Generalny II kl.	I	V	Moskw
709	Ziętkiewicz Ignacy	Radca Emigracyjny	I	VI	Berlin
710	Zwolski Stanisław Dr.	Konsul II kl.	I	VI	Winnip
711	Żmigrodzka Stanisława	Rejestrator	III	IX	P. VII
712	Żmigrodzki Zygmunt	Sekretarz	II	IX	P. VII
713	Żochowska Gabrjela	Naczelnik Kancelarji	III	VIII	P. V
714	Żórawska Marja	Adjunkt Kancelaryjny	III	IX	Moskw

ŚĆ: 85. Spis urzędników etatowych Ministerstwa Spraw Zagranicznych w centrali i w urzędach podległych według stanu z dnia 1 października 1930 (w porządku alfabetycznym).

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15

ZIENNIK URZĘDOWY
NISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
ECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
THE LIBRARY OF THE
Warszawa, dnia 15 grudnia 1930 roku | Rok XII
JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS
86.

5121.

OKÓLNIK

W SPRAWIE RZYMSKIEJ KONWENCJI EMERYTALNEJ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości
Ministerstwa Skarbu Nr. D.I.3901/5 z 15.VI.1930 w sprawie
skiej konwencji emerytalnej.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

awa, 30/IX 1930.

TERSTWO SKARBU
Nr.D.I.3901/5/30
ymska konwencja
emerytalna.

Warszawa, dnia 15 czerwca 1930 r.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw
w Warszawie.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. (Dz. Ust.
. Nr. 3 z 1929 r., poz. 26), i związku z ogłoszeniem w Dz. Ust.
Nr. 71, poz. 533 i 534 z 1929 r. konwencji między Austrją, Czewacją, Jugosławją, Polską, Rumunją i Włochami, podpisanej
ymie dnia 6 kwietnia 1922 r., obowiązującej od dnia 10 czerwca
., a dotyczącej emerytur i wsparć, które były przyznane przez
Rząd austrjacki, Ministerstwo Skarbu oznajmia, co następuje:
) Obowiązki, wynikające z wymienionej konwencji rzymskiej,
e przed jej zawarciem, przyjął dobrowolnie Skarb Państwa Pol-

skiego i wypłaca, począwszy od 1 listopada 1918 r., posiadającym o
watelstwo polskie zgodnie z postanowieniami traktatu pokojow
w Saint-Germain b. emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i
wodowym wojskowym b. Państwa Austrjackiego, którzy się o to z
sili, zaopatrzenia emerytalne i wsparcia (dary z łaski) z odpowiedni
dodatkami drożyźnianemi, wszystkie bowiem ustawy emerytalne,
dane dotychczas w Państwie Polskiem, przyznały wszystkim objęt
konwencją osobom prawa do zaopatrzeń emerytalnych, nabyte w b. P
stwie Austrjackiem.

2) Według ustaw emerytalnych Państwa Polskiego zaszerego
no emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych w
skowych b. Państwa Austrjackiego (tak samo zresztą, jak wszystk
innych emerytów państw zaborczych), odpowiednio do posiadan
w b. państwie zaborczem klas, rangi, stopni służbowych lub st
płacy, do równorzędnych stopni służbowych, stopni płacy lub g
uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskow
polskich.

Również wysługa emerytalna funkcjonarjuszów państwowych i
wodowych wojskowych b. państw zaborczych przy przyznawaniu
zaopatrzeń ze Skarbu Państwa Polskiego jest obliczana według prz
sów b. państwa zaborczego.

Wymierzona w ten sposób wysokość emerytur b. funkcjona
szów państwowych i zawodowych wojskowych austrjackich jest za
zgodnie z art. 3 konwencji rzymskiej, nie niższa od ustanowionej p
dawny zarząd administracyjny austrjacki.

Stosowanie do emerytów b. państw zaborczych pewnych wyjąt
jest zgodne z art. 3 konwencji rzymskiej, a więc także tych wyjątk

a) że według polskich przepisów emerytalnych zaopatrzenie e
rytowanych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskow
b. Państwa Austrjackiego jest wypłacane w kwotach, wynoszących
zaopatrzeń równorzędnych emerytowanych funkcjonarjuszów pańs
wych i zawodowych wojskowych Państwa Polskiego;

b) że spożywanie zaopatrzenia emerytalnego poza granicami
stwa Polskiego jest zależne od uzyskania zezwolenia właściwej wł
naczelnej i Ministerstwa Skarbu.

3) Co się tyczy t. zw. darów z łaski, wsparć, to te, zgodnie z a
konwencji rzymskiej, są wypłacane osobom uprawnionym, które
o to zgłosiły, w wysokości przyznanej przez b. Rząd austrjacki, z
datkami drożyźnianemi, ustanowionemi w Państwie Polskiem
z przeliczeniem koron austrjackich na marki polskie, tych na wa
złotową.

4) Konwencja rzymska nie daje więc żadnej podstawy do p
znawania jakichkolwiek nowych korzyści lub uprawnień osobom, o
rych mowa w punktach 1, 2 i 3.

Wobec tego wszystkie ewentualne prośby emerytów (lub pozosta- rodzin), którzy już mają wymierzone zaopatrzenie na podstawie wy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., o podwyższenie lub sprostowa- wymiaru na podstawie powyższej konwencji, należy pozostawiać rozpatrzenia z uwagi na prawomocność wymiaru.

5) Z pośród b. funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych kowych b. Państwa Austrjackiego oraz osób po nich pozostałych, ą na podstawie konwencji rzymskiej otrzymać nowe uprawnienie łem zaopatrzeń pozaustawowych, t. zw. darów z łaski tylko te y, które do dnia 3 listopada 1918 r. miały przyznane na stałe Państwie Austrjackiem wsparcie lub dary z łaski, a które to oso- posiadające obywatelstwo polskie zgodnie z postanowieniami trak- pokoju w Saint-Germain, mogły być narówni z osobami, o których a w punktach 1, 2 i 3 niniejszego okólnika, uprawnienia swe zgło- wyzyskać w myśl przepisów Państwa Polskiego, lecz z różnych odów dotąd uprawnień tych nie wyzyskały.

Należne osobom tym w myśl powyższego zaopatrzenia pozausta- e (dary z łaski) mogą być przyznane od pierwszego dnia miesiąca, ępującego po zgłoszeniu się i udowodnieniu prawa do takiego zao- enia.

Co do wysokości tych pozaustawowych zaopatrzeń (darów z łaski), isadniczo mogą być one przyznane do wypłaty tylko pod temi sa- i warunkami i z temi samemi zastrzeżeniami, z jakiemi zostały znane w b. Państwie Austrjackiem, oraz w tej samej wysokości, kiej tam zostały przyznane wraz z dodatkami drożyźnianemi, usta- onemi dla tych darów w Państwie Polskiem, tudzież z zastosowa- przeliczenia koron austrjackich na marki polskie, a tych na wa- złotową.

6) W myśl art. 6 konwencji rzymskiej postanowienia jej, a zatem ież wyjaśnienia, zawarte w niniejszym okólniku, mają analogiczne sowanie do zaopatrzeń pensyjnych, odpraw na wypadek powtór- zamążpójścia oraz pośmiertnego wdów i sierot po fuukcjonarju- i państwowych i zawodowych wojskowych b. Państwa Austrjac- .

7) Uprawnienia, wynikające z konwencji rzymskiej, określone żej w punkcie 5, mogą być przyznawane w drodze ustawy z 11 ia 1924 r. o pozaustawowych zaopatrzeniach jedynie na skutek po- należycie udokumentowanych, po uprzedniem sprawdzeniu, że nie y okoliczności, powodujące wygaśnięcie lub zawieszenie pobiera- aopatrzenia przez interesowaną osobę.

8) Ministerstwo Skarbu prosi poza tem o uzgadnianie z niem ktu każdego ostatecznego załatwienia w sprawach wątpliwych, kających z konwencji rzymskiej.

9) Wypłaty zaopatrzeń, przyznanych na podstawie konw rzymskiej, dokonywać będzie wyłącznie Izba Skarbowa we Lwowie

(—) *Jan Około-Kułak*
Dyrektor Departamentu.

87.

G.M.O.6844.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEDSTAWIANIA DO ZBADANIA KOMISJOM LEKARSKI FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, PRZENOSZONYCH W STAN SPOCZY

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadom pismo Ministerstwa Skarbu Nr. D.I.1200/5 z 30 września 1930, z znaczeniem, że końcowy ustęp powołanego pisma nie ma zastos nia do urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które, nie jąc urzędów II instancji, sprawy emerytalne swoich urzędników łatwia samo.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 24/X 1930.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D.I.12800/5/30.

Przedstawienie do zbadania funkcjonarjuszów państwowych, przenoszonych w stan spoczynku, komisjom lekarskim.

Warszawa, dn. 30 września 1

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rze pospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wyższej Izby Kontroli, Prezydjum Ministrów i wszystkich Ministerstw
w miejscu.

Celem ujednostajnienia niejednolitego dotychczas sposobu twiania spraw przedstawiania do zbadania komisjom lekarskim f cjonarjuszów państwowych, przenoszonych lub przeniesionych w spoczynku, oraz załatwiania odwołań od orzeczeń tychże komisy

ch, Ministerstwo Skarbu wskazuje poniżej na właściwy sposób
iania tych spraw, zgodny z artykułem 31 i następnemi ustawy
talnej z 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6 z 1924 r., poz. 46),
rządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust.
Nr. 34, poz. 355) oraz judykaturą Najwyższego Trybunału Admi-
cyjnego z prośbą o ścisłe jego przestrzeganie na przyszłość.

Przy przenoszeniu w stan spoczynku funkcjonarjusza państwo-
na zasadzie artykułu 28 lit. a) ewentualnie art. 29 lit. a) lub b)
y emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. funkcjonarjusz ma prawo
władzę, przenoszącą go w stan spoczynku, o przedstawienie go
dania komisji lekarskiej I instancji. Prośba ta winna być uwzględ-
tylko w tym wypadku, jeżeli została wniesiona w terminie
owym od daty doręczenia interesowanemu zawiadomienia o zamie-
n przeniesieniu go w stan spoczynku lub jeśli takiego zawiado-
nie doręczono w terminie 30-dniowym od daty doręczenia funk-
juszowi dekretu wymiaru uposażenia emerytalnego.

W wypadku przeniesienia funkcjonarjusza w stan spoczynku na
podstawie, niż przewidzianej artykułem 28 lit. a), ewentualnie
lit. a) lub b) ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. (np. art. 56
o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P.
, poz. 164) należy również uwzględnić prośbę funkcjonarjusza,
została wniesiona w terminie 30-dniowym od daty doręczenia mu
u zwolnienia ze służby lub przeniesienia w stan spoczynku.

wyniku badania funkcjonarjusza przez komisję lekarską I in-
należy zawsze, bez względu na to, czy przedstawienie do zba-
nastąpiło na prośbę funkcjonarjusza, czy też z urzędu, zawiado-
teresowanego, doręczając mu za pokwitowaniem odpis orzeczenia
i lekarskiej I instancji z ewentualnem opuszczeniem rubryk,
ających chorobę.

o zbadaniu funkcjonarjusza przez komisję lekarską I instancji
może, opierając się na § 2 ustęp 2 powołanego wyżej rozporzą-
Rady Ministrów, z własnej inicjatywy — bez prośby funkcjona-
— zarządzić ponowne zbadanie funkcjonarjusza przez komisję le-
II instancji. Zawarte w powyższym paragrafie zastrzeżenie
sadnionej przyczyny", na którem winno się opierać powyższe za-
nie, jako ogólnikowe i nie wymagające specjalnego dokładnego
nienia, winno być stosowane w tych wypadkach, w których wła-
wątpliwości, czy ustalony przez komisję lekarską I instancji
zdolności do pracy zarobkowej czy utraty zdolności do służby,
iada rzeczywistości.

rzeciwko orzeczeniu komisji lekarskiej I instancji może również
owana osoba wnieść odwołanie. Uwzględnienie takiego odwoła-
przedstawienie do zbadania komisji lekarskiej II instancji może
mieć miejsce jedynie w tym wypadku, gdy funkcjonarjusz do

odwołania, wniesionego w terminie 14-dniowym, dołączył świade przynajmniej dwóch lekarzy prywatnych, stwierdzających chorobę f cjonarjusza w sposób odmienny, niż to orzekła komisja lekarska stancji.

Termin 14-dniowy wniesienia odwołania od orzeczenia komis karskiej I instancji liczy się od daty doręczenia badanemu zaw mienia o wyniku badania przez komisję lekarską I instancji.

W wypadku przeniesienia funkcjonarjusza w stan spoczynk zasadzie artykułu 29 lit. a) lub b) ustawy emerytalnej władza przedstawić go do zbadania komisji lekarskiej I instancji, a nast II instancji, bez prośby ze strony funkcjonarjusza i bez uzyskani to jego zgody.

Równocześnie zaznacza się, że powyższych czynności winna d nywać władza wymiarowa, a więc władza II instancji i dopier prawomocnem ukończeniu postępowania przed komisjami lekarsk winna przedstawić Ministerstwu do decyzji odwołania stron przec wymiarowi emerytury wraz ze swemi orzeczeniami i aktami ad stracyjnemi.

Należałoby jednak zwrócić uwagę władz II instancji, aby prze wiając funkcjonarjuszów do zbadania komisji lekarskiej II inst z własnej inicjatywy, nie nadużywały uprawnienia z ustępu 2 § 2 wołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów i nie narażały Sk Państwa na znaczne koszty, połączone z badaniem funkcjonarju przez komisje lekarskie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Matuszewski.

88.

A.II.R.C.37626.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UMORZENIA ZALICZEK, NADPŁACONYCH POBORÓW I T. P

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiado pismo Ministerstwa Skarbu Nr. D.III.205/1/30 z 4 lipca r. b., tyczące umorzenia niektórych wierzytelności Skarbu Państwa (z zaliczek na uposażenie, nadpłaconych uposażeń lub zaopatrzeń, i kosztów podróży i t. p.).

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 7/XI 1930.

INISTERSTWO SKARBU *Warszawa, dnia 4 lipca 1930 r.*

Nr. D.III.205/1/30.

jum Rady Ministrów w spra-
zasad umorzenia niektórych
zytelności Skarbu Państwa.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r., ążniającej Ministra Skarbu do unormowania w porozumieniu z Pre- Najwyższej Izby Kontroli sprawy umarzania wierzytelności Skarbu wa, wynikających z przepisów o uposażeniu oraz zaopatrzeniu talnem funkcjonarjuszów państwowych i wojska, sędziów i prorów oraz ich rodzin (zwrot zaliczek na uposażenie, nadpłaconych żeń lub zaopatrzeń, diet i kosztów podróży i t. p.), jak również icznych wierzytelności do innych osób, pobierających na zasastawy lub umowy uposażenie lub zaopatrzenie ze Skarbu Państwa idzi wojenni, funkcjonarjusze kontraktowi i t. p.) na zasadach, nych w wspomnianej uchwale Rady Ministrów, Ministerstwo Skarbu za w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli co następuje:

. Wymienione wierzytelności mogą być umarzane tylko w nacych wypadkach:

) jeżeli kroki sądowe, wdrożone za pośrednictwem Prokuratorji alnej celem ściągnięcia odnośnej wierzytelności, nie doprowadziły ągnięcia wierzytelności lub jeżeli wedle zdania Prokuratorji Gej wdrażanie tych kroków wobec braku majątku po stronie dłużyłoby bezcelowe. Przed umożeniem wierzytelności, przekraczająwotę zł 100 (stu), winna jednak władza, upoważniona do uma- utrzymywać sprawę ewidencji przez okres trzech lat, przepro- kilkakrotnie w odpowiednich odstępach czasu zbadanie stanu owego dłużnika i w miarę poprawy tego stanu zarządzić ścią- wierzytelności;

) jeżeli przy wierzytelnościach, nieprzekraczających kwoty zł 200 u), można na podstawie akt konkretnej sprawy, uzupełnionych ialnie dalszemi dochodzeniami, dojść do wniosku, że wartość iej wierzytelności Skarbu Państwa jest mniejsza od przypuszczalkosztów jej dochodzenia lub nie pozostaje w racjonalnym stosunku ładu czasu i pracy, potrzebnego na ściągnięcie pretensji;

) jeżeli sąd właściwy zaniechał przeprowadzenia pertraktacji wej z powodu braku majątku po dłużniku;

d) jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych (policyj ustalono, iż zmarły nie pozostawił żadnego majątku.

II. Do umarzania wierzytelności, przekraczających kwotę (pięćset), właściwą jest władza naczelna w porozumieniu z Ministers Skarbu, do umarzania zaś innych wierzytelności władza, asygn uposażenie w porozumieniu z Izbą Skarbową, w której okręgu zn się siedziba urzędowa władzy asygnującej uposażenie.

III. Umorzenie wierzytelności, za którą obok dłużnika głó odpowiadają wobec Skarbu Państwa z jakiegokolwiek tytułu inne może nastąpić tylko, o ile zachodzą co do wszystkich dłużnikó runki umorzenia.

IV. Kwoty, umorzone na zasadzie niniejszego zarządzenia, żają ostatecznie te paragrafy i pozycje budżetu, z których zostały gnowane, o ile zaś chodzi o zaliczki na uposażenie, to kwoty un nych zaliczek zmniejszają odnośny fundusz zaliczkowy, utwo okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1927 r. Nr. 1886/2. W razie umorzania rat zaliczek na uposażenia, wypłac w swoim czasie z funduszu, utworzonego z sum obrotowych, je wyrównać w ten sposób, iż władza, asygnująca uposażenie służ winna wystawić asygnację na przelew odnośnej kwoty z kredytów bowych swego budżetu na sumy obrotowe Ministerstwa Skarbu.

V. Zarządzenie niniejsze uchyla okólniki Ministerstwa S z dnia 21 listopada 1923 r. Nr. 1220 D.B.8, z dnia 4 lutego 1 Nr. 4376 D.D.1, z dnia 2 kwietnia 1925 r. Nr. 556 D.B.1. i z d listopada 1927 r. Nr. D.III.2665/1, oraz ustęp drugi punktu 9 ok Ministerstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1927 r Nr. D.VII.1886/2.

VI. W wierszu czwartym punktu 13 wymienionego okólnik nisterstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1927 r. dodaje się po sł „z końcem okresu budżetowego" słowa „i suma umorzonych zali

Kierownik Ministerstwa Skarb
(—) *Ignacy Matuszewski.*

89.

G.M.O.7399.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ROZPORZĄDZENIA
DOTYCZĄCEGO RADCÓW DO SPRAW HANDLU ZAGRANICZNEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niżej do wiad rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 13.VIII.1930, w

rozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w sprawie radców
raw handlu zagranicznego Polski (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 74 z 1930,
85).

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

wa, 10/XI 1930.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

Z DNIA 12 SIERPNIA 1930 R.

YDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH SPRAWIE RADCÓW DO SPRAW HANDLU ZAGRANICZNEGO POLSKI.

a podstawie art. 2 ust. 3 i art. 13 rozporządzenia Prezydenta pospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o radcach do spraw han-
granicznego Polski (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 102, poz. 886) zarządza następuje:

1. Zakres działalności radców do spraw handlu zagranicznego obejmuje:

) współdziałanie z polskiemi przedsiębiorstwami eksportowemi
istawicielami firm polskich zagranicą w drodze udzielania im rad
zówek, a także opinji o importerach zagranicznych tudzież in-
vania tych ostatnich o eksporcie polskim;

) udzielanie informacyj na wszelkie zapytania Ministerstwa Prze-
i Handlu i właściwych (§ 2) placówek zagranicznych polskich;

stałe informowanie o zagadnieniach ważnych z punktu widze-
zwoju eksportu polskiego i wogóle stosunków handlowych z za-
ą lub z danym krajem, a więc o konjunkturze poszczególnych ga-
ytu i produkcji, o technice i zwyczajach handlowych, sprawach
ortu i ubezpieczenia towarów eksportowych, finansowania eks-
o możliwościach zbytu i nawiązania bezpośredniego kontaktu
wego i t. p.;

wykonanie zleceń Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz właści-
§ 2) polskich placówek zagranicznych we wszelkich poczyna-
mających na celu ekspansję gospodarczą Polski.

2. Radcowie do spraw handlu zagranicznego Polski podlegają
owi Przemysłu i Handlu. Radcowie do spraw handlu zagranicz-
olski, osiedli zagranicą, podlegają w zakresie swej działalności
ż tej placówce zagranicznej polskiej, która wymieniona zostanie
ecie nominacyjnym radcy do spraw handlu zagranicznego Polski.

3. Radców do spraw handlu zagranicznego Polski mianuje Mi-
rzemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagra-
h, po wysłuchaniu opinji specjalnej komisji, w składzie przed-

stawicieli Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ministerstwa Spraw Z
nicznych i Państwowego Instytutu Eksportowego.

Minister Przemysłu i Handlu zwalnia radców do spraw h
zagranicznego Polski w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranic

Właściwi według miejsc siedziby osiadłych zagranicą radcó
spraw handlu zagranicznego, polscy przedstawiciele dyploma
i konsularni mają prawo tymczasowego zawieszenia ich w czynnoś
związanych z tytułem radcy do spraw handlu zagranicznego i
o ile zajdą lub ujawnią się okoliczności, przewidziane w art.
rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1
(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 102, poz. 886). Decyzja o tymczasowem zaw
niu radcy do spraw handlu zagranicznego Polski powinna by
zwłocznie w drodze służbowej przedstawiona Ministrowi Prze
i Handlu, który w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych
zwolni radcę, bądź uchyli zawieszenie.

§ 4. Liczba radców do spraw handlu zagranicznego Pols
może na najbliższy okres trzyletni przekraczać pięćdziesięciu ra
zamieszkałych w Polsce i dwustu zamieszkałych zagranicą.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłos

Minister Przemysłu i Handlu
(—) *E. Kwiatkowsk*

Minister Spraw Zagranicznych
(—) *August Zaleski*

90.

G.M.O.7454.

OKÓLNIK

W SPRAWIE FORMALNOŚCI, ZWIĄZANYCH Z OPUSZCZENIEM MIEJSCA URZĘDOWANIA NA ZASADZIE USTNEGO POZWOLENIA.

Wobec zdarzających się wypadków wyjazdów urzędników
szcza kierowników placówek) na urlopy czy delegacje bez wiedzy
działu Osobowego M. S. Z., a jedynie na podstawie ustnej zgody
rażonej przez P. Ministra lub P. Podsekretarza Stanu, zarządz
następuje.

Jeżeli urlop został udzielony lub przedłużony ustnym zar
niem P. Ministra lub P. Podsekretarza Stanu, dany urzędnik
zawiadomić o tem natychmiast Wydział Osobowy M. S. Z. i, pow
się na zgodę P. Ministra lub P. Podsekretarza Stanu, prosić o for

:lenie urlopu na piśmie. W przeciwnym razie nieobecność na stano-
u nie będzie usprawiedliwiona i równoznaczna z samowolnem jego
ızczeniem.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

awa, 8/XI 1930.

91.

4080.

OKÓLNIK

SPRAWIE PRZESŁUCHANIA ŚWIADKÓW PRZEZ URZĘDY KONSULARNE W SPRAWACH INWALIDZKICH.

Podając do wiadomości pismo okólne Ministerstwa Pracy i Opieki
lcznej Nr. 2034/O.V z dn. 12.III.1930 w sprawie przeprowadzenia
łu z przesłuchania świadków na stwierdzenie związku przyczyno-
między uszkodzeniem zdrowia a służbą wojskową osób, roszczą-
ıpretensje do zaopatrzenia inwalidzkiego, Ministerstwo Spraw Za-
ıznych zauważa, że przy załatwianiu tego rodzaju rekwizycyj pol-
władz krajowych należy stosować odpowiednio przepisy rozpo-
ıenia Prezydenta Rz. P. z 22.III.1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36,
341) o postępowaniu administracyjnem oraz odnośne postępowa-
ıczytoczonego poniżej pisma okólnego Ministerstwa Pracy i Opieki
ıznej.

Ponieważ zwrot kosztów podróży lub zwrot utraconego zarobku
ıego świadka, zgłaszającego się do przesłuchania, następuje
żetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej po ustaleniu wyso-
kosztów podróży lub utraconego zarobu dziennego przez powia-
władze administracji ogólnej albo też inwalidzkie komisje odwo-
ıe, należy o powyższym trybie postępowania poinformować świad-
ı: w wezwaniu przy zwróceniu uwagi na postępowanie punktu 10
ıczonego pisma okólnego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej,
protokóle przesłuchania zaznaczyć, czy i o ile policzone przez
ıa kwoty z tytułu kosztów podróży i utraconego zarobku dzien-
ıdpowiadają warunkom miejscowym.

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

wa, 22/X 1930.

MINISTERSTWO
PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
Nr. 2084/O.V.

Zeznania świadków i zaświadczenia władz administracji ogólnej odnośnie związku przyczynowego pomiędzy uszkodzeniem zdrowia a służbą wojskową osób, roszczących pretensje do zaopatrzenia inwalidzkiego.

Warszawa, dnia 12 marca

Do

PP. Wojewodów i Komisarza m. st. Warszawy

PISMO OKÓLNE.

W sprawie dowodu ze świadków na istnienie związku przy wego pomiędzy uszkodzeniem zdrowia a służbą wojskową osó szczących pretensje do zaopatrzenia na zasadzie ustawy o zaopat inwal dów wojennych, jak również w sprawie zaświadczeń wład ministracji ogólnej, przewidzianych w § 4 ust. 3 rozporządzenia nawczego Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Minist cy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 20, poz. 132) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Spraw W wych, Ministra Skarbu, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, M Spraw Zagranicznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 lipca (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 53, poz. 429) — Ministerstwo Pracy i Opiek łecznej wyjaśnia i zarządza co następuje:

1 W celu stwierdzenia związku przyczynowego między dzeniem zdrowia a służbą wojskową — władza może spowodowa danie świadków, w interesie lub na prośbę strony roszczącej pr do zaopatrzenia na zasadzie ustawy o zaopatrzeniu inwalidó jennych.

Badanie świadków następuje w szczególności:

a) gdy strona, zgłaszająca się po raz pierwszy do rejestracj lidów wojennych, nie przedstawiła dowodu z dokumentów woje lub szpitalnych, natomiast powołała się na okoliczności, które ustalić na podstawie zeznań świadków;

b) gdy komisja wojskowo-lekarska lub inwalidzka komisja ławcza, dopuści ważny dowód z zeznań dodatkowych świadków;

c) gdy władza dojdzie do przekonania, że dowody z dokum przedstawione przez stronę, są niewystarczające (wątpliwe co d autentyczności), wobec czego konieczne jest uzupełnienie postęp dowodowego przez zbadanie świadków.

2. Władzami powołanemi do badania świadków są pow władze administracji ogólnej (referaty spraw inwalidów woje

ienione w zarządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 23 1929 r. („Monitor Polski" Nr. 174, poz. 435) oraz inwalidzkie ko- odwoławcze, ustanowione w § 93 rozporządzenia wykonawczego stra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki ecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 20, poz. 132) zmieniu obowiązującem.

Na żądanie wymienionych wyżej powiatowych władz administracji nej (referaty spraw inwalidów wojennych) badanie świadków prze- adzają:

a) wszystkie inne powiatowe władze administracji ogólnej odnoś- świadków, zamieszkałych na ich obszarze;

b) władze konsularne odnośnie świadków, zamieszkałych zagranicą,

c) sądy powiatowe na zasadzie art. 61 pkt. 2 rozporządzenia Pre- nta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36, 341) lub art. 3-b ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych stosowaniu postanowień, zawartych w § 3 rozporządzenia Ministra y i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra bu z dnia 15 czerwca 1929 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 52, poz. 425).

Władze konsularne przesłuchują nadto świadków bądź z własnej tywy, bądź na wniosek stron w związku z przedrewizyjnem ba- em inwalidów wojennych zagranicą.

3. W charakterze świadków mogą być badane tylko te osoby, udowodnią:

a) że w krytycznym momencie powstania inwalidztwa strony słu- z nią w tej samej formacji wojskowej;

b) że należały do personelu lekarskiego lub obsługi, zakładu iczego, do którego z szeregów armji przybyła strona ranna lub nie obłożnej choroby;

c) że leczone były razem ze stroną w zakładzie, do którego z sze- armji przybyła strona ranna lub obłożnie chora;

d) że przebywały razem ze stroną w obozie jeńców lub należały ersonelu zakładu leczniczego dla jeńców.

4. Jeżeli zeznania świadków, złożone przed powiatową władzą nistracji ogólnej, dają podstawę — zdaniem tej władzy — do przyję- związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia strony ytą przez nią służbą wojskową, należy spowodować przesłuchanie świadków przez sąd pod przysięgą.

Gdy natomiast zeznania świadków okażą się niemiarodajne do cia wspomnianego związku, władza administracyjna winna uznać powanie dowodowe za wyczerpane i przystąpić do wydania orze- a bez odnoszenia się do sądu o przesłuchanie tych świadków.

Badanie świadków przeprowadza się przy zastosowaniu odnośnych nowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III. r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36, poz. 341) o postępowaniu administra-

cyjnem. Zarówno protokół zeznań (art. 20) jak i zeznania na pi (art. 57 ust. 2) mają być sporządzone z uwzględnieniem punktu 6 niejszego pisma okólnego.

O zbadanie świadków przez sąd pod przysięgą zwraca się po towa władza administracji ogólnej (referat spraw inwalidów wojenn do najbliższego sądu powiatowego, podając w odnośnem piśmie, dług załączonego wzoru, na jakie fakty (okoliczności) ma być prz chany świadek.

5. Zeznania świadków, złożone przed władzą konsularną, nie magają potwierdzenia przed sądem.

Konsulaty przesłuchują świadków — jak powiatowe władze a nistracji ogólnej.

6. Protokół zeznań świadka winien, między innemi, ustalić:

a) formację i czas wspólnej służby wojskowej świadka ze st ewentualnie imiona i nazwiska niektórych oficerów i szeregowych formacji;

b) rodzaj i datę uszkodzenia zdrowia strony;

c) jeżeli uszkodzenie zdrowia nastąpiło w walce z nieprzyj lem—miejsce walki i nazwy formacyj, w niej uczestniczących (w mach dywizji lub brygady);

d) jeżeli uszkodzenie zdrowia powstało w marszu lub podczas stoju—cel i teren marszu, miejsce postoju;

e) funkcję, pełnioną przez świadka w chwili uszkodzenia zdr strony; w jakiej odległości znajdował się świadek od miejsca, na rem nastąpiło to uszkodzenie; jaką funkcję pełniła wtedy strona spowodowało jej uszkodzenie zdrowia, co świadek zauważył u niej pośrednio po momencie uszkodzenia lub co — jako dowódca plut kompanji, bataljonu albo równorzędnych formacyj — zameldował o szkodowanym swej władzy przełożonej lub t. p.;

f) nazwę i miejsce zakładu leczniczego oraz przyczynę znajd nia się świadka w tym zakładzie w czasie, gdy strona przebywała w celu leczenia rany lub obłożnej choroby; skąd (z której forn i t. p.) i przy pomocy jakich środków (ewakuacja rannych i chor strona przybyła do zakładu; w jakich warunkach świadek zetknął z nią osobiście bądź jako chory (ranny), bądź jako lekarz ordynu felczer, sanitarjusz lub t. p.; jaki był rodzaj uszkodzenia jej zdro jak długo pozostawała w leczeniu, dokąd została skierowana po kreśleniu ze stanu chorych zakładu lub z jakim wynikiem opuściła kład lub t. p.;

g) miejsce i czas przebywania w niewoli; rodzaj zajęć świ i strony jako jeńców, na czyj rozkaz zajęcia były wykonywane; w j czasie i w jakich okolicznościach nastąpiło uszkodzenie zdrowia str jakiego rodzaju było to uszkodzenie, czem zostało spowodowane i zauważone przez świadka.

Jeżeli świadek był lekarzem, felczerem, sanitarjuszem lub t. p
kładzie leczniczym dla jeńców, a strona przebywała tam w stanie
ych—protokół winien ustalić odnośne okoliczności według puktu f).

7. W braku dokumentów wojskowych lub szpitalnych lub dowodu
znań świadków, ustalenie tytułu do zaopatrzenia na zasadzie ustawy
opatrzeniu inwalidów wojennych może się oprzeć na zaświadczeniu
zy administracji ogólnej, wystawionem na prośbę osoby interesoej, o ile stwierdza:

a) okres czasu, odbytej przez tę osobę służby wojskowej,

b) rodzaj i datę uszkodzenia zdrowia, spowodowanego służbą woją lub stan jej zdrowia, stwierdzony przez władzę w najbliższych
ch po powrocie z wojska (niewoli).

Zaświadczenia powyższe mogą być wystawione jedynie na podie akt, ksiąg i zapisków urzędowych, o czem winna być uczyniona
ianka w zaświadczeniu.

8. Moc dowodową zeznań świadków oraz zaświadczeń władz admiacji ogólnej ocenia się w zależności od tego, czy z porównania ich
i ze stanem, jaki ustalony został w badaniu przez komisję wojo-lekarską, związek uszkodzenia zdrowia da się w przedmiotowym
padku wyprowadzić logicznie i z wszelkiem prawdopodobieństwem.

9. Protokóły zeznań świadków lub zaświadczenia władz adminiji ogólnej, przewidziane w ustępie 6, wchodzą w skład aktu rewio-lekarskiego — zgodnie z § 7 pkt. 4 zarządzenia Ministra Spraw
kowych z 25.VII.1929 r. („Monitor Polski" Nr. 175, poz. 436).

10. Przyznanie świadkom ze Skarbu Państwa kosztów podróży
utraconego zarobku dziennego nastąpić może w wypadkach:

a) gdy władza (inwalidzka komisja odwoławcza) z własnej inicjazarządza badanie świadków w razie uzasadnionego podejrzenia,
wody, mające stwierdzić uprawnienie osoby, roszczącej pretensje
aopatrzenia inwalidzkiego, nie są prawdziwe,

b) gdy osoba, roszcząca pretensję do zaopatrzenia inwalidzkiego,
ła się do inwalidzkiej komisji odwoławczej z żądaniem przesłuia podanych świadków, a odwołanie chociażby częściowo zostanie
rzygnięte na korzyść strony.

Poza temi wypadkami przesłuchanie świadków na wniosek osób
eresowanych nie pociąga za sobą obowiązku zwrotu kosztów po
lub utraconego zarobku ze Skarbu Państwa.

Ustalenie wysokości kosztów podróży lub utraconego zarobku dzien
należy do powiatowej władzy administracji ogólnej lub też do inwaiej komisji odwoławczej, rozpoznającej sprawę, przyczem do zwrotu
onego zarobku mają prawo, na żądanie, wyłącznie dziennie płatni
wnicy, w razie utraty zarobku, stwierdzonej przez pracodawcę. Od
ji o wynagrodzeniu świadków lub co do zwrotu kosztów ich po
niema odwołania.

Koszty podróży oraz zwrot świadkom utraconego dziennego zar winny być pokrywane z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Spo nej z kredytu, przewidzianego w dziale 9 § 16, poz. 3 „badanie zyjne i przedrewizyjne".

Dyrektor Departamentu

(—) T. Szubartowicz.

Do

Sądu Powiatowego

w .....

Na zasadzie art. 61 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzecz spolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36, poz. lub art. 3-b ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych — w zas waniu postępowań, zawartych w § 3 rozporządzenia Ministra P i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Sk z dnia 15 czerwca 1929 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 52, poz. 425), Staro prosi o przesłuchanie pod przysięgą

....., zamieszk

w ..... gminy ..... powiatu .....

urodzonego dnia ..... roku ..... w .....

..... z ojca ..... i matki .....

....., który służył w armji .....

w stopniu ..... w czasie od ..... do .....

w formacji (zakładzie) .....

przebywał w stanie chorych szpitala ..... w czasie od .....

do ..... był w niewoli ..... w miejscowości .....

..... w czasie od ..... do .....

jako świadka, powołanego przez .....

....., zamieszk

w ..... gminy ..... powiatu .....

urodzonego dnia ..... roku ..... w .....

..... z ojca ..... i matki .....

.....

na dowód związku przyczynowego pomiędzy uszkodzeniem jego wia a odbytą służbą wojskową.

Starostwo nadmienia, że protokół zeznań winien ustalić w miarę ności:

a) formację i czas wspólnej służby wojskowej świadka ze stroną, ntualnie imiona i nazwiska niektórych oficerów i szeregowych tej nacji;

b) rodzaj i datę uszkodzenia zdrowia strony;

c) jeżeli uszkodzenie zdrowia strony nastąpiło w walce z nieprzy- elem — miejsce walki i nazwy formacyj, w niej uczestniczących amach dywizji lub brygady);

d) jeżeli uszkodzenie zdrowia powstało w marszu lub podczas oju — cel i teren marszu, miejsce postoju;

e) funkcję pełnioną przez świadka w chwili uszkodzenia zdrowia ny, w jakiej odległości znajdował się świadek od miejsca, na którem ąpiło to uszkodzenie; jaką funkcję pełniła wtedy strona i co spo- owało jej uszkodzenie zdrowia; co świadek zauważył u niej bezpo- lnio po momencie uszkodzenia lub co—jako dowódca plutonu, kom- i, bataljonu albo równorzędnych formacyj — zameldował o poszkodo- ym swej władzy przełożonej lub t. p.

f) nazwę i miejsce zakładu leczniczego oraz przyczynę znajdowania wiadka w tym zakładzie w czasie gdy strona przebywała tam w celu enia rany lub obłożnej choroby; skąd (z której formacji i t. p.) i przy ocy jakich środków (ewakuacja rannych i chorych) strona przybyła akładu; w jakich warunkach świadek zetknął się z nią osobiście jako chory (ranny), bądź jako lekarz ordynujący, felczer, sanita- i t. p.; jaki był rodzaj uszkodzenia jej zdrowia, jak długo pozo- ała w leczeniu, dokąd została skierowana po wykreśleniu ze stanu ych zakładu lub z jakim wynikiem opuściła zakład lub t. p.

g) miejsce i czas przebywania w niewoli, rodzaj zajęć świadka ony jako jeńców, na czyj rozkaz zajęcia były wykonywane; w jakim ie i w jakich okolicznościach nastąpiło uszkodzenie zdrowia strony, go rodzaju było to uszkodzenie, czem zostało spowodowane i jak ważone przez świadka oraz

h) wszystkie inne fakty i okoliczności, znane świadkowi, a mogące życie oświetlić sprawę uszkodzenia zdrowia strony w związku przy- owym z jej służbą wojskową na froncie lub w kraju, lub podczas tu w niewoli.

Ponieważ świadek był lekarzem, felczerem, sanitarjuszem w zakła- leczniczym dla jeńców, a strona przebywała tam w stanie cho- — protokół winien ustalić odnośne okoliczności według punktu f).

.....

(podpis Starosty)

UWAGA: Należy skreślić punkty, dotyczące okoliczności, co do których nie dzi potrzeba przesłuchania świadka.

92.

K.III.17584.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TRYBU POSTĘPOWANIA PRZY REPATRJACJI OBYWATELI POLSKICH CHORYCH ORAZ STARCÓW I DZIECI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ustala z dniem 1 stycznia w sprawach repatrjacji obywateli polskich chorych oraz starców i dz którzy stali się ciężarem dobroczynności publicznej, przebywając za nicą, następujący tryb postępowania:

Kompetentnymi do załatwiania spraw wyżej wymienionych urzędy konsularne Rz. P. (konsulaty, wydziały konsularne). Wł zagraniczne mogą zgłaszać wnioski repatrjacyjne urzędom konsular wprost, bądź za pośrednictwem przedstawicielstw dyplomatycznych. W ski, zgłaszane przez przedstawicielstwa dyplomatyczne, akredytow przy Rządzie Rz. P., Ministerstwu Spraw Zagranicznych oraz zgłas przedstawicielstwom dyplomatycznym Rz. P., będą przesyłane wł wym urzędom konsularnym do dalszego załatwienia.

Wnioski repatrjacyjne winny zawierać:

1) O ile chodzi o chorych:

a) świadectwa lekarskie, zawierające określenie rodzaju roby (diagnozę), stwierdzenie potrzeby leczenia szpitalnego oraz c czenia, czy chory jest zdolny do odbycia podróży do kraju i ilu lęgniarzy należy wysłać do punktu przejęcia w celu umożliwienia szego przewiezienia chorego;

b) odpis historji choroby leczonego;

c) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatels chorego; w braku dokumentów — kwestjonarjusz paszportowy fotografję chorego;

d) wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych lub jego od

e) szczegółowo wypełniony przez urząd konsularny Rz kwestjonarjusz według przepisanego wzoru. W wypadku, gdy d potrzebne do szczegółowego wypełnienia kwestjonarjusza nie dadzą uzyskać w państwie pobytu chorego, należy to wyraźnie zazna w kwestjonarjuszu, aby władze krajowe wiedziały, że dochodz w celu ich uzyskania zostały już przeprowadzone zagranicą i wszczynały bezcelowej korespondencji w tym przedmiocie;

2) o ile chodzi o starców:

a) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatels osoby, która ma być repatrjowana; w braku dokumentów — kwestj rjusz paszportowy oraz fotografję;

b) wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych lub jego odpis;

3) o ile chodzi o dzieci:

a) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatelstwa tniego; w braku dokumentów kwestjonarjusz paszportowy oraz grafję;

b) wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych lub jego odpis; sek winien, poza motywami, zawierać dane, dotyczące miejsca tu i stanu majątkowego rodziców dziecka.

Za starców należy uważać osoby powyżej lat 65, za dzieci — żej lat 16.

Urząd konsularny kieruje wnioski repatrjacyjne do władz admini- ji ogólnej II-ej instancji (województw, Komisarjatu Rządu) miejsca należności; o ile miejsce przynależności nie da się ustalić — do że władz miejsca urodzenia repatrjanta, o ile zaś brak danych co do sca urodzenia — do tychże władz ostatniego miejsca zamieszkania y, która ma być repatrjowana lub jej wstępnych, które to władze przeprowadzeniu dochodzeń nadsyłają swą decyzję i w wypadku źnej zgody na repatrjację wskazują punkt przejęcia oraz miejsce naczenia (zakład, rodzina, gmina opieki), podaje również jaką zę lub osobę należy zawiadomić o terminie przejęcia repatrjanta canicy. Urząd konsularny komunikuje otrzymaną odpowiedź wprost iwemu urzędowi państwa, które postawiło wniosek repatrjacyjny, umiewa się z nim co do terminu dostawienia repatrjanta do gra- polskiej, ustalając termin w ten sposób, by władze krajowe były n powiadomione 3—4 tygodnie naprzód. Celem uniknięcia zwłoki canicy Rz. P. konwojenci powinni po przybyciu do polskiej stacji cznej bezzwłocznie meldować się u władz policyjnych.

Wnioski repatrjacyjne, zgłoszone przed 1 stycznia 1931, będą za- ane w trybie dotychczasowym.

Okólnik niniejszy nie odnosi się do urzędów konsularnych, urzę- ych na terytorjum Rzeczypospolitej Francuskiej wraz z kolonjami S. R. R.

Z dniem wejścia w życie niniejszego okólnika tracą moc odnośnie repatrjacji kategorji osób, w nagłówku wymienionych, okólniki terstwa Spraw Zagranicznych:

1) Nr.K.III.b.3832 z 27.III.1924 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 4 z 1924, 46, tekst Nr. 236 „Zbioru przepisów konsularnych”);

2) Nr.K.III.w.14622 z 2.X.1925 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z 1925, 110, tekst Nr. 237 „Zbioru przepisów konsularnych”);

3) Nr.K.III.b.2274 z 1.IV.1922 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 13 z 1922, 97, tekst Nr. 238 „Zbioru przepisów konsularnych”);

4) Nr.K.III.b.12109 26.X.1923 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14 z 1
poz. 175, tekst Nr. 239 „Zbioru przepisów konsularnych”);

5) Nr.K.III.3742 z 16.V.1929 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6 z 1929,
44, tekst Nr. 240 „Zbioru przepisów konsularnych”).

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 29/XI 1930.

WZÓR KWESTJONARJUSZA
wypełnianego przez urzędy konsularne w wypadkach repatrjacji cho
z zagranicy.

1. Nazwisko i imię chorego

2. Stanowisko lub zawód

3. Rok, dzień i miejsce urodzenia

4. Wyznanie

5. Gmina przynależności

6. Stan (kawaler, żonaty)

7. a) Nazwisko i imię, dzień i miejsce urodzenia oraz zamieszkania małżonka(ki)
   b) Miejsce zawarcia małżeństwa: akt ślubny z dnia wystawiony przez

8. Nazwiska i imiona, wiek i miejsce urodzenia oraz miejsce zamieszkania ojca i matki chorego lub najbliższych krewnych

Nazwiska i imiona, rok, dzieci i miejsce urodzenia i zamieszkania dzieci	
Zakład leczniczy, w którym chory przebywa: a) nazwa zakładu b) czas pobytu chorego w tym zakładzie	
Miejsce zamieszkania leczonego przed przyjęciem do zakładu oraz czas jego pobytu i zajęcia w państwie, które żąda repatrjacji	
Dowody polskiego obywatelstwa chorego: a) dokumenty lub świadectwa b) zeznania chorego lub innych osób	
Miejsce i czas zamieszkania chorego w Polsce przed wyjazdem zagranicę	
Świadectwa lekarskie: a) data b) nazwisko i miejsce zamieszkania lekarza c) stan zdrowia i zdolność transportowa chorego w chwili żądania repatrjacji d) liczba osób, potrzebnych do dozorowania przewozu	
Czy i w jakim czasie koszty leczenia chorego obciążają fundusze publiczne (państwowe, samorządowe)	

16. Czy chory był ubezpieczony na wypadek choroby i jakie roszczenia przysługują mu z tego tytułu

17. Stosunki majątkowe:
   a) chorego
   b) obowiązanych do utrzymania go krewnych, zamieszkałych zagranicą
   c) tychże osób, zamieszkałych w Polsce

18. Uwagi:

93.

K.III.16943.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZYZNAWANIA RENTY INWALIDOM WOJSKOWYM.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że M nisterstwo Skarbu, celem dalszego uproszczenia postępowania, popr dzającego wypłatę rent inwalidzkich osobom, przebywającym zagrani poleciło Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie zmienić tekst zaw domień o dowodach potrzebnych do przyznawania renty w tym k runku, że zamiast żądanych dotychczas zaświadczeń o niedokonan opcji i niepobraniu zaliczki potrzebne jest „zaświadczenie właściwe konsulatu Rz. P., że inwalida (wdowa, sieroty, rodzice) nie nabył w c sie pobytu zagranicą obywatelstwa obcego i nie pobrał zaliczek poczet zaopatrzenia inwalidzkiego. W razie niemożności stwierdzen tych danych przez konsulat, powinien złożyć zainteresowany pisem oświadczenie co do tych okoliczności, stwierdzające nadto, że zna mu jest przepis prawny, grożący odpowiedzialnością karno-sądową wprowadzenie władzy w błąd zeznaniami, niezgodnemi z prawdą i n kładający obowiązek zwrotu kwoty, nienależnie pobranej na podstaw takich zeznań”.

Prawdziwość podpisu osoby, składającej wyżej omówione zeznan pisemne, stwierdza właściwy urząd konsularny lub władza, uprawnio

tego na podstawie przepisów, obowiązujących w miejscu zamieszka- podpisanego.

W związku z przekazywaniem rent osobom, przebywającym za- nicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza, aby urzędy kon- urne stwierdzały prawdziwość podpisów, umieszczonych na wyżej wianych zaświadczeniach, po zbadaniu, czy powody, przytoczone ez inwalidów (wdowy, sieroty, rodziców) na poparcie prośby o ze- lenie na przebywanie zagranicą, są prawdziwe.

Ponadto Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zarządza, aby opinje ędów konsularnych, przesyłane Izbie Skarbowej Grodzkiej w War- wie, w sprawie udzielenia zezwolenia na korzystanie z renty za- nicą, wypowiadały się co do okresu czasu, przez jaki przebywanie enta poza granicami Państwa będzie uzasadnione oraz aby urzędy sularne, wydając swą ocenę o lojalności petenta wobec Państwa skiego — o ile chodzi o inwalidów narodowości polskiej, — brały pod igę okoliczność, czy dzieci, na które przysługiwałoby inwalidzie wo do dodatku drożyźnianego, uczęszczają do szkoły polskiej, jeżeli w danych warunkach lokalnych jest możliwe.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

szawa, 25/XI 1930.

94.

.31404.

OKÓLNIK

W SPRAWIE INFORMACYJ HANDLOWYCH.

Dążąc do jak największego usprawnienia naszego eksportu, Mini- stwo Spraw Zagranicznych poleca, aby w tych wypadkach, gdy dy zagraniczne Rz. P. podają importerom zagranicznym adresy porterów polskich, zawiadamiały one o tem jednocześnie Państwowy ytut Eksportowy, przesyłając informacje o firmie zagranicznej, za- zającej eksportować z Polski, oraz listę wskazanych powyższej ie polskich eksporterów danej branży.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

szawa, 7/XI 1930.

95.

K.III.31666.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZYZNANIA NAGRÓD INFORMATOROM PRZYCZYNIAJĄCYM SIĘ DO WYKRYCIA PRZESTĘPSTW SKARBOWYCH.

W związku z przyznaniem przez Ministerstwo Skarbu, na wnio konsulatów, nagród informatorom za przyczynianie się do wykry przestępstw skarbowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśn zgodnie z informacją otrzymaną z Ministerstwa Skarbu, że waru o przyznawanie nagród winny zawierać wszystkie dane, dotyczące osc informatora, jak również wszystkie inne, potrzebne do należytej oce stopnia jego zasługi, w myśl § 7 rozporządzenia Ministra Skar z 6 marca 1930 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 22, poz. 188) oraz stosownie §§ 6—16 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z 15 lis pada 1926 o wykonaniu ustawy karnej skarbowej (Dz. Ust. Rz. Nr. 120, poz. 695).

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 16/X 1930.

96.

A.II.R.C.39350.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NALEŻNOŚCI ZA DOSTARCZONE FUNKCJONARJUSZOM PAŃSTWOWYM DRUKI DO OBROTU CZEKOWEGO P. K. O.

W uzupełnieniu okólnika Nr. A.II.R.C.39100 z 15 sierpnia 19 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z 1930, poz. 68) podaję poniżej do wiadomo pismo Ministerstwa Skarbu Nr. 1497/2/30 z 23 sierpnia 1930 w spraw wymienionej w tytule niniejszego.

Za Ministra

(—) W. Jędrzejewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 8/XI 1930.

NISTERSTWO SKARBU
L.D.VII.1497/2/30.

Warszawa, dnia 23 sierpnia 1930 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
w/m.

do wiadomości w ślad pisma tutejszego z dnia 10 kwietnia 1930 r.
.VII.136/2/30.

Za Dyrektora Departamentu
(—) J. Brzuza
Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D.VII.1497/2/30.

Warszawa, dnia 23 sierpnia 1930 r.

prawie należności za dostarczone
cjonarjuszom państwowym druki
lo obrotu czekowego P. K. O.

Do
Dyrekcji Pocztowej Kasy Oszczędności
w/m.

W ślad pisma tutejszego z dnia 10 kwietnia 1930 r. L.D.VII.136/2/30 isterstwo Skarbu oznajmia, że Skarb Państwa będzie p krywał jeie należności za dostarczone funkcjonarjuszom państwowym książki czeków kasowych, czeków przelewowo-przekazowych i koperty.

Natomiast koszty wszelkich innych druków, dostarczanych przez ztową Kasę Oszczędności funkcjonarjuszom państwowym, mają funkıarjusze ci pokrywać z własnych funduszów.

Ministerstwo Skarbu prosi zatem o przedstawianie właściwym włam rachunków jedynie za wyżej wymienione druki (ustęp pierwszy).

Za Dyrektora Departamentu
(—) J. Brzuza
Naczelnik Wydziału.

97.

K.Z 6553.

OKÓLNIK

O UBEZPIECZENIU MIENIA PAŃSTWOWEGO.

1) Niektóre ruchomości państwowe, jak np. samochody, stylowe ›le, zastawy stołowe i inne bardziej wartościowe przedmioty, oddane użytku urzędom zagranicznym M. S. Z., podlegają ubezpieczeniu:

a) jeżeli tego wymaga ustawodawstwo kraju urzędowania,

b) jeżeli warunki lokalne kraju urzędowania, jak np. częste poz zły stan dróg i t. p. zagrażają w wysokim stopniu bezpieczeństwu mi państwowego.

2) Przy ubezpieczaniu samochodów należy uwzględnić ube czenie od odpowiedzialności prawnej.

3) Ubezpieczenie mienia państwowego może nastąpić dopier uzyskaniu zgody M.S.Z. w każdym poszczególnym wypadku.

4) Suma ubezpieczenia winna odpowiadać pełnej wartości mi państwowego.

5) Wydatki, związane z ubezpieczeniem, podlegają pokryciu z duszów rzeczowo-administracyjnych urzędu zagranicznego.

6) Nieruchomości państwowe ubezpieczeniu w zasadzie nie podle

Zarządzenie niniejsze unieważnia okólnik Nr. 78 (O.G.Insp.22 z 15 lipca 1925 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1925 r., poz. 78 — „Z przepisów konsularnych" tekst Nr. 154).

Za Ministra

(—) W. Jędrzejewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 5/XI 1930.

98.

G.M.O.7864.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH PODLEGŁYCH M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym nowe ad następujących urzędów:

1) Poselstwa Rz. P. w Kairze: Égypte. Le Caire, 3, rue A Toussoun (Zamalek);

2) Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu: Lettonie. Daugavpils, Karava iela 10;

3) Konsulatu Rz. P. w Lipsku: Allemagne. Leipzig, Plagwit strasse 11;

4) Konsulatu Rz. P. w Tuluzie: France. Toulouse. 18, rue Pyrénées;

5) Konsulatu Rz. P. w Zurychu: Suisse. Zurich, Alfred Esc strasse 61;

6) Konsulatu Honorowego Rz. P. w Banja Luce: Yougoslavie. a Luka, Princa Pavla Nr. 4;

7) Konsulatu Honorowego Rz. P. w Hawrze: France. Le Havre, Place de l'Hôtel de Ville.

Za Ministra

w z. Naczelnika Wydziału

(—) Kruczkiewicz.

zawa, 28/XI 1930.

99.

).6832.

RUCH SŁUŻBOWY

VE WRZEŚNIU 1930 W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

ANOWANI:

Łoś Jan Stanisław — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. od 1 września 1930.

k Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. od 1 października 1930.

Staniewicz Roman — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. od 1 września 1930.

ietowski Leonard — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. od 1 listopada 1930.

iński Zygmunt — Wicekonsul II kl. w VII st. sł., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z upoważnieniem do używania tytułu Konsula II kl. od 1 września 1930.

mirski Stefan — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Budapeszcie — upoważnienie do używania tytułu Sekretarza Poselstwa I kl.

owski Edward — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z przydziałem do Delegacji Rz. P. przy Lidze Narodów w Genewie od 15 sierpnia 1930.

ewicz Stefan Jan — pracownik kontraktowy — prowizorycznym Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bernie od 1 listopada 1930.

nowski Michał Aleksander — pracownik kontraktowy w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Asesorem w VIII st. sł. od 1 października 1930.

Wejtko Józef — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w st. sł. od 1 października 1930.

Załęski Maciej Mateusz — Referendarz w VIII st. sł. w Biurze Ko sarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Attaché Poselstwa w st. sł. z jednoczesnym przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Mosk od 1 października 1930.

Surowiński Stanisław — pracownik kontraktowy — Adjunktem K celaryjnym w IX st. sł. od 1 września 1930.

PRZENIESIENI.

Brzuska Józef — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsul Rz. P. w Pile — przeniesiony do Konsulatu Rz. P. w Moraws Ostrawie od 1 października 1930.

Bieliński Michał — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w K sulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — przeniesiony do cent od 30 września 1930 z równoczesną nominacją na Asesora w st. sł.

Grendyszyński Kazimierz — prowizoryczny Attaché Konsularny w st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Le gradzie — przeniesiony do Konsulatu Rz. P. w Pile od 1 paźdz nika 1930.

Wojtkowski Bolesław — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII sł. w Konsulacie Rz. P. w Marsylji — przeniesiony do Konsul Rz. P. w Leningradzie od 1 października 1930.

Zaleski Stanisław — Radca Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gd sku w VI st. sł. — przeniesiony do centrali M. S. Z. z nomin na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 31 sierpnia 1930 i z dn 30 września przeniesiony w stan nieczynny.

ZWOLNIENI I PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Okęcki Zdzisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny I w IV st. sł. w stanie rozporządzalności — przeniesiony w stan s czynku od 30 września 1930.

Cynarski Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w stanie niecz nym — przeniesiony w stan spoczynku od 30 września 1930.

Bernatowicz Kazimierz — Asesor w VIII st. sł. w stanie nieczynnym zwolniony ze służby w M. S. Z. od 31 sierpnia 1930.

100.

.7692.

RUCH SŁUŻBOWY

AŹDZIERNIKU 1930 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

ANOWANI:

Rozwadowski Jan — Sekretarzem Konsularnym (prowizorycznie) I kl. w VII st. sł. z jednoczesnym przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie od 1 listopada 1930.

Skowroński Edward — Referendarz w VII st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł., od 1 grudnia 1930, z powierzeniem kierownictwa Delegacji Rz. P. w Charbinie.

ıl Wacław — Asesor w VIII st. sł. — Referendarzem w VIII st. sł od 1 listopada 1930.

koński Zygmunt — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 listopada 1930.

mirski Henryk — bezpłatny praktykant — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 listopada 1930.

ZENIESIENI:

Dalbor Tadeusz — Radca do Spraw Emigracyjnych w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — powierzenie kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. we Frankfurcie, z równoczesną nominacją na Konsula Generalnego II kl. w V st. sł. od 30 listopada 1930.

Gruszka Sylwester — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. we Frankfurcie — Radcą do Spraw Emigracyjnych w V st. sł., od 1 grudnia 1930, z jednoczesnym przydziałem do Ambasady Rz. P. w Paryżu.

zo-Siedlewski Jan — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Pradze — przeniesiony do centrali od 31 października 1930, z jednoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł.

molewicz Konstanty — Radca Poselstwa I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku — przydzielony od 1 października 1930 do Poselstwa Rz. P. w Moskwie, w związku z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku.

Banasiński Eugenjusz — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Tokjo — przeniesiony do centrali od 31 marca 1930 z nominacją na prowizorycznego Referendarza w VIII st. sł.

Białokur Wacław — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII s w Wicekonsulacie Rz. P. w Ełku — przeniesiony do centrali M od 1 grudnia 1930 z równoczesną nominacją na prowizorycz Referendarza w VIII st. sł.

PRZENIESINI W STAN SPOCZYNKU.

Lorenowicz Eustachy — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w stanie czynnym — przeniesiony w stan spoczynku od 31 paździer 1930.

101.

SPROSTOWANIE.

1) Do spisu urzędników etatowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6 z 19 należy wprowadzić następujące poprawki:

poz. 4	winno	być:	Fiedler Alberti Stefan
poz. 170	„	„	Dr. Günther Władysław
poz. 207	„	„	przydział Wiedeń
poz. 556	„	„	Skorkowski Juljusz
poz. 632	„	„	Trębicki Kazimierz
poz. 596	„	„	przydział P II.

2) W ustępie pierwszym „Uwagi do pozycji 50" rozporządzeni ryfy opłat konsularnych z 11.VII. r. b., ogłoszonego w Dz. Urz. M. Nr. 5 z 1930, po słowach „literami a, b, d" i przed słowami „ podróż... i t. d." opuszczono zdanie „od każdej wpisanej do paszp osoby powyżej lat 16", którym należy uzupełnić odnośny ustęp.

Zgodnie więc z tekstem, zmieniającym taryfę opłat konsularn ogłoszonym w Nr. 77 Dziennika Ustaw Rz. P. z dnia 11.XI. 1930, poz. ustęp 1 Uwagi do poz. 50 winien mieć brzmienie następujące:

1) Paszporty rodzinne: za wizowanie paszportu rodzinnego dzice z nieletniemi dziećmi) pobiera się opłaty o 50% niższe od p widzianych literami a, b, d, od każdej wpisanej do paszportu o powyżej lat 16, o ile podróż odbywać będzie więcej, aniżeli jedna os

ŚĆ: 86. Okólnik w sprawie rzymskiej konwencji emerytalnej. — 87. Okólnik w sprawie przedstawiania do zbadania komisjom lekarskim funkcjonarjuszów państwowych, przenoszonych w stan spoczynku. — 88. Okólnik w sprawie umorzenia zaliczek, nadpłaconych poborów i t. p. — 89. Okólnik w sprawie rozporządzenia, dotyczącego radców do spraw handlu zagranicznego. — 90. Okólnik w sprawie formalności, związanych z opuszczeniem miejsca urzędowania na zasadzie ustnego pozwolenia. — 91. Okólnik w sprawie przesłuchania świadków przez urzędy konsularne w sprawach inwalidzkich. — 92. Okólnik w sprawie trybu postępowania przy repatrjacji obywateli polskich chorych oraz starców i dzieci. — 93. Okólnik w sprawie przyznawania renty inwalidom wojskowym. — 94. Okólnik w sprawie informacyj handlowych. — 95. Okólnik w sprawie przyznania nagród informatorom, przyczyniającym się do wykrycia przestępstw skarbowych. — 96. Okólnik w sprawie należności za dostarczone funkcjonarjuszom państwowym druki do obrotu czekowego P. K. O. — 97. Okólnik o ubezpieczeniu mienia państwowego. — 98. Komunikat w sprawie zmiany adresów urzędów zagranicznych, podległych M. S. Z. — 99. Ruch służbowy we wrześniu 1930 w centrali i urzędach podległych M. S. Z. — 100. Ruch służbowy w październiku 1930 w centrali i w urzędach podległych M. S. Z. — 101. Sprostowanie.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15.

ol

ZIENNIK URZĘDOWY
NISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
ECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

THE LIBRARY OF THE

Warszawa, dnia 30 grudnia 1930 roku | Rok XII

JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

102.

SPIS URZĘDÓW DYPLOMATYCZNYCH PAŃSTW OBCYCH W POLSCE.

ntyna Poselstwo (kancelarja — Żabia 4).

Robert LEVILLIER, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.

rja Poselstwo (Koszykowa 11 b).

Egon HEIN, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.

a Poselstwo (kancelarja — Świętokrzyska 25/64).

Bernard DE L'ESCAILLE, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny — Al. Ujazdowska 23.

lja Poselstwo (Aleja Róż 4).

Alcibiades PEÇANHA, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.

rja Poselstwo (Aleja Ujazdowska 39).

Vladimir ROBEFF, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.

Poselstwo (kancelarja — Marszałkowska 111).

Francisco MADRID, Chargé d'Affaires (Mokotowska 61/27).

osłowacja Poselstwo (kancelarja — Koszykowa 18).

Vaclav GIRSA, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny (Szopena 13).

Danja

Poselstwo (kancelarja — Koszykowa 8).

Niels Johan WULFSBERG HÖST, Poseł Nad czajny i Minister Pełnomocny (Wiejska 10).

Egipt

Poselstwo (Berlin W. 10, Tiergartenstr 18-b).

Hassan NACHÂT PACHA, Poseł Nadzwyczajny nister Pełnomocny.

Estonja

Poselstwo (Aleja Ujazdowska 19/4).

Charles TOFER, Poseł Nadzwyczajny i Min Pełnomocny.

Finlandja

Poselstwo (plac Napoleona 3).

Dr. Gustav IDMAN, Poseł Nadzwyczajny i ster Pełnomocny.

Francja

Ambasada (kancelarja — Aleja Róż 2).

Jules LAROCHE, Ambasador Nadzwyczajny i nomocny (Aleja Ujazdowska 31).

Grecja

Poselstwo (Marszałkowska 48/5).

Georges LAGOUDAKIS, Poseł Nadzwyczajny nister Pełnomocny.

Hiszpanja

Poselstwo (Hotel Europejski 101).

Silvio Fernàndez VALLIN, Poseł Nadzwyczajny nister Pełnomocny.

Holandja

Poselstwo (kancelarja — Czackiego 9/8).

Willem Bernard ENGELBRECHT, Poseł Na czajny i Minister Pełnomocny (Aleja Uja ska 23).

Japonja

Poselstwo (Foksal 10).

Riye WATANABE, Chargé d'Affaires a. i.

Jugosławja

Poselstwo (Aleja Ujazdowska 33).

Branko LAZAREWIČ, Poseł Nadzwyczajny i ster Pełnomocny.

wa	Poselstwo (Szkolna 6).
	Olgerd GROSVALD, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.
ksyk	Poselstwo (Hotel Bristol).
	Rodolfo Arturo NERVO, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.
ncy	Poselstwo (Piękna 17).
	Emil VON RINTELEN, Chargé d'Affaires a. i.
wegja	Poselstwo (Foksal 3).
	Nils Christian DITLEFF, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.
sja	Poselstwo (Kredytowa 8).
	A. K. ASSAD-BAHADOR, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny.
	Poselstwo.
	Dr. Oscar BARRÓS, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny (nieobecny).
ugalja	Poselstwo (kancelarja — Foksal 14).
	Thomaz R. DE MELLO, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny (Foksal 16a).
unja	Poselstwo (Wiejska 10).
	Georges DAVIDESCO, Chargé d'Affaires a. i.
ca Apostol-	Nuncjatura Apostolska (Aleja Szucha 12).
	Mgr. François MARMAGGI, Nuncjusz Apostolski.
Zjedno- ne Ameryki nocnej	Ambasada (kancelarja — Aleja Ujazdowska 9).
	John N. WILLYS, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny (Krakowskie Przedmieście 15).
jcarja	Poselstwo (kancelarja — Smolna 25).
	Hans DE SEGESSER-BRUNEGG, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny (Al. 3 Maja 48).

Szwecja Poselstwo (kancelarja — Królewska 3).

C. D'ANCKARSVÄRD, Poseł Nadzwyczajny i nister Pełnomocny (Ossolińskich 4).

Turcja Ambasada (Szopena 2a).

Vasfi BEY MENTÈCHE ZADÉ, Radca Ambas Chargé d'Affaires a. i.

Urugwaj Poselstwo.

Luis GARABELLI, Poseł Nadzwyczajny i Min Pełnomocny (Wiedeń III, Rennweg 3).

Wielka Brytanja Ambasada (Nowy Świat 18).

Sir William Augustus Forbes ERSKINE, Ar sador Nadzwyczajny i Pełnomocny.

Węgry Poselstwo (kancelarja — Mokotowska 48).

Pierre DE MATUSKA, Poseł Nadzwyczajny nister Pełnomocny (Al. Róż 1).

Włochy Ambasada (plac Dąbrowskiego 6).

Albert MARTIN - FRANKLIN Ambasador Nad czajny i Pełnomocny.

Związek Socjalistycznych Republik Rad Poselstwo (Poznańska 15).

Vladimir ANTONOFF - OVSEENKO, Poseł Nad czajny i Minister Pełnomocny.

103.

SPIS URZĘDÓW KONSULARNYCH PAŃSTW OBCYCH W POLSCE.

1. Argentyna.

WARSZAWA Konsul Generalny (Żabia 4).

André José Wallace, Konsul Generalny.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem woj. kra skiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolsk

.KÓW Konsulat (Radziwiłłowska 23).

Edmund Lagos, Konsul.
Okrąg: woj. krakowskie, lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.

2. Austrja.

RSZAWA Wydział Konsularny przy Poselstwie (Koszykowa 11b).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem województw, wchodzących w skład okręgów konsularnych niżej wymienionych konsulatów honorowych Austrji w Polsce.

SKO Konsulat Honorowy.

Emil Wilde, Konsul Honorowy.
Dr. Oskar Schmeja, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: starostwa Bielsko i Cieszyn woj. śląskiego oraz starostwa Biała, Wadowice i Żywiec woj. krakowskiego.

KÓW Konsulat Honorowy (Wolska 4).

Antoni Lewalski, Generalny Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. krakowskie z wyjątkiem starostw Biała, Wadowice i Żywiec, starostwa Katowice, Pszczyna, Rybnik, Tarnowskie Góry, Lubliniec i Świętochłowice woj. śląskiego oraz starostwa Częstochowa i Będzin woj. kieleckiego.

W Konsulat Honorowy (Sykstuska 35).

Stefan Baczewski, Generalny Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie.

Konsulat Honorowy (Targowa 63).

Karol Wilhelm Scheibler, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie.

AŃ Konsulat Honorowy (plac Wolności 18).

Paweł Mrozowski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

WICE Agencja Konsularna (Zamkowa 3).

3. Belgja.

WARSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Św krzyska 25/6).
Biuro Paszportowe (Świętokrzyska 25/6).
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem wojewó wchodzących w skład okręgów konsulatów ho wych we Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Katowicach.

GDYNIA Maurice Walcke, Konsul Generalny (Gdańsk, Ha platz 13).

LWÓW Konsulat Honorowy (Nabielaka 37 a).
Marcin Szarski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie i tarnopolsk

ŁÓDŹ Konsulat Honorowy (Zawadzka 5).
Félicien Chapuis, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie i kieleckie.

POZNAN Konsulat Honorowy (Słowackiego 55).
Henryk Suchowiak, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

KATOWICE Konsulat Honorowy (Andrzeja 5/1).
Włodzimierz Rudowski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. krakowskie i śląskie.

4. Brazylja.

WARSZAWA Konsulat (Zgoda 4).
Zygmunt Kieszkowski, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem woj. kra skiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolsk śląskiego i poznańskiego.

KATOWICE Konsulat Honorowy (Marjacka 13).
Paulo Gerechter, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. śląskie.

LWÓW Wicekonsulat Honorowy (Lindego 9).
Stanisław Henryk Kieszkowski, Wicekonsul norowy.
Okrąg: woj. krakowskie, lwowskie, stanisławo i tarnopolskie.

5. Boliwja.

SZAWA Konsulat Honorowy (Wiejska 17).

Tadeusz Żółkiewski, Konsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

6. Bułgarja.

SZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Aleja Ujazdowska 39).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

7. Chile.

SZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Hoża 5/10).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

8. Costa-Rica.

SZAWA Vacat.

9. Czechosłowacja.

SZAWA Wydział Konsularny przy Poselstwie (Koszykowa 18).

Okrąg: woj. warszawskie, kieleckie, białostockie, łódzkie, lubelskie, nowogródzkie, wołyńskie, poleskie i wileńskie.

WICE Wicekonsulat (Moniuszki 5).

R. Pallier, Konsul.
Okrąg: woj. śląskie.

ÓW Konsulat (Gołębia 18).

Dr. Artur Maixner, Konsul.
Okrąg: woj. krakowskie.

W Konsulat (Kornela Ujejskiego 4).

Jean Jirásek, Konsul.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.

POZNAŃ Konsulat (plac Sapieżyński 8).

Zdeněk Matoušek, Konsul.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

10. Danja.

WARSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Koszykow

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem wojewód wchodzących w skład okręgów konsularnych podanych konsulatów.

Konsulat Honorowy (Bielańska 4).

Dr. Wacław Brun, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. warszawskie, kieleckie, lubelskie, b stockie.

LWÓW Konsulat Honorowy (Nowy Świat 14).

Karol Jurasz, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie i tarnopolsk

ŁÓDŹ Konsulat Honorowy (Piotrkowska 135).

Karol Eisert, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie.

POZNAŃ Konsulat Honorowy (Słowackiego 57).

Seweryn Samulski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie z wyjątkiem rostw Puck i Wejherowo.

KATOWICE Konsulat Honorowy (Katowice-Wełnowiec).

Aleksander Ciszewski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. krakowskie i śląskie.

PUCK Konsulat.

Harald Koch, Konsul.
Adres: Gdańsk, Langgasse 73.
Okrąg: starostwa Puck i Wejherowo woj. pomorski

11. Estonja.

WARSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Aleja dowska 19/4).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów niżej podanych.

:SZAWA Konsulat Honorowy.
Zygmunt Kiltynowicz, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. warszawskie, lubelskie i białostockie.

NIA Witold Kukowski, Konsul Honorowy.

W Konsulat Honorowy.
Kazimierz Żardecki, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie.

JO Konsulat Honorowy.
Roman Ruciński, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. wileńskie i nowogródzkie.

12. Finlandja.

SZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (plac Napoleona 3).
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów poniżej podanych konsulatów.

Konsulat Honorowy (Matejki 8).
Stefan Henryk Brun, Generalny Konsul Honorowy.
Jan Majewski, Konsul Honorowy, Focha 2.
Okrąg: m. st. Warszawa.

NIA Konsulat Honorowy (Gdańsk, Werftgasse 4).
Ludwik Noé, Generalny Konsul Honorowy.
Okrąg: W. M. Gdańsk i m. Gdynia.

WICE Konsulat Honorowy (Słowackiego 15).
Bolesław Grodziecki, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. śląskie, krakowskie i kieleckie.

N Konsulat Honorowy (Łozińskiego 4).
Konrad Łoziński, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, tarnopolskie, stanisławowskie i wołyńskie.

ŁÓDŹ Konsulat Honorowy (Piotrkowska 282).

Robert Geyer, Konsul Honorowy.

POZNAŃ Konsulat Honorowy (Marszałka Focha 18).

Mieczysław Krzyżankiewicz, Konsul Honor
Okrąg: woj. poznańskie.

13. Francja.

WARSZAWA Konsulat (Aleja Róż 2).

Jean Jacques SERRE, Konsul.
Okrąg: woj. warszawskie, łódzkie, lubelskie, białosto nowogródzkie, poleskie, wołyńskie i wileńskie.

GDYNIA Konsularna Agencja Honorowa (10 Luteg

Roger Paul Le Goff, Honorowy Agent Konsularny
Okrąg: starostwa Wejherowo, Kartuzy, Kościerzy i Chojnice woj. pomorskiego.

KATOWICE Konsulat (3 Maja 23).

Emmanuel Lancial, Konsul.
Okrąg: woj. krakowskie, kieleckie i śląskie.

LWÓW Konsulat (Czarnieckiego 4).

Paul Chastand, Konsul.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie i tarnopolsl

ŁÓDŹ Konsularna Agencja Honorowa (Piotrkowska

Ernest Saladin, Agent Konsularny.
Okrąg: m. Łódź.

POZNAŃ Konsulat (Berwińskiego 1).

Jean Jacques Serre, Konsul.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

TORUŃ Konsularna Agencja Honorowa (Mostowa

Bronisław Hozakowski, Honorowy Agent Konsul
Okrąg: m. Toruń.

14. Grecja.

RSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Marszałkowska 48/5).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów Konsulatów Honorowych w Krakowie, Łodzi i Poznaniu.

KÓW Konsulat Honorowy (Wiślna 3).

Dr. Tadeusz Bednarski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. krakowskie i śląskie.

Ź Konsulat Honorowy (Zachodnia 41/3).

Mieczysław Jastrzębski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie.

ŃAŃ Konsulat Honorowy (Rzeczypospolitej 1).

Dr. Stanisław Sławski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

15. Gwatemala.

ŃSK Konsulat Honorowy.

Antoni Wiatrak, Generalny Konsul Honorowy.
Adres: Gdańsk, Hundegasse 65.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgu Konsulatu Honorowego w Poznaniu.

ŃAŃ Konsulat Honorowy.

Józef Kozielewski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie, pomorskie i śląskie.

16. Hiszpanja.

SZAWA Konsulat (Książęca 6).

Henryk Albela y Ande, Konsul (Książęca 6).
Wacław Wilczyński, Wicekonsul Honorowy (Piękna 6a).
Okrąg: woj. warszawskie, białostockie, kieleckie, lubelskie i łódzkie.

17. Holandja.

WARSZAWA Konsulat (Czackiego 9).

P. C. G. Peereboom, Konsul.
Mayer Miron Scheskin, Konsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem woj. lwow
go, krakowskiego, tarnopolskiego, stanisławowsk
poznańskiego, pomorskiego, śląskiego i m. Łodzi.

LWÓW Konsulat Honorowy (Mickiewicza 10).

Dr. C. Witkowski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, krakowskie, stanisławowskie i
nopolskie.

ŁÓDŹ Wicekonsulat Honorowy (Kopernika 40).

J. H. B. Teepe, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: m. Łódź.

POZNAŃ Konsulat Honorowy (Rzeczypo-politej 2).

Dr. Bolesław Jagielski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie, pomorskie i śląskie.

KRAKÓW Wicekonsulat Honorowy (Podwale 7).

J. G. van Schaardenburg, Wicekonsul Honorow
Okrąg: m. Kraków.

18. Honduras.

GDAŃSK Konsulat Honorowy.

Antoni Wiatrak, Konsul Honorowy.
Adres: Gdańsk, Hundegasse 65.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

19. Japonja.

WARSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Foksal

Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

20. Jugosławja.

SZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Aleja Ujazdowska 33).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem województwa poznańskiego i pomorskiego.

AŃ Marcel Scheffs, Konsul Honorowy (Słowackiego 59).
Okrąg: województwo poznańskie i pomorskie.

21. Kuba.

SZAWA Konsulat (Przemysłowa 26).

Enrique Fernandez y Diaz, Konsul.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

22. Łotwa.

SZAWA Wydział Konsularny przy Poselstwie (Szkolna 6).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów poniżej podanych konsulatów.

Konsulat Honorowy (Pabjanice, Piłsudskiego 8).

Woldemar Bagun-Bersin, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie.

O Konsulat (Piaskowa 3/2).

Feliks Donass, Konsul.
Okrąg: woj. wileńskie, nowogródzkie i poleskie.

AŃ Konsulat Honorowy (27 Grudnia 2).

Ignacy Niedbał, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

W Konsulat Honorowy (Romanowicza 1).

Wit Sulimirski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie, wołyńskie.

23. Meksyk.

SZAWA Konsulat (Aleja Ujazdowska 9).

José Gonzalez Rul, Konsul.
Juljan Brygiewicz, Konsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

24. Niemcy.

WARSZAWA Wydział Konsularny przy Poselstwie (Piękna

Okrąg: woj. warszawskie, kieleckie z wyjątkiem star Częstochowa i Będzin, lubelskie, białostockie, n gródzkie, poleskie, wołyńskie i wileńskie.
Biuro Paszportowe (Żórawia 42).

KATOWICE Konsulat Generalny (Sokolska 8, willa „Da

Baron dr. Werner von Grünau, Konsul General
Okrąg: woj. śląskie oraz starostwa Częstochowa i Bę woj. kieleckiego.

KRAKÓW Konsulat (Warszawska 7).

Gustav Rödiger, Konsul.
Okrąg: woj. krakowskie, lwowskie, stanisławov i tarnopolskie.

ŁÓDŹ Konsulat (Aleja Kościuszki 85).

Dr. Eryk von Luckwald, Konsul.
Okrąg: woj. łódzkie.

POZNAŃ Konsulat Generalny (Zwierzyniecka 15).

Dr. Alfred Lütgens, Konsul Generalny.
Okrąg: woj. poznańskie.

TORUŃ Konsulat (Bydgoska 34/36).

Dr. Ernst Pochhammer, Konsul.
Okrąg: woj. pomorskie.

25. Nicaragua.

GDAŃSK Konsulat Honorowy.

Antoni Wiatrak, Konsul Honorowy.
Adres: Gdańsk, Hundegasse 65.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

26. Norwegja.

WARSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Foksal

Ludwik Spiess, Konsul Generalny Honorowy (I teczna 1).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska, z wyjątkiem okręgu Konsulatu w Gdyni.

NIA Konsulat Honorowy.

Einar Nielsen, Konsul Honorowy.
Okrąg: starostwa Puck i Wejherowo woj. pomorskiego.

27. Paragwaj.

SZAWA Konsulat Honorowy (Nowy Świat 17).

Eugenjusz O. Kutzleb, Konsul Generalny.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

28. Peru.

SZAWA Konsulat Honorowy (Oboźna 11).

Tomasz Oxiński, Generalny Konsul Honorowy.
Octavio Diez Canseco, Konsul (Hoża 47).
Okrąg: woj. warszawskie.

AŃ Konsulat Honorowy (Plac Działowy 3).

Wacław Wrześniewicz, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie.

KÓW Konsulat Honorowy (Długa 27).

Marjan Walter, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. krakowskie i śląskie.

W Konsul Honorowy.

Franciszek Paulik, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.

Ludwik Rosemberg, Konsul Honorowy.

Okrąg: woj. łódzkie.

JŃ Konsulat Honorowy.

Feliks Miłobędzki, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. pomorskie.

29. Persja.

WARSZAWA Wydział Konsularny przy Poselstwie (Kr towa 8).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

30. Portugalja.

WARSZAWA Konsulat Honorowy (Foksal 14).

Klemens Skalski, Konsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

31. Rumunja.

WARSZAWA Wydział Konsularny przy Poselstwie (Wiejska

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem woj. poz skiego i pomorskiego.

LWÓW Konsulat Generalny (plac Marjacki 8).

Georges Trajan Gallin, Konsul Generalny.
Dr. Jean Cârstiuc, Wicekonsul.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie, łyńskie i krakowskie.

POZNAŃ Konsulat Honorowy (plac Wolności 18).

Stefan Grabski, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

32. San Domingo.

WARSZAWA Konsulat Honorowy (Nowowiejska 20).

Anatol Lothe, Konsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

33. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

WARSZAWA Konsulat Generalny (Jasna 11).

J. Klahr Huddle, Konsul Generalny.
Stewart E. McMillin, Konsul.
Charles H. Heisler, Konsul.

William W. Corcoran, Konsul.
Harry L. Franklin, Konsul.
Georges D. Andrews, Wicekonsul.
John H. Madonne, Wicekonsul.
E. Durbrow, Wicekonsul.
M. H. Colladay, Wicekonsul.
C. Birkeland, Wicekonsul.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

34. Szwajcarja.

:SZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Smolna 25).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska.

35. Szwecja.

SZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Królewska 3).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów niżej wymienionych konsulatów honorowych.
Konsulat Honorowy (Królewska 3).
Carl Nicolaus Herslow, Generalny Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. warszawskie, łódzkie, lubelskie, kieleckie i białostockie.

GOSZCZ Wicekonsulat Honorowy (Gdańska 120).

Stanisław Rolbieski, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: miasto i powiat Bydgoszcz.

IIA Konsulat Honorowy.

N. B. Korzon, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. pomorskie.

Wicekonsulat Honorowy (Cegielniana 20).

Maks Kon, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: m. Łódź.

AŃ Konsulat Honorowy (Św. Marcina 26).

Witold Hedinger, Konsul.
Théophile Grouss, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

KATOWICE Konsulat Honorowy (Juljusza Wigonia 3).

Vladimir Mauve, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. krakowskie i śląskie.

KRAKÓW Wicekonsulat Honorowy (Św. Jana 3).

J. T. Soederlund, Kierownik a. i. Wicekonsulat
Okrąg: m. Kraków.

36. Turcja.

WARSZAWA Ambasada załatwia sprawy konsularne (Szopena

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem wojewó
należących do Wicekonsulatu we Lwowie.

LWÓW Wicekonsulat.

Mahmoud Djelaleddin Bey, Wicekonsul.
Okrąg: woj. krakowskie, lubelskie, lwowskie, sta
wowskie, tarnopolskie i wołyńskie.

37. Urugwaj.

ŁÓDŹ Konsulat Honorowy (Kościuszki 37/1).

Norbert Rosental-Krotowski, Konsul Hono
Okrąg: woj. łódzkie.

WARSZAWA Konsulat Honorowy (Smolna 38).

Maksymiljan Stamirski, Konsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem woj.
kiego.

38. Węgry.

WARSZAWA Poselstwo załatwia sprawy konsularne (Mok
ska 48).

Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów
wymienionych Konsulatów Honorowych.

KATOWICE Konsulat Honorowy (Mickiewicza 14).

Stanisław Beszczyński, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. śląskie.

KÓW Konsulat Honorowy (Podwale 7).

Nicolas Schabl, zastępca Konsula.
Okrąg: woj. krakowskie, kieleckie i śląskie.

W Konsulat Honorowy (Łyczakowska 3).

Józef Neumann, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, tarnopolskie, stanisławowskie i wołyńskie.

NAŃ Konsulat Honorowy (Seweryna Mielżyńskiego 7).

Tadeusz Drzażdżyński, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

39. Wielka Brytanja.

SZAWA Konsulat (Aleja Róż 10/2).

Frank Savery, Konsul.
Norman J. F. Legget, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgów niżej wymienionych Wicekonsulatów.

OSZCZ Konsulat Honorowy (Piotra Skargi 1).

James Winning, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: woj. pomorskie.

WICE Wicekonsulat (3 Maja 33).

Cyril Frank Wilton Andrews, Wicekonsul.
Okrąg: woj. śląskie, starostwa: będzińskie, częstochowskie, olkuskie, miechowskie i włoszczowskie woj. kieleckiego oraz starostwa: bialskie, chrzanowskie, Kraków miasto i okrąg, makowskie, nowotarskie, oświęcimskie, wadowickie, wielickie, żywieckie woj. krakowskiego.

V Wicekonsulat Honorowy (Sienkiewicza 9).

B. Taylor, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: woj. lwowskie, stanisławowskie oprócz starostwa drohobyckiego, tarnopolskie i krakowskie oprócz wszystkich starostw, należących do okręgu Wicekonsulatu w Katowicach i okrąg b. Wicekonsulatu w Borysławiu.

ŁÓDŹ — Wicekonsulat Honorowy (Ewangelicka 1).

Ernest Gilbert, Wicekonsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie oprócz starostwa kaliskiego, ko
go, konińskiego, słupeckiego i tureckiego.

POZNAŃ — Wicekonsulat Honorowy (Zamek).

Bernard Wilfred Arbuthnot-Massey, Wicek
Honorowy.
Okrąg: woj. poznańskie i pomorskie.

40. Włochy.

WARSZAWA — Wydział Konsularny przy Ambasadzie (pla
browskiego 6).

Armando de Brun, Kierownik Biura Paszportowe
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem wojew
krakowskiego, kieleckiego, śląskiego, łódzkiego
znańskiego i pomorskiego.

KATOWICE — Konsulat.

Ferruccio Luppis, Konsul.
Okrąg: woj. kieleckie, krakowskie i śląskie.

ŁÓDŹ — Konsulat.

Adam Osser, Konsul Honorowy.
Okrąg: woj. łódzkie, poznańskie i pomorskie.

LWÓW — Ferruccio Luppis, zastępca Konsula (mieszka
towicach).

41. Związek Socjalistycznych Republik Rad.

WARSZAWA — Wydział Konsularny przy Poselstwie (Po
ska 15).

Tadeusz Browkowicz, Kierownik Wydziału K
larnego.
Okrąg: Rzeczpospolita Polska z wyjątkiem okręgu
sulatu we Lwowie.

W Konsulat (Nabielaka 27).

Vacat, Konsul.
Michaił Grigorieff, Wicekonsul.
Okrąg: woj. lwowskie, wołyńskie, tarnopolskie, stanisławowskie, krakowskie i lubelskie.

104.

KONSULATY PAŃSTW OBCYCH W W. M. GDAŃSKU.

rgentyna Bartolomé Daneri, Konsul Generalny (Langfuhr, Jäschkentalerweg 46).

ustrja Arno Meyer Wicekonsul, Kierownik Konsulatu Generalnego.

elgja Maurice Valcke, Konsul Generalny (Hansaplatz 13).

oliwja Franz R. Neubauer, Konsul Honorowy (Elisabethwall 5).

razylja J. de Oliveira Almeida, zastępca Konsula (Weidengasse 38).
Joaquin Fernandez, Konsul (nieobecny).

anja Harald Koch, Konsul Generalny (Langgasse 73).
Teodor West, Wicekonsul.

kwador Helmuth Wöhlisch, Konsul Honorowy.

stonja Witold Kukowski, Konsul Honorowy (Dominikswall 13).

inlandja Ludwik Noë, Generalny Konsul Honorowy (Werftgasse 4).

rancja Fernand Puech, Konsul (Langermarkt 17).

recja Henryk Habert, Generalny Konsul Honorowy (Heumarkt 4).

12. Gwatemala	Antoni Wiatrak, Generalny Konsul H rowy (Hundegasse 65).
13. Hiszpanja	Kurt Block, Konsul Honorowy (Hu gasse 89).
14. Haiti	Luis Luchtenstein, Konsul Hono (Langfuhr, Jäschkentalerweg 14/15).
15. Holandja	Otto Drevitz, Konsul Honorowy (I gasse 34). P. I. Hart Nibbrig, Wicekonsul Honor
16. Honduras	Antoni Wiatrak, Konsul Honorowy (degasse 65).
17. Jugosławja	Alfred Weinkrantz, Konsul Hono (Langermarkt 12).
18. Japonja	Vacat.
19. Kolumbja	Kurt Hans Birkholz, Konsul Hono (Langfuhr, Kastanienweg 9/10).
20. Łotwa	Peters Kalcenaus, Konsul (Langfuhr, J kentalerweg 3/I).
21. Liberja	Max Köhnke, Konsul Honorowy (Hu gasse 81/82).
22. Meksyk	Kurt Block, Konsul Honorowy (H gasse 89).
23. Nicaragua	Antoni Wiatrak, Konsul Honorowy (degasse 65).
24. Niemcy	Baron Dr. Edmund von Thermann, sul Generalny (Dominikswall 3).
25. Norwegja	Einar Nielsen, Konsul Honorowy (H gasse 89).
26. Panama	F. R. Neubauer, Konsul Honorowy sabethwall 5).
27. Portugalja	Vacat.

Rumunja	Zygmunt Kierski, Konsul Honorowy (Hundegasse 85).
Republika Dominikańska	Fritz Litzau, Konsul Honorowy.
Stany Zjednoczone Ameryki Północnej	Warwick Perkins jr., Konsul (Elisabethwall 9).
Szwecja	Emil Behnke, Konsul Honorowy (Langermarkt 20).
Szwajcarja	Henryk Borel, Konsul Honorowy (Holzraum 21/II).
Turcja	Jules Jewelowsky, Generalny Konsul Honorowy (Langfuhr).
Węgry	Fritz Schultz, Konsul Honorowy (Joppengasse 66).
Wielka Brytanja	L. E. Bernays, Konsul (Elisabethwall 9).
Włochy	Gabriele Chiaramonte Bordonaro, Konsul Generalny (Rennerstiftsgasse 11).
Venezuela	Vacat.
Związek Socjalistycznych Republik Rad	Dr. Ignacy Kalina, Konsul Generalny (Langgarten 74).

105.

IEĆ POLSKICH URZĘDÓW DYPLOMATYCZNYCH.

ntyna BUENOS AIRES — Poselstwo.
Władysław Mazurkiewicz, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny III kl.
Adres: *Argentine. Buenos Aires. Calle Rodriguez Peña 2012.*

Austrja

WIEDEŃ — Poselstwo.

Karol Bader, Poseł Nadzwyczajny i Minister
nomocny II kl.

Adres: *Autriche. Wien, IV. Argentinierst*
25/27.

Belgja

BRUKSELA — Poselstwo.

Dr. Tadeusz Jackowski, Poseł Nadzwyc
i Minister Pełnomocny II kl.

Adres: *Belgique. Bruxelles. 29, Avenue des Ga*

Brazylja

RIO DE JANEIRO — Poselstwo.

Dr. Tadeusz Grabowski, Poseł Nadzwyc
i Minister Pełnomocny II kl.

Adres: *Brésil. Rio de Janeiro. Praia de Bot*
246.

Bułgarja

SOFJA — Poselstwo.

Adam Tarnowski, Poseł Nadzwyczajny
nister Pełnomocny III klasy.

Adres: *Bulgarie. Sofia. Patriarch Eftimi 35.*

Chiny

SZANGHAJ — Delegatura Rz. P.

Jerzy Barthel de Weydenthal, Radca
stwa I kl., Kierownik Delegatury.

Adres: *Chine. Szanghaï. 1066, Avenue Joffre.*

Czechosłowacja

PRAGA — Poselstwo.

Dr. Wacław Grzybowski, Poseł Nadzwyc
i Minister Pełnomocny II kl.

Adres: *République Tchécoslovaque. Praha.*
městské Náměsti, Palais Kinsky.

Danja

KOPENHAGA — Poselstwo.

Jan Zygmunt Michałowski, Poseł Nadzwyc
i Minister Pełnomocny II kl.

Adres: *Danemark. Copenhague. Frederiksga*

Egipt

KAIR — Poselstwo.

Juljusz Dzieduszycki, Radca Poselstwa
Chargé d'Affaires.

Adres: *Égypte. Le Caire. 3, rue Amir Tou*
(Zamalek).

nja

TALLINN — Poselstwo.
Konrad Libicki, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny III kl.
Adres: *Estonie. Tallinn. Kohtu tänaw 10 (Wyszogród-Domberg).*
Adres kancelarji: *Tallinn, Kentmanni 20.*

andja

HELSINGFORS — Poselstwo.
Franciszek Charwat, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl.
Adres: *Finlande. Helsingfors. Satamakatu 5.*

cja

PARYŻ — Ambasada.
Dr. Alfred Chłapowski — Ambasador.
Adres: *France. Paris. 12, Avenue de Tokio.*

ja

ATENY — Poselstwo.
Paweł Jurjewicz, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny III kl.
Adres: *Grèce. Athènes. 3, Place Mavrocordato, maison de Baltazzi.*

panja

MADRYT — Poselstwo.
Jan Perłowski, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl.
Adres: *Espagne. Madrid. Zurbano 21.*

ndja

HAGA — Poselstwo.
Dr. Stanisław Kętrzyński — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl.
Adres: *Pays-Bas. La Haye. Prinsessegracht 9.*

nja

TOKJO — Poselstwo.
Vacat.
Adres: *Japon. Tokio. 55, Zaimkucho, Azabu-ku.*

sławja

BELGRAD — Poselstwo.
Dr. Wacław Babiński, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl.
Adres: *Yougoslavie. Belgrade. Krunska 52.*

a

RYGA — Poselstwo.
Mirosław Arciszewski, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl.
Adres: *Lettonie. Riga. Elizabetes iela 41/43 dz. 8.*

Niemcy

BERLIN — Poselstwo.
Roman Knoll, Poseł Nadzwyczajny i Minister
nomocny I kl.
Adres: *Allemagne. Berlin. Kurfüstenstrasse*

Norwegja

OSLO — Poselstwo.
Leszek Malczewski, Radca Poselstwa I
Chargé d'Affaires.
Adres: *Norvège. Oslo. Josefinegate 18.*

Persja

TEHERAN — Poselstwo.
Stanisław Hempel, Poseł Nadzwyczajny i
ster Pełnomocny III kl.
Adres: *Perse. Téhéran. Parc Amin-ed-Do*
Darvaze Chimran.

Rumunja

BUKARESZT — Poselstwo.
Jan Szembek, Poseł Nadzwyczajny i Mi
Pełnomocny II kl.
Adres: *Roumanie. Bucarest. Alea Alexandr*
parc Filipesco.

Stolica Apostolska.

RZYM — Ambasada.
Władysław Skrzyński, Ambasador.
Adres: *Italie. Roma. Lungotevere dei Mellin*

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

WASZYNGTON — Ambasada.
Tytus Filipowicz, Ambasador.
Adres: *États-Unis d'Amérique. Washington*
2640, 16-th Street. N. W.

Szwajcarja

BERN — Poselstwo.
Jan Modzelewski, Poseł Nadzwyczajny i
ster Pełnomocny II kl.
Adres: *Suisse. Berne. Elfenstrasse 20.*

GENEWA — Delegacja Polska przy Lidze
rodów.
Franciszek Sokal, Poseł Nadzwyczajny i Mi
Pełnomocny I kl.
Adres: *Délégation de Pologne auprès de la So*
des Nations. Suisse. Genève. 4, rue M
Romilly.

cja	SZTOKHOLM — Poselstwo. Konstanty Rozwadowski, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl. Adres: *Suède. Stockholm. Floragatan 2.*
ja	ANGORA — Ambasada. Kazimierz Olszowski, Ambasador. Adres: *Turquie. Ankara. Kavakli Dere.*
ka Brytanja	LONDYN — Ambasada. Konstanty Skirmunt, Ambasador. Adres: *Grande-Bretagne. Londres W. I. 47, Portland Place.*
y	BUDAPESZT — Poselstwo. Otmar Łazarski, Radca Poselstwa II kl. Adres: *Hongrie. Budapest I. Országház-utca 13.*
hy	RZYM — Ambasada. Stefan Przezdziecki, Ambasador. Adres: *Italie. Roma. 43, via Ventiquattromaggio. Palazzo Rospigliosi.*
zek Socjalicznych Republik Rad	MOSKWA — Poselstwo. Stanisław Patek, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny I kl. Adres: *Union des Républiques Soviétistes Socialistes. Moscou. Povarskaïa 21.*

105.

SIEĆ POLSKICH URZĘDÓW KONSULARNYCH.

Argentyna.

OS AIRES	Wydział Konsularny przy Poselstwie. Jeremi Stempowski, Sekretarz Poselstwa II kl. Adres: *Argentine. Buenos Aires. Rodriguez Peña Nr. 2010.* Okrąg: Argentyna.

Austrja.

WIEDEŃ

Konsulat.
Tomasz Morawski, Konsul Generalny.
Adres: *Autriche. Wien III. Rennweg 1.*
Adres Biura paszportowego: *Wien IV. Mayer gasse 11.*
Okrąg: Rzeczpospolita Austrjacka, Albanja.

Belgja.

BRUKSELA

Konsulat Honorowy.
George Vaxelaire, Generalny Konsul Honor
Feliks Chiczewski, Konsul.
Adres: *Belgique. Bruxelles. 10, Place du Lu bourg.*
Okrąg: prowincje Brabant, Namur, Luxemb belge, Liége, Hainaut.

ANTWERPJA

Konsulat II kl.
Tadeusz Biliński, Konsul Generalny II kl.
Adres: *Belgique. Anvers. 27, Avenue de Belg*
Okrąg: prowincje Anvers, Flandre occider Flandre orientale, Limbourg oraz posiad morskie.

Brazylja.

RIO DE JANEIRO

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Michał Bojarski, Sekretarz Poselstwa II kl.
Adres: *Brésil. Rio de Janeiro. Praia de Botafogo*
Okrąg: stany Rio de Janeiro, Espirito-Santo, B Alagoas, Pernambuco, Parahyba, Rio-Grand Norte, Ceara, Maranhão, Para, Amazonas oraz publiki: Bolivia, Ecuador, Columbia, Venez

KURYTYBA

Konsulat II kl.
Kazimierz Downarowicz, Konsul II kl.
Adres: *Brésil. Curitiba. Rua 13 de Maio 63.*
Okrąg: stany Parana, Santa-Catharina, Matto Gr Rio-Grande-do-Sul.

SÃO PAULO

Konsulat.
Michał Świrski, Konsul II kl.

Adres: *Brésil. São-Paulo. Rua Barão de Itapetininga Nr. 18, sala 512, V p.*
Okrąg: stany São-Paulo i Minas-Geraes.

Bułgarja.

A

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Leon Klimecki, Radca Poselstwa II kl.
Adres: *Bulgarie. Sofia. Graf Ignatieff 51.*
Okrąg: Bułgarja z wyjątkiem m. Warny.

NA

Konsulat Honorowy.
Maurycy Rogalski, Konsul Honorowy.
Adres: *Bulgarie. Varna. Malka Preslavska Nr. 21.*
Okrąg: m. Warna.

Chile.

IAGO
HILE

Konsulat Honorowy.
Ignacy Domeyko, Konsul Honorowy.
Adres: *Chile. Santiago de Chile. Calle Nueva York 54, Bajos oficina 2.*
Okrąg: Republika Chile.

Chiny (Mandżurja).

BIN

Delegatura Rz. P.
Dr. Edward Skowroński, Konsul II kl., Kierownik Delegatury.
Adres: *Chine. Kharbine. Gloukhaïa 24.*
Okrąg: Mandżurja.

Czechosłowacja.

A

Konsulat I kl.
Dr. Tadeusz Lubaczewski, Konsul I kl.
Adres: *République Tchécoslovaque. Praha I. Přikopě 15.*
Okrąg: Czechosłowacja z wyjątkiem okręgów Konsulatów w Bratislavie, Koszycach, Morawskiej Ostrawie i Užhorodzie.

BRATISLAVA — Konsulat II kl.
Zdzisław Marski, Konsul II kl.
Adres: *République Tchécoslovaque. Brat*
Gunduličova 12.
Okrąg: Słowaczyzna z wyjątkiem żupy koszy

KOSZYCE — Wicekonsulat.
Henryk Wielowieyski, Wicekonsul II kl.
Adres: *République Tchécoslovaque. Košice*
koczy 16.
Okrąg: żupa koszycka.

MORAWSKA OSTRAWA — Konsulat I kl.
Dr. Karol Ripa, Konsul I kl.
Adres: *République Tchécoslovaque. Mor*
Ostrava. 28 Řijna č. 58.
Okrąg: żupy Morawska Ostrawa, Ołomuniec
gierskie Hradyszcze, żupy ihlawska i bern

UŻHOROD — Wicekonsulat.
Michał Świerzbiński, Konsul II kl.
Adres: *République Tchécoslovaque. Užhorod*
Žatkowicza 6.
Okrąg: Ruś Przykarpacka.

Danja.

KOPENHAGA — Wydział Konsularny.
Bolesław Leitgeber, Sekretarz Poselstwa
Adres: *Danemark. Copenhague. Frederiksga*
Okrąg: Danja z wyjątkiem okręgów Konsu
w Aalborg, Aarhus, Haderslev, Hasle a/Bor
i Odense.

AALBORG — Konsulat Honorowy.
Kaj Kragelund, Konsul Honorowy.
Adres: *Danemark. Aalborg. Jomfru Annaga*
Okrąg: Aalborg, Hjörring, Thisted.

AARHUS — Konsulat Honorowy.
Jan Paweł Schmidt, Konsul Honorowy.
Adres: *Danemark. Aarhus. Rozenkranzgade*
Okrąg: port Aarhus z okręgiem.

ERSLEV

Konsulat Honorowy.
Jan Andersen, Konsul Honorowy.
Adres: *Danemark. Haderslev. Norregade 30.*
Okrąg Weile, Ribe i Sönderjylland.

LE
RNHOLM

Wicekonsulat Honorowy.
Max Plesner, Wicekonsul Honorowy.
Adres: *Danemark. Hasle a/Bornholm. Klinker og Chammottestenfabrikker - Hasle.*
Okrąg: wyspa Bornholm.

NSE

Konsulat Honorowy.
Niels Axel Nielsen, Konsul Honorowy.
Adres: *Danemark. Odense. Odensen Aegforretning.*
Okrąg: Odense i Svendborg.

JAWIK

Konsulat Honorowy.
Jonsson Hjalti, Konsul Honorowy.
Adres: *Islande. Reykjavik.*
Okrąg: Islandja.

Egipt.

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Mieczysław Maliński, Sekretarz Poselstwa II kl., Wicekonsul.
Adres: *Égypte. Le Caire. 3, rue Amir Toussoun (Zamalek).*
Okrąg: Egipt.

Estonja.

INN

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Józef Wołodkowicz, Sekretarz Poselstwa I kl.
Adres: *Estonie. Tallinn. Kentmanni 20.*
Okrąg: Estonja.

Finlandja.

INGFORS

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Dr. Jan Brodzki, Konsul I kl.
Adres: *Finlande. Helsingfors. Satamakatu 5.*
Okrąg: Finlandja.

Francja.

PARYŻ

Konsulat Generalny.

Dr. Karol Poznański, Konsul Generalny
z tytułem Konsula Generalnego I kl.

Adres: *France. Paris XVII c. 19, rue Alphons*
Neuville.

Okrąg: miasto Paryż, departamenty Aisne, A
nes, Aube, Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indr
Loire, Loir-et-Cher, Loire-Inférieure, Loiret, M
et-Loire, Marne, Haute-Marne, Oise, Sarthe, S
Seine-et-Marne, Seine-et-Oise, Deux-Sèvres,
me, Vendée, Yonne, Eure, Calvados, Orne
Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finis
Mayenne, Morbihan, Vienne oraz posiadłośc
morskie z wyjątkiem Algeru, Tunisu i Mar

ALGER

Konsulat Honorowy.

Leon Rigollet, Konsul Honorowy.

Adres: *Algérie. Alger. 24, boulevard Carnot.*

Okrąg: departamenty Alger, Oran i Constantine
Tunis, Marokko z wyjątkiem strefy hiszpań

BORDEAUX

Konsulat Honorowy.

Dunstan de Kersabiec, Konsul Honorowy.

Adres: *France. Bordeaux. 27, cours du Pavé*
Chartrons.

Okrąg: miasto Bordeaux i departamenty Gir
Landes, Charente, Charente-Inférieure i Ba
Pyrénées.

LE HAVRE

Konsulat Honorowy.

Roman Winiarz, Konsul Honorowy.

Adres: *France. Le Havre. 21, place de l'*
de Ville.

Okrąg: Le Havre, departament Seine-Inférieu

LILLE

Konsulat I kl.

Dr. Tadeusz Brzeziński, Konsul I kl.

Adres: *France. Lille. 119, boulevard de la R*
blique.

Okrąg: departamenty Pas-de-Calais i Nord.

N

Konsulat II kl.
Piotr Kluczyński, Konsul II kl.
Adres: *France. Lyon (Rhône). 202, cours Gambetta.*
Okrąg: miasto Lyon, departamenty Corrèze, Creuse, Haute-Vienne, Rhône, Isère, Savoie, Haute-Savoie, Ain, Jura, Côte-d'Or, Saône-et-Loire, Nièvre, Allier, Puy-de-Dôme, Cantal, Haute-Loire i Loire.

SYLJA

Konsulat II kl.
Roman Wegnerowicz, Konsul II kl.
Adres: *France. Marseille. 2, place Saint-Ferréol.*
Okrąg: miasto Marsylja, departamenty Bouches-du-Rhône, Var, Basses-Alpes, Vaucluse, Lozère, Ardèche, Gard, Drôme, Hautes-Alpes i Corse.

A

Konsulat Honorowy.
Edward Corniglion-Molinier, Konsul Honorowy.
Adres: *France. Nice. 12, rue de France.*
Okrąg: departament Alpes Maritimes.

SSBURG

Konsulat II kl.
Bohdan Samborski, Konsul II kl.
Adres: *France. Strasbourg. 10, rue du Généra de Castelnau.*
Okrąg: Alzacja i Lotaryngja (Bas-Rhin, Haut-Rhin, Moselle), departamenty Meurthe-et-Moselle, Vosges, Meuse, terytorjum Belfortu (territoire de Belfort), Haute-Saône, Doubs oraz zagłębie Saary (territoire de la Sarre).

A

Konsulat II kl.
Dr. Filip Zawada, Konsul II kl.
Adres: *France. Toulouse. 18, rue des Pyrénées.*
Okrąg: miasto Tuluza, departamenty Dordogne, Aveyron, Hérault, Lot-et-Garonne, Lot, Tarn-Tarn-et-Garonne, Gers, Hautes-Pyrénées, Aude, Haute-Garonne, Ariège i Pyrénées-Orientales.

Grecja.

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Stanisław de Rosset, Tytularny Sekretarz Poselstwa I kl.

Adres: *Grèce. Athènes. 3, place Mavrocordato.*
Okrąg: Rzeczpospolita Grecka z wyjątkiem ok
Konsulatu w Salonikach.

SALONIKI — Konsulat Honorowy.
Albert Nehama, Konsul Honorowy.
Adres: *Grèce. Salonique. 6, rue Hermou.*
Okrąg: Macedonja.

Hiszpanja.

MADRYT — Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Jerzy Tarnowski, Radca Poselstwa II kl.
Adres: *Espagne. Madrid. Zurbano 21.*
Okrąg: Hiszpanja z wyjątkiem okręgu Kons
w Barcelonie oraz kolonje zamorskie.

BARCELONA — Konsulat Honorowy.
Juan Claudio de Rialp Pons, Konsul Hono
Eduard Rodon y Blaz, Wicekonsul Hono
Adres: *Espagne. Barcelona. Rambla de Catalu*
Okrąg: Tarragona, Lerida, Gerona, Huesca,
goza, Teruel, Valencia i wyspy Balearskie.

Holandja.

ROTERDAM — Konsulat I kl.
Jan Paweł Kaczkowski, Konsul Generalny
Adres: *Pays-Bas. Rotterdam. Diergaardelaan*
Okrąg: Holandja z wyjątkiem okręgów Konsu
w Amsterdamie, Dordrechcie i Heerlen ora
posiadłości zamorskie.

AMSTERDAM — Konsulat Honorowy.
Leendert Buckman, Konsul Honorowy.
Adres: *Pays-Bas. Amsterdam. Heerengracht*
Okrąg: miasto Amsterdam i prowincja Nord-Ho

DORDRECHT — Konsulat Honorowy.
Gerhard van Es-Gips, Konsul Honorowy.
Adres: *Pays-Bas. Dordrecht. Singel 287.*
Okrąg: miasto Dordrecht oraz okrąg Izby Pr
słowo-Handlowej w Dordrechcie.

RLEN

Konsulat Honorowy.
Dr. Franciszek Gerard van der Kroon, Konsul Honorowy.
Adres: *Pays-Bas. Heerlen. Tempstraat 12.*
Okrąg: prowincja Limburgja i następujące gminy: Aarle-Rixtel, Asten, Bakel c. a., Beek en Donk, Bergeijk, Best, Bladel, Borkel c. a., Deurne, Dommelen, Eersel, Eindhoven, Geldrop, Gemert, Heeze, Helmond, Hoogeloon c. a., Leende, Lierop, Lieshout, Luyksgestel, Maarheeze, Mierlo, Nunen c. a., Reusel, Riethoven, Someren, Son c. a., Stiphout, Valkenswaard, Veldhoven, Vessem c. a., Vlierden, Waalre i Westerhoven.

Indje Holenderskie.

WJA

Konsulat Honorowy.
Jan Nikerk, Konsul Honorowy.
Adres: *Indes Néerlandaises. Java. Welwreden. Molenvliet Oost 36.*
Okrąg: archipelag Malajski (Borneo, Sumatra, Jawa, Celebes i drobne wyspy tego archipelagu) oraz Nowa Gwinea.

IMPERJUM BRYTYJSKIE.

I. Wielka Brytanja.

YN

Konsulat Generalny.
Kazimierz Komierowski, Konsul Generalny II kl.
Adres: *Grande-Bretagne. Londres W.C.I. 2, Upper Montague street, Russel Square.*
Okrąg: Anglja właściwa z wszystkiemi dominjami i kolonjami z wyjątkiem okręgów niżej podanych konsulatów.

II. Irlandja.

N

Konsulat Generalny.
Wacław Dobrzyński, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny z tytułem Konsula Generalnego.
Adres: *État Libre d'Irlande. Dublin. 45, Raglan Road.*
Okrąg: Irlandja.

III. Dominja.

Australja.

SYDNEY — Generalny Konsulat Honorowy.
George Earp, Generalny Konsul Honorowy.
Adres: *Australie. Sydney. 46-52, Carrington s*
Okrąg: Australja i Nowa Zelandja.

Afryka Południowa.

KAPSZTAD — Konsulat Generalny.
Michał Kwapiszewski, Konsul Generalny
Adres: *South Africa. Capetown.* „*Calvados*
Kloof Road, Sea Point.
Okrąg: Obszar Związku Afryki Południowej i
torjum mandatowego Afryki Południowo-Za
niej.

Kanada.

MONTREAL — Konsulat Generalny.
Dr. Michał Straszewski, Konsul Generalny
Adres: *Canada. Montreal, Que. 1490, Mackay s*
Okrąg: część prowincji Ontario, Quebec, Nov
tia, New Brunswick, Prince Edward Island i
foundland.

WINNIPEG — Konsulat.
Dr. Stanisław Zwolski, Konsul II kl.
Adres: *Canada. Winnipeg, Man. 173, Portage*
Okrąg: prowincje Manitoba, British Columbia,
ta, Saskatchewan oraz Yukon Territory
North West Territories, okręgi Kenora,
River i Thunder Bay z prowincji Ontario.

IV. Mandaty.

Palestyna.

JEROZOLIMA — Konsulat Generalny.
Dr. Zdzisław Kurnikowski, Konsul Ge
ny II kl.

Adres: *Palestine. Jérusalem. Bab-el-Zahre.*
Okrąg: Palestyna, teren mandatowy francuski w Syrji: Królestwo Iraku i wyspa Cypr.
Urząd Radcy Handlowego.
Adres: *Palestine. Tel-Aviv. Boulevard Rotshild 72. P. O. B. 225.*

Japonja.

O

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Dr. Eugenjusz Banasiński, prowizoryczny Attaché Poselstwa.
Adres: *Japon. Tokio. 55, Zaimkucho, Azabu-ku.*
Okrąg: Japonja wraz z Koreą oraz posiadłości zamorskie z wyjątkiem okręgu Konsulatu w Osace.

A

Konsulat Honorowy.
Katsutaro Inabata, Konsul Honorowy.
Adres: *Japon. Osaka. 2-chome, Junkeimachi, Minamiku.*
Okrąg: prefektury Osaka, Kioto i Hiogo.

Jugosławja.

RAD

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Władysław Sidorowicz, Sekretarz Poselstwa II kl.
Adres: *Yougoslavie Belgrade. Krunska 58.*
Okrąg: miasta Belgrad wraz z Zemuniem i Pancêwem oraz banowiny: zetska, dunavska, moravska i vardarska.

ZEB

Konsulat Generalny.
Roman Łazarski, Konsul Generalny II kl.
Adres: *Yougoslavie. Zagreb. Haulikova 8, II.*
Okrąg: banowiny: dravska, savska, primorska i drinska.

A LUKA

Konsulat Honorowy.
Artur Burda, Konsul Honorowy.
Adres: *Yougoslavie. Banja-Luka. Princa Pavla 4.*
Okrąg: banowina vrbaska.

Luksemburg.

LUKSEMBURG

Konsulat Honorowy.
Emmanuel Servais, Konsul Honorowy.
Tadeusz Dobrowolski, Sekretarz Kons
II kl.
Adres: *Grand-Duché de Luxembourg. Luxem*
Ville. 6, rue du Marché aux Herbes.
Okrąg: Księstwo Luksemburskie.

Łotwa.

RYGA

Konsulat II kl.
Witold Kolankowski, Konsul II kl.
Adres: *Lettonie. Riga. Elisabetes iela 41/43.*
Okrąg: Republika Łotewska z wyjątkiem ok
Konsulatów w Dyneburgu i Lipawie.

DYNEBURG

Konsulat I kl.
Mieczysław Babiński, Konsul I kl.
Adres: *Lettonie. Daugavpils. Karavanes iela*
Okrąg: powiaty Daugavpils (Dyneburg), R
(Rzerzyca), Ludze (Lucyn), Iłłukszta.

LIPAWA

Konsulat II kl.
Alf Pomian Hajdukiewicz, Konsul I
Adres: *Lettonie. Liepaïa. Lorenca iela 17.*
Okrąg: powiaty Liepaja (Lipawa), Airpute (
pot), Kuldiga (Goldingen) bez gminy Usma

Meksyk.

MEKSYK

Konsulat Generalny.
Zygmunt Merdinger, Radca Poselstwa II
Adres: *Mexico D. F. Avenida Oaxaca 15.*
Okrąg: Meksyk.

Księstwo Monaco.

MONACO

Konsulat Honorowy.
Stanisław Józefowicz, Konsul Honorow
Adres: *Monaco. 28, rue Grimaldi. La Cond*
Okrąg: Księstwo Monaco.

Niemcy.

LIN

Konsulat Generalny.

Dr. Wacław Gawroński, Konsul Generalny II kl.

Adres: *Allemagne. Berlin. Kurfürstenstrasse 137.*

Okrąg: prowincje pruskie Brandenburg (z wyłączeniem powiatów Friedeberg i Landsberg) oraz Sachsen (z wyłączeniem regencyj Merseburg i Erfurt); kraje związkowe Mecklenburg-Schwerin, Mecklenburg-Strelitz, Braunschweig, Schaumburg-Lippe, Lippe-Detmold, Waldeck.

OM

Konsulat Generalny.

Leon Malhomme, Konsul Generalny II kl.

Adres: *Allemagne. Beuthen. Gleiwitzerstrasse 10.*

Okrąg: 11 powiatów pruskiej prowincji Oberschlesien: Ratibor, Dosel, Leobschütz, Gross-Strehlitz, Gleiwitz, Beuthen, Oppel, Kreuzburg, Rosenberg, Hindenburg, Gutentag i pozostałość powiatu Tarnowitz.

Wicekonsulat II kl.

Zygmunt Liczbiński, Wicekonsul II kl. z tytułem Konsula II kl.

Adres: *Allemagne. Ostpreussen. Lyck. Falkstrasse 19.*

Okrąg: z prowincji pruskiej Ostpreussen, regencji Allenstein powiaty: Lyck, Lötzen i Johannisburg oraz powiaty Oletzko i Goldap z regencji Gumbinnen.

N

Konsulat I kl.

Bartłomiej Rusiecki, Konsul II kl.

Adres: *Allemagne. Essen. Hindenburgstrasse 90/92.*

Okrąg: m. Essen, prowincja pruska Westfalen, pruski okrąg regencji Düsseldorf pruskiej prowincji Rheinland (Regierungsbezirk Düsseldorf, Prowinz Rheinland) z powiatami: Solingen, Reinscheid (Stadt und Land), Lennep i Grevenbroich; regencje: Köln i Aachen.

URG

Konsulat I kl.

Samson Mikołaj Himmelstjerna, Konsul I kl.

Adres: *Allemagne. Hambourg. Mittelweg 14.*

Okrąg: wolne miasta Hamburg, Lübeck i Bremen, kraj związkowy Oldenburg, prowincje pruskie Schleswig-Holstein i Hannower z Pyrmontem.

FRANKFURT

Konsulat Generalny.
Dr. Tadeusz Dalbor, Konsul Generalny II kl
Adres: *Allemagne. Frankfurt. Schaumainkai 4*
Okrąg: (Preussische Regierungsbezirke) okręgi
skich regencyj Koblenz i Friez, pruska prow
Hessen-Nassau, kraj Hessen, Bayerische
i Oldenburgischer Landesteil Birkenfeld.

KRÓLEWIEC

Konsulat Generalny.
Dr. Kazimierz Papée, Konsul Generalny II k
Adres: *Allemagne. Königsberg. Mittel-Traghei*
Okrąg: Königsberg, pruski okrąg regencji Kö
berg oraz powiaty regencji Gumbinnen: A
burg, Darkehmen, Gumbinnen, Insterburg, N
rung, Pillkallen, Ragnit, Stallupönen i Tilsit

KWIDZYN

Konsulat II kl.
Władysław Mierzyński, Wicekonsul II kl.
Adres: *Allemagne. Marienwerder. Herrenstrass*
Okrąg: pruska regencja Marienwerder.

LIPSK

Konsulat II kl.
Dr. Jerzy Adamkiewicz, Konsul Generalny
Adres: *Allemagne. Leipzig. Plagwitzerstrass*
Okrąg: kraje związkowe Sachsen i Thüringen, z
skiej prowincji saskiej regencje: Merseburg
furt oraz wolne państwo Anhalt.

MONACHJUM

Konsulat Generalny.
Aleksander Ładoś, Konsul Generalny II kl.
Adres: *Allemagne. München. Kufsteinerplatz*
Okrąg: kraje związkowe Bayern z wyjąt
Bayrische Pfalz, Würtemberg i enklawa p
Hohenzollern oraz Baden.

OLSZTYN

Konsulat II kl.
Józef Gieburowski, Konsul II kl.
Adres: *Allemagne. Allenstein. Friedrich-Wil*
Platz 5.
Okrąg: 5 powiatów regencji Allenstein: Allen
Osterode, Ortelsburg, Neidenburg, Rössel
wiat wschodnio-pruski Sensburg.

PIŁA

Konsulat II kl.
Dr. Kazimierz Szwarcenberg-Czerny,
sul II kl.

Adres: *Allemagne, Schneidemühl. Moltkestrasse 11.*
Okrąg: prowincja pruska „Grenzmark Posen-Westpreussen" oraz powiaty Friedeberg i Landsberg z prowincji Brandenburg.

ECIN

Konsulat II kl.
Jerzy Lechowski, Konsul II kl.
Adres: *Allemagne. Stettin. Friedrich-Karlstrasse 9.*
Okrąg: prowincja pruska Pommern.

CŁAW

Konsulat II kl.
Aleksy Wdziękoński, Wicekonsul I kl. z tytułem Konsula II kl.
Adres: *Allemagne. Breslau. Freiburgerstrasse 29.*
Okrąg: prowincja pruska Niederschlesien oraz powiaty prowincji pruskiej Oberschlesien: Neustadt, Neisse, Falkenberg i Grottkau.

Norwegja.

Konsulat Honorowy.
Niels Christian Johannesen, Konsul Honorowy.
Adres: *Norvège. Oslo. Raadhusgt. 4.*
Okrąg: Akershus, Ostvold, Buskerud, Opland i Hedmark.

BERG

Konsulat Honorowy.
Finn Christensen, Konsul Honorowy.
Adres: *Norvège. Tönsberg.*
Okrąg: miasta Tönsberg, Sandefjord, Vestfold i Telemarken.

EN

Konsulat Honorowy.
Aage Figenschou, Konsul Honorowy.
Adres: *Norvège. Bergen. Postbox 511.*
Okrąg: Hordaland, Sogn & Fjordane, Möre, Sör-Fröndelag, Nord-Fröndelag, Nordland, Tromas i Finmarken.

NGER

Konsulat Honorowy.
K. M. Torgrimsen, Konsul Honorowy.
Adres: *Norvège. Stavanger.*
Okrąg: Aust, Agder, Vest-Agder i Rogaland.

Paragwaj.

ASUNCION

Konsulat Honorowy.
Edward Tombeur, Konsul Honorowy.
Adres: *Paraguay. Asuncion. Calle 15 de Agos*
Okrąg: Paraguay.

Portugalja.

LIZBONA

Konsulat Honorowy.
Réné Touzet, Konsul Honorowy.
Adres: *Portugal. Lisbonne. Rua dos Luziadas*
Okrąg: prowincje Estremadura, Alemtejo, Al
wyspy Azorskie, Madera i Porto Santo
wszystkie zamorskie prowincje portugalski

PORTO

Konsulat Honorowy.
Francisco José Ferreira de Lima, Konsu
norowy.
Adres: *Portugal. Porto. 10, Praga Guilherme G*
nandes.
Okrąg: prowincje Minho, Douro, Traz-os-M
Beira Alta i Beira Baixa.

Persja.

TABRYZ

Konsulat II kl.
Wiktor Pol, Konsul II kl.
Adres: *Perse. Tabriz. Quartier Mahsoudié. M*
S. E. Blouri.
Okrąg: północna część Persji: Azerbejdżan, Cl
i Ardilan.

Peru.

LIMA

Konsulat Honorowy.
Witold Szyszłło, Konsul Honorowy.
Adres: *Pérou. Lima. Avenida del Soldado I*
nocido.
Okrąg: Peru.

Rumunja.

BUKARESZT

Konsulat II kl.
Jan Rzewuski, Konsul I kl.

Adres: *Roumanie. Bucaresti. Strada Dr. Lueger 11 (Esculap).*

Okrąg: Ilfov, Ialomita, Muscel, Olt, Taleorman, Vlasca, Dolj, Gorj, Mehedinti, Romanati, Râmnicu-Vâlcea, Alba de Jos, Brasow, Cluj, Cojocna, Făgăras Huniedoara, Mures-Turda, Odorhei, Sibiu, Solnoc, Dobâca, Trei, Saune, Târnova Mare, Târnova Mică, Turda-Aries, Caras-Severin, Timis, Torontal, Arad, Bihor, Salagiu, Sătmar, Prahova, Caliacra, Durostor, Dămbovita i Arges.

NIOWCE

Konsulat II kl.

Mieczysław Grabiński, Konsul I kl.

Adres: *Roumanie. Cernăuti. Str. Arhimandrit Eusebie Popovici 18-a.*

Okrąg: Cernăuti, Câmpulung, Rădăuti, Siret, Storojinet, Dorohoi, Fălticeni, Botošani, Neamt, Roman, Nâsăud, Maramureš.

C

Konsulat II kl.

Antoni Świerzbiński, Konsul I kl.

Adres: *Roumanie. Galati. Str. Mihai Bravul 28.*

Okrąg: Cahul, Ismail, Râmnicul-Sărat, Buzău, Covurlui, Bacău, Flăciu, Iasi, Putna, Tecuci, Tutova, Vaslui, Focsani, Bârlad, Constanta, Tulcea.

NIÓW

Konsulat II kl.

Marjan Witosław Uzdowski, Konsul II kl.

Adres: *Roumanie. Chisinău. Rue Princ Nicolae 5.*

Okrąg: Chisinău, Tighina Citatea-Albă, Hotim, Soroca, Bălti i Orhei.

LA

Konsulat Honorowy.

Vacat.

Adres: *Roumanie. Brăila. Rue General Praporgescu 9.*

Okrąg: Brăila i delta Dunarei.

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

GO

Konsulat Generalny.

Vacat.

Adres: *États-Unis d'Amérique. Chicago 111. „America Fore". 844, Rush street.*

Okrąg: stany Illinois, Wiskonsin, Indiana, Min
ta, Iowa, Dacota Północna, Dacota Połudn
Nebrasca, Montana, Colorado, Arizona,
Idaho, Washington, Oregon, Nevada,
fornia, Missouri, Kansas, New-Mexico, T
Oklahoma, Arkansas, Louisiana, terytorjum
ski oraz wyspy Filipińskie i Hawajskie.

BUFFALO

Konsulat II kl.
Tadeusz Marynowski, Konsul II kl.
Adres: *États - Unis d'Amérique. Buffalo*
636, Delavare Avenue.
Okrąg: miasto Buffalo i stany Maine, New-H
shire, Vermont oraz 43 hrabstwa stanu
York, nieprzydzielone do Konsulatu Genera
w Nowym Jorku: Allegany, Droome, Ca
Cattaragas, Chautauqua, Chamung, Chen
Clinton, Cortland, Delaware, Essex, Erie, F
lin, Fulton, Genasse, Hamilton, Herhisner
ferson, Lowin, Livingston, Magison, Mo
Montgomery, Niagara, Oneida, Onandaga, Or
Orleans, Oswego, Otsego, Saratoga, Schoh
Schnyler, Seneca, St. Lawrence, Steuben, T
Tompklins, Warren, Washington, Mayne,
ming, Yates.

DETROIT

Konsulat II kl.
Władysław Kozłowski, Konsul I kl.
Adres: *États-Unis d'Amérique. Detroit*
80, E. Garfield Avenue.
Okrąg: stany Michigan i Ohio.

NOWY JORK

Konsulat Generalny.
Dr. Mieczysław Marchlewski, Konsul Ge
ny II kl.
Adres: *États-Unis d'Amérique. New-York*
149 - 151 East 67-th street.
Okrąg: hrabstwa stanu New-York, nieobjęte
petencją Konsulatu w Buffalo oraz stany
Jersey, Rhode-Island, Connecticut, Massachu
Delaware, Maryland, Virginia, Północna i P
niowa Carolina, Georgia, Florida, Miss
Alabama, Pensilvania (część wschodnia),
Columbia oraz Republiki: Guatemala, Hon
San Salvador, Nicaragua, Costarica, Panama

BURG

Konsulat II kl.
Artur Ocetkiewicz, Konsul II kl.
Adres: *États-Unis d'Amérique. Pittsburg Pa. 249, N. Craig street.*
Okrąg: stany Pensilvania (zachodnia część), zachodnia Virginia, Kentucky, Tennessee.

Szwajcarja.

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Stefan Ryniewicz, prowizoryczny Attaché Konsularny.
Adres: *Suisse. Berne. Elfenstrasse 20.*
Okrąg: kantony Bern, Luzern, Uri, Unterwalden, Solothurn, Tessin, Freiburg, Genève, Neuchâtel, Valais i Vaud.

CH

Konsulat II kl.
Józef Adamek, Konsul II kl.
Adres: *Suisse. Zurich. Alfred Escherstrasse 61.*
Okrąg: kantony Zürich, Schwyz, Glarus, Zug, Baselland, Schaffhausen, Appenzell, St. Gallen, Graubünden, Aargau, Thurgau oraz Księstwo Liechtenstein.

Szwecja.

HOLM

Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Józef Wejtko, Attaché Poselstwa z tyt. Sekretarza Poselstwa II kl.
Adres: *Suède. Stockholm. Floragatan 2.*
Okrąg: Szwecja z wyjątkiem okręgu Konsulatu Honorowego w Malmö i w Göteborgu.
Konsulat Honorowy.
Torsten Kreuger, Generalny Konsul Honorowy.
Adres: *Suède. Stockholm. Strandvägen 1.*
Okrąg: Stockholm, Södermanland, Örebro, Värmland, Östergötland, Upsala, Västmanland, Kopparberg, Gefleborg, Jämtland, Västernorrland, Västernorrbotten i Norrbotten.

Ö

Konsulat Honorowy.
Gunnar Holm, Konsul Honorowy.
Adres: *Suède. Malmö. Jöns Filsgatan.*
Okrąg: Malmö i całe terytorjum Malmöhus, Kristianstad, Blekinge, Kronoberg i Halland.

GÖTEBORG — Konsulat Honorowy.
Hjalmar Nilsson, Konsul Honorowy.
Adres: *Suède. Göteborg. Lilla Bommenstorg 2*
Okrąg: miasto Göteborg, Göteborgslän, Elfsborg
i Skaraborgslän.

Turcja.

STAMBUŁ — Konsulat Generalny.
Walerjan Łopatto, Konsul Generalny II kl.
Adres: *Turquie. Stamboul. Taxim. Rue Syra Selv*
Okrąg: Turcja.

Urugwaj.

MONTEVIDEO — Konsulat Honorowy.
Edward Łukasiewicz, Konsul Honorowy.
Adres: *Uruguay. Montevideo. Calle Mercedes*
Okrąg: Uruguay.

Węgry.

BUDAPESZT — Konsulat II kl.
Paweł Aleksander Strakosz, Konsul II kl.
Adres: *Hongrie. Budapest. Kossuth Lajos tér 1*
Okrąg: Węgry.

Włochy.

RZYM — Konsulat Generalny.
Dr. Karol Rościszewski, Konsul Gener
II kl.
Adres: *Italie. Roma. Via Solferino Undici.*
Okrąg: prowincje Roma, Teramo, Aquila, C
Campobasso, Ascoli, Piceno, Sassari, Cag
Napoli, Caserta, Foggia, Avelino, Benev
Salerno, Bari, Lecce, Potenza, Cosenza, Re
di Calabria, Catanzaro oraz posiadłości zamor

FLORENCJA — Konsulat Honorowy.
Karol Paszkowski, Konsul Honorowy.
Adres: *Italie. Firenze. Lung'Arno del Tempi*
Okrąg: prowincje Firenze, Siena, Arezzo, Per
Grosseto i wyspa Elba.

MEDJOLAN — Konsulat Generalny.
Dr. Józef Gorzechowski, Konsul Generalny

Adres: *Italie. Milano. Piazza Castello 6.*
Okrąg: prowincje Milano. Novara, Como, Sondrio, Bergamo, Brescia, Cremona, Pavia, Piacenza, Parma, Mantova, Trentino, Genova, Porto-Maurizio, Massalazzara, Lucca, Pisa, Livorno, cała prowincja Piemonte (prefektury: Torino, Alessandria, Aosta, Cuneo i Vercelli).

NJA Konsulat Honorowy.
Jerzy Gutkowski, Konsul Honorowy.
Adres: *Italie. Catania. Via Veniero 7.*
Okrąg: prowincje Palermo, Messina, Catania, Siracusa, Caltanisetta, Girgenti i Trapani.

T Konsulat II kl.
Dr. Eugeniusz Rozwadowski, Konsul Generalny II kl.
Adres: *Italie. Trieste. Piazza della Borsa 4.*
Okrąg: prowincje Trieste, Gorizia, Pola, Fiume, Zara, Venezia, Udine, Belluno, Treviso, Vicenza, Verona, Padova, Rovigo, Reggio Emilia, Modena, Bologna, Ferrara, Ravenna, Forli, Pesaro-Urbino, Ancona, Macerata i Rzeczpospolita San Marino.

Związek Socjalistycznych Republik Rad.

WA Wydział Konsularny przy Poselstwie.
Adam Zieleziński, Radca Poselstwa I kl. i Konsul Generalny II kl.
Adres: *Union des Républiques Soviétistes Socialistes. Moscou. 3-ème Miechtchanskaïa 32/34.*
Okrąg: terytorjum Z. S. R. R. z wyjątkiem gubernij: czerepowieckiej, leningradzkiej, murmańskiej, nowgorodzkiej, pskowskiej oraz terytorjów U. S. R. R. i B. S. R. R.

ÓW Konsulat Generalny.
Adam Stebłowski, Radca Poselstwa I kl.
Adres: *Union des Républiques Soviétistes Socialistes. Kharkof. Rue Rakowski 15.*
Okrąg: terytorjum U. S. R. R. z wyjątkiem okręgu Konsulatu w Kijowie.

Konsulat I kl.
Henryk Jankowki, Konsul II kl.

Adres: *Union des Républiques Soviétistes So listes. Kiev. Rue Liebknecht 1.*
Okrąg: białocerkiewski, berdyczowski, chersoń czerkaski, czernihowski, humański, kamienie kijowski, konotopski, korosteński, nikołajew mohylowski, nieżyński, nowgorodsiewierski, ski, płoskirowski, pierwomajski, priłucki, sze towiecki, tulczyński, winnicki, wołyński, z wjewski oraz terytorjum Autonomicznej Mołd skiej Republiki Rad.

LENINGRAD

Konsulat I kl.
Leon Różycki, Konsul II kl.
Adres: *Union des Républiques Soviétistes So listes. Leningrad. Naberejnaïa Krasnovo Flota*
Okrąg: gubernje: czerepowiecka, murmańska, le gradzka, nowgorodzka i pskowska.

MIŃSK

Konsulat Generalny.
Konstanty Symonolewicz, Radca Posels II kl.
Adres: *Union des Républiques Soviétistes So listes. Minsk. Sovietskaïa 84.*
Okrąg: terytorjum B. S. R. R., pow. homelski i czycki.

TYFLIS

Konsulat Generalny.
Zygmunt Mostowski, Konsul Generalny II k
Adres: *Union des Républiques Soviétistes So listes. Tiflis. Korganovska 24.*
Okrąg: terytorjum Zakaukaskiej Republiki Rad.

TREŚĆ: 102. Spis urzędów dyplomatycznych państw obcych w Polsce. — 103. urzędów konsularnych państw obcych w Polsce. — 104. Konsulaty pa obcych w W. M. Gdańsku. — 105. Sieć polskich urzędów dyploma nych. — 106. Sieć polskich urzędów konsularnych.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15.

).05
L

DODATEK DO NR. 5 DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z
Nr. 1 — WARSZAWA — PAŹDZIERNIK 1930.

THE LIBRARY OF THE
JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

BIULETYN BIBLJOGRAFICZNY
ISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

iuletyn Bibljograficzny M. S. Z. przeznaczony jest przedewszyst-
ło użytku urzędów zagranicznych Rzeczypospolitej.
ıdaniem *Biuletynu* jest informować urzędy o wszystkich ważniej-
publikacjach polskich, odnoszących się do: 1) prawa i prze-
państwowych, 2) informacji gospodarczej, 3) zagadnień ekono-
:h, 4) zagadnień politycznych, 5) historji, 6) sztuk pięknych.
formacje bibljograficzne *Biuletynu* dzielić się będą na trzy
, zgodnie z brzmieniem okólnika Ministerstwa Nr. 43 z 3 lipca
mianowicie: rubrykę A — książek obowiązujących, rubrykę B —
ych, rubrykę C — wskazanych, lecz zostawionych do uznania.
iały A i B drukowane będą jednostronnie; bibljoteka urzędu
oszczególne tytuły wyciąć i nakleić na kartki swego katalogu.
uletyn Bibljograficzny M. S. Z. ukazywać się będzie w odstę-
vartalnych.
ybór księgarni, za której pośrednictwem urzędy zagraniczne
ają zaopatrywać się w wydawnictwa, pozostawia się ich uznaniu.

A.

KSIĄŻKI OBOWIĄZUJĄCE.

.pa Rzeczypospolitej Polskiej:
Polska mapa topograficzna, komunikacyjna i administracyjna,
ana pod redakcją E. Romera. Podziałka 1.600.000. Książnica-
929). Cena podklejonej zł 84.

Wielka mapa Rzeczypospolitej Polskiej w podziale 1.750.000.
laturę opracował dr. Adam Tomaszewski, uzupełnił ks. dr. Sta-
Kozierowski. Lwów i Warszawa. Nakład i własność Księgarni
Bernarda Połonieckiego (1928). Cena podklejonej zł 45.

:ędy zagraniczne obowiązane są posiadać jedną z tych dwóch
:nnych Rzeczypospolitej. Nowsza jest mapa E. Romera.

Juljan Makowski. *Prawo międzynarodowe*, część I. Wydane staniem kwartalnika Sprawy Obce, Warszawa, drukarnia Wł. Łazarskiego 1930. Str. 352. Cena zł 25.

Przy nabywaniu w drukarni Wł. Łazarskiego, Złota 7/9, rabat 25%.

Powszechny obowiązek wojskowy w Polsce opracowali na podstaie zmienionej ustawy... oraz rozporządzenia z 16 marca 1930 o wynaniu tej ustawy... ppłk. Tadeusz Deschu, kpt. Juljan Skąpski, por. nryk Moczyński. Skład główny: Główna Księgarnia Wojskowa. Warıwa 1930. Str. XX, 144, 48 nlb. zł 2.80.

B.

KSIĄŻKI ZALECONE.

Pamiętnik Instytutu Bałtyckiego. Obrona Pomorza. Praca zbiova pod redakcją Józefa Borowika. Toruń 1930. Nakładem Instytutu tyckiego. Skład główny: Gebethner i Wolff w Warszawie. Str. XV, ;. Cena zł 20.

Pamiętnik Instytutu Bałtyckiego. Polskie Pomorze. Praca zbiova pod redakcją Józefa Borowika. Tom I. *Ziemia i ludzie.* Toruń 9. Skład główny: Instytut Bałtycki. Str. X, 326 i mapa. Cena zł 20.

Przy nabywaniu u wydawcy (Instytut Bałtycki, Toruń, Franciańska 14) rabat 25% od wszystkich wydawnictw Instytutu.

Józef Piłsudski. *1926 — 1929. Przemówienia, wywiady, artykuły.* ırane i do druku przygotowane przez Antoniego Anusza i Wł. Pobóglinowskiego. Warszawa 1930. Nakładem Towarzystwa Wydawnigo Polska Zjednoczona. Skład główny: Dom Książki Polskiej. 285, 9 nlb. Cena zł 6.

Kronika o polskiem morzu. Dzieje walk, zwycięstw i pracy. Pod akcją Czesława Pechego. Warszawa. Nakładem tygodnika Polska spodarcza. Rok 1930. Str. 448, 2 nlb. 76. Cena zł 25.

Województwo Śląskie 1918 — 1928. Rozwój administracji samorząvej... w zarysie. Informator i przewodnik po wystawie województwa ;kiego na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu. Nakła- ı Śląskiej Rady Woj. w Katowicach. 1929. Str. 4, nlb. 400. Cena zł 4. dawca: Śląska Rada Wojewódzka. Katowice. Konto P. K. O. 18.958.

Sprawy narodowościowe. Czasopismo poświęcone badaniu spraw ɔdowościowych.

Cena prenumeraty rocznej zagranicą 2 dol. amer. Wydawca: Insty- Badań Spraw Narodowościowych. Warszawa, Nowy Świat 21. ıto w P. K. O. 14.595.

C.

KSIĄŻKI WSKAZANE, LECZ ZOSTAWIONE DO UZNANIA.

'zasopisma:

Lot Polski. Miesięcznik ilustrowany. Organ Ligi Obrony Powietrz-
'ństwa. Cena roczna z rabatem 10 fr. szwajc.
Adres: Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, Warszawa, Dłu-
. Konto w P. K. O. 85.00.
Przegląd Współczesny. Miesięcznik pod redakcją prof. Stanisława
iewicza. Cena roczna zł 48.
Adres: Kraków, Sławkowska 32.
Sztuki Piękne. Miesięcznik pod redakcją prof. Mieczysława Tre-
Cena roczna z przesyłką zł 68.
Adres: Warszawa, Hoża 22 m. 10.
Niepodległość. Czasopismo poświęcone dziejom polskich walk
oleńczych w dobie popowstaniowej pod redakcją Leona Wasilew-
. Wydawnictwo Instytutu Badania Najnowszej Historji Polski.
dem księgarni F. Hoesicka w Warszawie. Pismo kwartalne. Cena
rzesyłki zł 24.
Adres Administracji: Senatorska 22. Konto w P. K. O. 34.59.
'owyżej wymienione cztery wydawnictwa były prenumerowane
ıczas dla szeregu urzędów zagranicznych przez władze centralne.
erstwo uważa za pożądane kontynuowanie prenumeraty tej przez
r.
'rzegląd Prawa Urzędniczego. Czasopismo poświęcone prawodaw-
orzecznictwu w sprawach funkcjonarjuszów państwowych. Re-
i administracja: Warszawa, Filtrowa 73 m. 33. Prenumerata
zł 20. Konto w P. K. O. dr. Włodzimierza Hekajłło Nr. 41307.
'olnictwo. Czasopismo poświęcone zagadnieniom polityki rolnej,
ej, leśnej i weterynaryjnej. Pod redakcją doc. dr. Adama Rosego.
'oczna zagranicą zł 52.
dres: Księgarnia Rolnicza, Warszawa, Mazowiecka 10.
forze. Organ Ligi Morskiej i Rzecznej. Z dodatkiem *Pionier*
alny. Cena roczna (bez przesyłki) zł 12. Członkowie L. M. i R.
ują czasopismo bezpłatnie.
dres: Warszawa, Elektoralna 2. Konto w P. K. O. 97.47.

ydawnictwa encyklopedyczne i zbiorowe:

r. Zygmunt Cybichowski. *Encyklopedja podręczna prawa pu-*
go (konstytucyjnego, administracyjnego i międzynarodowego).
wana z udziałem profesorów szkół wyższych... etc. Tomów dwa.
Instytutu Wydawniczego Bibljoteka Polska, Warszawa.
ł 105.

Encyklopedja podręczna rolnictwa, przemysłu, handlu i finansów. dawnictwo Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. Warszawa. a zł 35.

Polska, jej dzieje i kultura, od czasów najdawniejszych do chwili cnej. Wydawnictwo księgarni Trzaski, Ewerta i Michalskiego, Warva. Cena zeszytu w prenumeracie zł 4.80, za sześć zeszytów zł 28.

Polska w krajobrazie i zabytkach. Wydawca Tadeusz Złotnicki, szawa, Górnośląska 16. Konto w P. K. O. 62.62. Cena za dwa tomy prawie zł 169.

Pomniki bojowników o niepodległość. Album, zawierający reprocje pomników, grobowców, tablic pamiątkowych i t. d. ku czci poańców i żołnierzy polskich epoki minionej. Cena ulgowa egzemplana papierze kredowym zł 26, na papierze ilustracyjnym zł 21. Wyca: Ministerstwo Robót Publicznych, Kredytowa 8.

Dziesięciolecie Polski odrodzonej. Album pamiątkowe. Wydawca: strowany Kurjer Codzienny i Światowid. Cena: w płónej oprawie zł 63.50; luksusowego: zł 103.50; 203.50; w skórze 00. Konto w P. K. O. 48.750.

Adres administracji: Kraków, Wielopole 1.

Nauka polska, jej potrzeby, organizacja i rozwój. Wydawnictwo y im. Mianowskiego Instytutu Popierania Polskiej Twórczości Nauej z mapą w tekście. Warszawa, 1930. Pałac Staszica. Tom XII. a zł 12. Tom XII stanowi uzupełnienie do tomu VII.

Szkoły wyższe Rzeczypospolitej Polskiej. Wydawnictwo Kasy im. nowskiego. Warszawa, 1930. Pałac Staszica. Cena zł 15.

Rocznik gdański. Organ Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Sztuki dańsku. Tom I, II, III. Gdańsk. Nakładem Towarzystwa Przyjaciół ki i Sztuki w Gdańsku z zasiłkiem Ministerstwa Wyznań Religiji i Oświecenia Publicznego w Warszawie. Cena za I tom zł 6, III zł 14.

Wydawnictwa informacyjno-gospodarcze:

Rocznik informacyjny o spółkach akcyjnych w Polsce (tekst w trzech kach). Wydanie Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górnic- Handlu i Finansów. Nakładem Polskiej Spółki Wydawnictw Inacyjnych. Warszawa, Traugutta 7/9. Cena zł 60.

Wydawnictwo, zasługujące na polecenie instytucjom zagranicznym, miarodajne źródło o Polsce.

Inż. Antoniego Rościsława Sroki. *Księga adresowa przemysłu, lu i finansów.* Wydanie XIII (III powojenne). Warszawa, Mokoka 49. Konto w P. K. O. 56.88. Cena zł 55.

Zofja Cichocka. *Geografja gospodarcza ziem polskich.* Warszawa, . Cena zł 8.

Dr. A. Wereszczyński i W. Kucharski: *Wiadomości o Polsce współ-*
esnej ze szczególnem uwzględnieniem stosunków politycznych, go-
odarczych i społecznych: Wydanie trzecie, przerobione i uzupełnio-
Lwów 1931. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich.
. 367. Cena zł 8.

Dr. Stanisław Nowakowski. *Geografja gospodarcza Polski zachod-*
j. Poznań. Nakładem Magistratu m. Poznania. Tomów dwa. Cena zł 65.

Przewodnik przemysłu i handlu polskiego. Warszawa, Święto-
yska 15. Konto w P. K. O. 13.585. Cena zł 58 z przesyłką.

Rynki zbytu. Wydawnictwo Państwowego Instytutu Eksportowego.
n IV. Rok 1929. Warszawa. Cena zł 25.

M. Janiszewski. *Mapa przemysłu* (E. Romer. *Atlas ścienny Pol-*
XII). Z zasiłkiem Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Książnica-
as, 1928. Cena na wałku zł 28.

Ustawodawstwo. Prawo:

Ustawodawstwo polskie. Wydawnictwo redakcji Dziennika
taw. Warszawa, Długa 50. Tomów dziesięć. Cena zł 15 za tom.

Polskie ustawodawstwo wojskowe w opracowaniu ppłk. dr. Marjana
zyńskiego i mjr. dr. Bolesława Matznera. Wydawnictwo Sekcji Pra-
czej Towarzystwa Wiedzy Wojskowej. Tom I. Warszawa 1930. Cena
rzedpłacie za oba tomy zł 40 bez przesyłki.

Adres: Departament Sprawiedliwości M. S. Wojsk. Pokój 314.
to w P. K. O. 22.100. Tom II tego ważnego wydawnictwa ukaże się
930.

Prawo o emigracji w Polsce. Teksty ustaw, instrukcyj oraz ukła-
międzynarodowych wraz z komentarzem, opracowali S. Iwa-
ski i K. Mamrot. Wydane z zasiłkiem Ministerstwa Pracy i Opieki
ecznej. Warszawa 1929. Cena zł 9.50.

Ważne dla urzędów mających styczność z wychodztwem polskiem.

K. W. Kumaniecki, B. Wasiutyński, J. Panejko. *Polskie prawo*
inistracyjne w zarysie. Kraków, Księgarnia Powszechna. Dwa
. Cena w subskrypcji zł 25 bez przesyłki.

Witold Reiss. *Zarys prawa administracyjnego* dla urzędników pań-
wych i samorządowych oraz słuchaczy szkół wyższych. Tom I.
ad Józefa Zawadzkiego w Wilnie, 1930.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15

.05
L

ZIENNIK URZĘDOWY
NISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
ECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 stycznia 1931 roku | Rok XIII

THE LIBRARY OF THE
JUL 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

1.

8058.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH OD PISM WIĄŻĄCYCH SIĘ Z UMOWAMI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości rządzenie Ministra Skarbu, dotyczące niektórych zmian w instrukcji tra Skarbu, z 15 listopada 1928, zamieszczonej w Dz. Urz. Z. Nr. 2 z 1929, poz. 8.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

NE W POROZUMIENIU Z MINISTERSTWEM PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ WYŻSZĄ IZBĄ KONTROLI, ZMIENIAJĄCE INSTRUKCJĘ Z DNIA 15 LISTO- 1928 R. W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH OD PISM, WIĄŻĄCYCH SIĘ WAMI, ZAWIERANEMI PRZEZ URZĘDY PAŃSTWOWE ORAZ PRZEZ ZA- I PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWE („MONITOR POLSKI" Nr. 287 z 1928).

1. Instrukcja z dnia 15 listopada 1928 w sprawie opłat owych od pism, wiążących się z umowami, zawieranemi przez państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe tor Polski" Nr. 287 z 1928 r.; Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, 10), ulega następującym zmianom:

1) W § 2 po punkcie „j" wstawia się następujące dwa dalsze :

„k) W tych samych rozmiarach, jakie określono wyżej w punkcie „j" przyznaje się niniejszem, a mianowicie na podstawie art. 3 (punktu 5) oraz art. 5 ustawy z dnia 25 listo-

pada 1925 r. o popieraniu polskiej żeglugi morskiej (D
Rz. P. Nr. 125, poz. 891), utrzymanej w mocy w u
ostatnim art. 171 u. o. s., zwolnienie od opłat stemplo
Skarbowi Państwa, o ile chodzi o pisma, tyczące się st
morskich, których zarząd jest powierzony Państwowej
Morskiej lub Urzędowi Morskiemu lub Morskiemu Insty
Rybackiemu.

1) W tych samych rozmiarach, jakie określono
w punkcie „j", jest zwolnione od opłat stemplowych
siębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Tel
a mianowicie na mocy art. 6 rozporządzenia Prezydent
czypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P.
poz. 379)".

2) Ustęp przedostatni § 2 otrzymuje brzmienie następując

„Poza przypadkami wyjątkowemi, wymienionemi
w punktach „a" — „1", Państwo Polskie jako takie ni
zwolnione od opłat stemplowych".

3) W § 5 przy wyrazie ostatnim „umowy" umieszcza się
łacz następującej treści:

„(Patrz nadto § 7a)".

4) Po § 7 umieszcza się następujący § 7a:

„Jeżeli pismo, stwierdzające umowę, z istoty sw
być zaopatrzone tylko w jeden podpis i to nie w
urzędu, zawierającego umowę, lecz w podpis współk
henta, to współkontrahent ma wręczyć urzędowi, zawi
cemu umowę, jednocześnie z podpisanem przez siebie pi
stwierdzającem zawarcie umowy, znaczki stemplowe (§
pokwitowanie kasy skarbowej (§ 7). Jeśli tego nie u
to urząd, zawierający umowę, przesyła Urzędowi Skarbo
Podatków i Opłat Stemplowych (lub Urzędowi Opłat Ste
wych), w którego okręgu urząd, zawierający umowę, m
dzibę, „zawiadomienie o dostrzeżonem naruszeniu u
o opłatach stemplowych" według wzoru 5 do § 75 r.
Urząd Skarbowy na podstawie tego zawiadomienia wy
opłatę wraz z podwyżką stemplową (art. 42 u. o. s.).

Urząd, zawierający umowę, ma we właściwym
zawiadomić współkontrahenta o powyższym jego obow
oraz o skutkach niedopełnienia go, podając zarazem
opłaty oraz czy opłata ma być uiszczona znaczkami ste
wemi, czy gotówką; w tym ostatnim wypadku urząd m
czyć współkontrahentowi polecenie poboru (§ 7).

Postępowanie urzędu, zawierającego umowę, po dostarczeniu przez współkontrahenta znaczków stemplowych lub pokwitowania kasy skarbowej, normują §§ 6 i 7.

Postępowanie, unormowane w niniejszym paragrafie, ma być stosowane w szczególności w przypadku, gdy przyjęcie oferty (zamówienia) jest uiszczone na tym samym papierze, na którym jest wpisana oferta (§ 19, ustęp drugi, zdanie drugie oraz ustęp trzeci, zdanie drugie), jak również w razie sporządzania obligu (art. 114 u. o. s.), na mocy którego wierzycielem jest osoba, reprezentowana przez urząd, wymieniony w § 3 (oblig zatem podpisany tylko przez współkontrahenta jako dłużnika)".

5) W § 11 ulega skreśleniu zdanie ostatnie ustępu pierwszego.

6) Po § 11 umieszcza się następujący nowy § 11 a:

„Opłata stemplowa od umowy, na mocy której urząd bierze w najem nieruchomość (lokal), może być uiszczona ratami w ten sposób, że urząd potrąci poszczególne raty opłaty od poszczególnych rat czynszu najmu (komornego); każda rata opłaty wynosi w tym wypadku (w myśl art. 88 u. o. s.) 1% (z dodatkiem 10%) od danej raty czynszu najmu, jeżeli jednak jedna ze stron jest osobiście zwolniona od opłaty na mocy art. 16 u. o. s., to rata opłaty wynosi ½% (z dodatkiem 10%-wym) od danej raty czynszu najmu.

W przypadkach, o których mowa w niniejszym paragrafie, urząd, zawierający umowę, ma sporządzić decyzję, wyjaśniającą zasady uiszczenia opłaty zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego paragrafu. Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, urząd zamieszcza następujące zaświadczenie: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (§ 11 a i. s. u.) . . . . . 19 r.".

7) W § 12, w zdaniu pierwszem, liczbę „11" zastępuje się oznaczeniem „11 a".

8) W § 13, w ustępie pierwszym, tekst: „(w przypadkach, których tyczy się § 8, ewentualnie też § 12)" zastępuje się tekstem następującym:

„(w przypadkach, których tyczą się §§ 8 i 11 a, ewentualnie też § 12)".

W tymże § 13 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy umowach tego rodzaju urząd, zawierający umowę, ma jak najrychlej sporządzić decyzję, przewidzianą w §§ 9 lub 10, 11, 11 a lub 12".

9) Numer odsyłacza do § 18, wyrażony mylnie liczbą 7, pr
się na 12.

10) W § 19 przy końcu ustępu drugiego umieszcza się od
następującej treści:

„(Patrz § 7 a)".

11) W zdaniu pierwszem § 26 po wyrazach „rachunek ni
cony" umieszcza się wyrazy:

„lub niedostatecznie opłacony".

12) We wzorze 3 (do § 15) nagłówek „kwota należna" d
tylko kolumn 8 i 9, a nie kolumn 8 — 10.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogło
w „Monitorze Polskim".

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa S

(—) Ignacy Matuszew

Za Ministra Przemysłu i H

(—) Kożuchowski

Podsekretarz Stanu

2.

G.M.O.4291.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAOPATRZENIA WŁADZ W OZNAKI
PRZEZ FEDERACJĘ POLSKICH ZWIĄZKÓW OBROŃCÓW OJCZYZNY

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiad
okólnik Prezydjum Rady Ministrów Nr. 25 z 23.VI r. b. do wiad
i wyzyskania.

Za Ministra

(—) A. W

Podsekretar

Warszawa, 4/IV 1930.

ZYDJUM RADY MINISTRÓW
Nr. 10962/30.

Warszawa, dnia 23 czerwca 1930 r.

OKOLNIK Nr. 25.

Do

wszystkich Ministerstw

w Warszawie.

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia arca 1930 r. w sprawie oznak władz, urzędów, zakładów, insty- i przedsiębiorstw państwowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 28, poz. 245) ydjum Rady Ministrów z polecenia Pana Prezesa Rady Ministrów idamia, że Federacja Polskich Związków Obrońców Ojczyzny w po- nieniu z Mennicą Państwową powzięła inicjatywę zaopatrzenia z i t. d. w oznaki.

W celu zapewnienia całkowitej jednolitości i staranności wyko- przepisanych oznak, co w stosunku do godła państwowego musi ściśle przestrzegane, oraz z uwagi na charakter obu tych instytu- które dają pod tym względem duże gwarancje, Prezydjum Rady trów uważa za pożądane poparcie powyższej inicjatywy i prosi terstwo o zalecenie władzom i t. d., podległym Ministerstwu, ko- nia z usług Federacji w tym kierunku.

Zgodnie z treścią pisma Federacji, zamówienia należałoby kiero- bezpośrednio do Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny : Warszawa, ul. Nowy Świat Nr. 35 m. 5) albo do wojewódzkich dów Federacji.

Szef Gabinetu Prezesa Rady Ministrów

(—) Schätzel

3.

.40919.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY PRZEPISÓW O ZWROCIE KOSZTÓW Y PODRÓŻACH PRZESIEDLENIOWYCH POZA GRANICAMI PAŃSTWA.

linisterstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i sto- a niżej zamieszczone rozporządzenie Rady Ministrów z 10 ia 1930 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 66, poz. 521) w sprawie zmiany

przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkome rowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa (Dz. Rz. P. Nr. 101, poz. 711).

Za Ministra

(—) W. Jędrzej

Dyrektor Departan

Warszawa, 17/X 1930.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 10 WRZEŚNIA 1930 R.

W SPRAWIE ZMIANY PRZEPISÓW O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE SŁUŻB DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA ODBYWANE POZA GRANICAMI PAŃSTWA.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o sażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposa sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz p ratorów (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co nast

§ 1. W § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 wrz 1925 o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomen wania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez cjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojsko (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 101, poz. 711), dodaje się po ustępie pierw nowy ustęp treści następującej:

„Kierownikom urzędów zagranicznych, korzystaj z mieszkania reprezentacyjnego, umeblowanego przez Państwa, zwraca się udowodnione koszty przewozu wła przedmiotów urządzenia domowego w wysokości nie prz czającej 33 $^1/_3$ % norm, ustalonych w poprzednim ustępie".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłos

Prezes Rady Ministró

(—) J. Piłsudski

Kierownik Ministerstwa S

(—) *Ignacy Matuszews*

4.

.4674.

OKÓLNIK

W SPRAWIE BLANKIETÓW, KOPERT ORAZ NAGŁÓWKÓW NA NICH.

W okólniku Nr. 89 z 25 kwietnia 1929 w punkcie 5 zarządzam pującą zmianę:

ıst słów: „na kopertach zaś u góry wzdłuż koperty" winno być: kopertach zaś u dołu z lewej strony".

Punkt ten będzie zatem brzmiał jak następuje:

5) Nazwy urzędów na blankietach winny być umieszczane u góry z lewej strony, na kopertach zaś u dołu z lewej strony . . . . jak w okólniku Nr. 89.

Za Ministra

(—) W. Jędrzejewicz

Dyrektor Departamentu

awa, 12/IX 1930.

5.

1914.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZNIESIENIA WIZ MIĘDZY POLSKĄ STONJĄ, FINLANDJĄ I ŁOTWĄ NA PASZPORTACH DYPLOMATYCZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że umów, jakie zawarło z Rządami estońskim, finlandzkim i łotew- zostają wzajemnie zniesione od 1 czerwca 1930 wizy na pa- ach dyplomatycznych polskich, estońskich, finlandzkich i łotew-

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) K. Rościszewski

Naczelnik Wydziału

wa, 30/IV 1930.

6.

G.M.O.6445.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE INSTRUKCJI BIUROWEJ DLA M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do w
mości, że z dniem 1 września 1930 weszło w życie nowe rozporz
nie w sprawie tymczasowych przepisów kancelaryjnych, obowiąz
departamenty, wydziały i referaty centrali M. S. Z.

Z chwilą wejścia w życie tymczasowych przepisów kancelary
dla centrali M. S. Z. tracą moc obowiązującą:

§§ od 9 do 13 i od 16 do 19 włącznie instrukcji biurowej M
(Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 12 z 1922, poz. 85).

w z. Naczelnika Wyd

(—) Kruczkiewic

Warszawa, 29/IX 1930.

7.

G.M.O.8185.

RUCH SŁUŻBOWY

W LISTOPADZIE 1930 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S.

MIANOWANI:

Merdinger Zygmunt — Konsul Generalny II kl. w VI st. sł., Kierc
Konsulatu Generalnego Rz. P. w Meksyku — Radcą Pose
II kl. w VI st. sł. od 1 grudnia 1930 z powierzeniem nadal
rownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Meksyku.

Brzezie Russocki Wacław — Referendarzem Biura Komisarza Ge
nego Rz. P. w Gdańsku od 16 listopada 1930.

Zaleski Ksawery — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. z ty
Attaché Ambasady w Ambasadzie Rz. P. w Londynie — At
Poselstwa w VIII st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w
seli od 1 stycznia 1931, z upoważnieniem do używania t
Sekretarza Poselstwa II kl.

ZENIESIENI:

zewski Tytus — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Jerozolimie — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 31 grudnia 1930.

cień Roman — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Rz. P. w Brukseli — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 31 grudnia 1930 z równoczesną nominacją na Asesora w VIII st. sł.

OLNIENI:

wski Edward — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — zwolniony na własne żądanie od 15 listopada 1930.

TREŚĆ:

1. Okólnik w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się
wami. — 2. Okólnik w sprawie zaopatrzenia władz w oznaki
Federację Polskich Związków Obrońców Ojczyzny. — 3. Okólnik w
wie zmiany przepisów o zwrocie kosztów przy podróżach przesie
wych poza granicami Państwa. — 4. Okólnik w sprawie blankietó
pert oraz nagłówków na nich. — 5. Okólnik w sprawie zniesie
między Polską a Estonją, Finlandją i Łotwą na paszportach dy
tycznych. — 6. Komunikat w sprawie instrukcji biurowej dla M.
7. Ruch służbowy w listopadzie 1930 w centrali i w urzędach
łych M. S. Z.

Redakcja i Administracja:
Wydział Historyczno-Naukowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych (tel. 413

Prenumerata roczna zł 8.—, cena 1 zeszytu 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

.0 S
L

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
ZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

. 2 | Warszawa, dnia 15 lutego 1931 r. | Rok XIII

THE LIBRARY OF THE
JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

L.O.7431.

8.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZYMIOTNIKOWYCH NAZW POWIATÓW.

Nawiązując do okólnika z 23.IV.1929 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 4, poz. 29), isterstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości pismo isterstwa Spraw Wewnętrznych Nr. O. L. 3748 1 z 22.X.1930.

Za Ministra

(—) *A. Wysocki*

Podsekretarz Stanu

szawa, 25/XI 1930.

MINISTERSTWO
W WEWNĘTRZNYCH

Nr. O. L. 3748 1

zymiotnikowe nazwy
powiatów.

Warszawa, dnia 23 października 1930 r.

Do

Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 54 z dnia wietnia 1930 r. podało do wiadomości Wojewodów i Komisarza u w Warszawie ustalone na podstawie opinji Polskiej Akademji jętności brzmienie przymiotnikowych nazw powiatów na obszarze zypospolitej Polskiej, z poleceniem zachowania tego brzmienia wszelkich aktach urzędowych, a przedewszystkiem w pismach nacyjnych.

Mając na uwadze, że jednolite ustalenie przymiotnikowych n powiatów na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zainteresuje bez pienia również i inne władze centralne, Ministerstwo Spraw Wewnę nych podaje poniżej do wiadomości ustalone na podstawie opinji Pols Akademji Umiejętności brzmienie przymiotnikowych nazw powiatów

1) W województwie białostockiem:

augustowski, białostocki, bielski (siedziba Bielsk Podlaski), grodzie kolneński, łomżyński, ostrowski (siedziba Ostrów Mazowiecki), os łęcki, suwalski, sokólski, szczuczyński w Grajewie, wołkowvski i soko-mazowiecki (siedziba Wysokie Mazowieckie);

2) w województwie kieleckiem:

będziński, czestochowski, iłżecki (siedziba Wierzbnik), jędrzejov kielecki, kozienicki, konecki, miechowski, olkuski, opoczyński, towski, pińczowski, radomski, sandomierski, stopnicki (siedziba Bu włoszczowski i zawierciański;

3) w województwie krakowskiem:

bialski, (siedziba Biała Małopolska), bocheński, brzeski (siedziba Brze chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, grzybowski, jasielski, krakowski, l nowski, makowski (siedziba Maków Podgórski), mielecki, myślen nowotarski, nowosądecki, oświecimski, pilzneński, ropczycki, tarno wadowicki, wielicki i żywiecki;

4) w województwie lubelskiem:

bialski (siedziba Biała Podlaska), biłgorajski, chełmski, garwoli hrubieszowski, janowski (siedziba Janów Lubelski), krasnostawski, stantynowski (siedziba Janów Podlaski), lubelski, lubartowski, łuko puławski, radzyński, siedlecki, sokołowski, tomaszowski, węgro włodawski, zamojski;

5) w województwie lwowskiem:

bobrecki, brzozowski, dobromilski, drohobycki, gródecki (siedziba dek Jagielloński), jarosławski, jaworowski, kolbuszowski, krośnie lubaczowski, łańcucki, lwowski, liski, mościcki, niżański (siedziba Ni przemyski, przeworski, rawski (siedziba Rawa Ruska), rudecki, szowski, samborski, sanocki, sokalski, starosamborski, strzyżo tarnobrzeski i żółkiewski;

6) w województwie łódzkiem:

eziński, kaliski, kolski, konieński, łaski, łódzki, łęczycki, piotrkowski, omszczański, sieradzki, słupecki, turecki i wieluński;

7) w województwie nowogródzkiem:

anowicki, lidzki, nieświeski, nowogródzki, słonimski, stołpecki, szczu-ński i wołożyński;

8) w województwie poleskiem:

eski (siedziba Brześć nad Bugiem), drohicki, koszyrski (siedziba nień-Koszyrski), kobryński, kosowski (siedziba Kosów Poleski), łuni-ki, piński, prużański, sarneński i stoliński;

9) w województwie pomorskiem:

lnicki, chełmiński, chojnicki, działdowski, gniewski, grudziądzki, uski, kościerski, lubawski (siedziba Nowe Miasto), sępoliński, staro-lzki, świecki, tczewski, toruński, tucholski, wąbrzeski, morski dziba Wejherowo);

10) w województwie poznańskiem:

goski, chodzieski, czarnkowski, gnieźnieński, gostyński, grodziski, rocławski, jarociński, kępiński, koźmiński, krotoszyński, kościański, czyński, międzychodzki, mogileński, nowotomski, obornicki, odola-ski, ostrowski (siedziba Ostrów Wielkopolski), ostrzeszowski, ple-rski, poznański, rawicki, strzeliński, szamotulski, szubiński, śmigiel-śremski, średzki, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński, wyrzyski ński;

11) w województwie stanisławowskiem:

rodczański, doliński, horodeński, kałuski, kołomyjski, kosowski ziba Kosów Pokucki), nadwórniański, rohatyński, skolski, śnia-ki, stanisławowski, stryjski, tłumacki, turczański i żydaczowski;

12) w województwie śląskiem:

ki (siedziba Bielsko Śląskie), cieszyński, katowicki, lubliniecki, yński, rybnicki, świętochłowicki i tarnogórski (siedziba Tarnowskie);

13) w województwie tarnopolskiem:

borszczowski, brodzki, brzeżański, buczacki, czortkowski, kopyczyni kamieniecki (siedziba Kamionka Strumiłowa), podhajecki, przemyśla radziechowski, skałacki, tarnopolski, trembowelski, zaleszczycki, raski, zborowski i złoczowski;

14) w województwie warszawskiem:

błoński, (siedziba Grodzisk Mazowiecki), ciechanowski, gostyński, jecki, kutnowski, lipnowski, łowicki, makowski (siedziba Maków M wiecki), miński (siedziba Mińsk Mazowiecki), mławski, niesza (siedziba Aleksandrów Kujawski), płocki, płoński, przasnyski, pułt radzymiński, rawski (siedziba Rawa Mazowiecka), rypiński, sierp skierniewicki, sochaczewski, warszawski i włocławski;

15) w województwie wileńskiem:

brasławski, dziśnieński (siedziba Głębokie), mołodecki, oszmia postawski, święciański, wilejski, wileńsko-trocki i wileński (grod

16) w województwie wołyńskiem:

dubieński, horochowski, kostopolski, kowelski, krzemieniecki, lubome łucki, równieński, włodzimierski i zdołbunowski.

(—) Zabierzow

Dyrektor Departam

9.

P.I.K.79204.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TRYPTYKÓW SAMOCHODOWYCH *).

Wobec wątpliwości niektórych urzędów konsularnych co do inter towania przepisów obowiązujących dla ruchu samochodowego p granicę Państwa, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Ska z 24 czerwca 1926 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 69 z 1926, poz. 404), w brzmi zmienionem rozporządzeniem Ministra Skarbu z 9 kwietnia 1929 Ust. Rz. P. Nr. 30 z 1929, poz. 290), Ministerstwo Spraw Zagraniczn

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział VII, p. 4.

śnia, że wprowadzony przez powyższe rozporządzenia system tryp-
w i książeczek z przepustkami nie może być stosowany do samo-
ów ciężarowych oraz dorożek samochodowych.
Rozporządzenia wymienione dotyczą wyłącznie przeznaczonych dla
turystycznych samochodów osobowych i motocyklów.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu

awa, 4/XI 1930.

10.

24.

OKÓLNIK

W SPRAWIE SKASOWANIA BEZPŁATNYCH BILETÓW KOLEJOWYCH DLA DZIENNIKARZY ZAGRANICZNYCH.

awiązując do okólnika Nr. 130 z 15.VIII.1926 oraz do pisma
ego Nr. P.VI.5489 z 18.V.1929, Ministerstwo Spraw Zagranicznych
łamia, że wobec zarządzeń oszczędnościowych Ministerstwo Komu-
i przestało udzielać dziennikarzom zagranicznym, udającym się
olski, biletów wolnej jazdy na kolejach państwowych. Obecnie
erstwo Komunikacji udziela na wniosek Ministerstwa Spraw Zagra-
ch dziennikarzom zagranicznym jedynie zniżki 80%, pozostałe zaś
okrywa podróżny.
odając powyższe do wiadomości urzędu, Ministerstwo Spraw
icznych prosi o odpowiednie informowanie dziennikarzy zagra-
ch, którzy pragną udać się do Polski, celem uniknięcia nieporo-
i co do kosztów tej podróży.
wypadkach zupełnie wyjątkowych, gdy podróż po Polsce
ać będzie dziennikarz zagraniczny, na którym specjalnie nam
Ministerstwo pokrywać będzie owe 20% z własnych funduszów.
erstwo zaznacza raz jeszcze, iż 20% dopłatę pokrywać będzie
w wyjątkowych wypadkach na podstawie umotywowa-
wniosków urzędów.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) L. Chrzanowski

Naczelnik Wydziału

wa, 1/V 1930.

11.

G.M.O.88.

RUCH SŁUŻBOWY

W GRUDNIU 1930 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S.

MIANOWANI:

Beck Józef — Podsekretarzem Stanu w III st. sł. z dniem 6 grudn

Dr. Kurnikowski Zdzisław — Radca Ministerjalny w V st. sł. - sulem Generalnym II kl. w V st. sł. z powierzeniem kier twa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Jerozolimie od 1 styczni

Byszewski Jan Lech — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie ralnym Rz. P. w Nowym Jorku — Konsulem II kl. w VI z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Detr 1 lutego 1931.

Dr. Dąbrowski Alfred — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Ko II kl. w VI st. sł. z jednoczesnym przydziałem do Konsula neralnego Rz. P. w Nowym Jorku od 1 lutego 1931.

Dubicz Penther Karol — prowizoryczny Radca Ministerjalny w sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 stycznia 193

PRZENIESIENI:

Kozłowski Władysław — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik latu Rz. P. w Detroit — przeniesiony do centrali M. S. Z. noczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. 1 lutego 1931.

Kluczyński Piotr — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Ko Rz. P. w Lyonie — przeniesiony do centrali M. S. Z. z czesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 1931.

Neuman Edward — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie w Wiedniu — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoc przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 marca 1931.

Dembiński Ludwik — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w stwie Rz. P. w Bukareszcie — przeniesiony do centrali z czesną nominacją na Referendarza w VII st. sł. od 1 k 1931.

Sędzielowski Mieczysław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w sulacie Rz. P. w Kwidzynie — przeniesiony do Konsulatu ralnego Rz. P. w Królewcu od 1 stycznia 1931.

ński Ludomir — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Kontrolera w IX st. sł. od 31 marca 1931.

wski Kazimierz — prowizoryczny Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Leningradzie — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na prowizorycznego Sekretarza w IX st. sł. od 1 stycznia 1931.

Rudolf — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 31 grudnia 1930.

wski Antoni — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Sztokholmie — przeniesiony do centrali od 31 marca 1931.

ska Żelisława - Starsza Kancelistka w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Bukareszcie — przeniesiona do centrali z równoczesną nominacją na Adjunkta Kancelaryjnego w IX st. sł. od marca 1931.

kówna Bronisława — Sekretarz w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Jerozolimie — przeniesiona do centrali M. S. Z. od 31 marca 1931.

wicz Krzysztof — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Galacu — przeniesiony do centrali M. S. Z. od marca 1931.

wna Marja — Rejestrator w X st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Tyflisie — przeniesiona do centrali od 31 stycznia 1931.

NIENIA I PRZENIESIENIA W STAN SPOCZYNKU:

ner Benedykt — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w stanie dyspozycji — przeniesiony w stan spoczynku od 30 listopada 1930.

Junnar — Konsul Honorowy — zwolniony na własne żądanie od 28 lutego 1931.

TREŚĆ: 8. Okólnik w sprawie przymiotnikowych nazw powiatów. — 9. w sprawie tryptyków samochodowych. — 10. Okólnik w sprawi wania bezpłatnych biletów kolejowych dla dziennikarzy za nych. — 11. Ruch służbowy w grudniu 1930 w centrali i w u podległych M. S. Z.

Redakcja i Administracja:
Wydział Historyczno-Naukowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych (tel. 41

Prenumerata roczna zł 8.—, cena 1 zeszytu 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

7.8 S
L

ZIENNIK URZĘDOWY
NISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
ECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 marca 1931 roku | Rok XIII

THE LIBRARY OF THE
JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

12.

774.

PORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Z 3 GRUDNIA 1930

NE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU I MINISTREM PRZEMYSŁU DLU O UWOLNIENIU POLSKICH PRZEDSIĘBIORSTW ŻEGLUGI MORSKIEJ OD OPŁAT KONSULARNYCH ZA CZYNNOŚCI, DOTYCZĄCE ŻEGLUGI*)

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 89 z 1930, poz. 704).

Na podstawie art. 3, pkt. 5 i art. 8 ustawy z 25 listopada 1925 ieraniu polskiej żeglugi morskiej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 125, poz. oraz na podstawie art. 14 rozporządzenia Ministra Spraw Zagra- ych z 1.IV.1928 w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. Ust. Nr. 49, poz. 474) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uwalnia się całkowicie polskie przedsiębiorstwa żeglugi mor- mające siedzibę główną w obrębie granic Państwa Polskiego, od konsularnych, ustanowionych na podstawie art. 25 ustawy z 11 li- ła 1924 o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. z. P. Nr. 103, poz. 944) za czynności, dotyczące żeglugi, wymie- w poz. 29 — 47 taryfy opłat konsularnych (rozporządzenie Mini- praw Zagranicznych z 1 kwietnia 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 49, 74).

Jwolnienie od powyższych opłat przysługuje przedsiębiorstwom w ciągu 15 lat od daty wpisu przedsiębiorstwa do rejestru han- go.

) Patrz „Zbiór przepisów konsularnych" Dział X, p. 7.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem szenia.

Minister Spraw Zagranicz

(—) A. Zaleski

Kierownik Ministerstwa Sk

(—) I. Matuszewski

Minister Przemysłu i H

(—) E. Kwiatkowsk

Warszawa, 5/XII 1930.

13.

G.M.O.193.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ZAKAZU ZBIÓREK W LOKALACH URZĘDOWYCH*).

W związku z okólnikiem Nr. 268 z 14 grudnia 1925 podaj niejszem do wiadomości i ścisłego przestrzegania, że w myśl r rządzenia Prezydjum Rady Ministrów kwestowanie zarówno w lok Ministerstwa, jak i podległych urzędów jest ze względów zasadni niedopuszczalne. Również niewskazane i niepożądane jest umies nie w tychże lokalach puszek lub wywieranie nacisku w jaki wiek innej formie celem zbierania ofiar. Odnosi się to również zbiórek Czerwonego i Białego Krzyża.

Natomiast nie zabrania niniejsze zarządzenie podległym urz przyjmowania świadczeń na cele dobroczynne i społeczne, składa przez klientów zupełnie z własnej inicjatywy, o ile nie chodzi o d datki i o ile na każdą otrzymaną sumę zostaje natychmiast wysta przepisowe pokwitowanie kasowe.

Urządzanie zbiórek na cele dobroczynne i społeczne wśró mych pracowników Ministerstwa i urzędów podległych nie po przepisom niniejszego okólnika.

Za Ministra

(—) Bec

Podsekretarz

Warszawa, 18/II 1931.

*) Patrz „Zbiór przepisów konsularnych" Dział VI, p. 1.

14.

).647

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZALICZEK NA UPOSAŻENIE *).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości ıik Prezesa Rady Ministrów Nr. 394 z 23.I.1931.

Za Ministra

(—) Beck

Podsekretarz Stanu

awa, 18/II 1931.

ES RADY MINISTRÓW

Nr. 394.

Warszawa, dnia 23 stycznia 1930 r.

zka na uposażenie.

OKÓLNIK Nr. 5.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli

w Warszawie.

Jchylając okólnik z dnia 7 grudnia 1928 r. L. 19329 w sprawie ek na uposażenie, zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem u co następuje:

Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane osobom, nionym do ich otrzymania w myśl ustępu pierwszego punktu I ka z dnia 11 maja 1928 r. L. 8492 także wtedy, jeżeli osoby te ają na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia czyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po ukończelopu.

) Patrz „Zbiór przepisów konsularnych" Dział IV, p. 5.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być znana do wysokości, nie przekraczającej sześciomiesięcznego uposaż Jeżeli zaliczka ta przekracza trzymiesięczne uposażenie, wymagana uprzednia zgoda Ministerstwa Skarbu. Prawo do otrzymania zal na powyższy cel, przysługuje osobom uprawnionym do ich otrzyn w myśl ustępu 1 punktu I okólnika z dnia 11 maja 1928 r. L. Jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego szkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela domu i 2) jeżeli b same, bądź do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpo już budowę mieszkania na własność, bądź też są członkami spółd mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkanie w domu spół czym. Z pośród zaś wymienionych osób, należy uwzględnić w p szym rzędzie osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzys położeniu mieszkaniowem (np. osoby, mieszkające poza granicami scowości, w której pełnią służbę, i t. p.).

Zaliczka w wysokości, przekraczającej trzymiesięczne uposa może być udzielona prowizorycznym funkcjonarjuszom państwo tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona i to albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczycieli.

Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być u lona zaliczka tylko raz jeden.

Prezes Rady Minis

w z. *(—) Pierac*

15.

G.M.O.439.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE OKRĘGU KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W KAPSZTAD

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, kompetencja terytorjalna Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapszt rozszerzona zostaje na obszar Wysokiej Komisji Południowo-Afry skiej, obejmującej trzy kraje: Bechuanaland, Swaziland i Basuto oraz na Północną i Południową Rodezję.

Za Ministra

(—) Bec

Podsekretarz

Warszawa, 18/II 1931.

16.

0 259.

UZUPEŁNIENIE

SKŁADU WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH.

W uzupełnieniu składu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy Mi-
erstwie Spraw Zagranicznych, podanego w „Dz. Urz. M. S. Z."
9 z 30 września 1928, poz. 68 oraz uzupełnienia z 13.XII.1929 („Dz.
M. S. Z." Nr. 11, poz. 91), mianuję zgodnie z art. 2 ustęp ostatni
wy z 17 lutego 1922 członkiem (sędzią) Wyższej Komisji Dyscy-
rnej na okres czasu do 28 sierpnia 1931
Michała Fedewicza, Naczelnika Kancelarji w VII st. sł.

Za Ministra

(—) Beck

Podsekretarz Stanu

zawa 21/I 1931.

17.

241.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ULG KOLEJOWYCH DLA STYPENDYSTÓW *).

W uzupełnieniu okólnika Nr. 18 z 1930 („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 3
0, poz. 31) Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w porozumieniu
nisterstwem Komunikacji, upoważnia pełnoprawne urzędy konsu-
Rz. P. do wydawania zaświadczeń na ulgowe przejazdy polskiemi
ami w tych samych warunkach, co studentom wyższych zakładów
owych zagranicznych, także stypendystom, którzy otrzymali sty-
a na studja zagraniczne od polskich władz rządowych, samorzą-
ch lub instytucyj naukowych. Oczywiście zamiast zaświadczenia
wania studjów należy żądać dowodu posiadania stypendjum.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu

awa, 20/XII 1930.

*) Patrz „Zbiór przepisów konsularnych" Dział V, p. 8.

18.

K.III.22103.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY PODZIAŁU TERYTORJALNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ NA P. K. U.*).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, iż w podział rytorjalnym Rz. P. na P. K. U., podanym w tutejszym okólniku N z 16.I.1929 („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 1, poz. 4), zarządzone zo następujące zmiany:

D. O. K. II — Lublin

16. Lublin - miasto . . . . . — m. Lublin
16a. Lublin - powiat . . . . . — lubelski.

D. O. K. VIII — Toruń

92. Bydgoszcz - miasto . . . . . — m. Bydgoszcz
92a. Bydgoszcz - powiat . . . . — bydgoski, wyrzyski, szubiński, dzieski i sępoliński
95. Kościerzyna . . . . . — kościerski i kartuski
95a. Gdynia . . . . . — m. Gdynia i pow. morski.

D. O. K. IX — Brześć n/B.

98. Brześć . . . . . — brzeski i kobryński
103. Łuniniec . . . . . — łuniniecki i stoliński
103a. Prużany . . . . . — prużański i kossowski
106. Słonim . . . . . — słonimski
106a. Nowogródek . . . . . — nowogródzki.

Za Ministra

(—) J. Łukasie

Dyrektor Departan

Warszawa, 27/I 1931.

*) Patrz „Zbiór przepisów konsularnych" Dział IV, p. 5.

19.

.110.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZWIĘKSZENIA ILOŚCI DNI PODRÓŻY URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ W AMERYCE PÓŁNOCNEJ *).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wprowadza niniejszem następe zmiany do tabeli czasu podróży, ogłoszonej 2.IX.1930 w „Dz. M. S. Z." Nr. 5, a mianowicie:

O ile podróż z Ameryki Północnej do kraju i zpowrotem odbywa nją okrętową polską Ameryka — Gdynia, to w takim razie:

1. Ambasada Rz. P. w Waszyngtonie otrzymuje 26 dni na podróż do kraju i zpowrotem,
2. Konsulat Generalny Rz. P. w Nowym Jorku dni 24,
3. Konsulat Generalny Rz. P. w Chicago dni 27,
4. Konsulat Rz. P. w Buffalo dni 26,
5. Konsulat Rz. P. w Pittsburgu dni 26.

O ile zaś podróż ta odbywać się będzie inną linją okrętową, wyone powyżej urzędy obowiązuje nadal ogłoszony 2.IX.1930 wymiar podróży.

Za Ministra
w z. Naczelnika Wydziału
(—) Kruczkiewicz

wa, 31/I 1931.

20.

26.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU POSELSTWA RZ. P. W TALLINNIE.

Iinisterstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że kancelarji i Wydziału Konsularnego przy Poselstwie Rz. P. innie jest następujący:
stonie, Tallinn, Kentmanni 20.

w z. Naczelnika Wydziału
(—) Kruczkiewicz

wa, 27/I 1931.

*) Patrz „Zbiór przepisów konsularnych" Dział II, p. 3.

21.

G.M.O.486.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU DELEGACJI RZ. P. W SZANGHAJU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym nowy adres Delegacji Rz. P. w Szanghaju jest następujący:

Chine, Szanghaï, 1066, Avenue Joffre.

w z. Naczelnika Wyd

(—) Kruczkiewicz

Warszawa, 30/I 1931.

22.

G.M.O.837.

RUCH SŁUŻBOWY

W STYCZNIU 1931 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Dr. Wysocki Alfred — Podsekretarz Stanu w III st. sł. – Posłem zwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym I kl. w III st. sł. Rządzie Rzeszy Niemieckiej w Berlinie od 10 stycznia 1931.

Mühlstein Anatol — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł., przydzi prowizorycznie do Ambasady Rz. P. w Paryżu — Radcą Amb Rz. P. w Paryżu w V st. sł. od 1 stycznia 1931.

Zbyszewski Tytus — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. — Kon Generalnym II kl. w V st. sł. w Konsulacie Generalnym R w Chicago od 1 marca 1931.

PRZENIESIENI:

Knoll Roman — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w III st. sł. przy Rządzie Rzeszy Niemieckiej w Berlinie — łany od 10 stycznia 1931.

Schätzel Tadeusz — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w IV st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — przeniesion centrali M. S. Z. od 1 stycznia 1931.

ıpczyński Mieczysław — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 1 lutego 1931.

an Edward — Konsul II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Wiedniu — przeniesiony do centrali M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 1 kwietnia 1931.

wski Tadeusz — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. z tytułem Sekretarza Ambasady Rz. P. przy Kwirynale — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VII st. sł. od 1 kwietnia 1931.

iewicz Tomasz — prowizoryczny Księgowy z tytułem Sekretarza Konsularnego I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Charkowie — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 31 marca 931.

ński Jacek — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Londynie — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Sekretarza w IX st. sł. od 1 marca 1931.

Zygmunt — Rejestrator w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 28 lutego 1931.

NIENI I PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

ki Stanisław — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w stanie ozporządzalności — zwolniony ze służby państwowej z dniem 1 stycznia 1931 z równoczesnym przeniesieniem w stan spoczynku.

ki Jan — Konsul I kl. w stanie rozporządzalności — przeniesiony w stan spoczynku z dniem 31 stycznia 1931.

TREŚĆ:

12. Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z 3.XII.1930 o
nieniu polskich przedsiębiorstw żeglugi morskiej od opłat konsula
za czynności dotyczące żeglugi. — 13. Zarządzenie w sprawie z
zbiórek w lokalach urzędowych. — 14. Okólnik w sprawie zalicz
uposażenie. — 15. Komunikat w sprawie okręgu Konsulatu Genera
Rz. P. w Kapsztadzie. — 16. Uzupełnienie składu Wyższej Komis
scyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych. — 17. Ol
w sprawie ulg kolejowych dla stypendystów. — 18. Okólnik w sp
zmiany podziału terytorjalnego Rz. P. na P. K. U. — 19. Komu
w sprawie zwiększenia ilości dni podróży urzędników służby zagr
nej w Ameryce Północnej. — 20. Komunikat w sprawie adresu Pos
Rz. P. w Tallinnie. — 21. Komunikat w sprawie adresu Delegacji
w Szanghaju. — 22. Ruch służbowy w styczniu 1931 w centrali i
dach podległych M. S. Z.

Redakcja i Administracja:
Wydział Historyczno-Naukowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych (tel. 413

Prenumerata roczna zł 8.—, cena 1 zeszytu 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 4
ROK XIII

WARSZAWA
1 KWIETNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

23. ZMIANA STATUTU ORGANIZACYJNEGO MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH (UCHWAŁA RADY MINISTRÓW Z 27.II.1931).
24. ZMIANY W WEWNĘTRZNYM PODZIALE FUNKCYJ I KOMPETENCYJ CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH (ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH Z 26.III.1931).
25. ETAT OSOBOWY CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.
26. KONWERSJA OBLIGACYJ KOLEI AUSTRJACKICH I WĘGIERSKO-GALICYJSKICH.
27. ADRESOWANIE PISM DO IZB SKARBOWYCH WE LWOWIE.
28. ZMIANY PERSONALNE.

THE LIBRARY OF THE
JUL 20 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CZĘŚĆ I.

23.

(„Monitor Polski" Nr. 48 z dn. 28.II.1931 r., poz. 76).

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW*)

Z DNIA 27 LUTEGO 1931 R.

W SPRAWIE ZMIANY STATUTU ORGANIZACYJNEGO MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

§ 1. Statut Ministerstwa Spraw Zagranicznych („Monitor Polski" Nr. 82 z 1928 r., poz. 130) ulega następującym zmianom:

I. Wydziela się z Gabinetu Ministra Wydział Osobowy, który zostaje bezpośrednio podporządkowany Podsekretarzowi Stanu.

W Wydziale Osobowym zakres działania dotychczasowego Referatu Organizacyjnego, który otrzymuje nazwę Referatu Ogólnego, zostaje zmniejszony o sprawy ogólno-organizacyjne i obejmuje jedynie opracowywanie i przygotowywanie wniosków w kwestjach ogólnych natury personalnej, jak projektowanie i opinjowanie ustaw, rozporządzeń i okólników w zakresie spraw personalnych.

II. W dziale Departamentu Polityczno-Ekonomicznego:

Znosi się Wydział Południowy; dotychczasowy zakres działania tego Wydziału zostaje przejęty przez Wydziały Zachodni i Wschodni w sposób następujący:

a) Wydział Zachodni obejmuje niezależnie od swego dotychczasowego zakresu działania sprawy stosunków z Włochami, Hiszpanją, Portugalją, Austrją, Ameryką Centralną i Południową i Afryką z wyjątkiem Egiptu i Abisynji. Natomiast przestają wchodzić w zakres kompetencji tego Wydziału sprawy stosunków ze Szwecją i Norwegją;

b) Wydział Wschodni niezależnie od dotychczasowego swego zakresu działania obejmuje sprawy stosunków ze Szwecją, Norwegją, Jugosławją, Czechosłowacją, Węgrami, Albanją, Bułgarją, Egiptem, Abisynją, Grecją, Palestyną i krajami półwyspu Arabskiego.

III. W dziale Departamentu Administracyjnego:

a) dotychczasowy Wydział Budżetowo-Gospodarczy otrzymuje nazwę Wydziału Budżetowo-Organizacyjnego, który obejmuje:

1) dotychczasowy Referat Budżetowy,

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział I, p. 1.

2) dotychczasowy Referat Rachuby Centrali,

3) Kasę,

4) Referat Organizacyjny, który zostaje dodatkowo utworzony i do którego kompetencji należą ogólne sprawy Ministerstwa, jak opracowywanie etatów osobowych, inicjatywa lub opracowywanie wszelkich zmian organizacyjnych w centrali i urzędach podległych w porozumieniu z Wydziałem Osobowym i t. p.;

b) tworzy się nowy Wydział Administracyjno - Gospodarczy, w którego skład wchodzą:

1) dotychczasowy Oddział Komunikacji i Kancelarja Główna, które otrzymują nazwę Referatu Komunikacyjnego,

2) dotychczasowy Referat Gospodarczy,

3) dotychczasowy Referat Robót Drukarskich,

4) Referat Inwestycyjny, który zostaje dodatkowo utworzony, a do którego kompetencji będą należały sprawy, związane z większemi inwestycjami centrali i podległych urzędów.

§ 2. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych
(—) August Zaleski

Prezes Rady Ministrów
(—) W. Sławek

A.II.

24.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH *)

Z DNIA 26 MARCA 1931 R.

O ZMIANACH W ZAKRESIE WEWNĘTRZNEGO PODZIAŁU FUNKCYJ I KOMPETENCYJ CENTRALI M. S. Z.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1931 r. („Monitor Polski" Nr. 48 z dnia 28.II.1931 r., poz. 76) w sprawie zmian w statucie organizacyjnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych, do wewnętrznego podziału funkcyj i kompetencyj centrali M. S. Z., ustalonych zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 1928 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 5 z 1928 r., poz. 41 i „Zbiór przepisów konsularnych" cz. I, tekst 2) wprowadzam następujące zmiany, które obowiązują od 1 kwietnia 1931 r.

GABINET MINISTRA (G. M.).

Wyłączony z Gabinetu Ministra Wydział Osobowy podlega bezpośrednio Podsekretarzowi Stanu i otrzymuje sygnaturę W. O.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział I, p. 1.

Wydział Osobowy składa się z 3-ch Referatów: Ogólnego, Służbowego i Specjalnego.

Referat Ogólny (W. O. I.) obejmuje opracowywanie i przygotowywanie wniosków w kwestjach ogólnych natury personalnej, jak projektowanie i opinjowanie ustaw, rozporządzeń i okólników w zakresie spraw osobowych, sprawy egzaminów, pożyczek, zapomóg oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia, dotyczące urzędników M. S. Z.

Referat Służbowy (W. O. II.) obejmuje sprawy przyjmowania do służby M. S. Z., mianowania, awanse, przeniesienia, odwołania, przydziały, urlopy, zwolnienia, ewidencję ruchu służbowego, urlopów, podróży i delegacyj służbowych, prowadzenie wykazów stanu służby, zwrot opłat szkolnych, sprawy osobowe konsulów honorowych, zwalnianie od cła rzeczy przesiedlających się urzędników M. S. Z., stawianie wniosków o wydawanie paszportów dyplomatycznych i służbowych dla urzędników M. S. Z.

Referat Specjalny (W. O. III.) obejmuje przygotowywanie wniosków do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. S. Z., sprawy kwalifikacji, wnioski na odznaczenia, sprawy wojskowe urzędników M. S. Z. i sprawy pretensyj osób trzecich do urzędników M. S. Z. Z Referatem Specjalnym jest połączony Sekretarjat Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Sekretarjat Ministra (S. M.).

Poza dotychczasowemi czynnościami do kompetencji Sekretarjatu Ministra należy wydawanie „Dziennika Urzędowego M. S. Z.", kompletowanie rozporządzeń i okólników M. S. Z. oraz ich kodyfikacja.

DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY (D. P.).

Wobec zniesienia Wydziału Południowego (P. IV.) i rozdzielenia jego kompetencyj pomiędzy Wydziały Zachodni (P. II.) i Wschodni (P. III.), Departament Polityczno-Ekonomiczny zamiast 7-miu, jak dotychczas, obejmuje 6 Wydziałów: Ustrojów Międzynarodowych, Zachodni, Wschodni, Traktatowy, Prasowy i Historyczno-Naukowy.

1) Wydział Ustrojów Międzynarodowych (P. I.) — kompetencje bez zmiany.

2) Wydział Zachodni (P. II.) obejmuje następujące Referaty:

a) Referat Centralno-Europejski (P. II. C.), który załatwia sprawy Niemiec, Austrji, Holandji i Danji;

b) Referat Zachodni (P. II. Z.) — załatwia sprawy Francji, Belgji, Szwajcarji i Luksemburga;

c) Referat Anglo-Saski (P. II. A.) — załatwia sprawy Imperjum Brytyjskiego i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej;

d) Referat Południowy (P. II. P.) — załatwia sprawy Italji, Hiszpanji, Portugalji, Ameryki Południowej i Centralnej.

3) Wydział Wschodni (P. III.) obejmuje następujące Referaty:

a) Referat Sowiecki (P. III. S.) — który załatwia sprawy Z. S. R. R.;

b) Referat Środkowo-Europejski (P. III. E. S.) — załatwia sprawy Rumunji, Jugosławji, Czechosłowacji, Węgier, Albanji, Bułgarji i Grecji;

c) Referat Bałtycki (P. III. B.) — załatwia sprawy Litwy, Łotwy, Estonji, Finlandji, Szwecji i Norwegji;

d) Referat Bliskiego Wschodu (P. III. W.) — załatwia sprawy Turcji, Persji, Afganistanu, Egiptu, Abisynji, Palestyny, Syrji i krajów półwyspu Arabskiego;

e) Referat Dalekiego Wschodu (P. III. D. W.) — załatwia sprawy Chin, Japonji i Syjamu.

4) Wydział Historyczno-Naukowy (P. IV.) — kompetencje bez zmiany.

5) Wydział Traktatowy (P. V.) — kompetencje bez zmiany.

6) Wydział Prasowy (P. VI.) kompetencje bez zmiany.

DEPARTAMENT ADMINISTRACYJNY (D. A.).

Departament Administracyjny składa się z 3-ch Wydziałów: Szyfrów, Budżetowo-Organizacyjnego (który dotychczas nosił nazwę Wydziału Budżetowo-Gospodarczego) i Administracyjno-Gospodarczego oraz Biura Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych:

1) Wydział Szyfrów (A. I.) — kompetencje bez zmiany;

2) Wydział Budżetowo-Organizacyjny (A. II.) obejmuje 3 Referaty: Budżetowy, Organizacyjny i Rachuby Centrali oraz Kasę M. S. Z.

a) Referat Budżetowy (A. II. B.) — kompetencje bez zmiany.

b) Referat Organizacyjny (A. II. O.) — załatwia ogólne sprawy Ministerstwa, jak opracowywanie etatów osobowych, inicjatywa lub opracowywanie, w porozumieniu z zainteresowanemi wydziałami, wszelkich zmian organizacyjnych w centrali i urzędach podległych i t. p.;

c) Referat Rachuby Centrali M. S. Z. (A. II. R. C.), do którego kompetencji, niezależnie od dotychczasowych czynności, należą wyłączone z Wydziału Osobowego sprawy emerytur urzędników, listy obrachunkowe oraz sprawy ubezpieczenia pracowników kontraktowych centrali;

d) Kasa M. S. Z. (A. II. Ks.) — kompetencje bez zmiany.

3) Wydział Administracyjno-Gospodarczy (A. III.) — obejmuje 4 Referaty: Komunikacji, Gospodarczy, Robót Drukarskich i Inwestycyjny.

a) Referat Komunikacji (A. III. K.) — obejmuje dotychczasowe kompetencje Kancelarji Głównej i Referatu Komunikacji;

b) Referat Gospodarczy (A. III. G.) — kompetencje bez zmiany, z wyjątkiem prac techniczno-drukarskich, które weszły do nowoutworzonego Referatu Robót Drukarskich;

c) Referat Robót Drukarskich (A. III. Dr.) — załatwia prace techniczno-drukarskie dla centrali M. S. Z. i częściowo urzędów podległych;

d) Referat Inwestycyjny (A. III. In.) — załatwia sprawy nieruchomości, lokali i inwestycyj podległych urzędów zagranicą oraz ważniejsze inwestycje centrali M. S. Z.

4) Biuro Kontroli Rachunkowości Urzędów zagranicznych (K. Z.) poza sprawami, wchodzącemi w zakres dotychczasowej kompetencji, obejmuje wyłączone z Wydziału Osobowego sprawy ubezpieczeń pracowników kontraktowych, zatrudnionych w podległych urzędach zagranicą.

25.

A.II.

ZARZĄDZENIE*)

O USTALENIU ETATU OSOBOWEGO W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Na podstawie uchwalonego przez władze ustawodawcze budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych na rok 1931/32, zatwierdzam tymczasowy etat osobowy dla centrali M. S. Z. według poniższej tabeli szczegółowej.

Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Wydziałowi Osobowemu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

TYMCZASOWY ETAT OSOBOWY CENTRALI M. S. Z.

TABELA OGÓLNA.

PRZEWIDZIANO W BUDŻECIE M. S. Z. NA ROK 1931/32	STOPIEŃ SŁUŻBOWY									RAZEM
	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	
I. Zarząd centralny. (Dz. I § budżetu zwycz.)										
a) urzędnicy etatowi	1	1	5	23	56	55	81	77	5	304
b) pracownicy kontraktowi	—	—	—	—	1	3	10	5	5	24
II. Komisja Pojednawcza Polsko-Niemiecka. (Dz. IV § 10 poz. 6 budż. zwycz.)										
a) urzędnicy etatowi	—	—	1	—	3	1	—	1	—	6
Razem	1	1	6	23	60	59	91	83	10	334

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział I, p. 1.

TABELA SZCZEGÓŁOWA

PRZEWIDZIANO W BUDŻECIE M. S. Z. NA ROK 1931/32	STOPIEŃ SŁUŻBOWY									RAZEM
	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	
I. Minister	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
II. Podsekretarz Stanu	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1
III. Gabinet Ministra (G.M.).										
a) Dyrektor Gabinetu Ministra (D. G. M.)	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1
b) Sekretarjat Ministra (S. M.)	—	—	—	—	4	5	4	2	—	15
c) Radca Prawny (R. P.)	—	—	1	1	—	—	—	—	—	2
IV. Protokół Dyplomatyczny (P. D.)	—	—	—	1	2	1	1	3	—	8
V. Wydział Osobowy (W. O.).	—	—	—	1	3	4	3	3	1	15
VI. Departament Polityczno-Ekonomiczny (D. P.)										
a) Sekretarjat Departamentu Polityczno-Ekonomicznego (S.D.P.)	—	—	—	—	1	—	3	2	—	6
b) Wydział Ustrojów Międzynarodowych	—	—	—	2	6	5	3	4	1	21
c) Wydział Zachodni (P. II.)	—	—	1	3	5	3	8	5	1	26
d) Wydział Wschodni (P. III.)	—	—	1	2	8	4	5	5	1	26
e) Wydział Historyczno-Naukowy (P. IV.)	—	—	—	2	1	2	5	5	—	15
f) Wydział Traktatowy (P. V.)	—	—	1	1	2	2	4	2	—	12
g) Wydział Prasowy (P. VI.)	—	—	—	2	5	6	10	6	1	30
h) Radca Ekonomiczny (R. E.)	—	—	—	1	—	1	1	1	—	4
VII. Departament Konsularny (D. K.)										
a) Dyrektor Departamentu (D.D.K.)	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1
b) Sekretarz Dyrektora Departam.	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
c) Wydział Ogólno-Konsularny (K.I.)	—	—	—	1	4	3	6	8	2	24
d) Wydział Prawno-Konsularny (K.II.)	—	—	—	1	3	2	7	3	1	17
e) Wydział Administracyjno-Konsularny (K.III.)	—	—	—	1	5	1	8	4	2	21
VIII. Departament Administracyjny (D. A.)										
a) Dyrektor Departamentu (D.D.A.)	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1
b) Sekretarz Dyrektora Dep.	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
c) Doradca Artystyczny	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1
d) Wydział Szyfrów (A. I.)	—	—	—	1	1	2	3	2	—	9
e) Wydział Budżetowo-Organizacyjny (A. II.)	—	—	—	—	3	10	8	9	—	30
f) Wydział Administracyjno-Gospodarczy (A. III.)	—	—	—	—	5	4	7	15	—	31
g) Biuro Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (K. Z.)	—	—	—	1	2	4	3	4	—	14
Razem	1	1	6	23	60	59	91	83	10	334

w z. Ministra

(—) Beck

Podsekretarz Stanu.

CZĘŚĆ II.

26.

K.II.16740.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KONWERSJI OBLIGACYJ
KOLEI AUSTRJACKICH I WĘGIERSKO-GALICYJSKICH.

Wobec częstych zgłoszeń klientów zagranicznych do Urzędu Pożyczek Państwowych o informacje, dotyczące terminów konwersji obligacyj kolei austrjackich i węgiersko-galicyjskich, zawiadamia się, że termin konwersji obligacyj kolei Karola Ludwika i Albrechta oraz kolei Północnej Ferdynanda i Węgiersko-Galicyjskiej został przedłużony do dnia 31 grudnia 1931 r. rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 29.XII.1930 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 94, poz. 737).

27.

W.O.(G.M.O.)986.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESOWANIA PISM
DO IZB SKARBOWYCH WE LWOWIE.

Celem zapobieżenia zdarzającym się często wypadkom niewłaściwego adresowania pism do Izb Skarbowych we Lwowie, podaje się następujące informacje:

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1930 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 37, poz. 327) została utworzona dla obszarów województw tarnopolskiego i stanisławowskiego Izba Skarbowa II we Lwowie, dawna zaś Izba Skarbowa we Lwowie, obejmująca (po utworzeniu nowej Izby) obszar województwa lwowskiego, otrzymała nazwę „Izba Skarbowa I we Lwowie".

28.

W.O.(G.M.O.)1346.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M.S.Z. ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Mühlstein Anatol — Radca Ambasady w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — upoważniony do używania tytułu Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rz. P. III kl. od 9 lutego 1931.

Roman Antoni — Naczelnik Wydziału w V st. sł. p. o. Radcy Ekonomicznego w M. S. Z. — Radcą Ekonomicznym w V st. sł. od 12 lutego 1931.

Drymmer Tomir Wiktor — prowizoryczny Radca Ministerjalny w VI st. sł. — prowizorycznym Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. od 12 lutego 1931.

Dr. Schimitzek Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Poselstwa I kl. w V st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Berlinie od 15 lutego 1931.

Karczewski Jan Leon — prowizorycznym Referendarzem w VII st. sł. od 1 marca 1931.

ODWOŁANI:

Grendyszyński Kazimierz — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Pile — przeniesiony do centrali od 31 marca 1931.

Kunicki Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. we Wrocławiu — przeniesiony do centrali z równoczesną nominacją na Referendarza w VII st. sł. od 1 marca 1931.

ZWOLNIENI I PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI I W STAN NIECZYNNY:

Dr. Bertoni Karol — Dyrektor Departamentu w III st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Andrycz Czesław — Radca Legacyjny I kl. w V st. sł. — przeniesiony w stan rozporządzalności od 1 marca 1931.

Dr. Łoś Stanisław Jan — Radca Ministerjalny w V st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Markowski Stefan — Radca Ministerjalny w V st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 kwietnia 1931.

Dr. Straszewski Michał — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. — przeniesiony do centrali M. S. Z. z równoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 1 kwietnia 1931.

Dr. Szczepański Aleksander — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w stanie rozporządzalności — przeniesiony w stan nieczynny od 28 lutego 1931.

Brzeziński Franciszek — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Dr. Brzeziński Tadeusz — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille — odwołany do centrali M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 marca 1931.

Chełmirski Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Wiedniu — odwołany do centrali M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 1 maja 1931.

Dr. Fryling Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 31 marca 1931.

Kotarski Zygmunt — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Dr. Henzel Marjan — Radca Legacyjny II kl. w VI st. sł. — przeniesiony w stan rozporządzalności od 1 marca 1931.

Lasocki Jerzy — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Dr. Radowski Bronisław — Konsul I kl. w VI st. sł. — przeniesiony w stan rozporządzalności od 1 kwietnia 1931.

Stojowski Władysław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Wilkoszewski Marjan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Jachimowicz Aleksander — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Antwerpji — odwołany do centrali z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 marca 1931.

Kisielnicki Witold—Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — odwołany do centrali M. S. Z. z równoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 1 kwietnia 1931.

Rozmysłowski Ludwik — Referendarz w VII st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Stanowski Jerzy — Asesor w VII st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Schneider Fryderyk — Asesor w VII st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Iwanowski Aleksander — Asesor w VIII st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Czaykowski Kazimierz — prowizoryczny Sekretarz w IX st. sł. — zwolniony ze służby w M. S. Z. od 31 maja 1931.

Jankowski Piotr — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 1 marca 1931.

Rodziewiczowa Marja — Rejestrator w IX st. sł. — przeniesiona w stan nieczynny od 28 lutego 1931.

Sachnowski Wojciech — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — odwołany do centrali M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan nieczynny od 1 kwietnia 1931.

Staszkowska Anna — Sekretarz w IX st. sł. — przeniesiona w stan nieczynny od 1 kwietnia 1931.

SPROSTOWANIE.

1) Na stronie 134 „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 6 z 1930 r., poz. 351, winno być Mach Leon, zamiast Mach Lech.

2) W „Dz. Urz. M. S. Z". Nr. 8 z 1930 r. na str. 217, winno być Hjalti Jonsson, Konsul Honorowy, zamiast Jonsson Hjalti.

Warszawa, 1.IV.1931 r.

w z. Dyrektora Gabinetu Ministra
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 7.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena 1 zeszytu 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

327.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 5
ROK XIII

WARSZAWA
15 KWIETNIA 1931

UNIVERSITY OF ... 4 193

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

29. DELEGACJA POLSKA NA MIĘDZYNARODOWĄ KONFERENCJĘ ROZBROJENIOWĄ.

30. KARTY EWIDENCYJNE I KWALIFIKACYJNE URZĘDNIKÓW I PRACOWNIKÓW KONTRAKTOWYCH M. S. Z.

31. UMOWY Z PRACOWNIKAMI KONTRAKTOWYMI UMYSŁOWYMI SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

32. DODATEK REPREZENTACYJNY URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

33. ZAKAZ ZATRUDNIANIA ŻON, KREWNYCH I POWINOWATYCH W PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDACH ZAGRANICĄ.

34. DOSTARCZANIE WIADOMOŚCI MINISTERSTWU ROLNICTWA DO PUBLIKACYJ ROLNICZYCH.

35. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

29.

A.II.11852.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE DELEGACJI POLSKIEJ NA MIĘDZYNARODOWĄ KONFERENCJĘ ROZBROJENIOWĄ.

1. W związku z mającą się odbyć w początkach 1932 r. Międzynarodową Konferencją Rozbrojeniową przewiduje się już obecnie zorganizowanie delegacji polskiej na tę Konferencję.

2. Dla wykonania prac przygotowawczych do Konferencji Rozbrojeniowej, prowadzonych obecnie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Sztab Główny, zostaje utworzony organ specjalny pod nazwą: „Biuro Prac Przygotowawczych do Międzynarodowej Konferencji Rozbrojeniowej".

3. Do czasu wyznaczenia przez Rząd delegacji polskiej na Konferencję Rozbrojeniową, Szef Biura, podlegający Ministrowi Spraw Zagranicznych w drodze służbowej przez Podsekretarza Stanu M. S. Z., pracuje w ścisłym kontakcie z generałem brygady Kasprzyckim, z tytułu dotychczasowych jego funkcyj w dziedzinie rozbrojenia.

4. Obsadę personalną Biura stanowią:

a) urzędnicy, wyznaczeni przez Ministra Spraw Zagranicznych,

b) oficerowie, wyznaczeni przez Szefa Sztabu Głównego,

c) urzędnicy i oficerowie innych resortów, powołani czasowo w porozumieniu z szefami tych resortów.

5. Szczegółową organizację wewnętrzną Biura i związane z nią sprawy administracyjne unormuje osobne rozporządzenie.

6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

30.

W.O.1915.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE PROWADZENIA KART EWIDENCYJNYCH I KWALIFIKACYJNYCH.

1. Zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów Nr. 4156 z dnia 23 marca r. b. wprowadzam z dniem 1 lipca 1931 r. karty ewidencyjne i kwalifikacyjne jednolitego typu dla urzędników etatowych Ministerstwa oraz pracowników kontraktowych centrali i urzędów podległych.

2. Karty ewidencyjne i kwalifikacyjne wszystkich urzędników etatowych M. S. Z. oraz tych pracowników kontraktowych, którzy są zatrudnieni w centrali, sporządza Wydział Osobowy Ministerstwa na podstawie akt osobowych, znajdujących się w tym Wydziale.

3. Karty ewidencyjne i kwalifikacyjne pracowników kontraktowych, zatrudnionych w podległych M. S. Z. urzędach zagranicą, sporządzają odnośne urzędy na formularzach według wzoru Nr. 1 lub Nr. 2, które będą w odpowiedniej ilości dostarczone urzędom przez centralę w najbliższym czasie. Formularze te należy wypełnić w 2 egzemplarzach podług dołączonej do niniejszego zarządzenia instrukcji. Jeden z wypełnionych egzemplarzy należy przesłać do Wydziału Osobowego Ministerstwa najdalej w przeciągu czterech tygodni od daty otrzymania niniejszego numeru „Dziennika Urzędowego M. S. Z.", którego odbiór należy bezzwłocznie potwierdzić.

4. Wszystkie dane, zawarte w karcie ewidencyjnej i kwalifikacyjnej, mogą być wpisywane tylko na podstawie oryginalnych dokumentów lub uwierzytelnionych odpisów.

5. Dla każdego pracownika kontraktowego winien urząd, w którym pracuje, założyć osobną imienną teczkę osobową, do której należy składać wszelkie dokumenty (odpisy), służące w myśl p. 4 za podstawę wpisu do kart. Teczka ta powinna być sztywna, zaopatrzona na stronie zewnętrznej w nazwisko i imię funkcjonarjusza, oraz numer kolejny, który dla łatwiejszego odszukania należy wpisać w kwadracie, znajdującym się w górnym prawym rogu rubryki 4 karty ewidencyjnej. Wewnątrz teczki ma się znajdować na osobnym arkuszu spis wszystkich dokumentów według następujących rubryk: Nr. porządkowy dokumentu do teczki złożonego, nazwa dokumentu, oryginał czy odpis, ilość załączników do dokumentów, ewentualnie Nr. dziennika wpływu, uwagi, w których należy wpisywać ewentualne zmiany co do dokumentów np. dołączenie do aktu, wypożyczenie przez zainteresowanego i t. p.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział II, p. 1.

6. W razie przejścia pracownika do innego urzędu, podległego M. S. Z., należy przesłać temu urzędowi jego kartę ewidencyjną i kwalifikacyjną oraz teczkę z dokumentami osobistemi, zawiadamiając o tem równocześnie Wydział Osobowy.

W razie przejścia do centrali M. S. Z., karty i teczkę należy przesłać do Wydziału Osobowego M. S. Z.

W razie zwolnienia pracownika ze służby, obie karty powinny być zachowane w osobnej teczce „zwolnionych".

INSTRUKCJA

W SPRAWIE PROWADZENIA KART EWIDENCYJNYCH I KWALIFIKACYJNYCH.

I. Karty ewidencyjne i kwalifikacyjne winny być wypełniane drobnem pismem, o ile możności maszynowem, wogóle tak, aby przejrzystość na tem nie cierpiała.

II. Karty ewidencyjne i kwalifikacyjne mają być przechowywane oddzielnie w porządku alfabetycznym tak, by w każdej chwili karty poszczególnych urzędników mogły być łatwo odszukane i na żądanie przedstawione.

Karty kwalifikacyjne są tajne.

III. Celem utrzymania w aktualności założonych kart ewidencyjnych i kwalifikacyjnych należy wszelkie zaszłe zmiany skrupulatnie w odpowiednich rubrykach odnotowywać, a Wydział Osobowy Ministerstwa o zaszłych zmianach zawiadamiać raz na kwartał (10 kwietnia, 10 lipca, 10 października, 10 stycznia) zapomocą wykazu zmian, według wzoru Nr. 3, o ile zmiany te nie wynikają z zarządzeń Ministerstwa.

IV. W razie zapełnienia rubryki 22 karty ewidencyjnej oraz karty kwalifikacyjnej dodaje się nową kartę z wpisanem imieniem i nazwiskiem.

V. Rubryki kart ewidencyjnych w kolejnym porządku winny zawierać:

(Wzór Nr. 1)

1. a) Nagłówek: „Ministerstwo Spraw Zagranicznych"
   b) (ołówkiem) — Nazwę urzędu, sporządzającego kartę ewidencyjną, np. Poselstwo Rz. P. w Berlinie.
2. (ołówkiem) — Obecnie zajmowane stanowisko, np. referent emigracyjny, księgowy, archiwistka, maszynistka.
3. Nie wypełniać.
4. Nazwisko i imię w środku rubryki — na dolnej linji rubryki imię ojca oraz imię i nazwisko rodowe matki, w kwadracie górnej prawej strony wpisać numer teczki z dokumentami.

5. Ewent. podać okres poprzedniej służby państwowej etatowej lub kontraktowej.

6. Dzień — miesiąc — rok — miejsce urodzenia z oznaczeniem województwa,

np.: 10.VI.1887.
Muszyna — krakowskie.

7. Stan: (kawaler, panna, żonaty) nazwisko rodowe żony i narodowość żony lub męża, zamężna, wdowiec, wdowa, separowany(a), rozwiedziony(a) oraz ilość dzieci (wpisywać ołówkiem) np. wdowiec, 4 dzieci.

8. Wyznanie.

9. Narodowość.

10. Wykształcenie.

A. a) niższe,
b) średnie, czy z egzaminem dojrzałości,
c) wyższe — zdane egzaminy ewent. uzyskany tytuł naukowy.

B. fachowe lub specjalne — ewent. podać czas trwania kursu.

Z posiadanego wykształcenia podać tylko najwyższe, t. zn. o ile posiada wykształcenie wyższe, nie podawać średniego i niższego.

np. ad a — 4 kl. gimn.
ad b — egzamin dojrzałości gimn.
ad c — wydz. prawa 3 egz. dr. praw lub politechnika egz. dypl. inż. chemji.
ad d — egz. dojrz. gimn. — zwolniony od cenzusu wykształcenia, wymaganego dla urzędników I kategorji na podstawie zarz. Nr. ..... z dn.
ad B — kurs instr. gazowych 2 tyg. przeciwlotn. 1 tydz.

11. Włada językami — podać w skrótach:

a) w słowie i piśmie np.: fr., nm., rm.
b) w słowie np.: lit. łot.

12. Znajomość krajów w skrótach, np., Blg., Fr., Ltw., Norw., Szwajc.

13. Nie wypełniać.

14. Odznaczenia krajowe i zagraniczne oraz pochwały i uznania — podać najpierw:

a) krajowe — zostawić odpowiednie miejsce na ewent. dalsze odznaczenia — potem w nowej linji
b) odznaczenia zagraniczne. Medali pamiątkowych tak kraj., jak i zagr. nie podawać.

c) pochwały i uznania z podaniem władzy i liczby — przyczem uwzględnić należy pochwały i uznania od II instancji w górę

np. a) V. M. V., O. P. IV., K. W. 2., K. Z. sr.

b) fr. Leg. Hon. V., rum. Gw. Rum. i t. p.

15. Przerwy w służbie państwowej polskiej,
np. 1.VII.23 — 1.I.25 — z powodu objęcia stanowiska w Bank. Handl. i t. p.

16. Służba wojskowa w b. armjach zaborczych, b. formacjach polskich i w W. P. — z podaniem tylko czasu od — do, zatwierdzonego stopnia wojskowego w armji polskiej i odniesionych ran i kontuzyj w b. formacjach polskich i W. P.

np. 1.VIII.14 — 15.III.15 Legjon Puławski
16.III.15 — 15.II.17 armja rosyjska
16.II.17 — 30.IV.18 I. Korp. Wschodni
1.XI.18 — 30.VII.21 W. P.
15.VIII.20 — ranny w nogę
porucznik rez. piech.

lub 1.VIII.14 — 20.VII.16 armja austr.
21.VII.16 — 5.I.17 niewola ros.
6.I.17 — 31.X.18 P. O. W. Ukraina
1.XI.18 — 15.II.21 W. P.
kapitan rez. saperów

17. Odbyte ćwiczenia wojskowe — podać od — do

np. 1.VI.25 — 15.VII.25
1.IV.27 — 15.V.27 i t. p.

18. Nie wypełniać.

19. Choroby i płatne urlopy zdrowotne, trwające ponad 4 tygodnie — uwzględnić rodzaj choroby — czas trwania choroby lub urlopu

np. 1.VIII.25 — 20.IX.25 — zapalenie płuc
21.IX.25 — 31.X.25 — urlop zdrowotny.

20. a) Urlopy płatne z ważnych względów publicznych lub na studja,

b) Nie wypełniać.

21. Specjalne dane, okoliczności specjalne w poprzednich rubrykach nie uwidocznione, np. stosunek pokrewieństwa do pracownika danego urzędu lub, o ile mąż lub żona zajmuje jakieś stanowisko w służbie państwowej lub pobiera uposażenie ze Skarbu Państwa, podać gdzie i jakie, lub charakterystyki trwałe, np. trwałe kalectwo i t. p.

22. Podać:

a) służbę lub pracę zawodową przed 1.XI.1918.

b) służbę lub pracę zawodową po 1.XI.1918, przed wstąpieniem jednak do państwowej służby polskiej — bez służby wojskowej — z podaniem władzy, zajmowanego stanowiska i czasu od — do —

np. a) Starostwo Nowy Sącz—starosta 16.X.15—30.VIII.17, Kraj. Dyr. Skarbu — Lwów — Nacz. Wydz. 1.IX.17 — 31.X.18,

b) Bank Gosp. Kraj. — Lwów — Nacz. Wydz. 1.V.26 — 31.VII.28,

c) szczegółowo przebieg służby państwowej polskiej w porządku chronologicznym z uwzględnieniem służby kontraktowej, przygotowawczej, prowizorycznej i stałej oraz podaniem najpierw władzy, przy której służba była lub jest pełniona, następnie zajmowanego stanowiska, stopnia, charakteru służby (kontr., przyg., prow. lub stała) wreszcie czasu od — do,

np. Konsulat Gen. Rz. P. — Paryż — archiwum 1.VI.22 — 31.VIII.1928,

Konsulat — Lyon — biuro paszportowe 1.IX.29 — . . . .

VI. Rubryki kart kwalifikacyjnych w porządku kolejnym winny zawierać (wzór Nr. 2):

1. Nazwisko i imię oraz w kwadracie numer, umieszczony w kwadracie rubr. 4 karty ewidencyjnej.

2. Ocena kwalifikacyjna — podać zwięźle i treściwie opinję według

a) oceny bezpośrednich przełożonych

np. 1925/26 — dokładnie obeznany z przepisami, zdolny, pojętny, pilny, sumienny, godny zaufania, w stosunku do interesantów bez zarzutu, na obecnie zajmowanem stanowisku odpowiada — uzdolniony do pełnienia służby przy władzach wyższych,

b) wpisywać te charakterystyki, które związane są z przejawami okresowemi, a które później mogą nie mieć miejsca, np. nadużywa alkoholu, gra w karty.

Opinje za poszczególne okresy mają być oddzielone poziomą kreską dla zamknięcia okresu, za który zostały wydane.

3. Kary sądowe, dyscyplinarne i porządkowe, zawieszenia w służbie — podać rodzaj kary i za co, przez kogo została wymierzona, datę nałożenia,

np. obniżenie stopnia służbowego o 1 z zawieszeniem awansu na rok — za niewłaściwe zachowanie się w stosunku do władzy przełożonej — lub zawieszony w służbie, jako podejrzany o łapownictwo.

Wzór Nr. 1.

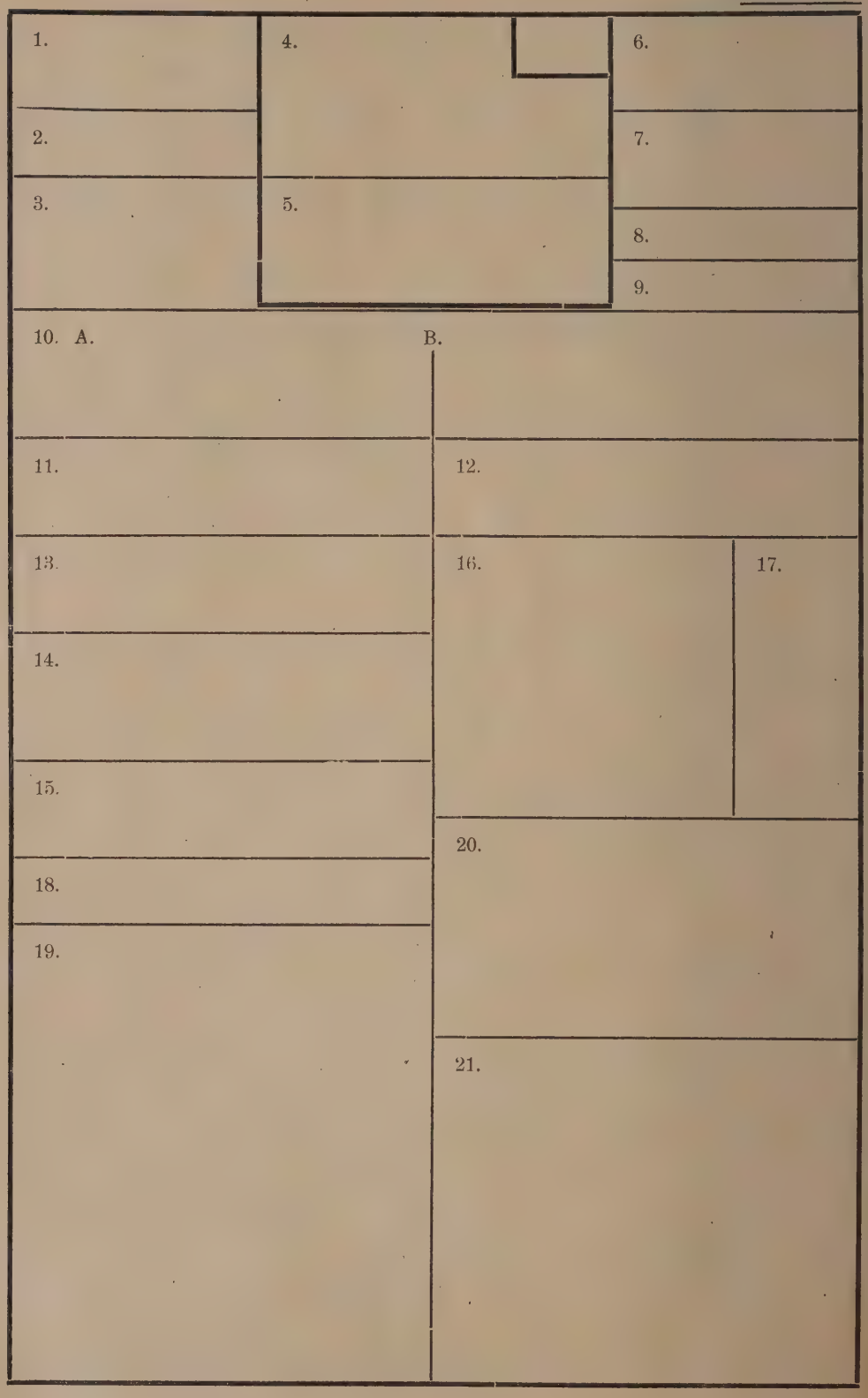

22.

Wzór Nr. 2.

1.	
2.	3.

2.	3.

Wzór Nr. 3.

..... (Urząd) ..... (Miejsce)

WYKAZ ZMIAN

za czas od 1.I.1931 r. do 31.III.1931 r.

Nr. p.	NAZWISKO I IMIĘ	Nr.Nr. rubryki, w której należy przeprowadzić zmianę i jaką	UWAGI
		Nr. 10 uzyskał tytuł mag. praw. lub Nr. 12 zdał egz. urz. dnia 10.I.31 r.	

31.

A.II.11848.

ZARZĄDZENIE*)

O ZAWIERANIU UMÓW Z UMYSŁOWYMI PRACOWNIKAMI KONTRAKTOWYMI SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

Na podstawie okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr. 8936 z dnia 16.X.1930 r. w sprawie wzorów umów z pracownikami kontraktowymi, opartego na postanowieniach rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 16.III.1928 r. o umowie o pracy pracowników umysłowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 35, poz. 323), ustalam następujące wzory umów dla umysłowych pracowników kontraktowych służby zagranicznej:

wzór „A" dla obywateli polskich
„ „B" „ „ obcych

oraz zarządzam, aby przy angażowaniu umysłowych pracowników kontraktowych służby zagranicznej ściśle przestrzegane były następujące zasady:

§ I. W razie potrzeby zaangażowania pracownika kierownik urzędu zgłasza wniosek do Wydziału Osobowego M. S. Z., w którym podaje:

1) powód, dla którego zachodzi potrzeba zaangażowania pracownika,

2) datę, od której urząd dysponować będzie odpowiednią sumą na pozycji „Personel kontraktowy" swego budżetu, umożliwiającą opłacenie pracownika,

3) wysokość miesięcznego wynagrodzenia, jakie ma być przewidziane w umowie; wynagrodzenie to powinno odpowiadać kategorjom, ustalonym w tabelach płac, opracowanych dla poszczególnych urzędów w poszczególnych krajach,

4) stopień służbowy, według jakiego mają pracownikowi przysługiwać diety w razie podróży służbowych oraz klas kolei lub statku,

5) jakie pracownik ma pełnić obowiązki i po kim je obejmuje (nazwisko poprzednika i wysokość jego wynagrodzenia miesięcznego).

Jednocześnie kierownik urzędu wymienia ubiegającego się o dane stanowisko kandydata (kandydatów), który znany jest osobiście jemu lub osobom, zasługującym na zaufanie.

§ II. Wniosek zgłosić należy w czasie, umożliwiającym M. S. Z. ewentualne wysunięcie innej kandydatury.

§ III. Do wniosku dołączyć należy kwestjonarjusz, zawierający następujące dane o proponowanym kandydacie (kandydatach):

1) imię i nazwisko,
2) miejsce, rok, miesiąc i dzień urodzenia,

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział II, p. 12.

3) wyznanie,

4) imiona rodziców i nazwisko rodowe matki,

5) obywatelstwo (jaki posiada paszport),

6) miejsce zamieszkania (adres), ewent. miejsce zamieszkania przed opuszczeniem Polski,

7) gmina stałego zamieszkania (przynależność) u obywateli polskich,

8) stosunek do wojska,

9) wykształcenie (nazwa zakładu),

10) jakiemi włada językami,

11) gdzie i jak długo pracował (nazwa urzędu, zakładu, firmy, przedsiębiorstwa) i jaki jest wynik świadectw,

12) na kogo się powołuje i jakich udzielono o nim informacyj,

13) stan rodzinny (jeżeli żonaty, należy podać imię i nazwisko rodowe żony oraz ewent. imiona dzieci)

oraz fotografję kandydata (kandydatów), własnoręcznie napisane podanie, referencje osób lub instytucyj polskich w kraju lub zagranicą i uwierzytelnione odpisy metryki urodzenia, świadectw szkolnych i świadectw pracy.

§ IV. Po zatwierdzeniu przez M. S. Z. kandydatury, kierownik urzędu zawiera z kandydatem umowę w myśl postanowień § VI niniejszego zarządzenia, jeżeli kandydat jest obywatelem polskim lub w myśl § VII, jeżeli kandydat jest obcym, oraz przesyła do M. S. Z. odpis zawartej umowy.

Jeżeli kandydat jest nieodpowiedni, kierownik urzędu zwalnia go w terminie, przepisanym w § 8-ym umowy (p. a.), zawiadamiając jednocześnie o tem M. S. Z. i proponując, o ile zachodzi po temu potrzeba, innego kandydata (kandydatów).

§ V. Po upływie okresu próbnego kandydat staje się umysłowym pracownikiem kontraktowym służby zagranicznej.

§ VI. Z obywatelami polskimi należy zawierać umowy według wzoru „A", przyczem:

1) Wynagrodzenie pracownika należy określić w tej walucie, w jakiej ułożony jest budżet urzędu. Z wynagrodzenia tego urząd, stosując się do obowiązujących przepisów, potrąca przy wypłacie przypadającą od pracownika część składki ubezpieczeniowej w Z. U. P. P. („Zbiór przepisów konsularnych" tekst Nr. 144), podatek dochodowy oraz te przymusowe opłaty ubezpieczeniowe, którym pracownik podlega w myśl miejscowych przepisów prawnych.

W razie przesunięcia pracownika do wyższej kategorji płacy, niż przewidziana w umowie — na co każdorazowo musi być uzyskana zgoda M. S. Z. — należy nową sumę wynagrodzenia wpisać do umowy na

specjalnie na ten cel zarezerwowanem miejscu (na końcu umowy) oraz odnotować numer i datę pisma M. S. Z., wyrażającego zgodę na podwyżkę wynagrodzenia.

2) Miejscowość, w której pracownik ma pełnić służbę, powinna być w umowie wyraźnie zaznaczona. Przeniesienie pracownika do innej miejscowości może nastąpić tylko za jego zgodą, wyrażoną na piśmie. Po przeniesieniu do innej miejscowości należy z pracownikiem zawrzeć nową umowę.

3) Przy zawieraniu umów na czas nieokreślony, należy w § 1-ym umowy wykreślić słowa: „do dnia ..... (data wygaśnięcia umowy)" oraz ostatnie słowa ustępu drugiego § 4-go umowy: „upływu czasu, na który ją zawarto".

4) Przy zawieraniu umów na czas określony lub na czas wykonania określonej roboty, należy brać pod uwagę tylko te postanowienia, które w danym przypadku mogą mieć zastosowanie, wykreślając postanowienia zbędne. W szczególności, jeżeli czas trwania umowy ma być krótszy, niż trzy miesiące, należy wykreślić postanowienia § 8-go, 9-go i 10-go umowy.

5) Jeżeli objęcie służby przez pracownika nastąpiło w ciągu miesiąca, wynagrodzenie jego za każdy dzień pracy w tym miesiącu obliczać należy w wysokości $^{1}/_{30}$ wynagrodzenia miesięcznego. Zaleca się jednak przyjmowanie pracownika z dniem 1-ym ewentualnie z dniem 16-ym miesiąca.

6) Zwrot kosztów przejazdu i diety w razie podróży służbowych (delegacyj) należy ustalać (w § 3-im umowy) zasadniczo według grupy uposażenia zagranicznego urzędników etatowych, najbardziej zbliżonego do wynagrodzenia pobieranego przez danego pracownika kontraktowego. Jednakże diety nie powinny być niższe, niż przewidziane dla X st. sł. W wyjątkowych przypadkach urzędy mogą za zgodą M. S. Z., wyrażoną stosownie do p. 4 § 1 niniejszego zarządzenia, przyznać pracownikom prawo do zwrotu przejazdu II kl., zamiast III kl.

7) Jeżeli urząd nie opłaca składki z tytułu przymusowych ubezpieczeń społecznych (Kasa Chorych i t. p.), w § 4-ym umowy należy wykreślić końcowe zdanie 1-go ustępu od słowa: „zmniejszonego" do słowa „sanitarną" włącznie.

8) Wynagrodzenie za czas ćwiczeń wojskowych ustalać należy (w § 4-ym umowy) według uposażenia wewnętrznego tego stopnia służbowego, którego uposażenie zagraniczne najbardziej odpowiada wynagrodzeniu, pobieranemu przez pracownika kontraktowego. Jednakże wynagrodzenie to nie powinno być niższe, niż przewidziane w kraju dla X st. sł.

9) Zaangażowani w kraju pracownicy w zasadzie opłacają sami koszty przejazdu do miejsca urzędowania. Jednakże w wyjątkowych

wypadkach, gdy pozyskanie odpowiedniego pracownika uzależnione jest od opłacenia kosztów jego przejazdu, urzędy mogą za zgodą M. S. Z. pokrywać ze swego budżetu, z kredytu na „Wydatki rzeczowo-administracyjne", koszty przejazdu pracownika z miejsca stałego zamieszkania do miejsca urzędowania, likwidując przejazd tylko jednej osoby III kl. kolei lub II kl. statku i przewóz bagażu do 50 kg oraz obliczając diety według X st. sł. Przy przejazdach pracowników do urzędów na terenie Z. S. R. R, w krajach Bliskiego i Dalekiego Wschodu oraz Afryki i Ameryki Południowej może być w tych przypadkach przyznawany przez M. S. Z. przejazd II kl., zamiast III kl. kolei. Koszty powrotu pracownika do kraju można pokrywać na tych samych zasadach tylko w tym przypadku, jeżeli pracownik przepracował w danym urzędzie co najmniej rok, a rozwiązanie umowy nastąpiło nie z jego winy lub jeżeli władze miejscowe uzależniły udzielenie wizy wjazdowej pracownikowi od otrzymania gwarancji, że, w razie utraty zajęcia przez pracownika, jego podróż powrotna do kraju opłacona będzie przez urząd, który go zaangażował.

10) O nakładaniu kar pieniężnych na pracownika oraz o wysokości tych kar decyduje kierownik urzędu w myśl postanowienia art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 16.III.1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 35, poz. 323). Potrącone z wynagrodzenia pracowników sumy z tytułu kar pieniężnych należy zarachowywać na dochód Skarbu Państwa.

11) Ze wszystkimi pracownikami umysłowymi, zatrudnionymi obecnie w urzędach, należy zawrzeć nowe umowy według ustalonych wzorów, przyczem w umowach tych pracowników, którzy przepracowali już w danym urzędzie przynajmniej 3 miesiące, należy skreślić § 2-gi umowy oraz p. „a" i pierwsze zdanie p. „b" w § 8-ym umowy od słowa: „Po" do słowa: „próbnego" włącznie, jako odnoszące się do pracowników nowoprzyjmowanych. Wynagrodzenie oznaczyć należy w tych umowach w tej wysokości, w jakiej dany pracownik obecnie je otrzymuje.

Zmiana dotychczasowych umów na nowe powinna być dokonana w krajach europejskich do dnia 1 lipca 1931 r., a w pozaeuropejskich — do dnia 1 sierpnia 1931 r.

Zawarte umowy należy przesłać w odpisach do Wydziału Osobowego M. S. Z. do wiadomości.

12) Kierownik urzędu rozwiązuje umowy z pracownikami zgodnie z obowiązującemi przepisami (§§ 8, 9 i 10 umowy), na skutek własnej decyzji (zawiadamiając każdorazowo M. S. Z. o przyczynach rozwiązauia umowy) lub też na skutek polecenia M. S. Z.

Po upływie okresu próbnego rozwiązywać umowy należy zasadniczo tylko za 3-miesięcznem wypowiedzeniem. W razie jednak nagłej potrzeby zwolnienia pracownika przed upływem 3-miesięcznego

okresu wypowiedzenia, co pociąga za sobą konieczność wypłaty odpowiedniego odszkodowania, termin zaangażowania nowego pracownika musi być przesunięty do tego czasu, aby wynagrodzenie pracownika nowoprzyjętego i wypłacone zwolnionemu pracownikowi odszkodowanie nie spowodowało przekroczenia kredytu na pozycji „Personel kontraktowy" budżetu urzędu.

13) Przy zawieraniu umów z pracowniczkami umysłowemi z tekstu umów wykreślić należy postanowienia o służbie wojskowej, a mianowicie w § 4-ym umowy ustęp 2-gi i 3-ci, w § 8-ym p. c. i w § 10-ym zdanie od słów: „podczas odbywania" do słowa: „rozwiązania" włącznie.

14) Umowy należy sporządzać na formularzach, które będą rozesłane osobno.

15) W sprawie wzoru umów z pracownikami kontraktowymi, pełniącymi w urzędach zagranicznych obowiązki niższych funkcjonarjuszów, będzie wydane osobne zarządzenie.

§ VII. Z obywatelami państw obcych należy zawierać umowy według wzoru „B", kierując się zasadami, wymienionemi w § VI niniejszego zarządzenia, z wyjątkiem postanowienia w punkcie 1-ym o składkach w Z. U. P. P., ponieważ obywatele obcy ubezpieczeniu temu nie podlegają („Zbiór przepisów konsularnych", tekst 144) oraz postanowienia p. 8, punkty zaś 7 i 13 otrzymują następujące brzmienie:

7) jeżeli urząd nie opłaca składki z tytułu przymusowych ubezpieczeń społecznych (Kasa Chorych i t. p.), w § 4 umowy należy wykreślić w ustępie 1-ym zdanie od słów: „z tytułu" do słowa: „względnie" włącznie.

13) przy zawieraniu umów z pracowniczkami z tekstu umów wykreślić należy postanowienia o służbie wojskowej, a mianowicie: w § 4-ym umowy końcowe zdanie ustępu 1-go od słowa: „w razie" do słowa: „miejscowej" włącznie oraz ustęp ostatni, w § 8-ym p. c. i w § 10 słowa: „odbywania ćwiczeń wojskowych lub" oraz słowa: „ćwiczenia wojskowe".

§ VIII. Za ścisłe wykonanie postanowień niniejszego zarządzenia odpowiedzialni są służbowo i materjalnie kierownicy urzędów podległych.

§ IX. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym M. S. Z.". Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki, wymienione w „Zbiorze przepisów konsularnych", teksty 57, 58, 59 i 65 („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 2 z 1924 r, poz. 16; Nr. 11 z 1924 r., poz. 131; Nr. 6 z 1926 r., poz. 71 i Nr. 8 z 1926 r., poz. 93).

WZÓR „A"
UMÓW Z UMYSŁOWYMI PRACOWNIKAMI KONTRAKTOWYMI, POSIADAJĄCYMI OBYWATELSTWO POLSKIE.

UMOWA

zawarta między ..... (imię, nazwisko i tytuł służbowy zawierającego umowę) działającym w imieniu ..... (nazwa i miejsce urzędu) i Skarbu Państwa a p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) w sprawie stosunkusł użbowego.

§ 1. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) przyjmuje na siebie od dnia ..... (data przyjęcia do pracy) do dnia ..... (data wygaśnięcia umowy) obowiązki w charakterze umysłowego pracownika kontraktowego służby zagranicznej.

§ 2. W okresie pierwszych 3-ch miesięcy, licząc od daty objęcia służby, uważa się umowę niniejszą za zawartą na okres próbny, a po upływie 3-ch miesięcy za zawartą na czas nieokreślony.

§ 3. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) otrzymywać będzie wynagrodzenie w wysokości ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu urzędu) płatnych w ..... (wymienić walutę obiegową danego państwa) według kursu przerachowania dotacji budżetowej ..... (nazwa i miejsce urzędu) na dany miesiąc. Wynagrodzenie wypłacane będzie przez cały czas trwania niniejszej umowy miesięcznie zgóry w dniu 1-ym każdego miesiąca kalendarzowego.

W razie podróży służbowych (delegacyj) będą p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) przysługiwały diety według ..... st. sł. polskiej służby państwowej i zwrot kosztów przejazdu kl. ..... kolei i kl. ..... statku.

§ 4. W razie niemożności pełnienia przez p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) obowiązków służbowych wskutek choroby lub nieszczęśliwego wypadku, jeżeli one nie zostały wywołane rozmyślnie, albo też wskutek wykluczenia od zajęć przez władzę sanitarną w celu zapobieżenia rozwleczenia choroby zaraźliwej, p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) zachowuje przez okres 3-ch miesięcy prawo do wynagrodzenia, zmniejszonego ewentualnie o kwoty, otrzymane z tytułu przymusowego ubezpieczenia w razie choroby lub nieszczęśliwego wypadku, albo też wykluczenia od zajęć przez władzę sanitarną.

W razie powołania do ćwiczeń wojskowych rezerwy będzie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) otrzymywał przez czas odbywania tych ćwiczeń, od 1-go dnia miesiąca, następującego po powołaniu

na ćwiczenia, wynagrodzenie, ustalone dla ..... st. sł. na obszarze Państwa Polskiego. We wszystkich wymienionych wyżej przypadkach niemożności pełnienia obowiązków służbowych prawo do wynagrodzenia gaśnie przed upływem 3 miesięcy, jeżeli w ciągu tych 3-ch miesięcy umowa niniejsza ulegnie rozwiązaniu wskutek wypowiedzenia dokonanego przedtem / upływu czasu, na który ją zawarto.

W razie powołania do czynnej służby wojskowej na 5 miesięcy w myśl art. 60 ustawy z dn. 23.V.1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym, w brzmieniu, ogłoszonem obwieszczeniem Min. Spr. Wojsk. z dnia 8.III.1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 46, poz. 458), oraz w razie powołania do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia stopy wojennej, przestanie p. (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) otrzymywać wynikające z niniejszej umowy wynagrodzenie z końcem miesiąca, w którym nastąpiło powołanie.

§ 5. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) będzie służyło prawo do urlopu wypoczynkowego na zasadach, określonych w art. 36 i 37 ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164 („Zbiór przepisów konsularnych", tekst 17).

§ 6. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) przyjmuje na siebie obowiązki, określone w art. 21—27, art. 28 ust. 1-szy i 2-gi, art. 29, art. 31 oraz art. 32 ust. 1-szy i 3-ci ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164, „Zbiór przepisów konsularnych", tekst 17), a ponadto zobowiązuje stosować się ściśle do instrukcyj i zarządzeń, normujących porządek pełnienia służby wewnętrznej i zewnętrznej.

§ 7. W razie uchybienia warunkom umowy, a w szczególności obowiązkom służbowym, mogą być na p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) nałożone kary pieniężne do wysokości 10% wynagrodzenia, niezależnie od możności zastosowania innych rygorów. Kary pieniężne potrącane będą przy wypłacie wynagrodzenia, przyczem potrącenie nie może przekraczać 10% wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty po dokonaniu innych, ustawowo dozwolonych potrąceń.

§ 8. Rozwiązanie stosunku służbowego następuje:

a) w okresie próbnym, t. j. w pierwszych 3-ch miesiącach służby, po uprzedniem 2-tygodniowem wypowiedzeniu, które powinno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej 1-go lub 16-go dnia miesiąca kalendarzowego;

b) po zakończeniu okresu próbnego, po upływie 3-ch miesięcy od wypowiedzenia umowy przez kierownika (nazwa i miejsce

..... lub p. .....
urzędu) (imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
Trzymiesięczny okres wypowiedzenia winien odpowiadać miesiącom kalendarzowym, wypowiedzenie zaś powinno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego okres wypowiedzenia;

c) w razie wcielenia p. .....
(imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
jako poborowego do służby czynnej w wojsku stałem z dniem wcielenia, z wyjątkiem powołania do służby czynnej na 5 miesięcy po upływie roku nieprzerwanej służby;

d) w razie zamianowania p. .....
(imię i nazwisko pracownika)
funkcjonarjuszem państwowym, albo też dopuszczenia do państwowej służby przygotowawczej w charakterze praktykanta w myśl art. 12 ustawy z dnia 17.II.1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164 „Zbiór przepisów konsularnych", tekst 17) z chwilą doręczenia pisma nominacyjnego lub zaświadczenia o przyjęciu do służby przygotowawczej.

§ 9. Po upływie 3-ch miesięcy niepełnienia obowiązków z powodu choroby lub nieszczęśliwego wypadku kierownik ..... (nazwa
..... może uznać umowę za rozwiązaną.
i miejsce urzędu)

Poza tem nastąpić może rozwiązanie umowy w innych przypadkach i na zasadach, przewidzianych w art. 25, 28, 29, 31, 32, 33 i 36 — 42 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 16.III.1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 35, poz. 323).

§ 10. Wypowiedzenie umowy przez Kierownika ..... (nazwa
..... nie może nastąpić podczas urlopu, choroby
i miejsce urzędu
albo wykluczenia p. ..... od zajęć
(imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
przez władzę sanitarną, o ile choroba lub wykluczenie od zajęć nie trwa dłużej, niż trzy miesiące, podczas odbywania ćwiczeń wojskowych i podczas odbywania czynnej 5-miesięcznej służby wojskowej, o ile stosunek służbowy w chwili powołania trwał nieprzerwanie co najmniej rok.

W razie powołania do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, umowa z tego powodu nie może być rozwiązana.

§ 11. W razie rozwiązania stosunku służbowego p. ..... (imię
..... obowiązany będzie zwrócić otrzy-
i nazwisko pracownika kontraktowego)
mane zaliczki i uregulować zaciągnięte względem ..... (nazwa i miejsce
..... zobowiązania pieniężne i służbowe.
urzędu)

§ 12. Dla wszystkich sporów, wynikłych ewentualnie z niniejszej umowy, są w pierwszej instancji wyłącznie kompetentnemi sądy przedmiotowo właściwe, które mają siedzibę w Warszawie, a jako prawo właściwe, któremu poddana jest niniejsza umowa, uważane jest prawo polskie, obowiązujące w Warszawie.

(miejsce urzędu) ..... dnia ..... (data)

..... (Podpis przedstawiciela władzy)

..... (Podpis pracownika kontraktowego)

Od dnia ..... (data) wynagrodzenie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) będzie wynosić ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu urzędu)

Zgoda M. S. Z. na powyższe wyrażona pismem M. S. Z. z dnia ..... Nr.

..... (Podpis przedstawiciela władzy)

..... (Podpis pracownika kontraktowego)

Od dnia ..... (data) wynagrodzenie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) będzie wynosić ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu urzędu)

Zgoda M. S. Z. na powyższe wyrażona pismem M. S. Z. z dnia ..... Nr.

..... (Podpis przedstawiciela władzy)

..... (Podpis pracownika kontraktowego)

Od dnia ..... (data) wynagrodzenie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) będzie wynosić ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu urzędu)

Zgoda M. S. Z. na powyższe wyrażona pismem M. S. Z. z dnia ..... Nr. .....

(Podpis przedstawiciela władzy)

(Podpis pracownika kontraktowego)

WZÓR „B"
UMÓW Z UMYSŁOWYMI PRACOWNIKAMI KONTRAKTOWYMI, OBYWATELAMI OBCYMI.

U M O W A

zawarta między p. ..... (imię, nazwisko i tytuł służbowy zawierającego umowę) działającym w imieniu ..... (nazwa i miejsce urzędu) i Skarbu Państwa Polskiego, a p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) w sprawie stosunku służbowego.

§ 1. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) przyjmuje na siebie od dnia ..... (data przyjęcia do pracy) do dnia ..... (data wygaśnięcia umowy) obowiązki w charakterze umysłowego pracownika kontraktowego polskiej służby zagranicznej.

§ 2. W okresie pierwszych 3-ch miesięcy, licząc od daty objęcia służby, uważa się umowę niniejszą za zawartą na okres próbny, a po upływie 3-ch miesięcy za zawartą na czas nieokreślony.

§ 3. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) otrzymywać będzie wynagrodzenie w wysokości ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu danego urzędu) płatnych ..... (wymienić walutę obiegową danego państwa) według kursu przerachowania dotacji budżetowej ..... (nazwa i miejsce urzędu) na dany miesiąc. Wynagrodzenie wypłacane będzie przez cały czas trwania niniejszej umowy miesięcznie zgóry w dniu 1-ym każdego miesiąca kalendarzowego.

W razie podróży służbowych (delegacyj) będą p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) przysługiwały diety według ..... st. sł. polskiej służby państwowej i zwrot kosztów przejazdu kl. ..... kolei i kl. ..... statku.

§ 4. W razie niemożności pełnienia przez p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) obowiązków służbowych wskutek choroby lub nieszczęśliwego wypadku, jeżeli one nie zostały wywołane rozmyślnie, wskutek powołania do pełnienia obowiązków sędziego przysięgłego, ławnika sądu pracy lub innych obowiązków obywatelskich, nałożonych przepisami prawa publicznego, albo też wskutek wykluczenia od zajęć przez władzę sanitarną w celu zapobieżenia rozwleczeniu choroby zaraźliwej, p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) zachowuje przez okres 3-ch miesięcy prawo do wynagrodzenia, zmniejszonego ewentualnie o kwoty, otrzymane z tytułu przymusowego ubezpieczenia w razie choroby lub nieszczęśliwego wypadku, albo też wykluczenia od zająć przez władzę sanitarną, lub od instytucji, która powołała do pełnienia wyżej wymienionych obowiązków obywatelskich. W razie powołania do ćwiczeń wojskowych rezerwy będzie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) otrzymywał wynagrodzenie, określone w § 3-im umowy, po potrąceniu kwot, otrzymanych za czas ćwiczeń od władzy miejscowej.

We wszystkich wymienionych wyżej przypadkach niemożności pełnienia obowiązków służbowych prawo do wynagrodzenia gaśnie przed upływem 3-ch miesięcy, jeżeli w ciągu tych 3-ch miesięcy umowa niniejsza ulegnie rozwiązaniu wskutek wypowiedzenia dokonanego przedtem / upływu czasu, na który ją zawarto.

W razie powołania do czynnej służby wojskowej, na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, przestanie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) otrzymywać wynikające z niniejszej umowy wynagrodzenie z końcem miesiąca, w którym nastąpiło powołanie.

§ 5. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) będzie służyło prawo do urlopu wypoczynkowego na zasadach, określonych w art. 36 i 37 ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164, „Zbiór przepisów konsularnych" tekst 17).

§ 6. P. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) przyjmuje na siebie obowiązki, określone w art. 21 — 27, art. 28 ust. 1-szy i 2-gi, art. 29, art. 31 oraz art. 32 ust. 1-szy i 3-ci ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164, „Zbiór przepisów konsularnych" tekst 17), a ponadto obowiązuje stosować się ściśle do instrukcyj i zarządzeń, normujących porządek pełnienia służby wewnętrznej i zewnętrznej.

§ 7. W razie uchybienia warunkom umowy, a w szczególności obowiązkom służbowym, mogą być na p. .....
(imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
nałożone kary pieniężne do wysokości 10% wynagrodzenia, niezależnie od możności zastosowania innych rygorów. Kary pieniężne potrącane będą przy wypłacie wynagrodzenia, przyczem potrącenie nie może przekraczać 10% wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty po dokonaniu innych ustawowo dozwolonych potrąceń.

§ 8. Rozwiązanie stosunku służbowego następuje:

a) w okresie próbnym, t. j. w pierwszych 3-ch miesiącach służby po uprzedniem 2-tygodniowem wypowiedzeniu, które powinno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej 1-go lub 16-go dnia miesiąca kalendarzowego;

b) po zakończeniu okresu próbnego, po upływie 3-ch miesięcy od wypowiedzenia umowy przez kierownika .....
(nazwa i miejsce urzędu)
lub p. .....
(imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
. Trzymiesięczny okres wypowiedzenia winien odpowiadać miesiącom kalendarzowym, wypowiedzenie zaś powinno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego okres wypowiedzenia;

c) w razie wcielenia p. .....
(imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
jako poborowego do służby czynnej w wojsku stałem z dniem wcielenia.

§ 9. Po upływie 3-ch miesięcy niepełnienia obowiązków, z powodu choroby lub nieszczęśliwego wypadku może kierownik .....
(nazwa, miejsce urzędu)
uznać umowę za rozwiązaną. Poza tem nastąpić może rozwiązanie umowy w innych przypadkach i na zasadach przewidzianych w art. 25, 28, 29, 31, 32, 33, 36 — 42 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16. III. 1922 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 35, poz. 323).

§ 10. Wypowiedzenie umowy przez kierownika .....
(nazwa i miejsce
..... nie może nastąpić podczas urlopu, choroby albo wyklu-
urzędu)
czenia p. .....
(imię i nazwisko pracownika kontraktowego)
od zajęć przez władzę sanitarną, jak również podczas odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia obowiązków obowatelskich, nałożonych przepisami prawa publicznego, o ile choroba, wykluczenie od zajęć, ćwiczenia wojskowe lub czynności, pełnione z tytułu obowiązków obywatelskich, nie trwają dłużej, niż 3 miesiące.

§ 11. W razie rozwiązania stosunku służbowego p. .....
(imię
..... obowiązany będzie zwrócić otrzymane
i nazwisko pracownika kontraktowego)

zaliczki i uregulować zaciągnięte względem .....
(nazwa i miejsce urzędu)
zobowiązania pieniężne i służbowe.

§ 12. Dla wszystkich sporów, wynikłych ewentualnie z niniejszej umowy, są w pierwszej instancji wyłącznie kompetentnemi sądy przedmiotowo właściwe, które mają siedzibę w Warszawie, a jako prawo właściwe, któremu podana jest niniejsza umowa, uważane jest prawo polskie, obowiązujące w Warszawie.

(miejsce urzędu) ..... dnia ..... (data)

.....
(Podpis przedstawiciela władzy)

(Podpis pracownika kontraktowego)

Od dnia ..... (data) wynagrodzenie p. ..... (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) wynosić będzie ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu urzędu)

Zgoda M. S. Z. na powyższe wyrażona pismem M. S. Z. z dnia

Nr.

.....
(Podpis przedstawiciela władzy)

(Podpis pracownika kontraktowego)

Od dnia (data) wynagrodzenie p. (imię i nazwisko pracownika kontraktowego) wynosić będzie ..... (wymienić liczbami i słowami sumę w walucie budżetu urzędu)

Zgoda M. S. Z. na powyższe wyrażona pismem M. S. Z. z dnia

Nr.

.....
(Podpis przedstawiciela władzy)

(Podpis pracownika kontraktowego

Od dnia ..... (data) wynagrodzenie p. ..... (imię i nazwisko

..... pracownika kontraktowego) wynosić będzie ..... (wymienić liczbami

..... i słowami sumę w walucie budżetu urzędu)

Zgoda M. S. Z. na powyższe wyrażona pismem M. S. Z. z dnia

..... Nr.

..... (Podpis przedstawiciela władzy)

..... (Podpis pracownika kontraktowego)

32.

A.II.11779.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE DODATKU REPREZENTACYJNEGO URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ, OPŁACANYCH Z BUDŻETU M. S. Z.

Uchylając przepisy objęte okólnikami: z dnia 10.I.1923, 30.III.1923 i 31.VI.1927 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 1 z 1923 r., Nr. 5 z 1923 r. i Nr. 5 z 1927 r. — „Zbiór przepisów konsularnych" tekst 140), zarządzam, co następuje:

1) Dodatek reprezentacyjny służy do pokrywania wszelkich wydatków o charakterze reprezentacyjnym i w zasadzie nie podlega wyliczeniu.

2) Dodatek reprezentacyjny przyznaje M. S. Z. kierownikom podległych urzędów oraz, jeżeli uzna to za wskazane, radcom poselstw (ambasad), attachés wojskowym, radcom handlowym i emigracyjnym, a w wyjątkowych wypadkach, pierwszym sekretarzom poselstw (ambasad), jeżeli są urzędnikami najstarszymi stopniem służbowym po kierowniku urzędu.

3) Wysokość dodatku reprezentacyjnego ustala M. S. Z. w budżetach poszczególnych urzędów.

4) Dodatek reprezentacyjny przysługuje urzędnikowi, dla którego przewidziany jest w budżecie urzędu, poczynając od następnego dnia po (faktycznem) objęciu urzędowania, aż do dnia zdania urzędowania włącznie. Wypłata dodatku następuje w dniu 1-ym każdego miesiąca kalendarzowego.

---

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział IV, p. 3.

5) Jeżeli dodatek reprezentacyjny przyznany jest pierwszemu sekretarzowi poselstwa (ambasady), jako urzędnikowi najstarszemu stopniem służbowym po kierowniku, to w razie przydzielenia do danego urzędu radcy poselstwa (ambasady), pierwszy sekretarz traci prawo do pobierania dodatku z dniem następnym po objęciu urzędowania przez radcę.

6) Dodatek reprezentacyjny, częściowo lub w całości, przestaje przysługiwać urzędnikowi, dla którego przewidziany jest w budżecie urzędu, w przypadkach następujących:

a) w czasie urlopu wypoczynkowego, udzielonego w myśl obowiązujących przepisów i trwającego nieprzerwanie 15 dni lub dłużej, przysługują $^2/_3$ jednodniowego dodatku reprezentacyjnego za każdy dzień urlopu;

b) w czasie urlopu zdrowotnego lub t. p., trwającego nieprzerwanie dłużej niż 15 dni, przysługuje $^1/_3$ jednodniowego dodatku reprezentacyjnego za każdy z pierwszych 30 (lub 31) dni urlopu; za dalszy czas urlopu dodatek reprezentacyjny nie przysługuje wcale;

c) w czasie wyjazdu służbowego poza okrąg kompetencyjny danego urzędu, jeżeli wyjazd trwa dłużej niż 15 dni, przysługują $^2/_3$ jednodniowego dodatku reprezentacyjnego za każdy dzień podróży;

d) w czasie nieobecności w urzędzie z powodu choroby, trwającej nieprzerwanie dłużej niż 15 dni, przysługują $^2/_3$ jednodniowego dodatku reprezentacyjnego za każdy z pierwszych 30 (lub 31) dni choroby, oraz $^1/_3$ jednodniowego dodatku za każdy z następnych 30 (lub 31) dni. Za czas dalszej nieobecności z powodu choroby dodatek reprezentacyjny nie przysługuje wcale. Przepis ten stosuje się do kierowników urzędów tylko wówczas, gdy choroba powoduje przejęcie kierownictwa urzędu przez zastępcę. W przypadkach tych okres choroby przed przejęciem kierownictwa przez zastępcę nie wlicza się do czasu choroby.

7) Części dodatków reprezentacyjnych, niewypłacone lub zwrócone w myśl punktu 6 niniejszego zarządzenia, jak również dodatki reprezentacyjne przewidziane dla stanowisk czasowo nieobsadzonych, stanowią oszczędności budżetowe urzędów zagranicznych.

8) Z części dodatku reprezentacyjnego kierownika urzędu, niewypłaconej lub zwróconej w myśl punktu 6 niniejszego zarządzenia, $^1/_4$ jednodniowego dodatku przysługuje służbowemu zastępcy kierownika urzędu dyplomatycznego, jeżeli obowiązki te pełni jako chargé d'affaires, oraz służbowemu zastępcy kierownika urzędu konsularnego za każdy dzień zastępstwa. W wyjątkowych przypadkach M. S. Z.

może przyznać służbowemu zastępcy kierownika urzędu większą, niż $^1/_4$, dodatku reprezentacyjnego za czas zastępstwa.

9) W razie wypłacenia części dodatku reprezentacyjnego kierownika urzędu za czas zastępstwa urzędnikowi, dla którego przewidziany jest w budżecie urzędu dodatek reprezentacyjny, urzędnik ten nie traci prawa do otrzymywania swego dodatku w całości.

10) Służbowemu zastępcy attaché wojskowego, radcy emigracyjnego lub handlowego, o ile dla nich przewidziany jest w budżecie urzędu dodatek reprezentacyjny, M. S. Z. może przyznać odpowiednią część dodatku za czas zastępstwa.

11) Rozrachunek z tytułu dodatku reprezentacyjnego w przypadkach, przewidzianych w punktach 4 i 5 niniejszego zarządzenia, oraz obliczanie sum, podlegających potrąceniu czy zwrotowi, stosownie do punktu 6, lub wypłacie w myśl punktów 8, 9 i 10 niniejszego zarządzenia, uskutecznia księgowy urzędu, przyczem zarówno sumy wypłacone, jak i zwrócone, należy na podstawie asygnacyj lub deklaracyj płatniczych przeprowadzić przez księgę „Dziennik — Główna" na rachunku „Dodatek reprezentacyjny". Rachunek ten przeprowadza księgowy następnego dnia po powrocie urzędnika, którego dodatek reprezentacyjny podlega zmniejszeniu w myśl punktu 6 niniejszego zarządzenia, albo przy wypłacie najbliższego uposażenia.

12) Jednostką obliczeniową dodatku reprezentacyjnego jest jednodniowy dodatek, stanowiący $^1/_{30}$ sumy miesięcznego dodatku reprezentacyjnego, przewidzianego w budżecie urzędu.

13) Zarządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1931 r.

PRZYKŁADY OBLICZENIA SUM DODATKU REPREZENTACYJNEGO, PODLEGAJĄCYCH ZWROTOWI LUB WYPŁACIE.

1) Radca emigracyjny, pobierający tytułem dodatku reprezentacyjnego 360 fr. szw., przebywał na urlopie zdrowotnym (p. 6-b) od 12 stycznia do 15 lutego, t. j. 35 dni, przyczem zastępcy jego M. S. Z. nie przyznało prawa do dodatku.

Suma, podlegająca zwrotowi za cały czas urlopu, wynosi $360 : 30 \times {}^2/_3 \times 35 = 280$ fr. szw. i w całości stanowi oszczędność, jaka powinna pozostawać na rachunku „Dodatek reprezentacyjny". Przy ewentualnem przekazywaniu w dniu 1 lutego uposażenia i dodatku dla radcy emigracyjnego należy potrącić całkowitą kwotę 280 fr., szw., zgóry bowiem wiadomo, którego dnia ma nastąpić powrót z urlopu.

2) Poseł, dla którego w budżecie przewidziany jest dodatek reprezentacyjny w kwocie 1800 fr. szw., przebywał w podróży, odbytej poza

okręgiem kompetencji poselstwa (p. 6-c), w czasie od 5 kwietnia do do 20 maja. Zastępował go radca poselstwa w V st. sł. Przy ewentualnem przekazywaniu posłowi dodatku reprezentacyjnego na maj należy potrącić $^1/_3$ dodatku za okres podróży od 5 do 30 kwietnia, co wynosi: 1800 : 30 × $^1/_3$ × 26 = 560 fr. szw.

Radcy poselstwa, oprócz całkowitego własnego dodatku (p. 9), przypada za zastępstwo (p. 8) w czasie od 5 do 30 kwietnia 1800:30 × $^1/_4$ × 26 = = 390 fr. szw., które może otrzymać już 1 maja, gdyż poselstwo posiada odpowiednie pokrycie w sumie 560 fr. szw., zatrzymanej z dodatku posła.

W dniu 21 maja lub najdalej 1 czerwca poseł winien wrócić $^1/_3$ dodatku za okres podróży od 1 do 20 maja, co wyniesie: 1800 : 30 × $^1/_3$ × × 20 = 40 fr. szw.

Po wyrównaniu przez posła powyższej należności, radca poselstwa może otrzymać przypadającą mu część dodatku za pozostały czas podróży, w sumie: 1800 : 30 × $^1/_4$ × 20 = 300 fr. szw.

3) Jeżeli poseł zachorował 2 września, 14-go nastąpiło przejęcie kierownictwa przez zastępcę, a 27-go tegoż miesiąca poseł objął urzędowanie zpowrotem, to za cały czas choroby należy mu się całkowity dodatek reprezentacyjny, okres bowiem do 13 włącznie nie wlicza się do czasu choroby, a od 14 do 27 jest tylko 14 dni, brak zatem 1 dnia do powstania warunków, przewidzianych w p. 6-d.

KSIĘGOWANIE:

	Kasa		Dodatek reprezentac.	
	W-n	Ma	W-n	Ma
Przykład 1-szy:				
1. II. Przekazano radcy emigracyjnemu dodatek na luty po potrąceniu $^2/_3$ dodatku za czas od 12. I. do 15. II.	—	80	80	—
Przykład 2-gi:				
1. V. Przekazano posłowi dodatek po potrąceniu $^1/_3$ za czas od 5 do 30. IV.	—	1240	1240	—
1. V. Wypłacono radcy poselstwa $^1/_4$ dodatku za zastępstwo w czasie od 5 do 30. IV.	—	390	390	—
21. V. Poseł zwrócił $^1/_3$ dodatku za czas od 1 do 20. V.	—	400	400	—
21. V. Wypłacono radcy $^1/_4$ dodatku za czas zastępowania posła od 1 do 20. V.	—	300	300	—

33.

W.O.2390.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE ZAKAZU ZATRUDNIANIA ŻON, KREWNYCH I POWINOWATYCH W PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDACH ZAGRANICĄ.

I. Zabraniam zatrudniania w podległych M. S. Z. urzędach zagranicą jako pracowników kontraktowych:

1) żon urzędników etatowych, pełniących służbę w danym urzędzie;

2) osób, pozostających do wspomnianych urzędników w stosunku pokrewieństwa do trzeciego stopnia włącznie, lub powinowactwa do drugiego stopnia włącznie;

3) żon oraz dzieci pracowników kontraktowych, zatrudnionych już w urzędzie;

4) innych krewnych tych pracowników do trzeciego lub powinowatych do drugiego stopnia włącznie, o ile mieliby oni pracować razem z tymi pracownikami kontraktowymi, w warunkach, zabronionych przepisami art. 9 i 10 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

II. Żadne wyjątki od zasad punktu I nie nie będą przez Ministerstwo dopuszczane.

III. Osobom, zatrudnionym w podległych urzędach wbrew postanowieniom p. I. 1) i 2), należy bezzwłocznie wypowiedzieć służbę z zachowaniem ustawowego (3 mies.) terminu wypowiedzenia. To samo należy zrobić z osobami, zatrudnionemi wbrew postanowieniom p. I. 4), o ile nie można ich przydzielić w sposób nie sprzeciwiający się niniejszemu zarządzeniu.

IV. Zarządzenie to nie odnosi się do funkcjonarjuszów niższych.

V. Proszę pp. Kierowników podległych M. S. Z. urzędów o potwierdzenie Wydziałowi Osobowemu M. S. Z. odbioru tego zarządzenia w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania odnośnego numeru „Dziennika Urzędowego M. S. Z.", z równoczesnem zawiadomieniem o ewentualnych zarządzeniach, wydanych w własnym zakresie, celem usunięcia stanu rzeczy, sprzecznego z temi przepisami.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział II, p. 1.

(—) *August Zaleski*
Minister

CZĘŚĆ II.

34.

P.I.10778.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KWARTALNIKÓW, POŚWIĘCONYCH ZAGADNIENIOM ROLNICZYM.

Poczynając od stycznia 1931 roku Ministerstwo Rolnictwa przystąpiło do wydawania kwartalnika w języku francuskim, poświęconego rolnictwu, analogicznego do wydanego już kwartalnika „Vierteljahrshefte der Polnischen Landwirtschaft".

Ministerstwo Rolnictwa, przywiązując dużą wagę do tego, aby wydawnictwa te nietylko informowały o stosunkach rolniczych w Polsce, ale żeby również poruszały tematy rolnicze, aktualne dla zagranicy i dostarczały wiadomości, które specjalnie interesują poszczególne kraje, pragnie skorzystać z doświadczenia urzędów zagranicznych w wyborze tematów, które mają być omówione w kwartalnikach.

Z tych względów wszystkie urzędy dyplomatyczne Rz. P. zagranicą, oraz Konsulaty Generalne Rz. P. w Montrealu, Monachjum, Jerozolimie, Kapsztadzie i Dublinie, proszone są o stałe nadsyłanie Ministerstwu Rolnictwa wiadomości z dziedziny tych zagadnień, które zdaniem urzędu nadają się do pomieszczenia we wspomnianych wyżej kwartalnikach.

35.

W.O.2268.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Adamkiewicz Jerzy — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Lipsku — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. i Kierownikiem Konsulatu Generalnego Rz. P. w Montrealu z dniem 1 maja 1931 r.

Borkowski Tadeusz — Konsul II kl. w VI st. sł., w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — Konsulem II kl. w VI st. sł. i Kierownikiem Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku z dniem 1 maja 1931 r.

Dr. Brzeziński Tadeusz — Konsul I kl. w VI st. sł. w stanie rozporządzalności — Konsulem I kl. w VI st. sł. i Kierownikiem Konsulatu Rz. P. w Lipsku z dniem 1 maja 1931 r.

Kossow Marjan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł. i Kierownikiem Konsulatu Rz. P. w Pradze z dniem 1 maja 1931 r.

Mazurkiewicz Roman — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Konsulem I kl. w VI st. sł. i Kierownikiem Konsulatu Rz. P. w Lille z dniem 1 czerwca 1931 r.

Dr. Nieduszyński Tadeusz — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Madrycie z dniem 1 marca 1931 r.

Rzyszczewski Roman — Radca Poselstwa w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. z dniem 3 marca 1931 r.

Cybulski Aleksander — prowizorycznym Asesorem w VII st. sł. z dniem 1 marca 1931 r.

Helcman Jan Franciszek — prowizorycznym Referendarzem VII st. sł. z dniem 1 maja 1931 r.

Zarański Józef — Referendarz w VII st. sł. — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Londynie z dniem 16 marca 1931 r.

Domański Stefan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Bratislavie z dniem 1 maja 1931 r.

Englisch Zygfryd — Referendarz w VIII st. sł.—Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Langer Bronisław — Adjunkt Kancelaryjny w VIII st. sł. — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku z dniem 1 czerwca 1931 r.

Małęczyński Jan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille z dniem 1 maja 1931 r.

Rathaus Rudolf — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pradze — upoważniony do używania tytułu Wicekonsula II kl., w związku z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago z dniem 1 lipca 1931 r.

Czarniecka Wanda — prowizorycznym Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. z dniem 1 marca 1931 r.

Rudzki Kazimierz — Sekretarz w IX st. sł. — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. z tytułem Attaché Konsularnego w Konsulacie Rz. P. w Pile z dniem 1 maja 1931 r.

Zaleski Ksawery — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Tyflisie — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Rodon y Blaz Eduard — Wicekonsul Honorowy w Konsulacie Honorowym Rz. P. w Barcelonie — Konsulem Honorowym Rz. P. w Barcelonie z dniem 24 marca 1931 r.

PRZYDZIELENI DO MINISTERSTWA:

Próchnicki Stanisław, mjr. dypl. — od 24 lutego 1931 r. z powierzeniem kierownictwa Wydziału Administracyjno-Gospodarczego (A. III) od 1 kwietnia 1931 r.

Skarzyński Władysław, kpt. — od 10 marca 1931 r. z powierzeniem kierownictwa Referatu Gospodarczego w Wydziale Administracyjno-Gospodarczym (A. III. G.) od 1 kwietnia 1931 r.

PRZENIESIENI:

Komarnicki Tytus — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Hadze — do Ministerstwa z dniem 31 lipca 1931 r. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł.

Samborski Bohdan — Konsul II kl. w VI st. sł. i Kierownik Konsulatu Rz. P. w Strassburgu — do Ministerstwa z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. z dniem 31 maja 1931 r.

Chełmicki Zdzisław — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — do Ministerstwa z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 31 marca 1931 r.

Kaleński Edmund — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Chicago — do Ministerstwa z nominacją na Asesora w VII st. sł. z dniem 31 maja 1931 r.

Liczbiński Edmund — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. z tytułem Konsula II kl., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku, do Konsulatu Rz. P. w Lyonie z dniem 1 maja 1931 r.

Mierzyński Władysław — Wicekonsul II kl. w VII st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Kwidzynie — do Ministerstwa z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 31 marca 1931 r.

Pacowski Edward — urzędnik w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Wiedniu — do Ministerstwa z nominacją na Księgowego w VIII st. sł. z dniem 30 kwietnia 1931 r.

Dębowski Karol — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille — do Ministerstwa z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. z dniem 30 kwietnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Wasilewski Leon — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl. w IV st. sł. w Ministerstwie z dniem 31 marca 1931 r.

Dobrzyński Tadeusz — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny III kl. w V st. sł. i Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Dublinie z dniem 1 maja 1931 r.

Ładoś Aleksander — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. i Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Monachjum z dniem 30 kwietnia 1931 r.

Czamański Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Rzyszczewski Roman — Radca Ministerjalny w VI st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Pomian Hajdukiewicz Alf — Konsul I kl. w VI st. sł. i Kierownik Konsulatu Rz. P. w Lipawie z dniem 1 lipca 1931 r.

Chyliński Mieczysław — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Budapeszcie z dniem 1 maja 1931 r.

Czaykowski Włodzimierz — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Hłasko Hubert — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipawie z dniem 1 lipca 1931 r.

Marchwiński Jan — Referendarz w VIII st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Morawska Helena — Adjunkt Kancelaryjny w VIII st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Szosłak Eugenjusz — Asesor w VIII st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Bogdańska Janina — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Kozłowska Janina — Sekretarka w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Mierzwińska Jadwiga — Rejestrator w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Mincerowa Marja — Rejestrator w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Naszyńska Żelisława — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Niesiołowska Helena — Rejestrator w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Smułkowski Władysław — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Zabłocki Hipolit — Skarbnik w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku z dniem 1 maja 1931 r.

Ferenzowicz Zofja — Rejestrator w X st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ ZE STANU ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNEGO:

Dr. Brzeziński Tadeusz — Konsul I kl. w VI st. sł. z dniem 1 maja 1931 r.

Dr. Fryling Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Kwiatkowski Włodzimierz — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w stanie rozporządzalności z dniem 31 marca 1931 r.

Tomaszewski Jerzy — Radca Ambasady w V st. sł. w stanie rozporządzalności z dniem 31 marca 1931 r.

Zalewski Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w stanie nieczynnym z dniem 31 marca 1931 r.

Dzierdziejewska Zofja — Asesor w VIII st. sł. w stanie nieczynnym z dniem 31 marca 1931 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Grendyszyński Kazimierz — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Pile z dniem 30 czerwca 1931 r.

De Rialp Pons Juan Claudio — Konsul Honorowy Rz. P. w Barcelonie z dniem 24 marca 1931 r.

SPROSTOWANIE.

Na stronie 37 „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 4 z 1931 r. zamiast „Dr. Szczepański Aleksander, Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w stanie rozporządzalności — przeniesiony w stan nieczynny od 28 lutego 1931 r.", winno być „Dr. Szczepański Aleksander, Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w stanie rozporządzalności—przeniesiony w stan spoczynku od 28 lutego 1931 r.".

Warszawa, 15.IV.1931 r.

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 7.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena 1 numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

327.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 6
ROK XIII

WARSZAWA
1 MAJA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

36. TERMIN NADESŁANIA KART EWIDENCYJNYCH I KWALIFIKACYJNYCH.

37. ZWOLNIENIE OD OPŁATY STEMPLOWEJ WYCIĄGÓW Z AKT STANU CYWILNEGO.

38. SZKOŁY, DAJĄCE PRAWO DO ODROCZENIA SŁUŻBY WOJSKOWEJ.

39. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

36.

W.O.2917.

ZARZĄDZENIE

MODYFIKUJĄCE ZARZĄDZENIE
W SPRAWIE PROWADZENIA KART EWIDENCYJNYCH I KWALIFIKACYJNYCH
(„Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 5 z 1931 r., poz. 30).

Wobec niedostarczenia na czas Ministerstwu Spraw Zagranicznych formularzy kart ewidencyjnych i kwalifikacyjnych oraz koniecznego stąd opóźnienia w ich rozesłaniu, termin czterotygodniowy, przewidziany w p. 3 zarządzenia, wymienionego w nagłówku, rozpoczyna biec z chwilą otrzymania przez podległy urząd wspomnianych formularzy z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Warszawa, 28/IV 1931.

Warszawa, 1/V 1931. *(—) August Zaleski*
Minister

CZĘŚĆ II.

37.

K.II.20336.

KOMUNIKAT*)

W SPRAWIE ZWOLNIENIA OD OPŁATY STEMPLOWEJ
WYCIĄGÓW Z AKT STANU CYWILNEGO,
WYDANYCH NA ŻĄDANIE
CUDZOZIEMSKICH PRZEDSTAWICIELSTW DYPLOMATYCZNYCH
LUB KONSULARNYCH.

Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Spraw Zagranicznych pismem Nr. D. V. 9452/6/28 następujące wyjaśnienie:

Wyciągi z akt stanu cywilnego, wydane na wniosek cudzoziemskich przedstawicielstw dyplomatycznych lub konsularnych, są wolne od opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 155 u. o. s.:

1) na mocy art. 160 (punktu 3) u. o. s. w związku z art. 144 (punktem 6), jeżeli przedstawicielstwo państwa obcego w piśmie, którem żąda wydania wyciągu z akt stanu cywilnego, zaznaczyło, że jest on potrzebny dla celów urzędowych;

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział X, p. 6.

2) na mocy art. 160 (punkt 1) u. o. s. ustawy w związku z art. 142 (punktem 17), jeżeli przedstawicielstwo państwa obcego w piśmie, którem żąda wydania wyciągu z akt stanu cywilnego, zaznaczyło, że osoba, której wyciąg ten jest potrzebny, nie może uiścić opłaty stemplowej z powodu ubóstwa.

Umieszczone na wyciągach z akt stanu cywilnego wymienionych dwóch rodzajów poświadczenia własnoręczności podpisów osób urzędowych (urzędnika stanu cywilnego, starosty i t. d.) są — jako stanowiące nierozdzielną całość z dokumentem metrykalnym — również wolne od opłaty stemplowej (przewidzianej w art. 158 u. o. s.); uwolnienie to wynika z powołanych wyżej postanowień art. 160 (por. ustęp przedostatni wykładni Nr. 259, ogłoszonej w Nr. 7 „Dz. Urz. Min. Skarbu" z 1930 r.).

Ministerstwo Skarbu przesłało powyższą wykładnię Ministerstwom: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Spraw Zagranicznych (Nr. D. V. 9452/6/28).

Warszawa, 20/IV 1931.

38.

K.III.19277.

KOMUNIKAT*)

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ Z TYTUŁU WYŻSZYCH STUDJÓW DLA SŁUCHACZY WYŻSZEJ SZKOŁY HANDLOWEJ W DIJON, ÉCOLE NATIONALE SUPÉRIEURE DES ARTS DÉCORATIFS W PARYŻU I UNIWERSYTETU W KOWNIE.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznało Wyższą Szkołę Handlową w Dijon (École Supérieure de Commerce à Dijon), École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs w Paryżu i Uniwersytet w Kownie za uczelnie wyższe i równorzędne z wyższemi uczelniami w kraju z tem, że słuchaczom tych uczelni przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 marca 1926 r. („Dz. U. Rz. P." Nr. 34, poz. 315) oraz zgodnie z przepisami art. 61, pkt. 2 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym („Dz. U. Rz. P." Nr. 46, poz. 458).

Warszawa, 18/IV 1931.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział VII, p. 5.

39.

W.O.2928.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Sokołowski Władysław — Radca Ministerjalny w V st. sł., Kierownik Wydziału Ustrojów Międzynarodowych — Radcą Ambasady w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Waszyngtonie z dniem 1 maja 1931.

Dr. Raczyński Edward — Radca Ministerjalny w V st. sł., zastępca Naczelnika Wydziału Wschodniego — Naczelnikiem Wydziału Organizacyj Międzynarodowych z dniem 1 maja 1931.

Kossow Marjan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Konsulem I klasy w VI st. sł. w związku z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Pradze z dniem 1 maja 1931 (patrz „Dz. Urz." Nr. 5 z 1931 r., poz. 35).

Dr. Kruczkiewicz Adam — Radca Ministerjalny w VI st. sł., zastępca Naczelnika Wydziału Osobowego — Konsulem II klasy w VI st. sł. i zastępcą Konsula Generalnego Rz. P. w Berlinie z dniem 1 lipca 1931.

Wyszyński Bronisław — prowizoryczny Referendarz w VII st. sł. — prowizorycznym Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Sztokholmie z dniem 1 lipca 1931.

Skorkowski Juljusz — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Hadze z dniem 1 sierpnia 1931.

Bociański Jan — prowizoryczny Referendarz w VIII st. sł. — prowizorycznym Attaché Ambasady w VIII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu z dniem 1 lipca 1931.

Perłowski Michał — praktykant bezpłatny w centrali M. S. Z. — prowizorycznym Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie z dniem 1 maja 1931.

Sachnowski Wojciech — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w stanie nieczynnym — Sekretarzem w IX st. sł. z dniem 14 kwietnia 1931.

PRZENIESIENI:

Dr. Łepkowski Stanisław — Radca Ambasady w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Waszyngtonie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. z dniem 1 maja 1931.

Tułasiewicz Edward — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Rz. P. w Essen — do centrali M. S. Z. z nominacją na Asesora w VII st. sł. z dniem 31 lipca 1931.

Dr. Wysocki Stefan — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Frankfurcie — do centrali M. S. Z. z nominacją na prowizorycznego Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 lipca 1931.

De Rosset Stanisław — Sekretarz Poselstwa II kl. z tytułem Sekretarza Poselstwa I kl. w VII st. sł. — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 1 lipca 1931.

Kicki Władysław — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. São Paulo — do Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires z dniem 16 maja 1931, z powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego oraz upoważnieniem do używania tytułu Wicekonsula II kl.

Bartel Ludwik Stefan — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Bratislavie — do Konsulatu Rz. P. we Wrocławiu z dniem 1 maja 1931 r. z upoważnieniem do używania tytułu Wicekonsula II kl.

Skiwski Wiktor — tytularny Sekretarz Poselstwa w VIII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — do centrali M. S. Z. z nominacją na Asesora w VIII st. sł. z dniem 1 lipca 1931.

Wojciechowska Jadwiga — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — do Ambasady Rz. P. w Paryżu z dniem 1 lipca 1931.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Dr. Hubicki - Sas Otton — Radca Ministerjalny w V st. sł. z dniem 1 maja 1931.

Rzewuski Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. w Bukareszcie — z dniem 30 czerwca 1931.

Świerzbiński Antoni — Konsul I kl. w VI st. sł. w Galacu — z dniem 30 czerwca 1931.

Dr. Feniger Samuel — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — z dniem 30 czerwca 1931.

Marynowski Tadeusz — Konsul II kl. w VI st. sł. i Kierownik Konsulatu Rz P. w Buffalo — z dniem 1 sierpnia 1931.

Wilkoszewski Marjan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w stanie nieczynnym (patrz „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 4, poz. 28) — data początkowa przeniesienia w stan nieczynny przesunięta na dzień 1 maja 1931).

Czwartacki Eustachy — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Trieście — z dniem 31 maja 1931.

Gluza Józef — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Wrocławiu — z dniem 30 czerwca 1931.

Dr. Pogonowski Jerzy — Referendarz w VIII st. sł. — z dniem 1 maja 1931.

Kałużyńska Halina — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. — z dniem 1 maja 1931.

Wejtko Józef — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. w Poselstwie Rz. P. w Sztokholmie — z dniem 30 czerwca 1931.

Kossowski Józef — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Medjolanie—z dniem 30 czerwca 1931.

Chmurski Maciej — Naczelnik Kancelarji w IX st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — z dniem 30 czerwca 1931.

Szachno Wiktor — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. z tytułem Sekretarza Konsularnego I kl. w Wicekonsulacie Rz. P. w Koszycach— z dniem 30 czerwca 1931.

Gruszecki Hipolit — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Galacu — z dniem 30 czerwca 1931.

Bombas Marjan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Użhorodzie — z dniem 1 lipca 1931.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ ZE STANU NIECZYNNEGO:

Sachnowski Wojciech — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. — z dniem 14 kwietnia 1931.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Łebiński Tadeusz — prowizoryczny Referendarz w VIII st. sł. — z dniem 30 kwietnia 1931.

Wache Leon — Honorowy Agent Konsularny Rz. P. w Konsulacie Honorowym Rz. P. w Malmö — z dniem 11 kwietnia 1931.

SPROSTOWANIA.

A.II.12487.

Do Nr. 8 „Dz. Urz. M. S. Z." z 1930 r. należy wprowadzić następujące zmiany:

Na str. 229:

1) w okręgu Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago: Wisconsin zamiast Wiskonsin, Nebraska zamiast Nebrasca, North Dakota i South Dakota zamiast północna i południowa Dacota;

Na str. 230:

2) w adresie Konsulatu Rz. P. w Buffalo: Delaware zamiast Delavare;

3) w okręgu tegoż Konsulatu: hrabstwa Stanu New York winny brzmieć jak następuje: Allegany, Broome, Cayuga, Cattaraugus, Chautauqua, Chemung, Chenango, Clinton, Cortland, Delaware, Essex, Erie, Franklin, Fulton, Genesco, Hamilton, Herkimer, Jefferson, Lewis, Livingston, Madison, Montroe, Montgomery, Niagara, Oneida, Onondaga, Ontario, Orleans, Oswego, Otsego, Saratoga, Schoharie, Schuyler, Seneca, St. Lawrence, Steuben, Tioga, Tompkins, Warren, Washington, Wayne, Wyoming, Yates;

4) w okręgu Konsulatu Rz. P. w Nowym Jorku: North Carolina i South Carolina zamiast Północna i Południowa Carolina;

Na str. 231:

5) w adresie Konsulatu Rz. P. w Pittsburgu: Pittsburgh zamiast Pittsburg, Street zamiast street;

6) w okręgu Konsulatu Rz. P. w Pittsburgu: Pennsylvania zamiast Pensilvania, West Virginia zamiast zachodnia Virginia.

W.O.2918.

Na stronie 70 „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 5 z dnia 15 kwietnia 1931 r., w punkcie III, zamiast: „Osobom, zatrudnionym w podległych urzędach wbrew postanowieniom p. I. 1) i 2)", ma być: „Osobom, zatrudnionym w podległych urzędach wbrew postanowieniom p. I. 1), 2) i 3)".

Warszawa, 1/V 1931.

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
Główna Drukarnia Wojskowa.

327.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 7
ROK XIII

WARSZAWA
15 MAJA 1931

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF ILLINOIS
DEC 24 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

40. SPOSÓB PIECZĘTOWANIA PISM POUFNYCH I TAJNYCH.
41. ZWOLNIENIE OD OPŁATY STEMPLOWEJ PODAŃ.
42. PRZEMIANOWANIE KONSULATU GEN. RZ. P. W MEKSYKU NA POSELSTWO.
43. ZMIANY PERSONALNE.
44. ODZNACZENIA.

CZĘŚĆ I.

40.

A.III.2543.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE SPOSOBU PIECZĘTOWANIA PISM POUFNYCH I TAJNYCH.

W uzupełnieniu instrukcji do rozporządzenia o traktowaniu akt tajnych („Zbiór przepisów konsularnych" część I, poz. 92) zarządzam, by pisma tajne i poufne, wychodzące nazewnątrz urzędu, pieczętowane były pieczęciami metalowemi lub lakowemi, jak następuje:

1) pieczątkami metalowemi:
   a) jedną pieczątką pośrodku koperty, o ile zawartość przesłana zostaje w drugiej kopercie zewnętrznej lub ma być wysłana przez kurjera,
   b) pięcioma pieczątkami, o ile zawartość zostaje przesłana w jednej kopercie,
2) pieczęciami lakowemi:
   a) pisma i akta, przesyłane w sznurowanych kopertach (okólnik Nr. 70 K. G. 271 z dn. 15.VI.1927 r. „Zbiór przepisów konsularnych" część I, poz. 95),
   b) listy pieniężne w wypadkach, kiedy wymagają tego przepisy pocztowe,
   c) listy, paczki, worki i walizy z pocztą dyplomatyczną.

W załączeniu sposób używania przepisowej praski do pieczętowania pieczątkami metalowemi; praska i pieczęcie metalowe (spinacze) winny być traktowane i przechowywane tak, jak wszystkie inne pieczęcie.

Warszawa, 15/V 1931.

Załącznik

SPOSÓB UŻYCIA PRZEPISOWEJ PRASKI
PRZY PIECZĘTOWANIU PIECZĄTKAMI METALOWEMI KOPERT,
ZAWIERAJĄCYCH PISMA TAJNE I POUFNE.

Praska składa się z trzech części: pierwsza — w formie litery „C" z wydrążeniem, drugą część stanowi tłok sprężynowy, do któ-

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział I, tekst 92.

rego zakłada się pieczątkę metalową (spinacz), trzecią zaś część stanowi rączka praski.

Po włożeniu pisma do koperty, a przed zaklejeniem, należy wprowadzić pierwszą część praski wewnątrz między pismo i sklejone brzegi koperty, umieszczając wydrążony koniec praski w miejscu, gdzie ma być umieszczona pieczątka, poczem należy odpowiednio nacisnąć (nie uderzać) drugą część praski (tłok), zaopatrzoną uprzednio metalową pieczątką (spinaczem). Manipulację powyższą przy zakładaniu wszystkich pięciu pieczęci należy wykonywać w następującej kolejności:

Dwie pieczątki w dole, trzecią w górze z lewej strony, czwartą pośrodku, piątą z prawej strony w górze koperty.

W ten sposób zostanie spięta metalowemi pieczątkami tylko koperta, nie zaś cała jej zawartość; przebijanie całej koperty pieczątkami, z uwagi na uszkodzenie zawartych dokumentów, w żadnym wypadku nie powinno być praktykowane.

41.

K.III.5189.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE OPŁATY STEMPLOWEJ OD PODAŃ, DOTYCZĄCYCH POSZUKIWANIA OSÓB, OBOWIĄZANYCH DO ALIMENTÓW.

Za zgodą Ministerstwa Skarbu i w porozumieniu z Urzędem Emigracyjnym zarządzam, żeby do podań w sprawie poszukiwań osób zaginionych, celem uzyskania od nich środków utrzymania na rzecz opuszczonych rodzin, nie stosować poz. 52 taryfy opłat konsularnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 49 z 1928 r., poz. 474).

Podania o powyższym charakterze podlegają przepisom art. 142 ust. 12 ustawy z dn. 1.VII.1926 o opłatach stemplowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 98 z 1928 r., poz. 570) i są wolne od opłaty stemplowej.

Warszawa, 15/V 1931.

W z. Ministra
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział II, tekst 241.

CZĘŚĆ II.

42.

A.II.12560.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA
KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W MEKSYKU NA POSELSTWO.

Konsulat Generalny Rz. P. w Meksyku przemianowany został na Poselstwo z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Adres pozostaje niezmieniony, a mianowicie: Mexico D. F., Paseo de la Reforma 42.

43.

W.O.R.5555.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Lubaczewski Tadeusz — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Pradze — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie, z równoczesnem powierzeniem obowiązków Radcy Handlowego tego Poselstwa z dniem 1 maja 1931.

Michaeli Karol — Asesor w VII st. sł. — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Medjolanie z dniem 1 lipca 1931.

Sroka Emil — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Trieście, z równoczesnem upoważnieniem do używania tytułu Wicekonsula II kl. z dniem 1 sierpnia 1931.

Żarnoch Jan — pracownik na praktyce administracyjno-rachunkowej — Skarbnikiem w IX st. sł. z dniem 1 kwietnia 1931.

Łukasiewicz Krzysztof — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. — Sekretarzem w X st. sł. z dniem 1 maja 1931.

PRZENIESIENI:

Kisielnicki Witold — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 1 maja 1931.

Dr. Synowiecki Adam — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Charkowie — do Poselstwa Rz. P. w Atenach z nominacją na Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z dniem 1 lipca 1931.

Dostal Wacław — Referendarz w VIII st. sł. — czasowo do Konsulatu Rz. P. w Antwerpji w charakterze Attaché Konsularnego w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. z dniem 1 czerwca 1931.

Prusinowski Bolesław — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — do Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. z dniem 1 lipca 1931.

Raczyński Stefan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu — do centrali M. S. Z. z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Ciechanowski Jan — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Ministerstwie — z dniem 31 maja 1931.

Łazarski Otmar—Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł., Chargé d'Affaires Rz. P. w Budapeszcie — z dniem 1 lipca 1931.

d'Auguste Leonard — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — z dniem 1 czerwca 1931.

Kisielnicki Józef — Referendarz w VII st. sł. na bezpłatnym urlopie — z dniem 1 czerwca 1931.

Czwartacki Eustachy—Wicekonsul II kl. w Konsulacie Rz. P. w Trieście— data początkowa przeniesienia w stan rozporządzalności przesunięta na dzień 31 lipca 1931 (patrz „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 6, poz. 39).

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Fionkiewicz Tomasz — prowizoryczny Księgowy w VII st. sł. w Ministerstwie — z dniem 31 lipca 1931.

44.

ODZNACZENIA.

Zarządzeniem z dnia 20 stycznia 1931 r. (pismo Prezydjum Rady Ministrów Nr. 25/Or. 31 z dnia 7.II.1931 r.) Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił na przyjęcie i noszenie następującym osobom odznaczeń cudzoziemskich:

1) Bronisławowi Bohdanowi Wyszyńskiemu, Referendarzowi M. S. Z., krzyża oficerskiego orderu Dannebroga;

2) Dr. Jerzemu Madeyskiemu, Komisarzowi Rządu na Wystawie Międzynarodowej Komunikacji i Turystyki w Poznaniu, emerytowanemu Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu I kl., wielkiej wstęgi orderu Korony Rumuńskiej;

3) Witoldowi Obrębskiemu, Naczelnikowi Wydziału w M. S. Z., krzyża komandorskiego orderu św. Sawy;

4) Tytusowi Zbyszewskiemu, Konsulowi Generalnemu II kl. w Chicago, krzyża komandorskiego orderu Grobu Świętego.

Zarządzeniem z dnia 21 lutego 1931 r. (pismo Prezydjum Rady Ministrów Nr. 285/Or./31 z dnia 26.II.1931 r.) Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił na przyjęcie i noszenie następującym osobom odznaczeń cudzoziemskich:

1) Augustowi Zaleskiemu, Ministrowi Spraw Zagranicznych, wielkiej wstęgi orderu luksemburskiego Korony Dębowej;

2) Franciszkowi Charwatowi, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Helsingforsie, wielkiej wstęgi orderu Białej Róży i krzyża komandorskiego orderu Legji Honorowej;

3) Dr. Karolowi Bertoniemu, Komisarzowi Rządu dla działu polskiego na wystawach międzynarodowych w Belgji w 1930 r., wielkiego krzyża orderu Leopolda II;

4) Janowi Perłowskiemu, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Madrycie, wielkiej wstęgi orderu „Merito Civil";

5) Pawłowi Jurjewiczowi, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Atenach, krzyża komandorskiego z gwiazdą orderu Korony Rumuńskiej;

6) Janowi Chełmirskiemu, konsulowi I kl. w Wiedniu, krzyża komandorskiego orderu św. Sawy;

7) Jerzemu Warchałowskiemu, Sekretarzowi Poselstwa Rz. P. w Helsingforsie, odznaczenia francuskiego „Médaille commémorative de la Grande Guerre";

8) Zygmuntowi Merdingerowi, Konsulowi Generalnemu II kl. w Meksyku, krzyża kawalerskiego orderu Legji Honorowej;

9) Witoldowi Ryszardowi Korsakowi, Sekretarzowi II kl. Poselstwa Rz. P. w Wiedniu, perskiego „Medalu pamiątkowego" uczestnictwa w uroczystościach koronacyjnych szacha Pahlavi;

10) Franciszkowi Moskwie, Sędziemu Sądu Rozjemczego w Gdańsku, krzyża komandorskiego z gwiazdą orderu Gwiazdy Rumuńskiej;

11) Dr. Witoldowi Wehrowi, Referendarzowi w M. S. Z., krzyża kawalerskiego I kl. orderu św. Olafa.

A.II.12674.

SPROSTOWANIE.

W zarządzeniu w sprawie dodatku reprezentacyjnego urzędników służby zagranicznej, opłacanych z budżetu M. S. Z. („Dz. Urz. M. S. Z" Nr. 5 z 1931 r.) na str. 69 w 13 wierszu od góry po słowach: „co wyniesie" podano mylnie „1800 : 30 × 1/3 × 20 = 40 fr. szw.", zamiast: „1800 : 30 × 1/3 × 20 = 400 fr. szw."; ponadto na tejże stronicy, w przykładzie księgowania pod datą 21.V., sumę 400 fr. szw. podano mylnie po str. „Ma" na rachunku Kasy i po str. „W-n" na rachunku Dodatek reprezentacyjny, zamiast po str. „W-n" na rachunku Kasy i po str. „Ma" na rachunku Dodatek reprezentacyjny".

Warszawa, 15/V 1931.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
Główna Drukarnia Wojskowa.

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 8
ROK XIII

WARSZAWA
20 MAJA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

THE LIBRARY OF THE
AUG 24 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

TREŚĆ:

45. USTAWA O ZAOPATRZENIU EMERYTALNEM FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH I ZAWODOWYCH WOJSKOWYCH (TEKST JEDNOLITY OBECNIE OBOWIĄZUJĄCY).

46. OBLICZANIE WYSOKOŚCI OPŁAT EMERYTALNYCH.

CZĘŚĆ I.

45.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

Z DNIA 25 MARCA 1931 r.

W SPRAWIE

OGŁOSZENIA JEDNOLITEGO TEKSTU USTAWY Z DNIA 11 GRUDNIA 1923 R. O ZAOPATRZENIU EMERYTALNEM FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH I ZAWODOWYCH WOJSKOWYCH

(Dz. U. Rz. P. Nr. 42 z 1931 r., poz. 380).

Na podstawie ustępu drugiego art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 27, poz. 170) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się w załączniku do niniejszego rozporządzenia tekst ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 6 z 1924, poz. 46) w brzmieniu, obowiązującem od dnia 1 kwietnia 1931 r. z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych ustawą z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 18, poz. 178), ustawą z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 52, poz. 526), ustawą z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 83, poz. 566), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1926 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 122, poz. 705), ustawą z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 23, poz. 234) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 82, poz. 647) oraz ustawą z dnia 18 marca 1931 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 27, poz. 170).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu
(—) Ignacy Matuszewski

Załącznik.

USTAWA

Z DNIA 11 GRUDNIA 1923 R.

O ZAOPATRZENIU EMERYTALNEM FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH I ZAWODOWYCH WOJSKOWYCH.

Tytuł I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Postanowienia niniejszej ustawy odnoszą się do funkcjonarjuszów państwowych, mianowanych na stałe zgodnie z obowiązują-

cemi przepisami, tudzież zawodowych wojskowych. Osoby te oraz wdowy i sieroty po nich otrzymują zaopatrzenie emerytalne według zasad, określonych w niniejszej ustawie.

Art. 2. Funkcjonarjuszami państwowymi w rozumieniu niniejszej ustawy są urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, funkcjonarjusze poczt, telegrafów i telefonów, oficerowie i szeregowi Straży Granicznej oficerowie i szeregowi Policji Państwowej, nauczyciele wszystkich szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa, tudzież sędziowie, z wyjątkiem handlowych, prokuratorzy i asesorzy sądowi.

Emerytem w rozumieniu niniejszej ustawy odnośnie do zawodowych wojskowych jest zawodowy wojskowy, przeniesiony w stan spoczynku.

Uposażenie emerytalne ministrów reguluje osobna ustawa. Do czasu wejścia w życie tej ustawy ministrowie, którzy przed objęciem tego stanowiska pełnili służbę, jako stali funkcjonarjusze państwowi względnie zawodowi wojskowi, lub pozostawali w stanie spoczynku otrzymują w razie ustąpienia z zajmowanego co najmniej przez rok stanowiska ministra i niepowołania zpowrotem do czynnej służby państwowej lub wojskowej, o ile odpowiadają postanowieniom art. 9 ustawy, uposażenie emerytalne na podstawie niniejszej ustawy według ostatnio pobieranego uposażenia ministra (art. 6 i 17 ustawy), z obowiązkiem uiszczania przez czas zajmowania stanowiska ministra opłat emerytalnych, przewidzianych w art. 7 ust. 1 ustawy.

Funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy zajmowali stanowisko ministra przez okres krótszy niż rok, a poza tem odpowiadają warunkom, wyszczególnionym w ustępie poprzednim, otrzymują uposażenie emerytalne na podstawie niniejszej ustawy według uposażenia w służbie czynnej, ostatnio pobieranego przed objęciem stanowiska ministra.

Czas spędzony na stanowisku ministra liczy się do wysługi emerytalnej narówni ze służbą państwową.

Art. 3. Ze Skarbu Państwa można pobierać tylko jedno zaopatrzenie.

W przypadkach, gdyby funkcjonarjuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu, względnie pozostałej rodzinie, służyło z jakiegokolwiek bądź innego tytułu prawo do zaopatrzenia, wypłacanego ze Skarbu Państwa — uprawniony ma prawo wyboru.

Art. 4. Osoby, które podstępnie uzyskały wyższy wymiar zaopatrzenia emerytalnego od przypadającego im na zasadzie niniejszej ustawy, mogą być pozbawione orzeczeniem dyscyplinarnem prawa do dalszego pobierania tego uposażenia, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej i obowiązku wynagrodzenia szkody, wyrządzonej Skarbowi Państwa. Właściwość i tryb postępowania komisyj dyscyplinarnych określa rozporządzenie Rady Ministrów. Minister

Skarbu jest uprawniony do natychmiastowego zawieszenia wypłaty całości lub części uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) do czasu uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

W razie pozbawienia osób, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, na mocy orzeczenia komisji dyscyplinarnej prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej) kwoty, których wypłata została przez Ministra Skarbu zawieszona, ulegają przelaniu na rzecz Skarbu Państwa.

W przypadku pozbawienia emeryta prawa do dalszego pobierania uposażenia emerytalnego, właściwa władza naczelna może żonie i dzieciom takiego emeryta przyznać stały zasiłek, nie przekraczający ich pensji wdowiej lub sierocej.

Kwoty, nienależnie pobrane przez emeryta (wdowę, sierotę), tytułem uposażenia emerytalnego (pensji wdowiej, sierocej), podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd przez zainteresowaną osobę, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej.

Art. 5. Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi: dla alimentów 2/5 zaopatrzenia emerytalnego, względnie odprawy, a dla należności Skarbu Państwa 1/5 zaopatrzenia emerytalnego, a 2/3 odprawy.

Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do emerytów wojskowych oraz wdów i sierót po zawodowych wojskowych. U osób tych dokonywa się potrąceń dopuszczalnych w myśl ust. 1 niniejszego artykułu w wysokości, określonej w art. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 45, poz. 312) z zaopatrzenia emerytalnego lub odprawy, wypłacanych na zasadzie niniejszej ustawy.

Pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu, ani też zajęciu.

Art. 6. Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) wymierza się w punktach w myśl zasad art. 3, 4 i 5 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924), względnie dla sędziów i prokuratorów w myśl zasad art. 4 § 2 i art. 5 § 1, 2 i 3 ustawy u uposażeniu sędziów i prokuratorów z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107) zależnie od grupy i szczebla, do których funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy został zaliczony.

Zmiany ilości punktów w poszczególnych grupach uposażenia oraz wartości mnożnej, stosowane do funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, pozostających w służbie czynnej, będą automatycznie stosowane do zaopatrzenia emerytalnego. Natomiast wszelkie

zmiany, dotyczące zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych do grup uposażenia, nie mają zastosowania do przeniesionych już w stan spoczynku funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Art. 7. Za świadczenia, obciążające w myśl mniejszej ustawy Skarb Państwa, ustanawia się opłatę w wysokości 5% (pięć) uposażenia, pobieranego przez funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych w czynnej służbie. Opłatę tę pobiera się każdego miesiąca przez potrącenie z uposażenia. Obowiązek uiszczania opłaty emerytalnej ustaje, jeżeli funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy ujścił do Skarbu Państwa Polskiego opłaty emerytalne lub składki ubezpieczeniowe co najmniej za 35 lat, policzalnych do wysługi emerytalnej.

Funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi przy każdorazowem osiągnięciu z jakiegokolwiek bądź tytułu uposażenia wyższej grupy lub szczebla oraz przy uzyskaniu lub podwyższeniu dodatku, zaliczalnego do podstawy wymiaru emerytury opłacają przez jeden rok połowę różnicy w wysokości uposażenia.

Funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi, wybrani do ciał ustawodawczych, uiszczają przez czas trwania mandatu poselskiego lub senatorskiego opłaty, wymienione w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, od uposażenia, jakie pobierają lub pobieraliby w służbie czynnej, przyczem w tym ostatnim przypadku potrącenia opłaty emerytalnej winny być dokonywane z diet poselskich lub senatorskich.

Funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi, pełniący służbę poza granicami Państwa Polskiego i w. m. Gdańska, uiszczają przez cały czas pobytu zagranicą opłaty od uposażenia, jakieby pobierali, pełniąc służbę w kraju.

Opłaty, pobrane na podstawie niniejszego artykułu, nie podlegają zwrotowi.

Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania rozporządzeń normujących:

a) I. przekazywanie przez Skarb Państwa ośmioprocentowej składki (określonej w art. 120 w ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 106, poz. 911) przy analogicznem zastosowaniu postanowień ust. 4, art. 120 powołanego rozporządzenia) właściwym Zakładom Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych oraz właściwym instytucjom, przedsiębiorstwom lub zakładom, których pracownicy zgodnie z art. 5 p. 4, 5 i 6 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia;

II. zaliczanie lat służby państwowej, pełnionej od dnia 1 stycznia 1928 r. do ubezpieczenia, unormowanego temże rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, względnie do lat wysługi emerytalnej w wyżej wymienionych instytucjach, przedsiębiorstwach i zakładach tym funkcjonarjuszom pań-

stwowym i zawodowym wojskowym, których stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn, uznanych w rozporządzeniu Rady Ministrów za powodujące zachowanie prawa do przekazania, wymienionej w p. I ośmioprocentowej składki i pod warunkiem, że funkcjonarjusz państwowy względnie zawodowy wojskowy nie nabył w służbie państwowej prawa do emerytury;

b) przekazywanie Skarbowi Państwa składek ubezpieczeniowych przez właściwe Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych lub właściwe instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, których pracownicy zgodnie z art. 5 p. 4, 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 106, poz. 911) nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na mocy tego rozporządzenia, za lata pracy umysłowej, podlegające zaliczeniu do wysługi emerytalnej tych pracowników, którzy przeszli lub przejdą do stałej służby państwowej.

Art. 8. Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek właściwej władzy naczelnej za zgodą Minista Skarbu może w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, a nie objętych niniejszą ustawą:

a) uwzględniać przy wymiarze zaopatrzeń emerytalnych ustawowo niezaliczalne lata służby,

b) podwyższać wymiar ustawowo przypadającego zaopatrzenia emerytalnego tudzież

c) przyznawać zaopatrzenia emerytalne funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym jako też osobom po nich pozostałym.

Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie również do praktykantów, funkcjonarjuszów państwowych, mianowanych do odwołania, oraz do pracowników kontraktowych.

TYTUŁ II.

ZAOPATRZENIE EMERYTALNE FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH I ZAWODOWYCH WOJSKOWYCH.

Rozdział I.

Postanowienia wspólne.

Art. 9. Prawo do uposażenia emerytalnego nabywa funkcjonarjusz państwowy oraz zawodowy wojskowy po nieprzerwanej co najmniej 10-letniej państwowej służbie cywilnej, względnie wojskowej, lub po łącznym, nieprzerwanym, co najmniej 10 lat trwającym okresie państwowej służby cywilnej i wojskowej, o ile przechodzi w stan spoczynku z powodów, przewidzianych w ustawie.

Wyjątkowo nabywa funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy prawo do uposażenia emerytalnego:

1) po nieprzerwanej, co najmniej 5-letniej państwowej służbie cywilnej, względnie wojskowej lub po łącznym nieprzerwanym, co najmniej 5 lat trwającym okresie państwowej służby cywilnej i wojskowej, z powodu trwałej niezdolności do służby, spowodowanej kalectwem lub chorobą, nabytą w związku ze służbą, bez własnej winy;

2) bez względu na czas służby — wskutek trwałej niezdolności do służby z powodu:

a) nieszczęśliwego wypadku, wynikłego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych,

b) działań wojennych w miejscu służbowego pobytu,

c) chorób zakaźnych, panujących epidemicznie w miejscu służbowego pobytu, względnie w danej formacji wojskowej.

Przy obliczaniu 10-letniej, względnie 5-letniej służby państwowej postanowienia art. 16 nie mają zastosowania.

Art. 10. Do wysługi emerytalnej liczy się czas służby nieprzerwanej z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Emerytowany funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, powołany ponownie z urzędu lub na własną prośbę do stałej służby państwowej lub zawodowej wojskowej (reaktywacja), traci prawo do poprzednio przyznanego mu uposażenia emerytalnego. Przy ponownem przeniesieniu reaktywowanego w stan spoczynku wymierza mu się uposażenie emerytalne według ostatnio pobieranego uposażenia (art. 17 i 18 ustawy), przyczem do wysługi emerytalnej, nabytej przed reaktywacją, dolicza się cały okres służby, odbytej po reaktywacji.

Art. 11. Funkcjonarjuszowi państwowemu i zawodowemu wojskowemu, który po nieprzerwanej co najmniej 10-letniej służbie państwowej stał się trwale niezdolnym do służby, a ponadto utracił bez własnej winy trwale co najmniej 95% zdolności do zarobkowania — dolicza się przy wymiarze uposażenia emerytalnego w granicach art. 19 niniejszej ustawy 10 lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej.

Do okresu 10-letniej służby państwowej wlicza się jedynie służbę państwową, zaliczalną do wysługi emerytalnej na mocy art. 37 punkt 1 i 2, lub art. 50 ust. 1 i 6 z uwzględnieniem łącznej policzalności państwowej służby cywilnej i wojskowej, zgodnie z ust. 1 art. 9 ustawy.

Art. 12. Funkcjonarjuszowi państwowemu i zawodowemu wojskowemu, który wskutek przypadków, wymienionych w punkcie 2 art. 9 niniejszej ustawy, utracił również zdolność do pracy zarobkowej — wymierza się uposażenie emerytalne według norm art. 19 niniejszej ustawy, doliczając ponadto do wysługi emerytalnej w granicach tegoż artykułu zależnie od stopnia utraty zdolności do zarobkowania, a mianowicie:

przy utracie zdolności od 35% — 54% — 2 lata,
przy utracie zdolności od 55% — 74% — 4 lata,
przy utracie zdolności od 75% — 84% — 6 lat,
przy utracie zdolności od 85% — 94% — 8 lat,
przy utracie zdolności od 95% — 100% — 10 lat.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach może właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać uposażenie emerytalne w wymiarze wyższym od przewidzianego w ustępie 1 niniejszego artykułu aż do pełnej wysokości uposażenia w służbie czynnej (art. 17), będącego podstawą do obliczenia uposażenia emerytalnego.

Praktykantów i funkcjonarjuszów państwowych, mianowanych do odwołania w myśl ustaw o państwowej służbie cywilnej, w przypadkach, wymienionych w niniejszym artykule, traktuje się narówni z funkcjonarjuszami państwowymi, mianowanymi na stałe.

Art. 13. Doliczenie lat do wysługi emerytalnej w myśl art. 12 niniejszej ustawy następuje pod warunkiem:

1) niezdolności do służby, spowodowanej przyczynami, wskazanemi w punkcie 2 art. 9 niniejszej ustawy, stwierdzonej zarządzonem z urzędu badaniem komisji lekarskiej;

2) zgłoszenia wypadków w ciągu jednego roku tej władzy, przy której dany funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy służył.

W przypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, a należycie usprawiedliwionych i udowodnionych, może władza przyjąć zgłoszenie, jeżeli nastąpiło ono nie później, niż w trzy lata po zajściu wypadku.

Art. 14. Skład i sposób urzędowania komisji lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, a komisji wojskowo-lekarskiej dla zawodowych wojskowych określi rozporządzenie Rady Ministrów, które też określi sposób oceny zdolności do służby (państwowej, wojskowej), sposób oceny stopnia utraty zdolności do pracy zarobkowej, a także sposób stwierdzenia przyczynowego związku choroby (kalectwa) ze służbą państwową, a względnie wojskową wogóle, specjalnie zaś ustalenie, iż choroba powstała z przyczyn, przewidzianych w art. 9 niniejszej ustawy, sposób stwierdzenia powstania choroby, braku lub istnienia winy chorego (kaleki) w jej powstaniu, a następnie stałej potrzeby pomocy osób postronnych, względnie potrzeby szczególnej opieki, jako to: potrzeby umieszczenia w domu inwalidów, względnie w zakładzie dla umysłowo-chorych.

Art. 15. Czas służby wojskowej, odbytej podczas wojny od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia podpisu traktatu pokoju liczy się przy wymiarze uposażenia emerytalnego podwójnie. Również podwójnie liczy się czas rzeczywiście pełnionej służby cywilnej, odby-

tej na terenie operacyjnym, podporządkowanym dowództwu armji, oraz okresy służby rzeczywiście pełnionej w formacjach wojskowych.

Przy częściowej mobilizacji oblicza się ten sposób czas służby, odbytej podczas wojny, tylko pełniącym służbę w formacjach zmobilizowanych, a ponadto wojskowym, zatrudnionym w Ministerstwie Spraw Wojskowych i Naczelnem Dowództwie.

Art. 16. Przy ostatecznem obliczeniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się części roku do 6 miesięcy włącznie, natomiast okres, przekraczający 6 miesięcy, liczy się jako pełny rok.

Art. 17. Podstawą do wymierzania wynagrodzenia emerytalnego jest uposażenie, pobierane ostatnio w służbie czynnej, przypadające według art. 3 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) względnie dla sędziów i prokuratorów według art. 4 §§ 1 i 3 ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107). Podstawę oblicza się w wymiarze dla samotnego.

Przy wymierzaniu uposażeń emerytalnych funkcjonarjuszom państwowym lub zawodowym wojskowym, pełniącym służbę na placówkach zagranicznych i terenie w. m. Gdańska, przyjmuje się za podstawę wymiaru uposażenie czynne, jakie pobieraliby, pełniąc służbę w kraju.

Art. 18. Dodatki, określone w punktach w ustawie o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (D. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) w artykułach:

37 ust. 1 dla dyrektora szkoły średniej oraz seminarjum nauczycielskiego i ochroniarskiego,

47 ust. 1 dla kierowników szkół powszechnych,

48 i 49 dla inspektora szkolnego i zastępcy inspektora szkolnego,

54 ust. 1 dla dyrektora państwowej szkoły zawodowej,

62 ust. 1 i 2 dla dyrektora i kierownika szkoły specjalnej,

66 lit. a) dla podpułkownika i komandora-porucznika,

118 — dodatek wyrównawczy dla funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, jeżeli ten dodatek przysługiwał danemu funkcjonarjuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu w chwili przeniesienia w stan spoczynku, oraz dodatki, wymienione w art. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107) o uposażeniu sędziów i prokuratorów — wliczają się do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego, obliczone od różnicy w wymiarze dla samotnego.

Niezależnie od postanowienia art. 17 powiększa się uposażenie emerytalne funkcjonarjuszów państwowych, którzy ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku, pełnili służbę na terenie w. m. Gdańska, o różnicę między mnożną, obowiązującą w kraju, a mnożną, obowiązującą na terenie w. m. Gdańska, przez okres zamieszkiwania emeryta lub pozostałej po nim rodziny na tym obszarze.

Art. 19. Uposażenie emerytalne wynosi do lat 10 służby włącznie 40% (czterdzieści procent) i wzrasta za każdy następny rok służby

o 2,4% (dwa całe cztery dziesiąte procent), w żadnym jednak razie nie może przenosić 100% (stu procent) podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego.

W tym samym stosunku oblicza się także wszystkie dodatki, do których emeryt ma prawo w myśl przepisów niniejszej ustawy.

Art. 20. Na czas trwania wyjątkowych warunków ekonomicznych otrzymuje ponadto emeryt na żonę, poślubioną przed przejściem w stan spoczynku, dodatek, ustanowiony w art. 4 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924), względnie w art. 5 ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów z dnia 5 grudnia 1923 (Dz. U. Rz. P. Nr. 134 poz. 1107).

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach może właściwa władza naczelna za zgodą Ministra Skarbu przyznać emerytowi również dodatek na jedno dziecko.

Art. 21. Funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy ma prawo z powodu przeniesienia go w stan spoczynku do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z rodziną z ostatniego miejsca służbowego do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze w. m. Gdańska, według przepisów, normujących sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej.

Z powyższego prawa przeniesienia się można skorzystać w ciągu jednego roku, licząc od dnia przeniesienia w stan spoczynku.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach Minister Skarbu może przyznawać zwrot kosztów jednorazowego przesiedlenia w razie, gdy przesiedlenie nastąpiło przed przeniesieniem w stan spoczynku lub po upływie roku od dnia przeniesienia, a zaszły okoliczności, które uzasadniają niedotrzymanie rocznego terminu przesiedlenia.

Art. 22. Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po przeniesieniu w stan spoczynku.

Uposażenie emerytalne płatne jest miesięcznie zgóry.

Uposażenie emerytalne, wymierzone i przyznane, a niepodjęte w ciągu pięciu lat, liczonych od chwili płatności danego uposażenia, przypada na rzecz Skarbu Państwa. Właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może czynić wyjątki od powyższej zasady.

Art. 23. Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego gaśnie:

1) w razie śmierci emeryta;

2) gdy emeryt został prawomocnie skazany za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego, względnie prawa do uposażenia emerytalnego. Właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu może jednak w tym przypadku przyznać żonie i dzieciom emeryta odpowiedni zasiłek

na czas, przez który rodzina pozostawałaby bez środków do utrzymania. Zasiłek ten nie może przekraczać ustawowego zaopatrzenia wdowiego względnie sierocego. Zawieszenie w wyroku sądowym wykonania kary pociąga za sobą utratę prawa do uposażenia emerytalnego tylko o ile emeryt został następnie skazany na odbycie zawieszonej kary; w tym przypadku utrata prawa do uposażenia emerytalnego następuje od pierwszego dnia miesiąca, następującego po uprawomocnieniu się ponownego skazania;

3) gdy emeryt wojskowy został orzeczeniem oficerskiego sądu honorowego prawomocnie skazany na wykluczenie z korpusu oficerskiego, za czyn, popełniony przed wstąpieniem do wojska polskiego, a zwrócony przeciw interesom narodu polskiego.

Ponadto emeryt może zrzec się stale lub czasowo prawa do pobierania uposażenia emerytalnego, zrzeczenie to jednak nie może w niczem szkodzić prawom wdów i sierot do pensji wdowiej i sierocej, tudzież prawom osób, uprawnionych do otrzymywania od emeryta alimentów, z tytułu których uposażenie emerytalne podlega zapowiedzeniu i zajęciu w myśl art. 5 niniejszej ustawy.

Art. 24. Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego nie przysługuje:

1) na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa, względnie Wolnego Miasta Gdańska, bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

2) w razie utraty obywatelstwa polskiego z wyjątkiem równoczesnego przyjęcia obywatelstwa gdańskiego;

3) na czas pobierania zaopatrzenia z tytułu niezdolności do służby lub pracy na zasadzie innych ustaw, jeżeli świadczenia te płyną ze Skarbu Państwa (art. 3); postanowienie to niema zastowania do weteranów powstań narodowych oraz wdów i sierot po nich, o ile otrzymują zaopatrzenie na mocy ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 26, poz. 212);

4) w razie wstąpienia do klasztoru;

5) przy zastosowaniu przepisów niniejszej ustawy (art. 42, 55, 56, 57 i 58) na czas umieszczenia w domu inwalidów, względnie w zakładach dla umysłowo chorych.

W przypadkach, przewidzianych w niniejszym artykule, wypłaca się uposażenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca, następującego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym artykule, nie wcześniej jednak niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o uposażenie.

Art. 25. Emeryci, którzy zajmują jakiekolwiek płatne stanowisko w urzędzie, instytucji, przedsiębiorstwie lub zakładzie państwowym, czy też samorządu terytorjalnego lub gospodarczego, tudzież w instytucjach ubezpieczeń społecznych, oraz emeryci, którzy pobierają emeryturę

z funduszów takiej instytucji, przedsiębiorstwa lub zakładu, otrzymują tylko taką część przyznanego na mocy niniejszej ustawy uposażenia emerytalnego, która wraz z wynagrodzeniem, względnie zaopatrzeniem, pobieranem z danej instytucji, przedsiębiorstwa lub zakładu nie przewyższa 150% uposażenia, ostatnio pobieranego w służbie czynnej.

Za uposażenie, ostatnio pobierane w służbie czynnej w rozumieniu poprzedniego ustępu, uważać należy uposażenie służbowe obliczone według stopnia i grupy, do której emeryt był zaliczony ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku, z uwzględnieniem dodatków, przywiązanych do pełnienia służby w miejscowości, będącej siedzibą instytucji, przedsiębiorstwa lub zakładu, w których emeryt jest zatrudniony oraz z uwzględnieniem innych dodatków, do których mają prawo wszyscy funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi.

Postanowienie ust. 1 nie dotyczy tych emerytów, których wysokość uposażenia emerytalnego nieprzekracza rocznie 3.600 złotych.

Czasowo powierzenie emerytowi ściśle określonych, specjalnych czynności nie uważa się za objęcie stanowiska w rozumieniu ust. 1.

ROZDZIAŁ II.

Postanowienia, dotyczące wyłącznie funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 26. Przeniesienie w stan spoczynku funkcjonarjuszów państwowych (art. 2), nie wyłączając sędziów i prokuratorów, zarządza właściwa władza naczelna.

Sędziów i prezesów Najwyższego Trybunału Administracyjnego przenosi w stan spoczynku Prezes Rady Ministrów.

Członków kolegjum Najwyższej Izby Kontroli i prezesów izb okręgowych przenosi w stan spoczynku Prezes Rady Ministrów, natomiast innych urzędników—Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

Władza naczelna może upoważnić podległe sobie bezpośrednio władze do przenoszenia w stan spoczynku pewnych kategoryj funkcjonarjuszów, których mianowanie jest zastrzeżone kompetencji jej lub podległej jej władzy.

Art. 27. Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emeryta, pensję wdowią i sierocą) przyznaje i wymierza właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu lub upoważniona przez władzę naczelną właściwa władza II instancji w porozumieniu z odnośną izbą skarbową.

Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emeryta, pensja wdowia i sieroca) winno być przyznane i wymierzone w ciągu 30 dni od daty przeniesienia w stan spoczynku, względnie śmierci funkcjonarjusza państwowego.

W razie niemożności wymierzenia zaopatrzenia emerytalnego w przewidzianym terminie właściwa władza naczelna w porozumieniu z Mi-

nistrem Skarbu winna przyznać danemu emerytowi (wdowie, sierocie) zaliczkę do czasu wymierzenia zaopatrzenia emerytalnego. Zaliczka ta podlega potrąceniu w całości z pierwszych przyznanych rat zaopatrzenia emerytalnego (uposażenia emeryta, pensji wdowiej lub sierocej).

Art. 28. Przeniesienie w stan spoczynku następuje na prośbę funkcjonarjusza państwowego:

a) bez względu na wiek, jeżeli funkcjonarjusz państwowy z powodu ułomności cielesnej albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych stał się trwale niezdolny do służby;
b) bez względu na zdolność do służby, gdy przekroczył sześćdziesiąt lat życia;
c) gdy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego i ukończył 55 lat życia.

Art. 29. Władza powinna funkcjonarjusza państwowego przenieść w stan spoczynku bez jego prośby:

a) gdy funkcjonarjusz państwowy z powodu choroby nie pełnił służby dłużej niż na to zezwalają ustawy o państwowej służbie cywilnej; za przerwy w tych czasokresach uważane będą tylko te czasokresy czynnej służby, które wynoszą co najmniej połowę czasu, spędzonego poprzednio poza służbą wskutek choroby lub na urlopie dla poratowania zdrowia;
b) gdy z powodów, podanych w punkcie a) art. 28 jest trwale niezdolny do prawidłowego pełnienia służby;
c) jeżeli funkcjonarjusz państwowy w ciągu pół roku od chwili przeniesienia go w stan nieczynny nie został powołany do służby czynnej.

Władza może przenieść funkcjonarjusza państwowego w stan spoczynku bez jego prośby, gdy przekroczył 60 lat życia i uzyskał prawo do zaopatrzenia emerytalnego. Przepis ten nie stosuje się do sędziów, prokuratorów, profesorów szkół akademickich jako też do członków kolegjum Najwyższej Izby Kontroli, kolegjów departamentów Najwyższej Izby Kontroli, prezesów i wiceprezesów izb okręgowych i członków kolegjów tychże izb, do których stosuje się odrębne przepisy.

Art. 30. Władza musi funkcjonarjusza państwowego przenieść w stan spoczynku bez jego prośby na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego o przeniesieniu w stan spoczynku, przy zachowaniu postanowień tego orzeczenia.

Ponadto Prezes Najwyższej Izby Kontroli i członkowie kolegjum Najwyższej Izby Kontroli muszą być przeniesieni w stan spoczynku na skutek uchwały Sejmu, powziętej w myśl art. 9 konstytucji lub wskutek utraty praw stanu na zasadzie wyroku sądowego, podanych do wiadomości Prezesa Rady Ministrów.

Przeniesienie w stan spoczynku w powyższych przypadkach nanastępuje wyłącznie przy zachowaniu postanowień ustępu 1 art. 9 niniejszej ustawy.

Art. 31. Funkcjonarjusz państwowy, ubiegający się o przeniesienie w stan spoczynku z powodów, wymienionych w lit. a) art. 28, będzie poddany badaniu komisji lekarskiej I instancji w celu stwierdzenia, czy zachodzi trwała niezdolność do służby oraz z jakich przyczyn, a nadto, czy i w jakiej wysokości zachodzi utrata zdolności do zarobkowania (art. 11 i 12). Komisja lekarska I instancji przesyła swe orzeczenie bezpośrednio tej władzy, która zarządziła badanie, odpis zaś orzeczenia przesyła badanej osobie.

Właściwa władza ma prawo poddać funkcjonarjusza państwowego badaniu komisji lekarskiej II instancji. Również funkcjonarjusz państwowy ma prawo domagać się z uzasadnionych powodów badania przez komisję lekarską II instancji, jeżeli wynik badania przez komisję lekarską I instancji wypadł dla niego niekorzystnie. Odnośne odwołanie wraz z wnioskiem o przedstawienie do zbadania komisji lekarskiej II instancji winien funkcjonarjusz państwowy wnieść w ciągu dni 14-tu od daty doręczenia mu orzeczenia komisji lekarskiej I instancji do tej władzy, która zarządziła badanie.

Art. 32. O zamierzonem przeniesieniu funkcjonarjusza państwowego w stan spoczynku bez jego prośby w przypadkach, przewidzianych w punktach a) i b) art. 29, władza zawiadamia pisemnie funkcjonarjusza państwowego z równoczesnem pouczeniem, że w ciągu dni 14 ma on prawo wnieść odwołanie. Jeżeli przeniesienie w stan spoczynku następuje z mocy lit. b) art. 29 ma nadto analogiczne zastosowanie postępowanie, przewidziane art. 31 ustawy, przyczem władza w zawiadomieniu o zamierzonem przeniesieniu w stan spoczynku winna powołać się na orzeczenie komisji lekarskiej.

Art. 33. Przeciw orzeczeniu władzy bezpośrednio podległej władzy naczelnej, wydanemu na zasadzie art. 26 ustęp 4 ustawy, funkcjonarjuszowi państwowemu służy w ciągu 30-tu dni prawo wniesienia zażalenia do właściwej władzy naczelnej.

Przeciw orzeczeniu, opartemu na powtórnem, na własną prośbę funkcjonarjusza państwowego zarządzonem badaniu komisji lekarskiej, nie przysługuje żaden środek prawny.

Art. 34. Bieg terminów, przewidzianych w art. 31, 32 i 33, rozpoczyna się z dniem, następującym po dniu doręczenia zawiadomienia lub orzeczenia.

Jeżeli koniec terminu przypadnie na niedzielę lub święto uroczyste, kończy się termin następnego dnia powszedniego. Terminu nie uważa się za zaniedbany, jeżeli przed jego upływem zażalenie wysłano pocztą listem poleconym, nadanym w dniu ostatnim terminu.

Art. 35. Art. 32 nie stosuje się do sędziów i prokuratorów, asesorów sądowych i aplikantów sądowych. Zasady postępowania celem przeniesienia tych funkcjonarjuszów w stan spoczynku z urzędu określi ustawa o służbie sędziowskiej i prokuratorskiej.

Art. 36. Uposażenie emerytalne przyznaje się i oblicza na podstawie danych, zawartych w osobnych aktach funkcjonarjusza państwowego i popartych bądź oryginalnemi dokumentami, bądź też uwierzytelnionemi odpisami takich dokumentów.

Jeżeli funkcjonarjusz państwowy rości sobie prawo do uposażenia emerytalnego w wyższym wymiarze, aniżeli wynika to z danych zawartych w jego osobowych aktach, winien udowodnić swe żądanie dokumentami.

Wyższe uposażenie emerytalne otrzymuje funkcjonarjusz państwowy od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu i wykazaniu prawa do takiego uposażenia.

Za czas, nieobjęty obliczeniem z powodu późniejszego przedstawienia dokumentów, funkcjonarjusz państwowy otrzymuje różnicę jedynie w tym wypadku, gdy nie ponosi winy opóźnionego przedstawienia dokumentów.

Art. 37. 1. Czas służby liczy się do wysługi emerytalnej od dnia rzeczywistego objęcia służby.

Do wysługi emerytalnej dolicza się również państwową służbę prowizoryczną i przygotowawczą, w myśl zasad obowiązujących przepisów o państwowej służbie cywilnej, o ile nominacja na służbę stałą nastąpiła w czasie służby prowizorycznej lub bezpośrednio po odbyciu służby przygotowawczej.

2. Ponadto właściwa władza naczelna za zgodą Ministra Skarbu może danemu funkcjonarjuszowi zaliczyć do wysługi emerytalnej czas służby, pełnionej w charakterze funkcjonarjusza prowizorycznego lub praktykanta, a niepoliczalnej do wysługi emerytalnej na zasadzie punktu 1 niniejszego artykułu, oraz czas pracy kontraktowej w służbie państwowej, przyczem jeżeli funkcjonarjusz za okres, podlegający zaliczeniu, nie opłacał żadnych składek ubezpieczeniowych, podlegających przekazaniu na rzecz Skarbu Państwa, doliczenie może nastąpić jedynie po uprzedniem uiszczeniu opłaty emerytalnej, przewidzianej w art. 7 niniejszej ustawy od uposażenia tego stopnia służbowego, który funkcjonarjusz uzyskał przy pierwszem mianowaniu na stałe.

Jeżeli nominacja na służbę stałą lub prowizoryczną, podlegającą zaliczeniu do wysługi emerytalnej w myśl p. 1 niniejszego artykułu, nastąpiła w czasie trwania pracy kontraktowej w służbie państwowej lub bezpośrednio po ukończeniu tej pracy, praca kontraktowa podlega zaliczeniu w całości do wysługi emerytalnej pod warunkiem uiszczenia opłaty emerytalnej zgodnie z ustępem poprzednim.

3. Do czasu służby, podlegającej normalnemu liczeniu do wysługi emerytalnej, dolicza się:

a) czas, przebyty w stanie nieczynnym, określony w obowiązujących przepisach o państwowej służbie cywilnej;

b) czas czynnej, również obowiązkowej służby w wojsku polskiem, gdy funkcjonarjusz nie pełnił jej równolegle z państwową służbą cywilną, zaliczalną do wysługi emerytalnej;

c) czas przebyty w niewoli, jeżeli dostanie się do niej nastąpiło bez winy funkc onarjusza.

Nadto przy wymiarze uposażenia emerytalnego dolicza się minimalny, odnośnemi ustawami przepisany, nie przekraczający jednak 4 lat czas rzeczywistych studjów w wyższych zakładach naukowych państwowych i uznanych za równorzędne z państwowemi, jeżeli czas tych studjów nie biegnie równolegle z czasem służby, zaliczalnej do emerytury i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisanemi egzaminami.

Czas obowiązkowej służby wojskowej oraz studjów wyższych ma wpływ tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to uposażenie.

W razie reaktywowania emeryta, który przeszedł w stan spoczynku przed dniem 1 października 1923 r. czas studjów wyższych może być zaliczony do wysługi emerytalnej dopiero po przesłużeniu co najmniej 5 lat w państwowej służbie polskiej.

Do zaliczenia czasu czynnej służby w wojsku polskiem i czasu, przebytego w niewoli, nie ma zastosowania warunek ciągłości służby (art. 10 ust. 1 ustawy).

4. Funkcjonarjuszom, którzy wstąpili ponownie do służby państwowej zalicza się do wysługi emerytalnej za każdy pełny kalendarzowy rok służby państwowej, pełnionej po przerwie (art. 10 ust. 1) jeden rok pełnionej przed przerwą służby państwowej, określonej w pkt. 1 oraz w ustępie ostatnim pkt. 2 niniejszego artykułu.

W wyjątkowych przypadkach może właściwa władza naczelna za zgodą Ministra Skarbu zaliczyć do wysługi emerytalnej czas służby, pełnionej przed przerwą (art. 10 ust. 1 ustawy) w większym wymiarze, aniżeli ustalono w ustępie poprzednim.

Przy przechodzeniu funkcjonarjuszów państwowych z jednego działu służby do drugiego za przerwy w rozumieniu ustępów poprzednich i art. 10 ust. 1 ustawy uważa się jedynie przerwy, przekraczające dni 30.

5. Funkcjonarjuszom poczt ruchomych (urzędnikom ambulansowym i niższym funkcjonarjuszom pocztowym, jeżdżącym w ambulansach) po upływie 10 lat służby w tym charakterze zalicza się do wysługi emerytalnej każdy dalszy rok takiej służby za 14 miesięcy.

6. Wojskowym zawodowym czas, przebyty w służbie Korpusu Ochrony Pogranicza, zalicza się do wysługi emerytalnej w stosunku 16 miesięcy do 12 miesięcy.

Wojskowi zawodowi w czasie służby w Korpusie Ochrony Pogranicza, oprócz uprawnień emerytalnych z tytułu niniejszej ustawy, korzystają z uprawnień, przysługujących oficerom i szeregowym Straży Gra-

nicznej w myśl art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej.

Art. 38. Do wysługi emerytalnej nie wlicza się:

a) czasu służby, spędzonego przed ukończeniem 18 lat życia, wyjątek stanowi służba wojskowa na obszarze operacyjnym;

b) czasu urlopu bez uposażenia, z wyjątkiem urlopu, otrzymanego na czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego oraz czasu urlopu bez uposażenia, udzielonego nauczycielowi dla pracy w szkolnictwie prywatnem lub instytucji społecznej, zajmującej się szerzeniem oświaty pozaszkolnej; nauczyciel ten winien za czas tego urlopu opłacić wkładki emerytalne, przewidziane w art. 7 niniejszej ustawy;

c) czasu zawieszenia w służbie, niepoliczalnego do czasu służby czynnej, w myśl odnośnych przepisów;

d) czasu służby, odliczonego orzeczeniem dyscyplinarnem w myśl odnośnych przepisów.

Art. 39. W razie przyznania emerytury z doliczeniem lat wskutek nieszczęśliwego wypadku (art. 9 punkt 2) przysługuje izbie skarbowej, w której okręgu emeryt otrzymuje swe zaopatrzenie, względnie która to zaopatrzenie wypłaca, lub też innej władzy, wypłacającej zaopatrzenie emerytalne, — prawo zarządzenia przy analogicznem zastosowaniu postępowania, przewidzianego w art. 31 ustawy, trzykrotnego badania emeryta w ciągu lat dziewięciu, w okresach trzyletnich od dnia przeniesienia w stan spoczynku, przez komisję lekarską w celu stwierdzenia, czy trwała niezdolność do pracy zarobkowej nadal istnieje. W przypadku stwierdzenia odzyskania w części zdolności do pracy zarobkowej, ma dana izba skarbowa względnie władza wypłacająca, postawić władzy, uprawnionej do przenoszenia w stan spoczynku funkcjonarjuszów państwowych, wniosek o odliczanie częściowe lub całkowite przyznanych dodatkowo lat do wysługi emerytalnej z art. 12 niniejszej ustawy.

W razie stwierdzenia przez komisję lekarską zupełnej zdolności do służby, należy emeryta powołać do służby czynnej w tym samym lub innym dziale zarządu państwowego na stanowisko nie niższe od poprzednio zajmowanego. W przypadku odmowy ze strony emeryta, należy cofnąć przyznane mu zaopatrzenie emerytalne.

Art. 40. Oprócz przypadków, wymienionych w art. 23 niniejszej ustawy, prawo do pobierania uposażenia emerytalnego gaśnie, gdy emeryt, który nie ukończył 50 lat życia, powołany w ciągu 6 lat po przeniesieniu w stan spoczynku w myśl punktu a) art. 28 i punktów a), b) i c) art. 29, odmówi przyjęcia ofiarowanej mu ponownie posady państwowej równej lub wyższej grupy uposażenia, przyczem mają zastosowanie odnośne postanowienia ustaw o państwowej służbie cywilnej.

Art. 41. Do emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych, powołanych do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego

uzupełnienia wojska do stopy wojennej, mają analogiczne zastosowania postanowienie ust. 3 art. 13 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 116 poz. 924).

Postanowienie powyższe nie dotyczy emerytowanych pracowników kolejowych, względnie pracowników poczt, radiotelegrafów, telegrafów i telefonów, powołanych do służby wojskowej kolejowej, względnie w pocztach, radjotelegrafach i telefonach, na podstawie ustaw z dnia 27 marca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 27, poz. 160) i 18 grudnia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 7 z 1921 r., poz. 36).

Art. 42. Emerytowany funkcjonarjusz państwowy, psychicznie chory, nie mający prócz emerytury innych źródeł utrzymania, może być na wniosek odnośnego opiekuna, za zgodą Ministra Skarbu, umieszczony i leczony na koszt Skarbu Państwa w zakładzie dla umysłowo chorych, przyczem przez cały czas przebywania w takim zakładzie wstrzymuje się wypłatę uposażenia emerytalnego.

Żonie i dzieciom takiego emeryta przysługuje za czas jego pobytu w takim zakładzie prawo do zaopatrzenia wdowiego, względnie sierocego, obliczonego według ust. 1 art. 61, względnie 62 niniejszej ustawy.

Art. 43. Emerytowani funkcjonarjusze państwowi mają prawo do korzystania z ulg w razie kuracji w państwowych zakładach leczniczych i uzdrowiskach narówni z funkcjonarjuszami w służbie czynnej.

Ponadto władna będzie Rada Ministrów przyznać emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym prawo do korzystania z ulg, przyznawanych funkcjonarjuszom państwowym w zakresie pomocy lekarskiej, przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi i t. p.

Art. 44. Funkcjonarjusz państwowy, który nie nabył prawa do emerytury, a opuszcza służbę z powodu trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, nabytej wskutek choroby lub kalectwa bez własnej winy, względnie zostanie zwolniony ze służby z powodu zmian organizacji władz i urzędów, otrzymuje jednorazową odprawę w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego uposażenia w służbie czynnej.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia, dotyczące wyłącznie zawodowych wojskowych.

Art. 45. Zawodowych oficerów przenosi w stan spoczynku Minister Spraw Wojskowych, zaś zawodowych szeregowych — dowódca okręgu korpusu na wniosek przełożonego, posiadającego uprawnienie co najmniej dowódcy pułku.

Art. 46. Uposażenie emerytalne zawodowych oficerów wymierza Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a za-

wodowych szeregowych — dowódca okręgu korpusu w porozumieniu z właściwą izbą skarbową.

Wypłatę uposażenia emerytalnego zarządza właściwa władza skarbowa.

Przeciw orzeczeniu dowódcy okręgu korpusu służy zawodowemu szeregowemu prawo zażalenia do Ministra Spraw Wojskowych w ciągu 30 dni, licząc od dnia, następującego po dniu doręczenia orzeczenia, przyczem postanowienie ust. 2 art. 34 niniejszej ustawy ma zastosowanie.

Przy przyznawaniu i wymierzaniu zaopatrzenia emerytalnego zawodowym wojskowym mają analogiczne zastosowanie przepisy ust. 2 i 3 art. 27 ustawy.

Art. 47. I. Przeniesienie w stan spoczynku zawodowego wojskowego następuje w jednym z poniżej wyszczególnionych przypadków:

A. na własną prośbę:

a) gdy przekroczył 55 lat życia;

b) gdy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego i ukończył 53 lata życia;

B. na własną prośbę lub z urzędu:

c) jeżeli z powodu ułomności cielesnej lub z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych stał się trwale niezdolnym do pełnienia zawodowej służby wojskowej;

C. z urzędu:

d) gdy przekroczył wiek, przewidziany dla zawodowych wojskowych ustawami o obowiązkach i prawach oficerów oraz szeregowych;

e) gdy, pozostając w stanie nieczynnym z powodu niezdolności do służby albo z powodu zredukowania etatów, przekroczył termin pozostawania w stanie nieczynnym, ustalonym ustawami, wskazane w punkcie d) niniejszego artykułu;

f) gdy otrzymał ostateczną opinję ujemną, określoną, ustawami o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów;

g) gdy szeregowy zawodowy został zwolniony z czynnej służby na skutek nieodnowienia z nim przez władzę uprawnioną zobowiązania do dalszej zawodowej służby wojskowej pomimo jego prośby, ani też nie otrzyma stanowiska należnego mu w myśl art. 99 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 72, poz. 698) o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego.

II. Przeniesienie w stan spoczynku zawodowego wojskowego może być nadto zarządzone na własną prośbę, po ukończeniu przez oficerów — 30 lat, przez podoficerów — 20 lat, zaliczalnych do wysługi emerytalnej, w tem co do oficerów — najmniej 20 lat, co do podofice-

rów — najmniej 17 lat faktycznie spędzonych w służbie wojskowej. Uwzględnienie prośby o przeniesienie w stan spoczynku zależy od decyzji Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 48. Zawodowemu wojskowemu po nieprzerwanej, co najmniej 10-cio letniej służbie wojskowej, w przypadku:

a) gdy orzeczeniem oficerskiego sądu honorowego został prawomocnie skazany na karę wykluczenia z korpusu oficerskiego;

b) gdy wyrokiem sądu wojskowego została prawomocnie orzeczona kara zwolnienia ze służby oficera albo też kara degradacji podoficera;

c) gdy wyrokiem sądu wojskowego została prawomocnie orzeczona kara wydalenia z wojska —

może Minister Spraw Wojskowych przyznać zaopatrzenie w wysokości, odpowiadającej temu uposażeniu emerytalnemu, jakieby skazany pobierał, w razie przeniesienia go w stan spoczynku.

Art. 49. Przez okresy służby, wymagane w art. 11, 47 i 48 ustawy, należy rozumieć obliczane w sposób kalendarzowy, nieprzerwane okresy służby wojskowej oraz nieprzerwane, łączne okresy państwowej służby cywilnej i wojskowej.

Do czasokresów, wymienionych w ust. 1, wlicza się czas służby, przewidzianej w punktach b) c) i d) art. 50 niniejszej ustawy.

Art. 50. Czas służby, podlegający normalnemu liczeniu do wysługi emerytalnej, liczy się od dnia rozpoczęcia czynnej służby wojskowej.

Do tego czasu służby wlicza się:

a) czas czynnej służby cywilno-państwowej, niespełnianej równocześnie ze służbą wojskową, obliczony według odnośnych ustaw o służbie cywilnej, gdy zajmowana posada w służbie cywilno-państwowej uprawniała do emerytury;

b) czas, przebyty w stanie nieczynnym z uposażeniem;

c) czas, spędzony w stanie nieczynnym bez uposażenia czynnego, skoro przeniesienie w stan nieczynny nastąpiło z powodu piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego;

d) czas, przebyty w niewoli.

Przy wymiarze uposażenia emerytalnego dolicza się minimalny, odnośnemi ustawami przepisany, czas studjów wyższych na jednym z wydziałów uniwersytetu lub w równorzędnym zakładzie naukowym, jeżeli czas studjów nie biegnie równolegle z czasem służby, zaliczalnej do emerytury i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisanemi egzaminami, jednakowoż w ilości nie wyżej niż 4 lata.

Czas studjów wyższych jako też czas odkomenderowania na studja niewojskowe ma wpływ tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to uposażenie.

Czas obowiązkowej służby wojskowej dla podoficerów zawodowych ma wpływ tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie tego roszczenia.

Wyjątkowo może Minister Spraw Wojskowych za zgodą Ministra Skarbu zaliczyć do wysługi emerytalnej także czas, spędzony w charakterze państwowego pracownika kontraktowego, przyczem mają postanowienia punktu 2 art. 37 niniejszej ustawy analogiczne zastosowanie.

Postanowienia art. 36 oraz art. 37 punkt 4 ustawy mają analogiczne zastosowanie do zawodowych wojskowych.

Art. 51. Do wysługi emerytalnej nie wlicza się:

a) czasu trwania dezercji lub samowolnego opuszczenia służby;
b) czasu odbywania kary pozbawienia wolności, wymierzonej na podstawie prawomocnego wyroku sądowego;
c) czasu, spędzonego w stanie nieczynnym bez uposażenia czynnego, z wyjątkiem przypadku, przewidzianego w punkcie c) art. 50 niniejszej ustawy;
d) czasu służby, za który przy zwolnieniu wypłacono odprawę, jeżeli odprawa ta nie zostanie zwrócona;
e) czasu czynnej służby, spędzonej przed ukończeniem 18 lat życia; wyjątek stanowi służba wojskowa na obszarze operacyjnym;
f) czasu zawieszenia w służbie, niepoliczalnego do czasu służby czynnej w myśl odnośnych przepisów.

Art. 52. Przy wymierzaniu uposażenia emerytalnego zawodowym wojskowym, zatrudnionym w aeronautyce, czas przydziału do personelu latającego, przebyty podczas pokoju, zalicza się do wysługi emerytalnej podwójnie.

Przy wymierzaniu uposażenia emerytalnego zawodowym wojskowym, marynarzom zaokrętowanym oraz zawodowym wojskowym armji lądowej, pełniącym służbę na statkach, znajdujących się w kampanji, liczy się do wysługi emerytalnej podczas pokoju 1 miesiąc za 40 dni.

Zawodowemu wojskowemu, przeniesionemu w stan spoczynku i powołanemu w czasie wojny do czynnej służby wojskowej, wymierza się przy zdemobilizowaniu uposażenie emerytalne, obliczone z uwzględnieniem czasu, spędzonego ponownie w czynnej służbie, w granicach art. 19 niniejszej ustawy, uwzględniając jednak ewentualne nominacje (awanse).

Art. 53. Aeronautom, którzy z powodu nieszczęśliwego wypadku podczas wzlotów służbowych stali się niezdolnymi do służby wojskowej, uwzględnia się przy wymiarze uposażenia emerytalnego również dodatek aeronautyczny.

Art. 54. W razie przyznania uposażenia emerytalnego z doliczeniem do wysługi emerytalnej lat w myśl art. 12 niniejszej ustawy ma

Minister Spraw Wojskowych odnośnie do zawodowych oficerów, dowódca zaś okręgu korpusu odnośnie do zawodowych szeregowych, zarządzać co najmniej 2 razy w okresach trzyletnich w przeciągu sześciu lat od dnia przeniesienia w stan spoczynku ponowne zbadanie emeryta przez komisję wojskowo-lekarską, w celu stwierdzenia stopnia utraty zdolności do pracy zarobkowej i ewentualnego odliczenia przyznanych dodatkowo lat do emerytury z art. 12 niniejszej ustawy.

Emeryt, któremu odliczono w myśl powyższego ustępu przyznane dodatkowo lata, a który nie może być przyjęty zpowrotem do służby wojskowej — otrzymuje uposażenie emerytalne w wymiarze nie niższym jednak od 40% (art. 19).

Art. 55. Emerytowany zawodowy wojskowy, który wskutek podeszłego wieku lub wskutek złego stanu zdrowia potrzebuje szczególnej opieki, jakiej nie znajduje w rodzinie, a przytem nie ma oprócz emerytury innych źródeł utrzymania, może być umieszczony w domu inwalidów.

Art. 56. Emerytowany zawodowy wojskowy umysłowo chory, nie mający oprócz emerytury innych źródeł utrzymania, może być umieszczony w państwowych zakładach leczniczych cywilnych, względnie wojskowych, jeżeli władze, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów, wydanem na mocy art. 14 niniejszej ustawy, stwierdzą potrzebę tego jako też okoliczność, że jest pozbawiony szczególnej opieki.

Emerytowani zawodowi wojskowi, którzy wskutek działań wojennych lub nieszczęśliwego wypadku, pozostającego w ścisłym związku ze służbą wojskową, bez własnej winy doznali uszkodzeń cielesnych lub stali się chorymi, posiadają prawo do leczenia, protezowania i wszelkich świadczeń w zakresie opieki społecznej, przewidzianych w obowiązującem ustawodawstwie względem inwalidów wojennych.

Emerytowani zawodowi wojskowi, którzy z przyczyn, wymienionych w ustępie poprzednim, utracili bez własnej winy trwale co najmniej 95% zdolności do zarobkowania i wskutek kalectwa lub choroby potrzebują nieodzownie stałej opieki innych osób, otrzymują w granicach art. 19 ustawy dodatek w wysokości 25% uposażenia w służbie czynnej, stanowiącego podstawę wymiaru emerytury (art. 17 i 18 ustawy).

Art. 57. Emerytowany zawodowy wojskowy, umieszczony w domu inwalidów, względnie w zakładzie dla umysłowo chorych, otrzymuje na koszt Państwa mieszkanie, utrzymanie, odzienie, opiekę lekarską i usługę.

Przez czas przebywania emeryta w domu dla umysłowo chorych wstrzymuje się wypłatę uposażenia emerytalnego, a przez czas przebywania w domu inwalidów wypłaca się emerytowi 5% uposażenia emerytalnego bez dodatków, przewidzianych w art. 20.

Art. 58. Żonie i dzieciom takiego emeryta (art. 57) przysługuje za czas jego pobytu w domu inwalidów, względnie w zakładzie dla umysłowo chorych, prawo do zaopatrzenia wdowiego, względnie siero-

cego, obliczonego według ust. 1 art. 61, względnie 62 niniejszej ustawy przy zachowaniu zasad art. 60.

Art. 59. Emerytowany zawodowy wojskowy ma prawo korzystania z ulg leczniczych, jako to z bezpłatnej porady w ambulatorjach wojskowych lekarskich, bezpłatnego pobierania lekarstw, z leczenia szpitalnego w szpitalach wojskowych na warunkach, przysługujących wojskowym zawodowym w stanie czynnym jako też prawo korzystania z ulg w sezonowych opłatach w razie kuracji w państwowych zakładach kąpielowych i uzdrowiskach, przy zachowaniu warunków, dotyczących zawodowych wojskowych w stanie czynnym.

Ponadto władna będzie Rada Ministrów przyznawać emerytowanym wojskowym ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi i inne ulgi, przyznawane wojskowym zawodowym w stanie czynnym.

TYTUŁ III.

ZAOPATRZENIE RODZIN, POZOSTAŁYCH PO FUNKCJONARJUSZACH PAŃSTWOWYCH I PO ZAWODOWYCH WOJSKOWYCH.

Art. 60. Prawo do pensji wdowiej tudzież do pensji sierocej jest prawem pochodnem, zależnem od nabycia praw emerytalnych przez męża, względnie ojca.

Pensję wdowią oblicza się według wymiaru dla samotnych.

W razie śmierci funkcjonarjusza państwowego lub zawodowego wojskowego w warunkach, określonych w punktach 1 i 2 art. 9 pozostałe po nich wdowy i sieroty nabywają również prawo do pensji wdowiej względnie sierocej.

Art. 61. Pensja wdowia wynosi 50% (pięćdziesiąt procent) kwoty uposażenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał względnie tego, do którego w chwili śmierci miałby prawo.

Pensja wdowia po funkcjonarjuszu państwowym, względnie zawodowym wojskowym, poległym lub zmarłym wskutek działań wojennych, wynosi 50% (pięćdziesiąt procent) pełnego uposażenia w stanie czynnym zmarłego męża, służącego za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego w myśl art. 17 i 18 niniejszej ustawy.

Wdowie i sierotom po funkcjonarjuszu państwowym lub zawodowym wojskowym, zmarłym z przyczyn, wymienionych w art. 9 punkt 2 lit. a) do c) niniejszej ustawy, dolicza się przy wymiarze pensji wdowiej i sierocej 10 lat do wysługi emerytalnej zmarłego męża względnie ojca w granicach art. 19 ustawy.

Postanowienie ustępu drugiego art. 12 niniejszej ustawy ma analogiczne zastosowanie do pensji wdowiej i sierocej.

Art. 62. Prawo do pensji sierocej nabywa się po ojcu.

Pensja ta wynosi:

a) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa żyje i w chwili śmierci funkcjonarjusza państwowego, względnie zawodowego wojskowego, miała prawo do pensji wdowiej — jedną czwartą część pensji wdowiej;

b) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa nie żyje lub też w chwili śmierci męża nie miała prawa do pensji wdowiej, albo też później to prawo utraciła — połowę pensji wdowiej;

b) dla jedynej sieroty bez ojca i matki lub dla jedynej sieroty bez ojca, w razie niepobierania przez matkę pensji wdowiej — 2/3 pensji wdowiej.

Jeżeli wdowa nie pobiera pensji wdowiej z powodu pobierania emerytury za własną służbę państwową, sierotom służy prawo do pensji według postanowień punktu a) artykułu niniejszego.

Art. 63. Prawo do pensji sierocej może być również nabyte po po matce.

Jeżeli sierota nabyła prawo do pensji po ojcu i po matce, wypłaca się sierocie pensję wyższą.

Sierota nabywa prawo do pensji po matce za życia ojca w razie jego niezdolności do pracy i niemożności zapewnienia jej utrzymania.

Pensja sieroca po matce wynosi 1/4 uposażenia emerytalnego matki.

Art. 64. Łączna kwota pensji sierocych, bez względu na ilość dzieci, nie może sama ani łącznie z pensją wdowią przekraczać wysokości uposażenia emerytalnego, które zmarły funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy faktycznie pobierał lub do którego miałby prawo w chwili śmierci.

W razie jeżeli suma pensyj sierocych sierot, których matka żyje i sierot bez matki łącznie z pensją wdowią przekracza wysokość uposażenia emerytalnego, które zmarły funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy pobierał lub do którego miał prawo w chwili śmierci — należy zmniejszyć proporcjonalnie pensje sieroce.

Art. 65. Gdy mianowanie lub awans zmarłego zawodowego wojskowego na wyższy stopień nastąpiło po jego śmierci, pozostałe po nim osoby, uprawnione do zaopatrzenia, otrzymują pensję, odpowiadającą nadanemu wyższemu stopniowi zmarłego.

Art. 66. Postanowienia art. 27, 33 i 34 mają analogiczne zastosowanie do wdów i sierot po funkcjonarjuszach państwowych, a postanowienia art. 46 do wdów i sierot po zawodowych wojskowych.

Art. 67. Żony i dzieci funkcjonarjuszów państwowych, powołanych do służby wojskowej na skutek mobilizacji, jako też zawodowych wojskowych, którzy zaginęli na terenie działań wojennych, otrzymują od dnia 1 miesiąca, następującego po wstrzymaniu uposażenia w myśl art. 14 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924),

tymczasowe zaopatrzenie emerytalne w wysokości należnego im ewentualnie stałego zaopatrzenia według zasad ust. 1 art. 61 względnie 62 niniejszej ustawy.

Gdy na podstawie towarzyszących zaginieniu okoliczności istnieje uzasadnione podejrzenie, że zachodzi wypadek dezercji, postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do czasu stwierdzenia, że wypadek dezercji nie zachodzi.

Art. 68. W razie odnalezienia się zaginionego potrąca się przy wypłacie zaległego uposażenia kwotę, wypłaconą jego żonie i dzieciom tytułem tymczasowego zaopatrzenia.

W razie nieodnalezienia się zaginionego w ciągu dwóch i pół lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym podpisano preliminarja pokojowe, żona, względnie dzieci powinny przed końcem tego terminu przedłożyć orzeczenie sądowe, uznające zaginionego za zmarłego, względnie orzeczenie sądowe, że dowód śmierci należy uważać za ustalony, w przeciwnym bowiem wypadku tymczasowe zaopatrzenia zostaną wstrzymane. Orzeczenie to służy za podstawę przy rozpatrywaniu przyznania stałego zaopatrzenia.

Art. 69. Wdowa nie ma prawa do pensji:

a) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta;

b) jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony.

Dzieci pozostałe z małżeństwa, zawartego przez emeryta, nie mają prawa do pensji sierocej.

Art. 70. Prawo do otrzymania pensji wdowiej i sierocej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po tym miesiącu za który zmarły funkcjonarjusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy (emeryt), pobrał ostatnio należne mu uposażenie w służbie czynnej (uposażenie emerytalne). Dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie, prawo do pensji rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca po urodzeniu.

Jeżeli żądanie przyznania pensji wdowiej lub sierocej nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od dnia śmierci męża, względnie ojca lub matki, należy przyznać pensję wdowią lub sierocą od pierwszego dnia miesiąca po dniu zgłoszenia.

Właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przyznać pensję wdowią i sierocą od terminu, ustalonego w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli osoby uprawnione wykażą, iż zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze zgłoszenie żądania o zaopatrzenie.

Pensje wdowie i sieroce wymierzone i przyznane, a niepodjęte w ciągu pięciu lat, liczonych od chwili płatności danego zaopatrzenia, przepadają na rzecz Skarbu Państwa. Właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w przypadkach zasługujących na uwzględnienie, może czynić wyjątki od powyższej zasady.

Art. 71. Pensje wdowie i sieroce płatne są miesięcznie zgóry.

Art. 72. Prawo do pensji wdowiej, względnie sierocej, gaśnie:

a) w razie śmierci wdowy lub sieroty — z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła;

b) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego;

c) gdy wdowa, względnie sierota została prawomocnie skazana za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego, względnie sierocego.

Sierotom, odbywającym studja w zakładach naukowych, przyznaje się pensję sierocą z powyższemi zastrzeżeniami na każdy rok szkolny aż do ukończenia studjów, nie dłużej jednak, niż do ukończenia 24 roku życia.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach może właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu zezwolić na dalsze pobieranie, względnie przy niezdolności do pracy na przyznanie pensji sierocej także po ukończeniu 18, względnie 24 roku życia.

Art. 73. Prawo do pobierania pensji wdowiej lub sierocej nie przysługuje:

a) na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa, względnie Wolnego Miasta Gdańska, bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

b) w razie utraty obywatelstwa polskiego, z wyjątkiem równoczesnego przyjęcia obywatelstwa gdańskiego;

c) na czas pobierania zaopatrzenia z tytułu śmierci męża (ojca) na zasadzie innych ustaw, o ile świadczenia te płyną ze Skarbu Państwa; postanowienie to nie ma zastosowania do wdów po weteranach powstań narodowych, które otrzymują zaopatrzenie na mocy ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 26, poz. 212);

d) na czas zajmowania przez sierotę jakiegokolwiek stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiązane jest stałe uposażenie;

e) na czas uwzględnienia sieroty przy wymiarze uposażenia funkcjonarjusza państwowego, względnie zawodowego wojskowego (ojczyma, matki, macochy);

f) w razie wstąpienia do klasztoru.

W przypadkach, przewidzianych w niniejszym artykule, wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca, następującego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym artykule, nie wcześniej jednak niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

Art. 74. Wdowa po fukcjonarjuszu państwowym, względnie zawodowym wojskowym, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazową odprawę wzamian za pobieraną pensję wdowią, albo zachowuje prawo do pensji wdowiej na wypadek ponownego owdowienia.

Zgłoszenie o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

Odprawa wynosi dla wdów w wieku do 45 lat życia dwuletnią, powyżej zaś tego wieku jednoroczną kwotę pensji wdowiej.

Wdowa, która wyszła zamąż za obywatela państwa obcego, otrzymuje odprawę tylko wtenczas, jeżeli ustawodawstwo państwa, którego jej mąż jest obywatelem, udziela wdowom odprawy, jeżeli wychodzą zamąż za obywatela Państwa Polskiego.

Art. 75. Wdowa po funkcjonarjuszu państwowym, względnie zawodowym wojskowym, która z tytułu zajmowania stanowiska w służbie państwowej nabyła własne prawa emerytalne, może otrzymać tylko jedno zaopatrzenie według swego wyboru.

Art. 76. Wdowa po funkcjonarjuszu państwowym, względnie zawodowym wojskowym, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, otrzymuje jednorazową odprawę w wysokości połowy kwoty rocznego uposażenia, służącego za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego zmarłego.

W tej samej wysokości otrzymują odprawę sieroty bez ojca i matki w wieku poniżej 18 roku życia po ojcu, względnie po matce, o ile ci nie nabyli prawa do emerytury, z tem ograniczeniem, że równocześnie można otrzymać tylko jedną odprawę.

Taką samą odprawę należy przyznać sierotom bez ojca i matk w przypadku, określonym w ustępie przedostatnim art. 72, przyczem postanowienie ostatniego ustępu art. 72 niniejszej ustawy ma również zastosowanie.

Sierotom wypłaca się odprawę niepodzielnie.

Sierotom, pochodzącym z różnych małżeństw tego samego funkcjonarjusza, względnie zawodowego wojskowego, wypłaca się odprawę tylko wtedy, jeżeli pozostała po nim wdowa nie skorzystała z tego prawa albo z prawa z tego zrezygnowała na rzecz sierot.

Art. 77. Wdowy lub sieroty po funkcjonarjuszach państwowych lub zawodowych wojskowych, zmarłych w służbie czynnej, mają prawo do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z miejsca dotychczasowego zamieszkania do przyszłego miejsca zamieszkania, które obiorą sobie w kraju lub na obszarze w. m. Gdańska, według przepisów, normujących sprawę należności za przeniesienia z urzędu w służbie czynnej. Natomiast do wdów, sierot po funkcjonarjuszach państwowych lub zawodowych wojskowych, którzy zmarli w ciągu roku po przeniesieniu w stan spoczynku, a przed dokonaniem przesiedlenia, przewidzianego w art. 21 ustawy, znajduje zastosowanie ustęp 1 tegoż art. 21

ustawy. Poza tem do wdów i sierot mają analogiczne zastosowanie ust. 2 i 3 art. 21.

Art. 78. W razie śmierci funkcjonarjusza lub wojskowego zawodowego w stanie spoczynku, należy się wdowie, która pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, niezależnie od zaopatrzenia, względnie odprawy (art. 60, względnie 76) pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Pod temi samemi warunkami w tej samej wysokości należy się pośmiertne w razie śmierci funkcjonarjuszki w stanie spoczynku wdowcowi.

W braku wdowy (wdowca), uprawnionej (ego) do pośmiertnego, należy się pośmiertne w tej samej wysokości niepodzielnie dzieciom ślubnym, uprawnionym i pasierbom zmarłego, o ile zmarły je utrzymywał. W braku wyżej wymienionych członków rodziny można zwrócić udowodnione koszty leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym lub osobom postronnym, jeżeli zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

Art. 79. Postanowienia art. 36 mają analogiczne zastosowanie do wdów i sierot po funkcjonarjuszach państwowych, względnie zawodowych wojskowych z tą różnicą, że wdowa i sieroty otrzymują w każdym razie powstałą różnicę za czas, nieobjęty obliczeniem z powodu wadliwego lub nieprawdziwego wpisu do wykazu stanu służby zmarłego męża, względnie ojca.

Art. 80. Wdowom po funkcjonarjuszach państwowych, względnie zawodowych wojskowych wyznania mahometańskiego, jeżeli pozostało ich dwie lub więcej po jednej i tej samej osobie, przyznaje się do równego podziału pensję wdowią według norm, przypadających na jedną wdowę.

Sieroty po takich funkcjonarjuszach państwowych, względnie zawodowych wojskowych, zrodzone z prawnych żon, uważa się za równouprawnione pod względem zaopatrzenia emerytalnego i wyznacza się im pensje sieroce według norm niniejszej ustawy do równego podziału.

Postanowienia art. 64 mają analogiczne zastosowanie do przypadków, o których mowa w niniejszym artykule.

TYTUŁ IV.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE.

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia wspólne.

Art. 81. Funkcjonarjuszom, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej, oraz zawodowym wojskowym, którzy przed wstą-

pieniem do wojska polskiego, pozostawali na służbie jednego z byłych państw zaborczych jako też w służbie byłego Wydziału Krajowego Galicyjskiego, lub też którzy byli nauczycielami publicznych szkół ludowych lub wydziałowych i przechodzą w stan spoczynku ze służby państwowej polskiej, względnie ze służby w wojsku polskiem — wlicza się do wysługi emerytalnej pełną ilość lat służby w b. państwie zaborczem, podlegającą zaliczeniu według ustaw emerytalnych odnośnego państwa zaborczego, a względnie według ustaw krajowych galicyjskich, z zastrzeżeniem, że sposób zaliczania czasu tego do wysługi emerytalnej nie może być korzystniejszy, aniżeli w służbie państwowej polskiej względnie w wojsku polskiem, na mocy niniejszej ustawy, tudzież lata służby państwowej polskiej. Czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego przed wejściem w życie niniejszej ustawy zalicza się przytem do emerytury.

Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy służyli czynnie w czasie trwania mocy obowiązującej ustaw z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466), i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 68, poz. 616), a którzy przed wstąpieniem do służby państwowej, względnie wojskowej pełnili służbę samorządową w Państwie Polskiem, zaliczalną do wysługi emerytalnej w myśl punktu d) art. 15 ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466), względnie punktu a) art. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 68, poz. 616), zalicza się do wysługi emerytalnej czas tej służby samorządowej pod warunkami, określonemi w wymienionych ustawach.

Zawodowi wojskowi, którzy z powodu przekroczonego wieku przechodzą w stan spoczynku, nabywają prawo do zaopatrzenia emerytalnego również i w przypadku, gdy ilość lat służby cywilno-państwowej oraz wojskowej wynosi co najmniej 10 lat, obliczonych według czasu kalendarzowego.

Do czasokresu, podanego w 3 ustępie, zalicza się tylko taką służbę cywilno-państwową w b. państwach zaborczych, która uprawniała do emerytury i była spełniana nieprzerwanie i bezpośrednio przed przewrotem politycznym w b. państwie zaborczem.

Końcowe daty służby w b. państwach zaborczych ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaliczy do wysługi emerytalnej lata udowodnionej pracy nauczycielskiej tym byłym zawodowym nauczycielom polskich szkół prywatnych w b. zaborze rosyjskim, którzy, posiadając odpowiednie kwalifikacje, wstąpili do służby państwowej polskiej w zawodzie nauczycielskim i pozostają na służbie w dniu 1 października 1923 r. i ze służby tej przechodzą w stan spoczynku, a to pod warunkiem, iż w ciągu pół roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, przedłożą Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wystarczające dowody swej pracy nauczycielskiej w wymiarze co najmniej 14 godzin tygodniowo.

Art. 82. Emerytowani funkcjonarjusze państwowi i emerytowani wojskowi b. państw zaborczych, przeniesieni w stały stan spoczynku, tudzież emerytowani nauczyciele publicznych szkół powszechnych i wydziałowych, jeżeli są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), jak również jeżeli uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego — otrzymują uposażenie emerytalne do wysokości 75% tego uposażenia, które należałoby się im według norm art. 19 od podstawy wymiaru, określonej w art. 17 niniejszej ustawy według pierwszego szczebla danej grupy, z zastrzeżeniem, że sposób zaliczania do wysługi emerytalnej czasu służby w b. państwach zaborczych nie może być korzystniejszy, aniżeli w służbie państwowej polskiej, względnie w wojsku polskiem, na mocy niniejszej ustawy.

Rada Ministrów będzie władna na wniosek Ministra Skarbu podwyższyć zaopatrzenie emerytalne do pełnego wymiaru wedle norm art. 19 od podstawy wymiaru, określonej w art. 17 niniejszej ustawy, tak pewnym kategorjom emerytów, jako też poszczególnym osobom, które, pełniąc służbę w b. państwach zaborczych, zasłużyły się dla narodu i Państwa Polskiego. Wysokość jednak zaopatrzenia emerytalnego nie może przekraczać procentowo tych norm uposażenia, do których miały prawo wspomniane osoby wedle odnośnych ustaw b. państw zaborczych.

Sprawę podporządkowania tych emerytów przepisom dyscyplinarnym, obowiązującym funkcjonarjuszów państwowych, ureguluje rozporządzenie Rady Ministrów, które ustanowi kary dyscyplinarne i tok postępowania.

Kary te mogą być również stosowane w postępowaniu dyscyplinarnem za czyny, popełnione w czasach rządów zaborczych, a zwrócone przeciw interesom narodu polskiego.

Art. 83. Zaszeregowanie emerytów do poszczególnych grup nastąpi na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów.

Art. 84. Funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi jako też pobierający w dniu 1 października 1923 r. zaopatrzenie emerytalne ze Skarbu Państwa emeryci (wdowy i sieroty), którzy byli członkami kas emerytalnych lub innych kas zaopatrzenia albo opłacali składki emerytalne do kas b. państw zaborczych, jeśli udowodnią, że praw, z tego tytułu im przysługujących, nie zrealizowali w b. państwach zaborczych, będą mogli korzystać z uprawnień, wynikających z niniejszej ustawy, jedynie pod warunkiem poprzedniego ustąpienia na rzecz Skarbu Państwa wszelkich praw, przysługujących im z tytułu uczestnictwa w tych kasach, względnie opłacania składek emerytalnych.

Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym (wdowom i sierotom), którzy w całości lub w części zrealizowali swe prawa do powyższych kas i przeszli do służby państwowej polskiej, dolicza

się do wysługi emerytalnej czas służby, za który podjęli składki, pod warunkiem wpłacenia do Skarbu Państwa kwot, pobranych z tych źródeł, wedle kursu, który ustali rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej. W przeciwnym razie lata służby za okres podniesionych składek będą mogły być doliczone do wysługi emerytalnej jedynie jako praca zawodowa (art. 97, względnie 101).

Postanowienie ustępu 1 niniejszego artykułu mają analogiczne zastosowanie do wdów i sierot po tych funkcjonarjuszach i wojskowych zawodowych b. państw zaborczych, którzy podnieśli swoje osobiste składki emerytalne, lecz pozostawili składki na rachunku żon i dzieci.

Art. 85. Przerwy w służbie (art. 10), zaszłe przed wejściem w życie niniejszej ustawy, nie stoją na przeszkodzie zaliczeniu poprzedniego czasu służby. Postanowienie to nie narusza jednak przepisów b. państw zaborczych o zaliczalności lat do wysługi emerytalnej z wyjątkiem przypadków, dotyczących zwolnienia ze służby z przyczyny natury politycznej.

Art. 86. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, tudzież pozostałym po nich wdowom i sierotom, którzy przeszli w stan spoczynku w czasie trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466) i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 68, poz. 616), wymierza się zaopatrzenie emerytalne w myśl art. 17, 18 (w odniesieniu do podpułkownika i komandora-porucznika), 19 i 20 względnie 60, 61 ust. 1 i 62 niniejszej ustawy przy zastosowaniu art. 83 niniejszej ustawy.

Postanowienia artykułów 3, 4, 5, 6, 8, 22 ust. 2 i 3, 23, 24, 25, 27, 33 ust. 1, 34, 41, 43, 46, 60 ust. 1, 63, 64, 65, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78 i 80 niniejszej ustawy mają do tych osób analogiczne zastosowanie.

Art. 87. Wdowy i sieroty po emerytowanych funkcjonarjuszach państwowych, względnie po emerytowanych zawodowych wojskowych b. państw zaborczych, jeżeli posiadają obywatelstwo polskie w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), jak również jeżeli uznane zostały w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego — otrzymują pensję wdowią, względnie sierocą, w wysokości, określonej w ust. 1 art. 61, względnie 62 od zaopatrzenia emerytalnego, określonego w art. 82, przy zastosowaniu postanowień art. 83 niniejszej ustawy.

Odnośnie przyznania i wymiaru pensyj wdowich i sierocych jako też prawa wnoszenia zażaleń przeciw przyznaniu i wymiarowi mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 93 niniejszej ustawy.

Art. 88. Postanowienia art. 5 niniejszej ustawy nie mają zastosowania do zapowiedzeń i zajęć, powstałych z jakiegokolwiek tytułu przed 1 października 1921 r.

Art. 89. Postanowienia artykułów 2, 3, 4, 5, 6, 8, 16, 17, art. 19, artykułu 20 i ust. 2 i 3 art. 22, punkt 1 i 2 art. 23, artykułów 24, 25, 27 i ustępu 1 art. 33, tudzież artykułów 34, 41, 46, 84 i 88 mają analogiczne zastosowanie do emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych byłych państw zaborczych. Ust. 1 i 2 art. 60 i ustęp 1 art. 61, artykuły 62, 63, 64, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78 i 80, jak również postanowienia artykułów, wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem przepisów art. 20 i 25, stosują się analogicznie do wdów i sierot po osobach, wymienionych w 1 ustępie.

Art. 90. Wszyscy emerytowani funkcjonarjusze państwowi i emerytowani wojskowi b. państw zaborczych jako też wdowy i sieroty po nich, którzy nie zgłosili jeszcze swych praw emerytalnych, powinni w celu uzyskania zaopatrzenia emerytalnego według postanowień niniejszej ustawy wnieść pisemne zgłoszenia do końca kwietnia 1924 r. W tym wypadku wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia 1 miesiąca po zgłoszeniu się; późniejsze zgłoszenia o zaopatrzenie mogą być uwzględniane jedynie na podstawie art. 8 niniejszej ustawy.

Art. 91. Termin przedłożenia orzeczenia sądowego, ustalony w art. 68 niniejszej ustawy, przedłuża się dla pozostałych po zaginionych w wojnie polsko-bolszewickiej do końca 9 miesiąca, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

ROZDZIAŁ II.

Postanowienia, dotyczące funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 92. Postanowienia art. 37 niniejszej ustawy nie mają zastosowania do funkcjonarjuszów państwowych, którzy przeszli w stan spoczynku przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Postanowienia art. 105 ust. 1, 2 i 5 mają zastosowanie do funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 93. B. funkcjonarjuszom państwowym, którym nie przyznano dotychczas emerytury, względnie emerytom państw zaborczych przyznają i wymierzają uposażenie emerytalne w myśl art. 82 niniejszej ustawy właściwe władze II instancji w porozumieniu z odnośną izbą skarbową.

Przyznane już w Państwie Polskiem uposażenia emerytalne przerachują te władze II instancji, które je przyznały, względnie przerachowały w myśl ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466).

Dotychczas przez władze naczelne przyznane, względnie przerachowane w myśl ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 70, poz. 466) uposażenia emerytalne funkcjonarjuszów, względnie emerytów b. państw zaborczych przerachują właściwe władze II instancji w porozumieniu z odnośną izbą skarbową.

Przeciw wymiarowi uposażenia emerytalnego służy emerytowi prawo zażalenia do właściwej władzy naczelnej w ciągu dni 30.

Postanowienia art. 34 mają w tym przypadku analogiczne zastosowanie.

Art. 94. Funkcjonarjuszom państwowym, pozostającym na służbie w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, dolicza się przy wymiarze uposażenia emerytalnego czas studjów wyższych w myśl art. 37 punktu 3 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 95. Funkcjonarjusze b. państw zaborczych przed dniem 1 października 1923 r., nie przyjęci do służby w Państwie Polskiem dla braku etatu, jeżeli są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), jak również jeżeli uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego, jeżeli dotychczas nie wymierzono im uposażenia emerytalnego ze Skarbu Państwa Polskiego, uzyskują prawo do zrealizowania nabytych w b. państwach zaborczych praw emerytalnych dopiero po nastaniu warunków, określonych w art. 28 niniejszej ustawy.

Art. 96. Emerytowanych funkcjonarjuszów b. państw zaborczych, którzy nie wysłużyli pełnych lat służby i nie przekroczyli 50 lat życia, a pobierają emeryturę ze Skarbu Państwa Polskiego, może wezwać Minister Skarbu lub właściwa władza naczelna do poddania się badaniu lekarza urzędowego w celu stwierdzenia ich zdolności, celem powołania ich do służby w jakimkolwiek resorcie. Jeżeli emeryt wezwaniu, tak do poddania się badaniu lekarskiemu jak do objęcia służby, zadość nie uczyni — traci prawo do emerytury.

Art. 97. Funkcjonarjuszom państwowym, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pełnili ustawowo niepoliczalną do do wysługi emerytalnej służbę państwową lub oddawali się pracy zawodowej, a którym na zasadzie ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 429 do 436), na podstawie ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 224) lub na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U Rz. P. Nr. 38, poz. 368) zaliczono czas tej służby lub pracy do dodatku za wysługę lat, dodatku starszeństwa, dodatku za trzylecia — zalicza się do wysługi emerytalnej za każdy kalendarzowy rok służby państwowej polskiej, zaliczanej do emerytury, rok zakwalifikowanej służby względnie pracy zawodowej, przytem, o ile okres podlegającej zaliczeniu służby względnie pracy zawodowej jest krótszy, aniżeli okres służby w Państwie Polskiem, zalicza się cały okres zakwalifikowanej służby względnie pracy zawodowej.

Właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu może ponadto doliczyć do wysługi emerytalnej okres zakwalifikowanej

służby względnie pracy zawodowej w stosunku korzystniejszym lub nawet w całości, co najwyżej jednak w ilości 20 lat.

Właściwa władza naczelna za zgodą Ministra Skarbu może zaliczyć do wysługi emerytalnej okresy pracy kontraktowej w służbie państwowej oraz inne okresy służby lub pracy zawodowej, za które Skarbowi Państwa zostały przekazane rezerwy premjowe na podstawie art. 44 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 59, poz. 370), w razie zaś niezaliczenia tych okresów uzyskana za danego funkcjonarjusza rezerwa premjowa winna mu być zwrócona.

Art. 98. Pod warunkiem uiszczenia opłaty emerytalnej lub otrzymania składek ubezpieczeniowych (art. 7 ustawy) właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu może zaliczyć do wysługi emerytalnej:

a) profesorom wyższych uczelni okres pracy w zagranicznej szkole akademickiej, jeżeli czas tej pracy został zaliczony zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 24, poz. 204);

b) pomocniczym siłom naukowym okres pracy w tymże charakterze w zagranicznej szkole akademickiej;

c) nauczycielom przedmiotów zawodowych okres pracy zaliczony do służby nauczycielskiej w myśl art. 15 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. Rz. P. z 1928 r. Nr. 47, poz. 462);

d) funkcjonarjuszom państwowym nie więcej, aniżeli 10 lat z czasu zasadniczo niepoliczalnej służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej w Państwie Polskiem, względnie z czasu służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej w państwie obcem, jeżeli okresy tej służby czy też pracy nie zostały zaliczone do dodatku za wysługę lat, dodatku starszeństwa, dodatku za trzechlecia, na podstawie ustaw, wymienionych w art. 97 ust. 2.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia, dotyczące wyłącznie zawodowych wojskowych.

Postanowienia niniejszej ustawy mają również zastosowanie do:

Art. 99. Oficerów, chorążych i podoficerów, którzy, pełniąc służbę w wojsku polskiem lub w polskich formacjach wojskowych, które zostały uznane przez Państwo, stali się przed terminem możności uzyskania charakteru i praw zawodowych wojskowych wojska polskiego trwale niezdolni do pracy zarobkowej wskutek przyczyn, wymienionych w punkcie 2 art. 9 niniejszej ustawy, a zaszłych w czasie tej służ-

by, i którym w myśl art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, poz. 195), przysługiwałoby prawo do dodatku dla ciężko poszkodowanych; do których osób postanowienie powyższe ma zastosowanie orzeka komisja, utworzona przez Ministra Spraw Wojskowych z udziałem delegata, mianowanego przez Ministra Skarbu; niezdolność do służby musi być stwierdzona przez komisję wojskowo-lekarską (art. 14);

2) wdów i sierot po wyżej wymienionych osobach, które zmarły wskutek przyczyn, wymienionych w punkcie 2 art. 9 niniejszej ustawy.

Wypłata zaopatrzenia emerytalnego dla osób, wymienionych w punkcie 1 niniejszego artykułu, następuje od pierwszego dnia miesiąca po wniesieniu podania, nie wcześniej jednak niż od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Wypłata zaopatrzenia emerytalnego dla osób, wymienionych w punkcie 2 niniejszego artykułu, następuje od pierwszego dnia miesiąca po wniesieniu podania, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 lipca 1923 r.

Art. 100. Zawodowych wojskowych może do końca roku 1935 przenieść w stan spoczynku Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Wojskowych w jednym z następujących przypadków:

a) gdy zawodowy wojskowy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego;

b) gdy oficerowi zawodowemu do granicy wieku, przewidzianej ustawami o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów, brakuje nie więcej niż 7 lat.

Oficerowi, przeniesionemu w stan spoczynku w myśl pkt. b) niniejszego artykułu dolicza się do wysługi emerytalnej czas, jaki mu brakuje do granicy wieku, przewidzianej ustawami o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów.

Art. 101. Zawodowym wojskowym, którzy wstąpili do wojska polskiego najpóźniej do końca roku 1920, przesłużyli w wojsku polskiem co najmniej 5 lat, obliczonych według czasu kalendarzowego, a przed wstąpieniem do wojska polskiego:

a) służyli w polskich formacjach wojskowych, które zostały uznane przez Państwo, zalicza się do czasu służby czynnej ewentualny czas przerwy między służbą w powyższych formacjach a wstąpieniem do wojska polskiego, o ile jednak przerwa ta nie nastąpiła wcześniej, niż 1-go czerwca 1917 r.;

b) pełnili ustawowo niepoliczalną do wysługi emerytalnej służbę państwową lub samorządową, lub oddawali się pracy zawodowej, zaliczonej na zasadzie obowiązujących przepisów do wysługi lat, dolicza się do wysługi emerytalnej za każdy

kalendarzowy rok służby w wojsku polskiem, zaliczalny do emerytury, rok służby względnie pracy zawodowej, zaliczonej do wysługi lat, przyczem, o ile okres służby względnie pracy zawodowej jest krótszy, aniżeli okres służby w wojsku polskiem, zalicza się cały okres zakwalifikowanej służby względnie pracy zawodowej.

Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może ponadto doliczyć do wysługi emerytalnej okres zakwalifikowanej służby względnie pracy zawodowej w stosunku korzystniejszym, lub nawet w całości, co najwyżej jednak w ilości 20 lat.

Do zawodowych wojskowych ma również analogiczne zastosowanie art. 98 niniejszej ustawy.

Art 102. Zawodowym wojskowym b. państw zaborczych, którzy wstąpili do służby w wojsku polskiem i zostali z urzędu zwolnieni bez ich winy, a nie uzyskali charakteru zawodowego wojskowego wojska polskiego, przyznaje się prawo do zaopatrzenia emerytalnego w wysokości 85% tego uposażenia, które należałoby się im według art. 19 od podstawy wymiaru, określonej w art. 17, art. 18 i 20 niniejszej ustawy według pierwszego szczebla danej grupy, a mianowicie:

a) o ile przesłużyli w wojsku polskiem co najmniej 12 miesięcy kalendarzowych i bądźto posiadają łącznej służby wojskowej w b. państwie zaborczem, zaliczalnej do emerytury i wojsku polskiem co najmniej 20 lat, obliczonych według czasu kalendarzowego, bądź też przeszli po przesłużeniu co najmniej takiej samej ilości lat służby w stan spoczynku w b. państwie zaborczem, a to w Niemczech przed dniem 27 grudnia 1918 r., Austro-Węgrzech przed dniem 1 listopada 1918 r., a w Rosji przed dniem 1 listopada 1917 r. z prawem do emerytury;

b) bez względu na czas służby w wojsku polskiem, o ile posiadają w b. państwie zaborczem i wojsku polskiem co najmniej 10 lat rzeczywistej służby wojskowej, obliczonej według czasu kalendarzowego, i zwolnieni zostali wskutek trwałej niezdolności do służby, powstałej z przyczyn, związanych ze służbą w wojsku polskiem.

Trwała niezdolność do służby wojskowej, nabyta w wojsku polskiem oraz związek przyczynowy ze służbą wojskową muszą być stwierdzone przez komisje wojskowo-lekarskie przy zwolnieniu ze służby wojskowej.

Do osób, wymienionych w niniejszym artykule, nie mają zastosowania postanowienia art. 11 i 12, jako też punktów b) i c), oraz trzy ostatnie ustępy art. 50 niniejszej ustawy.

Postanowienie ust. 2 art. 82 mają do osób, wyżej wymienionych, analogiczne zastosowanie.

Art. 103. Zawodowym wojskowym b. państw zaborczych, którym przyznano w b. państwach zaborczych, a mianowicie w Niemczech przed dniem 27 grudnia 1918 r., Austro-Węgrzech przed dniem 1 listopada 1918 r., a w Rosji przed dniem 1 listopada 1917 r. dożywotni dar z łaski, a którzy przesłużyli co najmniej 12 miesięcy w wojsku polskiem, może Minister Spraw Wojskowych za zgodą Ministra Skarbu przyznać zaopatrzenie emerytalne pod warunkami i do wysokości, przewidzianej w art. 82.

Art. 104. Zawodowym wojskowym b. państw zaborczych, którzy po przesłużeniu co najmniej 12 miesięcy w wojsku polskiem z powodów, od nich niezawinionych, zostali z wojska polskiego z urzędu zwolnieni, nie uzyskawszy charakteru zawodowego w wojsku polskiem a nie posiadają łącznie ze służbą w wojsku polskiem 20 lat, lecz co najmniej 10 lat rzeczywistej służby wojskowej, obliczonej według czasu kalendarzowego, przysługuje prawo do jednorazowej odprawy, o ile nie pozostają na służbie państwowej, samorządowej lub w instytucjach państwowych — według następujących zasad:

za 10 lat jednorazowa odprawa, biorąc za podstawę wysokość jednorocznego uposażenia emerytalnego samotnego, określonego w art. 17 niniejszej ustawy według posiadanego rzeczywistego stopnia przy wartości mnożnej, obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy; za każdy następny ukończony rok rzeczywistej służby wojskowej, obliczonej według czasu kalendarzowego, dolicza się 10% wymienionej odprawy.

Zgłoszenie o odprawę należy wnieść w przeciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 105. Jako służbę w wojsku polskiem uważa się również służbę wojskową, odbytą w polskich formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo, oraz odbytą przed dniem 1 sierpnia 1914 r. służbę w polskich organizacjach wojskowych.

Organizacje wojskowe, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, a służba w nich będzie liczyć się do wysługi emerytalnej tym wojskowym zawodowym którzy służyli w danej organizacji wojskowej, po ukończeniu 18 lat życia i z tejże organizacji przeszli do służby w polskiej formacji wojskowej lub armji zaborczej.

Do wysługi emerytalnej dolicza się służbę, odbytą w wojsku polskiem ochotniczo lub kontraktowo przed osiągnięciem obywatelstwa Państwa Polskiego, pod warunkami, wymienionemi w ustępie przedostatnim art. 50 niniejszej ustawy.

Służbę, określoną w powyższych ustępach niniejszego artykułu, liczy się do wysługi emerytalnej, jeśli nie zalicza się równocześnie z nią trwającej innej służby, studjów lub pracy zawodowej do wysługi emerytalnej.

Jako służbę wojskową w b. państwach zaborczych uważa się służbę wojskową, odbytą w Rosji przed dniem 1 listopada 1917 r., w Austro-Węgrzech przed dniem 1 listopada 1918 r., a w Niemczech przed dniem 27 grudnia 1918 r.

Za emerytów b. państw zaborczych w rozumieniu niniejszej ustawy, uważa się zawodowych wojskowych, przeniesionych w stan spoczynku przez b. władze zaborcze, a to:

a) rosyjskie przed dniem 1 listopada 1917 r.,

b) austro-węgierskie przed dniem 1 listopada 1918 r.,

c) niemieckie przed dniem 27 grudnia 1918 r. — względnie tych b. zawodowych wojskowych b. państw zaborczych, którzy przed terminami wyżej wskazanemi, w stan spoczynku nie byli przeniesieni, mieli jednak w myśl ustaw lub przepisów b. państw zaborczych prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu pełnej wysługi lat lub stwierdzonej trwałej niezdolności do służby.

Art. 106. Postanowienie art. 102, 103 i 104 mają zastosowanie do tych zawodowych wojskowych, którzy przed wstąpieniem do wojska polskiego nie utracili charakteru zawodowego wojskowego w b. państwie zaborczem i jeżeli są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), jak również jeżeli uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego, natomiast nie mają zastosowania do tych zawodowych wojskowych b. państw zaborczych, którzy w wojsku polskiem służyli wyłącznie jako kontraktowi.

Art. 107. Wypłata uposażenia emerytalnego z art. 102, 103 i 104 następuje od 1 dnia miesiąca po wniesieniu podania, nie wcześniej jednak, niż od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 108. Zawodowym wojskowym b. państw zaborczych, jeżeli są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), jak również jeżeli uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego, których próśb, wniesionych przed końcem 1920 r. o przyjęcie do wojska polskiego, nie uwzględniono i którym dotychczas nie przyznano zaopatrzenia emerytalnego w b. państwie zaborczem jak również i w Państwie Polskiem, a posiadającym co najmniej 25 lat rzeczywistej służby wojskowej, obliczonej według czasu kalendarzowego, przysługuje zaopatrzenie emerytalne w wysokości, ustalonej w art. 82 niniejszej ustawy.

Zawodowym wojskowym b. państw zaborczych, jeżeli są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), jak również jeżeli uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego, przysługuje w razie nieposiadania 25 lat, lecz co najmniej

10 lat rzeczywistej służby wojskowej, obliczonej według czasu kalendarzowego, jeżeli prośby, wniesionej przed końcem 1919 r., o przyjęcie do wojska polskiego nie uwzględniono, a są niezdolni do zarobkowania i nie posiadają majątku — jednorazowa odprawa w wysokości 50% odprawy, ustalonej w art. 104 niniejszej ustawy.

Odnośnie wypłaty odprawy mają postanowienia ostatniego ustępu w art. 104 analogiczne zastosowanie.

TYTUŁ V.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Art. 109. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 110. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1923 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące ustawy i przepisy, wydane w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.

46.

K.Z.3606.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE OPŁAT EMERYTALNYCH.

Wobec wejścia w życie z dniem 1.IV.1931 r. ustawy z dn. 18.III.1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dn. 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, anuluję okólniki:

Nr. 37 (A.II.K.Z.40) z dn. 13 marca 1929 r. i Nr. 34 (A.II.K.Z.3987) z dn. 24 maja 1930 r. oraz polecam obliczać wysokość opłat emerytalnych na podstawie załączonych 8 tablic i uskutecznić należne dopłaty za czas od 1.IV.1931.

Zarządzenie powyższe obowiązuje wszystkie urzędy, podległe M. S. Z., oprócz Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku i konsulatów honorowych nieetatyzowanych.

Warszawa, 15/V 1931 r.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział I, tekst 143.

TABLICA Nr. 1.

SKŁADKA EMERYTALNA MIESIĘCZNA
BEZ DODATKU EKONOMICZNEGO W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	A	B	C	D	E	F	G
I	62.91	—	—	—	—	—	—
II	53.45	55.81	58.18	—	—	—	—
III	43.99	46.35	48.72	51.08	—	—	—
IV	34.53	36.89	39.26	41.62	43.99	—	—
V	27.43	29.80	32.16	34.53	36.89	39.26	—
VI	20.34	22.11	23.89	25.66	27.43	29.21	—
VII	15.61	17.03	18.45	19.87	21.28	22.70	—
VIII	12.77	13.72	14.66	15.61	16.55	17.50	—
IX	10.64	11 35	12.06	12.77	13.48	14.19	—
X	9.22	9.70	10.17	10.64	11.11	11.59	12.06
XI	7.80	8.28	8.75	9.22	9.70	10.17	10.64
XII	7.09	7.45	7.80	8.16	8.51	8 87	9.22
XIII	6.38	6.74	7.09	7.45	7.80	8.16	8.51
XIV	5.68	6.03	6.38	6.74	7.09	7.45	7.80
XV	4.97	5.32	5.68	6.03	6.38	6.74	7.09
XVI	4.49	4.73	4.97	5.20	5.44	5.68	5.91

TABLICA Nr. 2.

SKŁADKA EMERYTALNA MIESIĘCZNA
Z DODATKIEM EKONOMICZNYM NA 1 OSOBĘ W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	A	B	C	D	E	F	G
I	63.95	—	—	—	—	—	—
II	54.49	56.85	59.22	—	—	—	—
III	45.03	47.39	49.76	52.12	—	—	—
IV	35.57	37.93	40.30	42.66	45.03	—	—
V	28.47	30.84	33.20	35.57	37.93	40.30	—
VI	21.38	23.15	24.93	26 70	28.47	30.25	—
VII	16.65	18.07	19.49	20.91	22.32	23.74	—
VIII	13.81	14.76	15.70	16.65	17.59	18.54	—
IX	11.68	12.39	13.10	13.81	14.52	15.23	—
X	10.26	10 74	11.21	11.68	12.16	12.63	13.10
XI	8.84	9.32	9.79	10.26	10.74	11.21	11.68
XII	8.13	8.49	8.84	9.20	9.55	9.91	10.26
XIII	7.43	7.78	8.13	8.49	8.84	9.20	9.55
XIV	6.72	7.07	7.43	7.78	8.13	8.49	8.84
XV	6.01	6.36	6.72	7.07	7.43	7.78	8.13
XVI	5.53	5.77	6.01	6.24	6.48	6.72	6.95

TABLICA Nr. 3.

SKŁADKA EMERYTALNA MIESIĘCZNA
Z DODATKIEM EKONOMICZNYM NA 2 OSOBY W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	A	B	C	D	E	F	G
I	64.99	—	—	—	—	—	—
II	55.53	57.89	60.26	—	—	—	—
III	46.07	48.43	50.80	53.16	—	—	—
IV	36.61	38.97	41.34	43.70	46.07	—	—
V	29.51	31.88	34.24	36.61	38.97	41.34	—
VI	22.42	24.19	25.97	27.74	29.51	31.29	—
VII	17.69	19.11	20.53	21.95	23.37	24.78	—
VIII	14.85	15.80	16.74	17.69	18.64	19.58	—
IX	12.72	13.43	14.14	14.85	15.56	16.27	—
X	11.30	11.78	12.25	12.72	13.20	13.67	14.14
XI	9.88	10.36	10.83	11.30	11.78	12.25	12.72
XII	9.18	9.53	9.88	10.24	10.59	10.95	11.30
XIII	8.47	8.82	9.18	9.53	9.88	10.24	10.59
XIV	7.76	8.11	8.47	8.82	9.18	9.53	9.88
XV	7.05	7.40	7.76	8.11	8.47	8.82	9.18
XVI	6.57	6.81	7.05	7.28	7.52	7.76	7.99

TABLICA Nr. 4.

SKŁADKA EMERYTALNA MIESIĘCZNA
Z DODATKIEM EKONOMICZNYM NA 3 OSOBY W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	A	B	C	D	E	F	G
I	66.03	—	—	—	—	—	—
II	56.57	58.94	61.30	—	—	—	—
III	47.11	49.48	51.84	54.21	—	—	—
IV	37.65	40.02	42.38	44.75	47.11	—	—
V	30.56	32.92	35.29	37.65	40.02	42.38	—
VI	23.46	25.23	27.01	28.78	30.56	32.33	—
VII	18.73	20.15	21.57	22.99	24.41	25.83	—
VIII	15 89	16.84	17.78	18.73	19.68	20.62	—
IX	13.76	14.47	15.18	15.89	16.60	17.31	—
X	12.34	12.82	13.29	13.76	14.24	14.71	15 18
XI	10.93	11.40	11.87	12.34	12.82	13.29	13.76
XII	10.22	10.57	10.93	11.28	11.64	11.99	12.34
XIII	9.51	9.86	10.22	10.57	10.93	11.28	11.64
XIV	8.80	9.15	9.51	9.86	10.22	10.57	10.93
XV	8.09	8.44	8.80	9.15	9.51	9.86	10.22
XVI	7 61	7.85	8.09	8.32	8.56	8.80	9.03

TABLICA Nr. 5.

SKŁADKA EMERYTALNA MIESIĘCZNA
Z DODATKIEM EKONOMICZNYM NA 4 OSOBY W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	A	B	C	D	E	F	G
I	67.07	—	—	—	—	—	—
II	57.61	59.98	62.34	—	—	—	—
III	48.15	50.52	52.88	55.25	—	—	—
IV	38.69	41.06	43.42	45.79	48.15	—	—
V	31.60	33.96	36.33	38.69	41.06	43.42	—
VI	24.50	26.27	28.05	29.82	31.60	33.37	—
VII	19.77	21.19	22.61	24.03	25.45	26.87	—
VIII	16.93	17.88	18.82	19.77	20.72	21.66	—
IX	14.80	15.51	16.22	16.93	17.64	18.35	—
X	13.39	13.86	14.33	14.80	15.28	15.75	16.22
XI	11.97	12.45	12.91	13.39	13.86	14.33	14 80
XII	11.26	11.61	11.97	12.32	12.68	13.03	13.39
XIII	10.55	10.90	11.26	11.61	11.97	12.32	12.68
XIV	9.84	10.19	10.55	10.90	11.26	11.61	11.97
XV	9.13	9.48	9.84	10.19	10.55	10.90	11.26
XVI	8.66	8.89	9.13	9.36	9.60	9.84	10.07

TABLICA Nr. 6.

SKŁADKA EMERYTALNA MIESIĘCZNA
Z DODATKIEM EKONOMICZNYM NA 5 OSÓB W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	A	B	C	D	E	F	G
I	68.11	—	—	—	—	—	—
II	58.65	61.02	63.38	—	—	—	—
III	49.19	51.56	53.92	56.29	—	—	—
IV	39.73	42.10	44.46	46.83	49.19	—	—
V	32.64	35.00	37.37	39.73	42.10	44.46	—
VI	25.54	27.32	29.09	30.86	32.64	34.41	—
VII	20.81	22.23	23.65	25.07	26.49	27.91	—
VIII	17.97	18.92	19.87	20.81	21.76	22.70	—
IX	15.84	16.55	17.26	17.97	18.68	19.39	—
X	14.43	14.90	15.37	15.84	16.32	16.79	17.26
XI	13.01	13.48	13.95	14.43	14.90	15.37	15.84
XII	12.30	12.65	13.01	13.36	13.72	14.07	14.43
XIII	11.59	11.94	12.30	12.65	13.01	13.36	13.72
XIV	10.88	11.23	11.59	11.94	12.30	12.65	13.01
XV	10.17	10.52	10.88	11.23	11.59	11.94	12.30
XVI	9.70	9.93	10.17	10.41	10.64	10.88	11.11

TABLICA Nr. 7.

RÓŻNICA, JAKĄ AWANSOWANI DO WYŻSZEGO SZCZEBLA WINNI OPŁACAĆ MIESIĘCZNIE W CIĄGU ROKU POZA PRZYPADAJĄCĄ OD TEGOŻ WYŻSZEGO SZCZEBLA OPŁATĄ EMERYTALNĄ W ZŁOTYCH.

Grupa uposażenia	dopłata
III	20.32
IV	20.32
V	20.32
VI	15.24
VII	12.19
VIII	8.13
IX	6.10
X	4.07
XI	4.07
XII	3.05
XIII	3.05
XIV	3.05
XV	3.05
XVI	2.03

TABLICA Nr. 8.

RÓŻNICA, JAKĄ AWANSOWANI DO WYŻSZEJ GRUPY WINNI OPŁACAĆ MIESIĘCZNIE W CIĄGU ROKU POZA PRZYPADAJĄCĄ OD TEJŻE WYŻSZEJ GRUPY OPŁATĄ EMERYTALNĄ W ZŁOTYCH.

Z grupy	szczebla	Do grupy	szczebla	dopłata	Z grupy	szczebla	Do grupy	szczebla	dopłata	Z grupy	szczebla	Do grupy	szczebla	dopłata
IV		III			VIII		VII			XII		XI		
	a		a	81 26		a		a	24.38		a		a	6.10
	b		a	60.96		b		a	16.26		b		a	3.05
	c		a	40.64		c		a	8.13		c		b	4.06
	d		a	20 32		d		b	12.19		d		b	1.02
	e		b	20.32		e		b	4.06		e		c	2.03
						f		c	8.13		f		d	3.05
V		IV									g		e	4.06
					IX		VIII			XIII		XII		
	a		a	60.96							a		a	6.10
	b		a	40.64		a		a	18 29		b		a	3.05
	c		a	20.32		b		a	12.19		c		b	3.05
	d		b	20.32		c		a	6.10		d		c	3.05
	e		c	20.32		d		b	8.13		e		d	3.05
	f		d	20.32		e		b	2.03		f		e	3 05
						f		c	4 06		g		f	3 05
VI		V			X		IX			XIV		XIII		
	a		a	60.96							a		a	6.10
	b		a	45.72		a		a	12.19		b		a	3.05
	c		a	30 48		b		a	8.13		c		b	3.05
	d		a	15 24		c		a	4 06		d		c	3 05
	e		b	20.32		d		b	6.10		e		d	3 05
	f		b	5.08		e		b	2.03		f		e	3.05
						f		c	4.06		g		f	3.05
VII		VI			XI		X			XV		XIV		
	a		a	40 64		g		d	6.10		a		a	6.10
	b		a	28.45							b		a	3.05
	c		a	16.26		a		a	12.19		c		b	3.05
	d		a	4.06		b		a	8.13		d		c	3.05
	e		b	7.11		c		a	4.06		e		d	3.05
	f		c	10.16		d		b	4.06		f		e	3.05
						e		c	4.06		g		f	3.05
						f		d	4 06	XVI		XV		
						g		e	4.06		a		a	4.06
											b		a	2 03
											c		b	3.05
											d		b	1 02
											e		c	2.03
											f		d	3.05
											g		d	1 02

W z. Ministra:
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu

Warszawa, 20/V 1931.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 9
ROK XIII

WARSZAWA
30 MAJA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

47. ROCZNE SPRAWOZDANIA STATYSTYCZNE.

THE LIBRARY OF THE
DEC 24 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CZĘŚĆ I.

47.

A.II.12861

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ROCZNYCH SPRAWOZDAŃ STATYSTYCZNYCH.

Wobec unormowania i ustalenia się warunków pracy w podległych urzędach zagranicznych i dokładnego zaznajomienia się z charakterem pracy i potrzeb tych urzędów przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, roczne sprawozdania administracyjne straciły w dużej mierze na znaczeniu.

W związku z tem uchylam obowiązek nadsyłania rocznych sprawozdań administracyjnych i ustalam załączone wzory sprawozdań statystycznych (wzór „A" dla podległych urzędów zagranicznych i biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku oraz wzór „B" dla honorowych urzędów zagranicznych), według których sporządzać należy w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach sprawozdania z działalności i gospodarki za każdy rok budżetowy, t. j. za czas od 1 kwietnia do 31 marca.

Honorowe urzędy zagraniczne nadsyłają roczne sprawozdania statystyczne za pośrednictwem zwierzchnich urzędów.

Sprawozdania statystyczne winny być opracowane niezwłocznie po zamknięciu roku budżetowego. Wysłanie sprawozdań do Ministerstwa winno nastąpić najpóźniej do dnia 1 maja.

Wysłanie sprawozdań za rok budżetowy 1930 31 winno nastąpić najpóźniej do dnia 15 lipca r. b.

Urzędy konsularne dołączają do swych sprawozdań również sprawozdania podległych urzędów honorowych.

W raportach specjalnych przedstawiać należy bądź projekty lub obserwacje w sprawach administracyjnych urzędu, bądź kwestje, które ze względu na warunki lokalne danego kraju wymagają specjalnego traktowania lub stanowią odrębny dział pracy.

Sprawozdania statystyczne sporządzać należy na formularzach, które będą rozesłane osobno.

Za ścisłość sprawozdań statystycznych i za przestrzeganie terminu ich wysłania odpowiedzialni są kierownicy urzędów podległych.

Jednocześnie uchylam następujące okólniki:

z dn. 27.X.1926 („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 9, poz. 106),

z dn. 21.XII.1927 („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 10, poz. 104),

z dn. 5.X.1928 („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 10, poz. 83),

z dn. 16.VIII.1929 Nr. 120, zamieszczone w „Zbiorze przepisów konsularnych", teksty 322 i 323.

Warszawa, 30/V 1931.

Za Ministra
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr. 1. **WZÓR „A"**

SPRAWOZDANIE

STATYSTYCZNE Z DZIAŁALNOŚCI I GOSPODARKI

(nazwa i miejsce urzędu)

za rok budżetowy ....

Rozdzielnik:

Departament Polityczny
„ Konsularny
„ Administracyjny.

SPIS RZECZY.

I. Stan osobowy Urzędu:

a) urzędnicy etatowi,
b) pracownicy kontraktowi,
c) pracownicy kontraktowi w charakterze praktykantów wakacyjnych,
d) służba — niżsi funkcjonarjusze.

II. Sprawy budżetowe:

a) zamknięcie budżetowe,
b) dochody,
c) sumy pozabudżetowe,
d) rzeczywiste wydatki urzędu w okresie sprawozdawczym z pozycji „Wydatki rzeczowo-administracyjne".

III. Sprawy administracyjne:

a) nieruchomości Skarbu Państwa,
b) inwentarz,
c) lokal,
d) bibljoteka,
e) środki lokomocji.

IV. Działalność sprawozdawcza.

V. Sprawy emigracyjno-kulturalne.

VI. Sprawy propagandowe.

VII. Międzynarodowy obrót prawny.

VIII. Sprawy obywatelstwa i paszportowe.

IX. Sprawy wojskowe, emetur i rent.

X. Wizy dla obywateli państw obcych.

XI. Sprawy ekonomiczne.

XII. Sprawy morskie.

XIII. Ewidencja pracy urzędu.

XIV. Inspekcje.

XV. Uwagi.

I. STAN OSOBOWY URZĘDU.

a) Urzędnicy etatowi.

Imię i nazwisko	Stanowisko służbowe	Stopień służbowy	Data przydziału do Urzędu (rok, miesiąc i dzień)	Data odwołania z Urzędu w roku sprawozdawczym	Czy w roku sprawozdawczym korzystał z urlopu i jak długo
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					

b) Pracownicy kontraktowi.

Imię i nazwisko	Czynności	Data wstąpienia na służbę do Urzędu (rok, miesiąc i dzień)	Kiedy zatwierdzona umowa lub kandydatura (data i Nr. pisma M. S. Z.)	Wynagrodzenie miesięczne (brutto) w/g umowy w walucie budżetowej	Data ubezpieczenia w Z. U. P. U.	Data zwolnienia w roku sprawozdawczym	Czy w roku sprawozdawczym korzystał z urlopu, kiedy i jak długo
Stan na 1-go kwietnia roku sprawozdawczego.							
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							
Przyjęci w roku sprawozdawczym.							
11.							
12.							
13.							
14.							
Zwolnieni w roku sprawozdawczym.							
1.							
2.							
3.							
4.							

c) Pracownicy kontraktowi w charakterze praktykantów wakacyjnych.

Imię i nazwisko	Data i Nr. pisma M. S. Z., upoważniającego do przyjęcia praktykanta	Data zawarcia umowy	Czas trwania praktyki	Wynagrodzenie miesięczne	Data ubezpieczenia w Z.U.P.U.
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

d) Służba (niżsi funkcjonarjusze).

Imię i nazwisko	Czynności	Wynagrodzenie miesięczne	Data wstąpienia na służbę do Urzędu (rok, miesiąc i dzień)	Data i Nr. nominacji lub zawarcia umowy	Data zatwierdzenia umowy przez M. S. Z.	Data zwolnienia w roku sprawozdawczym
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						

II. SPRAWY BUDŻETOWE.

a) Zamknięcie budżetowe.

POZYCJE BUDŻETOWE	Otrzymano z M. S. Z.	Wpływy od stron na przywrócenie kredytów rzecz.-admin. Urzędu	RAZEM	Wydano	Oszczędzono	Przekroczono
Pobory urzędników etatowych						
Pobory urzędników kontraktowych						
Dodatek reprezentacyjny						
Wydatki rzeczowo-administracyjne						
		Ogółem oszczędzono—przekroczono				

b) Dochody.

Dochody konsularne						Dochody Ministerstwa Skarbu		
Paszporty	Wizy	Legalizacje	Świadectwa pochodzenia towarów	Inne dochody konsularne	Razem	Komorne za mieszkania w gmachach państwowych	Składka emerytalna, podatek dochodowy, %% bankowe itp.	Razem

c) Sumy pozabudżetowe.

Saldo na 1 kwietnia roku sprawozdawczego	Otrzymano w roku sprawozdawczym			Rozchód w roku sprawozdawczym			Saldo na rok następny
	Na inwestycje	Różne	Razem	Na inwestycje	Różne	Razem	

d) Rzeczywiste wydatki Urzędu w okresie sprawozdawczym z pozycji „Wydatki rzeczowo-administracyjne".

	SUMA		SUMA
I. Pomieszczenie.		*II. Wydatki biurowe.*	
1) Komorne:		1) Porto	
a) za lokal biurowy .		2) Telegramy	
b) za lokal reprezentacyjny (o ile nie mieści się przy lokalu biurowym)		3) Telefony (tylko koszty eksploatacji, koszty założenia i remonty należy podać w poz. 9)	
2) Podatki		4) Druki	
3) Ubezpieczenie		5) Książki i mapy . . .	
4) Opał		6) Pisma	
5) Światło		7) Materjały pisarskie (na tę pozycję należy zaliczać między in. zakup drobnych materjałów, jak stempli, dziurkaczy i t. p.)	
6) Służba (niżsi funkcjonarjusze) — (wynagrodzenie łącznie z ubezpieczeniem i t. p.):		8) Zakup drobnego inwentarza (krzesła, story, chodniki i t. p.) .	
a) stała		9) Drobny remont inwentarza	
b) dorywczo angażowana do sprzątania		10) Różne wydatki (tłumaczenia, dorożki, tramwaje, koszty opakowania i t. p.)	
c) umundurowanie . .			
7) Remont pomieszczenia (biurowego i reprezentacyjnego)			
8) Różne wydatki gospodarcze (opłata za wodę, świadczenia administracyjne, materjały do utrzymania porządku i t. p.)			
Razem .		Razem .	

	SUMA
III. Podróże służbowe i środki lokomocji.	
1) Podróże służbowe:	
a) kurjerskie	
b) urzędników objazdowych	
c) urzędników przydzielonych (attaché wojskowego, radcy handlowego, radcy emigracyjnego . .	
d) podróże poza okrąg kompetencji . . .	
2) Wynagrodzenie szofera	
3) Koszty wynajęcia garażu i utrzymanie samochodu w porządku (na tę pozycję należy zaliczać m. in. koszty mycia, gąbek, skórek, żarówek i t. p.) . . .	
4) Materjały pędne i smary	
5) Drobny remont samochodu (na tę pozycję należy również zapisać koszty nabycia lub reparacji opon i dętek)	
6) Ubezpieczenie (samochodu i szofera w czasie jazdy oraz od odpowiedzialności cywilnej)	

	SUMA
IV. Zapomogi i pożyczki.	
a) zapomogi udzielane z budżetu Urzędu (zapomóg z sum Urzędu Emigracyjnego wliczać nie należy)	
b) pożyczki zwrotne .	
V. Różne wydatki nieobjęte powyższemi pozycjami.	
a)	
b)	
c)	
d)	
ZESTAWIENIE.	
I. Pomieszczenie . . .	
II. Wydatki biurowe . .	
III. Podróże służbowe i środki lokomocji .	
IV. Zapomogi i pożyczki	
V. Różne wydatki nieobjęte powyższemi pozycjami	
Razem	

III. SPRAWY ADMINISTRACYJNE.

a) Nieruchomości Skarbu Państwa.

1) Miejscowość, ulica i Nr. nieruchomości
2) Data kupna
3) Data przepisania tytułu własności
4) Cena
5) Obciążenie hipoteczne
6) Terminy płatności długu hipotecznego
7) Wysokość oprocentowania
8) Terminy płatności %
9) Sposób eksploatacji nieruchomości.

b) Inwentarz.

Wartość inwentarza według cen księgi inwentarza przy zamknięciu poprzedniego roku budżetowego	Wartość inwentarza, nabytego w roku sprawozdawczym według cen księgi inwentarza	Wartość skreślonego inwentarza w roku sprawozdawczym wskutek zużycia, zepsucia i t. p.	Wartość inwentarza na dzień 31 marca roku sprawozdawczego według cen księgi inwentarza

c) Lokal.

1) Dokładny adres, Nr. telefonu i godziny urzędowania.

2) Ilość izb:

a) na biura Urzędu

b) na mieszkanie reprezentacyjne Kierownika

c) na mieszkania prywatne innych urzędników

d) na mieszkania służby.

3) Jakie pokoje w mieszkaniu reprezentacyjnem umeblowane na koszt Skarbu Państwa.

4) Czynsz miesięczny, opłacany z budżetu Urzędu:

a) za lokal biurowy

b) „ „ reprezentacyjny.

5) Kiedy została zawarta umowa przez Urząd (rok, miesiąc i dzień):

a) na lokal biurowy

b) „ „ reprezentacyjny.

6) Kiedy wygasa zawarta przez Urząd umowa (rok, miesiąc i dzień):

a) na lokal biurowy

b) „ „ reprezentacyjny.

d) Bibljoteka.

Ogólna ilość książek według katalogu na dz. 31 marca roku sprawozdawczego	Ilość nabytych książek w roku sprawozdawczym z budżetu Urzędu	Ilość otrzymanych książek z M. S. Z. w roku sprawozdawczym	Ilość prenumerowanych czasopism w roku sprawozdawczym

e) Środki lokomocji.

1) Marka samochodu

2) Ilość M. K.

3) Na ile osób

4) Data kupna (rok, miesiąc)

5) Cena kupna

6) Rok modelu

7) Otwarty czy zamknięty

8) Ilość km przejechanych według licznika (tachometru):

a) na dz. I.IV roku sprawozdawczego

b) w roku sprawozdawczym

9) Data (rok i miesiąc) ostatniego gruntownego remontu.

IV. DZIAŁALNOŚĆ SPRAWOZDAWCZA.

Ilość wysłanych raportów w sprawach											Razem
Politycznych	Mniejszościowych	Kulturalnych	Emigracyjnych	Ekonomicznych			Prasowych	Organizacyjnych	Rachunkowo-kasowych	Różnych	
				bieżących	specjalnych	morskich					

V. SPRAWY EMIGRACYJNO-KULTURALNE.

Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym												
Obywateli polskich				Obywateli gdańskich	Polaków obywateli obcych	Szkół polskich wraz z ilością dzieci						
Wyznań chrześcijańskich	Wyznań niechrześcijańskich	Ogółem	W tem polskich robotników sezonowych			Powszechnych państwowych	Powszechnych prywatnych	Średnich państwowych	Średnich prywatnych	Kursów polskich	Ochronek	Przedszkoli

Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym									
Towarzystw polskich wraz z liczbą członków						Ośrodków polskiego duszpasterstwa	Polskich duszpasterzy	Popieranych instytucyj opieki nad emigrantami	Studentów obywateli polskich na wyższych uczelniach
Politycznych	Oświatowych	Religijnych	Zawodowych	Społecznych	Ekonomicznych				

VI. SPRAWY PROPAGANDOWE.

Ilość dostarczonych artykułów o Polsce w prasie cudzoziemskiej, obcojęzycznej i polskiej	Ilość spowodowanych wzmianek o Polsce w prasie cudzoziemskiej i obcojęzycznej	Ilość zorganizowanych towarzystw polsko-krajowych i liczba członków	Ilość zorganizowanych wycieczek do Polski z liczbą uczestników	Stan ilościowy zorganizowanych imprez wraz z liczbą uczestników						Ilość zorganizowanych pokazów wzorów i próbek	Ilość odczytów, wykładów lub publicznych przemówień, wygłoszonych przez członków Urzędu
				Obchodów narodowych	Odczytów	Konferencyj	Koncertów	Przedstawień	Wystaw		

VII. MIĘDZYNARODOWY OBRÓT PRAWNY.

Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym										
Załatwionych rekwizycyj		Spraw spadkowych		Czynności notarjalnych z §§ 14, 15, 16, 17 taryfy konsularnej	Legalizacyj		Pretensyj i odszkodowań		Ekstradycyj
Sądowych	Administracyjnych	Załatwionych	Wysokość kwoty przekazanej do kraju		Notarjalnych	Administracyjnych	Załatwionych	Wysokości i kwoty przekazane do kraju	

VIII. SPRAWY OBYWATELSTWA I PASZPORTOWE.

Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym																		
Stwierdzenie obywatelstwa w roku sprawozdawczym	Akt nadań obywatelstwa	Zwolnień z obywatelstwa	Pozbawienia obywatelstwa	Obywateli wpisanych do matrykuły	Wydanych nowych paszportów					Przedłużonych paszportów			Zmian nazwisk	Wydanych zaświadczeń na zniżki kolejowe studentom	Wydalenia obywateli			
					normalnych		krótko termin.		gdańskich						polskich		gdańskich	
					robotnikom rolnym	innym osobom	robotnikom rolnym	innym osobom		konsularnych	krajowych	gdańskich			interwencyj	wydaleń	interwencyj	wydaleń

IX. SPRAWY WOJSKOWE, EMERYTUR I RENT.

Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym												
Zarejestrowanych rezerwistów			Zarejestrowanych poborowych			Udzielonych przesunięć poborowym	Pobierających emerytury cywilne i wojskowe	Suma wypłaconych emerytur cywilnych i wojskowych	Wypadków przyznania emerytur w roku sprawozdawczym	Pobierających renty inwalidzkie	Suma wypłaconych rent inwalidzkich	Wypadków przyznania renty w roku sprawozdawczym
oficerów	podoficerów	szeregowych	z art. 24 ustawy wojskowej	z art. 25 ustawy wojskowej	udzielonych odroczeń służby wojskowej							

X. WIZY DLA OBYWATELI PAŃSTW OBCYCH.

Miesiące	Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym											
	Obywatelstwo	Wiz osiedleńczych	Wiz pobytowych do odwołania		Wiz pobytowych terminowych		Zbiorowe wjazdowe		Przyjazdowe			Zbiorowe tranzytowe	
			zarobkowych	niezarobkowych	zarobkowych	niezarobkowych	wiz	w tem osób	kolejowych	samochodowych	żeglarskich	wiz	w tem osób
Kwiecień . .													
Maj													
Czerwiec . .													
Lipiec . . .													
Sierpień . .													
Wrzesień . .													
Październik .													
Listopad . .													
Grudzień . .													
Styczeń . . .													
Luty													
Marzec . . .													
Razem													

XI. SPRAWY EKONOMICZNE.

Ilość wydanych wiz na świadectwa pochodzenia towarów

XII. SPRAWY MORSKIE.

Ilość wydanych formularzy morskich:

a) książeczek żeglarskich

b) zameldowania się statków { polskich / gdańskich

Ilość interwencyj w związku z żeglugą

XIII. EWIDENCJA PRACY URZĘDU.

Ilość wpływów		Ilość ekspedycyj		Ilość wysłanych ekspedycyj				Ogólna ilość interesantów
dziennika jawnego	dziennika tajnego	dziennika jawnego	dziennika tajnego	pocztą zwykłą	pocztą poleconą	kurjerem	telegramy	

XIV. INSPEKCJE.

a) Data (rok i miesiąc) przeprowadzenia ostatniej inspekcji Urzędu przez przedstawiciela M. S. Z.

b) Kto przeprowadził inspekcję

XV. UWAGI DO WZORU „A".

Dz. I. Stan osobowy Urzędu:

a) urzędnicy etatowi: w rubryce 1-ej (imię i nazwisko) należy podać wszystkich urzędników etatowych, pozostających na służbie w urzędzie na dzień 31 marca roku sprawozdawczego oraz urzędników etatowych, odwołanych z urzędu w roku sprawozdawczym;

b) pracownicy kontraktowi: 1) rubryka 6 (data ubezpieczenia w Z. U. P. U.) dotyczy wyłącznie pracowników kontraktowych obywateli polskich; 2) w urzędach, zatrudniających większą ilość pracowników kontraktowych, należy w razie potrzeby wklejać do sprawozdania arkusze dodatkowe według identycznego wzoru.

Dz. II. Sprawy budżetowe:

b) dochody: 1) w rubryce 6 (komorne za mieszkania w gmachach państwowych) należy podać sumę, pobraną tytułem komornego za mieszkania w domach państwowych i przekazaną do Centralnej Kasy Państwowej na dochody Ministerstwa Spraw Zagranicznych;

d) rzeczywiste wydatki Urzędu w okresie sprawozdawczym z pozycji „Wydatki rzeczowo-administracyjne". Podana w zestawieniu ogólna suma wydatków rzeczowo-administracyjnych winna ściśle odpowiadać sumie, wykazanej w zamknięciu budżetowem, w rubryce 3-ej na poz. „Wydatki rzeczowo-administracyjne" (Dz. II — Sprawy budżetowe).

Dz. III. Sprawy administracyjne:

a) nieruchomości Skarbu Państwa: 1) w pozycji 5-ej (obciążenia hipoteczne) należy podać sumę długu hipotecznego i jej właściciela; 2) w poz. 6-ej (terminy płatności długu hipotecznego) należy podać — jeżeli spłata długu została rozłożona na szereg lat — wysokość rocznej raty i termin płatności ostatniej raty; 3) w pozycji 9-ej (sposób eksploatacji nieruchomości) należy podać osobno ilość izb, przeznaczonych na biura i mieszkanie reprezentacyjne Kierownika Urzędu i osobno ilość izb, wynajętych na mieszkania prywatne;

c) środki lokomocji: jeżeli Urząd posiada dwa etatowe samochody, należy wkleić do sprawozdania arkusz dodatkowy.

Dz. IV. Działalność sprawozdawcza:

Tytuły, numery i daty wszystkich raportów, wyszczególnionych w tym dziale, należy podać osobno jako załącznik.

Dz. XIII. Ewidencja pracy Urzędu:

W rubrykach 1 i 2 (Ilość wpływów dziennika jawnego i dziennika tajnego) nie należy uwzględniać:

a) zgłoszeń (kwestjonarjuszy) na wizy i paszporty,

b) numerów bieżących rejestrów konsularnych.

Załącznik Nr. 2. **WZÓR „B"**

SPRAWOZDANIE

STATYSTYCZNE Z DZIAŁALNOŚCI

.....

(nazwa i miejsce urzędu honorowego niepełnoprawnego)

.....

za rok

Rozdzielnik:

Departament Polityczny
„ Konsularny
„ Administracyjny.

SPIS RZECZY.

I. Dokładny adres urzędu.
II. Stan osobowy urzędu.
III. Dochody.
IV. Działalność sprawozdawcza.
V. Sprawy emigracyjno-kulturalne.
VI. Sprawy propagandowe.
VII. Sprawy ekonomiczne.
VIII. Ewidencja pracy urzędu.
IX. Inspekcja.

I. DOKŁADNY ADRES URZĘDU.

II. STAN OSOBOWY URZĘDU.

Imię i nazwisko	Data zawarcia umowy (rok, miesiąc i dzień)	Jaka część dochodów konsularnych (określić w %) przypada w myśl umowy na rzecz konsula honorowego	Ilość pracowników, zatrudnionych w Urzędzie	Imię i nazwisko pracownika, władającego językiem polskim

III. DOCHODY.

a) Ogólna suma dochodów konsularnych, pobranych w roku sprawozdawczym według rejestrów

b) Suma dochodów konsularnych, pobranych w roku sprawozdawczym i podlegających wpłacie na dochody Skarbu Państwa Polskiego

IV. DZIAŁALNOŚĆ SPRAWOZDAWCZA.

Ilość wysłanych raportów w sprawach						Różnych	Razem
emigracyjnych	ekonomicznych			organizacyjnych	rachunkowo-kasowych		
	bieżących	specjalnych	morskich				

V. SPRAWY EMIGRACYJNO-KULTURALNE.

Stan ilościowy w okręgu kompetencyjnym						
Towarzystw polskich wraz z liczbą członków					Popieranych instytucyj opieki nad emigrantami	Studentów wyższych uczelni, obywateli polskich
oświatowych	religijnych	zawodowych	społecznych	ekonomicznych		

VI. SPRAWY PROPAGANDOWE.

Ilość dostarczonych artykułów o Polsce w prasie cudzoziemskiej, obcojęzycznej i polskiej	Ilość spowodowanych wzmianek o Polsce w prasie cudzoziemskiej i obcojęzycznej	Ilość zorganizowanych towarzystw polsko-krajowych i liczba członków	Ilość zorganizowanych wycieczek do Polski z liczbą uczestników	Stan ilościowy zorganizowanych imprez wraz z liczbą uczestników						Ilość zorganizowanych pokazów wzorów i próbek
				Obchodów narodowych	Odczytów	Konferencyj	Koncertów	Przedstawień	Wystaw	

VII. SPRAWY EKONOMICZNE.

VIII. EWIDENCJA PRACY URZĘDU.

1) Ilość wpływów .....

2) Ilość ekspedycyj .....

IX. INSPEKCJE.

a) Data (rok i miesiąc) przeprowadzenia ostatniej inspekcji Urzędu przez przedstawiciela zwierzchniego Urzędu .....

.....

b) Kto przeprowadzał inspekcję .....

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 10
ROK XIII

WARSZAWA
1 CZERWCA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

48. PRZECHOWYWANIE ORYGINAŁÓW AKT KUPNA I KONTRAKTÓW NAJMU NIERUCHOMOŚCI.
49. ZALICZKI NA UPOSAŻENIE.
50. POTRĄCENIA SKŁADEK.
51. POŚWIADCZENIE RACHUNKÓW KOSZTÓW PODRÓŻY.
52. RAPORTY WĘGLOWE.
53. ZMIANY PERSONALNE.

THE LIBRARY OF THE
DEC 24 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CZĘŚĆ I.

48.

A.III.3529.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE PRZECHOWYWANIA PRZEZ CENTRALĘ M. S. Z. ORYGINAŁÓW AKT KUPNA NIERUCHOMOŚCI I KONTRAKTÓW NAJMU LOKALI.

Z powodów zasadniczych i w celu wprowadzenia ścisłej ewidencji polecam, by wszystkie podległe M. S. Z. urzędy zagraniczne nadesłały do Departamentu Administracyjnego M. S. Z., po uprzedniem sporządzeniu dla siebie rejentalnie uwierzytelnionego odpisu, oryginały posiadanych akt kupna nieruchomości, umów oraz kontraktów najmu lokali w terminie: dla urzędów europejskich 45 dni, dla pozaeuropejskich 90 dni od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

Warszawa, 1/VI 1931.

49.

A.II.R.C.34702.

ZARZĄDZENIE**)

W SPRAWIE ZALICZEK NA UPOSAŻENIE.

Podaję do ścisłego wykonania okólnik Nr. 30 (6702/IV-Og.) Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 1931 r. w sprawie zaliczek na uposażenie.

Warszawa, 20/V 1931.

Załącznik.

PREZES RADY MINISTRÓW *Warszawa, dn. 4 maja 1931 r.*
Nr. 6702/IV-Og.
Zaliczki na uposażenie.

OKÓLNIK Nr. 30.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli

w Warszawie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu, ustalonem w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 370)

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część I, tekst 151.
**) „Zbiór przepisów konsularnych" część II, tekst 356.

oraz na zasadzie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107) — zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym i tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, którzy zostali zakwalifikowani na oficerów zawodowych, oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te, które: a) pozostają w stanie nieczynnym lub w stanie rozporządzalności, b) są zawieszone w pełnieniu służby, c) pozostają na urlopie bezpłatnym oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych w p. c ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1 dnia miesiąca, następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych długotrwałą chorobą proszącego lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty budowy własnego mieszkania. W zupełnie wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na cele konsumpcyjne, jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę i t. p.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w p. I, jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela domu, podlegającym ochronie lokatorów i 2) jeżeli bądźto same, bądź do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, bądź też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród zaś wymienionych osób, należy uwzględniać w pierwszym rzędzie osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (np. osoby, mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.).

Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednich ustępach mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez proszącego, że w danym wypadku zachodzi jedna z wymienionych w p. II okoliczności.

IV. Zaliczkę na uposażenia przyznaje się w złotych do wysokości, nie przekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być przyznana do wysokości, nie przekraczającej 6 - miesięcznego uposażenia. Jeżeli zaliczka ta przekracza 3-miesięczne uposażenie, wymagana jest uprzednia zgoda Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

Zaliczka w wysokości przekraczającej 3 - miesięczne uposażenie może być udzielona prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona i to albo hipotecznie albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia przyjmuje się uposażenie, przysługujące na zasadzie artykułu 3, 4, 37 ust. 1, 47 ust. 1, 48 ust. 2, 49 ust. 2, 54 ust. 1, 62 ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. Rz. P. Nr. 134, poz. 1107), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w służbie czynnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 42). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka, udzielona na cele konsumpcyjne, nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej osobom, pełniącym służbę w kraju, do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej niż 12, zaliczki, udzielonej do wysokości 2 - miesięcznego uposażenia, w nie więcej niż 18, zaliczki, udzielonej w wysokości 3 - miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym niż 3-miesięczne uposażenie, w nie więcej niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Zwrot zaliczki, udzielonej osobom, zajmującym stanowiska na obszarze W. M. Gdańska i zagranicą do wysokości 1 - miesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej niż 6, zaliczki, udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia, w nie więcej niż 12, wreszcie zwrot zaliczki, w wymiarze wyższym, w nie więcej niż 24 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od 1 dnia miesiąca, następującego po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych, służy tymże władzom, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę przy władzach i urzędach niższych instancyj, służy władzom podległym bezpośrednio władzy naczelnej, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

W wypadkach, gdy chodzi o udzielenie zaliczki przed spłatą połowy zaliczki poprzedniej, przyznawanie zaliczek należy zawsze do władzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego, należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości lub zażądać zwrotu zaliczki w całości.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki, dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 lipca 1930 r. L.D.III.205 1 30 w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz, asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Ilość rat, pozostałych do spłacenia z już zaciągniętych zaliczek, może być zwiększona w ten sposób, ażeby ogólna ilość rat danej zaliczki już spłaconych i pozostałych do spłacenia nie przekraczała wyżej ustalonej maksymalnej ilości rat.

W wypadkach, w których wyjątkowo za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu rozłożono dotychczas spłatę zaliczki na 36 rat, ogólna ilość rat spłaconych i pozostałych do spłacenia może być zwiększona do 48.

Okólnik niniejszy nie daje podstawy do żądania zwiększenia funduszu zaliczkowego.

XII. Poprzednie okólniki Prezesa Rady Ministrów w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

W z. Prezesa Rady Ministrów

(—) *Bronisław Pieracki*

50.

K.Z.3862.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE POTRĄCENIA SKŁADEK PRZY WYPŁACIE UPOSAŻEŃ URZĘDNICZYCH.

Podaję do ścisłego przestrzegania okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr. 27 (6131/IV - Og.) z dnia 23 kwietnia 1931 r. w sprawie potrącenia składek przy wypłacie uposażeń urzędniczych.

Warszawa, 23/V 1931.

Załącznik.

PREZES RADY MINISTRÓW
L.6131/IV-Og.
Potrącenie składek przy wypłacie uposażeń urzędniczych.

Warszawa, dn. 23 kwietnia 1931 r.

OKÓLNIK Nr. 27.

Do wszystkich pp. Ministrów

w Warszawie.

W niektórych działach zarządu państwowego ustalił się zwyczaj potrącania funkcjonarjuszom państwowym przy wypłacie uposażenia pewnych składek czy opłat, nieprzewidzianych w obowiązujących przepisach, ani nie wynikających z rozrachunku ze Skarbem Państwa, jak np. składek na rzecz związków funkcjonarjuszów, składek na cele ogólne etc.

Dokonywania tego rodzaju potrąceń przy wypłacie uposażenia należy bezwarunkowo zaniechać, aby nie stwarzać pozoru stosowania przymusu administracyjnego w wypadkach, w których jego zastosowanie nie jest uzasadnione obowiązującemi przepisami.

Proszę Pana Ministra o bezzwłoczne wydanie odpowiednich zarządzeń władzom podległym.

W z. Prezesa Rady Ministrów
(—) B. Pieracki

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część I, tekst 143.

51.

A.II.R.C.35033.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE POŚWIADCZANIA RACHUNKÓW KOSZTÓW PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH, PRZESIEDLENIOWYCH I DELEGACYJ.

Nawiązując do okólnika Nr.G.M.O.9309 z dnia 9 stycznia 1930 r. („Zbiór przepisów konsularnych" część II, tekst 347), zarządzam, aby rachunki kosztów podróży służbowych oraz delegacyj, przed ostatecznem zlikwidowaniem ich przez Rachubę Centrali, były poświadczone przez naczelnika tego wydziału, który zgłosił wniosek na pokrycie kosztów podróży do przełożonego dyrektora departamentu.

Poświadczenie polega na umieszczeniu na rachunku następującej klauzuli:

„Stwierdzam należyte użycie czasu i środków komunikacji wykonanie zlecenia służbowego".

(Podpis naczelnika wydziału).

Rachunki kosztów podróży naczelników wydziałów poświadcza przełożony dyrektor departamentu, rachunki dyrektorów departamentów — Podsekretarz Stanu lub Minister, rachunki Podsekretarza Stanu — Minister. Rachunki Ministra nie podlegają poświadczeniu.

Rachunki kosztów podróży z tytułu przesiedleń poświadcza Wydział Osobowy.

Niniejsze zarządzenie obowiązuje od daty ogłoszenia.

Warszawa, 1/VI 1931.

52.

R.E.903.

ZARZĄDZENIE.

W związku z faktem, iż Departament Górniczo-Hutniczy Ministerstwa Przemysłu i Handlu otrzymuje z urzędów zagranicznych, podległych M. S. Z., sprawozdania węglowe nieraz ze znacznem opóźnieniem, w niektórych zaś wypadkach wcale takich sprawozdań nie otrzymał, przypominam obowiązek nadsyłania tych sprawozdań bezpośrednio do Departamentu Górniczo-Hutniczego M. P. i H.

(—) August Zaleski
Minister.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część II, tekst 347.

CZĘŚĆ II.

53.

W.O.R.5555/2.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Łukasiewicz Juljusz — Dyrektor Departamentu Konsularnego w IV st. sł. w M. S. Z. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Wiedniu z dniem 22 maja 1931.

Dr. Lisiewicz Adam — Szef Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rz. P. w IV st. sł. — Konsulem Generalnym Rz. P. I kl. w IV st. sł. w Monachjum z dniem 1 czerwca 1931.

Dr. Łepkowski Stanisław — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rz. P. III kl. w V st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Budapeszcie z dniem 22 maja 1931.

Karczewski Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — Konsulem Rz. P. I kl. w VI st. sł. w Lyonie, z dniem 1 lipca 1931.

Sztark Heljodor — Radca Ministerjalny w IV st. sł. w M. S. Z. — Konsulem I kl. w VI st. sł. i Kierownikiem Konsulatu Rz. P. w Szczecinie z dniem 1 czerwca 1931.

Lechowski Jerzy — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Szczecinie — Konsulem Rz. P. II kl. w VI st. sł. w Strassburgu z dniem 1 czerwca 1931.

Dr. Mikucki Adam — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Lyonie — Konsulem Rz. P. II kl. w VI st. sł. w Tuluzie z dniem 1 lipca 1931.

Kara Stanisław — Podpułkownik dyplomowany W. P. — prowizorycznym Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. w M. S. Z. od 1 lipca 1931.

Kaplita Eugenjusz — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. we Wrocławiu z dniem 1 lipca 1931.

Dr. Figlarewicz Aleksander — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu z dniem 1 września 1931.

Frank Roman — prowizoryczny Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — prowizorycznym Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie z dniem 1 sierpnia 1931.

Dr. Fisch Józef — pracownik kontraktowy Urzędu Radcy Handlowego Rz. P. w Tel Aviv — prowizorycznym Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku z dniem 1 lipca 1931.

ODWOŁANI:

Matuszewski Ignacy — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Budapeszcie, Kierownik Ministerstwa Skarbu — ze stanowiska Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Budapeszcie z dniem 19 maja 1931.

PRZENIESIENI:

Neuman Władysław — Radca Ambasady w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — do centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. z dniem 1 lipca 1931.

Moc Aleksander — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 31 sierpnia 1931.

Rosmański Stanisław — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — do Konsulatu w Essen z dniem 1 sierpnia 1931.

Dr. Zbyszewski Wacław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — do Poselstwa Rz. P. w Tokjo, z powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego z dniem 1 lipca 1931.

Niemojowski Michał — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie z dniem 1 lipca 1931.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Dr. Bader Karol — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Wiedniu — z dniem 1 czerwca 1931.

Dr. Kętrzyński Stanisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Hadze — z dniem 1 czerwca 1931.

Michałowski Jan — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Kopenhadze — z dniem 1 sierpnia 1931.

Baranowski Władysław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. III kl. w V st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 czerwca 1931.

Dr. Tabor Wojciech — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 czerwca 1931.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Fionkiewicz Tomasz — prowizoryczny Księgowy w VIII st. sł. do centrali M. S. Z. — z dniem 22 maja 1931.

Szachno Wiktor — Adjunkt Kancelaryjny z tytułem Sekretarza Konsularnego w IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Koszycach (patrz „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 6, poz. 39) — do Wicekonsulatu Rz. P. w Użhorodzie z dniem 1 lipca 1931.

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

Jaśkiewiczowi Teofilowi — Radcy Ministerjalnemu w VI st. sł., Kierownikowi Referatu Służbowego w M. S. Z. — Zastępcy Naczelnika Wydziału Osobowego — z dniem 1 czerwca 1931.

Warszawa, 1 VI 1931.

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
Główna Drukarnia Wojskowa

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 11
ROK XIII

WARSZAWA
15 CZERWCA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

54. ODBYWANIE PRAKTYKI W WYDZIALE SZYFRÓW.
55. STOSOWANIE HASEŁ REGESTRATURY.
56. KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACYJNYCH I SAMORZĄDOWYCH.
57. OPŁATY WIZOWE OD OBYWATELI RUMUŃSKICH.
58. NOWY ADRES POSELSTWA RZ. P. W RYDZE.
59. RUCH SŁUŻBOWY.

THE LIBRARY OF THE
DEC 24 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CZĘŚĆ I.

54.

W.O.5524/I.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ODBYWANIA PRAKTYKI W WYDZIALE SZYFRÓW PRZEZ URZĘDNIKÓW, WYJEŻDŻAJĄCYCH NA PLACÓWKI.

Przy deszyfrowaniu w centrali M. S. Z. telegramów, otrzymywanych z urzędów podległych, daje się często zauważyć brak należytej znajomości techniki szyfrowej, co powoduje stratę czasu i naraża Skarb Państwa na niepotrzebne wydatki, wobec czego zarządzam, aby wszyscy urzędnicy I i II kat. do VII st. sł. włącznie, wyjeżdżając do urzędów zagranicznych, zgłaszali się u p. Naczelnika Wydziału Szyfrów, celem odbycia co najmniej dwutygodniowej praktyki w tym Wydziale, dla zapoznania się z techniką szyfru i deszyfrowania telegramów.

Warszawa, 10/VI 1931.

55.

P.IV.1161.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE STOSOWANIA HASEŁ REGESTRATURY.

Szereg urzędów zagranicznych oraz niektóre wydziały M. S. Z. nie zastosowały się do okólników Nr. 4 (P.VII.22) z dn. 3 stycznia r. b. i Nr. 5 (P.VII.116) z dn. 19 stycznia r. b. i nie nadesłały odpowiedzi ani uwag w sprawie stosowania haseł regestratury.

Ponieważ ostateczne opracowanie „Haseł regestratury" jest w toku, a z końcem r. b. uzupełniony regestr zacznie obowiązywać wszystkie urzędy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, stawiam ostateczny termin nadesłania odpowiedzi do dnia 30 lipca r. b. i wzywam wszystkie urzędy do bezwarunkowego spełnienia powyższego zarządzenia.

Warszawa, 15/VI 1931.

K.I.295/4.

56.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE KORESPONDENCJI ZAGRANICZNEJ WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I WŁADZ SAMORZĄDOWYCH.

Podaję do wiadomości i stosowania okólnik Nr. 66 (OL. 285) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1931 r. w sprawie korespondencji zagranicznej władz admininistracji ogólnej i władz samorządowych.

Warszawa, 12/VI 1931.

Załącznik.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. OL. 285/22.

W sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych.

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1931 r.

OKÓLNIK Nr. 66.

Do

PP. Wojewodów (wszystkich),
P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy,
P. Komendanta Głównej Policji Państwowej,
P. Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego,
P. Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach i PP. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu, Toruniu i Katowicach.

Na podstawie art. 19 dekretu z dn. 3.I.1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1 w porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Zagranicznych ustalam poniżej sposób i drogę korespondencji władz administracji ogólnej i władz samorządowych na obszarze całego Państwa: 1) z urzędami zagranicznemi Rzeczypospolitej Polskiej, 2) z urzędami konsularnemi państw obcych w Polsce oraz 3) z instytucjami i osobami, zamieszkałemi zagranicą:

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część II, tekst 331.

I.

KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWYCH Z URZĘDAMI ZAGRANICZNEMI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Z urzędami dyplomatycznemi i konsularnemi Rzeczypospolitej powiatowe i wojewódzkie władze administracji ogólnej oraz wydziały powiatowe, magistraty miast wydzielonych i magistraty miast, podlegających galicyjskiej ustawie krajowej z 1889 r., korespondują bezpośrednio w granicach swej kompetencji.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie (w likwidacji), wojewódzkie związki komunalne ziem zachodnich oraz Magistrat m. st. Warszawy prowadzą korespondencję na prawach wojewódzkich władz administracji ogólnej, związki międzykomunalne zaś na prawach powiatowych władz administracji ogólnej.

Wyjątek stanowią ważniejsze sprawy poufne. Za sprawy poufne oprócz spraw uznanych za poufne w wewnętrznym obrocie urzędowym, należy jeszcze uważać wszelkie sprawy o charakterze politycznym oraz sprawy, zawierające niekorzystne informacje z życia państwowego i gospodarczego Polski. Sprawy te należy w toku instancji przedstawiać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, które nada im dalszy bieg.

Korespondencja z urzędami zagranicznemi Rz. P., znajdującemi się na terytorjum Z. S. R. R., odbywa się na tych samych zasadach, z tą tylko zmianą, że każde pismo i przesyłki zwykłe (niewartościowe) powinny być w dwóch kopertach, — wewnątrzną należy zaadresować do odpowiedniego urzędu konsularnego, kopertę zaś zewnętrzną do Ekspedycji Kurjerskiej Ministerstwa Spraw Zagranicznych, która uskuteczni dalszą ich wysyłkę.

Na kopertach pism, kierowanych do urzędów zagranicznych Rzeczypospolitej, należy umieszczać adres wyłącznie w języku francuskim, przyczem nazwa miejscowości, ulicy i Nr. domu powinna opiewać w sposób podany w „Spisie urzędów dyplomatycznych i konsularnych obcych i polskich", wydawanym co roku przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i przesyłanym do użytku władz i urzędów.

Adresy winny brzmieć następująco:

À l'Ambasade de Pologne .....

À la Légation de Pologne .....

Au Consulat (Général) de Pologne .....

Au Vice-Consulat de Pologne .....

A l'Agence Consulaire de Pologne .....

Skrót telegraficzny, zarejestrowany we wszystkich urzędach pocztowych miejscowości, w których znajdują się placówki Rz. P., brzmi:

Polmission ..... (poselstwo lub ambasada)

Polconsul ..... (konsulat)

Polkogen Gdańsk (Komisarz Generalny Rz. P. w Gdańsku)

Poldelegat Suisse Genève (Delegat Rzeczypospolitej Polskiej przy Lidze Narodów w Genewie).

Pisma, wysyłane do urzędów zagranicznych Rz. P., należy frankować zgodnie z obowiązującą taryfą pocztową, gdyż brak lub niedostateczne ofrankowanie zmuszą zagraniczne urzędy Rz. P. do opłacania karnych portorjów ze szkodą dla Skarbu Państwa.

Pisma poufne należy kierować bezpośrednio do Kancelarji Głównej Ministerstwa Spraw Zagranicznych — Ekspedyt Centralny, Warszawa, pl. Marsz. Piłsudskiego 9, celem przesłania do placówek za pośrednictwem poczty dyplomatycznej. Pisma, wysyłane przez Min. Spraw Zagranicznych, należy przesyłać na ogólnych zasadach, przyjętych dla korespondencji tajnej. Dołączona korespondencja, przeznaczona dla urzędów zagranicznych Rz. P., ma być sporządzona jako czystopis w należycie zaadresowanej niezapieczętowanej kopercie i nieofrankowana.

O ile w związku z korespondencją urzędów zagranicznych Rz. P. z władzami administracji ogólnej i samorządowemi zachodzi potrzeba pobrania opłat stemplowych od osób, zamieszkałych na terenie Rzeczypospolitej, to opłatę taką pobierają urzędy administracji ogólnej lub samorządowe bez dalszej korespondencji w tej sprawie z urzędami zagranicznemi Rz. P.

Magistraty miast niewydzielonych z powiatu oraz zarządy gmin wiejskich prowadzą korespondencję z urzędami zagranicznemi za pośrednictwem wydziałów powiatowych. Zarządy samodzielnych przedsiębiorstw komunalnych, prowadzonych przez gminy miast wydzielonych lub miast, podlegających galicyjskiej ustawie krajowej z 1889 r. i powiatowych związków komunalnych, prowadzą korespondencję za pośrednictwem właściwych magistratów lub wydziałów powiatowych, wszelkie inne zaś — za pośrednictwem właściwych wydziałów powiatowych.

Pisma, kierowane przez władze administracyjne i samorządowe w tej sprawie do kilku urzędów zagranicznych Rz. P., powinny posiadać rozdzielnik celem uniknięcia zbędnej korespondencji konsulatów między sobą.

Ponieważ pewien odsetek korespondencji ginie w drodze, przeto celem uniknięcia dalszej zbędnej i opóźniającej załatwienie korespondencji należy przy doniesieniach, ponagleniach i t. p. krótkiej korespondencji podawać zwięzłe streszczenie sprawy, a w szczególności jej merytoryczne załatwienie. Dotyczy to przedewszystkiem korespondencji z poza-europejskiemi urzędami zagranicznemi Rzeczypospolitej Polskiej.

II.

KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWYCH Z URZĘDAMI KONSULARNEMI I BIURAMI SPECJALNEMI PAŃSTW OBCYCH W POLSCE I WYDZIAŁAMI KONSULARNEMI PRZY POSELSTWACH.

Władze i urzędy administracji ogólnej i samorządowe, wyliczone w ustępie pierwszym cz. I, w zakresie swojej kompetencji korespondują bezpośrednio z urzędami konsularnemi państw obcych oraz t. zw. misjami specjalnemi, właściwemi na danym obszarze Polski. Odwrotnie urzędy konsularne i misje specjalne państw obcych w Polsce mają prawo korespondencji bezpośredniej z wszystkiemi powyższemi urzędami i władzami państwowemi i samorządowemi, położonemi na terenie ich działania.

Spis urzędów zagranicznych państw obcych, uprawnionych do bezpośredniej korespondencji z polskiemi urzędami administracyjnemi i samorządowemi oraz teren działania poszczególnych placówek konsularnych podaje wspomniany w cz. I „Spis urzędów dyplomatycznych i konsularnych obcych i polskich".

Cała korespondencja odbywa się w języku polskim. Jeżeli urząd administracji ogólnej lub samorządowy otrzyma od obcego urzędu zagranicznego pismo, zredagowane w języku obcym, wraca je z nadmienieniem, że pismo może być załatwione dopiero po zredagowaniu go w języku polskim. W razie skierowania przez konsulat obcy omyłkowo pisma nie według właściwej kompetencji, pismo takie należy niezwłocznie odstąpić właściwemu urzędowi z zawiadomieniem jednoczesnem konsulatu o odstąpieniu. Władza administracji ogólnej oraz władze samorządowe są uprawnione do załatwiania w tej drodze jedynie spraw, dotyczących poszczególnych konkretnych wypadków, z wykluczeniem zagadnień natury ogólnej oraz spraw o przeważającym charakterze politycznym. Jeżeli sprawa, poruszona przez konsulat, przekracza kompetencje urzędu, do którego ją skierowano, należy przedstawić akta wraz z ewent. projektem załatwienia urzędowi przełożonemu. W szczególności Ministerstwu Spraw Wewnętrznych będą Panowie Wojewodowie (P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy) przedstawiali wraz ze sprawozdaniem, zaopatrzonem w razie możności własnemi uwagami i konkretnemi wnioskami, wszelkie sprawy, dotyczące wypadków: interwencji w obronie zbiorowych interesów obcokrajowców, interwencji z powodu zastosowania odwetu (retorsji) przez władze polskie, niedostatecznie legitymowanej interwencji (np. w obronie polskiego obywatela lub obcokrajowca, nie podlegającego opiece danego konsulatu), interwencji w sprawach, wynikających z wykonania umów międzynarodowych, interpretacyj obowiązujących przepisów, powoływania się na porozumienie z Rządem polskim, a także wszelkie sprawy o charakterze politycznym. O odstąpieniu akt sprawy instancji wyższej, należy również powiadomiać właściwą placówkę obcą.

Wydziały konsularne przy poselstwach w sprawach czysto konsularnych mają prawo bezpośredniego korespondowania z władzami administracji ogólnej i samorządowemi (i na odwrót) na tych samych zasadach co i konsulaty, a to z uwagi na szczególne zadania, które spełniają te wydziały (analogiczne do zadań konsulatów).

Narówni z placówkami konsularnemi państw obcych oraz t. zw. misjami specjalnemi, traktować należy Biuro Delegata Wysokiego Komisarjatu Ligi Narodów dla Spraw Uchodźców, mające swoją siedzibę w Warszawie przy ul. Pięknej Nr. 11a m. 4.

W przeciwstawieniu do konsulatów i misyj specjalnych przedstawicielstwa dyplomatyczne (poselstwa, ambasady) obcych państw w Polsce mogą korespondować z powiatowemi i wojewódzkiemi władzami administracyjnemi i samorządowemi, wymienionemi w ust. 1 części I-ej, wyłącznie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Oczywiście niedopuszczalną jest także korespondencja bezpośrednia urzędów administracyjnych i samorządowych z przedstawicielstwami dyplomatycznemi w Polsce.

Za misje specjalne należy uważać misje wojskowe, ekonomiczne, kolejowe i t. p., istniejące lub mogące istnieć przy poszczególnych poselstwach zagranicznych. Za misję specjalną nie należy uważać biur paszportowych przy poselstwie. Biura paszportowe mogą korespondować z władzami administracyjnemi i samorządowemi jedynie w sprawach paszportowych. Wykaz istniejących misyj specjalnych będzie podany osobno do wiadomości.

Ministerstwo Spraw Wewnętrzych zwraca uwagę, że gdy zachodzi potrzeba przeprowadzenia korespondencji z zagranicą w sprawach, dotyczących obywateli polskich, należy zwracać się do właściwej polskiej placówki zagranicą, a nie do odnośnej placówki konsularnej państwa obcego w Polsce.

O ile zaś chodzi o teren W. M. Gdańska, korespondencja urzędowa w sprawach wojskowych z obywatelami polskimi, zamieszkałymi na tym terenie, powinna być prowadzona za pośrednictwem Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku.

III.

KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWEJ Z OBCEMI INSTYTUCJAMI I OSOBAMI ZAGRANICĄ.

Z władzami i urzędami państwowemi lub samorządowemi państw obcych zagranicą korespondują polskie władze administracji ogólnej i samorządowej, wymienione w ust. 1 cz. I, wyłącznie za pośrednictwem właściwego konsulatu polskiego zagranicą.

Wyjątek od powyższych zasad stanowi korespondencja urzędów policyjnych, które z policją zagraniczną mogą komunikować

się bezpośrednio w sprawach zapobiegania i ścigania przestępstw, gdy wzajemne współdziałanie państw w tych sprawach bądź jest przewidziane w konwencjach międzynarodowych, bądź też w umowach, zawartych przez Polskę z poszczególnemi państwami, bądź wreszcie dotyczy wyłącznie przestępstw pospolitych i znajduje podstawę w zapadłych uchwałach lub osiągniętych chociażby nieformalnie porozumieniach na zjazdach o charakterze międzypaństwowym, zwoływanych dla omówienia współdziałania policji w sprawach kryminalnych. Co się tyczy zaś spraw organizacji, administracji, zaopatrzenia, uzbrojenia oraz uzupełnienia i wyszkolenia policji — o ileby zaszła potrzeba porozumienia się w kwestjach tych z policją zagraniczną — odnośna korespondencja winna być załatwiona przez Komendę Główną Policji Państwowej.

Bliższe szczegóły co do uprawnień do bezpośredniego korespondowania poszczególnych organów policji ustalać będzie w miarę potrzeby Komenda Główna Policji Państwowej. Do czasu takiego ustalenia będzie stosowana dotychczasowa praktyka w tym względzie.

Władze i urzędy państw obcych zagranicą mogą korespondować z urzędami i władzami polskiemi również wyłącznie tylko za pośrednictwem własnej sieci konsularnej.

Wyjątki od powyższej zasady (korespondencja urzędów pogranicznych i t. d.) są określone odnośnemi umowami lub będą podane do wiadomości specjalnemi zarządzeniami.

Obywatele państw obcych, zamieszkali zagranicą i instytucje obce, istniejące zagranicą, korespondują z władzami i urzędami polskiemi w zasadzie za pośrednictwem swoich placówek konsularnych w Polsce i to w języku polskim. Korespondencję tych osób i instytucyj, zredagowaną w języku obcym, skierowaną do władz i urzędów administracji ogólnej i samorządowych, należy niezwłocznie przesłać odnośnemu konsulatowi państwa obcego z siedzibą w Polsce, z nadmienieniem, że danej sprawy nie poddaje się urzędowaniu wobec niezredagowania jej w języku polskim. Na podaniach tych nie należy umieszczać żadnych informacyj (notatek), przeznaczonych do użytku służbowego władz polskich. W drodze wyjątku dopuszczalne jest przyjęcie i bezpośrednie załatwienie przez władze administracji ogólnej i samorządowe pism i podań instytucyj i obywateli zagranicznych, zredagowanych w języku polskim, na które władze i urzędy administracji ogólnej i samorządowe mogą udzielać bezpośredniej odpowiedzi, o ile sprawa leży w ich kompentencji i o ile pominięcie drogi konsularnej niema w danej sprawie istotnego znaczenia oraz takich podań i pism, zredagowanych w języku obcym, których załatwienie w drodze bezpośredniej zdaniem odnośnych władz przyniesie korzyść Państwu Polskiemu lub poszczególnym obywatelom polskim. W razie jeżeli odpowiedź na pismo lub podanie bezpośrednie spowoduje konieczność ściągnięcia opłaty, należnej urzędowi administracyjnemu,

to odpowiedź taką należy doręczyć stronie za pośrednictwem właściwej placówki polskiej zagranicą, która opłatę ściągnie.

Wszelkie pisma w tych sprawach, wychodzące od polskich władz i urzędów będą oczywiście redagowane w języku polskim.

IV.

PRZEPISY OGÓLNE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina, że wszystkie pisma polskich urzędów zagranicą, zarówno jak pisma placówek konsularnych państw obcych w Polsce winny być traktowane jako sprawy pilne, a odpowiedzi mają być udzielane z możliwym pośpiechem. Na ponaglenie należy co najmniej zawiadomić urząd zagraniczny o stanie sprawy, w wypadkach zaś, gdy konkretna sprawa wymaga dłuższego urzędowania z przyczyn uzasadnionych należy o każdej takiej zachodzącej przeszkodzie zawiadomić interesowany konsulat.

Niezależnie od tych wypadków należy udzielać odpowiedzi niezwłocznie w drodze telegraficznej (bądź odpowiedzi merytorycznej, bądź — gdy ta wymaga dłuższego czasu — informacyjnej), jeżeli czy to urzędy, czy nawet osoby prywatne opłaciły koszty odpowiedzi telegraficznej.

Odpowiedź, udzielana czy to konsulatom i poselstwom polskim, czy władzom obcym, winna być opracowana na podstawie posiadanego materjału aktowego. W żadnym wypadku nie należy przesyłać oryginalnych akt dochodzeń, raportów, wywiadów i t. p., lecz materjał ten pozostawić w urzędzie, a placówkom komunikować tylko odnośne wyciągi.

Ponadto nie należy w korespondencji zagranicznej używać kopert z lichego materjału, gdyż te często ulegają w czasie drogi w szczególności do krajów zamorskich zupełnemu zniszczeniu, co zmusza tamtejsze urzędy pocztowe niejednokrotnie zawartość takich przesyłek przekopertowywać i doręczać w swoich kopertach bez gwarancji za całość zawartości oraz naraża to na szwank tajemnicę korespondencji.

Zdarza się również, że władze krajowe zamiast normalnych kopert używają starych druków celem sklejenia grubszych kopert, co często pociąga za sobą dopłatę porta z powodu przekroczenia wagi skali opłat i czyni wygląd koperty nieestetycznym, wobec tego należy tej praktyki przy korespondencji zagranicznej zaprzestać.

V.

PRZEPISY KOŃCOWE.

Z wydaniem niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą wydane dotychczas okólniki i zarządzenia w sprawie korespondencji zagranicznej w szczególności: okólnik Nr. 99 z dn. 28.VIII.1923 r. (Nr. Pr. 6708), dotyczące korespondencji władz administracji II i I instancji z placówkami Rz. P. zagranicą, z placówkami konsularnemi obcych państw w Polsce, z urzędami zagranicznemi (Zbiór Zarz. M. S. Wewn. str. 630), okólnik Nr. 26 z dnia 28.II.1926 r. (Nr. Pr. 1468) w sprawie korespondencji związków samorządowych z placówkami konsularnemi Rz. P. i obcemi placówkami konsularnemi w Polsce (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 633), okólnik Nr. 38 z dn. 10.IV.1926 r. (Nr. Pr. 3192) w sprawie korespondencji obywateli obcych państw (Dz. U. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 153), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 635), Tymczasowa Instrukcja Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 26.V.1922 r. (Nr. Pr. 1264) w sprawie bezpośredniej korespondencji konsulatów obcych, istniejących na terenie województw poznańskiego i pomorskiego z władzami miejscowemi.

Ponadto tracą moc obowiązującą lub już ją utraciły wskutek wykonania, upływu terminu lub stały się wogóle nieaktualne następujące okólniki i pisma okólne, dotyczące normowanej sprawy lub pozostające z nią w związku:

okólnik Nr. 33 z dnia 6.III.1922 r. (Nr. AE. 988/22 w sprawie opcji na rzecz obywatelstwa polskiego (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 84);

okólnik Nr. 85 z dn. 27.V.1922 r. (Nr. BB. 12544) w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 5, poz. 170);

okólnik Nr. 175 z dn. 28.XII.1922 r. (Nr. BB. 22145) w sprawie wjazdu do Polski cudzoziemców (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 1 ex 1923, poz. 383);

okólnik Nr. 116 z dn. 15.XII.1924 r. w sprawie bezpośredniej korespondencji władz sowieckich z polskiemi urzędami administracyjnemi (Zb. Zarz. M S. Wewn. str. 633);

okólnik Nr. 185 z dn. 3.XI.1927 r. (Nr. AC. 8296/27) w sprawie przewlekania załatwiania spraw konsularnych przez władze administracyjne (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 636);

pismo okólne z dn. 8.VI. 1928 r. (Nr. OL. 21/4/28) w sprawie frankowania zagranicznej korespondencji (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 637);

okólnik Nr. 128 z dn. 14.VII.1928 r. (Nr. AP. 13324/27) w sprawie przyśpieszania załatwiania zapytań placówek polskich w sprawach obywatelstwa polskiego (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 4, poz. 20), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 637);

okólnik Nr. 231 z dn. 21.XI.1928 r. (Nr. AC. 10/8) w sprawie przewlekania załatwiania spraw konsularnych przez władze administracyjne (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 8, poz. 23), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 638);

pismo okólne z dn. 23.II.1929 r. (Nr. OB. 2302) w sprawie korespondencji telegraficznej starostw z konsulatami (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 89), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 638);

pismo okólne z dn. 31.III.1930 r. (Nr. AC. 5952/1) w sprawie korespondencji władz administracyjnych z placówkami Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą.

Niniejszy okólnik nie dotyczy spraw kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą i cudzoziemców w Polsce również spraw repatrjacji chorych obywateli polskich oraz wysiedleń chorych cudzoziemców, w których to sprawach — do czasu wydania nowego okólnika w tym przedmiocie — będą obowiązywać narazie dotychczasowe zarządzenia, a w szczególności:

okólnik Nr. 92 z dn. 18.IX.1925 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 649);

okólnik Nr. 93 z dn. 14.IX.1925 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 130);

pismo okólne z dn. 22.II.1926 r. (Nr. ZU. 965), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 650);

pismo okólne z dn. 30.III.1926 r. (Nr. ZU. 770/26), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 650);

pismo okólne z dn. 20.I.1928 r. (Nr. ZU. 218/28), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1538);

pismo okólne z dn. 30.I.1928 r. (Nr. ZU. 438/28), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 651);

okólnik Nr. 286 z dn. 17.XII.1929 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 134);

okólnik Nr. 108 z dn. 28.VI.1930 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 654).

Również okólnik ten nie narusza postanowień następujących zarządzeń:

pismo okólne z dn. 15.II.1926 r. (Nr. AB. 883) w sprawie przekazów pieniężnych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 633);

okólnik Nr. 148 z dn. 12.XII.1926 r. (Nr. OB. 11021/26) w sprawie pobierania i przekazywania sum pieniężnych na żądanie urzędów zagranicznych Min. Spraw Zagranicznych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 635);

okólnik Nr. 27 z dn. 26.I.1927 r. (Nr. OB. 156) w sprawie przesyłek pieniężnych i wartościowych zagranicę (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 636);

pismo okólne z dn. 11.I.1928 r. (Nr. OL. 1569/p/27) w sprawie korespondencji z Radą Portu i Dróg Wodnych w Gdańsku;

okólnik Nr. 176 z dn. 24.IX.1928 r. (Nr. AP. 5594/1) w sprawie poszukiwania uchylających się od służby wojskowej (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1083);

okólnik Nr. 109 z dn. 14.V.1929 r. w sprawie poświadczenia podpisów władz podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych na dokumentach, przeznaczonych do użytku władz zagranicznych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1143);

okólnik Nr. 226 z dn. 18.X.1929 r. (Wojsk. 2178/3) o poszukiwaniu poborowych zagranicą (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1092);

pismo okólne z dn. 30.XII.1929 r. (Nr. OL. 1402/1/p/29) w sprawie korespondencji do Wicekonsulatu w Pile;

okólnik Nr. 26 z dn. 20.II.1930 r. (Nr. OB. 1267/4) o opłatach stemplowych od podań, wnoszonych przez konsulaty państw obcych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1472).

(—) *Sławoj-Składkowski*
Minister

57.

K.III.27161.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT WIZOWYCH, JAKIE NALEŻY POBIERAĆ OD ORYWATELI RUMUŃSKICH.

Powołując się na § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 11 sierpnia 1930 r. („Dz. Urz. M. S. Z" Nr. 5, poz. 59) Ministerstwo Spraw Zagranicznych, anulując okólnik Nr. 111 z dnia 16 listopada 1926 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 9), ustala na zasadzie wzajemności następujące opłaty wizowe od obywateli rumuńskich:

1) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) bez prawa do wielokrotnego przekraczania granic . . . zł 19.80
2) wiza przejazdowa, uprawniająca do jednorazowego przejazdu, z ważnością jednej doby . . . . . zł 3.60
3) wiza przejazdowa, uprawniająca do jednorazowego przejazdu, z ważnością powyżej jednej doby . . . zł 10.80

W związku z powyższem w stosunku do obywateli rumuńskich nie mają zastosowania opłaty oraz przepisy, wymienione w § 2 punkty a), b) i d) wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych.

Do całkowitej sumy opłaty, obliczonej na zasadzie punktu e) i f) § 2 rozporządzenia (wizy zbiorowe) należy doliczać zł 1.80.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W z. Ministra
(—) *J. Beck*
Podsekretarz Stanu

CZĘŚĆ II.

58.

S.M.1059.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NOWEGO ADRESU POSELSTWA RZ. P. W RYDZE.

Ministerstwo komunikuje, że Poselstwo Rz. P. w Rydze mieści się obecnie we własnym gmachu, i jego nowy adres brzmi następująco:

Lettonie, Riga, Mednieku iela Nr. 6-b.

59.

W.O.5555/3

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Bratkowski Stefan — Radca Ministerjalny w VI st. st. w M. S. Z.—Radcą Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VI st. sł. z dniem 1 lipca 1931 r.

Sidorowicz Władysław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. st., Kierownik Wydziału Konsularnego w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z równoczesnem upoważnieniem do używania tytułu Konsula II kl. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Schifmiller Stanisław — Naczelnik Kancelarji w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie—Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie z dniem 1 lipca 1931 r.

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

Jędrzejewiczowi Wacławowi — Dyrektorowi Departamentu w IV st. sł. w M. S. Z. Kierownikowi Departamentu Administracyjnego — kierownictwo Departamentu Konsularnego z równoczesnem zwolnieniem z kierownictwa Departamentu Administracyjnego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Esce Stanisławowi — Naczelnikowi Wydziału Szyfrów w V st. sł. w M. S. Z.—pełnienie obowiązków Dyrektora Departamentu Administracyjnego w M. S. Z. z dniem 8-go czerwca 1931 r. do czasu zamianowania Dyrektora tegoż Departamentu.

Dr. Lubaczewskiemu Tadeuszowi — Radcy Poselstwa II kl. w VI st. sł. p. o. Radcy Handlowego w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie — kierownictwo Wydziału Konsularnego tegoż Poselstwa z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Hładkiemu Zygmuntowi — Radcy Ministerjalnemu w VI st. sł. w M. S. Z. — zastępcy Naczelnika Wydziału Prasowego z dniem 8 czerwca 1931 r.

NADANO TYTUŁ:

Dr. Lisiewiczowi Adamowi — Konsulowi Generalnemu Rz. P. w IV st. sł. w Monachjum — Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego II kl. z dniem 8 czerwca 1931 r. w związku z powierzeniem kierownictwa tegoż Konsulatu Generalnego Rz. P.

PRZYDZIELENI DO MINISTERSTWA:

Jałowiecki Bohdan — Kapitan Lotnictwa W. P. — czasowo do Wydziału Wschodniego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Sośnicki Stanisław — Kapitan W. P. — czasowo do Protokółu Dyplomatycznego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Zarychta Apolonjusz — Kapitan W. P. — czasowo do Wydziału Ogólno-Konsularnego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Korzeniowski Stanisław — Porucznik 1 p. p. Leg. — czasowo do Wydziału Osobowego z dniem 1 czerwca 1931 r.

PRZENIESIENI:

Zaleski Stefan — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Kwapiszewski Michał — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie — z dniem 1 września 1931 r.

Dr. Dąbrowski Alfred — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Yorku — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Borkowski Tadeusz — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Hummlowa Janina — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Dr. Bierowski Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — z dniem 1 lipca 1931 r.

Rodkiewiczowa Franciszka — Księgowy w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Jaśkiewiczowa Zofja — Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Skalska Janina — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z — z dniem 1 lipca 1931 r.

Zatwardowiczowa Jadwiga — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Błaszkiewiczowa Zofja — Sekretarz w IX st. sł. w M S Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Pieczarkowska Hanna — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Frentzlowa Zofja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Kochanowska Marja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Krzyształowiczowa-Turbia Natalja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — z dniem 1 lipca 1931 r.

Boczkowska Marja — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Żmigrodzka Stanisława — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Tańska Cecylja — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Szytkowa Helena — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Ostrowski Krystyn — Sekretarz Poselstwa w VII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych na urlopie bezpłatnym — z dniem 8 czerwca 1931 r.

Łuba Jarosław — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Bukareszcie odwołany do centrali M. S. Z. z dniem 30 czerwca 1931 r. z równoczesnem wypowiedzeniem stosunku służbowego — z dniem 30 września 1931 r.

Lisiewiczowa Regina — prowizoryczny Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — z dniem 30 września 1931 r.

A. II. R. C. 35033.

SPROSTOWANIA

Na stronie 175 „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 10 z dnia 1 czerwca 1931 r. należy uzupełnić klauzulę poświadczenia rachunków przez dodanie słowa „oraz" po słowie komunikacji.

W. O. R. 5555/3.

Na stronie 176 tegoż Dziennika przy zmianach personalnych należy przy nazwisku Sztark Heljodor sprostować tytuł „Radca Ministerjalny w IV st. sł." na „Radca Ministerjalny w VI st. sł."; — przy nazwisku Kara Stanisław, Podpułkownik dyplomowany W. P. należy dodać „przydzielony do M. S. Z." —

(— *Marjan Szumlakowski*
Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, 15/VI 1931.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa

327.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 12
ROK XIII

WARSZAWA
1 LIPCA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

60. CZYNSZ ZA MIESZKANIA URZĘDNIKÓW NA PLACÓWKACH M. S. Z.
61. ZMIANY OKRĘGÓW KONSULARNYCH.
62. LIKWIDACJE URZĘDÓW KONSULARNYCH RZ. P.
63. ODROCZENIA SŁUŻBY WOJSKOWEJ.
64. NABYWANIE URZĘDOWEGO ROZKŁADU JAZDY NA P. K. P.
65. ZMIANY PERSONALNE.
66. ODZNACZENIA.

THE LIBRARY OF THE
24 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CZĘŚĆ I.

60.

K.Z.5584.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE OPŁAT ZA MIESZKANIA, OTRZYMYWANE W NATURZE PRZEZ FUNKCJONARJUSZÓW MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH POZA OBSZAREM PAŃSTWA I NA OBSZARZE W. M. GDAŃSKA.

Podaję do wiadomości i ścisłego stosowania treść rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1931 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 442), które zmieniło poprzednie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 68, poz. 538). Zmiany wprowadzone przez rozporządzenie z dnia 2 czerwca 1931 r. drukowane są kursywą.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. (Dz. U. Rz. P. Nr 58, poz. 538) w sprawie opłat za mieszkania otrzymywane w naturze przez funkcjonarjuszów Ministerstwa Spraw Zagranicznych poza obszarem Państwa i na obszarze wolnego miasta Gdańska — z uwględnieniem zmian wprowadzonych przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1931 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 442).

1) Mieszkania reprezentacyjne, położone poza obszarem Państwa i na obszarze wolnego miasta Gdańska, wolne są od opłaty. Mogą je użytkować Kierownicy Urzędów Zagranicznych (Ambasad, Poselstw, Komisarjatu Generalnego Rz. P. w Gdańsku, Konsulatów), o ile mieszkania te są przez Skarb Państwa wynajęte lub mieszczą się w gmachach państwowych, względnie przez Skarb Państwa administrowanych.

   Za mieszkania reprezentacyjne uznaje się lokale, użytkowane przez Kierowników Urzędów Zagranicznych, łącznie z pomieszczeniami ściśle mieszkalnemi.

   Koszty oświetlenia, ogrzewania oraz koszt wody i ewentualne podatki od lokalu pokrywa Skarb Państwa.

2) Urzędnicy nie wymienieni w punkcie pierwszym, *którzy* z tytułu swej służby zajmują przydzielone im mieszkania w lokalach wynajętych przez Skarb Państwa, lub w gmachach państwowych, względnie przez Skarb Państwa administrowanych, opłacają za nie komorne w wysokości 3% od uposażenia (bez dodatku reprezentacyjnego) za każdy zajmowany pokój mieszkalny, zaś niżsi funkcjonarjusze w tychże warunkach — 2%.

   Komorne obejmuje również koszty oświetlenia, ogrzewania, wody oraz ewentualnych podatków od lokali.

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część I, tekst 151.

Wysokość komornego (3%, względnie 2%) może ulec obniżeniu mocą decyzji Ministra Spraw Zagranicznych na wniosek Kierownika Urzędu, jeśli w danej miejscowości w tych samych warunkach komorne, płacone przez urzędnika, względnie funkcjonarjusza niższego, przewyższałoby czynsz i opłaty za świadczenia, pobierane za podobne mieszkania. Decyzja Ministra Spraw Zagranicznych może dotyczyć również lokali, które zostały przydzielone po dniu 30 września 1930 r.

Na terenie Związku Socjalistycznych Sowieckich Republik urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze wolni są od opłat za mieszkania i świadczenia.

3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. weszło w życie z dniem 1 października 1930 r. (patrz § 4 rozporządzenia z dnia 10/IX 1930), rozporządzenie zaś z dnia 2 czerwca 1931 r. weszło w życie z dniem ogłoszenia, t. j. dnia 17 czerwca 1931 r.

Warszawa, 27/VI 1931.

W z. Ministra
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu

CZĘŚĆ II.

61.

A.II.13212.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY OKRĘGÓW KONSULARNYCH URZĘDÓW RZ. P. W BERLINIE, PILE, HAMBURGU I ESSEN.

Celem dokonania odpowiednich zmian w sieci polskich urzędów konsularnych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 8 z dnia 30.XII. 1930 r., poz. 105) Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej wykaz okręgów konsularnych następujących urzędów Rz. P.:

1) Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie:

Okrąg: obszar prowincji pruskiej Brandenburg (z wyłączeniem powiatów Friedeberg N. M., Landsberg a. d. W., Arnswalde i Soldin), obszar regencji Magdeburg z prowincji pruskiej Sachsen, oraz kraje związkowe Mecklenburg-Schwerin, Mecklenburg-Strelitz i Braunschweig;

2) Konsulatu Rz. P. w Pile:

Okrąg: obszar prowincji pruskiej „Grenzmark-Posen-Westpreussen", oraz powiaty Friedeberg N. M., Landsberg a. d. W., Arnswalde i Soldin z prowincji pruskiej Brandenburg;

3) Konsulatu Rz. P. w Hamburgu:

Okrąg: wolne miasta Hamburg, Bremen i Lübeck, prowincje pruskie Schleswig-Holstein i Hanower, kraj Oldenburg (z wyłączeniem enklawy Birkenfeld);

4) Konsulatu Rz. P. w Essen:

Okrąg: obszar prowincji pruskiej Westphalen, regencje Düsseldorf, Köln i Aachen z prowincji pruskiej Rheinland, państwa związkowe Lippe-Detmold i Schaumburg — Lippe.

62.

A.II.13287.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE LIKWIDACJI URZĘDÓW KONSULARNYCH RZ. P.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż z dniem 1 lipca 1931 r. zostaną zlikwidowane Konsulaty Rz. P. w Galacu, Lipawie oraz Wicekonsulat w Koszycach.

Agendy rzeczonych urzędów przejmą:

Konsulat Rz. P. w Bukareszcie i częściowo Konsulaty Rz. P. w Czerniowcach i Kiszyniowie — Konsulatu Rz. P. w Lipawie.

Konsulat Rz. P. w Rydze — Konsulatu Rz. P. w Lipawie.

Wicekonsulat Rz. P. w Użhorodzie — Wicekonsulatu Rz. P. w Koszycach.

Warszawa, 22/VI 1931.

63.

K.III.8041.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ Z TYTUŁU WYŻSZYCH STUDJÓW DLA SŁUCHACZY WYŻSZEJ SZKOŁY LOTNICZEJ W PARYŻU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznało Wyższą Szkołę Lotniczą w Paryżu (Ecole Nationale Supérieure d'Aeronautique) za uczelnię wyższą, uprawniającą słuchaczy rzeczywistych do żądania odroczenia służby wojskowej na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 marca 1929 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 315) oraz zgodnie z przepisami art. 61 pkt. 2-gi ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Rz. P. Nr. 46, poz. 458).

Warszawa, 24/VI 1931.

64.

K.I.2221/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE URZĘDOWEGO ROZKŁADU JAZDY NA P. K. P.

Ministerstwo Komunikacji pismem swem Nr. IV/2/4075/31 z dnia 8 czerwca r. b. nadesłało Ministerstwu Spraw Zagranicznych następujące wyjaśnienie:

Po każdej zmianie rozkładu jazdy na P. K. P. napływają do Ministerstwa Komunikacji pisma z zagranicznych placówek konsularnych M. S. Z. o nadesłanie im urzędowego Rozkładu Jazdy.

Urzędowy Rozkład Jazdy wydawany jest przez Ministerstwo Komunikacji nakładem Towarzystwa Księgarni Kolejowych „Ruch", które według umowy odstępuje Ministerstwu ograniczoną ilość egzemplarzy tylko do użytku służbowego, cały zaś nakład rozsprzedaje w kioskach na stacjach kolejowych lub w większych księgarniach w miastach po cenie 5 zł. za egzemplarz wraz z bezpłatnym dodatkiem turystycznym w bieżącym letnim okresie.

Ze względów powyższych wydawnictwa omawianego Ministerstwo Komunikacji nikomu nie odstępuje i prosi o zawiadomienie o tem wszystkie placówki konsularne.

65.

W.O.5555/2

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Babiński Wacław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Belgradzie — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Hadze z równoczesnem odwołaniem ze stanowiska w Belgradzie z dniem 16 czerwca 1931 r.

Dr. Sokolnicki Michał — Naczelnik Wydziału w V st. sł. w M. S. Z. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rz. P. III kl. w V st. sł. w Kopenhadze z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Dr. Günther Władysław — Naczelnik Wydziału w V st. sł. w M. S. Z. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rz. P. III kl. w V st. sł. w Belgradzie z dniem 16 czerwca 1931 r.

Neuman Władysław — Radca Ministerjalny w V st. st. w M. S. Z. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym Rz. P. III kl. w V st. sł. w Oslo z dniem 16 czerwca 1931 r.

Staliński Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — Konsulem Rz. P. II kl. w VI st. sł. w Ełku z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Jędrzejewiczowa Regina — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. Sekretarzem Konsularnym I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu z dniem 1 września 1931 r.

Koziebrodzki Leopold — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kiszyniowie z dniem 1 sierpnia 1931 r.

PRZENIESIENI:

Knaflewski Janusz — Konsul II kl. w VI st. sł. p. o. Wicekonsula w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kiszyniowie — do Konsulatu Rz. P. w Bukareszcie z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Putryński Romuald — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. Konsulacie Rz. P. w Zurychu — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Michaeli Karol Henryk — Asesor w VII st. st. w M. S. Z. — datę przydziału do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Medjolanie przesunięto na dzień 1 października 1931 r. (patrz „Dz. Urz. M. S. Z.“ Nr. 7, poz. 43).

Rathaus Rudolf — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. z tyt. Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Pradze—datę przydziału do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago przesunięto na dzień 1 sierpnia 1931 r. (patrz „Dz. Urz. M. S. Z.” Nr. 5, poz. 35).

Friedrich Juljusz — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Pradze — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 września 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Malczewski Leszek — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. Chargé d'Affaires Rz. P. w Oslo — z dniem 1 września 1931 r.

Biega Bolesław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Smykiewicz Marjan — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. w Marsylji — z dniem 1 lipca 1931 r.

Szytkowa Helena — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. — data początkowa przeniesienia w stan nieczynny przesunięta na dzień 1 sierpnia 1931 r. (patrz „Dz. Urz. M. S. Z.” Nr. 11, poz. 59).

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

Vetulaniemu Zygmuntowi — Radcy Handlowemu w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — Kierownika Konsulatu Rz. P. w Bukareszcie z dniem 1 lipca 1931 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Marynowski Tadeusz — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik Konsulatu Rz. P. w Buffalo — do centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego z dniem 1 sierpnia 1931 r. (patrz „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 6, poz. 39).

Boczkowska Marja — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r (patrz „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 11, poz. 59).

Niesiołowska Helena — Rejestrator w IX st. sł. w stanie nieczynnym w M. S. Z. z dniem 1 lipca 1931 r. (patrz „Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 5, poz. 35).

OBNIŻENIE STOPNIA SŁUŻBOWEGO:

Kotasowi Rudolfowi—Adjunktowi kancelaryjnemu w IX st. sł. w M. S. Z.— obniżono stopień służbowy na mocy orzeczenia Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej do X st. sł. z nominacją na Rejestratora z dniem 1 lipca 1931 r.

66.

P.D.1741.

ODZNACZENIA.

Zarządzeniem z dnia 25 kwietnia 1931 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił na przyjęcie i noszenie następującym osobom odznaczeń cudzoziemskich:

1) Augustowi Zaleskiemu, Ministrowi Spraw Zagranicznych, wielkiej wstęgi orderu chilijskiego Al Merito;

2) Józefowi Beckowi, Podsekretarzowi Stanu w M. S. Z., wielkiej wstęgi orderu Korony Belgijskiej;

3) Dr. Karolowi Romerowi, Dyrektorowi Protokółu Dyplomatycznego w M. S. Z., krzyża komandorskiego z gwiazdą orderu chilijskiego Al Merito;

4) Dr. Władysławowi Schwarzburg-Güntherowi, Naczelnikowi Wydziału w M. S. Z., krzyża komandorskiego orderu chilijskiego Al Merito;

5) Aleksandrowi Zawiszy, Radcy Ministerjalnemu w M. S. Z., krzyża kawalerskiego I kl. orderu finlandzkiego Białej Róży, oraz krzyża kawalerskiego orderu szwedzkiego Gwiazdy Polarnej;

6) Stanisławowi de Rosset, Sekretarzowi Poselstwa Rz. P. w Atenach, krzyża komandorskiego orderu Feniksa;

7) Włodzimierzowi Kwiatkowskiemu, Konsulowi Generalnemu, krzyża komandorskiego orderu rycerskiego San Marino;

8) Dr. Juljanowi Makowskiemu, Naczelnikowi Wydziału w M. S. Z., krzyża komandorskiego z gwiazdą orderu luksemburskiego Korony Dębowej;

9) Dr. Tadeuszowi Skowrońskiemu, Radcy Poselstwa Rz. P. w Bernie, krzyża komandorskiego orderu luksemburskiego Korony Dębowej;

10) Stanisławowi Milewskiemu - Lipkowskiemu, Urzędnikowi w M. S. Z., orderu węgierskiego Krzyża Zasługi IV kl.

P.D.1857.

Zarządzeniem z dnia 1 maja 1931 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił na przyjęcie i noszenie następującym osobom odznaczeń cudzoziemskich:

1) Augustowi Zaleskiemu, Ministrowi Spraw Zagranicznych, wielkiej wstęgi portugalskiego orderu Chrystusa;

2) Józefowi Beckowi, Podsekretarzowi Stanu w M. S. Z., wielkiej wstęgi portugalskiego orderu Chrystusa;

3) Dr. Karolowi Romerowi, Dyrektorowi Protokółu Dyplomatycznego w M. S. Z., wielkiej wstęgi orderu portugalskiego Benemêncie;

4) Dr. Jerzemu Pogonowskiemu, Referendarzowi w M. S. Z., krzyża kawalerskiego orderu jugosłowiańskiego Św. Sawy;

5) Zygmuntowi Kieszkowskiemu, Wicekonsulowi brazylijskiemu w Warszawie, krzyża magistralnego suwerennego Zakonu Maltańskiego.

Warszawa, 1/VII 1931.

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa

9.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 13
ROK XIII

WARSZAWA
15 LIPCA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

67. WYDAWNICTWO PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU EKSPORTOWEGO.
68. ADRES AMBASADY RZ. P. W TURCJI.
69. NOWY ADRES KONSULATU HONOROWEGO W HEERLEN.
70. LIKWIDACJE URZĘDÓW KONSULARNYCH RZ. P.
71. ZMIANY PERSONALNE.
72. ODZNACZENIA.

THE LIBRARY OF THE
OCT 14 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

CZĘŚĆ I.

67.

K.III.28956.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYDAWNICTWA PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU EKSPORTOWEGO POD TYT. „EKSPORT W ROKU 1930".

Nakładem Państwowego Instytutu Eksportowego wydane zostało w czerwcu r. b. sprawozdanie Dyrektora Państwowego Instytu Eksportowego, poświęcone pracy, poczynaniom i zabiegom tegoż Instytutu na rzecz naszej ekspansji wywozowej pod tyt. „Eksport w roku 1930".

Dla naszych placówek zagranicznych, którym przypadło dziś w udziale stać się jednymi z ważniejszych ośrodków informacyjnych w zakresie służby gospodarczej, a równocześnie spełniać zadanie pionierskiej pracy eksportowej na najbardziej różnych, a często nawet mało znanych terenach zbytu, praca ta posiada doniosłe znaczenie.

Wobec powyższego polecam dokładne zaznajomienie się zarówno pp. kierownikom placówek, jak i wszystkim referentom ekonomicznym z wyżej zacytowanem wydawnictwem.

Równocześnie zwracam uwagę pp. kierowników placówek na konieczność przestrzegania zasady utrzymywania jaknajściślejszego kontaktu z Państwowym Instytutem Eksportowym podając do jego wiadomości wszelkie informacje z zakresu życia gospodarczego i handlowego krajów obcych, udzielane bądź to w celach informacyjnych urzędom centralnym bądź to w celach praktyczno-handlowych osobom prywatnym.

Warszawa, 9/VII 1931.

W z. Ministra
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu

CZĘŚĆ II.

68.

A.II.13647.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU AMBASADY RZ. P. W TURCJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że w okresie miesięcy letnich aż do końca października r. b. Ambasada Rz. P. w Turcji urzęduje w Stambule.

Wszelką korespondencję do Ambasady należy wysyłać pod następującym adresem:

„Ambassade de Pologne, rue Sira Selvi Nr. 151. Stamboul".

69.

A.III.4587.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NOWEGO ADRESU KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W HEERLEN.

Z dniem 1 czerwca 1931 r. biura Konsulatu Honorowego Rz. P. w Heerlen przeniesione zostały z Tempstraat 12 na Nobelstraat 29.

70.

A.II.13772.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE LIKWIDACJI URZĘDÓW KONSULARNYCH RZ. P.

Z dniem 1 sierpnia 1931 r. zostaje zlikwidowany Konsulat Generalny Rz. P. w Kapsztadzie, oraz z dniem 1 września 1931 r. Konsulat Rz. P. w Tabryzie.

Agendy Konsulatu Rz. P. w Tabryzie przejmie Poselstwo Rz. P. w Teheranie.

Warszawa, 10/VII 1931.

71.

W.O.5555/5.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dobrzyński Wacław Tadeusz — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. III kl. w V st. sł. w stanie rozporządzalności — Generalnym Konsulem Honorowym w Dublinie z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Pol Wiktor Szczepan — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik Konsulatu Rz. P. w Tabryzie — Konsulem I kl. w VI st. sł. z jednoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Tyflisie z dniem 1 września 1931 r.

Błaszkiewicz Tadeusz — Radca Ministerjalny w VI st sł. Kierownik Referatu Rachuby Centrali M. S. Z. — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie z dniem 1 września 1931 r.

Dr. Jankowski Tadeusz — Radca Ministerjalny w VI st. sł w M. S. Z. — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu z dniem 1 września 1931 r.

Ruecker Emil — prowizorycznym Referendarzem w VII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych z dniem 1 lipca 1931 r.

Zajączkowski Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. w Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej — prowizorycznym Referendarzem w VII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych z dniem 1 lipca 1931 r.

Kurnicki Piotr — prowizorycznym Referendarzem w VIII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych z dniem 1 lipca 1931 r.

Rogoyski Doman Andrzej — Pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Stambule — prowizorycznym Referendarzem w VIII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych z dniem 1 września 1931 r.

Haczyński Feliks — prowizoryczny Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — prowizorycznym Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku z niem 1 sierpnia 1931 r.

Mantuszewski Walery Feliks — Adjunkt Kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Raugiewiczowa Janina — Rejestrator w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Leningradzie — Adjunktem Kancelaryjnym IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie z dniem 1 października 1931 r.

Raczyński Antoni — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie z dniem 1 września 1931 r.

POWIERZONO CZYNNOŚCI

Chromeckiemu Marjuszowi — Naczelnikowi Rachuby w VI st. sł. w M. S. Z. — Kierownika Referatu Rachuby Centrali M. S. Z. z dniem 1 września 1931 r.

PRZENIESIENI:

Mostowski Zygmunt — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w Tyflisie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. z dniem 1 września 1931 r.

Marzecki Tomasz — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Sliżewski Wacław — Kontroler w VIII st. sł. w M. S. Z. — do Poselstwa Rz. P. w Moskwie z dniem 1 września 1931 r.

Zdanowicz Zbigniew — Kontroler w VIII st. sł. p. o. Naczelnika Kancelarji Poselstwa Rz. P. w Moskwie — do centrali M. S. Z z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Smykiewicz Józef — Księgowy w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do centrali M. S Z. z dniem 1 września 1931 r.

Dr. Chromecki Tadeusz — Attaché Poselstwa w VIII st sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do centrali M S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Frąckiewiczówna Janina — Rejestrator w IX st. sł. w Konsula ie Rz. P. w Kijowie — do centrali M. S. Z. z dniem 30 września 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY

Strzembosz Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Bielski Sarjusz Tomasz — Radca Ministerjalny w VI st. sł. na bezpłatnym urlopie — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Gajdziński Maksymiljan — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku — z dniem 1 września 1931 r.

Kożuchowski Władysław — Sekretarz Konsularny II kl. w X st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Łuszczewska Zofja — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Nebelska Zofja — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 października 1931 r.

Januszewski Tadeusz — Kancelista w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie — z dniem 1 września 1931 r. z nominacją na Sekretarza w IX st. sł.

Żórawska Marja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — z dniem 1 października 1931 r.

Pieczarkowska Hanna — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. — data początkowa przeniesienia w stan nieczynny przesunięta na dzień 1 października 1931 r. (patrz „Dz. Urz. M S. Z." Nr 11. poz. 59).

72.

P.D.2143.

ODZNACZENIA

Zarządzeniem z dnia 27 maja 1931 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił na przyjęcie i noszenie następującym osobom odznaczeń cudzoziemskich:

1) Józefowi Beckowi, Podsekretarzowi Stanu w M. S. Z., wielkiej wstęgi orderu hiszpańskiego „Merito Civil";

2) Janowi Perłowskiemu, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Madrycie, wielkiego krzyża portugalskiego orderu Chrystusa;

3) Jerzemu Tarnowskiemu, Radcy Legacyjnemu Ambasady Rz. P. w Paryżu, krzyża komandorskiego z gwiazdą portugalskiego orderu Chrystusa;

4) Zdzisławowi Marskiemu, Konsulowi Rz. P. w Bratisławie, krzyża komandorskiego orderu jugosławiańskiego Św. Sawy;

5) Janowi Tomaszewskiemu, Attaché Ambasady Rz. P. w Waszyngtonie, krzyża oficerskiego portugalskiego orderu Chrystusa;

6) Pawłowi Czerwińskiemu, Referendarzowi w M. S. Z., krzyża kawalerskiego orderu hiszpańskiego Carlosa III;

7) Dr. Witoldowi Wehrowi, Referendarzowi w M. S. Z., krzyża oficerskiego orderu jugosłowiańskiego Św. Sawy;

8) Karolowi Kraczkiewiczowi, Referendarzowi w M. S. Z., krzyża kawalerskiego orderu hiszpańskiego Carlosa III;

9) Tadeuszowi Rolla-Dobińskiemu, b. Dyrektorowi Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki w Poznaniu, krzyża komandorskiego orderu Korony Rumuńskiej.

P.D.2510.

Zarządzeniem z dnia 19 czerwca 1931 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił na przyjęcie i noszenie następującym osobom odznaczeń cudzoziemskich;

1) Dr Karolowi Baderowi, b. Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Wiedniu, wielkiej wstęgi orderu Korony Rumuńskiej oraz wielkiej wstęgi złotej Odznaki Honorowej za zasługi około Republiki Austrjackiej;

2) Jerzemu Matusińskiemu, Radcy Ministerjalnemu w M. S. Z., krzyża komandorskiego orderu hiszpańskiego „Merito Civil".

A.II.13287.

SPROSTOWANIE.

Na stronie 198, poz. 62 „Dz. Urz. M. S. Z." Nr 12 z dnia 1 lipca 1931 r. zamiast „Konsulat Rz. P. w Bukareszcie i częściowo Konsulaty Rz. P. w Czerniowcach i Kiszyniowie — Konsulatu Rz. P w Lipawie" powinno być „Konsulat Rz. P. w Bukareszcie i częściowo Konsulaty Rz. P. Czerniowcach i Kiszyniowie — Konsulatu Rz. P. w Galacu".

Warszawa, 15/VII 1931.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:

(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 14
ROK XIII

WARSZAWA
1 SIERPNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF ILLINOIS
1931

TREŚĆ:

73. ZATRUDNIANIE EMERYTÓW NA PLACÓWKACH ZAGRANICZNYCH.
74. UZUPEŁNIANIE „ZBIORU PRZEPISÓW KONSULARNYCH."
75. WSPÓŁDZIAŁANIE PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH W PRACY KODYFIKACYJNEJ M. S. Z.
76. OPŁATY WIZOWE OD OBYWATELI TURECKICH.
77. OPŁATY WIZOWE OD OBYWATELI AUSTRJACKICH.
78. ZNIESIENIE WIZ WŁOSKICH DLA OBYWATELI POLSKICH.
79. LIKWIDACJA KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W DUBLINIE.
80. USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W DUBLINIE.
81. PRZENIESIENIE KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W BYTOMIU DO OPOLA.
82. ODPRAWA CELNA SAMOCHODÓW POGRZEBOWYCH.
83. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

73.

A.II.O.13977.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ZATRUDNIANIA EMERYTÓW NA PLACÓWKACH ZAGRANICZNYCH.

Ze względu na postanowienie art. 25 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 42, poz. 380, z r. 1931), zarządzam, aby wszystkie Urzędy Zagraniczne podległe M. S. Z. powiadamiały każdorazowo Izbę Skarbową I we Lwowie, jako wypłacającą uposażenia emerytalne emerytom zamieszkałym zagranicą, o zatrudnianiu polskich emerytów u siebie na jakimkolwiek stanowisku, z podaniem bliższych szczegółów o czasie i charakterze zatrudnienia, oraz o wysokości wypłacanego z tego tytułu wynagrodzenia danej osobie w gotówce i naturze od dnia 1 kwietnia 1931 r. oraz o każdorazowych zmianach w wysokości wynagrodzenia i charakteru służbowego.

Warszawa, 28/VII 1931.

74.

W.O.5523/I.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE „ZBIORU PRZEPISÓW KONSULARNYCH".

Wydany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych „Zbiór Przepisów Konsularnych" winien być stałą pomocą w pracy urzędników służby zagraniczniej, przyczem pamiętać należy, że zawarte w nim przepisy stale są uzupełniane, zmieniane lub zastępowane przez przepisy późniejsze. Celem więc utrzymania aktualności wspomnianego Zbioru zarządzam, by aż do czasu ukazania się nowego wydania, czynić we właściwych działach i rubrykach odpowiednie adnotacje, wskazujące przepisy późniejsze, z zacytowaniem odpowiedniej pozycji i numeru Dziennika Urzędowego M. S. Z, okólnika i t. p. W ten sposób uzupełnić należy adnotacjami „Zbiór Przepisów Konsularnych" za czas od 1 maja 1930 r. aż do 30 kwietnia 1931 r. to jest od chwili ogłoszenia go drukiem aż do chwili obecnej. Kierownikom placówek polecam dopilnowanie wykonania powyższego zarządzenia.

Na przyszłość należy polecić jednemu z urzędników placówki czynienie stosownych adnotacji w „Zbiorze Przepisów Konsularnych", przeznaczonym do użytku służbowego urzędników placówki. W związku, z tem przy rozdzielaniu poczty należy odnośne instrukcje, okólniki i t. p. oraz numery Dziennika Urzędowego M. S. Z. z zakreślonemi pozycjami skierowywać do wyznaczonego urzędnika z podpiskiem „Odnotować w Zbiorze Przepisów Konsularnych".

Warszawa, 20/VII 1931.

75.

W.O.5523/2.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE UZUPEŁNIANIA PRZEPISÓW M. S. Z.

Zdarza się niejednokrotnie, że „Zbiór Przepisów Konsalarnych" nie zawiera przepisu, który w danym wypadku zastosowaćby można i wówczas niezbędne jest bądź zwrócenie się o wyjaśnienie do władz centralnych bądź też, w wypadkach niecierpiących zwłoki, rozstrzygnięcie według własnej decyzji.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych dąży do możliwie dokładnego zapełnienia tego rodzaju luk w przepisach i do wyjaśnienia w formie przepisów obowiązujących możliwie wszystkich wątpliwości, które napotyka się przy urzędowaniu.

W związku z tem zarządzam, by kierownicy placówek zagranicznych dokładnie raportowali o dostrzeżonym przez nich braku odpowiednich przepisów lub też o wątpliwościach co do zastosowania przepisów istniejących. Wnioski i uwagi kierowników placówek w tej sprawie powinny być przejawem ich stałego współdziałania z pracą, podjętą przez M. S. Z. w tym zakresie.

Wszelka inicjatywa w tej dziedzinie spotka się z uznaniem M. S. Z., jako przejaw czynnego ustosunkowania się do jego poczynań i to bez względu na to, czy w konkretnym wypadku poruszone wątpliwości istotnie nie dadzą się rozstrzygnąć na podstawie dotychczasowych przepisów.

Dotyczące pisma kierować należy w 3 egzemplarzach do Dep. Adm., Dep. Kons. i Wydziału Osobowego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, 20/VII 1931.

K.III.29134.

76.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT WIZOWYCH, JAKIE NALEŻY POBIERAĆ OD OBYWATELI TURECKICH.

Powołując się na punkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 11 sierpnia 1930 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 5, poz. 59) i anulując Komunikat Nr. 110 z dnia 23 października 1926 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 9), ustalam na zasadzie wzajemności następujące opłaty wizowe od obywateli tureckich:

1) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) bez prawa do wielokrotnego przekraczania granic Rz. P. zł. 25.—
2) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) z prawem do wielokrotnego przekraczania granic Rz. P. zł. 50.—

W związku z powyższem w stosunku do obywateli tureckich nie mają zastosowania opłaty oraz przepisy, wymienione w par. 2 punktu c) (wiza osiedleńcza), d — 3) (wielokrotnego przejazdu) i f) (wiza zbiorowa przejazdowa), wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych. Punkty d — 1 i 2) (wizy przyjazdowe) oraz e) (wiza zbiorowa od osoby) zostają w stosunku do obywateli tureckich utrzymane w mocy.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, 23/VII 1931.

K.III.29946.

77.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT WIZOWYCH, JAKIE NALEŻY POBIERAĆ OD OBYWATELI AUSTRJACKICH.

Powołując się na § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 11 sierpnia 1930 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 5, poz. 59), i anulując Komunikat Nr. 101 z dnia 18 października 1926 r. („Dz. Urz. M. S. Z." Nr. 8), ustalam na zasadzie wzajemności następujące opłaty wizowe od obywateli austrjackich:

1) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) bez prawa do wielokrotnego przekraczania granic Rz. P. zł. 22.—
2) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) z prawem do wielokrotnego przekraczania granic Rz. P. zł. 44.—
3) wiza przejazdowa, uprawniająca do jednorazowego przejazdu . . . . . zł. 2.20

W związku z powyższem w stosunku do obywateli austrjackich nie mają zastosowania opłaty oraz przepisy, wymienione § 2 punkty c) (wiza osiedleńcza), d — 2) (przejazdowa powrotna) i 3) (przejazdowa wielokrotna). Punkty e) (wiza zbiorowa od osoby) i f) (wiza zbiorowa przejazdowa) zostają utrzymane w mocy.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, 23/VII 1931.

(—) August Zaleski
Minister

CZĘŚĆ II.

78.

K.III 9611.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA WIZ WŁOSKICH DLA OBYWATELI POLSKICH.

Z dniem 1 lipca 1931 r. Rząd Włoski zniósł obowiązek posiadania wiz włoskich przez obywateli polskich, udających się do Włoch.

Po przybyciu do Włoch obywatele polscy winni wyrobić sobie, w myśl obowiązujących przepisów administracyjnych włoskich, odpowiednie karty pobytu.

Wizy polskie dla obywateli włoskich, udających się do Polski, są nadal obowiązujące.

Warszawa, 16/VII 1931.

79.

A.II.13339.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZLIKWIDOWANIA KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W DUBLINIE.

Konsulat Generalny Rz. P. w Dublinie został z dniem 1 lipca 1931 r. zlikwidowany.

Okrąg kompetencyjny Konsulatu Generalnego przejmuje ustanowiony z dniem 1 lipca 1931 r. Konsulat Honorowy Rz P. z siedzibą w Dublinie, podlegający służbowo Konsulatowi Generalnemu Rz. P. w Londynie.

Warszawa, 16/VII 1931.

A.II.13339.

80.

KOMUNIKAT

O USTANOWIENIU KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W DUBLINIE.

Z dniem 1 lipca 1931 r. został ustanowiony Konsulat Honorowy Rz. P. w Dublinie, którego okrąg obejmuje Wolne Państwo Irlandję.

Konsulat Honorowy Rz. P. w Dublinie podlega służbowo Konsulatowi Generalnemu Rz. P. w Londynie; zaliczony zostaje do Konsulatów Honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia, i obejmuje zakres działania przewidziany w okólniku K.I.14743 z dnia 10/XII 1923 r. (Zbiór Przepisów Konsularnych cz. I tekst Nr. 8).

Adres: État Libre d'Irlande. Dublin. 59, Penbroke Road.

Warszawa, 15/VII 1931.

A.II.15884.

81.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZENIESIENIA KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W BYTOMIU.

Konsulat Generalny Rz. P. w Bytomiu został z dniem 6 lipca 1931 r. przeniesiony do Opola.

Adres: Allemagne. Oppeln, Eichstrasse 1.

Warszawa, 21/VII 1931.

P.I.K.1873.

82.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ODPRAWY CELNEJ SAMOCHODÓW POGRZEBOWYCH.

Celem ujednostajnienia odprawy celnej samochodów pogrzebowych, wprowadzanych z zagranicy, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, iż samochody przywożące zwłoki do Polski podlegają odprawie na ogólnych zasadach po myśli art. 10 pkt. 12 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 51 z 1920 r.) i par. 10 pkt. 12 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. U. Rz. P. Nr. 33 z 1930 r.).

Wymienione samochody nie mogą być wprowadzone na podstawie tryptyków i książeczek z przepustkami zagranicznemi.

Warszawa, 12/VII 1931.

W.O.5555/6.

83.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Malhomme Leon — Konsul Generalny Rz P. II kl. w V st. sł. w Bytomiu — Konsulem Generalnym Rz. P. II kl. w V st. sł. w Opolu z dniem 1 lipca 1931 r.

Staliński Jan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Monachjum z dniem 1 października 1931 r.

Iwaszkiewicz Leon Jarosław — pracownik kontraktowy — Referendarzem prowizorycznym w VII st. sł. w M. S. Z z dniem 1 października 1931 r.

Dr. Figlarewicz Aleksander — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Opolu z dniem 1 września 1931 r.

Tuisk Oskar — Konsulem Honorowym Rz. P. w Narwie z dniem 20 lipca 1931 r.

Grünthal Richard — Konsulem Honorowym Rz. P. w Tartu z dniem 20 lipca 1931 r.

Carro Cyryly — Konsulem Honorowym Rz. P. w Capetown z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Ohlsson Edwin Harry — Konsulem Honorowym Rz. P. w Malmö z dniem 24 czerwca 1931 r.

ANULOWANE NOMINACJE:

Stalińskiego Jana — na Konsula II kl. w VI st. sł. w Ełku (patrz „Dz. U. M. S. Z." Nr. 12, poz. 65).

Dr. Figlarewicza Aleksandra — na Attaché Konsularnego w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu (patrz „Dz. U M. S. Z." Nr. 10, poz. 53).

PRZENIESIENI:

Kubisz Józef — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pittsburgu — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Nowym Yorku z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Figwer Kazimierz — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — do Konsulatu Generalnego w Opolu z dniem 1 lipca 1931 r.

Brzuska Józef — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Asesora w VII st. sł. z dniem 1 października 1931 r.

Wyszyński Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Opolu z dniem 1 lipca 1931 r.

Dr. Chromecki Tadeusz — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — datę przeniesienia do centrali M. S. Z. przesunięto na dzień 31 sierpnia 1931 r. (patrz „Dz. U. M. S. Z." Nr. 13, poz. 71).

Krasowska Stefanja — Asesor w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. w Bytomiu — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Opolu z dniem 1 lipca 1931 r.

Grześkowiak Sylwester — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Opolu z dniem 1 lipca 1931 r.

Czyżewski Edward — Sekretarz Konsularny w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Tabryzie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. z dniem 1 września 1931 r.

Karowski Kazimierz — Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pile — do centrali M. S. Z. z dniem 31 sierpnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Olechowski Gustaw — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Montrealu — z dniem 1 października 1931 r.

Rembiszewski Leon — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku — z dniem 1 października 1931 r.

Miszke Zbigniew — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Monachjum — z dniem 1 października 1931 r.

Kowalewski Przemysław — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu — z dniem 1 października 1931 r.

Różycki Leon — Konsul I kl. w VI st. sł. w Leningradzie — z dniem 1 października 1931 r.

Dr. Skowroński Edward — Konsul II kl. w VI st. sł. w Charbinie — z dniem 1 października 1931 r.

Kijeński Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Czerniowcach — z dniem 1 września 1931 r.

Kaleński Edmund — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula II klasy w M. S. Z. — z dniem 31 lipca 1931 r. z jednoczesną nominacją na Asesora w VII st. sł.

Rodziewiczowa Marja — Rejestrator IX st. sł. w M. S. Z., data początkowa przeniesienia w stan nieczynny przesunięta na dzień 1 kwietnia 1931 r. (patrz „Dz. U. M. S. Z." Nr. 4, poz. 28).

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Gajdziński Maksymiljan — Sekretarz Konsularny I klasy w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku — do centrali M. S. Z. z nominacją na Asesora w VII st. sł. z dniem 1 września 1931 r.

Frentzlowa Zofja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. z dniem 20 lipca 1931 r. (patrz „Dz. U. M. S. Z." Nr. 11, poz. 59).

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Maciejowski Zdzisław — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. na bezpłatnym urlopie w Atenach — z dniem 31 lipca 1931 r. na mocy orzeczenia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. S. Z.

WYDALENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

Smułkowski Władysław — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 czerwca 1931 r. na mocy orzeczenia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. S. Z.

Warszawa, 1/VIII 1931.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:

(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa

27.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 15
ROK XIII

WARSZAWA
15 SIERPNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

THE LIBRARY OF THE
DEC 24 1931
UNIVERSITY OF ILLINOIS

TREŚĆ:

84. ZMIANA TARYFY OPŁAT KONSULARNYCH.
85. SPISY INWENTARZA.
86. POPIERANIE POLSKICH LINIJ LOTNICZYCH.
87. PRZETWORZENIE DELEGACJI R. P. W CHINACH NA POSELSTWO.
88. PRZETWORZENIE DELEGATURY R. P. W CHARBINIE NA KONSULAT.
89. SYTUACJA PRAWNA OBYWATELI POLSKICH W CHINACH.
90. ODROCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ.
91. NADAWANIE I UTRATA OBYWATELSTWA POLSKIEGO.
92. ADRESY POSELSTW R. P. W MADRYCIE I W MEKSYKU.
SPROSTOWANIA.

CZĘŚĆ I.

84.

(Dz. U. R. P. Nr 65 z dn. 31.VII.1931 poz. 544)

K.III.c.29900.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH *)

Z DNIA 11 LIPCA 1931 r.

W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU, SPRAW ZAGRANICZNYCH, SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W SPRAWIE TARYFY OPŁAT KONSULARNYCH.

Na podstawie art. 25 Ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycje 11, 48, 49, 52 i 57 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 1 kwietnia 1928 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 474) otrzymują brzmienie następujące:

11.	Przeprowadzenie likwidacji spadku przy udziale konsula, działającego w imieniu nieobecnego spadkobiercy:		8% od zrealizowanej sumy, przypadającej spadkobiercy po odliczeniu wydatków rzeczywistych oraz opłat, należnych za czynności przewidziane w poz. 14, 15, 16, 17, 57, 58, 68, 69 niniejszej taryfy.
48.	Wystawienie lub przedłużenie paszportu na okres:		
	a) dwóch lat	zł.	120
	b) ponad 6 miesięcy do 1 roku	„	80
	c) do 6 miesięcy	„	60
49.	Dokonanie zmiany lub uzupełnienie paszportu	„	30
52.	Podanie o dokonanie czynności nieprzewidzianej w innych pozycjach niniejszej taryfy	„	12

*) Zbiór przepisów konsularnych, część II. tekst 340.

	oraz od każdego załącznika jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z niem złożonych po	zł.	2
57.	Legalizacja dokumentu, wystawionego lub uwierzytelnionego przez władze, urzędników publicznych i osoby publicznego zaufania (notarjuszów, tłumaczów sądownie zaprzysiężonych i t. p.)	„	30

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go sierpnia 1931 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

85.

A.III.6317.

ZARZĄDZENIE

Powołując się na Okólnik M. S. Z. Nr. 253 z dn. 22 grudnia 1929 r. w sprawie inwentaryzacji mebli, sprzętów i t. p. oraz na Dziennik Urzędowy M. S. Z. Nr. 2 z 1920 roku poz. 39, polecam wszystkim urzędom podległym M. S. Z. zagranicą przesłać do Departamentu Administracyjnego w najkrótszym czasie kopje spisów inwentarza, znajdującego się w każdym poszczególnym pokoju danego urzędu, tak biurowego jak i mieszkania reprezentacyjnego. (W skład inwentarza pokoju stołowego w mieszkaniu reprezentacyjnem powinny wchodzić: porcelana, szkła, srebra, bielizna stołowa i t. p.; pozycje te należy wymieniać kompletami bez wyszczególnienia, naprzykład: serwis porcelanowy na 18 osób z herbem Państwa). Jeżeli w spisie niektórych pokoi reprezentacyjnych znajdują się przedmioty, nie będące własnością skarbu Państwa, należy to uwidocznić.

Wymienione odpisy należy przesłać w takiej formie, by:

1. inwentarz każdego pokoju mieścił się na oddzielnym arkuszu,
2. posiadał nazwę pokoju i jego kolejny numer,
3. każda poszczególna pozycja obok przedmiotu miała podany numer księgi inwentarzowej.

86.

A.III.4510.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE PROPAGANDY POLSKICH LINIJ LOTNICZYCH.

Ze względu na konieczność podniesienia frekwencji i dochodowości Polskich Linij Lotniczych „Lot", polecam wszystkim urzędom podległym M. S. Z. zagranicą gorliwe zajęcie się propagandą wymienionego przedsiębiorstwa, korzystanie z samolotów przy podróżach do i z miejscowości, z któremi komunikacja jest utrzymywana przez P. L. L. „Lot", oraz w miarę możności przesyłanie pilnych pism i przesyłek drogą lotniczą na linjach, obsługiwanych przez „Lot".

(—) August Zaleski
Minister.

CZĘŚĆ II.

87.

A.II.O.13967.

KOMUNIKAT

O ZNIESIENIU DELEGACJI RZ. P. NA CHINY I USTANOWIENIU POSELSTWA RZ. P. W NANKINIE.

Z dniem 6 sierpnia została zniesiona Delegacja Rz. P. na Chiny w Nankinie i ustanawione na jej miejsce przy Rządzie Republiki Chińskiej Poselstwo Rz. R. z siedzibą w Nankinie.

Adres tymczasowy: Chine, Shanghaï, 1066, Avenue Joffre.

88.

A.II.O.13967.

KOMUNIKAT

O USTANOWIENIU KONSULATU RZ. P. W CHARBINIE.

Z dniem 6 sierpnia 1931. r. została zniesiona Delegatura Rz. P. w Charbinie, a na jej miejsce ustanowiony Konsulat etatowy Rz. P. w Charbinie, z okręgiem konsularnym obejmującym Mandżurję.

Adres: Chine, Kharbine, Gloukhaïa 24.

89.

(Monitor Polski Nr. 174 z dn. 31.VII.1931, Dział Nieurzęd.)

KOMUNIKAT

W SPAWIE SYTUACJI PRAWNEJ OBYWATELI POLSKICH W CHINACH.

Pomiędzy Rządem Polskim a Rządem Chińskim wymienione zostały dn. 1-go i 3-go lipca 1930 r. noty o następującem brzmieniu dosłownem:

Przekład.

Nankin, dnia 1 lipca 1930 r.

Do
Jego Ekscelencji
Dra Chengting T. Wang,
Ministra Spaw Zagranicznych
Nankin

Panie Ministrze.

Mam zaszczyt podać do wiadomości Waszej Ekscelencji, że obywatele chińscy, przebywający w Polsce, we wszystkich swych sprawach sądowych, cywilnych i karnych podlegają jurysdykcji sądów powszechnych, wskazanych w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 lutego 1928. Co się tyczy pełnomocników, adwokatów i tłumaczy, do których ci obywatele mogą się zwracać, są stosowane przepisy zawarte w:

1) Ustawie o ustroju sądów powszechnych z 6 lutego 1928, uzupełnionej ustawą z 4 marca 1929;

2) Dekrecie z 24 grudnia 1918, dotyczącym statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego, stosowanego w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie;

3) Ustawie o adwokaturze z 18 lipca 1924, stosowanej w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu, oraz w górnośląskiej części Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

4) w Ustawie o adwokaturze z 6 lipca 1868, obowiązującej w okręgach Sądów Apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i w części Śląskiej Cieszyna okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

5) w Kodeksie postępowania karnego z 19 marca 1928 r. wraz z przepisami wprowadzającemi;

6) w Kodeksie postępowania cywilnego z 20 listopada 1864 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie;

7) w Kodeksie postępowania cywilnego z 30 stycznia 1877 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w górnośląskiej części okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

8) w Kodeksie postępowania cywilnego z 1 sierpnia 1895 r., stosowanym w okręgach Sądów Apelacyjnych we Lwowie i Krakowie, oraz w części cieszyńskiej okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Byłbym nader obowiązany Waszej Ekscelencji, gdyby zechciała powiadomić mnie, jakie ustawy i rozporządzenia dotyczą kompetencji sądów, pełnomocników, adwokatów i tłumaczy we wszelkich sprawach sądowych, cywilnych i karnych, obywateli polskich w Chinach.

Proszę Pana, Panie Ministrze, przyjąć zapewnienie mego najwyższego poważania.

(—) *J. Barthel de Weydenthal*
Delegat Pełnomocny

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Republiki Chińskiej
Nankin.

Przekład.
Nankin, 3 lipca 1930.

Do
Pana Jerzego Barthel de Weydenthal
Delegata Pełnomocnego Polski w Chinach
Nankin.

Panie Delegacie Pełnomocny.

Śpieszę potwierdzić odbiór listu Pana z d. 1 b. m., następującej treści:

(Tu następuje powtórzenie in entenso wyżej przytoczonej noty.)

Mam zaszczyt powiadomić Pana, że obecnie obowiązują postanowienia następujące:

Co się tyczy jurysdykcji obywateli polskich w Chinach w procesach tak cywilnych, jak i karnych, oraz używania tłumaczy, mają zastosowanie:

1) Ustawa o ustroju sądownictwa z 28 dnia 12 — 3 m 3 miesiąca roku 1° Suen Tong dynastji Tsing (7 lutego 1910), uzupełniona rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 20 dnia 6° miesiąca roku IV Republiki (20 czerwca 1915);

2) Dekret prezydenta z 31 dnia 10 miesiąca roku IX Republiki (31 października 1920) uzupełniony rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 21 dnia 12 miesiąca roku IX Republiki (21 grudnia 1920) dotyczy ustanowienia sądów w specjalnej strefie kolei Wschodnio-Chińskiej;

3) Dekret prezydenta z 23 dnia 5 miesiąca roku VIII Republiki (23 maja 1919) uzupełniony instrukcjami Ministra Sprawiedliwości z 23 dnia 10 miesiąca roku VIII Republiki (23 października 1919), dekret prezydenta z 30 dnia 10 miesiąca roku IX Republiki (30 października 1920) i dekret prezydenta z 25 dnia 11 miesiąca roku XV Republiki

(25 listopada 1926) w sprawie sądzenia spraw cywilnych i kryminalnych, dotyczących cudzoziemców;

4) Ustawa Rządu Narodowego z 12 dnia 8 miesiąca roku XVI Republiki (12 sierpnia 1927) dotycząca utrzymania w mocy poprzednich ustaw.

Co się tyczy przepisów, dotyczących pełnomocników przed sądami tak cywilnemi, jak karnemi, stosowane są postanowienia kodeksów postępowania cywilnego, ogłoszonych dekretem prezydenta z 22 dnia 7 miesiąca roku X Republiki (22 lipca 1921) i dekretem z 2 dnia 3 miesiąca tegoż roku (2 marca 1921), jako też postanowienia kodeksu postępowania karnego z 28 dnia 7 miesiąca roku XVII Republiki (28 lipca 1928 roku).

Względem adwokatów stosowany jest regulamin adwokacki, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości z 23 dnia 7 — 9 miesiąca roku XVI Republiki (23 lipca 1927) i przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 24 dnia 12 miesiąca roku IX Republiki (24 grudnia 1920), zmienionem przez rozporządzenie z 25 dnia 2 miesiąca roku XI Republiki (25 lutego 1922), dotyczące dopuszczenia przez sądy adwokatów cudzoziemskich.

Proszę Pana, Panie Delegacie Pełnomocny, przyjąć zapewnienia mego wysokiego poważania.

(podpisano) *Chengting T. Wang*
Minister Spraw Zagranicznych
Rządu Narodowego
Republiki Chińskiej.

90.

K.III.10007.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE UDZIELANIA ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ LUB PRZESUNIĘĆ TERMINU STAWIENNICTWA DO POBORU W KRAJU OSOBOM NIEODPOWIADAJĄCYM WARUNKOM § 3 ROZPORZĄDZENIA M. W. R. i O. P. Z DN. 26 CZERWCA 1929 R. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 315).

Wobec powstałych wątpliwości przy rozpatrywaniu spraw o odroczenie służby wojskowej lub o przesunięcie terminu stawiennictwa przed komisją poborową w kraju osobom studjującym zagranicą, które nie mogą wykazać się świadectwem dojrzałości szkoły polskiej lub ukończeniem co najmniej 6 klas szkoły średniej lub równorzędnej w Polsce, M. S. Z. wyjaśnia na podstawie porozumienia z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych (okólnik z dnia 7 lipca b. r. Nr. Wojsk. 1078/1), że posiadanie zagranicznego świadectwa dojrzałości nie jest równoznaczne z ukończeniem 6 klas szkoły średniej w Polsce, gdyż nawet w razie zasadniczego uznania takiego świadectwa przez Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego posiadacz jego powinien składać egzamin z przedmiotów polonistycznych.

Wobec tego obywatele polscy, studjujący zagranicą, posiadający zagraniczne świadectwa dojrzałości, nie mogą uzyskać odroczenia służby wojskowej lub przesunięcia terminu stawiennictwa przed komisją poborową w kraju, gdyż nie czynią zadość wymaganiom § 3 powołanego wyżej rozporządzenia Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

K.III.10346.

91.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE TRYBU ZAŁATWIANIA SPRAW O NADAWANIU I UTRACIE OBYWATELSTWA POLSKIEGO.

M. S. Z. przypomina, iż sprawy nadawania i utraty obywatelstwa polskiego winny być załatwiane przez urzędy konsularne w drodze bezpośredniej z właściwemi urzędami administracji ogólnej, a to zgodnie z rozporządzeniami Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 poz. 545, z dn. 13.XI 1928 r.; Dz. U. R. P. Nr. 95 poz. 843, z dn. 5.IV.1929 r.; Zbiór przepisów konsularnych część II, tekst 271).

A.II.O.14049.

92.

KOMUNIKAT

O ADRESACH POSELSTW RZ. P. W MADRYCIE I MEKSYKU.

Adres Poselstwa Rz. P. w Madrycie jest następujący: Madrid Sansebastian Oquendo 11.

Adres Poselstwa Rz. P. w Meksyku: Mexico. Avenida Oaxaca 15.

A.II.O.14047.

SPROSTOWANIE.

W numerze 8 Dz. Urz. M. S. Z. z dnia 30 grudnia 1930 r. poz. 105, na stronie 228, imię konsula honorowego w Asuncion, p. Tombeur, podano mylnie: „Edward" zamiast, jak być powinno: „Edmund".

Warszawa, 15.VIII.1931.

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 49.

Nr 2753/31. Główna Drukarnia Wojskowa.

327.05
POL

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 16
ROK XIII

WARSZAWA
1 WRZEŚNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

93. SPORZĄDZANIE I LEGALIZOWANIE DOKUMENTÓW MAJĄTKOWYCH DLA OBYWATELI Z. S. R. R.

94. PRZYSYŁANIE PISM REKWIZYCYJNYCH SĄDÓW POLSKICH.

95. KOMISJA EGZAMINACYJNA DLA EGZAMINÓW WSTĘPNYCH I DYPLOM.-KONSULARNYCH W M. S. Z.

96. LISTA EGZAMINATORÓW PRZY EGZAMINACH WSTĘPNYCH I DYPLOM.-KONSULARNYCH.

97. KANDYDACI DO EGZAMINU DYPLOM.-KONSULARNEGO.

98. KURSY NAUKOWE DLA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ W 1931 R.

99. REWIZJA PRZEPISÓW SŁUŻBOWYCH I REDAKCJA WYDAWNICTW.

100. FUNDUSZ INSTALACYJNY DLA URZĘDNIKÓW PROWIZORYCZNYCH,

101. SKŁAD WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY M. S. Z.

102. ODROCZENIA SŁUŻBY WOJSKOWEJ.

103. USTANOWIENIE KONSULATÓW HONOROWYCH RZ. P. W CAPETOWN, CASABLANCA, TARTU I NARWIE.

104. ZMIANY OKRĘGÓW KONSULARNYCH RZ. P. W RUMUNJI, BARCELONIE I ALGIERZE.

105. ZMIANY PESONALNE.

SPROSTOWANIE.

CZĘŚĆ I.

93.

K.II.28283.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE SPORZĄDZANIA I LEGALIZOWANIA W PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDACH ZAGRANICZNYCH I W KOMISARJACIE GENERALNYM RZ. P. W GDAŃSKU DOKUMENTÓW, ODNOSZĄCYCH SIĘ DO CZYNNOŚCI PRAWNYCH MAJĄTKOWYCH, DOKONYWANYCH PRZEZ OBYWATELI Z. S. R. R.

W myśl § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1.VIII.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60 z 1930 r. poz. 484) sądy, notarjusze i pisarze hipoteczni nie mogą sporządzać ani legalizować dokumentów, odnoszących się do czynności prawnych o charakterze majątkowym, dokonywanych przez obywatela Z. S. R. R., przed złożeniem przez osobę interesowaną zaświadczenia Ministerstwa Skarbu, że niema przeszkód do dokonania danej czynności prawnej.

Ponieważ zdarza się, że obywatele Z. S. R. R. sporządzają i poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej akty prawne o charakterze majątkowym, które mają wywrzeć skutek w Polsce, a najczęściej udzielają pełnomocnictw osobom zamieszkałym w Polsce do zarządu lub rozporządzenia majątkiem mandanta w Polsce położonym i dokumenty, stwierdzające daną czynność prawną, sporządzają lub legalizują w urzędach zagranicznych podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych lub w Komisarjacie Generalnym Rz. P. w Gdańsku, przeto zwracam uwagę wymienionych urzędów, że nie mogą one takich dokumentów sporządzać ani legalizować, o ile osoby interesowane nie przedstawią wspomnianego zaświadczenia Ministerstwa Skarbu, że niema przeszkód do dokonania danej czynności prawnej.

W najczęściej zdarzających się wypadkach legalizacji pełnomocnictw, celem ułatwienia stronom uzyskania zezwolenia Ministerstwa Skarbu na sporządzenie pełnomocnictwa, właściwy urząd zagraniczny może sam zająć się wyjednaniem tego zezwolenia, przesyłając akta bezpośrednio Ministerstwu Skarbu, wyjąwszy, gdy strona oświadczy, że sama woli się wystarać o wymagane zezwolenie. W każdym razie legalizacja urzędu zagranicznego nie może być umieszczona na akcie przed uzyskaniem zgody Ministerstwa Skarbu, a wzmianka o tej zgodzie powinna figurować w klauzuli legalizacyjnej, w której należy pozatem zaznaczyć, że nie zwalnia ona strony od konieczności uzyskiwania dalszych obowiązujących zezwoleń Ministerstwa Skarbu na czynności prawne, dokonywane na podstawie tego pełnomocnictwa, nie wyłączając tych, któreby związane były ze sprawą, będącą przedmiotem legalizacji.

Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą spraw objętych §§ 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1.VIII.1930 r., jako wyłączonych z pod jego zastosowania.

Jednocześnie uchylam pismo okólne Nr. 134 (Nr. K.II.a.27219/25 z dnia 17.VII.1925) w sprawie legalizacji plenipotencyj wydawanych przez obywateli obcych.

94.

K.II.28271.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE PRZESYŁANIA ODEZW O DORĘCZENIE I PISM REKWIZYCYJNYCH SĄDÓW POLSKICH DO URZĘDÓW DYPLOMATYCZNYCH I KONSULARNYCH RZ. P.

Pisma sądów polskich przeznaczone dla doręczenia osobom przebywającym zagranicą, jak również rekwizycje tych sądów przeznaczone do wykonania zagranicą, zarówno w sprawach cywilnych jak karnych, kierowane dotychczas do urzędów dyplomatycznych i konsularnych Rz. P. za pośrednictwem M. S. Z., będą przesyłane, z wyjątkiem przeznaczonych do Z. S. R. R., przez sądy lub Ministerstwo Sprawiedliwości bezpośrednio do właściwych urzędów dyplomatycznych i konsularnych Rz. P.

W razie niemożności ustalenia właściwego urzędu konsularnego sądy względnie Ministerstwo Sprawiedliwości będą przesyłały pisma do urzędu konsularnego mającego siedzibę w stolicy właściwego państwa (w St. Zjednoczonych Ameryki — do Konsulatu Gen. Rz. P. w Nowym Jorku), który skieruje pismo do właściwego urzędu konsularnego, zawiadamiając o tem sąd względnie Ministerstwo Sprawiedliwości.

W związku z powyższem zarządzam, aby urzędy dyplomatyczne i konsularne kierowały odpowiedzi na wymienione pisma i rekwizycje z pominięciem M. S. Z. bezpośrednio do sądów lub, w wypadku otrzymania pisma od Ministerstwa Sprawiedliwości do tegoż Ministerstwa, o ile to ostatnie, przesyłając pismo sądu, nie zastrzegło przesłania odpowiedzi bezpośrednio do tegoż sądu.

95.

W.O.5571/1.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE KOMISJI EGZAMINACYJNEJ DLA EGZAMINÓW WSTĘPNEGO I DYPLOMATYCZNO-KONSULARNEGO.

W wykonaniu art. 1 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I-ej kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym oraz zarządzenia z dnia

31 marca 1930 r. Nr. G. M. O. 1636 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 z 1930 r. poz. 23), powołuję Komisję Egzaminacyjną w następującym składzie:

1) Podsekretarz Stanu, Józef Beck — Przewodniczący,
2) Dyrektor Departamentu Konsularnego, Wacław Jędrzejewicz— Zastępca Przewodniczącego,
3) Naczelnik Wydziału Osobowego, Wiktor T. Drymmer,
4) Zastępca Naczelnika Wydziału Historyczno-Naukowego, Prof. Henryk Mościcki,
5) Radca Ministerjalny, dr. Jan Fryling — Sekretarz.

Komisja przedstawi do 1 września b. r. do zatwierdzenia listę egzaminatorów.

96.

W.O.5574/I.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE EGZAMINATORÓW PRZY EGZAMINACH WSTĘPNYCH I DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYCH.

Na wniosek Komisji Egzaminacyjnej przedstawiony mi zgodnie z zarządzeniem z dnia 31 marca 1930 r. Nr. G.M.O.1636 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 z 1930 r. poz. 23) i z zarządzeniem z dnia 26 sierpnia 1931 r. Nr. W.O. 5571/I (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16 z 1931 r. poz. 95) oraz na zasadzie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I-ej kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym, powołuję niżej wymienionych w charakterze egzaminatorów przy egzaminach wstępnych i dyplomatyczno-konsularnych:

1) Język francuski — Radca Ministerjalny Stefan Fiedler-Alberti,
2) Język angielski — Naczelnik Wydziału dr. Edward Raczyński,
3) Język niemiecki — Radca Ministerjalny dr. Emil Kipa,
4) Historja (nowożytna) dyplomacji — Radca Ministerjalny Prof. Henryk Mościcki i Radca Ministerjalny dr. Emil Kipa,
5) Geografja polityczna i gospodarcza — Radca Ministerjalny dr. Emil Kipa,
6) Ekonomika Polski i świata — Radca Ekonomiczny M. S. Z. Antoni Roman,
7) Prawo międzynarodowe prywatne — Radca Prawny M. S. Z. Prof. Leon Babiński,
8) Prawo międzynarodowe publiczne — Naczelnik Wydziału Prof. dr. Juljan Makowski,

9) Organizacja polskich władz i urzędów ze szczególnem uwzględnieniem prawa i praktyki konsularnej — Naczelnik Wydziału Witold Obrębski i Radca Ministerjalny dr. Władysław Namysłowski.

97.

W.O.5574/2

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE KANDYDATÓW DO EGZAMINÓW DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYCH.

Egzamin dyplomatyczno-konsularny odbędzie się bieżącego roku w czasie od 3 do 7 listopada w centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Do egzaminu tego zostają dopuszczeni kandydaci następujący: Baliński Antoni, Białokur Wacław, Borkowski Dunin Henryk, Krasicki Kazimierz, Kurnatowski Adam, Lasocki Jerzy, Łubieński Stefan, Rudzka Ewa, Siemieński Stefan, Skiwski Wiktor, Staniszewski Karol, Stebelski Henryk, Włodarkiewicz Stanisław, Zabłocki Tadeusz, Zaleski Franciszek.

Wymienionym kandydatom udzielam urlopu od dnia 20 września do 7 listopada r. b. włącznie.

Informacyj dotyczących szczegółów egzaminu udzielać będzie Wydział Osobowy.

Dyrektorowie Departamentów, Naczelnicy Wydziałów samodzielnych i Kierownicy Placówek przedłożą Wydziałowi Osobowemu w terminie do dnia 1 kwietnia 1932 r. wykaz tych urzędników, których na zasadzie studjów oraz kwalifikacyj osobistych i służbowych polecają jako kandydatów do następującego ogzaminu dyplomatyczno-konsularnego. Dołączone do wykazu podania kandydatów winny zawierać następujące dane: 1) imię i nazwisko, 2) data urodzenia, 3) studja i charakter służbowy, 4) przydział, 5) uzasadnienie kwalifikacyj osobistych.

98.

W.O.5528/1.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE KURSÓW NAUKOWYCH
DLA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

W czasie od 9 listopada do 19 grudnia 1931 r. odbędą się w Warszawie zorganizowane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych kursy naukowe dla urzędników służby zagranicznej.

Program kursów, który w szczegółach zostanie ogłoszony w ciągu września, obejmie wykłady i konwersatorja w dziedzinie prawa międzynarodowego prywatnego i publicznego, prawa konsularnego, historji i geografji, zagadnień gospodarczych, zagadnień obrony państwa etc.

O uczestnictwo w kursach ubiegać się mogą wszyscy urzędnicy służby zagranicznej I-ej kategorji, wnosząc podania do dnia 1 października r. b. do Wydziału Osobowego za pośrednictwem Naczelników Wydziałów i Kierowników placówek, którzy podania te zaopatrzą w poufną opinję.

Około 15 października ogłoszona zostanie lista uczestników kursu.

Uczestnicy kursu korzystać będą przez czas jego trwania z urlopu; uczestnikom z placówek doliczy się ustalone przepisami dni na podróż. Urlop ten nie będzie zaliczony do urlopu wypoczynkowego.

Podczas tego urlopu uczestnicy obowiązani będą do pracy w centrali M. S. Z. od godz. 9 do 13, a mianowicie urzędnicy centrali w miejscu swego przydziału, urzędnicy placówek w Wydziałach, do których zostaną przydzieleni.

Uczestnicy kursów z placówek otrzymają zwrot kosztów podróży z placówki do Warszawy i zpowrotem.

O uczestnictwie w kursie wydane będą uczestnikom — zgodnie z listami obecności — stosowne zaświadczenia.

99.

W.O.5551/4.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE REWIZJI PRZEPISÓW SŁUŻBOWYCH I REDAKCJI ODNOŚNYCH WYDAWNICTW.

Z okazji zamknięcia okresu dziesięciolecia polskiej służby konsularnej zostało opracowane i wydane w formie książki systematyczne zestawienie przepisów służbowych M. S. Z. wydanych w tym okresie i obowiązujących dotychczas p. t. Zbiór przepisów konsularnych.

Zbiór ten ułatwia w dużej mierze zorjentowanie się w powyższych przepisach, które stanowią podstawę pracy w zakresie służby zagranicznej. Jednocześnie zaś uwidocznia on, że przepisy dotyczące tej służby są jeszcze bądź częstokroć niekompletne, bądź czasami niejasne lub wykazujące pewne wzajemne sprzeczności.

Niniejszem powołuję do życia Komisję rewizji przepisów służbowych i redakcji odnośnych wydawnictw. Zadania tej Komisji będą następujące:

1) Ustalenie luk istniejących w dotychczasowych przepisach służbowych, przygotowanie projektów nowych przepisów i zajęcie się ich wprowadzeniem w życie;
2) Poddanie rewizji przepisów istniejących i w miarę znalezienia w nich niejasności lub sprzeczności, przeprowadzenie odpowiednich zmian;
3) Przygotowanie projektu książki, która jako półoficjalna publikacja M. S. Z., podawałaby urzędnikom służby zagranicznej systematycznie zestawienie ich praw i obowiązków, wynikających z istniejących przepisów.

W skład Komisji powołuję:

1) p. Wacława Jędrzejewicza, Dyrektora Departamentu Konsularnego, jako przewodniczącego,
2) p. Leonarda Szepietowskiego, Naczelnika Wydziału A. II.,
3) p. Teofila Jaśkiewicza, zastępcę Naczelnika Wydziału Osobowego,
4) p. Dr. Władysława Namysłowskiego, Radcę Ministerjalnego,
5) p. Dr. Jana Frylinga, Radcę Ministerjalnego, jako sekretarza generalnego Komisji i kierownika prac redakcyjnych,
6) p. Jerzego Matusińskiego, Radcę Ministerjalnego,
7) p. Dr. Witolda Wehra, Referendarza.

Do współpracy z Komisją wzywam wszystkich urzędników służby zagranicznej, którzy odnośne spostrzeżenia i uwagi mogą skierowywać na ręce przewodniczącego Komisji za pośrednictwem dyrektorów właściwych Departamentów lub kierowników placówek zagranicznych.

W przeciągu 2 miesięcy Komisja przedstawi raport dotyczący wykonanych prac w zakresie rewizji przepisów służbowych i zebrania oraz usystematyzowania materjałów do projektowanego wydawnictwa. Równocześnie Komisja przedstawi propozycję co do przypuszczalnego terminu opublikowania wspomnianego wydawnictwa wraz z kosztorysem druku.

Wykonanie niniejszego okólnika powierzam Naczelnikowi Wydziału Osobowego.

100.

A.II.14076.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE FUNDUSZU INSTALACYJNEGO DLA URZĘDNIKÓW MIANOWANYCH PROWIZORYCZNIE.

Uzupełniając zasady, stosowane przy wypłacie funduszu instalacyjnego (Zbiór Przepisów Konsularnych część I, tekst 141) zarządzam, aby zasady te stosowane były również i do urzędników, mianowanych prowizorycznie i powoływanych na stanowiska etatowe, przewidziane w budżetach podległych urzędów zagranicznych.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 września 1931 r.

101.

W.O.5557/2.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY M. S. Z.

Dnia 28 sierpnia 1931 r. wygasają pełnomocnictwa całego składu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych, ustalonego dnia 28 sierpnia 1928 r.

*) Zbiór przepisów konsularnych, część I. tekst 141.

Wobec powyższego, w myśl art. 2 Ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dysc. i postępowaniu dysc. przeciwko funkcjonarjuszom państwowym, na okres czasu od dnia 28 sierpnia 1931 r. do dnia 28 sierpnia 1934 r. ustalam następujący skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i mianuję następujących urzędników:

Dr. Juljana Makowskiego — Naczelnika Wydziału w IV st. sł. — przewodniczącym

Dr. Edwarda Raczyńskiego — Naczelnika Wydziału w V st. sł. — zastępca przewodn.

Józefa Lipskiego — Naczelnika Wydziału w V st. sł.

Stanisława Eskę — Naczelnika Wydziału w V st. sł.

Dr. Emila Kipę — Radcę Minister. w V st. sł.

Aleksandra Dunajeckiego — Radcę Minister. w V st. sł.

Dr. Romana Staniewicza — Naczelnika Wydziału w VI st. sł.

Stanisława Próchnickiego — Kierownika Wydziału w VI st. sł.

Leonarda Szepietowskiego — Naczelnika Wydziału w VI st. sł.

Jana Starzewskiego — Radcę Minister. w VI st. sł.

Henryka Sokolnickiego — Radcę Minister. w VI st. sł.

Leona Orłowskiego — Radcę Minister. w VI st. sł.

Bohdana Samborskiego — Radcę Minister. VI st. sł.

Dr. Stefana Rosickiego — Radcę Minister. w VI st. sł.

Stefana Alberti — Radcę Minister. w VI st. sł.

Tadeusza Kunickiego — Referendarza w VII st. sł.

Leona Czosnowskiego — Referendarza w VII st. sł.

członkiem (sędzią)

Michała Fedewicza — Naczelnika Kancelarji w VII st. sł.	członkiem (sędzią)
Walerję Grabowską — Asesora w VII st. sł.	
Dr. Kaspra Ogniewskiego — Referendarza w VIII st. sł.	
Dr. Eugenjusza Banasińskiego — prow. Referendarza w VIII st. sł.	
Juljusza Sakowskiego — Referendarza w VIII st. sł.	
Henryka Stebelskiego — prow. Referendarza w VIII st. st.	
Irenę Przychodzką — Asesora w VIII st. sł.	
Pawła Millera — Kontrolera w VIII st. sł.	
Eugenjusza Nowomiejskiego — Kontrolera w VIII st. sł.	
Stanisława Surowińskiego — Adjunkta kanc. w IX st. sł.	
Dr. Władysława Namysłowskiego — Radcę Minister. w VI st. sł.	rzecznikiem
Michała Łubieńskiego — Radcę Minister. w VI st. sł.	zast. rzecznika
Dr. Jana Frylinga — Radcę Minister. w VI st. sł.	zast. rzecznika
Dr. Zdzisława Łęckiego — Referendarza w VIII st. sł.	zast. rzecznika
Aleksandra Kwiatkowskiego — prow. Referendarza w VII st. sł.	sekr. protokólantem
Stanisława Korzeniowskiego — prow. Referendarza w VII st. sł.	zast. sekr. protokól.
Hieronimę Kozłowską — Adjunkta kanc. w VIII st. sł.	siłą kancelaryjną.

W z. Ministra:

(—) J. Beck

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 1 września 1931 r.

CZĘŚĆ II.

102.

K.III.10730.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ Z TYTUŁU WYŻSZYCH STUDJÓW DLA SŁUCHACZY SPECJALNEJ SZKOŁY MECHANIKI I ELEKTROTECHNIKI W PARYŻU, KRÓLEWSKIEGO UNIWERSYTETU W MACERACIE I KRÓLEWSKIEGO WYŻSZEGO INSTYTUTU NAUK HANDLOWYCH I EKONOMICZNYCH W BOLONJI.

Ministerswo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznało Specjalną Szkołę Mechaniki i Elektrotechniki w Paryżu (Ecole Spéciale Mecanique et d'Electricité), Królewski Uniwersytet w Maceracie i Królewski Wyższy Instytut Nauk Handlowych i Ekonomicznych w Bolonji za uczelnie wyższe, uprawniające słuchaczy rzeczywistych do żądania odroczenia służby wojskowej na podstawie Rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 34 poz. 315) oraz zgodnie z przepisami art. 61 pkt. 2-gi Ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 458).

103.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE USTANOWIENIA KONSULATÓW HONOROWYCH RZ. P. W KAPETOWN, CASABLANCA, TARTU I W NARWIE.

Ustanowione zostały następujące Konsulaty Honorowe Rz. P.:

A.II.14343.I.

1) w CAPETOWN (Afryka Południowa)

Okrąg Konsulatu Honorowego w Capetown obejmuje: Obszar Związku Afryki Południowej i terytorjum mandatowe Afryki Południowo-Zachodniej; Obszar Wysokiej Komisji Południowo-Afrykańskiej (Bechuanaland, Swaziland i Basutoland), Północną i Południową Rodezję.

A.II.14529.

2) w CASABLANCA (Marokko franc.)

Okrąg Konsulatu Honorowego w Casablanca obejmuje Marokko francuskie.

A.II.14563.

3) w TARTU (Estonja)

Okrąg Konsulatu Honorowego w Tartu obejmuje miasto i powiat Tartu.

A.II.14564.

4) w NARWIE (Estonja)

Okrąg Konsulatu Honorowego w Narwie obejmuje Narwę i powiat Viru.

104.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIAN OKRĘGÓW KONSULARNYCH KONSULATÓW RZ. P. W RUMUNJI, W BARCELONIE I W ALGIERZE.

A.II.13796.

Okręgi kompetencyjne Konsulatów Rz. P. w Rumunji zostają ustalone następująco:

1) Konsulat Rz. P. w Bukareszcie:

Okrąg: Powiaty: Ifov, Ialomita, Muscel, Olt, Teleorman, Vlasca, Dolj, Gorj, Mehedinti, Romanati, Ramnicu-Valcea, Alba, Brasov, Prahova, Caliacra, Durostor, Dambovita, Arges, Cluj, Fagaras, Huniedoara, Mures, Oderhei, Sibiu, Somes, Ciuc, Trei-Scaune, Tarnava-Mare, Tarnava-Mica, Turda, Caras, Severin, Timis-Torontal, Arad-Bihor, Salaj, Satu-Mare, Ramnicu-Sarat, Buzau, Covorlui, Putna, Tecuci, Tutova, Constanta, Tulcea, Nasaud, Maramures, Bacau i Falciu.

2) Konsulat Rz. P. w Czerniowcach:

Okrąg: Powiaty: Cernauti, Campulung, Radauti, Siret, Storojinet, Dorohoi, Baia, Botosani, Neamt, Roman i Jasi.

3) Konsulat Rz. P. w Kiszyniowie:

Okrąg: Powiaty: Chisinau, Tighina, Cetateea-Alba, Hotin, Soroca, Balti, Orhei, Cahul i Ismail.

Miasta Galac i Braila zostają wyodrębnione, stanowiąc ewent. okrąg przyszłego Konsulatu Honorowego Rz. P. w Galacu.

A.II.14629.

Okrąg kompetencyjny Konsulatu Honorowego Rz. P. w Barcelonie obejmuje:

Obszar Catalunia, składający się z prowincyj: Barcelona, Tarragona, Gerona, Lerida;

Obszar Aragon, składający się z prowincyj: Zaragoza, Huesca, Teruel;

Obszar Valencia, składający się z prowincyj: Valencia, Castellon, Alicante;

Wyspy Balearsie (stanowiące oddzielną prowincję).

A.II.14671.

W związku z utworzeniem Konsulatu Honorowego Rz. P. w Casablanca, Marokko francuskie, zostało wyłączone z okręgu kompetencyjnego Konsulatu Honorowego Rz. P. w Algierze.

105.

W.O.5555/7.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Karszo Siedlewski Jan — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. — Radcą Poselstwa I kl. w V st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie z dniem 1 października 1931 r.

Pawłowski Tadeusz — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Charkowie z dniem 1 listopada 1931 r.

Douglas James H. — w Warszawie — prow. Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Charbinie z dniem 1 października 1931 r.

Rogoyski Konrad — b. Attaché honorowy Ambasady Rz. P. w Paryżu — Konsulem honorowym Rz. P. w Casablanca z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Jałowiecki Bohdan — prowizorycznym Referendarzem w VII st. sł. w M. S. Z. z dniem 1 września 1931 r.

Jałowiecki Bohdan — prow. Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — prow. Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku z dniem 1 października 1931 r.

Lepecki Mieczysław Bohdan — Kapitan W. P. w stanie nieczynnym — prow. Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie z dniem 1 listopada 1931 r.

Domaszewicz Michał — Pracownik kontraktowy z tyt. Attaché Poselstwa w Poselstwie Rz. P. m Teheranie — prowizorycznym Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie z dniem 1 listopada 1931 r.

Krancowa Helena — Asesor do odwołania w VIII st. sł. w Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rz. P. — prowizorycznym Asesorem w VIII st. sł. w M. S. Z. z dniem 1 września 1931 r.

Szteynówna Zofja — prowizorycznym Adjunktem kancelaryjnym w VIII st. sł. w M. S. Z. z dniem 1 września 1931 r.

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

Barthlowi de Weydenthal Jerzemu — Radcy Poselstwa I kl. w V st. sł. Kierownikowi Delegacji Rz. P. w Szanghaju — kierownictwo Poselstwa Rz. P. w Szanghaju w charakterze Chargé d'Affaires z dniem 12 sierpnia 1931 r.

Merdingerowi Zygmuntowi — Radcy Poselstwa II kl. w VI st. sł. Kierownikowi Konsulatu Generalnego Rz. P. w Meksyku—kierownictwo Poselstwa Rz. P. w Meksyku w charakterze Chargé d'Affaires z dniem 3 września 1931 r.

PRZENIESIENI:

Poniński Alfred — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. — z dniem 1 października 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Knoll Roman — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. I kl. w III st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Grabowiecki Jan — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie — z dniem 1 listopada 1931 r.

Oraczewski Stanisław — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Tyflisie — z dniem 1 listopada 1931 r.

Klimecki Leon — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. Kierownik Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Sofji — z dniem 1 listopada 1931 r.

Podoski Wiktor — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Waszyngtonie — z dniem 1 listopada 1931 r.

Huzarski Roman — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Charkowie — z dniem 1 listopada 1931 r.

Figwer Kazimierz — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Opolu — z dniem 1 stycznia 1932 r.

Łęcki Wacław — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Chicago — z dniem 1 grudnia 1931 r.

Dr. Kulikowski Edward — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. przy Delegacji Rz. P. w Genewie — z dniem 1 listopada 1931 r.

Leszner Tadeusz — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie — z dniem 1 grudnia 1931 r.

Łagowska Aniela — Rejestrator w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — z dniem 1 listopada 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Dr. Bertoni Karol Dyrektor Departamentu w III st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Andrycz Czesław — Radca Legacyjny I kl. w V st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Dr. Łoś Jan Stanisław — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Dr. Henzel Marjan — Radca Legacyjny II kl. w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Brzeziński Franciszek — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Lasocki Jerzy — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Kotarski Zygmunt — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Stojowski Władysław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Rozmysłowski Ludwik — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Stanowski Jerzy — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Schneider Fryderyk — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Iwanowski Aleksander — Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

Jankowski Piotr — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Winiarz Roman — Konsul Honorowy Rz. P. w Hawrze — z dniem 31 sierpnia 1931 r.

A.II.13814.

SPROSTOWANIE.

W punkcie 7 § VII zarządzenia o zawieraniu umów z umysłowymi pracownikami kontraktowymi służby zagranicznej (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z dnia 15.IV.1931) zamiast słowa: „względnie" powinny być słowa: „sanitarną, lub".

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:

(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 413-70
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 17
ROK XIII

WARSZAWA
15 WRZEŚNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

106. PRZEPISY KANCELARYJNE W ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ.
107. ZMIANY PRZEPISÓW KONSULARNYCH.
108. PODZIAŁ KOMPETENCYJ WYDZIAŁÓW M. S. Z. W ZAKRESIE EKONOMICZNYM.
109. PRZYGOTOWANIE USTAWY O SŁUŻBIE ZAGRANICZNEJ.
110. DEKORACJE URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.
111. INSTANCJE DLA SPRAW WOJSKOWYCH.
112. UTWORZENIE P. K. U. W BĘDZINIE.
113. SPRAWOZDANIA STENOGRAFICZNE SEJMU I SENATU.
114. „PRZEZ MORZA I RZEKI DO KOLONIJ".
115. ZMIANY PERSONALNE.
SPROSTOWANIE.

CZĘŚĆ I.

106.

(Monitor Polski Nr. 196 z dnia 27.VIII. 1931, poz. 273).

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

Z DNIA 24 SIERPNIA 1931 R. O PRZEPISACH KANCELARYJNYCH W ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ.

§ 1.

Ustala się załączone do niniejszej uchwały przepisy kancelaryjne dla urzędów administracji rządowej.

Przepisy mają charakter ramowy.

§ 2.

Rozciągnięcie powyższych przepisów na inne urzędy, instytucje i zakłady administracji publicznej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

§ 3.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

§ 4.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1920 r. w sprawie biurowości Ministerstw („Monitor Polski" Nr. 251).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *A. Prystor.*

PRZEPISY KANCELARYJNE

DLA ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ.

§ 1.

Zakres przepisów.

Przepisy niniejsze obejmują zasady technicznego postępowania z aktami w urzędach administracji rządowej.

W poszczególnych urzędach obowiązują przepisy szczegółowe, wydane przez właściwe władze, w zasadzie naczelne, w ramach wskazanych niżej zasad.

§ 2.

Czynności kancelaryjne.

Do czynności, które kancelarja spełnia dla całego urzędu, należą z reguły:

a) przyjmowanie i przydzielanie otrzymanych z zewnątrz pism (wpływów),

b) sporządzanie czystopisów załatwień bruljonowych,
c) wysyłanie załatwień na zewnątrz,
d) prowadzenie składnicy akt (w instytucjach wojskowych: składu akt), załatwionych, a niepotrzebnych do bieżącego urzędowania.

§ 3.

Czynności komórek organizacyjnych.

Łączenie, oznaczanie, rejestracja i przechowywanie akt odbywa się zasadniczo we właściwych komórkach organizacyjnych.

Akta tajne rejestruje się i przechowuje oddzielnie, pod specjalnem zabezpieczeniem.

§ 4.

Wykaz akt, znak akt.

Do łączenia, oznaczania, rejestracji i przechowywania akt służy wykaz akt. Jest to planowe i stałe wyszczególnienie akt, powstających w toku działalności urzędu, ułożone sposobem przedmiotowym (hasłowym).

Wykaz akt wiąże się z podziałem czynności urzędu, który to podział ujmuje w grupy jednorodne lub pokrewne pod względem przedmiotowym sprawy, wchodzące w zakres właściwości poszczególnych komórek organizacyjnych.

Każdej pozycji wykazu akt odpowiada teczka, zawierająca akta danej kategorji o tymsamym znaku akt.

§ 5.

Obieg akt.

Do obiegu akt w urzędzie stosuje się następujące zasady:
a) szybkie załatwienie sprawy jest równie ważne, jak załatwienie jej w sposób właściwy pod względem rzeczowym;
b) akt przechodzi przez ten sam punkt zatrzymania w zasadzie tylko raz;
c) normalny obieg akt winien wskazywać wykres obiegu akt, ustalający najmniejszą ilość punktów zatrzymania;
d) poszczególne etapy obiegu akt odbywają się w ustalonych odpowiednich porach dnia, harmonizując ze sobą wzajemnie;
e) obieg akt w urzędzie odbywa się z reguły bez pokwitowań;
f) po załatwieniu należy złożyć akt niezwłocznie do właściwej teczki.

§ 6.

Oznaczanie i rozdział wpływów.

Wpływy koncentrują się w kancelarji, gdzie się je otwiera, opatruje pieczątką wpływu i po ustaleniu ilości załączników, przydziela według podziału czynności właściwym komórkom organizacyjnym, w miarę możności odrazu właściwym urzędnikom referującym.

W ramach pieczątki wpływu uwidacznia się:

a) datę wpływu (na depeszach również godzinę i minutę odbioru);

b) znak przydziału;

— później, już we właściwej komórce organizacyjnej, również—

c) numer sprawy.

Za załącznik uważa się każdy luźny odcinek papieru; dokumenty i broszury liczy się jako pojedyńcze załączniki.

Jeżeli nazwisko lub adres nadawcy, względnie data pisma nie jest w niem podana, wówczas dołącza się do pisma kopertę, w której je otrzymano. Koperty dołącza się również do wszystkich odwołań, sprzeciwów, skarg i t. p.

Podania od interesantów, zwłaszcza w urzędach pierwszej instancji i niższych, mogą przyjmować właściwi urzędnicy referujący.

Pism, oznaczonych jako tajne, poufne do rąk własnych i adresowanych imiennie, kancelarja nie otwiera, lecz przesyła właściwemu urzędnikowi, który sam je otwiera i przydziela.

Pisma władz wyższych, skargi na działalność urzędów lub urzędników, oraz sprawy zastrzeżone do wglądu, przedstawia kancelarja kierownikowi urzędu przed doręczeniem właściwym komórnikom organizacyjnym.

Pisma, mylnie doręczone do urzędu, odsyła kancelarja pod właściwym adresem.

§ 7.

Rejestracja spraw.

Tryb, zakres i formy rejestracji ustala właściwa władza przełożona w granicach niezbędnej konieczności i z uwzględnieniem następujących zasad:

a) zakres zapisów powinien być jaknajmniejszy; władza przełożona może wprowadzić obowiązek rejestrowania tylko spraw ważnych, mających istotne znaczenie dla interesu urzędu i obywateli, względnie zastąpienie rejestracji właściwym układem samych akt;

b) normalnych etapów obiegu akt w urzędzie z reguły nie rejestruje się, natomiast notuje się odchylenia od ustalonej drogi normalnej;

c) sprawa powinna być zarejestrowana tylko raz, w pewnym określonym zapisku i pod jedną pozycją porządkową.

§ 8.

Numer sprawy.

Stałą cechą rozpoznawczą sprawy jest jej numer.

Jako numer sprawy służy znak akt z ewentualnem dodaniem cechy właściwej komórki organizacyjnej względnie także innych bliższych cech rozpoznawczych.

Numer powinien symbolizować zarazem treść sprawy.

§ 9.

Forma załatwienia.

Załatwienie może być odręczne lub bruljonowe, a w obydwu wypadkach albo ostateczne albo tymczasowe.

Załatwienie odręczne wychodzi na zewnątrz w formie, jaką nadał mu własnoręcznie urzędnik referujący, załatwienie zaś bruljonowe wymaga przepisania na czysto.

§ 10.

Sporządzanie czystopisu.

Czystopisy należy sporządzać ściśle według bruljonu a ewentualne zmiany w treści pisma można czynić tylko w porozumieniu z właściwym urzędnikiem referującym.

Jeżeli bruljon załatwienia jest trudny do odczytania bądźto z powodu nieczytelnego charakteru pisma, bądź też z powodu licznych poprawek lub uzupełnień, wówczas należy sporządzić dla akt kopię czystopisu.

Sprawdzenie czystopisu z bruljonem należy do kancelarji. W sprawach ważnych urzędnik referujący powinien sobie zastrzec przedstawienie mu czystopisu do osobistego sprawdzenia.

Odbitek pisma sporządza się tyle, ile odbiorcom potrzeba, by nie musieli wykonywać odpisów własnemi siłami.

Czystopisy pism tajnych wolno sporządzać tylko w ilości, odpowiadającej ściśle rozdzielnikowi (adresowi).

§ 11.

Podpisywanie.

Podpisywanie własnoręczne czystopisu powinno być ograniczone do niezbędnych potrzeb.

Zamiast własnoręcznego podpisu urzędnika, który zatwierdził projekt załatwienia, umieszcza się jego nazwisko na czystopisie odrazu przy przepisywaniu, dodając klauzulę zgodności. W wypadkach uzasadnionych względami praktycznemi podpisy mogą być zastąpione faksymilem.

Obowiązek własnoręcznego podpisywania obejmuje w każdym razie pisma:

a) kierowane do władz wyższych i równorzędnych;
b) zaświadczenia, polecenia wypłat oraz inne pisma, mające charakter dokumentów.

§ 12.

Data pisma.

Datą pisma jest zasadniczo data odręcznego załatwienia względnie data sporządzenia czystopisu.

W wypadkach innej dyspozycji pozostawia się w czystopisie miejsce na datę pisma niewypełnione; wówczas umieszcza datę sam podpisujący.

§ 13.

Wysyłanie pism.

W ciągu dnia przepisane względnie podpisane czystopisy oraz sporządzone załatwienia odręczne wychodzą z urzędu tego samego dnia.

Bruljony zwraca kancelarja właściwym komórkom organizacyjnym.

Pisma ważniejsze wysyła się w kopertach, przyczem pisma, kierowane pod jednym adresem, wkłada się do wspólnej koperty. Inne pisma wysyła się bez kopertowania, składając je i spajając w sposób, uzewnętrzniający adres.

Pisma tajne i poufne wysyła się w dwóch kopertach. Kancelarja otrzymuje je do wysłania z komórek organizacyjnych już zakopertowane i opieczętowane, wkłada je do drugiej koperty, adresuje, nie umieszczając na zewnętrznej kopercie znaków tajności, i wysyła listami poleconemi. Pisma tajne zagranicę wysyła się pocztą kurjerską.

Doręczanie pism urzędom miejscowym odbywa się z reguły na wspólnym punkcie wzajemnej wymiany pism, za pokwitowaniem w książce doręczeń.

§ 14.

Przechowywanie akt terminowych.

Akta spraw terminowych, t. j. wyczekujących odpowiedzi w określonym terminie, przechowuje się oddzielnie od innych, zasadniczo w układzie dekadowym.

Sprawy, wychodzące na zewnątrz odręcznie z wyznaczonym terminem na odpowiedź, zapisuje się w terminarzu, względnie pozostawia się w aktach terminowych kartkę zastępczą, ewentualnie notuje się w inny dogodny sposób.

§ 15.

Przechowywanie akt ostatecznie załatwionych.

Akta spraw ostatecznie załatwionych składa się we właściwych teczkach, ułożonych w porządku wykazu akt.

Zasadniczo nie należy akt zszywać ani sklejać.

We właściwych komórkach organizacyjnych przechowuje się akta tak długo, dopóki są potrzebne do bieżącego urzędowania. Po upływie tego czasu przekazuje się je do składnicy akt.

Sposób wydzielania akt ze składnicy i przekazywanie ich do archiwum państwowego względnie niszczenia normują specjalne przepisy.

§ 16.

Kontrola.

Faktyczna kontrola toku urzędowania powinna zastępować kontrolę formalną.

Ogólne wykazy ruchu spraw sporządza kancelarja, zasadniczo w okresach kwartalnych, na podstawie danych, zebranych w porozumieniu z komórkami organizacyjnemi.

K.III.12518.

107.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE USPRAWNIENIA DZIAŁALNOŚCI ADMINISTRACYJNEJ I ZMIAN OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISÓW KONSULARNYCH.

Dążąc do usprawnienia działalności oraz do odciążenia centrali M. S. Z. od spraw, w których jej współdziałanie nie przynosi korzyści przedmiotowemu załatwieniu, zarządzam następujące zmiany w istniejących przepisach:

I. Dział obywatelstwa.

a) Sprawy *nadawania i utraty obywatelstwa polskiego* winny być załatwiane w drodze bezpośredniej korespondencji z właściwemi władzami administracji ogólnej (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 15 z 1931 r., poz. 91).

b) Przewidziany *w instrukcji paszportowej* (§§ 9 i 10) obowiązek powiadamiania M. S. Z. o wystawionych paszportach krótkotermino wych uchyla się.

Urzędy konsularne powiadamiać mają odtąd o wystawieniu paszportów krótkoterminowych tylko kompetentne starostwa.

c) Obowiązek prowadzenia *matrykuły konsularnej,* przewidziany w instrukcji K. III. a. 1752 z dn. 8/III 1926 (Zbiór przepisów konsularnych część II, poz. 273), uchyla się.

II. Dział wizowy.

a) *Miesięczne wykazy wizowe,* przewidziane w § 16 instrukcji wizowej, znosi się. Urzędy konsularne mają odtąd nadsyłać jedynie roczne wykazy wizowe, przewidziane w raporcie administracyjnym.

b) Obowiązek *powiadamiania M. S. Z.* o wizach udzielonych na podstawie samodzielnej decyzji kierownika urzędu konsularnego *uchodźcom rosyjskim i obywatelom sowieckim* zmienia się w tym sensie, iż odtąd powyższe powiadomienia winny być kierowane do kompetentnych władz wojewódzkich.

III. Dział repatrjacji starców, dzieci i chorych.

Wobec powtarzających się wypadków kierowania indywidualnych *spraw repatrjacyjnych* do M. S. Z. przypominam, iż okólnikiem z dnia 29/XI 1930 r. Nr. K.III.17584 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1930 r. poz. 92) została zarządzona w sprawach repatrjacyjnych bezpośrednia korespondencja urzędów konsularnych z władzami administracji ogólnej II instancji.

IV. Dział wojskowy.

Zgodnie z art. 25 Rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 31 30 poz. 270) II-gą instancją dla urzędów konsularnych w sprawach wojskowych są właściwi wojewodowie.

Komunikatem Nr. K.III.10148 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 17 z 1931 r. poz. 111) upoważniłem wojewodów do wydawania również decyzji w drodze nadzoru.

Na mocy więc niniejszego zarządzenia do M. S. Z. winny być nadal kierowane jedynie sprawy o charakterze zasadniczym.

W sprawach dotyczących indywidualnych wypadków, a objętych powyższemi działami, M. S. Z. będzie decydować tylko, o ile powstaną one z inicjatywy urzędów centralnych albo poselstw obcych.

108.

A.II.14656.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE PODZIAŁU KOMPETENCYJ WYDZIAŁÓW MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH W ZAKRESIE EKONOMICZNYM.

Celem uniknięcia dwutorowości w zakresie działalności ekonomicznej poszczególnych Wydziałów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zarządzam aż do czasu definitywnej reorganizacji M. S. Z. następujący podział kompetencyj w sprawach ekonomicznych.

I. Radca Ekonomiczny.

1) Wykonywa nadzór nad jednolitością polityki gospodarczej Wydziałów M. S. Z.;

2) wydaje opinje we wszystkich sprawach gospodarczych załatwianych przez M. S. Z.;

3) kieruje sprawami ekonomicznemi ogólnej natury nie wchodzącemi w zakres kompetencji poszczególnych Wydziałów.

II. Wydział Ustrojów Międzynarodowych.

Do zakresu działania tego Wydziału należą:

1) gospodarcza działalność Ligi Narodów, jak również innych polityczno-gospodarczych organizacyj międzynarodowych i polskich wchodzących w ich skład,

2) sprawy wielostronnych układów gospodarczych.

III. Wydział Zachodni (P. II) i Wschodni (P. III).

Do tych Wydziałów należą:

1) stosunki gospodarcze Polski z państwami, wchodzącemi w zakres ich kompetencji,

2) sprawy dwustronnych traktatów handlowych oraz ich wykonanie,

3) nadzór nad działalnością Radców Handlowych i Rolniczych.

IV. Wydział Prasowy, referat ekonomiczny.

1) Prowadzi akcję prasowo-propagandową w zakresie ekonomicznym;

2) załatwia sprawy wystaw i pokazów zagranicznych;

3) przeprowadza propagandę na rzecz wystaw i targów polskich;

4) opracowuje informacje gospodarcze dla prasy zagranicznej.

V. Wydział K. III, referat handlowy.

Do referatu powyższego należą:

1) całość spraw handlowych, dotyczących biegu poszczególnych tranzakcyj handlowych,

2) wydawanie instrukcyj w powyższym zakresie urzędom zagranicznym, podległym M. S. Z., oraz kontrola i ocena ich działalności handlowej,

3) współdziałanie z urzędami i organizacjami krajowemi w celu zwiększenia eksportu polskiego,

4) sprawy polskiej żeglugi morskiej,

5) sprawy związane z polską taryfą celną, informacje o niej, świadectwa pochodzenia towarów i taryfa opłat konsularnych.

109.

W.O.5605/104.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE USTAWY O SŁUŻBIE ZAGRANICZNEJ RZ. P. I POWOŁANIU DO ŻYCIA KOMISJI KODYFIKACYJNEJ.

Polecam Departamentowi Administracyjnemu (Ref. Org.) opracowanie projektu jednolitej ustawy o służbie zagranicznej Rz. P. Zarazem powołuję do życia Komisję Kodyfikacyjną jako organ opinjodawczy w tej sprawie.

Do Komisji Kodyfikacyjnej przydzielam:

Naczelnika Wydziału Szepietowskiego
Zastępcę Nacz. Wydziału Jaśkiewicza
Radcę Min. Dr. Frylinga
Radcę Min. Matusińskiego
Radcę Min. Dr. Namysłowskiego.

110.

W.O.5551/3.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ZGŁOSZENIA DEKORACYJ POLSKICH I CUDZOZIEMSKICH, POSIADANYCH PRZEZ URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

Do dnia 31 grudnia 1931 r. nadeślą wszyscy urzędnicy służby zagranicznej do Wydziału Osobowego wykaz posiadanych dekoracyj (orderów i medali) polskich i cudzoziemskich. Do wykazu dołączony

ma być 1 odpis, przeznaczony dla Protokółu Dyplomatycznego. Wykaz ma być zestawiony według następujących rubryk: imię i nazwisko, stopień służbowy, przydział, nazwa dekoracji, stopień dekoracji, data nadania (według dyplomu) i przy dekoracjach cudzoziemskich data zezwolenia Pana Prezydenta Rz. P. na ich przyjęcie i noszenie.

O każdej nowej uzyskanej dekoracji winni urzędnicy służby zagranicznej niezwłocznie meldować Wydziałowi Osobowemu z 1 odpisem meldunku dla Protokółu Dyplomatycznego.

Wykonanie niniejszego zarządzenia polecam Naczelnikowi Wydziału Osobowego.

W z. Ministra:

(—) J. Beck

Warszawa, 15 września 1931 r. Podsekretarz Stanu.

CZĘŚĆ II.

K.III.10148.

111.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE TOKU INSTANCYJ DLA SPRAW WOJSKOWYCH, ZAŁATWIANYCH PRZEZ URZĘDY KONSULARNE I KOMISARZA GENERALNEGO RZ. P. W GDAŃSKU.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz U. R. P. Nr. 46, poz. 458) i § 25 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 16 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270) w sprawie wykonania wyżej powołanej ustawy, oraz opierając się na artykule 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R P. Nr. 36, poz. 341) Minister Spraw Zagranicznych upoważnił Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę do rozpatrywania w II-ej instancji spraw wojskowych, rozpatrywanych w I-ej instancji przez urzędy konsularne i Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku, i do wydawania decyzji również w drodze nadzoru.

112.

K.III.12121.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE UTWORZENIA POWIATOWEJ KOMENDY UZUPEŁNIEŃ W BĘDZINIE.

Z dniem 1 września 1931 r. zarządzone zostało utworzenie nowej P. K. U. w Będzinie, która administrować będzie powiatem będzińskim, z wyjątkiem obszaru miasta Sosnowca, stanowiącego odrębny powiat miejski w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426).

Do P. K. U. Będzin należeć będą następujące miasta (gminy): Będzin, Dąbrowa Górnicza, Bobrowniki, Grodziec, Łagisza, Łosień, Olk. Siewierska, Ożarowice, Wojkowice Kościelne, Czeladź, Niwka, Zagórze.

Obszarem administracyjnym P. K. U. Sosnowiec, z której wydzielone zostały wspomniane miasta (gminy), będzie wyłącznie obszar powiatu miejskiego Sosnowca.

113.

P.IV.1830.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE SPRAWOZDAŃ STENOGRAFICZNYCH SEJMU I SENATU RZ. P.

Przesyłane dotąd przez Wydział Historyczno-Naukowy M. S. Z. sprawozdania stenograficzne Sejmu i Senatu będą mogły być otrzymywane w przyszłości, w drodze prenumeraty, bezpośrednio od Sejmu i Senatu na następujących warunkach.

Sprawozdania stenograficzne Sejmu Rz. P.: Sprawozdania stenograficzne Sejmu mogą być dostarczane w przesyłkach miesięcznych po zapisaniu się przez urzędy zagraniczne na listę prenumeratorów i nadesłaniu zaliczki w kwocie zł. 50.— na rachunek Sejmu. Z zaliczki tej będą potrącone koszty własne druku po 5 gr. od strony oraz koszt opłat pocztowych. Kwota zł. 50.— stanowiłaby przybliżone koszta prenumeraty sprawozdań stenograficznych z całej sesji budżetowej.

Sprawozdania stenograficzne Senatu Rz. P.: Koszta prenumeraty wyniosą zł. 30.—. Kwotę tę należy wpłacać na rachunek Biura Senatu Rz. P.

114.

K. I. 2487/I.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE CYKLU BROSZUR: „PRZEZ RZEKI I MORZA DO KOLONIJ".

Nakładem Ligi Morskiej i Kolonjalnej wydany został cykl broszur pod powyższym tytułem.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca urzędom zagranicznym nabycie tych broszur i zapoznanie się z ich treścią, oraz rozpowszechnienie wiadomości o nich wśród przebywających zagranicą polaków. Cykl ten przyczynić się może do zbliżenia gospodarczego polaków z zagranicy do Kraju, oraz wyjaśnia przystępnie ważność polskiego morza i żeglugi narodowej.

Z zamówieniami należy zwracać się wprost do Ligi, Warszawa Nowy Świat 35.

O staraniach, podjętych celem rozpowszechnienia cyklu, należy złożyć Ministerstwu sprawozdanie.

115.

W.O.5555/8.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Bodeński Lesław — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Strasburgu z dniem 16 września 1931 r.

Klimpel Zdzisław — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku z dniem 1 listopada 1931 r.

Chodosowska Wiktorja — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z.— Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. z dniem 8 września 1931 r.

PRZENIESIENI:

Wierski Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tyt. Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku — do centrali M. S. Z. z nominacją na Refendarza w VIII st. sł. z dniem 1 listopada 1931 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Miszke Zbigniew — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Gen. Rz. P. w Monachjum — do centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. z dniem 1 października 1931 r. (patrz Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14, poz. 83).

ZWOLNIENI:

Mościcki Józef — prow. Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 16 lipca 1931 r. (w związku z dekretem nominacyjnym na prow. Referendarza w VII st. sł. w Ministerstwie Skarbu).

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

kpt. Sokołowskiemu Sewerynowi — Kierownictwo Wydziału Osobowego na czas urlopu Naczelnika tegoż Wydziału z dniem 18 września 1931 r.

ZMARLI:

Ś. p. Himmelstjerna Samson Mikołaj — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Hamburgu, zmarł w Warszawie dnia 10 września 1931 r.

SPROSTOWANIE

W Dz. Urz. M. S. Z. Nr 16 z dnia 1 września 1931 r. poz. 97, na stronie 233, zamiast „do następującego egzaminu" powinno być „do następnego egzaminu".

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

05
L

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 18
ROK XIII

WARSZAWA
20 WRZEŚNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

116. JEDNOLITY TEKST PRZEPISÓW O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, SĘDZIÓW I PROKURATORÓW ORAZ WOJSKOWYCH ZAGRANICĄ.

116.

(Monitor Polski Nr. 203 z dn. 4.IX.1931 r.)

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

Z DNIA 12 SIERPNIA 1931 R.

W SPRAWIE OGŁOSZENIA JEDNOLITEGO TEKSTU PRZEPISÓW O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, SĘDZIÓW I PROKURATORÓW ORAZ WOJSKOWYCH ZAGRANICĄ.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 292) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) ze zmianami wprowadzonemi: a) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 579), obowiązującem od dnia 22 lipca 1927 r., b) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 224), obowiązującem od dnia 1 kwietnia 1930 r. i c) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 292), obowiązującem od dnia 1 maja 1931 r., przy równoczesnem wprowadzeniu właściwej numeracji paragrafów.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dnia 12 sierpnia 1931 r. (poz. 621).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 23 WRZEŚNIA 1925 R.

W SPRAWIE NALENOŚCI ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA, ODBYWANE POZA GRANICAMI PAŃSTWA PRZEZ FUNKJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, SĘDZIÓW, PROKURATORÓW ORAZ WOJSKOWYCH.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze normuje należności za odbywane poza granicami Państwa podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1

ustawy z dnia 9 października 1923 r., praktykantów w służbie administracyjnej, sędziów, prokuratorów i kandydatów na stanowiska sędziowskie, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

§ 2.

Należności, unormowane niniejszem rozporządzeniem, przysługują w czasie podróży zagranicą od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów dorożek i tragaży, do którego to zwrotu mają zastosowanie §§ 13, 18 ust. 2 i 19 niniejszego rozporządzenia.

Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej, niż 24 godziny, przysługują za ten czas diety według normy stawek, ustalonych dla państwa, w którem się zatrzymano.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm, przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż z zastosowaniem przepisu, zawartego w drugiem zdaniu porzedniego ustępu.

Za podróże służbowe pracowników kolejowych z kraju do stacyj kolejowych (miejscowości) granicznych, położonych na obcem terytorjum, przysługują diety według norm, przewidzianych dla podróży służbowych w kraju.

§ 3.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety oraz
2) zwrot kosztów podróży.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poża zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji oraz
2) zwrot kosztów podróży.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nie przekraczający 8 dni, liczących się od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas podróży dla jego żony i dzieci, a to dla żony w wysokości

75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r.;

2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego, jego żony i dzieci, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r.;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 4.

Diety ustala się jak następuje:

a) dla Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyszej Izby Kontroli Państwa bez względu na państwo zagraniczne — dol. am 50,

b) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych oraz wojskowych wymienionych w art. 111, 112 i 113 wspomnianej ustawy, zależnie od grupy uposażenia i państwa zagranicznego:

1. Kraje pozaeuropejskie.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	14
„ „	V — VI	„	„	12
„ „	VII — IX	„	„	9
„ „	X — XII	„	„	5
„ „	XIII — XVI	„	„	4

2. Wielka Brytanja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	12
„ „	V — VI	„	„	10
„ „	VII — IX	„	„	8
„ „	X — XII	„	„	5
„ „	XIII — XVI	„	„	4

3. Turcja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	10
„ „	V — VI	„	„	8
„ „	VII — IX	„	„	6
„ „	X — XII	„	„	4
„ „	XIII — XVI	„	„	3

4. Danja, Holandja, Norwegja, Szwecja, Hiszpanja, Portugalja i Litwa.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	10
„ „	V — VI	„	„	8
„ „	VII — IX	„	„	6
„ „	X — XII	„	„	4
„ „	XIII — XVI	„	„	3

5. Związek Socjalistycznych Republik Rad.

Grupa uposażenia	II — IV	dol. am.	11
„ „	V — VI	„ „	8
„ „	VII — IX	„ „	6
„ „	X — XII	„ „	4
„ „	XIII — XVI	„ „	3

6. Szwajcarja, Włochy i Francja.

Grupa uposażenia	II — IV	fr. szw.	40
„ „	V — VI	„ „	35
„ „	VII — IX	„ „	27
„ „	X — XII	„ „	18
„ „	XIII — XVI	„ „	13

7. Austrja, Finlandja, Bułgarja, Jugosławia, Rumunja i Łotwa.

Grupa uposażenia	II — IV	fr. szw.	30
„ „	V — VI	„ „	26
„ „	VII — IX	„ „	22
„ „	X — XII	„ „	14
„ „	XIII — XVI	„ „	9

8. Belgja, Grecja i Węgry.

Grupa uposażenia	II — IV	fr. szw.	35
„ „	V — VI	„ „	30
„ „	VII — IX	„ „	23
„ „	X — XII	„ „	14
„ „	XIII — XVI	„ „	9

9. Estonja.

Grupa uposażenia	II — IV	fr. szw.	28
„ „	V — VI	„ „	22
„ „	VII — IX	„ „	18
„ „	X — XII	„ „	11
„ „	XIII — XVI	„ „	8

10. Niemcy.

Grupa uposażenia	II — IV	mk. niem.	34
„ „	V — VI	„ „	28
„ „	VII — IX	„ „	21
„ „	X — XII	„ „	14
„ „	XIII — XVI	„ „	9

11. Czechosłowacja.

Grupa uposażenia	II — IV	kor. cz.	180
„ „	V — VI	„ „	150
„ „	VII — IX	„ „	120
„ „	X — XII	„ „	75
„ „	XIII — XVI	„ „	60

Diety płatne są według uznania przełożonej władzy funkcjonarjusza albo w walutach wyżej wszczególnionych albo też w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz, lub w którym zatrzymuje się po drodze dłużej aniżeli 24 godziny, według przeciętnego kursu dolara amerykańskiego, lub franka szwajcarskiego (zależnie od tego, w jakiej walucie wyznaczona jest dieta w niniejszem rozporządzeniu) w dniu poprzedzającym rozpoczęcie podróży na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających, oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie diet następuje wegług kursu dolara lub franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego wypłatę.

Gdy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, ustala się diety w wysokości:

dla II i III grupy uposażenia dol. am. 25
dla IV grupy uposażenia . . „ „ 20
dla V grupy uposażenia . . „ „ 15

O tem czy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, decyduje Minister Spraw Zagranicznych.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do Genewy podwyższa się diety, określone w punkcie 6 (Szwajcarja) o 70%. Przy odbywanych tamże tego rodzaju podróżach, trwających dłużej, niż miesiąc (z wyjątkiem podróży na Zgromadzenie Ligi Narodów), Minister Spraw Zagranicznych orzeka uprzednio, czy delegowanym funkcjonarjuszom przyznane zostają diety zwykłe, czy też podwyższone o 70%.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do innych krajów poza Szwajcarją może być przyznany procentowy dodatek do diet, obowiązujących dla danego kraju. Wysokość tego dodatku określi Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych w każdym poszczególnym wypadku, stosownie do zachodzącej potrzeby.

§ 5.

Sędziowie i prokuratorzy, zaliczeni do grup uposażenia A i B, otrzymują diety w wysokości ustalonej dla VI i V grupy uposażenia, zaliczeni do grup C i D w wysokości, ustalonej dla grup uposażenia IV — I.

Praktykanci w służbie administracyjnej oraz kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymują diety tej grupy uposażenia urzędników państwowych, według której pobierają wynagrodzenie.

Szeregowi niezawodowi mają przy podróżach służbowych prawo do diet ustalonych dla XIII — XVI grupy uposażenia.

W razie awansu w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Przy podróżach odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego przysługują diety przywiązane do VIII grupy uposażenia.

W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej przysługują diety przywiązane do posiadanej grupy uposażenia.

§ 6.

Po upływie dwu pierwszych tygodni delegacji (odkomenderowania), liczonych od następnego dnia po przybyciu do miejsca delegacji (odkomenderowania), wypłaca się utrzymującym rodzinę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. diety zmniejszone o 20%, samotnym w rozumieniu powyższego artykułu — diety zmniejszone o 40%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnemi względami służbowemi za zezwoleniem właściwego ministra.

Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy wypadku odkomenderowania na kursy do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje mieszkanie w budynku rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o 10% diety przysługującej.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu w wymiarze zmniejszonym, do wysokości określonej w § 4. Ponadto zwraca się koszty podróży według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie podróży służbowych, odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu pełne diety, o ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

§ 7.

Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży do chwili ukończenia podróży.

Za czas krótszy, niż 24 godziny, wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21 a 6-tą godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diet, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli w ciągu 24 godzinnego czasu podróż służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem trwał co najmniej 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

§ 8.

W razie odbywania podróży koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. W razie zaś odbywania podróży innym środkiem lokomocyjnym, np. samochodem, końmi i t. p. należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można analogicznie zastosować przepisu zawartego w poprzedniem zdaniu.

§ 9.

Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej lub delegacji.

§ 10.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem.

§ 11.

Przepisy, zawarte w §§ 9 i 10, stosują się również do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 punkt III).

§ 12.

Wojskowym, odkomenderowanym zagranicę, przysługują po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze odkomenderowanego w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie.

§ 13.

Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego, zwrot wydatków na tragaży, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I do VI oraz sędziom i prokuratorom zwraca się cenę biletu I klasy kolei lub statku, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VII do IX, cenę biletu II klasy, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od X do XVI cenę biletu III klasy. Praktykanci w służbie administracyjnej i kandydaci na stanowiska sędziow-

skie otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia zawartego w poprzedniem zdaniu przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia zawartego w poprzednim ustępie mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Jeżeli przejazd nastąpił pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień zawartych w niniejszym paragrafie prawo do zwrotu kosztów biletu pierwszej klasy oraz jeżeli:

a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin, pomiędzy 21-ą i 6-tą godziną,

b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,

c) władza zlecająca podróż służbową stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa.

d) do rachunku kosztów podróży dołączono orginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

Ust. 5 niniejszego paragrafu ma analogiczne zastosowanie do osób, pobierających uposażenie według VII grupy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach nie posiadających wagonów sypialnych II klasy może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, którym w myśl postanowienia zawartego w ustępie drugim niniejszego paragrafu przysługuje zwrot ceny biletu I kl., zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 punkt III), faktycznie poniesiony i udowodniony koszt przej zdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w punktach a) i d) ustępu piątego niniejszego paragrafu.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, nie posiadającym w myśl postanowień niniejszego paragrafu prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa klasą I oraz wozem sypialnym, o ile jest to koniecznem ze względów służbowych.

Osoby mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 14.

Przy przejazdach linjami kolejowemi Związku Socjalistycznych Republik Rad zwraca się funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I — XII, cenę t. zw. miękkiego miejsca, zaś pobierającym uposażenie według grupy od XIII — XVI cenę t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymienionemi linjami zwraca się ponadto, pod warunkami ustalonemi w punktach a) i d) ustępu piątego § 13, pobierającym uposażenie według grupy I — VI koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorji, zaś pobierając m uposażenie według grupy od VII — XII — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II kategorji. Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, pobierający uposażenie wedłud grupy od XIII — XVI, otrzymują pod warunkiem, ustalonym w punkcie a ustępu piątego § 13, zwrot ceny t. zw. „miejscówki".

§ 15.

Wyszczególnieni w § 1 wojskowi, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Wojskowi, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu oraz przebywający służbowo zagranicą bez przerwy dłużej niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.

Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej.

§ 16.

O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

§ 17.

Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, statkami i t. p.

Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdych trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu aktów lub przedmiotów potrzebnych

do spełnienia czynności służbowej w większej ilości lub znaczniejszych rozmiarów, wolno zaliczyć jedną podwodę dla dwóch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza zawsze urzędnik posiadający wyższą grupę uposażenia.

§ 18.

Przy podróżach służbowych (komisjach) i delegacjach (odkomenderowaniach) poza granicami Państwa zwraca się faktyczne koszty przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego o wadze do 50 klg., o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej cześć dni, oraz koszt przewozu aktów i innych przedmiotów potrzebnych do spełnienia czynności służbowych, bez względu na wagę oraz czas trwania podróży służbowej.

Postanowienie o zwrocie faktycznych kosztów przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego ma zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przyczem nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

§ 19.

Osobom wymienionym w § 1 z wyjątkiem szeregowych niezawodowych zwraca się wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani oraz wydatki ponoszone na tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdem przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 20.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km. od machu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży ani diety.

§ 21.

Do miejsca czynności komisyjnych względnie miejsca delegacji (odkomenderowania) należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

Przy podróżach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 22.

Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego w wysokości nie przekraczającej: odnośnie do samotnych jednomiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących jednego lub dwóch członków rodziny w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r., dwumiesięcznego, odnośnie do osób utrzymujących więcej niż dwóch członków rodziny, trzymiesięcznego uposażenia, przysługującego na nowem miejscu urzędowania. Przy odwołaniu do kraju bierze się za podstawę ostatnio pobierane uposażenie zagraniczne.

Przez uposażenie zagraniczne w znaczeniu niniejszego rozporządzenia rozumie się uposażenie bez dodatku reprezentacyjnego.

Przy przeniesieniu, połączonem z awansem, miarodajnem jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W zupełnie wyjątkowych wypadkach możliwy jest za zgodą Ministra Skarbu zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, przewyższających wysokość ustaloną w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

Skarb Państwa zwraca udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urządzenia domowego do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników poselstw i konsulatów 15%, w stosunku zaś do pozostałych urzędników i oficerów 10% norm, o których mowa w pierwszych trzech ustępach niniejszego paragrafu. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego łącznie z zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm.

Utrzymującemu rodzinę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. można przyznać dopiero wówczas pełne koszta przeniesienia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowem miejscu służbowem. Jeżeli funkcjonarjusz przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze określonym dla samotnych.

§ 23.

Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów podróży pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl niniejszego rozporządzenia.

Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny prawo zarachowania kosztów podróży jednej osoby ze służby; wszystkim innym

funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje prawo do likwidowania kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego składa się z niemniej, niż trzech osób łącznie z funkcjonarjuszem.

Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty podróży sług według norm ustalonych dla funkcjonarjuszów zaliczonych do X—XVI grupy uposażenia.

Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 3 punkt III zwrot kosztów podrózy do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczną do uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 24.

Wszelkie rachunki kosztów podróży i przeniesienia mają być drzedstawione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następującego po dniu, w którym ukończono podróż służbową względnie przesiedlenie.

W wypadkach powtarzających się wyjazdów służbowych, np. pewnych stałych inspekcyj, czynności nadzorczych i t. p., mogą być rachunki kosztów podróży za zezwoleniem właściwej władzy naczelnej przedstawione miesięcznie w przeciągu dni ośmiu za miesiąc ubiegły. Przy delegacjach (odkomenderowaniach) dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu ośmiu dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie powyższych terminów bez dostatecznego usprawiedliwienia pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 26 względnie § 27 niniejszego rozporządzenia

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej komisję, lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następującego po dniu doręczenia decyżji, przedstawienie do władzy II instancji względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie niema miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 25.

Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 3 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 26.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Jednocześnie z przedłożeniem rachunku winna być zwrócona ewentualna pozostałość zaliczki.

§ 27.

Postanowienia zawarte w § 26 stosują się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 28.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu, albo stale się powtarzają, szef właściwej władzy naczelnej może przyznać za zgodą Ministra Skarbu ryczałt zamiast kosztów podróży i diet.

§ 29.

Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnemi rutami kurjerskiemi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy (na obszarze Państwa cena połowy biletu), oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile jest to dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, na którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego, o ile przedłożą odpowiedni rachunek w nieprzekraczalnym terminie 14-dniowym, który liczy się od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Przekroczenie terminu powoduje utratę prawa do zwrotu powyższego wydatku. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w wypadkach w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

§ 30.

Do wyjaśnienia wątpliwości powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia powołany jest Minister Skarbu.

§ 31.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy obowiązujące w przedmiocie, objętym niniejszem rozporządzeniem.

(Dz. U. R. P. z dnia 3 września 1931 r. Nr. 78, poz. 621).

Warszawa, 20 września 1931 r.

W z. Ministra:
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 19
ROK XIII

WARSZAWA
1 PAŹDZIERNIKA 1931

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

117. ZMIANA WEWNĘTRZNEGO PODZIAŁU FUNKCYJ M. S. Z.
118. NIEODWOŁALNOŚĆ TERMINÓW PRZENIESIENIA URZĘDNIKÓW M. S. Z.
119. WYKAZY WYDALONYCH OBYWATELI POLSKICH.
120. MIESIĘCZNIK „POLACY ZAGRANICĄ".
121. ZMIANY PERSONALNE.
ZAWIADOMIENIE.

CZĘŚĆ I.

117.

W.O.5521/2

ZARZĄDZENIE

O ZMIANIE W ZAKRESIE WEWNĘTRZNEGO PODZIAŁU FUNKCYJ I KOMPETENCYJ CENTRALI M. S. Z.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1931 r. (Monitor Polski Nr. 48 z dnia 28.II.1931 r., poz. 78) w sprawie zmian w statucie organizacyjnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wprowadzam do wewnętrznego podziału funkcyj i kompetencyj centrali M. S. Z., ustalonego zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 1928 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z 1928 r. poz. 41 i „Zbiór Przepisów Konsularnych" cz. I. tekst 2) oraz rozporządzeniem z dnia 26 marca 1931 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 4 z 1931 r. poz. 24) następującą zmianę, która obowiązywać będzie od 1 września 1931 r.

Wydzielam z Wydziału Historyczno-Naukowego Referat Naukowy.

Referat ten wraz z jego zakresem działania zostaje przejęty przez Wydział Osobowy i otrzymuje nazwę Referatu Wyszkolenia i Regulaminów.

118.

W.O.5563/64.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE NIENADSYŁANIA WNIOSKÓW O PRZESUNIĘCIE TERMINÓW ODWOŁANIA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

Wobec zachodzących często wypadków zwracania się Kierowników urzędów podległych z wnioskami o przesunięcie terminu przeniesienia urzędników w związku z różnego rodzaju zobowiązaniami, zawarciem dłuższych kontraktów mieszkaniowych, uczęszczaniem dzieci do szkół miejscowych i. t. p. uprzedzam, że wnioski tego rodzaju, z wyjątkiem zupełnie nadzwyczajnych i poważnych powodów jak np. ciężka choroba odwołanego urzędnika, nie będą uwzględniane.

119.

K.III.12895.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WYKAZÓW WYDALONYCH OBYWATELI POLSKICH.

Zmieniając częściowo okólnik Nr. 145 K. III. w. 13721/pf. 2635 z dnia 26 sierpnia 1926 r., zarządzam, aby urzędy podległe M. S. Z. zagranicą przesyłały co kwartał wykazy wydalonych obywateli polskich bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W z. Ministra:
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 1 października 1931 r.

CZĘŚĆ II.

120.

Nr.K.I.1942/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE MIESIĘCZNIKA „POLACY ZAGRANICĄ".

Organem Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy jest miesięcznik „Polacy Zagranicą", informujący o naszych zagadnieniach emigracyjno-społecznych oraz o życiu polaków na obczyźnie.

Oceniając dodatnio znaczenie wspomnianego wydawnictwa dla zagadnień emigracyjno-społecznych, M. S. Z. zaleca urzędom podległym M. S. Z. zagranicą zaprenumerowanie tego miesięcznika.

W sprawie prenumeraty, która wynosi rocznie zł. 15 — w kraju, a dol. am. 2.50 zagranicą, należy zwracać się bezpośrednio do Redakcji, Warszawa, Koszykowa 6a, m. 1.

121.

W.O.5555/9.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Kipa Emil — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Hamburgu z dniem 16 listopada 1931 r.

Korzeniowski Andrzej — Major dypl. W. P. — prowizorycznym Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Korzeniowski Andrzej — prow. Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Marsylji dla pełnienia służby w Konsulacie Honorowym Rz. P. w Nicei z dniem 1 września 1931 r.

Lepecki Mieczysław Bohdan — Kapitan W. P. w stanie nieczynnym — prow. Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — data przesunięta na 1 października 1931 r. (patrz Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16, poz. 105).

Jaworska Marja — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. z przydziałem do Protokółu Dyplomatycznego (P. D.) z dniem 21 września 1931 r.

PRZYDZIELENI W MINISTERSTWIE:

Chałupczyński Mieczysław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z., Wydział Szyfrów (A. I.) — do Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (K. Z.) z dniem 1 października 1931 r.

Moc Aleksander — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z., Wydział Prasowy (P. VI.) — do Wydziału Ogólno-Konsularnego (K. I.) z dniem 21 września 1931 r.

Karczewski Jan Leon — prow. Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z., Wydział Prasowy (P. VI.) — do Wydziału Wschodniego (P. III.) z dniem 22 września 1931 r.

Klimpel Zdzisław — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Lipsku (patrz Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 17, poz. 115) — pozostaje na dotychczasowych czynnościach w Sekretarjacie Departamentu Polityczno-Ekonomicznego.

Łukasiewicz Krzysztof — Sekretarz w X st. sł. w M. S. Z. Sekretarjat Ministra (S. M.) — do Wydziału Prasowego (P. VI.) z dniem 1 października 1931 r.

PRZYDZIELENI W URZĘDACH PODLEGŁYCH:

Benis Adam — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. na urlopie bezpłatnym — do Poselstwa Rz. P. w Kairze w charakterze Attaché Honorowego z dniem 1 października 1931 r.

PRZENIESIENI:

Brzuska Józef — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — do centrali M. S. Z. z przydziałem do Wydziału Administracyjno-Gospodarczego (A. III.) (patrz Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14, poz. 83) data początkowa przeniesienia przesunięta na dzień 1 listopada 1931 r.

Dr. Szygowski Juljusz — prow. Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Meksyku — do centrali M. S. Z. z przydziałem do Wydziału Ustrojów Międzynarodowych (P. I.) z nominacją na prow. Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 października 1931 r.

Paszkiewicz Marjan — prow. Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Madrycie — do centrali M. S. Z. z nominacją na prow. Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ ZE STANU NIECZYNNEGO:

Bombas Marjan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w stanie nieczynnym — do centrali M. S. Z. z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. i przydziałem do Wydziału Historyczno-Naukowego (P. IV.) z dniem 1 października 1931 r.

Januszewski Tadeusz — Sekretarz w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie — do centrali M. S. Z. z przydziałem do Biura Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (K. Z.) z dniem 21 września 1931 r.

Szytkowa Helena — Rejestrator w X st. sł. — z przydziałem do Wydziału Konsularno-Administracyjnego (K. III.) z dniem 30 września 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Wasilewski Leon — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Dr. Straszewski Michał — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Czamański Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Dr. Radowski Bronisław — Konsul I kl. w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Neuman Edward — Konsul II kl. w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Kluczyński Piotr — Konsul II kl. w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Jachimowicz Aleksander — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Szostak Eugenjusz — Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Morawska Helena — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Staszkowska Anna — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Kozłowska Jadwiga — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Naszyńska Żelisława — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym z dniem 30 września 1931 r.

Mierzwińska Jadwiga — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Mincerowa Marja — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym z dniem 30 września 1931 r.

Rodziewiczowa Marja — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Corniglion Molinier Edward — Konsul Honorowy Rz. P. w Nicei — dniem 21 września 1931 r.

Rogalski Maurycy — Konsul Honorowy Rz. P. w Warnie z dniem 27 września 1931 r.

Markowski Stefan — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Rzyszczewski Roman — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym z dniem 30 września 1931 r.

Czaykowski Włodzimierz — Sekretarz Poselstwa II kl. w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 września 1931 r.

Marchwiński Andrzej — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Bogdańska Janina — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

Ferenzowicz Zofja — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 września 1931 r.

ZAWIADOMIENIE.

Wydział Osobowy M. S. Z. został przeniesiony z ulicy Ś-to Krzyskiej 25 do gmachu centrali M. S. Z. (wejście od placu Marszałka Piłsudskiego).

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:
(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

THE LIBRARY OF TH
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 20
ROK XIII

WARSZAWA
15 PAŹDZIERNIKA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

122. OBOWIĄZEK ZAPOZNAWANIA SIĘ Z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM M. S. Z.
123. PRZECHOWYWANIE I PRZEKAZYWANIE ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH PRZEZ PLACÓWKI ZAGRANICZNE.
124. KREDYTY RZECZOWO-ADMINISTRACYJNE.
125. MIESZKANIA W BUDYNKACH PAŃSTWOWYCH URZĘDNIKÓW - UDZIAŁOWCÓW SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWYCH.
126. WYNAGRADZANIE PRACOWNIKÓW KONTRAKTOWYCH.
127. SKOMPLETOWANIE STEMPLI URZĘDÓW KONSULARNYCH.
128. OPŁATY CELNE OD ROWERÓW, GRAMOFONÓW ETC.
129. KONTYNGENT ODZNACZEŃ.
130. TERMIN STAWIENIA SIĘ DO POBORU.
131. EWIDENCJA WOJSKOWA OSÓB POZBAWIONYCH OBYWATELSTWA POLSKIEGO.
132. WYDAWNICTWA NA SKŁADZIE WYDZIAŁU HISTORYCZNO-NAUKOWEGO.
133. ZMIANY PERSONALNE.
134. ODZNACZENIA.
SPROSTOWANIA.

CZĘŚĆ I

122.

W.O. 5601/1.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 28 września 1921, Nr. A.I.9292 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 1 z 1921, poz. 1) w sprawie wznowienia Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w § 3 brzmi:

„Wszyscy przełożeni powinni dbać o to, by podwładni urzędnicy z treścią Dziennika Urzędowego byli obznajmieni".

Tymczasem nader często przekonywam się, że urzędnicy M. S. Z. nie znają treści Dziennika Urzędowego, co dzieje się z oczywistą szkodą dla służby.

Mając to na uwadze, zarządzam, co następuje:

Dyrektorowie Departamentów, Naczelnicy Wydziałów samodzielnych i Kierownicy placówek zagranicznych wydadzą stosowne polecenia, by każdy numer Dziennika Urzędowego dochodził kolejno do rąk wszystkich podwładnych im urzędników. Na kartce dołączonej do każdego egzemplarza urzędnicy winni własnoręcznym podpisem stwierdzić, że zapoznali się z treścią danego numeru Dziennika Urzędowego.

Dokładne zaznajomienie się z treścią Dziennika Urzędowego M. S. Z. jest obowiązkiem urzędników służby zagranicznej, a zaniedbanie go będzie traktowane jak zaniedbanie jakiegokolwiek innego obowiązku służbowego.

123.

K.Z. 8441.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE PRZECHOWYWANIA I PRZEKAZYWANIA ŚRODKÓW PIĘNIĘŻNYCH PRZEZ URZĘDY ZAGRANICZNE

Ostatnie wydarzenia finansowe na Zachodzie i w Stanach Zjednoczonych, wyrażające się bądź kryzysem waluty, bądź zawieszeniem wypłat przez niektóre banki, zmusiły Ministerstwo Spraw Zagranicznych do podjęcia kroków w celu zabezpieczenia Skarbu Państwa Polskiego jak i osób trzecich od ewentualnych strat w związku z przechowywaniem przez urzędy zagraniczne funduszów państwowych i innych w miejscowych bankach tudzież dokonywaniem za ich pośrednictwem wszelkiego rodzaju operacyj finansowych.

W tym celu Ministerstwo wydało już w drodze telegragraficznej odpowiednie zarządzenia względnie zalecenia, które niniejszem potwierdzam, a mianowicie:

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część I, tekst 72. i tekst 121.

1) aby dochody skarbowe przekazywane były w terminach ustalonych w załączonej tabeli, przyczem Dyrektorowi Departamentu Administracyjnego przysługuje prawo wprowadzania do tabeli tej odpowiednich zmian, stosownie do zachodzących potrzeb:

2) aby wszelką gotówkę urzędy zagraniczne lokowały zasadniczo w państwowych bankach emisyjnych, a w przypadkach, gdyby to z jakichkolwiek powodów było niemożliwe, gotówka winna być przechowywana w najpoważniejszym banku prywatnym, przyczem większa część gotówki może się znajdować w safesie tegoż banku.

Dla kontroli obrotów skrytki bankowej kasjer urzędu winien prowadzić specjalną książkę na wzór podręcznej księgi kasowej. Zarówno składanie gotówki do skrytki jak i podejmowanie winno być dokonywane przez dwie osoby, t. j. kasjera i księgowego, względnie kasjera i innego urzędnika, wyznaczonego przez Kierownika urzędu. Każdą operację należy przeprowadzić zaraz przez księgę kontroli safesu i wyprowadzone saldo potwierdzić, jak następuje: „Stwierdzamy, że saldo w sumie (wymienić słownie) jest zgodne z zawartością skrytki" (Data, podpis kasjera, podpis księgowego).

Niezależnie od stałych rewizyj, dokonywanych w ostatnim dniu każdego miesiąca, w myśl przepisów rachunkowo-kasowych, Kierownik urzędu obowiązany jest przeprowadzić conajmniej raz na miesiąc nagłą rewizję safesu i o wyniku sporządzić protokół, który należy przesłać do M. S. Z. przy miesięcznych sprawozdaniach rachunkowo-kasowych.

3) Urzędy konsularne w Stanach Zjednoczonych, mając obroty na większe sumy, pochodzące ze spadków i odszkodowań, płatnych przeważnie w Polsce, winny niezwłocznie otworzyć bieżące rachunki dolarowe w Banku Polskim w Warszawie, z którym Ministerstwo sprawę tę już uzgodniło.

4) Najbliższe dotacje budżetowe przekazywane będą co miesiąc z wyjątkiem urzędów w Z.S.S.R., które będą otrzymywały dotacje co dwa miesiące.

Na skutek powyższych zarządzeń sumy, jakie dotychczas były przechowywane przez urzędy zagraniczne w miejscowych bankach, zmniejszą się w przybliżeniu o 80%, w tym samym więc stosunku zmniejszy się ryzyko związane z ewentualnym spadkiem waluty lub bankructwem banku, w którym była przechowana gotówka. Nie zwalnia to jednak Kierowników urzędów od obowiązku nieustannej i czujnej obserwacji przejawów życia finansowego w danem państwie, a w szczególności sytuacji finansowej instytucji, z którą urząd utrzymuje stosunki.

Wszelkie wydarzenia i nastroje, któreby wskazywały na potrzebę dalszych ograniczeń w kierunku lokowania gotówki lub zmiany waluty, w jakiej zostały ustalone budżety urzędów, należy awizować Ministerstwu niezwłocznie w drodze telegraficznej.

Za wszelkie straty, mogące wyniknąć wskutek nieprzestrzegania niniejszych urządzeń, obowiązuje odpowiedzialność przewidziana w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 1.VIII.1926 r. Nr. O. G. Insp. 23114 (Zbiór Przep. Kons., część I, poz. 121).

Załącznik.

TABELA

TERMINÓW PRZEKAZYWANIA DOCHODÓW SKARBU PAŃSTWA

a) *Co pół miesiąca winny przekazywać następujące urzędy:*

1) Bern	Poselstwo	31) Marsylja	Konsulat
2) Bouenos Aires	„	32) Medjolan	„
3) Helsingfors	„	33) Meksyk	Poselstwo
4) Kopenhaga	„	34) Monachjum	Kons. Gen.
5) Sztokholm	„	35) Montreal	Konsulat
6) Antwerpja	Konsulat	36) Mor. Ostrawa	„
7) Bruksela	„	37) Nowy York	Kons. Gen.
8) Berlin	Kons. Gen.	38) Olsztyn	Konsulat
9) Bratisława	Konsulat	39) Paryż	Kons. Gen.
10) Budapeszt	„	40) Piła	Konsulat
11) Buffalo	„	41) Pittsburg	„
12) Bukareszt	„	42) Praga	„
13) Opole	Kons. Gen.	43) Rotterdam	„
14) Chicago	„ „	44) Ryga	„
15) Czerniowce	Konsulat	45) Rzym	Kons. Gen.
16) Detroit	„	46) Sao Paulo	Konsulat
17) Dyneburg	„	47) Strasburg	„
18) Ełk	„	48) Szczecin	„
19) Essen	„	49) Triest	„
20) Erankfurt	Kons. Gen.	50) Tuluza	„
21) Hamburg	„ „	51) Użhorod	„
22) Jerozolima	„ „	52) Wiedeń	„
23) Kiszyniów	Konsulat	53) Winnipeg	„
24) Królewiec	Kons. Gen.	54) Wrocław	„
25) Kurytyba	Konsulat	55) Zagreb	Kons. Gen.
26) Kwidzyń	„	56) Zurych	Konsulat
27) Lille	„	57) Gdańsk	Kom. Gen.
28) Lipsk	„	58) Charbin	Konsulat
29) Londyn	Kons. Gen.	59) Szanghaj	Poselstwo
30) Lyon	Konsulat	60) Luxemburg	Etat. Kons. Honor.

b) *Co miesiąc winny przekazywać następujące urzędy:*

1) Ateny	Poselstwo	9) Charków	Kons. Gen.
2) Belgrad	„	10) Kijów	Konsulat
3) Madryt	„	11) Leningrad	„
4) Rio de Janeiro	„	12) Moskwa	Wydz. Kons.
5) Tokio	„	13) Mińsk	Kons. Gen.
6) Tallinn	„	14) Stambuł	Konsulat
7) Sofja	„	15) Tyflis	Kons. Gen.
8) Waszyngton	Ambasada		

c) *Co trzy miesiące winny przekazywać następujące urzędy:*

1) Angora	Ambasada	4) Budapeszt	Poselstwo
2) Berlin	Poselstwo	5) Bukareszt	„
3) Bruksela	„	6) Haga	„

7) Kair	Poselstwo	14) Rzym	Ambasada
8) Londyn	Ambasada	15) Teheran	Poselstwo
9) Moskwa	Poselstwo	16) Watykan	Ambasada
10) Oslo	„	17) Wiedeń	Poselstwo
11) Paryż	Ambasada	18) Tel-Aviv	Radca Handl.
12) Praga	Poselstwo	19) Genewa	Delegacja
13) Ryga	„		

124.

A.II.14461.

ZARZĄDZENIE

O USTALENIU KREDYTÓW NA WYDATKI RZECZOWO-ADMINISTRACYJNE URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Dążąc do całkowitego uporządkowania spraw administracyjno-budżetowych w podległych urzędach zagranicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zamierza przystąpić do ścisłego ustalania sum, potrzebnych na wydatki rzeczowo-administracyjne.

Wysokość tych sum uzależniona była dotychczas w większości urzędów od wysokości wpływów, uzyskanych przez te urzędy od stron (interesantów), czyli od t. zw. zwrotów za porto i t. p. Tym sposobem ogólna suma wydatków rzeczowo-administracyjnych podlegała wahaniom i nie pozwalała na zorjentowanie się co do istotnych potrzeb urzędów. Wiadomą bowiem jest rzeczą, że urzędy, mając w danym miesiącu większe wpływy, powiększały odpowiednio swoje wydatki, z których nie wszystkie były niezbędne.

W związku z tem, poczynając od dnia 1 stycznia 1932 r. polecam księgować w osobnych pozycjach każdego dnia, na rachunku „Dochody Skarbu Państwa" wszystkie te wpływy od stron, które dotychczas księgowane były na wznowienie kredytu na rachunku „Wydatki rzeczowo-administracyjne" budżetu urzędu. Wpływy te polecam przekazywać w całości do Centralnej Kasy Państwowej na przywrócenie kredytu w Dz. III budżetu M. S. Z. w terminach ustalonych dla przekazywania dochodów skarbowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 20 z 1931 r. poz. 123), wyszczególniając je na formularzu (wzór Nr. 12) pod pozycją „Różne dochody skarbowe". Zwroty, pochodzące z opłat za komorne od urzędników i niższych funkcjonarjuszów w domach wynajętych przez urząd, należy włączać do ogólnej sumy wpływów powstałych ze zwrotów. Nie należy jednak włączać sum, zapisanych po stronie „Ma" na rachunku „Wydatki rzeczowo-administracyjne", jeżeli sumy te stanowią zwrot udzielonych zaliczek lub pożyczek, albo posiadają charakter operacji memorjałowej (storno), jak również i tych sum, co do których urząd otrzymywać będzie od Ministerstwa Spraw Zagranicznych osobne zlecenia.

Wszystkie zatem wydatki rzeczowo-administracyjne urzędów pokrywane będą nadal, t. j. od 1 stycznia 1932 r. wyłącznie i jedynie z kredytów budżetowych, które też w miarę potrzeby zostaną odpowiednio powiększone. Zaznaczam jednak z całym naciskiem, że, ze względu na obecną sytuację finansową, przy ustalaniu tych kredytów brane będą pod uwagę tylko te wydatki, które są istotne najniezbędniejsze dla normalnego funkcjonowania urzędu, pod tym więc jedynie kątem widzenia należy sporządzać wnioski o uzupełnienie dotacji budżetowej.

Na wnioskach tych należy wymienić wszystkie przewidywane miesięczne wydatki urzędu, rozbijając je na pozycje według wzoru ustalonego dla sprawozdań statystycznych (Dz. Urz. M. S. Z. z dnia 30.V.1931 r. Nr. 9, poz. 47), zał. A., część II. p. „d"). Każdą z tych pozycyj należy odpowiednio uzasadnić.

Jednocześnie polecam jaknajśpieszniej wyjaśnić, na pokrycie jakich wydatków i w jakiej wysokości otrzymuje urząd zwroty od stron, które dotychczas zapisywane były na wznowienie kredytu na wydatki rzeczowo-administracyjne budżetu urzędu oraz w jakim stosunku stoją pobierane kwoty do rzeczywistych wydatków, ponoszonych przez urząd przy załatwianiu danej sprawy. Wyjaśnienia te mają zobrazować kalkulację, jaka brana była pod uwagę przy ustalaniu tych zwrotów, t. j. ile urząd liczy za porto, ile za blankiety i t. d.

Wyjaśnienia powyższe dołączyć należy do wniosku o ustalenie kredytu na wydatki rzeczowo-administracyjne, o ile urząd odczuwa potrzebę powiększenia tego kredytu. Wnioski te należy nadesłać jak najszybciej, aby Ministerstwo mogło je rozpatrzeć i ustalić sumę kredytu przed dniem 1 stycznia 1932 roku.

125.

A.II.O.14927.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ZAJMOWANIA MIESZKAŃ W BUDYNKACH PAŃSTWOWYCH PRZEZ URZĘDNIKÓW-UDZIAŁOWCÓW SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWYCH.

Podając do wiadomości okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 1931 r. Nr. 63, polecam, aby wszyscy urzędnicy M. S. Z., którzy zajmują lokale w domach państwowych na terenie Rz. P., zawiadomili w terminie do dnia 15 listopada r. b. Wydział Administracyjno-Gospodarczy M. S. Z., czy są oni lub osoby prowadzące z nimi wspólne gospodarstwo domowe, członkami spółdzielni mieszkaniowych (z podaniem nazwy spółdzielni) oraz czy posiadają względnie kiedy mają otrzymać mieszkania w takich spółdzielniach.

Załącznik.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr 12424/I-Og.
Sprawa mieszkań w spółdzielniach mieszkaniowych

Warszawa, dnia 14 września 1931 r.

OKÓLNIK Nr 63.

Do
wszystkich Panów Ministrów
w Warszawie

Zdarzają się obecnie dosyć często wypadki, że funkcjonarjusze państwowi, lub zawodowi wojskowi, będący członkami spółdzielni mieszkaniowych, po wykończeniu tych mieszkań wynajmują je, sami, zaś nadal zajmują mieszkania w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych. W ten sposób powodują wypaczenie celu akcji rządowej w kierunku popierania spółdzielczego ruchu budowlanego wśród funkcjonarjuszów państwowych, oraz zmniejszenie ilości mieszkań, któremi władze administracyjne mogą dysponować na potrzeby swego personelu.

Ponadto doszło do mej wiadomości, że mieszkania uzyskane przy pomocy Państwa stanowią przedmiot handlu również i w ten sposób, że niektórzy urzędnicy (oficerowie) wbrew obowiązującym przepisom należą do więcej niż jednej spółdzielni i po wybudowaniu mieszkań, lub nawet w czasie budowy sprzedają je ze znacznym zarobkiem, albo wynajmują za wysokim czynszem nieraz własnym kolegom.

Zdarzają się również nadużycia, polegające na tem, że funkcjonarjusze państwowi lub zawodowi wojskowi zdobywają fałszywe zaświadczenia, stwierdzające przynależność ich do danej spółdzielni i na tej podstawie otrzymują wysokie zaliczki, które nie idą na cel właściwy.

Wobec powyższego proszę Pana Ministra o wydanie kategorycznych zarządzeń:

a) by funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy w miejscu służbowego pobytu mają mieszkania w spółdzielniach mieszkaniowych, zwalniali bezzwłocznie mieszkania w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych;

b) by władze skrupulatnie badały zarówno zaświadczenia, wydawane przez spółdzielnie, jak i sposób użycia na właściwy cel otrzymanych zaliczek budowlanych;

c) aby nadal mieszkaniami, budowanemi przy pomocy środków uzyskanych z funduszów państwowych, jak również przynależność do kilku spółdzielni mieszkaniowych, opartych na kredytach państwowych, wreszcie zatrzymywanie dla siebie mieszkania w budynkach rządowych, lub samorządowych, czy administrowanych przez władze państwowe,

mimo posiadania własnego mieszkania w spółdzielni, traktować jako postępowanie nieetyczne i obniżające powagę stanowiska urzędnika (art. 25 ustawy o państwowej służbie cywilnej i analogiczne przepisy w innych ustawach).

Prezes Rady Ministrów
(—) Prystor.

126.

A.II.14786.

ZARZĄDZENIE*)

O WYNAGRADZANIU UMYSŁOWYCH PRACOWNIKÓW KONTRAKTOWYCH SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

Opierając się na zasadzie przyjętej w art. 9 Ustawy z dnia 9.X. 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), zarządzam, aby podległe urzędy wypłacały również umysłowym pracownikom kontraktowym służby zagranicznej tylko jedno wynagrodzenie za ogół czynności, połączonych ze stanowiskiem, jakie zajmuje dany pracownik, przyczem wysokość tego wynagrodzenia powinna odpowiadać sumie, wymienionej w zawartej z nim umowie.

Jednocześnie przypominam, że postanowienia, zawarte w art. 23 i 27 Ustawy z dnia 17.II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), obowiązuje również umysłowych pracowników kontraktowych służby zagranicznej (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z dnia 15.IV. 1931 r. poz. 31, wzór „A" i „B" § 6).

Wszelkie zapomogi i dodatkowe wynagrodzenia mogą być udzielane pracownikom kontraktowym tylko przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, na odpowiedni wniosek urzędu, z kredytów przewidzianych specjalnie na ten cel. Wnioskl o przyznanie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych mogą być zgłaszane jedynie w zupełnie wyjątkowych wypadkach.

Wszelkie oszczędności, powstałe na rachunku „Personel kontraktowy" wskutek czasowego nieobsadzenia stanowiska kontraktowego lub t. p., stanowią oszczędność budżetową urzędu, którą dysponować może jedynie Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

127.

A.II.O.14621.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE KOMPLETU STEMPLI URZĘDÓW KONSULARNYCH.

Wobec stwierdzenia, że nie wszystkie urzędy konsularne Rz. P. zastosowały się do okólnika z dnia 24 kwietnia 1930 r. Nr. K.I.3771

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część I, tekst 59.

(Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3/30 poz. 35), w sprawie kompletu stempli urzędów konsularnych Rz. P., polecam wycofać do dnia 1 stycznia 1932 roku wszystkie dotychczas używane stemple urzędowe, niezgodne z wzorami podanemi w powołanym okólniku i zastąpić je nowemi, ściśle odpowiadającemi ustalonym wzorom.

128.

K.III.31674.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE INFORMOWANIA O OPŁATACH CELNYCH ZA PRZYWÓZ ROWERÓW, GRAMOFONÓW I PŁYT GRAMOFONOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zostało powiadomione przez Ministerstwo Skarbu, że reemigranci oraz robotnicy sezonowi, powracający do kraju, przywożą ze sobą nabyte podczas pobytu zagranicą rowery, gramofony oraz płyty gramofonowe.

Ponieważ przywóz gramofonów i płyt przez robotników sezonowych przybierał coraz to większe rozmiary ze szkodą dla Skarbu Państwa i wytwórczości krajowej, Ministerstwo Skarbu wydało zarządzenie, aby przywożone przez reemigrantów oraz robotników sezonowych gramofony i płyty były zwalniane od cła tylko w wypadkach dłuższego, conajmniej całorocznego pobytu tych osób zagranicą. Obecnie zarządzenie to zostaje rozciągnięte również i na rowery.

W celu uchronienia reemigrantów oraz robotników sezonowych od strat, wynikających z konieczności opłacania cła, od sprowadzanych do kraju gramofonów, płyt i rowerów oraz dla uniknięcia nieporozumień powstających na tem tle między powracającymi a urzędami celnemi, polecam informować o powyższem osoby zainteresowane.

(—) August Zaleski
Minister.

Warszawa, 15 października 1931 r.

129.

P.D.3758.

CZĘŚĆ II.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ODZNACZEŃ.

W celu uregulowania spraw związanych z odznaczeniami dla obywateli polskich i obcych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych ustala następujące zasady, które winny być ściśle przestrzegane przez wszystkie placówki zagraniczne Rz. P.

1. *Obywatele polscy.*

Na podstawie rozporządzenia Prezydjum Rady Ministrów Nr. 317/or/31 wnioski, dotyczęce odznaczeń polskich dla obywateli polskich, będą zasadniczo uwzględniane na dzień 11 Listopada każdego roku.

O terminie nadsyłania wniosków będą zawiadomione wszystkie placówki w odpowiednim czasie, a wnioski przedstawiane poza tym terminem, nie będą rozpatrywane. Wyjątek od tej zasady stanowić mogą jedynie specjalnie dla Państwa doniosłe zasługi, które ze względu, na nakaz chwili wymagają natychmiastowego nagrodzenia.

Wnioski odznaczeniowe winny być przedstawione na przepisowych formularzach, przyczem przy wypełnianiu ich należy zwrócić szczególną uwagę na dokładność życiorysu kandydata.

Wnioski, nieuwzględnione w danym terminie, należy uważać za odrzucone i o ile dane placówki pragną nadal wnioski te podtrzymać, winny przedstawić je ponownie w następnym terminie. Formularze wniosków dla odznaczenia Odrodzenia Polski i Krzyża Zasługi są identyczne a wzór ich znajduje się w Zbiorze Przepisów Konsularnych część III poufna, jako załącznik do okólnika Nr. 116/28.

2. *Obywatele obcy.*

Wobec prawie zupełnego wyczerpania tegorocznego kontyngentu odznaczeń dla obywateli obcych, mogą w bieżącym roku budżetowym, uwzględnione być jedynie wnioski w specjalnie ważnych wypadkach. Dlatego też placówki zagraniczne Rz. P. winny nadsyłać wnioski wyłącznie w wyjątkowo ważnych okolicznościach.

Celem zapobieżenia zbytniemu szafowaniu odznaczeniami, co obniża wartość tychże, wyznaczone zostaną na przyszły rok budżetowy kontyngenty orderowe dla poszczególnych placówek, których przekraczać nie należy.

Poza kontyngentem są wszelkie wymiany odznaczeń nadawanych z okazji zawieranych traktatów lub z okazji zjazdów oraz wniosków władz wewnętrzno-państwowych. Ustalone kontyngenty będą podane do wiadomości placówek w odpowiednim czasie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca raczej stawianie wniosków na odznaczenie Krzyżem Zasługi, zachowując odznaczenie Odrodzenia Polski na wypadki, wymagające specjalnego wyróżnienia, przyczem klasy tego orderu powinny być bardzo ściśle rozpatrywane, aby uniknąć odznaczeń zbyt wysokiemi klasami bez należytej ku temu potrzeby.

Po przeprowadzeniu niezbędnej korespondencji w sprawie odznaczeń obywateli obcych i po uzyskaniu zgody odnośnego rządu, placówki winny przesłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych wnioski, sporządzone na przepisowych formularzach, z wypełnieniem dokładnem wszystkich rubryk. W rubryce posiadanych przez kandydata odznaczeń dążyć należy do możliwie szczegółowego wymienienia odznaczeń innych

państw, ułatwi to bowiem w wielu wypadkach ustalenie rodzaju i klasy odznaczenia polskiego.

Przy sporządzaniu wniosków i ustalaniu rodzajów i klas odzaczeń dla obywateli obcych obowiązuje dotychczasowy wzór formularza i schemat proponowanych klas, zawarty w Zbiorze Przepisów Konsularnych, część III pfn., okólnik 169/25.

Formularz dla orderu Odrodzenia Polski i Krzyża Zasługi jest wspólny.

Wydatki za odznaki orderowe dla obywateli obcych wymienione w okólniku do urzędów zagranicznych Nr P. D. 2620/31 z dnia 24/VIII 1931 r., pokrywane będą przez urzędy zagraniczne M. S. Z. z ich funduszów specjalnych.

Referat Funduszu Specjalnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych będzie potrącał należności za odznaki orderowe poszczególnych placówek z dotacyj przyznanego im Funduszu Specjalnego.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia — myśl wyżej wzmiankowanego okólnika Nr P. D.2620/31 — że należności za odznaki orderowe odznaczeń już przeprowadzonych zaliczane będą począwszy od dnia 1 lipca 1931 r.

130.

K.III.13569.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WAŻNOŚCI PRZESUNIĘCIA TERMINU STAWIENIA SIĘ DO POBORU W RAZIE PRZYBYCIA DO KRAJU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21/IX. 1931 r. Nr 162.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr Wojsk. 1315/2.

Przesunięcie terminu stawienia się do poboru. Ważność w razie przybycia do kraju.

Załącznik.

Warszawa, dnia 21 września 1931 r.

OKÓLNIK Nr 162.

Zarówno władze administracji ogólnej, jak i konsulaty polskie zagranicą postępują niejednolicie w wypadku, gdy osoba korzystająca z przesunięcia terminu stawienia się przed komisją poborową na zasadzie § 294 rozporz. wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, przybywa do kraju, a jeden z Panów Wojewodów zwrócił się do Min. Spr. Wewn. z zapytaniem, czy udzielone przesunięcia terminu, o którym mowa, gasną automatycznie z chwilą przyjazdu danej osoby do kraju.

Na skutek tego Min. Spr. Wewn. wyjaśnia, że z pośród osób korzystających z przesunięcia terminu stawienia się przed komisją poborową i przyjeżdżających do kraju rozróżnić należy dwie kategorje poborowych:

1) poborowych, przebywających stale zagranicą,

2) poborowych, przebywających zagranicą czasowo.

Co do poborowych pierwszej z rozróżnianych kategoryj, którzy uzyskali przesunięcie terminu stawienia się przed komisją poborową w myśl ustępu 1 § 294 (do odwołania) kwestji żadnej nie może być, gdyż sprawa ważności przesunięcia w razie przyjazdu ich do kraju jest ustalona w § 281 rozp. wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, według którego przesunięcie gaśnie automatycznie w razie przybycia ich do kraju lub na obszar Wolnego miasta Gdańska na czas dłuższy niż 6 miesięcy. W tym wypadku obowiązani oni są stawić się przed komisją poborową w kraju na ogólnych zasadach.

Co się tyczy poborowych drugiej z rozróżnianych kategoryj rozporz. wykonawcze nie zawiera specjalnego co do nich w tym względzie postanowienia, wskutek czego przyjąć należy, że z chwilą powrotu ich do kraju przesunięcie, z którego korzystali zagranicą, gaśnie automatycznie bez względu na to na jak długo i w jakim celu przybyli do kraju, albowiem przyczyna, dla której to przesunięcie udzielono t. j. niemożność powrotu do kraju przestała istnieć. Zasada ta zresztą ustalona została w okólniku Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 24/II 1930 r. Nr K.III.2645 pf.216 przesłanym Panom Wojewodom (Panu Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy) do wiadomości. Poborowi zatem ci, z chwilą przyjazdu do kraju, muszą zadośćuczynić obowiązkowi stawienia się do poboru w terminie wyznaczonym, a ewentualny ponowny wyjazd zagranicę tych poborowych może nastąpić tylko na ogólnych zasadach.

(—) Wyszyński, mjr.
Naczelnik Samodz. Wydz. Wojskowego

131.

K.III.12752.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE EWIDENCJI WOJSKOWEJ OSÓB POZBAWIONYCH OBYWATELSTWA POLSKIEGO.

Podaję do wiadomości okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2.III.1931 r. Nr. 28 w sprawie ewidencji wojskowej osób, pozbawionych obywatelstwa polskiego:

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Wojsk. 54/2.

Załącznik.

Warszawa, dn. 2 marca 1931 r.

Osoby pozbawione obywatelstwa polskiego, prowadzenie ewidencji.

OKÓLNIK Nr. 28.

Przez jednego z Panów Wojewodów podniesiona została kwestja, czy poborowi, którzy pozbawieni zostali obywatelstwa polskiego za uchylanie się od służby wojskowej w myśl przepisów rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r., podlegają obowiązkowi wojskowemu w Państwie Polskiem w razie późniejszego nabycia przez nich obywatelstwa innego państwa i powrotu do kraju.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że wymienione osoby o ile udowodnią odpowiedniemi dokumentami, przynależność swoją do innego państwa, należy uważać jako cudzoziemców. Obowiązkowi wojskowemu w kraju osoby te nie podlegają. Podlegają natomiast odpowiedzialności karno-sądowej za przestępstwo zbiegostwa, popełnione w czasie gdy pozostawali obywatelami Państwa Polskiego.

O każdym poszczególnym wypadku stwierdzenia nabycia przez te osoby obywatelstwa innego państwa — władze administracji ogólnej powinny uczynić odpowiednią adnotację w liście poborowej i wykreślić poborowego z tej listy, jako cudzoziemca. Władze te mają obowiązek komunikowania powyższych faktów właściwemu Komendantowi P. K. U., celem uczynienia odpowiednich adnotacyj i skreśleń w głównej księdze ewidencyjnej.

Analogiczne wyjaśnienie otrzymują wojskowe władze poborowe od Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 84 z dnia 27.V.1930 Nr. Wojsk. 31/4 tem samem anuluje się.

(—) Wyszyński major.
Naczelnik Sam. Wydz. Wojskowego.

132.

P.VI.2001.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE SPRAWOZDAŃ GOSPODARCZYCH I INNYCH WYDAWNICTW, ZNAJDUJĄCYCH SIĘ NA SKŁADZIE W WYDZIALE HISTORYCZNO-NAUKOWYM.

Wydział Historyczno-Naukowy posiada na składzie większą liczbę sprawozdań gospodarczych podległych Ministerstwu urzędów dotyczących: Palestyny, Kanady, Holandji, Szwajcarji, Rumunji, Niemiec,

Austrji, Belgji, Węgier, W. Brytanji, Włoch, Szwecji, Stanów Zjednoczonych, Finlandji, Turcji, Persji, Japonji, Czechosłowacji, Jugosławji, Besarabji, Śląska Czeskiego i Moraw oraz m. Hamburga, pochodzących z lat 1924 — 1929; wydawnictw dotyczących wychodźtwa jak np.: Prasa Polska o Wychodźtwie, Wychodztwo Polskie w Poszczególnych Krajach oraz pracy R. Mazurkiewicza, „Polskie Wychodztwo i Osadnictwo w Kanadzie".

Zawiadamiając o powyższem, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi, ze względu na zamierzoną likwidację składu tych wydawnictw, o zgłoszenie w najbliższym czasie zapotrzebowań na te wydawnictwa, które ewentualnie mogłoby służyć dla uzupełnienia zbiorów bibljotecznych urzędów zagranicznych oraz dla zużytkowania ich jako materjału informacyjnego przez organizacje akademickie, kulturalne i społeczne na terytorjum podlegającem ich kompetencji.

133.

W.O.5555/10.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Przesmycki Wacław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. z powierzeniem kierownictwa Wydziału Prasowego (P. VI.) w Departamencie Polityczno-Ekonomicznym z dniem 6 października 1931 r.

Rzewuski Adam — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. Wydział Wschodni (P. III.) — Radcą Poselstwa II kl. w Poselstwie Rz. P. w Sofji z powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego Poselstwa z dniem 1 listopada 1931 r.

Zażuliński Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Gen. Rz. P. w Chicago — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Waszyngtonie z dniem 1 listopada 1931 r.

PRZYDZIELENI W URZĘDACH PODLEGŁYCH:

Michaeli Karol Henryk — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Gen. Rz. P. w Medjolanie — data przydziału przesunięta na 1 stycznia 1932 r. (patrz Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 12, z 1931 r. poz. 65).

PRZENIESIENI:

Linda Lipaczyński Czesław — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Detroit — do Konsulatu Gen. Rz. P. w Chicago z dniem 1 listopada 1931 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Żórawska Marja — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w stanie nieczynnym — do centrali M. S. Z. z przydziałem do Wydziału Prasowego (P. VI.) z dniem 12 października 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Świerzbiński Antoni — Konsul I kl. w VI st. sł. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 października 1931 r.

ZWOLNIENI:

Chrzanowski Leon — Naczelnik Wydziału w V st. sł. w M. S. Z — ze stanowiska Kierownika Wydziału Prasowego (P. VI.) w Departamencie Polityczno-Ekonomicznym z dniem 6 października 1931 r.

Szyszło Witold — Konsul Honorowy i Kierownik Konsulatu Honorowego Rz. P. w Limie — z dniem 6 października 1931 r.

134.

P.D.3758.

ODZNACZENIA.

Zarządzeniem z dnia 24 września 1931 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zezwolił następującym osobom na przyjęcie i noszenie odznaczeń cudzoziemskich:

1) *Tadeuszowi Jackowskiemu,* Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Brukseli, wielkiej wstęgi orderu Św. Sawy i wielkiej wstęgi orderu Korony Belgijskiej;

2) *Władysławowi Schwarzburg-Güntherowi,* Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu Rz. P. w Belgradzie, krzyża komandorskiego z gwiazdą portugalskiego orderu Chrystusa;

3) *Stanisławowi Ptaszyńskiemu,* Sekretarzowi Ministra Spraw Zagranicznych, krzyża oficerskiego portugalskiego orderu Chrystusa.

W.O.5605/139.

SPROSTOWANIA.

W „Zbiorze Przepisów Konsularnych" Część II, poz. 308, str. 356, wiersz 23 od góry należy skreślić po słowach: „układ o korzystaniu z dworca w Gardei" słowa: „(Dz. Urz. Rz. P. Nr. 50 z 1926 r. poz. 301)".

W.O.Ko-181/2.

W spisie kandydatów, dopuszczonych do egzaminu dyplomatyczno-konsularnego (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16 z dnia 1 września 1931 r. poz. 97) opuszczono nazwisko: „Tadeusz Wierusz Kowalski".

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 21
ROK XIII

WARSZAWA
1 LISTOPADA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

135. OBOWIĄZKOWA ZNAJOMOŚĆ ORGANIZACJI I FUNKCYJ M. S. Z.
136. PODRÓŻE SŁUŻBOWE I DELEGACJE ZAGRANICĘ.
137. ZWOLNIENIE OD CŁA RZECZY PRZESIEDLENIA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.
138. KURSY NAUKOWE DLA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.
139. NADZÓR NAD BEZPIECZEŃSTWEM STATKÓW MORSKICH PRZEZ KONSULÓW RZ. P.
140. OKRĘGI KOMPETENCYJNE KONSULATU GENERALNEGO W OPOLU I KONSULATU RZ. P. WE WROCŁAWIU.
141. ADRES KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W CHICAGO.
142. ADRES KONSULATU RZ. P. W BUKARESZCIE.
143. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

135.

A. II. 15318.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE ZAZNAJAMIANIA SIĘ Z ORGANIZACJĄ I PODZIAŁEM FUNKCYJ M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdziło w kilkunastu wypadkach, że Urzędy Zagraniczne Rz. P. nie orjentują się w organizacji i podziale funkcyj Ministerstwa, co powoduje z jednej strony przesyłanie pism i sprawozdań, nieobjętych specjalnemi instrukcjami, z niepotrzebną ilością kopij, z drugiej strony wadliwe oznaczanie poszczególnych wydziałów, co wpływa ujemnie na szybkość załatwiania spraw.

Z tego faktu wynika również, że Urzędy Zagraniczne Rz. P. nie stosują się do postanowień zawartych w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 28 września 1921 r., A. I. 9292 (Dz. Urz. Nr. 1 z 1921 roku, poz. 1) w sprawie wznowienia Dziennika Urzędowego M. S. Z., gdyż nie zaznajomiły się z zarządzeniami w sprawie zmian statutu organizacyjnego, ogłoszonemi w Nr. 4 z 1931 r., poz. 23 i 24.

Wobec powyższego polecam zaznajomić się z organizacją Ministerstwa, oraz zastosować się ściśle do przepisów wyżej pomienionego zarządzenia z 28 września 1921 r.

136.

A. II. 15406.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH I DELEGACYJ ZAGRANICĘ.

Wskutek znacznego skomprymowania budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych na r. 1931/32 oraz w myśl instrukcji Prezesa Rady Ministrów, zawartej w okólnikach z dnia 7 stycznia i 27 czerwca r. b. Nr. 185 i 9268, o ograniczeniu podróży służbowych i delegacyj zagranicę, zarządzam co następuje:

1) Wnioski na podróże służbowe i delegacje zagranicę należy zgłaszać jedynie w wypadkach uzasadnionych niewątpliwą koniecznością tak ze względu na interes służby jak i potrzebę państwową.
2) Delegacje na zjazdy międzynarodowe, konferencje i t. p., w których biorą udział również i przedstawiciele innych Ministerstw, winny być zawczasu uzgodnione z zainteresowanemi Ministerstwami. Skład tych delegacyj, w miarę możności, powinien być jaknajmniejszy, względnie taki, by delegat lub

*) „Zbiór przepisów konsularnych" część I tekst 72 i część II tekst 347.

delegaci jednego z Ministerstw mogli skutecznie reprezentować i drugie zainteresowane Ministerstwo.

3) Koszta podróży oraz djety członków delegacji zasadniczo obciążają budżet tego Ministerstwa, które wysyła swego delegata. W wyjątkowych wypadkach koszta podróży i djety członków delegacji mogą obciążyć budżet Ministerstwa Spraw Zagranicznych, o ile delegacja powołana została z inicjatywy M. S. Z. i w sprawach dotyczących jego kompetencji.

4) W sprawie składania wniosków na wypłatę zaliczek na podróże służbowe i delegacje obowiązują zasady ustalone w okólniku M. S. Z. Nr. G. M. O. 9309 z dnia 9 stycznia 1930 r. Pozatem wnioski te przed złożeniem ich do Dyrektora Departamentu Administracyjnego winny być parafowane w Sekretarjacie Departamentu Polityczno-Ekonomicznego.

137.

A.II.15058.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ZWOLNIENIA OD CŁA RZECZY PRZESIEDLENIA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ PRZENIESIONYCH WZGLĘDNIE ODWOŁANYCH DO KRAJU.

Urzędnicy służby zagranicznej R. P., przyjeżdżający z zagranicy do kraju, czy to wskutek przeniesienia do służby w M. S. Z. w Warszawie, czy też wskutek odwołania do kraju lub przeniesienia w stan rozporządzalności, nieczynny lub spoczynku, nie mają prawa do żadnych specjalnych ulg celnych, oprócz tych, które są ogólnie przyznane w myśl obowiązującego ustawodawstwa. W związku z tem, polecam zaznajomić się dokładnie z Rozporządzeniem Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314), w szczególności z art. 10 i 11, następnie z Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 276), o postępowaniu celnem §§ 10—13.

Ze względu na to, że urzędnicy służby zagranicznej R. P. nie podlegają jurysdykcji władz państwa obcego, że częstokroć zajmują mieszkania służbowe, do których w drodze tylko wyjątku mogą wejść funkcjonarjusze państw obcych, — przepisy zawarte w § 12 Rozp. o postępowaniu celnem (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 33 z 1930 r., poz. 276) ulegają po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu o tyle uzupełnieniu, że szczegółowy spis ruchomości przesiedlającego się urzędnika ma być urzędownie stwierdzony przez szefa Urzędu zagranicznego R. P. lub jego zastępcę.

Dokumenty wyżej wymienione prześle szef Urzędu zagranicznego, względnie jego zastępca wprost do tej Dyrekcji Ceł, która jest właściwa

dla obranej przez przesiedlającego się urzędnika siedziby w kraju, załączając zarazem uwierzytelniony odpis pisma M. S. Z., dotyczący zmiany miejca urzędowania tegoż urzędnika i prosząc Dyrekcję o zwolnienie od cła tych rzeczy i o powiadomienie o tem kompetentnego Urzędu Celnego.

Wozy meblowe, użyte do transportu rzeczy przesiedlenia urzędnika, będą odprawiane warunkowo na ogólnych zasadach, za złożeniem zabezpieczenia celnego, względnie bez takiego zabezpieczenia, o ile firma ekspedycyjna, zajmująca się transportem tych rzeczy, złoży w Urzędzie Celnym przy odprawie celnej odpowiednie zobowiązanie, iż wóz meblowy zostanie wywieziony w terminie dwutygodniowym, licząc od daty dokonania odprawy warunkowej.

138.

W. O. 5528/5.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE KURSÓW NAUKOWYCH DLA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ

W związku z zarządzeniem w sprawie kursów naukowych dla urzędników służby zagranicznej (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16 z dnia 1 września 1931 r. poz. 98) zarządzam, co następuje:

Do uczestnictwa w kursach dopuszczeni zostają następujący urzędnicy:

a) z Centrali:

Banasiński Eugenjusz
Chełmicki Zdzisław Dr.
Czapliński Emil
Czosnowski Leon
Dziekoński Zygmunt
Dubicz-Penther Karol
Kałuski Antoni
Karczewski Jan
Korzeniowski Stanisław
Kowalski Tadeusz
Kunicki Tadeusz
Kurnicki Piotr
Kwiatkowski Aleksander
Łasiński Zbigniew
Marzecki Tomasz
Matusiński Jerzy
Moc Aleksander
Mostowski Zygmunt
Raczyński Stefan
Siemiątkowski Stefan
Skarzyński Władysław
Skiwski Wiktor
Szczeniowski Jerzy
Szygowski Juljusz Dr.
Weyers Józef
Zaleski Franciszek
Zawisza Aleksander

b) z placówek:

Daszkiewicz Robert
Łukaszewicz Stanisław
Rudzki Kazimierz
Warchałowski Jerzy
Vetulani Zygmunt
Zaleski Xawery

Wyżej wymienieni zgłoszą się w Wydziale Osobowym (Referat regulaminów i wyszkolenia), gdzie otrzymają program kursów i kartę stałego uczestnictwa.

Urzędnicy z placówek zagranicznych zameldują się również u Naczelnika Wydziału Osobowego, który wyznaczy im przydział służbowy w Centrali na czas trwania kursów.

Dyrektorowie Departamentów i Naczelnicy Wydziałów mają wolny wstęp na wszystkie wykłady kursów.

Inni urzędnicy, pragnący wysłuchać danego wykładu, zgłoszą się przynajmniej na 3 dni przed tym wykładem w Wydziale Osobowym (Referat regulaminów i wyszkolenia), gdzie — w razie zgody Naczelnika Wydziału Osobowego — otrzymają bilet wstępu.

O uczestnictwie w kursach wydane będzie zaświadczenie, tym uczestnikom, którzy według list obecnosci — wysłuchają przynajmniej 80% wykładów. Odpis zaświadczenia dołączy Wydział Osobowy do akt personalnych poszczególnych urzędników.

Wykonanie niniejszego zarządzenia polecam Naczelnikowi Wydziału Osobowego.

Warszawa, 1 listopada 1931 r.

(—) August Zaleski
Minister.

CZĘŚĆ II.

139.

A.II.15304.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYKONYWANIA NADZORU NAD BEZPIECZEŃSTWEM STATKÓW MORSKICH PRZEZ KONSULÓW RZ. P.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwracając uwagę, że zakres działalności konsulów Rz. P. rozszerzony został Rozporządzeniem Prezydenta Rz. P. z dn. 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. Rz. P. Nr. 80 z r. 1930, poz. 632) w kierunku przeprowadzania przez nich inspekcji statków, poleca zapoznanie się szczegółowe z postanowieniami tego rozporządzenia.

140.

A.II.14538.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY OKRĘGÓW KONSULARNYCH KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W OPOLU I KONSULATU RZ. P. WE WROCŁAWIU.

Okręgi kompetencyjne Konsulatu Generalnego Rz. P. w Opolu i Konsulatu Rz. P. we Wrocławiu zostają ustalone następująco:

1) Konsulat Generalny Rz. P. w Opolu:
Okrąg: prowincja pruska Oberschlesien,

2) Konsulat Rz. P. we Wrocławiu:
Okrąg: prowincja pruska Niederschlesien.

141.

A.II.15283.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W CHICAGO.

Adres Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago opiewa od 28 września b. r. następująco:

Consulate General of the Republic of Poland
Chicago, Illinois, 1500 N. Dearborn Parkway.

142.

A.II.15419.

KOMUNIKAT

Adres Konsulatu Rz. P. w Bukareszcie od dnia 15 października r. b. jest następujący:
Roumanie, Bucarest, str. Polona Nr. 27.

143.

W.O.Nr.5555/11.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dumarquez Louis — Konsulem Honorowym Rz. P. w Nicei z dniem 28 października 1931 r.

Franghia Antoni — Konsulem Honorowym Rz. P. w Warnie z dniem 21 października 1931 r

Zajączkowski Tadeusz — prow. Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. (P. I.) — prow. Referendarzem Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VII st. sł. z dniem 1 listopada 1931 r.

Kwiatkowski Aleksander — prow. Referendarzem w VII st. sł. w M. S. Z. z dniem 1 września 1931 r.

Domaszewski Zygmunt — Sekretarz IX st. sł. w M. S. Z. (A. III. G.) — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie z dniem 1 grudnia 1931 r.

PRZENIESIENI:

Podgórska Marja — Rejestrator w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Mińsku — do Centrali M. S. Z. z dniem 30 listopada 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Pindor Karol — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 listopada 1931 r.

Chrzanowski Leon — Naczelnik Wydziału w V st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 listopada 1931 r.

Strawińska Aurora — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. Wydział Konsularny (K. III.) — z dniem 1 listopada 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Dr. Hubicki Sas Otton — Radca Ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Ładoś Aleksander — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 października 1931 r.

Dobrzyński Wacław Tad. — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny III kl. w V st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 października 1931 r

Chełmirski Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 października 1931 r.

Wilkoszewski Marjan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Rzewuski Jan — Konsul I kl w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 31 października 1931 r.

Hummlowa Janina — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Chyliński Mieczysław — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Jaśkiewiczowa Zofja — Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Zatwardowiczowa Jadwiga — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Zabłocki Hipolit — Skarbnik w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Dr. Pogonowski Jerzy — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

Kałużyńska Halina — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 31 października 1931 r.

ZMIANY WŚRÓD PRZYDZIELONYCH DO URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH M. S. Z. FUNKCJONARJUSZÓW INNYCH MINISTERSTW:

MIANOWANI:

Jaroszewicz Tadeusz — Ppłk. dypl. W. P. — Attaché Wojskowym w Finlandji i Szwecji z siedzibą w Helsingforsie z dniem 1 listopada 1931 r.

ODWOŁANI:

Chodacki Marjan — Kapitan dypl. W. P. — ze stanowiska Attaché Wojskowego w Helsingforsie z dniem 1 listopada 1931 r.

ZMARLI:

Zieleziński Adam — Radca Poselstwa I kl i Kierownik Wydziału Konsularnego w Poselstwie R. P. w Moskwie — zmarł w Moskwie dnia 25 października 1931 r.

Świerzbiński Antoni — Konsul I kl. w stanie rozporządzalności w dniu 23 października 1931 r.

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 22
ROK XIII

WARSZAWA
15 LISTOPADA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

144. WYKAZANIE SŁUŻBY LUB PRACY W ORGANIZACJACH NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH.

145. TERMIN ZAOPATRZENIA URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH W TABLICE Z HERBEM PAŃSTWOWYM.

146. TERMIN NADSYŁANIA ZAPOTRZEBOWAŃ INWESTYCYJNYCH.

147. ZWOLNIENIE OD CŁA PRZEDMIOTÓW UŻYTKU SŁUŻBOWEGO KONSULATÓW OBCYCH.

148. USTANOWIENIE KONSULATU GENERALNEGO R. P. W LILLE.

149. ZNIESIENIE KONSULATU R. P. W BUFFALO.

150. ZNIESIENIE KONSULATU R. P. W ZURYCHU.

151. ZNIESIENIE KONSULATU R. P. W DETROIT.

152. ADRES POSELSTWA R. P. W MEKSYKU.

153. ADRES TELEGRAFICZNY POSELSTWA R. P. W CHINACH.

154. ZMIANY PERSONALNE.

SPROSTOWANIE.

CZĘŚĆ I.

144.

W.O. 5552/7

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE UDOKUMENTOWANIA SŁUŻBY W ORGANIZACJACH NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH.

Zauważyłem, że nie wszyscy urzędnicy etatowi Ministerstwa Spraw Zagranicznych udokumentowali należycie swoją służbę lub pracę w organizacjach niepodległościowych (jak np. w Związkach Strzeleckich, w Legjonach, w Polskiej Organizacji Wojskowej i t. p.).

Służba ta w myśl art. 15 względnie 37 ustawy emerytalnej jest zaliczalna do wysługi emerytalnej. Urzędnicy, którzy nie wykażą się odpowiedniemi dokumentami, stwierdzającemi czas trwania tej służby, mogą być przy wymiarze uposażenia emerytalnego pokrzywdzeni, względnie może się to odbić niekorzystnie na zaopatrzeniu ich rodzin.

Zwracając uwagę na powyższe, wzywam niniejszem tych wszystkich urzędników M. S. Z., którzy pełnili służbę we wspomnianych organizacjach i służby tej bądź zupełnie nie udokumentowali, bądź udokumentowali ją niedostatecznie, aby najdalej do dnia 1 stycznia 1932 r. uzupełnili swoje akta osobowe odpowiedniemi świadectwami. W wypadkach, gdyby wydobycie potrzebnych dowodów miało zabrać zainteresowanym więcej czasu, winni zawiadomić o tem Wydział Osobowy M. S. Z. i uzyskać odpowiednie przesunięcie wymienionego powyżej terminu.

145.

A.II.15321

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE OZNAK URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

Stosownie do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 29 marca 1930 r. w sprawie oznak władz, urzędów i t. d. (Dz. U. R. P. Nr. 28 z 1930 r., poz. 245) polecam, by wszystkie urzędy zagraniczne R. P., podległe M. S. Z., zaopatrzyły się w tablice z herbem państwowym i w tablice z napisem, w myśl cytowanego rozporządzenia, w terminie do dnia 1 stycznia 1932 r. Tablice z herbem państwowym mają mieć wymiar określony w § 2 ust. 2 dla władz centralnych.

Odnośne wydatki mają być pokryte z normalnego budżetu. Zamówienia należy kierować do Wydziału Administracyjno-Gospodarczego (A.III).

O wykonaniu niniejszego zarządzenia wszystkie urzędy zagraniczne podległe M. S. Z. winny zawiadomić M. S. Z. do dnia 1 stycznia 1932 r.

146.

A.III.9455

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE TERMINU NADSYŁANIA ZAPOTRZEBOWAŃ INWESTYCYJNYCH.

W celu opracowania programu inwestycyjnego zarządzam, by wszystkie urzędy zagraniczne w terminie do 1 lutego każdego roku podawały Referatowi Inwestycyjnemu swoje zapotrzebowania inwestycyjne na najbliższy rok budżetowy.

W zestawieniu zapotrzebowań inwestycyjnych należy zachować kolejność według pilności danych inwestycji.

Warszawa, dnia 15 listopada 1931 r.

W z. Ministra
(—) J. Beck
Podsekretarz Stanu.

CZĘŚĆ II.

147.

A.II.15469

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZWOLNIEŃ CELNYCH.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 7 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 z r. 126, poz. 506) oraz z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 września 1926 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 8 z 1926 r., poz. 95) wydało Ministerstwo Skarbu dnia 5.X. 1931 r. L. D. IV. 17593/31 następujący okólnik w sprawie zwalniania od cła przedmiotów, przeznaczonych do wyłącznego użytku służbowego obcych urzędów konsularnych w Polsce (Monitor Polski z dnia 17.X.1931 r., Nr. 340, poz. 327):

„Do wszystkich urzędów celnych.

Zgodnie z § 7 Instrukcji, dołączonej do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 9 września 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 23, poz. 270), urzędy celne, znajdujące się w miejscu siedziby, względnie w miejscu najbliższem siedziby obcych urzędów konsularnych, zwalniają we własnym zakresie od cła między innemi przedmioty, przeznaczone wyłącznie do użytku służbowego wymienionych urzędów konsularnych i to na podstawie zaświadczenia szefów tychże urzędów, stwierdzającego wyłączne przeznaczenie przedmiotów do użytku służbowego.

Celem ułatwienia orjentacji właściwych urzędów celnych, podaje się poniżej listę przedmiotów, które mogą być w tym wypadku zwalniane od cła na podstawie § 1 lit. „b" rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1926 r. o zwolnieniu od opłat celnych przedmiotów, przeznaczonych dla osób, korzystających z prawa eksterytorjalności, jak również przeznaczonych do użytku służbowego przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misji zagranicznych oraz obcych zawodowych urzędów konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 406).

Urzędy celne mają prowadzić rejestr dokonanych zwolnień od cła dla każdego z obcych urzędów konsularnych, którego odpis mają przedstawić Ministerstwu Skarbu (Dep. Ceł), po upływie każdego półrocza do wiadomości.

Załącznik do okólnika L.D.IV.1759/3/31.

LISTA

PRZEDMIOTÓW, KTÓRE MOGĄ BYĆ ZWALNIANE PRZEZ URZĘDY CELNE OD CŁA JEŻELI SĄ PRZEZNACZONE DO WYŁĄCZNEGO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO OBCYCH URZĘDÓW KONSULARNYCH:

1) pieczęcie, flagi, godła,
2) paszporty, rejestry i inne druki oraz materjały i przybory piśmienne i kancelaryjne,
3) maszyny do pisania, powielania i rachowania,
4) kasy ogniotrwałe,
5) biurowe meble i urządzenie.

Za Ministra:
(—) *W. Fabierkiewicz*
Kierownik Departamentu.

148.

A.II.O.14988.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE USTANOWIENIA KONSULATU GENERALNEGO R. P. W LILLE.

W miejsce Konsulatu I kl. R. P. w Lillle, we Francji ustanowiono z dniem 2 października r. b. Konsulat Generalny R. P. w Lille z okręgiem konsularnym obejmującym Departamenty Republiki Francuskiej: Pas-de Calais i Nord.

149.

A.II.15514.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA KONSULATU R. P. BUFFALO.

Z dniem 1 lutego 1932 roku znosi się Konsulat R. P. w Buffalo, przyłączając jego okręg do okręgu Konsulatu Generalnego R. P. w New Yorku.

A.II.15513.

150.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA KONSULATU R. P. W ZURYCHU.

Z dniem 1 lutego 1932 roku znosi się Konsulat R. P. w Zurychu, przydzielając jego okręg Poselstwu R. P. w Bernie.

Nr.A.II.15533.

151.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA KONSULATU R. P. W DETROIT.

Z dniem 1 marca 1932 roku znosi się Konsulat R. P. w Detroit. przyłączając jego okręg do okręgu Konsulatu R. P. w Pittsburgu.

Nr.W.O.5848/16.

152.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU POSELSTWA R. P. W MEKSYKU.

Nowy adres Poselstwa R. P. w Meksyku brzmi jak następuje: Mexico D. F. — Calle de Londres Nro 213.

A.II.15618.

153.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU TELEGRAFICZNEGO POSELSTWA R. P. W CHINACH.

Adres telegraficzny Poselstwa R. P. w Chinach brzmi jak następuje „POLMISSION SHANGHAI".

W.O.5555/12.

154.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Landais Marion Jean François Gilbert — Konsulem Honorowym R. P. w San Domingo z dniem 30 października 1931 r.

Burke T. M. — Konsulem Honorowym R. P. w Melbourne z dniem 30 października 1931 r.

Byszewski Jan Lech — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu R. P. w Detroit — Konsulem Rzeczypospolitej II kl. w VI. st. sł. w Pittsburgu z dniem 1 marca 1932 r.

Kara Stanisław — prow. Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. (K.III.) — prowizorycznym Konsulem II kl. w VI st. sł. z dniem 1 lutego 1932 r. z przydziałem do Konsulatu R. P. w Lille.

Marlewski Józef — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. (P.I.) — Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Montrealu z dniem 1 grudnia 1931 r.

Zbyszewski Wacław — Attaché Konsularny w VIII st. sł., Kierownik Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Tokio — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z dniem 1 listopada 1931 r.

Włodarkiewicz Stanisław — Pracownik kontraktowy Konsulatu Generalnego R. P. w Opolu — Referendarzem w VIII st. sł. w M. S. Z. z przydziałem do Wydziału Prasowego (P.VI.) z dniem 1 grudnia 1931 r.

Baliński Antoni — Praktykant w M. S. Z. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r. z przydziałem do Delegacji R. P. przy Lidze Narodów w Genewie.

Zaleski Franciszek — Praktykant w M. S. Z. — Attaché Ambasady w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r. z przydziałem do Ambasady R. P. w Paryżu.

Staniszewski Karol — Praktykant w M. S. Z. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r. z przydziałem do Konsulatu Generalnego R. P. w Opolu.

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

Błaszkiewiczowi Tadeuszowi — Konsulowi II kl. w VI st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa R. P. w Moskwie — czasowo kierownika Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Moskwie z dniem 29 października 1931 r.

PRZYDZIELENI W MINISTERSTWIE:

Krancowa Helena — Prow. Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. IV.) do Departamentu Administracyjnego z dniem 21 października 1931 r.

Dembiński Konrad — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. (R.E.) do Wydziału Budżetowo-Organizacyjnego A.II. (Referat Rachuby Centrali A.II.R.C.) z dniem 2 listopada 1931 r.

Żóławska Marja — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. (P. VI.)— do Wydziału Ustrojów Międzynarodowych (P.I.) z dniem 20 października 1931 r.

Wierski Zygmunt — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — przydzielony do Wydziału Zachodniego (P.II.) z dniem 1 listopada 1931 r.

PRZENIESIENIE:

Pol Wiktor Szczepan — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego R. P. w Tyflisie — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. i przydziałemdo Wydziału Wschodniego (P.III.) z dniem 1 listopada 1931 r.

Dereziński Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Medjolanie — do Centrali M. S. Z. z dn. 1 lutego 1932 r. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. i przydziałem do Wydziału Prawno-Konsularnego (XII).

Adamek Józef — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu R. P. w Zurychu — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. z dniem 31 stycznia 1932 r.

Jarczyński Jan — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Lillie — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. i przydziałem do Departamentu Administracyjnego z dniem 31 stycznia 1932 r.

Buynowski Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł., w Konsulacie R. P. w Buffalo — do Konsulatu Generalnego R. P. w Chicago z dniem 1 lutego 1932 r.

Krajewski Wincenty — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Marsylji — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 31 stycznia 1932 r.

Jarocki Tadeusz — Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. (P.I.K.) — do Poselstwa R. P. w Meksyku z równoczesnem upoważnieniem do używania przez czas przydziału tytułu Attaché Poselstwa z dniem 1 grudnia 1931 r.

Korybut Daszkiewicz Robert — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. z dniem 31 stycznia 1931 r.

Emil Sroka — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tyt. Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Tryjeście — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Medjolanie z dniem 1 lutego 1932 r

Dr. Zawadowski Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tyt. Wicekonsula II kl. w Konsulacie R. P. w Kijowie—do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. z dnia 31 stycznia 1932 r.

Kula Alfons — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie R. P. w Strasburgu — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Asesora w VIII st. sł. i przydziałem do Departamentu Konsularnego z dnia 31 stycznia 1932 r.

Jazdowska Wanda — Aseror w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Zurychu — do Centrali M. S. Z. z dniem 31 stycznia 1932 r.

Zalewski Ksawery — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Tyflisie do Centrali M. S. Z· z nominacją na Sekretarza w IX st. sł. z dniem 31 stycznia 1932 r.

Domaszewski Zygmunt — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. (A. III), przydzielony z dniem 1 grudnia 1931 r. do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Moskwie (Dz. U. M. S. Z. Nr. 21 poz. 143) — pozostawiony na dotychczasowych funkcjach w Centrali M. S. Z.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Dr. Brodzki Jan — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Helsingforsie — z dniem 1 lutego 1932 r.

Ocetkiewicz Artur — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu R. P. w Pittsburgu — z dniem 1 lutego 1932 r.

Oraczewski Stanisław — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Tyflisie — data początkowa przeniesienia w stan rozporządzalności przesunięta na dzień 1 stycznia 1932 r. (patrz Dz. U. M. S. Z. Nr. 16 poz. 105).

Galas Konstanty — Wicekonsul II kl. w VII. st. sł. w Konsulacie R. P. w Lille z dniem 1 stycznia 1932 r.

Leszner Tadeusz — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Poselstwie R. P. w Moskwie (Wydział Konsularny) — termin odwołania do Centrali M. S. Z. i przeniesienia w stan nieczynny przesunięto na dzień 31 grudnia 1931 r. (Dz. U. M. S. Z. Nr. 16 poz. 105).

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Rembiszewski Leon — Konsul I kl. w VI st. sł. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 grudnia 1931 r. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. i przydziałem do Wydziału Szyfrów (A. I).

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Litauer Stefan — Prow. Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — z dniem 29 lutego 1932 r.

Lepecki Mieczysław Bohdan — Prow. Sekretarz Poselstwa II kl. w VII. st. sł. w Poselstwie R P. w Bukareszcie — z dniem 31 grudnia 1931 r.

Dr. Raczyński Tadeusz — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w New Yorku — z dniem 31 października 1931 r.

SPROSTOWANIE

W Dz. Urz. M. S. Z. z dnia 15 października 1931 Nr. 20 poz. 129, na stronie 288, w ustępie czwartym, wierszu $^{4}/_{5}$ zamiast słowa „identyczne" powinno być „jednakowe" i na stronie 289, w ustępie trzecim zamiast słowa „wspólny" powinno być słowo „jednakowy".

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:

(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

.05
L

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

Nr. 23
ROK XIII

WARSZAWA
1 GRUDNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

155. WNIOSKI O ODZNACZENIA URZĘDNIKÓW M. S. Z. ORDEREM „ODRODZENIA POLSKI" I „KRZYŻEM ZASŁUGI".

156. OBOWIĄZEK PRZESYŁANIA DO PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU EKSPORTOWEGO RAPORTÓW RADCÓW HANDLOWYCH.

157. KONTROLA URZĘDOWYCH PRZESYŁEK POCZTOWYCH, WOLNYCH OD OPŁAT.

158. SPOSÓB POBIERANIA 10% DODATKU DO PODATKU DOCHODOWEGO.

159. UZUPEŁNIENIE SKŁADU KOMISJI DLA REWIZJI I REDAKJI PRZEPISÓW SŁUŻBOWYCH.

160. ADRES WYDZIAŁU KONSULARNEGO PRZY POSELSTWIE POLSKIEM R. P. W BUENOS AIRES.

161. ZMIANY PERSONALNE.

SPROSTOWANIE.

CZĘŚĆ I.

155.

W. O. 5525/2.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE WNIOSKÓW O ODZNACZENIE ORDEREM „ODRODZENIA POLSKI" i „KRZYŻEM ZASŁUGI" URZĘDNIKÓW I PRACOWNIKÓW SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

Celem ustalenia sposobu przedstawiania wniosków o odznaczenie urzędników i pracowników służby zagranicznej orderem „Odrodzenia Polski" i „Krzyżem Zasługi", zarządzam co następuje:

Wobec tego, że powyższe odznaczenia nadawane będą urzędnikom i pracownikom tylko w jednym terminie, a mianowicie w dniu 11 listopada, proszę pp. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów Samodzielnych i Kierowników Urzędów Zagranicznych wysyłać odnośne wnioski w ten sposób, by wpływały one do Wydziału Osobowego w czasie od 1 czerwca do 15 sierpnia każdego roku.

Wnioski, które nadejdą po 15 sierpnia, rozpatrywane nie będą.

O ile dany wniosek nie został uwzględniony, t. zn. odnośnego odznaczenia nie udzielono w najbliższym po wpłynięciu wniosku terminie listopadowym, a wnioskodawca pragnie dawną swą propozycję podtrzymać, winien w najbliższym terminie wniosek przedstawić zupełnie na nowo, a nie powoływać się tylko na wniosek poprzedni.

Wnioski o odznaczenia powyższe należy przesyłać wraz z 3 kopjami na przepisowych formularzach, których na żądanie urzędów zagranicznych, dostarczy im Centrala M. S. Z. Wszystkie rubryki formularza winny być treściwie i starannie wypełnione.

Wnioski, nieodpowiadające powyższym warunkom, rozpatrywane nie będą.

Przypominam raz jeszcze, że do odznaczeń przedstawiać należy jedynie najbardziej zasłużonych urzędników i pracowników, których zasługi przewyższają normę ścisłego i dobrego wypełniania obowiązków służbowych.

Wykonanie niniejszego zarządzenia polecam Naczelnikowi Wydziału Osobowego.

156.

K.III.31892.

ZARZĄDZENIE*)

W SPRAWIE PRZESYŁANIA PRZEZ RADCÓW HANDLOWYCH RAPORTÓW EKONOMICZNYCH DO PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU EKSPORTOWEGO.

Rozszerzając plan rozsyłania raportów ekonomicznych, wymienionych w Art. II. p. 3 Instrukcji w sprawie czynności Radców Handlowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1929 r. poz. 59), zarządzam, aby Radcowie Handlowi podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych placówek przesyłali odpisy raportów ekonomicznych, dotyczących eksportu i polityki eksportowej, również i do Państwowego Instytutu Eksportowego.

157.

A.II.0.14204.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE OPŁAT POCZTOWYCH.

Wobec ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 12 z 1931 r., poz. 57). polecam dokładne zaznajomienie się z powyższą ustawą a w szczególności z postanowieniami art. 23 o zwolnieniach od opłat pocztowych. Bezwzględnie należy przestrzegać postanowienia, że przesyłki listowe, wysyłane tak przez Ministerstwo, jak i za jego pośrednictwem przez podległe mu urzędy zagraniczne lub wprost nadawane przez te urzędy w polskich urzędach pocztowych, w wyłącznym interesie adresatów zamieszkałych w Polsce, a nie zwolnionych od opłat pocztowych, podlegają pojedyńczej, zwykłej, taryfowej opłacie pocztowej, ustanowionej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych i że opłatę tę uiszcza adresat przy odbiorze przesyłki.

Należy dążyć do ograniczenia do koniecznych tylko wypadków wysyłania urzędowych (zwolnionych od opłaty) przesyłek listowych wogóle, a w szczególności przesyłek listowych poleconych oraz przesyłek za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Przypominam, iż nadużywanie urzędowych przesyłek listowych, wolnych od opłat pocztowych, dla celów prywatnych jest przestępstwem, za które grozi odpowiedzialność służbowa i karno-sądowa.

W związku z powyższem:

1) polecam kierownikowi Referatu Komunikacyjnego sporadyczne kontrolowanie osobiste, czy wysyłane i nadchodzące urzędowe przesyłki listowe, wolne od opłat pocztowych, nie są nadużywane dla celów prywatnych;

*) „Zbiór przepisów konsularnych" tom II tekst 172.

2) w wypadkach nasuwającego się urzędom pocztowym podejrzenia o nadużycie dla celów prywatnych, urzędowych przesyłek listowych, wolnych od opłaty pocztowej, polecam otwieranie na wniosek tych urzędów pocztowych podejrzanych urzędowych przesyłek listowych dla zbadania, czy nie zachodzi nadużycie zwolnienia od opłat pocztowych, oraz udzielanie tym urzędom pisemnych zaświadczeń o wyniku.

158.

Nr. K.Z.8926.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE POBIERANIA 10% DODATKU DO PODATKU DOCHODOWEGO ZA OKRES OD 1.IV.1931 r. DO 31.III.1932 r.

Niektóre podległe M. S. Z. urzędy zagraniczne nie zastosowały się dotychczas do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 6.III.1931 w sprawie poboru 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138).

W związku z powyższem oraz w powołaniu się na obowiązujące przepisy w sprawie podatku dochodowego (okólnik Nr. 141/25 — Zb. przep. kons. tom. I tekst. 145) zarządzam co następuje:

1. te urzędy zagraniczne, które nie pobierały dotychczas 10% dodatku do podatku dochodowego zarówno przy wypłacie uposażeń służbowych, jak też i przy uskutecznianiu wszelkich dodatkowych wypłat, winny pobrać dodatkowo 10% dodatek za czas od 1 kwietnia 1931.

Dla ułatwienia kontroli należy przytem sporządzić wykaz według niżej podanego wzoru:

Imię i nazwisko	Suma uiszczonego podatku dochodowego zasadniczego	Nr i data asygnacji wpłaty do Skarbu Państwa	10% dodatek	Nr i data asygnacji wpłaty do Skarbu Państwa

2. te urzędy zagraniczne, które zastosowały się z dniem 1 kwietnia 1931 do wspomnianego na wstępie rozporządzenia Ministra Skarbu winny rozbić pobraną tytułem podatku dochodowego sumę na podatek zasadniczy i 10% dodatek i również nadesłać imienne wykazy wg. wzoru podanego w pkt. 1-ym.

Przy pobieraniu podatku dochodowego na przyszłość należy sporządzać w listach płacy podwójne rubryki: na podatek dochodowy zasadniczy i na 10% dodatek. To samo należy czynić w zestawieniach, dołączanych do zawiadomień (wzór Nr. 12), jak też i w księdze „Dziennik Główny" przy rozbiciu salda na rachunku „Dochody Skarbu Państwa".

Niniejsze zarządzenie reguluje sprawę pobierania 10% dodatku do podatku dochodowego za okres czasu od 1 kwietnia 1931 r. do 31 marca 1932 r. Od tej daty wprowadzone zostaną w życie nowe przepisy, regulujące wymiar podatku dochodowego od urzędników i umysłowych pracowników kontraktowych służby zagranicznej.

159.

W.O.5551/8.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE UZUPEŁNIENIA SKŁADU KOMISJI DLA REWIZJI I REDAKCJI PRZEPISÓW SŁUŻBOWYCH.

Uzupełniając skład Komisji dla rewizji przepisów służbowych i redakcji odnośnych wydawnictw (Zarządzenie Nr. W.O.5551/4, Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16 z dnia 1 września 1931 r. poz. 99), powołuję do jej grona p. Stanisława Próchnickiego, Naczelnika Wydziału A.III.

Warszawa, 1 grudnia 1931.

(—) August Zaleski
Minister

CZĘŚĆ II.

160.

A.II.0.15893.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU WYDZIAŁU KONSULARNEGO PRZY POSELSTWIE R. P. W BUENOS AIRES.

Od dnia 1 listopada 1931 r. Wydział Konsularny Poselstwa R. P. w Buenos Aires mieści się przy ulicy Leandro N. Alem 480.

161.

Nr.W.O.5555/13.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Korzeniowski Stanisław — w M. S. Z. — prow. Referendarzem w VII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych z dniem 1 stycznia 1932 r.

Korzeniowski Stanisław — Prow. Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. (W.O.) — prowizorycznym Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. z przydziałem do Konsulatu R. P. w Kijowie z dniem 1 lutego 1932 r.

Białokur Wacław — Prow. Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P.V.)— Referendarzem w VIII st. sł. z równoczesnym przydziałem do Biura Radcy Ekonomicznego z dniem 1 grudnia 1931 r.

Dr. Wysocki Stefan — Prow. Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (K.II.) — Referendarzem w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r.

Wierusz-Kowalski Tadeusz — Prow. Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P.II.) — Referendarzem w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r.

Stebelski Henryk — Prow. Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (R. E.) — Referendarzem w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r.

Stebelski Henryk — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (R.E.) — Attaché Ambasady w VIII st. sł. z przydziałem do Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 stycznia 1932 r.

Siemieński Stefan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. z tytułem Attaché Poselstwa w Poselstwie w Buenos Aires — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku w Poselstwie R. P. w Buenos Aires z dniem 1 grudnia 1931 r.

Krasicki Kazimierz — Praktykant w M. S. Z. — Referendarzem w VIII st. sł. w M. S. Z. z przydziałem do Wydziału Ogólno - Konsularnego (K.I.) z dniem 1 grudnia 1931 r.

Borkowski Henryk — Praktykant w M. S. Z., pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie — Attaché Ambasady w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r.

Rudzka Ewa — Praktykant w M. S. Z. — Referendarzem w VIII st. sł. w M. S. Z. z przydziałem do Wydziału Traktatowego (P.V.) z dniem 1 grudnia 1931 r.

Wężyk-Rudzki Kazimierz — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. z tytułem Attaché Konsularnego w Konsulacie R. P. w Pile — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku w Konsulacie R. P. w Pile z dniem 1 grudnia 1931 r.

Mieczysławski Witold — Prow. Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. (A.II.)- Referendarzem w VIII st. sł. z dniem 1 grudnia 1931 r.

PRZYDZIELENI W M. S. Z.

Sakowski Juljusz — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (K.II). — do Wydziału Prasowego (P.VI.) — z dniem 1 grudnia 1931 r.

Dziekoński Zygmunt — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P.III.) — do Wydziału Prawno-Konsularnego (K.II), z dniem 26 listopada 1931 r.

Łasiński Zbigniew — Prow. Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (R.P.)— do Wydziału Osobowego z dniem 1 grudnia 1931 r.

PRZYDZIELENI W URZĘDACH PODLEGŁYCH:

Dr. Banasiński Eugenjusz — Prow. Referendarz w VIII st. sł. w M.S.Z. (K.III) — czasowo na okres 3 miesięcy do Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Moskwie w charakterze prow. Attaché Konsularnego w VIII st. sł. z równoczesnem upoważnieniem do używania tytułu Wicekonsula przez czas tego przydziału, z dniem 1 grudnia 1931 r.

PRZENIESIENI:

Ptaszycki Stanisław — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Berlinie do Centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. z dniem 1 maja 1932 r.

Jeleński Konstanty — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie R. P. w Wiedniu — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI. st. sł. z dniem 1 marca 1932 r.

Kaplita Eugenjusz — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Wrocławiu — do Konsulatu R. P. w Lipsku z dniem 1 stycznia 1932 r.

Bruss Jan — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Berlinie do Centrali M. S. Z. z dniem 31 stycznia 1932 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Downarowicz Kazimierz — Konsul II kl. w VI st. sł. w Kurytybie — z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Świrski Michał — Konsul II kl. w VI st. sł. w Sao Paulo — z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Mycielski Stanisław — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 grudnia 1931 r.

Karowski Kazimierz — Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 grudnia 1931 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Huzarski Roman — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w stanie rozporządzalności — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z przydziałem do Wydziału Ustrojów Międzynarodowych (P. I) z dniem 1 grudnia 1931 r.

Podoski Wiktor — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. z tytułem Sekretarza Ambasady w stanie rozporządzalności — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. i z przydziałem do Wydziału Zachodniego (P. II) z dniem 1 grudnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Dr. Kętrzyński Stanisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny II kl. w IV st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 listopada 1931 r.

Dr. Bader Karol — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny R. P. II kl. w IV st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 listopada 1931 r.

Ciechanowski Jan — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny R. P. II kl. w IV st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 30 listopada 1931 r.

Baranowski Władysław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny R. P. III kl. w V st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności— z dniem 30 listopada 1931 r.

d'Auguste Leonard — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. stanie nieczynnym — z dniem 30 listopada 1931 r.

Dr. Tabor Wojciech — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 listopada 1931 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:

Kisielnicki Józef — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 30 listopada 1932 r.

SPROSTOWANIE

W Dz. Urz. M. S. Z. z 15 listopada 1931 r. Nr 22, poz. 154, na stronie 309, w ustępie rozpoczynającym się od słów: „Dereziński Jan" winno być zamiast cyfry „(XII)" — „K. II", oraz na tejże stronie, w ustępie rozpoczynającym się od słów: „Korybut Daszkiewicz Robert" zamiast daty „1931" winna być data „1932".

(—) *Marjan Szumlakowski*
Dyrektor Gabinetu Ministra

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 24
ROK XIII

WARSZAWA
15 GRUDNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

THE LIBRARY OF THE
APR 16 1935
UNIVERSITY OF ILLINOIS

TREŚĆ:

162. SUBWENCJOWANIE AKCJI NACZELNEGO KOMITETU DO SPRAW BEZROBOCIA.

163. ULGI KOLEJOWE DLA STUDENTÓW.

164. KONIECZNOŚĆ PODPISYWANIA PASZPORTÓW PRZEZ WŁAŚCICIELI.

165. ZWOLNIENIA PODATKOWE I CELNE DLA KONSULATÓW NA TERENIE RZECZYPOSPOLITEJ.

166. TERMIN WPROWADZENIA NOWYCH PRZEPISÓW KANCELARYJNYCH DLA URZĘDÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICĄ.

167. USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO W MELBOURNE.

168. USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO W SAN DOMINGO.

169. ZNIESIENIE KONSULATU R. P. W SAO PAULO.

170. NOWY ADRES KANCELARJI PRZEDSTAWICIELA PAŃSTWA POLSKIEGO PRZY MIESZANYM TRYBUNALE ROZJEMCZYM DLA GÓRNEGO ŚLĄSKA.

171. ZMIANY PERSONALNE.

SPROSTOWANIA.

CZĘŚĆ II.

162.

A.III.10524.

KOMUNIKAT

W SPR. SUBSYDJOWANIA AKCJI, ZMIERZAJĄCEJ DO ZŁAGODZENIA SKUTKÓW BEZROBOCIA.

Obywatele Rzeczypospolitej!

Ciężar bezrobocia, wielkim brzemieniem legł na barki wszystkich niemal społeczeństw świata.

Powszechny kryzys gospodarczy niesie za sobą tę klęskę o niepamiętnych rozmiarach.

Dotknięte nią narody skupiają się w wysiłku przetrwania, ulżenia niedoli szerokich mas społecznych, które pragną pracować, a pracy nie znajdują.

W obliczu zimy, bezrobocie urasta do rozmiarów, które tylko wysiłek całego społeczeństwa, wszystkich jego warstw i wszystkich obywateli opanować może.

Zwalczanie bezrobocia — to największy bezpośredni obowiązek, jaki obecnie mamy do spełnienia. Został on powierzony przez Rząd Naczelnemu Komitetowi do Spraw Bezrobocia.

Akcja Naczelnego Komitetu zmierza w dwóch kierunkach — do najracjonalniejszego rozłożenia pracy, celem zatrudnienia największej liczby pracowników, a przedewszystkiem żywicieli rodzin, oraz — do niesienia pomocy doraźnej dotkniętym bezrobociem i ich rodzinom.

Naczelny Komitet zwraca się do społeczeństwa, aby w solidarnym wysiłku cały Naród stanął w jednym szeregu walczących z tą klęską.

Brak pracy dla pragnących pracować i skutki tego, to jedno z najistotniejszych zagadnień doby obecnej, to przedmiot troski i odpowiedzialności całego narodu.

Obywatele, w czasach stokroć większych trudności, bo wśród pożogi Wielkiej Wojny, Polska ratowała szerokie warstwy ludności w ich niedoli.

Dziś do walki z bezrobociem stajemy zbrojni we własną państwowość, oparci o Władzę ojczystą, jako członkowie jednego społeczeństwa — wspólnie cierpiąc — cierpienia swoje leczyć będziemy we wspólnym wysiłku.

Obywatele, wszyscy na front walki z bezrobociem — to nakaz obecnej chwili. W solidarnym wysiłku wszystkich przetrwamy najcięższy czas.

NACZELNY KOMITET DO SPRAW BEZROBOCIA
PRZY PREZESIE RADY MINISTRÓW

W związku z powyższem, podaję do wiadomości wszystkich PP. Urzędników, zatrudnionych na Placówkach dyplomatycznych i konsularnych R. P., że w rozumieniu doniosłości celu i w poczuciu swego obywatelskiego obowiązku, niektóre placówki zagraniczne zaczęły już samorzutnie nadsyłać datki na cel powyższy.

Mając na względzie rozszerzenie wymienionej akcji na wszystkie placówki zagraniczne, jako też jej skoordynowanie, mam nadzieję, że wszyscy PP. Urzędnicy służby zagranicznej chętnie i ofiarnie staną do walki z klęską bezrobocia i, wobec tego, zwracam się z gorącym apelem do dobrowolnego opodatkowania się na ten cel w czasie od 1.XII do 1.IV 1932 r. i nadsyłanie datków do rąk Delegata Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Naczelnym Komitecie do Spraw Bezrobocia przy Prezesie Rady Ministrów, Naczelnika Wydziału p. Stanisława Próchnickiego.

163.

K.III.15972.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ULG KOLEJOWYCH DLA STUDENTÓW

Wobec wątpliwości jakie się nasuwają przy wydawaniu studentom przez Urzędy podległe M. S. Z. zagranicą zaświadczeń do uzyskania zniżki na polskich kolejach państwowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w uzupełnieniu okólnika Nr. 18/30 w sprawie ulg kolejowych dla studentów (Zbiór Przepisów Konsularnych tekst 195) wyjaśnia co następuje:

„zaświadczenia" do uzyskania zniżki kolejowej zasadniczo należy wydawać na przejazd „tam" i „z powrotem" z terminem ważności na okres danych feryj.

Niewykorzystanie zaświadczenia w terminie jego ważności nie może służyć za podstawę do wydania nowego zaświadczenia.

Osobom, udającym się z kraju do zagranicznych wyższych zakładów naukowych po raz pierwszy (nowo wstępującym), ulga taryfowa nie przysługuje.

164.

K.III.16480.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PODPISYWANIA PASZPORTÓW

Częstokroć zdarzają się wypadki, że książeczki paszportowe (po ich wydaniu) nie są podpisane przez ich posiadacza. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zauważa, że brak podpisu właściciela paszportu może

stać się przyczyną nieudzielenia wizy przez konsulaty państw obcych. W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina, że książeczki paszportowe przed ich wydaniem winny być uprzednio przez strony własnoręcznie podpisane.

165.

P.D.4251.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZWOLNIEŃ PODATKOWYCH I CELNYCH DLA KONSULATÓW, KONSULÓW I PERSONELU KONSULARNEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podaje poniżej do wiadomości zasady dotyczące zwolnień podatkowych i celnych przyznanych konsulatom, konsulom i personelowi konsularnemu państw obcych w Polsce. Zasady te mogą służyć jako materjał orjentacyjny co do analogicznych zwolnień, o które mogą się starać konsulowie R. P. u władz obcych.

W razie odmówienia konsulatom, konsulom lub personelowi konsularnemu R. P. analogicznych zwolnień zagranicą, należy o tem zawiadomić szczegółowo M. S. Z., (Protokół Dyplomatyczny i Wydział Budżetowo-Organizacyjny), celem wdrożenia interwencji i ewentualnego zastosowania środków odwetowych.

I. ZWOLNIENIA PODATKOWE.

a) W zakresie podatku dochodowego.

Na podstawie ustawy z dnia 3.XII.1924 r. dotyczącej zwolnień podatkowych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 993 — tekst 67 Zbioru Przepisów Konsularnych) konsulowie zawodowi państw obcych, obywatele państwa wysyłającego, zwolnieni są od podatku „od majątku ruchomego, a w szczególności od uposażeń służbowych i innych dochodów, związanych ze stanowiskiem służbowem, oraz wszelkich dochodów pochodzących ze źródeł, pozostających poza granicami Państwa Polskiego".

Co do personelu konsularnego, to — zgodnie z postanowieniem art. 4 ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z 1925 r., poz. 411) — dochód osób fizycznych zamieszkałych lub przebywających w Polsce dłużej niż rok (zarówno obywateli polskich, jak i cudzoziemców) — z nieruchomości i stałych przedsiębiorstw, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej, jak również dochód z tantjem oraz dochód z płac służbowych z funduszu obcego państwa, wyłącza się od opodatkowania w Polsce, o ile będzie udowodnione, że tenże dochód podlega podatkowi tego samego rodzaju w tem obcem państwie, i pod warunkiem wzajemności.

Na zasadzie powyższych postanowień konsulowie i personel konsularny korzystają w Polsce ze zwolnienia od podatku dochodowego od dochodów, osiąganych ze źródeł, położonych poza granicami Polski, pod zastrzeżeniem wzajemności.

b) W zakresie podatków od nieruchomości i od lokali.

Nieruchomości, należące do państw obcych i służące wyłącznie do celów urzędowania konsulatów, są zwolnione od podatku od nieruchomości w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.VI. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51 poz. 523) na zasadzie art. 1-go punktu 1-go wyżej wymienionej ustawy z dnia 3.XII 1924 r. Od podatku od lokali zwolnione są w myśl ustawy z dnia 2.VIII.1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94 poz. 550) na podstawie art. 3-go punktu 5-ego tejże ustawy, w interpretacji Ministerstwa Skarbu, biura wszystkich konsulatów, a mieszkanie prywatne konsulów, jako też z personelu konsularnego przydzielonych konsulów i wicekonsulów, z tem zastrzeżeniem, że dane osoby są obywatelami państwa wysyłającego i że dane państwo stosuje wzajemność.

c) W zakresie podatków i opłat od samochodów.

Na zasadzie art. 10-go ustawy z dnia 3-go lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 16 poz. 18) wolne są od ogólnej opłaty samochodowej pojazdy, przeznaczone do urzędowego użytku osób, którym według prawa międzynarodowego przysługuje prawo eksterytorjalności, oraz konsulów zawodowych, będących obywatelami państw obcych, z zastrzeżeniem wzajemności.

d) W zakresie opłat stemplowych.

Konsulaty obce zwolnione są od opłaty stemplowej od podań, a mianowicie także wtedy, gdy podania dotyczą spraw poszczególnych obywateli danego państwa, a to w myśl art. 144 punktu 6-go ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1.VII.1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 98 poz. 570 — tekst 334a Zbioru Przepisów Konsularnych) w związku z decyzją Ministerstwa Skarbu z dnia 4.II.1930 r. Nr. D. V. 1168/6/29 (Dz. Urz. Min. Skarbu z 1930 r. Nr. 6 poz. 97), okólnik M. S. Z. z dnia 28.II.1930 r., ogłoszony w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr 2 poz. 18 (Zbiór Przepisów Konsularnych tekst 335a).

Państwa obce zwolnione są od opłaty stemplowej od pism, stwierdzających umowę o najem pomieszczeń, przeznaczonych do urzędowania przedstawicielstw konsularnych; konsulowie zawodowi, będący obywatelami państwa wysyłającego, są zwolnieni od opłaty stemplowej od kontraktu najmu pomieszczeń, przeznaczonych na mieszkania: konsula zawodowego, członków jego rodziny i jego służby osobistej (art. 88 powołanej ustawy o opłatach stemplowych). Państwa obce zwolnione są również od opłaty stemplowej od pism, o zawarciu umowy nabycia nieruchomości, przeznaczonej do urzędowania przedstawiciel-

stwa konsularnego (art. 55 ustawy o opłatach stemplowych). W wypadkach powyższych drugi kontrahent ma uiścić połowę opłaty normalnej.

Konsulowie zawodowi zwolnieni są od opłaty stemplowej od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego, dotyczących ich oraz członków ich rodzin (art. 155 ustawy o opłatach stemplowych).

II. ZWOLNIENIA CELNE.

W zakresie zwolnień celnych konsulaty obce korzystają ze zwolnień odnośnie przedmiotów, przeznaczonych do użytku służbowego w myśl § 1-go al. b. rozp. z dnia 7.VIII.1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 89 poz. 506 — tekst 68 Zbioru Przepisów Konsularnych). Okólnik Ministerstwa Skarbu w tej sprawie ogłoszony został w „Monitorze Polskim" z dnia 17.X.1931 r. Nr. 240 poz. 327.

Co do przedmiotów zaś użytku osobistego i rzeczy przesiedlenia konsulów i personelu konsularnego obowiązują zwolnienia przewidziane przez ogólne przepisy celne oraz przez poszczególne konwencje konsularne.

Od rewizji celnej zwolnione są na podstawie § 2 al. b. w. w. rozp. z dnia 7.VIII.1926 roku przesyłki urzędowe, adresowane do konsulatów obcych, zaopatrzone w pieczęć urzędową obcego ministerstwa spraw zagranicznych lub przedstawicielstwa zagranicznego.

166.

A.II.O.16448.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEPISÓW KANCELARYJNYCH.

W związku z przepisami kancelaryjnemi, ogłoszonemi w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr. 17 z bież. roku poz. 106, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że przepisy wykonawcze dla Urzędów zagranicznych, podległych M. S. Z. zostaną wydane osobno i do tego czasu Urzędy zagraniczne winne są utrzymać dotychczas stosowany system kancelaryjny.

167.

A.II.O.17140.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO W MELBOURNE.

Niniejszym ustanawia się Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Melbourne (Państwo Związkowe Australji).

Okręg Konsulatu Honorowego R. P. w Melbourne obejmuje stan Australijski Victoria.

168.

A.II.O.16141.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO W SAN DOMINGO.

Niniejszem ustanawia się Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w San Domingo, podległy służbowo Poselstwu R. P. w Meksyku.

Okręg Konsulatu Honorowego R. P. w San Domingo obejmuje Republikę Dominikańską.

169.

A.II.15997.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA KONSULATU R. P. W SAO PAOLO.

Z dniem 1 kwietnia 1932 roku znosi się Konsulat R. P. w Sao Paulo (Brazylja) przyłączając jednocześnie jego okręg do okręgu Konsulatu R. P. w Kurytybie.

170.

P.II.5824.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NOWEGO ADRESU KANCELARJI PRZEDSTAWICIELA PAŃSTWA POLSKIEGO PRZY MIESZANYM TRYBUNALE ROZJEMCZYM DLA GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Adres Kancelarji Przedstawiciela Państwa Polskiego przy Mieszanym Trybunale Rozjemczym dla G. Śląska jest od 5 listopada b. r. następujący:

„Montreux (Suisse) Villa des Bains, Rue du Quai".

171.

W.O.5555/14.

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Dr. Synowiecki Adam — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. w Poselstwie R. P. w Atenach —

Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu R. P. w Morawskiej Ostrawie z równoczesnem upoważnieniem do używania tytułu Wicekonsula II kl. z dniem 1 stycznia 1932 r.

Dr. Ogniewski Kasper — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. I.) — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z przydziałem do Poselstwa R. P. w Atenach z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. z dniem 1 stycznia 1932 r.

Kurnatowski Adam — Praktykant w M. S. Z. (P. I.) — prow. Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z przydziałem do Poselstwa R. P. w Bukareszcie z dniem 1 stycznia 1932 r.

PRZYDZIELENI w M. S. Z.

Fiedler Alberti Stefan — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. (P. II) — do Wydziału Ustrojów Międzynarodowych (P. I.) z powierzeniem kierownictwa Referatu Ligi Narodów (P. I. L.) z dniem 1 grudnia 1931 r.

Szczeniowski Jerzy — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. II.) — do Biura Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (K. Z.) z dniem 15 grudnia 1931 r.

Żmigrodzki Zygmunt — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. (P. IV.) — do Wydziału Ogólno-Konsularnego K. I. z dniem 7 grudnia 1931 r.

Podórska Marja — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału Ogólno-Konsularnego (K. I.) z dniem 1 grudnia 1931 r.

PRZENIESIENI:

Markowski Władysław — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Roterdamie — do Centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VII st. sł. z dniem 1 marca 1932 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Małachowski Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. (P. II) — z dniem 30 listopada 1931 r.

Dembiński Ludwik — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie R. P. w Bukareszcie — z dniem 1 lutego 1932 r.

Łukaszewicz Stanisław — Wicekonsul I klasy w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym R. P. w Berlinie — z dniem 1 marca 1932 r.

POWOŁANI PONOWNIE DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Łagowska Aniela — Rejestrator w IX st. sł. w stanie nieczynnym w M. S. Z. — z dniem 1 grudnia 1931 r. z przydziałem do Wydziału P. I.

SPROSTOWANIE.

W Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 21 poz. 137 z dnia 1 listopada 1931 r. na stronicy 297 w wierszu piątym ustępu drugiego zamiast słów „Dz. Urz. M. S. Z." mają być słowa: „Dz. U. R. P.".

(—) Marjan Szumlakowski
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Redakcja i Administracja:
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.
Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.

327.03
POL

DODATEK DO NR. 10 DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.
NR 2. — WARSZAWA — CZERWIEC 1931.

THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF ILLINOIS

BIULETYN BIBLJOGRAFICZNY MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Biuletyn Bibljograficzny M. S. Z. przeznaczony jest przedewszystkiem do użytku urzędów zagranicznych Rzeczypospolitej.

Zadaniem *Biuletynu* jest informować urzędy o wszystkich ważniejszych publikacjach polskich, odnoszących się do: 1) prawa i przepisów państwowych, 2) informacji gospodarczej, 3) zagadnień ekonomicznych, 4) zagadnień politycznych, 5) historji, 6) sztuk pięknych.

Informacje bibljograficzne *Biuletynu* dzielić się będą na trzy rubryki, zgodnie z brzmieniem okólnika Ministerstwa Nr. 43 z 3 lipca 1930, a mianowicie: rubrykę A — książek obowiązujących, rubrykę B — zaleconych, rubrykę C — wskazanych, lecz zostawionych do uznania.

Działy A i B drukowane będą jednostronnie; bibljoteka urzędu może poszczególne tytuły wyciąć i nakleić na kartki swego katalogu.

Biuletyn Bibljograficzny M. S. Z. ukazywać się będzie w odstępach kwartalnych.

Wybór księgarni, za której pośrednictwem urzędy zagraniczne zamierzają zaopatrywać się w wydawnictwa, pozostawia się ich uznaniu.

A.

KSIĄŻKI OBOWIĄZUJĄCE.

Jeden z poniżej wymienionych najnowszych słowników francusko-polskich:

Paweł Kalina. *Słownik francusko-polski i polsko-francuski*, Warszawa' Dom Książki Polskiej. Cena w płóciennej oprawie zł 40, w półskórek zł 50.

Zygmunt Matkowski i Stefanja Ciesielska Borkowska. *Słownik encyklopedyczny francusko-polski i polsko-francuski.* Część I francusko-polska, str. 871. Cena zł 60. Część druga w druku. Lwów i Warszawa, Księgarnia Polska Bernarda Połonieckiego.

A. Siebeneichen i H.Strasburger. *Spór o Gdynię.* Pamiętnik Instytutu Bałtyckiego pod redakcją Józefa Borowika, zesz. 4, Toruń 1930. Nakładem Instytutu Bałtyckiego.

Do nabycia: Instytut Bałtycki, Toruń, Franciszkańska 14.

Juljan Makowski. *Prawo międzynarodowe,* część II. Wydane staraniem kwartalnika Sprawy obce, Warszawa, drukarnia Wł. Łazarskiego 1931. Str. od 353 — 665. Cena zł 22.

Przy nabywaniu w drukarni Wł. Łazarskiego, Złota 7/9, rabat 25%.

B.

KSIĄŻKI ZALECONE.

Wskrzeszenie Państwa Polskiego w dobie Wielkiej Wojny 1914—1922. Mapa opracowana przez Jana Natanson-Leskiego. Wydawnictwo Dostawy Szkolnej „Pestalozzi" Warszawa, Świętokrzyska 1/3. Cena zł 16, podklejonej na płótnie zł 40.

Mała encyklopedja wojskowa. Wydawnictwo Towarzystwa Wiedzy Wojskowej (Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego) pod redakcją mjr. Ottona Laskowskiego.

Warunki prenumeraty: zł 5 miesięcznie. Całość obejmuje około 30 zeszytów. Prenumeratę załatwia Administracja *Encyklopedji,* Nowolipie 2.

Michał Bobrzyński. *Dzieje Polski* w zarysie. Tom III. Dzieje porozbiorowe. Nakład Gebethnera i Wolffa, Warszawa. Str. 440. Cena zł 18.

Dr. Wiktor Sukiennicki. *Pruska polityka kolonizacyjna na ziemiach polskich 1886 - 1919* z przedmową Ministra Reform Rolnych, prof. dr. Witolda Staniewicza. Warszawa, wydawnictwo Ministerstwa Reform Rolnych 1931. Str. VII, 237. Cena zł 5.40.

Skład główny: Gebether i Wolff, Warszawa, Zgoda 12.

Lucjan Żeligowski. *Wojna w roku 1920.* (Wspomnienia i rozważania). Instytut Badania Najnowszej Historji Polski. Warszawa 1930. Str. VII, 223, 14 szkiców, Cena zł 10.

Leopold Binental. *Chopin* w 120 rocznicę urodzin. Dokumenty i pamiątki. Warszawa. Nakład drukarni Wł. Łazarskiego. 1930. Str. 201, nlb. 2. Cena zł 30.

Jerzy Smoleński. *Wielkopolska.* Wydawnictwo Polskie (R. Wegner) Poznań. Str. 156. Cena zł 14.

Jerzy Smoleński. *Morze i Pomorze,* Wydawnictwo Polskie (R. Wegner) Poznań. Str. 140. Cena zł 14.

Aleksander Janowski. *Warszawa,* Wydawnictwo Polskie (R. Wegner) Poznań. Str. 190. Cena zł 16.

A. Przybylski. *Wojna Polska 1918 — 1921* z 32 szkicami. Warszawa 1930. Wojskowy Instytut Naukowo - Wydawniczy. Str. 139. Cena zł 5.

Obowiązujące dla placówek w krajach anglo-saskich:

Słownik polsko-angielski i angielsko-polski, opracowany pod redakcją dr. fil. W. Kiersta. Wydawca Trzaska, Ewert i Michalski. Warszawa. Część I str. 673, część II, str. 449. Cena opr. w płótno zł 38, w półskórek zł 54. Dwa tomy oprawne razem w płótno zł 35, w półskórek zł 48.

Przy nabywaniu u wydawcy, Warszawa, Krakowskie-Przedmieście 13, rabat 25%.

C.

KSIĄŻKI WSKAZANE, LECZ ZOSTAWIONE DO UZNANIA.

1. Przepisy obowiązujące urzędników.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej opracował dr. J. Kafliński. Nakładem Związku Zawodowego Leśników Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 1930. Cena zł 1.50.

Przepisy dyscyplinarne dla funkcjonarjuszów państwowych. Wydawnictwo Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Cena zł 2.50.

Przepisy emerytalne dla funkcjonarjuszy państwowych. Wydawnictwo Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Cena zł 3.50.

Powyższe dwa wydawnictwa nabywać można albo w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, albo w urzędach pocztowych.

2. Pisma zbiorowe, historja i pamiętniki.

Józef Piłsudski. *Pisma — Mowy — Rozkazy,* wydanie zbiorowe prac, dotychczas drukiem ogłoszonych. Tomy 1 — 4 i 7. Instytut Badania Najnowszej Historji Polski, Warszawa 1930. Towarzystwo wydawnicze „Polska Zjednoczona".

Prenumeratę załatwia Zakł. Graf. „Polska Zjednoczona", Warszawa, Nowolipie 2. Cena kompletu zł 96 lub ratami pierwsza rata zł 12, następne po zł 6.

Tadeusz Hołówko. *Przez dwa fronty* z Warszawy do Kijowa. Warszawa 1931. Str. VII, 274. Dom Książki Polskiej. Cena zł 9.50.

Hipolit Korwin-Milewski. *Osiemdziesiąt lat wspomnień* (1855—1925). Wydawca Jan Jachowski, Księgarnia Uniwersytecka. Str. 600. Cena zł 24.

Jan Dąbski. *Pokój ryski,* wspomnienia, pertraktacje, tajne układy z Joffem, listy, z 15 ilustracjami i 1 mapa. Warszawa 1931. Str. 224. Cena zł 15.

Wielka historja powszechna. Wydawcy: Trzaska, Ewert i Michalski. Warszawa.

Warunki prenumeraty: miesięcznie zł 9.50 (za dwa zeszyty), kwartalnie zł 28.50 (za 6 zeszytów).

Przy prenumerowaniu u wydawcy, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 13, urzędy zagraniczne otrzymują 25% rabatu.

Ferdynand Foch. *Pamiętniki* 1914 — 1918. Tom I i II. Przekład Ottona Laskowskiego. Warszawa 1931. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Cena w broszurze zł 35, w oprawie zł 46.

3. Wydawnictwa ekonomiczne i informacyjne.

Ignacy Uzdowski. *Handel zagraniczny* Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1924/25 — 1928/29, z przedmową Jerzego Gościckiego. (Tekst polski i francuski). Warszawa 1930. Wydawnictwo Związku Organizacyj Rolniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Warszawa, Kopernika 30. Str. 499. Cena zł 35.

4. Wydawnictwa artystyczne, historja sztuki.

Dr. Feliks Kopera. *Dzieje malarstwa polskiego,* ujęte w trzech dużych tomach o 1,200 stronach, ozdobionych 1,080 ilustracjami i 270 barwnemi i jednostronnemi tablicami. Cena za całość zł 280.

Przy nabywaniu u wydawcy Trzaska, Ewert i Michalski, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 13, urzędy zagraniczne otrzymują 25% rabatu.

Jerzy Warchałowski. *Zofja Stryjeńska* z 32 reprodukcjami. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1930. Cena zł 8.

Tadeusz Szydłowski. *Stanisław Wyspiański* z 32 reprodukcjami Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1930. Cena zł 8.

Adam Mickiewicz. *Sonety krymskie* odbito ręcznie we florenckiej ficynie Tyszkiewiczów. Roku pańskiego 1929.

Odbito 125 egzemplarzy. Cena u wydawcy, Samuela Tyszkiewicza talia, Firenze, via Giordano 7, zł 100.

Gdynia i morze polskie. Osiem kompozycyj barwnych Wacława aboklickiego, teksty Stefana Żeromskiego, wydał Jakób Mortkowicz. ena albumu w oprawie kartonowej zł 25 i 35, w płótno zł 45.

Pascha. Pieśń o Zmartwychwstaniu Pańskiem, kompozycje i rysunki ofji Stryjeńskiej, wydał Jakób Mortkowicz. Cena w oprawie kartonej zł 25 i 35, w płóciennej zł 45.

Zofja Stryjeńska. *Obrzędy polskie.* Sześć barwnych plansz facsilowych, wydał J. Mortkowicz. Cena zł 90, w tece z płótna samociałowego zł 120.

Karol Iwanicki. *Katedra w Kamieńcu.* Warszawa. Skład główny om Książki Polskiej. Str. 34. Cena zł 18.

Tadeusz Kulisiewicz. *Szlembark.* Teka 12 drzeworytów. Wstęp pisał Kazimierz Wierzyński. Wydawnictwo Instytutu Propagandy tuki. Warszawa, Stare Miasto 32.

Teka drzeworytów odbita w 130 egzemplarzach. Cena zł 200, dla zędów zagranicznych przy nabywaniu u wydawcy zł 150.

Główna Drukarnia Wojskowa, Warszawa, Przejazd 10.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
3 0112 108168185